

ONSDAG, DEN 10. FEBRUAR 2010

FORSÆDE: Gianni PITTELLA

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 08.30)

2. Det nylige jordskælv i Haiti (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

3. Situationen i Iran (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

4. Situationen i Yemen (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

5. Menneskehandel (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

6. Resultatet af klimatopmødet i København (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

7. Gennemførelsesforanstaltninger (forretningsordenens artikel 88): se protokollen

8. Statusrapport 2009 for Kroatien – Statusrapport 2009 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien – Statusrapport 2009 om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om redegørelser fra Rådet og Kommissionen om:

– Statusrapport 2009 for Kroatien [2009/2767(RSP)]

– Statusrapport 2009 for Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien [2009/2768(RSP)]

– Statusrapport 2009 om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse [2009/2769(RSP)]

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at gentage rådsformandens stærke engagement i udvidelsen af EU. Vores arbejde følger på dette område den fornyede enighed om udvidelsen, som Rådet vedtog i december 2006 og Rådets konklusioner af 8. december 2009, der også er blevet godkendt af det Europæiske Råd.

Som fremhævet i Parlamentets betænkning, som vi skal til at drøfte, bliver første halvdel af indeværende år afgørende for forhandlingerne med Kroatien. De er nu i den afgørende fase, men der er stadig meget, der skal gøres, inden vi kan nå frem til at vellykket resultat. Vi skal kigge på nogle vanskelige kapitler såsom konkurrence, fiskeri, retssystemet og grundlæggende rettigheder, miljø samt udenrigspolitik på sikkerheds- og forsvarsområdet. Vi bliver også nødt til midlertidigt at lukke nogle kapitler med økonomiske implikationer.

Derfor ligger der en stor mængde arbejde foran os. Den nye kommissær, Štefan Füle, der er min tidligere kollega fra min tid som Europaminister, og som jeg gerne vil byde velkommen og lykønske med udnævnelsen, har ekstremt travlt med udvidelsen i forhold til Kroatien, fordi vi allerede i næste uge planlægger at afholde en indledende regeringskonference på ministerplan for at åbne de to meget vigtige kapitler om fiskeri og miljø, der, som De kan forestille Dem, kommer til at kræve både et stort stykke arbejde og stort engagement.

Tillad mig at minde Dem om konklusionerne om Kroatien, vedtaget af Rådet i december. De kender dem allerede, men jeg vil alligevel gerne fremhæve et par punkter. Rådet roste Kroatien for den betydelige indsats, der var blevet gjort i det seneste år og de gode generelle fremskridt. Det refererede også til en række finansielle tiltag i forbindelse med Kroatiens forhandlinger om tiltrædelse og bemærkede, at forhandlingerne gik ind i den sidste fase.

Rådet understregede, at Kroatien, på trods af fremskridtene, stadig skal foretage betydelige forbedringer inden for helt grundlæggende emner som retssystemet, offentlig forvaltning og kampen mod korruption og organiseret kriminalitet. Det skal også garantere mindretalsrettigheder, herunder flygtninges tilbagevenden samt strafferetlig forfølgelse af krigsforbrydelser med henblik på at opbygge overbevisende resultater på dette område.

Rådet bemærkede også Kroatiens samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien, selv om det mente, at en yderligere indsats var nødvendig. Vi mener, at vi kan nå nye mål på dette område.

Vi bifaldt naturligvis også underskrivelsen af voldgiftsaftalen om den omstridte grænsekonflikt mellem Kroatien og Slovenien. Aftalen blev underskrevet den 4. november i Stockholm og ratificeret af det kroatiske parlament den 20. november. Rådet opfordrede Kroatien til at udbygge denne indsats med henblik på at løse alle udestående bilaterale problemer, især grænsekonflikter.

Rådet hilste også december måneds oprettelse af en arbejdsgruppe med det formål at udarbejde et udkast til Kroatiens tiltrædelsestraktat velkommen. Endelig bliver gennemførelsen af det reviderede tiltrædelsepartnerskab afgørende for forberedelsen til landets eventuelle integration i EU. Som jeg sagde, ligger der et stort stykke arbejde foran os.

Eftersom dette er en forhandling under ét om Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Tyrkiet, vil jeg gerne pointere, at Vestbalkan er en af EU's hovedprioriteter. Stabilitet i det område er af afgørende betydning for os, og i 2010 vil vi opleve en række milepæle i områdets overgang: fremskridt med ansøgning om tiltrædelse – som vi netop talte om – fornyet fremdrift for netværket for stabiliserings- og associeringsaftalen, tættere regionalt samarbejde og fremskridt hen imod mere liberale visumregler.

Vi ved, at udsigten til at komme med i EU – det vi kalder det europæiske perspektiv for Vestbalkan – er den vigtigste katalysator for stabilitet og reformer i disse lande. Det er uden tvivl en mulighed, en reel mulighed, men det er ikke en automatisk rettighed.

Dernæst vil jeg gå videre til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og jeg vil gerne starte med en sammenfatning af landets generelle situation og med at referere til Parlamentets beslutning med Zoran Thaler som ordfører. I beslutningen præsenteres en dynamisk situation, fuld af muligheder for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på bedste vis. Den fremhæver mange af de udfordringer, landet står over for: manglende overholdelse af lovgivningen, korruption, gennemførelse af henstillingerne fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, tildeling af midler med henblik på effektiv decentralisering, adgang til retsvæsenet, større kvindedeltagelse i det politiske liv, støtte til organisationer i civilsamfundet, vedvarende høj arbejdsløshed, miljøproblemer osv.

I beslutningen understreges vigtigheden af en tidshorisont for indledning af forhandlingerne samt et fælles ønske om så hurtigt som muligt at finde en acceptabel løsning på problemet med landets navn, der, som De ved, for øjeblikket er genstand for en konflikt med Grækenland.

Jeg har et par kommentarer i forbindelse med de begivenheder, De refererer til i Deres beslutning, såsom de lokale valg i marts og april – som OSCE betragtede som havende levet op til de fastlagte standarder – og det sjette møde i Stabiliserings- og Associeringsrådet afholdt i juli 2009, som vi afsluttede, og som afslørende, at landet reelt opfyldte sine forpligtelser i henhold til den indgåede aftale. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har fortsat med at arbejde på sine relationer til EU, hvorfor Kommissionen har udtalt, at landet har gjort reelle fremskridt og anbefalet, at forhandlingerne om tiltrædelse åbnes.

I sine konklusioner sidste december anerkendte Rådet de fremskridt, Kommissionen refererede til, og accepterede at vende tilbage til emnet inden for de næste par måneder. Parlamentet har, som De ved, noteret sig Rådets konklusioner af 8. december 2009.

Derudover trådte den visumfri ordning i kraft den 19. december for borgere i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i overensstemmelse med Schengenaftalesystemet.

Vi bør også nævne et par specifikke punkter i forbindelse med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien: forholdet mellem etniske grupper, meningsforskelle mellem den slaviske befolkning i Makedonien omkring "antikken" i landet og meningsforskelle omkring relationer til nabolandene. Alle disse emner er afspejlet i forskellige afsnit i Parlamentets beslutning.

Kort sagt mener jeg, at visse aspekter fordrer særlig opmærksomhed ud over den blotte vedtagelse og anvendelse af loven. Visse emner falder under Ohridrammeaftalen, nogle er rent nationale anliggender, og andre har relation til nabolandene.

De europæiske institutioner mener, at fremtiden for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien involverer medlemskab af EU i form af fuld national tiltrædelse i overensstemmelse med Ohridrammeaftalen. Det er, hvad EU mener og vil vedblive med at mene.

Til sidst vil jeg gerne benytte lejligheden til at kigge mere detaljeret på status for Tyrkiets forhandlinger og præsentere det spanske formandskabs planer for dette vigtige udvidelsesemne.

Jeg vil gerne fra starten sige, at det er vigtigt, at vi fortsætter forhandlingerne med Tyrkiet og holder processen på sporet. Ved at bygge på arbejdet fra tidligere formandskaber håber vi at kunne overbevise alle om behovet for at skubbe denne proces fremad, når det er muligt.

Forhandlingerne er gået ind i en fase, som kan siges at være lidt mere kompliceret eller lidt mere problematisk, og som kræver, at Tyrkiet forstærker sin indsats for at kunne leve op til de fastlagte betingelser. Der venter os en række teknisk vanskelige forhandlingskapitler. Det er imidlertid vigtigt, og det vil jeg også gerne sige fra starten, at Tyrkiet gør fremskridt i forbindelse med de reformer, der angår EU.

Som den nye kommissær udmærket ved, fokuserer det tekniske arbejde for øjeblikket på fire forhandlingskapitler: offentlige indkøb, konkurrence, fødevaresikkerhed, veterinær- og plantesundhedspolitik samt social- og beskæftigelsespolitik. Vi skal understrege, at energikapitlet også er vigtigt, og det er det især blevet efter underskrivelsen af Nabuccoaftalen.

Under sidste mødeperiode drøftede Parlamentet Tyrkiet og især landets demokratisering. Der er en modsætning imellem på den ene side den demokratiske initiativproces, som den tyrkiske regering kalder den, og på den anden side visse bekymrende beslutninger fra forfatningsdomstolens side vedrørende forbuddet mod et politisk parti, hvilket også er blevet nævnt her, og som er et meget følsomt emne.

Derfor er det på trods af fremskridtene nødvendigt med yderligere tiltag for at sikre, at Tyrkiet fuldt ud lever op til Københavnskriterierne inden for en række områder, inklusive ytringsfrihed, pressefrihed, religionsfrihed ved lov og i praksis for alle religiøse samfund, respekt for immaterielrettigheder, fagforeningsrettigheder, rettigheder for personer, der tilhører mindretal, civil overvågning af militæret, kvinde- og børnerettigheder samt tiltag inden for forskelsbehandling og ligestilling mellem kønnene. Dette afspejles klart i både Parlamentets beslutning og i Rådets konklusioner af 8. december.

Jeg vil også gerne nævne nogle af de andre aspekter ved Rådets konklusioner. F.eks. fremhævede Rådet, at Tyrkiet utvetydigt skal forpligte sig til gode naborelationer og en fredelig konfliktløsning i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, der giver mulighed for, om nødvendigt, at bringe en eventuel sag for den internationale domstol. I den sammenhæng opfordrede EU Tyrkiet, som vi har gjort det under bilaterale møder med landet, til at undgå enhver form for trusler, spændinger eller handlinger, der kan skade gode naborelationer og en fredelig konfliktløsning.

Rådet bemærkede med dyb beklagelse, at Tyrkiet endnu ikke har gennemført tillægsprotokollen til associeringsaftalen, den såkaldte Ankaraprotokol, og at det ikke har gjort tilstrækkelige fremskridt i retning af en normalisering af relationen til Republikken Cypern.

I første halvdel af 2010 vil vi i Associeringsrådet og under associeringsudvalgsmøder med Tyrkiet få mulighed for at bedømme udviklingen af vores relationer. Det vil være en god mulighed for at undersøge væsentlige problemer såsom de politiske kriterier, fremskridtene med at tilpasse national lovgivning samt anvendelse EU's *acquis*.

Vi har også planlagt en række politiske dialogmøder på ministerniveau mellem politiske ledere, hvilket vil gøre det muligt for os at se på vores relationer i en bredere international kontekst. I denne henseende forventer Rådet, at Tyrkiet støtter de løbende forhandlinger inden for FN-rammerne for det emne, jeg netop refererede til, nemlig Cypern-problemet i overensstemmelse med de relevante beslutninger fra FN's Sikkerhedsråd og i henhold til de principper, EU bygger på.

Jeg ser frem til at høre Deres synspunkter og svarer gerne på de eventuelle kommentarer og spørgsmål, De har til mig.

Formanden. - Jeg giver nu ordet til Kommissionær Füle. Jeg vil også gerne lykønske ham med hans første dag på kontoret.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. Formand! Først og fremmest er jeg glad for, at min første officielle opgave siden min tiltrædelse for få timer siden finder sted her i Parlamentet. Jeg synes også tingene har taget en dejlig vending, således at den allerførste forhandling i Parlamentet med en ny Kommission handler om udvidelse. Jeg er glad for, at Parlamentet har givet udtryk for sin støtte til udvidelsen i tre betænkninger.

Beslutningerne er et bevis på Parlamentets engagement i tiltrædelsesmulighederne for Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Tyrkiet. Dette er et klart signal om, at udvidelsen forbliver en topprioritet for Parlamentet, og jeg vil, sammen med mine kolleger, gøre mit yderste fremme denne proces. Jeg er meget glad for, at min ven, statssekretær López Garrido, netop har bekræftet sin fulde støtte til denne proces på vegne af Rådet og dets formandskab.

Med hensyn til Kroatien glæder jeg mig over Parlamentets retfærdige og afbalancerede betænkning og vil gerne lykønske Hannes Swoboda, ordføreren. Betænkningen fremhæver de fremskridt, Kroatien har opnået ved at opfylde tiltrædelseskriterierne, men anerkender samtidig den indsats, der stadig er nødvendig, for at forhandlingerne kan afsluttes. Deres betænkning styrker budskaberne og understøtter det arbejde, Kommissionen har udført. Lad mig understrege, at en afslutning af forhandlingerne i 2010 stadig er en mulighed, under forudsætning af at Kroatien opfylder alle udestående benchmarks. Bolden er nu spillet over på Kroatiens banehalvdel.

Kroatien er kommet langt inden for de seneste år, men står stadig over for en række vigtige udfordringer. På det område er vores vurdering den samme. Kroatien skal især fokusere på yderligere reformer af dets retsvæsen og offentlige administration, kampen mod korruption og organiseret kriminalitet, respekt for mindretalsrettigheder, herunder flygtninges tilbagevenden, samt retsforfølgelse af krigsforbrydelser og fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien.

Vi er fulde af fortrøstning over den nylige udvikling i kampen mod korruption. Vi håber, at undersøgelser af fejltagelser fører til konkrete resultater. Hvad angår samarbejdet med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien, hvilket er et grundlæggende krav, bekræftede chefanklager Brammertz, at et fuldt samarbejde endnu ikke er blevet opnået. Han anerkendte imidlertid nylige positive tendenser såsom oprettelsen af en taskforce til optrapning af undersøgelsesindsatsen. Jeg håber, at taskforcens arbejde inden for kort tid giver konkrete resultater. Endelig har voldgiftsaftalen af november 2009 mellem Slovenien og Kroatien om håndtering af det bilaterale grænsespørgsmål resulteret i fremskridt i forhandlingsprocessen, som jeg er sikker på, Kroatien vil kunne udnytte ved at intensivere indsatsen for at håndtere de tilbageværende udeståender.

Hvad angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, var 2009 et godt år for landets reformproces. Takket være politisk enighed mellem de væsentlige politiske kræfter kunne landet gøre store fremskridt inden for de vigtigste områder. Det resulterede i visumliberalisering, og Kommissionen kunne anbefale en indledning af tiltrædelsesforhandlingerne. Jeg er glad for at se, at der er stor enighed mellem Parlamentet og Kommissionen om, at tiltrædelsesforhandlingerne skal indledes, hvilket hr. Thaler også giver udtryk for i sin konstruktive og fremadskuende betænkning. Landets udfordring består nu i at fastholde reformmomentumet.

Selv om landet opfylder de politiske kriterier, er der stadig meget arbejde at gøre. En fælles vision for fremtiden og en effektiv politisk dialog mellem de politiske kræfter er afgørende for at sikre fremskridt. Der er brug for en yderligere indsats, især i forbindelse med gennemførsel af Ohridrammeaftalen og forbedring af forholdet mellem etniske grupper, sikring af retsstatsprincippet og af et uafhængigt retssystem samt retsforfølgelse af korruptionssager på højt plan.

Den økonomiske krise er ikke gået upåvirket hen over landet. Desværre havde landet allerede inden en af de højeste arbejdsløshedsprocenter i Europa. Nu er der mere end nogensinde tidligere behov for forsigtig makroøkonomisk ledelse og aktive arbejdsmarkedstiltag for at fastholde og siden hen reducere arbejdsløshedsniveauet.

Jeg er ligesom Dem overbevist om, at indledningen af tiltrædelsesforhandlingerne er afgørende for at fastholde landets reformmomentum. Lige så vigtigt er det, at det vil udvide det europæiske perspektiv for den bredere region. Det er derfor i EU's strategiske interesse. Det er det, jeg vil sige til medlemsstaterne og landet for at skubbe processen i den rigtige retning.

Med hensyn til Tyrkiet vil jeg gerne takke vores ordfører, fru Oomen-Ruijten, for hendes fortsatte indsats for en retfærdig og afbalanceret tilgang i hendes betænkning om Tyrkiet. Kommissionen er fortsat engageret i tiltrædelsesprocessen med Tyrkiet, da der med denne proces opfordres til politiske og økonomiske reformer.

Arbejdet med de politiske kriterier er stadig af afgørende betydning, især i forbindelse med grundlæggende frihedsrettigheder. Der er blevet gennemført en række skelsættende reformer inden for det seneste år. Nogle af dem ville på det nærmeste have været umulige at gennemføre for bare et par år siden. I sidste uge blev sikkerhedsprotokollen, der tillod hæren at gribe ind uden tilladelse i tilfælde af sikkerhedstrusler, annulleret. Dette er et skelsættende resultat i forholdet mellem civilbefolkning og militær. Vi holder nøje øje med opfølgningen på denne forligsprocedure. Fremlæggelsen af et lovudkast til oprettelse af en uafhængig menneskerettighedsinstitution og den længe ventede strategi til bekæmpelse af korruption, der principielt blev vedtaget af den tyrkiske regering den 21. januar, tegner ligeledes godt.

Vi fortsætter med at støtte den demokratiske åbning, som regeringen har lanceret. Hvis dette initiativ skal blive en succes, skal alle politiske partier og alle dele af samfundet deltage og bakke op om det. Kommission er imidlertid bekymret efter forfatningsdomstolens beslutning om at forbyde det prokurdiske parti, DTP, der er repræsenteret i det tyrkiske parlament. Vi beklager ligeledes de arrestationer, der fandt sted i det sydøstlige Tyrkiet i slutningen af december. Vi fordømmer de terrorangreb, som fandt sted på samme tidspunkt. Intet af dette bidrager til gennemførelsen af den demokratiske åbning.

Hannes Swoboda, forlagsstiller. – (DE) Hr. formand! Jeg vil allerførst gerne takke Rådet og kommissær Füle for deres redegørelser om især Kroatien. Disse redegørelser viser, at både Rådet og Kommissionen er fast besluttet på at gennemføre denne proces så hurtigt som muligt. Jeg er enig med kommissær Füle i, at det på baggrund af den gode vilje og gennem de rette politikker vil være muligt at afslutte forhandlingerne med Kroatien i år. Det er selvfølgelig i særdeleshed også Kroatiens ansvar at tage de afgørende skridt.

Jeg vil gerne sige, at på dette punkt har Kroatien gjort store fremskridt, især inden for de seneste måneder, og det samme gør sig gældende på korruptionsområdet. Kroatien har vist, at alle er lige for loven, og at ingen kan fritages fra de tiltag, der er med til at bekæmpe korruption. Dette sender et vigtigt budskab. Kroatien har derudover også indgået en aftale med Slovenien og ratificeret denne aftale forholdsvis hurtigt i parlamentet, hvilket viser, at der er en stærk fælles beslutsomhed om at opfylde de nødvendige krav. Jeg håber, at det samme sker i Slovenien. Jeg er overbevist om, at den slovenske regering fuldt ud støtter aftalen, og jeg håber, at de hjemlige politiske problemer kan løses inden for kort tid, og at aftalen kan ratificeres.

Der er imidlertid stadig meget at gøre. Det er allerede blevet pointeret, at kampen mod korruption er et vigtigt element. Men situationen ændrer sig ikke fra den ene dag til den anden. Der er mange uløste problemer på dette område, men jeg er sikker på, at regeringen og de relevante offentlige organer har viljen til at fortsætte kampen uden at udøve politisk indflydelse.

For så vidt angår reformen af retssystemet handler det ikke kun om at bekæmpe korruption, men også om en lang række andre områder, såsom uddannelse af dommere. Kroatien skal iværksætte mange foranstaltninger, for at der kan etableres et moderne retssystem, og jeg håber, at dette kommer til at ske snart.

Hvad angår samarbejdet med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien gav kommissær Füle os en meget præcis og omfattende beskrivelse af situationen. Hr. Brammertz har forsikret Udenrigsudvalget om, at der gøres meget på området. Det drejer sig udelukkende om at finde nogle dokumenter fra sagen mod general Gotovina, men hr. Brammertz har selv udtalt, at han ikke ved, om disse dokumenter stadigvæk eksisterer, eller om de allerede er blevet destrueret. Det er muligt, at nogle af dem aldrig har eksisteret. Ikke desto mindre håber jeg, at Kroatien gør alt, hvad det kan, i denne henseende. Jeg vil gerne sikre, at taskforcen, der blev omtalt af kommissær Füle, nyder bred opbakning fra eksperter fra andre lande, uden at det betyder, at man automatisk godkender de bestræbelser, Kroatien gør. Jeg mener dog, at der er blevet gjort store fremskridt på dette område. Jeg håber, at de få udeståender, der er tilbage, afvikles inden for de næste par uger eller måneder, så hr. Brammertz på den måde bliver overbevist om, at han modtager fuldt samarbejde fra alle sider.

Der er også opnået meget på området for flygtninges tilbagevenden og internt fordrevne personer. Der resterer stadig nogle få problemer på detaljeniveau, og disse problemer er vanskelige at løse. Når mennesker er flygtet fra huse, der ikke tilhørte dem, men hvor de var lejere, som f.eks. de sociale boligbyggerier, der fandtes i det tidligere Jugoslavien, er det vanskeligt at organisere deres tilbagevenden og sikre, at de har et hjem at vende tilbage til. Selv om mange principielt er interesserede i at vende tilbage, er det på grund af den økonomiske krise og arbejdsløsheden måske ikke praktisk muligt for dem at returnere i så store antal.

Det er sandt, at der er blevet gjort store fremskridt på dette område. Jeg er overbevist om, at den nuværende regering og, håber jeg, oppositionen arbejder sammen om at gøre det sidste. I de senere måneder er det gang på gang blevet klart i Kroatien, at en fælles tilgang til europæiske emner er den afgørende faktor. Der skal

være bred opbakning til at løse de udestående problemer og på trods af interne forskelligheder gøre det klart, at vejen fører til Europa, og at Kroatien skal af sted så hurtigt som muligt.

(Bifald)

Zoran Thaler, *forlagsstiller*. – (SL) Hr. formand! 2009 var et godt år for kandidatlandet, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Dette er blevet bekræftet af Kommissionen og af Rådets formandskab, både det svenske og nu det spanske. Og det er også det, jeg har givet udtryk for i mit udkast til betænkning.

Myndighederne i Skopje har behandlet og opfyldt de centrale prioriteter i tiltrædelsespartnerskabet, almindeligt kendt som benchmarks. Derudover var Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien det første land i regionen, der opfyldte alle visumliberaliseringskrav. Det gjorde det allerede i juli sidste år, og den visumfri ordning trådte i kraft den 19. december. Landet har løst grænsekonflikten med Kosovo og har samarbejdet omkring regionale initiativer, såsom CEFTA og den sydøsteuropæiske samarbejdsproces (SEECP). Det har også samarbejdet med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien i Haag. Forrige uge vedtog parlamentet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien en beslutning om Srebrenica.

Hvad er det, vi i Parlamentet forsøger at opnå med denne beslutning og med min betænkning om fremskridtene i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien? Først og fremmest ønsker vi at hjælpe. Vi ønsker at hjælpe Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien med at opnå stabilitet og bane vejen mod EU. Vi skal ikke glemme, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien var den eneste tidligere republik i Jugoslavien, der helt gik fri af Milosevics krige.

Derudover ønsker vi at hjælpe Grækenland og dermed EU som et hele, for vi skal huske på, at et land kun trives så godt som dets naboer. Det er et beviseligt empirisk faktum. Derfor opfordrer vi Grækenland til at forsøge at løse dette problem sammen med regeringen i Skopje og til at nedtone sin indsats nord for landets grænser. Jeg opfordrer Grækenland til at udvise ægte, retfærdig og åbensindet lederskab og til at være mentor og sponsor for Balkanlandene. Det er det, Balkanlandene har brug for i dag.

I den forbindelse hilser jeg især Agenda 2014 velkommen, et initiativ der er blevet udarbejdet af den nye græske regering under hr. Papandreou. Stor cadeau for dette initiativ! Jeg er på Grækenlands side. Lad os gøre alt, hvad vi kan, for at nå dette mål. Lad os vise vores solidaritet med både Grækenland og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Solidariteten skal være gensidig.

Vi skal huske på, at Balkanlandene er som et cykelfelt. Så lang tid rytterne bevæger sig fremad og træder i pedalerne, er alting mere eller mindre roligt, men hvis feltet støder på en forhindring, et dødt punkt, falder rytterne alle sammen af cyklen, og det samme gør sig gældende for os. Hvis vi stopper nu, bryder freden, stabiliteten, sikkerheden og den sociale samhørighed sammen.

Afslutningsvis vil gerne understrege et yderligere faktum: Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har været kandidat siden 2005. Vi er alle sammen nødt til at være opmærksomme på konsekvensen af vores beslutninger eller mangel på samme. Når jeg besøger Skopje, gør jeg det altid klart over for dem, at de selv er ansvarlige for at finde en løsning med Grækenland, deres nabo.

Lad os derfor appellere til myndighederne i Skopje, Athen og Sofia samt til det spanske formandskab, kommissær Füle, den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender, fru Ashton, og Parlamentet: Lad os gøre alt, hvad vi kan, for at hjælpe med at løse dette problem. På den måde kan vi få et anderledes Balkan og et bedre Balkan, end vi har oplevet i de sidste 20 år.

Ria Oomen-Ruijten, *forlagsstiller*. – (NL) Hr. formand! Lad mig først og fremmest byde kommissær Füle velkommen. Tillykke med udnævnelsen, jeg ser frem til et godt samarbejde.

Jeg vil gerne takke mine kolleger for deres konstruktive bidrag til betænkningen, som har gjort det muligt for os at opnå enighed på de fleste områder. Jeg vil også gerne gentage, at mit mål som ordfører for Parlamentet er, at nå frem til en situation, hvor vi sender et klart, afbalanceret og sammenhængende budskab. Det tror jeg kun vi kan, hvis vi sammen søger det store flertal.

Jeg har faktisk tre budskaber til Tyrkiet. Først, og det er også sådan betænkningen begynder, er der åben debat, derefter forfatningen og til sidst håndhævelse af lovgivningen. Jeg begynder med åben debat, demokratisk åbning. Fra et helt objektivi synspunkt hilser vi den brede debat, som den tyrkiske regering tog initiativ til i forhold til kurdernes og aleviternes rettigheder, hærens rolle osv., velkommen.

Dog sikrede afgørelsen fra forfatningsdomstolen sidste december, at terrorangreb vil forekomme igen. Der var en bølge af arrestationer af medlemmer af det demokratiske samfundsparti, og truslen om arrestationer hænger stadig over medlemmerne af det tyrkiske parlament. Resultatet ser ud til at være, at den åbne og positive debat, vi har oplevet siden sommer, stopper alt for tidligt. Som folkets repræsentant respekterer jeg naturligvis lovligt afsagte domme, men jeg kan også forstå, at forfatningsdomstolen har sagt om forbuddet mod politiske partier, at Tyrkiet nu i højere grad skal følge anbefalingerne fra Det Europæiske Råd og Venedigkommissionen. Det opfordrer jeg derfor Tyrkiet til at gøre, for at sikre at en så uheldig situation ikke opstår igen.

Det bringer mig frem til en anden af domstolens afgørelser, nemlig annulleringen af militærdomstolens jurisdiktion. Som parlamentsmedlemmer kan vi ikke tillade os at kritisere afgørelsen, men den viser endnu en gang, at grundlaget for disse afgørelser, forfatningen, er utilstrækkelig, i den forstand, – og her skal jeg være forsigtig i mit ordvalg – at den under alle omstændigheder giver grobund for, at sådanne afgørelser kan træffes. Derfor beder vi endnu en gang Tyrkiet om straks at iværksætte en revision af landets forfatning, for det er det eneste, der kan sikre de reelle reformer, der er så nødvendige for at modernisere det tyrkiske samfund.

Mit tredje grundlæggende punkt vedrører gennemførelsen og håndhævelse af den lovgivning, der er blevet vedtaget. På områderne kvinders rettigheder, religionsfrihed og dårlig behandling af mistænkte skal de fastlagte standarder ligeledes overholdes over hele Tyrkiet. Derfor beder jeg om, at der holdes særligt øje med håndhævelsesområdet.

Og nu til ændringsforslagene. Vedrørende Cypern forsøgte jeg at indgå et klart og bredt kompromis med skyggeordførerne. Tyrkiet skal vide, at den tillægsprotokol, der er opnået enighed om, straks skal accepteres. I punkt 34 bad jeg alle parter om at sikre, at der findes en løsning på problemet omkring opdelingen af Cypern. Med dette punkt beder jeg specifikt Tyrkiet om at udsende positive signaler.

Vi understreger i et nyt punkt 48, at begge ledere tilskyndes til at udvise mod, så der kan findes en løsning for øen meget snart. Det er absolut nødvendigt. Jeg vil gerne sige til fru Cornelissen, at om end Deres ændringsforslag vedrørende vold imod kvinder muligvis er en smule overflødig, så støtter Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) det som forventet.

Slutteligt vil jeg gerne endnu en gang gentage, at det også i år er mit mål at udarbejde en betænkning, der sender et meget klart budskab, og som samtidig er både kritisk og afbalanceret. Det er min overbevisning, at hvis vi vedtager denne betænkning med stort flertal, så finder vi også en god løsning for Tyrkiet, der sikrer alle borgerne et mere moderne og velstående land

Bernd Posselt, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Vi har høje forventninger til Kommissionen og Rådet. Vi forventer, at forhandlingerne med Kroatien afsluttes, og at forhandlingerne med Makedonien indledes i år. Dette omfatter en anerkendelse af, at politikken omkring mindretalsgrupper i disse to lande er bedre end i mange af EU's medlemsstater, og at alle mindretal og etniske grupper i begge lande er repræsenteret i begge landes regeringer. Undskyld jeg siger det, men Kroatiens håndtering af spørgsmålet om flygtninges tilbagevenden kunne anvendes som model for andre medlemsstater. Derfor vil jeg gerne sige ganske klart, at vi selvfølgelig skal forklare begge lande, at de alligevel stadig skal gøre en indsats på området. Men at sige, at bolden udelukkende ligger på Kroatiens banehalvdel er fuldstændig uacceptabelt. Kroatien har ratificeret grænseaftalen, og jeg vil gerne tilslutte mig hr. Swobodas forslag om at bede det slovenske parlament gøre det samme. Rådet mangler stadig at åbne tre forhandlingskapitler. Jeg vil gerne bede den spanske repræsentant i Ministerrådet om at sikre, at de bliver åbnet under det spanske formandskab. Dette vil gøre det muligt for Kroatien at afslutte forhandlingerne i år, under forudsætning af at de behandles retfærdigt.

Hvad angår den forfærdelige blokade af Makedonien angående navneproblemet, ligger bolden heller ikke her kun på Makedoniens banehalvdel. Derimod ligger ansvaret hos EU's medlemsstater, der har opstillet en blokade i modstrid med international lov. Jeg vil gerne på dette tidspunkt gøre det klart, at EU skal optræde troværdigt, og at vi altså på den ene side skal forlange ting af andre, men på den anden side også leve op til vores egne standarder, da vi ellers vil miste al troværdighed. Efter en lang og vanskelig proces mener jeg, at det er vigtigt for os at arbejde hen imod en afstemning om Kroatien i år i Parlamentet. Så kan observatørerne komme her på samme måde som de tjekkiske, slovenske og ungarske observatører gjorde det. Jeg håber, at der kan gennemføres valg til Europa-Parlamentet i Kroatien enten næste år eller året efter, og at de kroatiske medlemmer vil hjælpe os her i Parlamentet med at forberede os på tiltrædelsen af andre østeuropæiske lande med Makedonien som det første.

Kristian Vigenin, for S&D-Gruppen. – (BG) Hr. formand, kommissær Füle! Jeg vil også gerne ønske Dem tillykke med Deres nye hverv i Kommissionen og sige, at det måske er et vigtigt tegn, at den første forhandling i Parlamentet, der involverer den nye Kommission, faktisk omhandler udvidelsen.

Vi behøver rent faktisk ikke gentage, at udvidelsen har vist sig at være en af EU's mest vellykkede politikker. Jeg ønsker Dem held og lykke. Parlamentet vil gøre sit yderste for at støtte Dem i disse bestræbelser, fordi vi her i Parlamentet faktisk er de stærkeste fortalere for udvidelsen af EU, der er en region med sikkerhed, velstand og borgerrettigheder.

I den forbindelse mener jeg, at redegørelserne fra de tre ordførere understregede det seriøse arbejde, som de personligt og Udenrigsudvalget har gjort. Jeg vil gerne lykønske dem med det og sige, at de betænkninger, vi diskuterer i dag, blev vedtaget med stort flertal i Udenrigsudvalget. Jeg tror også, det bliver tilfældet i dag.

Jeg vil gerne understrege, at vi, om end vores budskab nok i en vis grad udviskes af den generelle debat, også ønsker at bruge vores betænkninger til at komme med et klart budskab til de tre lande om, at vi stadig er engageret i processen, men at der er problemer, som vi ikke kan komme uden om, og som de tre lande skal løse. Disse problemer omhandler fortrinsvis det faktum, at Parlamentet hverken kan eller vil lukke øjnene for en række problemer med opfyldelsen af Københavnskriterierne om beskyttelsen af grundlæggende rettigheder, pressefrihed og fri foreningsret samt beskyttelsen af mindretalsrettigheder, gode naborelationer osv.

Jeg vil gerne helt kort dvæle ved tre områder, der, efter min mening, har grundlæggende betydning for, at der kan gøres fremskridt med de landes tiltrædelse. Først og fremmest står det klart, at vejen er banet for Kroatiens medlemskab. Den aftale, som er blevet indgået med Slovenien, er ekstremt vigtig, og vi opfordrer til, at den bliver ratificeret så hurtigt som muligt, så der bliver mulighed for at afslutte forhandlingerne med Kroatien i slutningen af i år.

Hvad angår Makedonien håber vi, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien udviser den fornødne fleksibilitet. Vi håber også, at den nye græske regering finder en løsning på navneproblemet, så Makedonien i år kan få en dato for indledningen af forhandlingerne.

Hvad angår Tyrkiet, kan Cypern-spørgsmålet ikke undgås. Indtil der er gjort fremskridt på dette område, kan Tyrkiet ikke forvente at gøre væsentlige fremskridt i tiltrædelsesprocessen.

Ivo Vajgl, for ALDE-Gruppen. – (SL) Hr. formand! Med beslutningen vedrørende Kroatien, som Parlamentet skal vedtage i dag, anerkender vi, at landet har gjort fremskridt vedrørende opfyldelse af kriterierne for tiltrædelse til EU, gennemførelse af demokratiske systemreformer og harmonisering af landets lovgivning i forhold til EU's *acquis*. Det placerer Kroatien øverst på listen over lande med mulighed for at blive fuldbårne medlemmer af EU. Som vi har angivet i vores betænkning, åbner det ligeledes op for Kroatiens mulighed for at afslutte forhandlingerne allerede i år.

Vi er meget glade for, at fru Kosor, den nye kroatisk premierminister, hurtigt og på så vellykket vis har truffet foranstaltninger på det område, hvor vi indtil videre har mødt så store forhindringer: i kampen mod korruption og organiseret kriminalitet, gennemførelsen af et administrativt reformprogram, håndtering af krigsforbrydelser og sikring af juridisk og forfatningsmæssig beskyttelse af etniske og andre mindretal.

Ved at underskrive voldgiftsaftalen om grænsedragningen med sin nabo Slovenien har den nye kroatisk regering ikke alene fjernet en forhindring i forhandlingsprocessen, men også banet vejen for en løsning af andre problemer. Det er vigtigt, at Kroatien bliver ved med at tage fat på grænsekonflikterne med sine andre naboer og sikre, at disse forhandlinger gennemføres i god tro og i overensstemmelse med *pacta sunt servanda*.

Jeg bør også understrege, at der i denne beslutning, der blev udarbejdet under fremragende vejledning af min kollega og ordfører, Hannes Swoboda, på objektiv og positiv vis også er fokus på de problemområder, hvor Kroatien stadig har en del arbejde at gøre. For bare at nævne nogle få omhandler det bl.a. samarbejde med Den Internationale Domstol i Haag, foreløbige tiltag i forbindelse med retsforfølgelse i korruptionssager, omstrukturering af økonomien og større indsats og oprigtighed i forhold til at fjerne hindringerne for Kroatiens serbiske befolknings tilbagevenden. Kroatien er også deres hjemland.

De positive rapporter om fremskridtet i Kroatien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien skal også ses som et klart signal om EU's åbenhed i forhold til en udvidelse, der omfatter alle lande på Vestbalkan og en bekræftelse af de forpligtelser, vi har indgået i forhold til disse lande, inklusive Tyrkiet, under forudsætning af at de lever op til alle relevante kriterier. Men det afhænger imidlertid primært af dem. Lad

mig slutte med at ønske vores nye kommissær, hr. Füle, held og lykke. Jeg er sikker på, han vil gøre et fremragende stykke arbejde.

Franziska Katharina Brantner, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! På vegne af Verts/ALE-Gruppen vil jeg gerne i første omgang byde kommissær Füle hjertelig velkommen. Vi er meget glade for at arbejde sammen med Dem og ser frem til vores fremtidige samarbejde. Jeg vil også gerne takke hr. Swoboda for det gode samarbejde med betænkningen om Kroatien. Jeg synes, vi arbejdede godt sammen om den proces, og det vil jeg gerne takke mine kolleger for.

Jeg vil gerne sige, at vi ville have foretrukket at have diskuteret landene enkeltvist, så vi i morgen havde haft alle tre lande, men i forskellige afsnit. Vi synes, det ville have givet mere mening i stedet for at blande dem sammen, men det er bare en sidebemærkning.

for Verts-ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance er tilhænger af, at Kroatien tiltræder EU hurtigt, og vi hilser de hurtige fremskridt, landet har gjort, velkommen. Kroatiens hurtige tiltrædelse vil sende et vigtigt signal om sikkerhedspolitikken til hele Vestbalkan. Det betyder, at løftet om medlemskab, som stats- og regeringscheferne i Thessaloniki gav til alle lande på Vestbalkan, stadig holder. Dette løftes troværdighed og gyldighed repræsenterer et stort incitament for alle stater i regionen til at implementere omfattende reformer, der gør disse lande mere sikre, mere stabile og mere velstående.

Det er vigtigt i forbindelse med Kroatien at sige, at den offentlige forvaltning skal styrkes og gøres mere gennemsigtig. Den afgørende faktor er her ikke alene at vedtage ny lovgivning, men også en administrativ gennemførelse af denne lovgivning. Vi i Verts/ALE-Gruppen ønsker bedre resultater på dette område. Vi mener, at den eneste løsning på problemerne med korruption og organiseret kriminalitet er en konsekvent gennemførelse af nye love og direktiver. Det samme gælder retssystemet, og det særligt vigtige kapitel om retssystemet har endnu ikke været til forhandling. Den kroatiske regerings udtalelser er positive, men de skal følges op af handling, der fører til reelle forbedringer af situationen i domstolene. Vi ønsker også mere gennemsigthed og mindre politisk indflydelse på dette område.

Derfor fremsætter vi fire ændringsforslag, som jeg gerne vil have Dem til at stemme for. Det første angår kampen mod korruption. Vi ser især gerne, at anlægs- og byplanlægningssektoren inkluderes, eftersom det er på dette område, de største offentlige kontrakter indgås.

For det andet vil vi gerne i punkt 19 have tilføjet en henvisning til det faktum, at de homoseksuelles situation er utilfredsstillende. Man har oplevet gentagne angreb på mennesker fra disse mindretalsgrupper. Den kroatiske regering har nu forsikret os om, at nogle af disse sager efterforskes. Vi mener, at det er et meget positivt tegn, og vil gerne opfordre de kroatiske myndigheder til at fremskynde gennemførelsen af lovgivningen mod forskelsbehandling.

Min sidste bemærkning er, at vi ikke har nogen vision for en ny energipolitik i Kroatien. Derfor beder vi om Deres støtte til vores ændringsforslag. Vi ser frem til, at Kroatien inden for kort tid tiltræder EU.

Charles Tannock, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! ECR-Gruppen er for udvidelsen af EU. Vi ser ikke kun fordelene ved et større indre marked, men opfatter det også – i modsætning til visse medlemmer af Parlamentet – som en udvanding af den føderalistiske ambition i det centrale EU. Kandidaterne skal imidlertid underlægges de strenge og meget krævende standarder i henhold til Københavnskriterierne.

Derfor giver vi vores fulde opbakning til Kommissionens grundige tilgang til at forberede kandidater på medlemskab og dens vilje til at lære af tidligere erfaringer med udvidelser, især den seneste udvidelse med Bulgarien og Rumænien, hvor der udestod problemer med organiseret kriminalitet og korruption. Kroatien er, sammen med Island – hvis landet accepteres som kandidat – uden tvivl det land, der er mest klar til at indtræde i EU, og dets tiltrædelse vil kunne hjælpe til at stabilisere Vestbalkan. Vi anerkender, at der udestår en grænsekonflikt med Slovenien, men mener ikke, at bilaterale konflikter bør kunne forsinke Kroatiens medlemskab. Italien stoppede trods alt ikke Sloveniens tiltrædelse, selv om der herskede grænse- og mindretalskonflikter på det tidspunkt.

Som det understreges i Kommissionsrapporten, har Kroatien gjort store fremskridt i arbejdet for at opfylde forhandlingskravene og landets engagement i forhold til EU's forventninger er stadig stærkt. Makedonien er nu tilbage på rette spor i forhold til medlemskab, og vi hilser landets EU-visumliberalisering velkommen, sammen med Serbien og Montenegro, og støtter opfordringer til Rådet om at åbne for forhandlinger om medlemskab for Makedonien.

ECR-Gruppen mener, at den nærmest komiske navnekonflikt med Grækenland skal løses fornuftigt og hurtigt. Præsident Ivanov har hjulpet til at styrke Makedoniens EU-ambitioner, og vi håber, at hans anmodning om et møde med den genvalgte græske præsident modtages venskabeligt og i god naboånd. Dog er Tyrkiets ansøgning om EU-medlemskab stadig problematisk, ikke mindst på menneskerettighedsområdet. Den nylige helt forfærdelige sag om en pige, der blev levende begravet, blot fordi hun snakkede med to drenge, er vand på møllen for dem, der siger, at Tyrkiet ikke har noget at gøre i EU. Landets manglende anerkendelse af Cypren og gennemførelse af Ankaraprotokollen samt langsomme ratificering af traktaten om at genetablere forholdet til Armenien er en skuffelse.

Afslutningsvis vil jeg gerne som Parlamentets faste ordfører for Montenegro tilføje, at jeg efter for nylig at have besøgt landet kan sige, at det er godt på vej til at opnå kandidatstatus, og at jeg håber, det sker så hurtigt som muligt.

Til sidst vil jeg gerne benytte lejligheden til på vegne af min gruppe, ECR-Gruppen, at lykønske kommissær Füle med hans udnævnelse i går. Min gruppe vil give ham vores fulde samarbejde i de udfordrende opgaver, der venter.

Takis Hadjigeorgiou, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Vi vil gerne fra starten understrege, at vi er for optagelsen af Tyrkiet. Det er vores mening, og vi tror på det. Det er nødvendigt – primært for Tyrkiet selv – for at sikre alle mindretals rettigheder, reducere valgperioden for medlemmer af det tyrkiske parlament og sikre arbejdstagerrettigheder såsom retten til at strejke og til at føre kollektive forhandlinger.

Nogle af de problemer, Tyrkiet skal finde en løsning på, er at komme frem til en politisk løsning på det kurdiske problem, anerkende det armenske folkemord, normalisere forholdet til nabolandene og afslutte besættelsen af Cypren. Som Rådet understregende skal landet straks og uden yderligere forsinkelser fuldt ud og uden forskelsbehandling overholde tillægsprotokollen til Ankaraprotokollen.

Ved at ignorere international lovgivning forhindrer Tyrkiet Republikken Cypren i at udøve sine suveræne rettigheder i sin eksklusive økonomiske zone. Som sådan er vi uenige i holdningen om at åbne det relevante energikapitel.

Som afslutning vil jeg gerne nævne nogle af medlemmernes intentioner om at stemme for et ændringsforslag med henblik på at få alle interesserede parter til at hjælpe med at løse Cypren-problemet. Jeg er sikker på, at alle ønsker at hjælpe. Men er det ikke uacceptabelt, at alle gøres lige ansvarlige, at offeret og besættelsen gøres lige ansvarlige? Hvis vi ønsker en løsning på Cypren-problemet, skal vi understrege Tyrkiets ansvar. Vi skal tale åbent til Tyrkiet, som vi, vil jeg gerne afslutningsvis nævne, støtter optagelsen af. Men det er Tyrkiets optagelse i EU, vi støtter, ikke EU's optagelse i Tyrkiet.

Bastiaan Belder, for EFD-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Med risiko for at igen at ophidse de tyrkiske diplomater – husk deres reaktion på en lang række af Europa-Parlamentets ændringsforslag – opfordrer jeg Rådet og Kommissionen til at sætte følgende fem punkter på dagsordenen ved de kommende forhandlinger med de tyrkiske myndigheder.

1. Tildeling af status af juridiske personer til alle religiøse samfund i Tyrkiet, hvilket er den fundamentale forudsætning for religionsfrihed i Tyrkiet.
2. Øjeblikkelig afslutning af den offentlige hadekampagne mod tyrkiske kristne under dække af tilladelsen af det dobbelt negativt ladede udtryk "missionsarbejde" i skolebøger og lokale medier, som om tyrkiske kristne pr. definition er ude på at undergrave staten.
3. Øjeblikkeligt ophør af den tydelige diskriminering af ikkeislamiske mindretal ved besættelse af vigtige civile og militære poster i det tyrkiske regeringsapparat.
4. Effektive foranstaltninger fra regeringens side mod den voksende antisemitisme i den tyrkiske offentlighed. En tyrkisk akademiker udtalte sig for nylig om en giftig atmosfære. Det glæder mig, at debatten stadig er så åben, at en akademiker åbent kan udtale sig om den slags. Der er derfor behov for effektive foranstaltninger fra regeringens side mod den voksende antisemitisme i den tyrkiske offentlighed, hvor særlig premierminister Erdogan må påtage sig en ledende rolle.
5. Endelig skal relationerne med Den Islamiske Republik Iran ændres, så de er i overensstemmelse med den transatlantiske politik vedrørende Teheran og dets kontroversielle atomprogram. Tyrkiet må gøre det klart, hvordan det forholder sig til det stadigt voksende problem med Teherans atomprogram. Som medlem af NATO og EU-kandidatland må Tyrkiet melde klart ud. Landet må træffe et klart valg.

Jeg opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage Københavnskriterierne og den af mig nævnte alvorlige kritik af Tyrkiet alvorligt, og jeg vil endnu en gang gerne ønske Dem held og lykke med Deres nye hverv, hr. kommissær! Jeg ser frem til konstruktive høringer, og jeg har også tiltro til, at De vil tage Københavnskriterierne alvorligt, og at vi vil kunne arbejde på en modernisering af Tyrkiet, et land jeg også ønsker at respektere.

Barry Madlener (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne byde kommissær Füle velkommen til Parlamentet. Det nederlandske frihedsparti (PVV), mit parti, har valgt at operere uafhængigt i Parlamentet. I denne sag har vi haft et godt samarbejde med Gruppen for Europæisk Frihed og Demokrati og med hr. Messerschmidt, som jeg gerne vil rette en stor tak til.

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at PVV ikke går ind for udvidelse – hverken med Kroatien eller Makedonien og slet ikke med Tyrkiet. Tyrkiets besættelse af Cypern er ulovlig, det er alle her i Parlamentet enige om, men alligevel fortsætter vi med at samarbejde med Tyrkiet uden kraftigt at fordømme det herfor. Vi har – stort set – ikke pålagt Tyrkiet nogen sanktioner. For mig at se er dette en ekstremt svag tilgang, og jeg har derfor fremsat ændringsforslag om at fordømme denne besættelse og beordre Tyrkiet til straks at trække dets tropper tilbage fra Cypern. Jeg håber, at De også vil støtte dette forslag.

Derudover er pressefriheden i Tyrkiet under alvorligt pres. Da jeg besøgte Tyrkiet, blev pressen endda fjernet. Vi må fordømme dette på det kraftigste, og derfor har jeg fremsat ændringsforslag 16.

Nu kommer vi til slyngelstaten Iran. Den islamiske diktator hr. Ahmadinejad terroriserer sin egen befolkning, ønsker at fjerne Israel fra landkortet og udtaler sig åbent herom, afprøver jævnligt langdistancemissiler og begyndte i går at berige uran, der kan bruges til atomvåben. Vi kan kun udtrykke afsky for dette. Tyrkiet, der ønsker at blive medlem af EU, ser den iranske regering som en god ven og skal kraftigt fordømmes for dette. Derfor har jeg fremsat ændringsforslag 17. Jeg regner med Deres støtte.

Dernæst vil jeg gerne nævne forhandlingerne med Tyrkiet. Tyrkiet, der ser Iran som en ven, har besat Cypern, undertrykker kristne, undertrykker kvinder, er medlem af Den Islamiske Samarbejdsorganisations (OIC), anvender Shari'ahlov, der begrænser menneskerettigheder, og er et islamisk land, kan aldrig blive medlem af EU. Vi må aldrig tillade dette, og derfor har jeg fremsat ændringsforslag 18 og 19, der har til formål at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne. Derfor håber jeg, at De alle vil støtte mine ændringsforslag.

Eduard Kukan (PPE). – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske Zoran Thaler med hans betænkning, og takke ham og alle andre kolleger for deres meget konstruktive arbejde med udarbejdelsen af dette beslutningsforslag. Jeg vil også ønske kommissær Füle velkommen og ønske ham held og lykke med hans fremtidige arbejde.

Det Europæiske Folkeparti mener, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gennemgået mange positive udviklinger i løbet af det seneste år. De fremskridt, landet har gjort i forbindelse med opfyldelse af kriterierne for indledning af tiltrædelsesforhandlinger med EU, er både betydelige og bemærkelsesværdige. Det faktum, at Kommissionen har anbefalet, at der indledes forhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, skal ses som en klar tilkendegivelse af, at landet er på rette kurs.

Parlamentet bør derfor stå bag denne henstilling og ved at vedtage denne beslutning sende et positivt signal til landet og hele regionen. Jeg håber, at Rådet vil bekræfte Kommissionens beslutning og opfordringen i denne betænkning og straks giver grønt lys for forhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i den nærmeste fremtid. Indtil dette sker, tror jeg også på, at forhandlingerne om navnespørgsmålet vil fortsætte, og at forholdet til nabolandene vil blive bedre.

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien bør tage udfordringen op og vise, at landet er parat til at opfylde alle Københavnskriterierne, der skal danne baggrund for vurderingen af dets ønske om at blive medlem af EU.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Hr. formand! I mine øjne er det en positiv betænkning vedrørende Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse, vi skal stemme om i dag. Den er direkte og kan være genstand for en vis kritik, men det er en afbalanceret betænkning, og jeg vil gerne lykønske ordfører fru Oomen-Ruijten med den.

Vores politiske gruppe ville naturligvis have lagt vægt på visse aspekter. Vi har dog forhandlet os frem til bred enighed, idet vi mener, at betænkningen skal have så bred støtte som muligt her i Parlamentet.

Det er vi nødt til at sende et klart signal om. Det skal være et positivt signal, der udviser god vilje, men det skal samtidig være et kraftigt signal, der fremmer forhandlingsprocessen og stimulerer reformer til

modernisering og demokratisering af Tyrkiet. Vores holdning skal være klar og tydelig. Vi skal overvinde denne træge og ubeslutsomme fase af forhandlingsprocessen.

Ifølge meningsmålingerne er den tyrkiske offentligheds støtte til tiltrædelse blevet mindre, og denne offentlige opfattelse skal ændres. Den eneste måde at gøre dette på er at sikre, at forhandlingerne og reformerne fortsat skrider fremad, at EU er konsekvent i forbindelse med den forpligtelse, det har påtaget sig, samt at det undgår at udsende selvmodsigende signaler, der skaber usikkerhed. Tyrkiet skal naturligvis også tage afgørende skridt på vejen mod reformer.

Vi har to scenarier foran os: en ond cirkel af splittelser, konfrontationer og mistillid eller en god cirkel af seriøse og stramme men utvetydige forhandlinger.

Hvis denne betænkning blot yder et beskedent bidrag til fremskridt i den retning, mener jeg, at vi kan være tilfredse.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Hr. formand! Som leder af delegationen vil jeg først og fremmest gerne lykønske hr. Thaler med denne meget afbalancerede betænkning. Skopje har gennemført reformer og er på vej til at tiltræde EU. Vi hilser dette meget velkommen og glæder os meget over det. Visumliberaliseringen var måske det klareste og tydeligste signal. Den var en milepæl i vores samarbejde. Dette mål har kun kunnet nås gennem tæt samarbejde med EU-medlemsstaterne. Den er et tegn på åbenhed, samspil og samarbejde.

Vi må dog ikke glemme, at Makedonien fik status som tiltrædelseskandidat for fire år siden, og at vi siden da konstant har spurgt os selv, hvornår landet endelig ville tiltræde EU. Jeg vil gerne opfordre alle parter til at sikre, at der findes en løsning på den navnekonflikt, der i øjeblikket er fokus på. Vi skal udnytte den fremdrift, der er skabt af Rådets afgørelse i december og af den nye græske regering. Denne fremdrift mindskes dag for dag. Jeg vil gerne forklare for parterne, at hvis vi koncentrerer os om andre emner nu – f.eks. finanskrisen – vil Makedoniens tiltrædelse blive skubbet i baggrunden. Vi ønsker ikke, at dette sker, og derfor skal vi fortsætte vores indsats på dette område.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – (NL) Hr. formand! Jeg har i løbet af de seneste seks måneder ikke forpasset nogen muligheder for at rejse til Balkan og Tyrkiet og tale med folk der. Det er forbløffende faktisk at se, hvad der sker i disse lande med henblik på tiltrædelse: Store politiske gennembrud, men også, først og fremmest, helt praktiske ændringer, som befolkningen har glæde af.

F.eks. er eksistensen af homoseksualitet endelig blevet anerkendt i Montenegro. I Tyrkiet har kvinders krisecentre endelig opnået gode relationer til politiet, for blot at nævne to eksempler. Vi skal være glade for det, der bliver opnået i disse lande, og det, der går godt, men samtidig skal vi melde klart ud om det, der stadig mangler at blive gjort.

Europa-Parlamentet og medlemsstaterne skal fortsat insistere på de kriterier, vi har fastlagt ved begyndelsen på denne proces. Vi må dog heller ikke udvande tiltrædelsesprocessens styrke ved at skabe nye forhindringer.

Jeg vil gerne bruge et øjeblik til at sætte fokus på Makedonien. Vi er alle enige om, at det bilaterale problem med navnet skal løses. Vi er også alle enige i, at EU skal yde al mulig hjælp i denne proces. Bilaterale problemer må ikke i sig selv udgøre forhindringer for tiltrædelsesprocessen. Det gælder ikke kun for Makedonien, men også for Kroatien, Serbien, Tyrkiet, Kosovo og Island. Udsigten til tiltrædelse er alt for vigtig for disse landes befolkninger til, at den kan blive holdt som gidsel af løsningen af bilaterale uoverensstemmelser.

Jeg vil derfor bede Dem alle stemme for vores ændringsforslag, ændringsforslag 4, der har til formål at indsatte et nyt punkt 30(2) i betænkningen om Makedonien. I forbindelse med disse tre betænkninger vil jeg også bede Dem alle være meget opmærksomme på, hvor utrolig vigtig tiltrædelsesprocessen er.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne starte med at lykønske kommissær Füle med valget til dette hverv. Jeg er sikker på, at vi vil få et frugtbart og effektivt samarbejde om yderligere udvidelse af EU. Jeg er sikker på, at De vil have afsluttet EU's forhandlingsproces med Kroatien før årets udgang. Jeg er også sikker på, at De snart vil indlede forhandlingsprocessen med Makedonien. Jeg håber, at det også vil ske i år.

I denne tale vil jeg understrege Kroatiens særlige rolle som fremtidig medlemsstat i EU, særlig med henblik på forsvaret af vores fælles værdier og vores kontinents sikkerhed. Vi sætter pris på, at kroatiske enheder, som del af NATO, er til stede i Kosovo og Afghanistan. Omkring 300 kroatiske soldater, diplomater og politibetjente deltager i ISAF-operationer i tre regioner i Afghanistan. Vores nye allierede har modigt støttet vores kamp mod terrorisme under flere NATO-missioner. Jeg er overbevist om, at Kroatiens medlemskab

af EU vil bidrage til fortsat stabilitet i en del af Europa, der for ganske få år siden oplevede en grusom konflikt og etnisk udrensning.

Hvis Kroatien gennemfører alle reformerne, vil landet kunne færdiggøre forhandlingerne med EU før årets udgang. Dette er en positiv målsætning, og jeg opfordrer alle til at støtte disse tiltag. Vi bør sætte pris på det faktum, at Zagreb har gennemført adskillige reformer, særligt inden for det juridiske system og den offentlige administration og i forbindelse med bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet. Indlemmelsen af Kroatien som medlemsstat i EU er en del af vores strategi for opbyggelsen af et demokratisk og rigt kontinent. Dette Balkanland er et eksempel, der bekræfter os i, at EU's udvidelsesproces er et kraftigt incitament til politiske og økonomiske reformer i lande, der har ambitioner om at blive medlem. Lad os også være opmærksomme på dette, når vi ser på Ukraine, vores nabo i øst.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Hr. formand! Tyrkiets skiftende udenrigspolitik har skabt forvirring både i det internationale samfund og i den sekulære del af det tyrkiske samfund. Hvor er Tyrkiet på vej hen? Er landet på vej mod et multikulturelt Europa eller en panislamisk stat?

Tillad mig kort at minde Parlamentet om dets politiske adfærd over for Iran, dets uacceptable diplomatiske sprogbrug over for Israel, striden med Egypten om Gazas grænser og den tyrkiske regerings nylige beslutning om at afskaffe indrejsevisa for syv arabiske lande. Som vi ved, huser mange af disse lande ekstremistiske islamiske sammenslutninger, hvis medlemmer nu har let adgang til Europa og vesten. Særligt afskaffelsen af visa har forarget det sekulære samfund i Tyrkiet.

Hvis vi indfører nye sanktioner mod Iran, vil Tyrkiets stilling i FN's Sikkerhedsråd være udgangspunkt for afklaringen af det moderne Tyrkiets fremtid, hvorefter vi vil tale anderledes om Tyrkiet her i Parlamentet.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Det er forståeligt, at den offentlige opinion i Europa er kraftigt imod optagelsen af det ikkeeuropæiske og islamiske land Tyrkiet. Den foregående Kommission lovede, at forhandlingerne med Tyrkiet ville blive suspenderet, hvis det kom frem, at Tyrkiet ikke levede op til dets demokratiske forpligtelser, og at forhandlingerne ville holde trit med reformprocessen i Tyrkiet. Ingen af disse løfter er blevet holdt.

Tværtimod er der gang på gang blevet åbnet nye kapitler, mens Tyrkiet snarere bevæger sig bagud end fremad. Politiske partier gøres ulovlige, kurdiske borgmestre fængsles og kristne udsættes for trusler, vold og administrative forfordelinger. Kristne forfattere og akademikere er nødsaget til at gå under jorden. Jeg er ikke engang kommet til fænomener som tvangsægteskaber og såkaldte æresdrab.

Hvilken frist vil Kommissionen give Tyrkiet til at anerkende alle EU's medlemsstater? Hvornår skal Tyrkiet efterkomme Ankaraprotokollen? Hvornår vil den ulovlige militære besættelse af Cypern ophøre?

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Hr. formand! Som mine kolleger vil jeg også lykønske kommissær. Füle med hans nye hverv, og jeg håber, at det fremragende indtryk, han gjorde under høringen i Udenrigsudvalget, vil blive bekræftet under hans mandat, særligt på det følsomme område udvidelse.

Jeg vil gerne sige et par ord om Tyrkiet, indledningsvist for at lykønske vores ordfører fru Oomen-Ruijten med de fremragende resultater, hun har opnået i udvalget.

Hendes betænkning, der omhandler 2008 og 2009, hverken over- eller underdriver tingenes tilstand. Den fremhæver Tyrkiets bestræbelser mod at opfylde Københavnskriterierne.

Det er dog min holdning, at disse bestræbelser skal ses i lyset af Tyrkiets aktuelle kontekst og politiske situation: syv år med hr. Erdogans moderate islamiske regering og forventet valg i juli 2011; et land, der raser over "operation sledgehammer"-sagerne, annulleringen af Emasya-protokollen, der gav militæret stor magt, og især den afgørelse, der har forbudt Det Demokratiske Samfundspartis aktiviteter i Tyrkiet.

Denne kontekst betyder, at Tyrkiets sag skal behandles med største forsigtighed. Tyrkiet skal leve op til betingelserne og kravene i Københavnskriterierne og skal selvsagt overholde Ankaraprotokollen. I denne specifikke kontekst og situation siger det dog sig selv, at det kan have alvorlige konsekvenser for EU's sikkerhed, hvis der sendes forkerte signaler, særligt når regeringspartiet ikke har det flertal på tre femtedele, der skal til for at ændre forfatningen. Et sådant signal kunne give anledning til alvorlig uro i et i forvejen ustabilt land, der er en strategisk partner for Vesten i forbindelse med den atlantiske alliance.

Vi er nødt til at udvise stor forsigtighed i forhandlingsprocessen for ikke at begå fejltagelser.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne offentligt lykønske kommissær Füle. Vi fik Dem op tidligt i morges her på Deres første dag i jobbet, og jeg tror ikke, det bliver sidste gang, vi gør det.

Den tyrkiske offentlighed er skeptisk over for, om EU vil holde dets løfte, og på samme måde som De møder skepsis blandt offentligheden i nogle af medlemsstaterne, er det Deres udfordring at være rimelig og objektiv – og ja, det skaber tillid i offentligheden. Men De skal også være positiv over for udvidelse og overbevise den skeptiske offentlighed. Vores gruppe vil støtte Dem i dette.

I forbindelse med Tyrkiet er Den Socialdemokratiske Gruppe fortsat for tiltrædelse og for reformer. Kommissionens statusrapport angiver, at reformarbejdet er blevet genoptaget, men bør intensiveres. Vi er enige. Lad mig derfor med denne første betænkning i løbet af fem år her i Parlamentet i mine indledende bemærkninger fokusere på, hvordan vi i Parlamentet skal håndtere Tyrkiet. Henvendt til ordføreren vil jeg gerne sige, at jeg respekterer Deres engagement i sikring af konsensus her i Parlamentet, og jeg takker Dem for Deres samarbejde. For fremtiden håber jeg, at De vil søge at opnå de politiske grupperes enighed, før De fremsætter ændringsforslag i plenarforsamlingen vedrørende kompromiser, der allerede er opnået enighed om i udvalget, da vores uenigheder er små.

Men den virkelige prøve i forbindelse med Deres ordførerskab og for Parlamentet er at sikre, at vi bruger vores indflydelse til år efter år at sikre stabile fremskridt i vores hjælp til Tyrkiet på landets vej mod tiltrædelse, og det kræver lederskab både her og i landet.

Til vores cypriotiske kolleger vil jeg gerne sige, at vi forstår den uretfærdighed, De føler. I vores gruppe har vi søgt at tage fuldt ud hensyn til Dem i vores konsensus, men vi er på dette kritiske tidspunkt fast besluttet på at forsøge at tage et standpunkt, der støtter en forsoning, der vil yde retfærdighed til begge samfund og ikke på forhånd foregribe resultatet til fordel for nogen af parterne.

Til andre her i Parlamentet vil jeg sige, at der er behov for konstruktiv kritik af Tyrkiet. Vi er selv kritiske venner. Men til dem, der i denne debat taler imod Tyrkiet, vil vi sige, at De udgør et mindretal. Alt for mange af Dem er styret af religiøs intolerance over for islam og Deres søgen efter egne politiske fordele ved bevidst at skabe falsk frygt for indvandring. Disse argumenter er afskyelige og frastødende, og det samme er De.

Endelig må vi igen og igen til flertallet her i Parlamentet, der ønsker Tyrkiets tiltrædelse, sige: Vi må ikke lade nejsigernes skingre stemme overdøve os. Vi forventer, at vores tyrkiske kolleger fortsat vil foretage smertefulde ændringer i deres samfund med besværlige konsekvenser for deres indenrigspolitik til følge.

Disse reformer er positive i sig selv, men til de af os her i Parlamentet, der ønsker tiltrædelse, vil jeg sige: Vi skal sørge for, at det er smerten værd for dem ved selv at gøre, hvad vi siger, åbne og lukke kapitler efter fortjeneste, opfylde Rådets løfter og selv handle i god tro.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil i min tale kun nævne Makedonien, da jeg ønsker at understrege, at betænkningen angiver fremskridt i Makedoniens situation og støtter en politisk beslutning om at indlede forhandlinger med dette land.

Jeg vil ikke nævne betænkningens balance og hvordan den detaljeret beskriver de positive og negative faktorer, landet slås med.

Jeg vil fremhæve to ting. Exit polls og meningsmålinger i Makedonien understreger, at landet er et af de mest eurooptimistiske i regionen. I mine øjne er befolkningens støtte en forudsætning for succes i forhandlingsprocessen. For det andet mener jeg, at Grækenland som medlemsstat i EU må forstå de europæiske modeller for forsoning med historien og bestræbe sig fuldt ud på at sikre, at uoverensstemmelserne over navnet Makedonien ikke udgør en forhindring på landets vej mod Europa, da enhver anden holdning er i modstrid med Europas ånd og skæbne.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Først vil jeg gerne lykønske og byde kommissær Füle velkommen.

Den 12. høring i retssagen mod Hrant Dinks formodede attentatmænd blev afholdt i Istanbul i mandags. For første gang følte officielle observatører ved retssagen, at retten oprigtigt forsøgte at komme frem til sandheden, og at forbindelsen mellem denne retssag – mod Hrant Dinks formodede attentatmænd – og andre kommende retssager – såsom den vedrørende Ergenekon-netværket – er blevet understreget af anklageren.

Denne kendsgerning er af ekstremt stor betydning, da det er ethvert tilfælde af politiske attentater, intolerance i samfundet og den lovløshed, der stadig hersker, der her er under anklage. Endvidere er dette et synspunkt, der rammende blev udtrykt af familierne til ofre for disse politiske attentater, da de – med henvisning til den tyrkiske "deep state" (dyb stat) – erklærede sig selv for Hrant Dinks "dybe familie". Jeg fortæller Dem dette, fordi tingene går fremad, og fordi der i det tyrkiske civile samfund er et ønske om og en bevægelse for reformer rettet mod fremme af demokrati og rettigheder, og dette ønske og denne bevægelse har meget stor magt.

Jeg vil også gerne nævne et andet eksempel, der i øjeblikket skaber overskrifter – æresforbrydelser i familier er allerede blevet nævnt – nemlig en 16-årig pige, der blev fundet begravet i et hønsehus, og som var blevet dømt af familierådet for at have talt med drenge. Det er frygteligt, og det er en forbrydelse. Medlemmerne af denne familie skal naturligvis i fængsel.

Det er en kendsgerning, at denne type forbrydelser for få år siden ikke skabte overskrifter. Det er derfor positivt i dag at se, at disse såkaldte "æresforbrydelser", der ikke er andet end barbariske forbrydelser, ikke længere tolereres i det tyrkiske samfund. Det tyrkiske samfund gennemgår mange forandringer, det er nærmest i oprør, og jeg mener at vi, når vi diskuterer Tyrkiet, skal være meget opmærksomme på, at alle reformer i landet har stor indvirkning på forholdet mellem borgere, det etablerede system, tyrkisk historie og demokrati. Dette er elementer af afgørende betydning.

Vores proces skal efter min mening være helt igennem oprigtig. Denne oprigtighed i vores proces er i dag anerkendt, og den stemmer overens med vores evne til at støtte den komplekse, kritiske og historiske proces i Cypern. EU skal i dag sige klart og tydeligt til Cypern, at vi er rede til at støtte og garantere – med alle midler, der står til vores rådighed, inklusive økonomiske og finansielle – enhver aftale, der indgås mellem nord og syd, og at vi også er fast besluttet på at sikre, at intet i EU-lovgivningen kan forhindre, at der opnås enighed i Cypern. Vi skal gå foran – Tyrkiets fremtid som medlem af EU afhænger også heraf.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Hr. formand! Det sker ikke ofte, at jeg er enig med fru Flautre, men jeg er enig i mange af de ting, hun netop har sagt. Først og fremmest vil jeg gerne opfordre til større ærlighed i vores tilgang til Tyrkiet. Jeg er sikker på, at vi alle ønsker et godt forhold til Tyrkiet, og at mange af os, sandsynligvis flertallet, en dag ønsker at se Tyrkiet som medlem af EU, et EU, der er forskelligt fra det, der i dag udvikles. Årsagen til modstanden fra visse sider mod Tyrkiets tiltrædelse er, at de er klar over, at dette uundgåeligt vil ændre EU-projektets natur og føre det frem mod uønsket politisk integration.

Jeg har et par spørgsmål til Kommissionen. Hvad er der sket med forhandlingerne med Tyrkiet? Hvorfor er der taget så få emner op? I en tid hvor vi i alle vores lande bekymrer os meget om energisikkerhed, hvorfor er spørgsmålet om energi så ikke taget op, når nu Tyrkiet har så vigtig en placering i forbindelse med ruter for rørledninger fra Det Kaspiske Hav? Og med præsidentvalg undervejs i Cypern og igangsatte forhandlinger om genforening er Cypern så afgjort i vores bevidsthed. Tyrkiet kan naturligvis stort set ikke diskuteres her i Parlamentet uden at nævne Cypern, men måske ville det være til større gavn, hvis EU i stedet for altid at kritisere Tyrkiet i stedet gjorde mere for at yde landet støtte i dette spørgsmål. Hvorfor opfordrer vi blot Tyrkiet til at bruge dets indflydelse, når Grækenland og Republikken Cypern, der begge er medlemmer af EU, spiller en afgørende rolle?

Jeg er enig i, at den tyrkiske udstationering i det nordlige Cypern skal reduceres kraftigt. Faktisk foreslår jeg ofte for tyrkiske udsendinge, at ensidig nedskæring i antallet af tropper ville være et modigt tiltag til opbyggelse af tillid, men vi ved alle, at hvis Annan-planen var blevet sat i værk, ville de tyrkiske tropper være blevet reduceret til kun 650 og de græske til 950. Det er en skandale, at der ikke er sket fremskridt i åbningen af international handel med Nordcypern. Hvorfor har EU ikke holdt sit løfte fra maj 2004 og afsluttet isolationen af Nordcypern?

Af alle steder i verden, hvor EU kunne spille en nyttig rolle og udøve gunstig indflydelse, er Cypern en oplagt kandidat – og alligevel er vi ikke til stede. Lad os ikke give Tyrkiet skylden for EU's interne problemer.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Vores holdning mod udvidelse af EU er i overensstemmelse med vores holdning imod integration af Grækenland, mit land, i EU og med kampen for at befri det fra den imperialistiske maskine.

Hele udvidelsesprocessen er i tråd med styrkelsen af NATO og NATO's besættelse af Vestbalkan, med løsrivelsen af Kosovo og med destabiliseringen af Bosnien-Hercegovina, med EU's anfægtelse af grænser og stabilitet i området, med tvang mod det serbiske folk, med nye gnidninger og modsætninger på Balkan.

For disse såkaldt bilaterale spørgsmål er slet ikke bilaterale spørgsmål. De er internationale spørgsmål, hvilket er årsagen til, at de behandles af FN. Samtidig er der en utrolig krise i Balkanområdet, der tydeligvis er forårsaget af de reformer, som borgerne i disse lande er blevet underlagt for at kunne tiltræde EU.

Denne proces er i tråd med Ankaras uforsonlighed i spørgsmålet om Cypern, med casus belli i det ægæiske område, der støttes af Frontex, som anfægter grænserne i området, og ved et effektivt forbud mod fagforeningsbevægelser og andre antidemokratiske tiltag i Tyrkiet.

Dette er endnu en årsag til, at vi støtter arbejderne i disse lande i kampen mod integration, så de kan kæmpe for deres rettigheder.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! De svenske og spanske formandskaber har gjort Tyrkiets medlemskab af EU til et prioriteret emne, som var det allerede en kendsgerning.

Af mange årsager føler vi ikke, at Tyrkiets medlemskab er hverken realistisk eller en god idé. Først og fremmest fordi Tyrkiet ikke er geografisk placeret i Europa. For det andet fordi Tyrkiet bliver mere og mere islamisk, og fordi Ankara faktisk er et ledende medlem af den største internationale panislamiske organisation, OIC. For det tredje fordi religiøse mindretal forfølges, og fordi deres mindreværd er en indgroet del af samfundet. For det fjerde fordi Tyrkiet fortsat officielt benægter folkedrabet på halvanden million armenske kristne og besætter Cypern både militært og politisk i modstrid med folkeretten.

Vi må også huske på, at vi med Tyrkiet som medlem af EU ville have grænser mod lande som Irak, Iran og Syrien. Endelig skal vi også huske, at Tyrkiet med dets 90 mio. indbyggere i 2030 vil være det folkerigeste land i EU. Det ville således have det største antal medlemmer i Europa-Parlamentet og den største procentvise stemme i Rådet. Europas balance ville i særdeleshed blive destabiliseret.

Diane Dodds (NI). – (EN) Hr. formand! Som mange andre kolleger her i Parlamentet denne morgen vil jeg gerne opfordre til ærlighed og realisme i debatten, særlig i forbindelse med Tyrkiet. Jeg glæder mig over de kolleger, der har bedt om proaktiv støtte til Cypern i forsøget på at opnå en form for aftale med Tyrkiet.

Jeg vil gerne hurtigt rette opmærksomheden mod et aspekt i denne forbindelse, som jeg er blevet opmærksom på. Det er situationen for de borgere, som jeg repræsenterer, der lider alvorlige økonomiske tab som følge af ejendomssvindler i Tyrkiet. Siden jeg i juli blev medlem af Parlamentet, er jeg blevet kontakten af mange vælgere, der har investeret store summer i ejendomme, fra 50 000 EUR til 1 50 000 EUR, og som efterfølgende har tabt på disse investeringer, som følge af hvad der i mange tilfælde ser ud som grove ulovlige aktiviteter. Jeg vil opfordre Kommissionen til at undersøge dette og handle proaktivt i denne forbindelse.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. López Garrido, hr. kommissær! Indtil nu har udvidelsespolitikken været en succes, selv om vi, som vi har set i den sidste runde, skal fokusere nøje på særligt den interne udvikling i disse lande med hensyn til retsforhold, korruption og lignende emner. I mine øjne sker dette i de nuværende forhandlinger. Jeg mener, at vi har gjort meget positive fremskridt med Kroatien og hurtigt kan afslutte processen. Det er dog naturligvis vigtigt, at Københavnskriterierne opfyldes i hvert tilfælde, inklusive EU's integrationskapacitet, da vi skal være opmærksomme på risikoen for, at vi gaber over for meget.

Vi vil opfylde vores forpligtelser over for Vestbalkan, men vejen i individuelle tilfælde kan vise sig at blive lang. Dette skal vi være opmærksomme på, så vi ikke vækker falske håb. På den anden side er det klart, at det europæiske perspektiv er et værdifuldt redskab og måske endda det eneste, der er tilgængeligt til opretholdelsen af et vist pres for at sikre, at den interne reformproces i disse lande fortsætter, både med hensyn til markedets modenhed og det politiske system.

Jeg har problemer med Tyrkiet, når jeg ser på dets opførsel over for Berlin, og når jeg tænker på Cypern, religionsfrihed, meningsfrihed, forbud mod politiske partier og lignende problemer. Jeg spørger mig selv, om de sidste nødvendige skridt – med henblik på mentalitet og ikke form – bliver taget for at sikre, at Tyrkiet kan blive medlem, og om vi kan være sikre på, at EU har kapacitet til at integrere Tyrkiet.

De har en vigtig mulighed, fordi De har flere ansvarsområder, der omfatter udvidelsespolitik og naboskabspolitik, kommissær Füle! Begge disse områder har relation til det europæiske perspektiv, men de kræver forskellige redskaber. Derfor har De en interessant opgave foran Dem, og jeg håber meget, De vil nyde den.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg hilser betænkningerne om tiltrædelse velkommen, og jeg vil gerne tale specifikt om Makedonien og Kroatien og derefter Tyrkiet. Det glæder mig at følge min ærede ven hr. Brok, der nævnte Københavnskriterierne. Lad mig slå fast, at Københavnskriterierne ikke er til

forhandling, særligt hvad angår mindretals- og menneskerettigheder, og Makedonien og Kroatien afspejler derfor ikke Fællesskabets *acquis*, særligt med hensyn til ikkeforskelsbehandling på baggrund af seksuel orientering.

Jeg vil gerne sige til begge disse lande, at tiltrædelsesproceduren er en mulighed for at få bragt deres lovgivning i orden og forklare behovet herfor for deres befolkning. Jeg vil også sige, at når de bliver medlem af klubben, er det ikke ét stort tag-selv-bord. Vi vil håndhæve denne *acquis* uden undtagelse, og særligt artikel 19, der giver EU ret til at bekæmpe diskrimination på grund af – og det er en meget vigtig liste – race, etnisk oprindelse, religion, overbevisning, alder, handicap eller seksuel orientering. Hvorfor er det vigtigt? Fordi en person kan opleve diskriminering på hver enkel baggrund, og fordi ikke at handle i ét tilfælde svarer til at annullere alt det gode, man har gjort i andre tilfælde. Jeg vil derfor sige, at lesbiske, bøssers og biseksuelles rettigheder ikke er til forhandling. Lav lovgivning mod forskelsbehandling nu. Enhver civilisations lakmusprøve er ikke hvordan, den behandler sit flertal på, men hvordan den behandler de mindretal, der udgør flertallet.

Angående Tyrkiet har der været fremskridt, og det glæder mig at citere Ban Ki-moon, der udtaler, at der er sket fremskridt med hensyn til Cypern. Det bør vi her i Parlamentet hilse velkommen. Fru Dodds har ret i, at hvis vi skal være en del af løsningen, skal vi være helt igennem troværdige og føre parterne sammen. Men igen, hvad ikkeforskelsbehandling angår, ønsker jeg, at de tager yderligere skridt.

Ikkeforskelsbehandling er en del af forfatningen, men den skal afspejles i lovgivningen, igen særligt i forbindelse med lesbiske, bøsser, biseksuelle og transseksuelle, der ofte myrdes uden anden grund, end at de er transseksuelle. Derfor skal Tyrkiet have lov til at fortsætte ad denne vej, på de samme vilkår og betingelser. Hvis vi underminerer principperne bag tiltrædelse, har vi slet ingen principper tilbage.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne sige, at jeg er temmelig overrasket over, at hr. Cashman fra Det Forenede Kongerige, som jeg har stor respekt for, minder os om, at et land, der bliver medlem af EU, skal involvere sig i alle EU's aspekter og ikke bare kan forvente et tag-selv-bord. Det synes jeg er underligt.

Men jeg vil gerne diskutere spørgsmålet om Tyrkiet. Andre talere har sagt, at Tyrkiet er et samfund i forandring, og det er sandt. Men for at være ærlige skal vi forklare, at det ikke er en lineær bevægelse mod europæiske værdier. Tyrkiet bevæger sig frem og tilbage. Lad os bruge hæren som eksempel. Vi glæder os naturligvis over det dekret, der forhindrer hæren i at gribe ind uden politisk tilladelse. Det er en god ting. Men forfatningsdomstolens dom udgør også medaljens bagside, da den forhindrer ansatte i hæren i at blive bragt for civile domstole. Det er naturligvis en dårlig ting.

Hvis vi tager ytrings- og meningsfrihed som eksempel, er det sandt, at der er en livlig debat om en række emner, der tidligere var tabu, inklusive mindretals og seksuelle mindretals rettigheder. Vi mener, det er rigtig godt. Samtidig er der dog et forbud mod YouTube, og der er lovbestemmelser, som har skabt en struktur, der skaber juridisk usikkerhed om spørgsmålet om ytrings- og meningsfrihed, som er af stor vigtighed for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa. Der er også en "privat krig" mod Doğan-gruppen. Alt dette er meget uheldigt.

Et andet eksempel er kvinders rolle. Det er naturligvis godt, at de såkaldte æresdrab, der er en barbarisk forbrydelse, diskuteres i medierne, men tror vi virkelig på, at det tyrkiske samfunds bevægelse mod overtagelse af europæiske værdier og lighed er lineær? Det tror jeg ikke er tilfældet.

Jeg vil også gerne sige noget om det, hr. Howitt sagde. Det er sandt at vi har en proces – forhandlingerne om tiltrædelse – der skal finde sted i god tro. Det er dog ikke en automatisk proces. I løbet af denne proces er vi ikke kun ansvarlige for tiltrædelseskandidaterne. Vi har først og fremmest ansvar for EU. Vores udvidelsespolitik skal være troværdig, og vi skal have en ærlig og troværdig tilgang til tiltrædelseskandidaterne. Jeg må sige, at jeg af og til finder det skræmmende, at der er en alliance mellem De Grønne, der ønsker et stærkt Europa og udvidelse hurtigst muligt, og medlemmer såsom hr. van Orden, der ønsker at optage nye medlemsstater hurtigst muligt for at svække EU. Det synes jeg er meget mærkeligt.

Der er udsigt til tiltrædelser, men de kommer først, når alle kriterier er opfyldt.

(Taleren indvilligede i at besvare et spørgsmål, jf. proceduren med blåt kort i henhold til artikel 149, stk. 8)

Michael Cashman (S&D). – (EN) Hr. formand! Hr. Lambsdorff rettede en anklage mod Det Forenede Kongerige. Jeg vil gerne bede ham fortælle Parlamentet, hvor Det Forenede Kongerige handler i strid med dets forpligtelser ifølge traktaten.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand! Jeg sagde ikke, at Det Forenede Kongerige handler i strid med dets forpligtelser ifølge traktaten. Jeg henviste blot til det faktum, at Det Forenede Kongerige har taget forbehold på vigtige politiske områder vedrørende integration såsom Schengen, euroen, det sociale charter og – hvis jeg har forstået det korrekt – chartret om grundlæggende rettigheder. Det er alle områder, der ikke ligefrem er underordnede.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg sige til hr. Lambsdorff, at jeg afviser hans beskyldning. De sagde, at Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance ønsker udvidelse for enhver pris. Vi er naturligvis godt klar over, at vi er for udvidelse, inklusive med Tyrkiet og Balkanlandene, men kun hvis kriterierne opfyldes. Vedrørende Tyrkiet vil jeg gerne sige, at jeg, på trods af alle de problemer, der er blevet nævnt i dag, tror, at den tyrkiske regering har viljen til at fortsætte. F.eks. har indenrigsministeren annulleret den protokol, der indtil nu har tilladt hæren uafhængigt at gribe ind i sikkerhedsspørgsmål. Dette er meget vigtigt. Jeg håber at flertallet i Parlamentet vil støtte vores ændringsforslag 10, der handler om at holde styr på målsætningen om tiltrædelse. Dette er den eneste måde, hvorpå EU kan bevare sin troværdighed med hensyn til de løfter, det har aflagt – målsætningen om tiltrædelse, når alle kriterier er opfyldt.

Vedrørende Makedonien er der sket store fremskridt på mange områder. Det anerkender jeg, og det glæder mig. Med henvisning til et punkt som hr. Cashman allerede har nævnt, er det dog ikke korrekt af en regering at indføre lovgivning mod forskelsbehandling, der ikke omfatter seksuel orientering. Det er EU-lovgivning. Menneskerettigheder er ikke til forhandling, og jeg håber, at flertallet her i Parlamentet også stemmer for disse fælles europæiske menneskerettigheder i vores ændringsforslag.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne lykønske Dem og sige, at jeg håber, at De bliver lige så god som kommissær, som De var som kandidat. Deres høring var intet mindre end fremragende. Jeg vil gerne forsikre hr. Lambsdorff om, at hr. van Orden elsker Europa meget højt. Han ønsker dog ikke, at EU-bureaukrati skal komme imellem Europa og dets indbyggere.

Vi taler i dag om udvidelse, og det er godt, for lad os ikke lægge skjul på, at EU er inde i en vis institutionel krise, så en måde at komme ud af den på er at udvide EU. Det kunne give os en vis energi og en vis kraft, så det er værd at gøre dette. Et Europa uden Balkan som dets lunge er ikke Europa. Tiltrædelsen af Kroatien, et europæisk land med europæisk kultur og historie, bør gennemføres hurtigst muligt. Lad os dog også være realistiske med hensyn til lade mulige lande som Serbien, Montenegro, Makedonien og Bosnien-Hercegovina tiltræde. Dette er meget, meget vigtigt. Tyrkiets medlemskab ligger meget længere væk, og det vil afgjort ikke ske i løbet af de næste 10 år.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Den kendsgerning at vi som Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre er for udvidelsen af EU, særlig hvad Vestbalkan angår, betyder ikke, at vi ikke er bekymret for to ting.

For det første er det i sidste ende ikke et socialt sammenhængende og solidarisk Europa, der bliver skabt. Det er et Europa som marked, og for det andet er udvidelsespolitikken i visse tilfælde problematisk i forhold til folkeretten. Jeg henviser til den betænkning om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, hvori ordføreren ikke løser navneproblemet unilateralt, som i punkt 17, hvor han systematisk undgår at nævne, at der søges en løsning, og at den skal søges i FN. Denne henvisning gør problemet til et internationalt problem, som det da også er, ikke et bilateralt problem. Det sender et klarere signal frem for blot at håbe, at problemet løser sig selv.

Det faktum, o tempora o mores, kan man sige, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien deltager – jeg gentager deltager – i EU-militærmissioner i Afghanistan anses for vigtig for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, et land med en dårlig økonomi og ringe militære ressourcer. Det samme er den kendsgerning, at landet ensidigt anerkender Kosovo, i modsætning til FN/resolution 1244/1999.

Politisk udvidelse med problematiske relationer til folkeretten er, vil jeg mene, problematisk i sig selv.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Jeg vil først gerne sige, at jeg synes, at betænkningerne om Kroatien og Makedonien er gode og velskrevne, og jeg synes, at vi bør rose ordførernes arbejde og støtte vedtagelsen af betænkningerne.

Hvad Tyrkiet angår, fornemmer jeg, at vi leger skjul på dette område. Udadtil giver de tyrkiske myndigheder udtryk for vilje til forandringer, men i den virkelige verden er der kun få ændringer i samfundet. Fædre sælger stadig deres døtre eller bytter dem væk for kvæg. De mænd, der køber deres koner, behandler dem som slaver.

Jeg er overbevist om, at det vil være en kompleks og lang proces for de to civilisationer at nærme sig hinanden, og det vil hverken være nemt for os eller det tyrkiske samfund. Jeg mener derfor, at vi i dette tilfælde må væbne os med tålmodighed og være forberedt på lange forhandlinger, men at vi under disse forhandlinger skal optræde korrekt og hæderligt og tale åbent om alle problemer. Det er i vores interesse og også i det tyrkiske folks interesse, og når dette problem er løst med succes, vil det være en stor bedrift for både Europa og Tyrkiet.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Hr. formand! I PPE-Gruppen er alle for at følge Kommissionens anbefalinger om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Vi ved også, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Grækenland er nødt til at nå til enighed om navnespørgsmålet, så disse forhandlinger kan indledes.

Navnespørgsmålet er et vigtigt politisk emne i Grækenland. Ingen græsk regering kan overleve, hvis forhandlingerne indledes, uden at der er opnået en aftale om navnet. Dette er den politiske virkelighed. Uanset hvordan vores kolleger ser dette problem. Hvis vi vil være gode rådgivere, må vi give Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien venlige og fleksible råd. Ved at afvise navnespørgsmålet og f.eks. kalde det komisk, er vi dårlige rådgivere for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og vil ikke være til nogen hjælp for dem.

Tyrkiet bør vide, hvor stor den tyrkiske sag er for et land med en befolkning af deres størrelse. Det har betydning for EU's evne til at absorbere en sådan udvidelse, budgetbegrænsninger osv., så Tyrkiet må forstå, hvor meget lettere dets vej mod tiltrædelse vil være – og fri for forhindringer og lukkede kapitler – uden problemet med Cypern. Det skal bidrage vedrørende garantier, tilstedeværelsen af tropper og retten til ensidig militær indgriben, som Cypern ikke har behov for.

Victor Boștinăru (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over alle Kroatiens bestræbelser og fremskridt mod landets tiltrædelse af EU. Dette vil bestemt være et stort skridt i retning af europæisk integration for hele det vestlige Balkan. Jeg håber, at 2010 vil være et godt år for Kroatien og også for Vestbalkan, men jeg vil også gerne understrege nødvendigheden af at overveje og behandle spørgsmålet om flygtninge og internt fordrevne personer korrekt.

Jeg henviser til den seneste rapport fra De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge. Som De ved, blev der i 2005 undertegnet en aftale i Sarajevo af Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Montenegro – den såkaldte Sarajevo-erklæring. Aftalen havde til formål at løse problemet med det meget store antal flygtninge og internt fordrevne personer, der var opstået som følge af konflikten i regionen. Dette problem er dog endnu ikke løst. Jeg vil ønske, at Kroatien endelig bekræfter, at landet er parat til at puste nyt liv i Sarajevo-erklæringen og får afsluttet denne situation, som jeg anser for at være meget følsom. Dette skal i det mindste ske før landets tiltrædelse.

Jeg glæder mig over Kommissionens tilsagn om at genstarte forhandlingerne til foråret, og jeg vil foran Dem alle gentage, at dette problem skal løses straks og frem for alt før Kroatiens tiltrædelse af EU.

En sidste bemærkning om Tyrkiet. I forbindelse med evalueringen af Tyrkiet bør vi ikke lytte til vores fordomme i forhold til religion, etnicitet og stereotyper.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Hr. formand! Som næstformand i Parlamentets delegation til Kroatien ser jeg frem til den dag, hvor der sidder kroatiske medlemmer her i Parlamentet. Kroatien er nået langt i bestræbelserne på at opnå medlemskab og har truffet mange svære beslutninger i forhold til EU. Der er dog stadig nogle vigtige brikker, som skal falde på plads, inden medlemskabet er i hus.

Noget, der ligger mig meget på hjerte, er decentralisering – dvs. at de politiske beslutninger træffes så tæt på borgerne som muligt. Når der tilføjes et fjerde niveau i beslutningsprocessen som f.eks. i forbindelse med et EU-medlemskab, er det utrolig vigtigt, at folk er klar over, hvilke beslutninger der træffes på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på EU-plan. Statusrapporten viser, at der i den forbindelse stadig er lang vej igen.

Andre uafklarede problemområder er retssikkerheden, bekæmpelsen af korruption og kvindernes position på arbejdsmarkedet – områder hvor Kroatien skal gøre en større indsats. Jeg kan dog se, at der sker vældig store fremskridt, og at den nye kroatiske regering også lægger stor vægt på disse spørgsmål. Jeg håber virkelig, at vi snart har vores kroatiske kolleger hos os her i Parlamentet.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne påpege, at Balkanlandene i dag, ligesom de har gjort i hele det 20. århundrede, forsøger at finde en balance mellem den tunge nationalistiske arv og behovet for fælles europæiske perspektiver i den nærmeste fremtid.

Dagens beslutningsforslag om FYROM er et forsøg på at afspejle denne hårfine balance. Det lykkes imidlertid ikke helt. Der presses på for straks at indlede forhandlingerne, og det skaber frygt for at sende det forkerte signal i forhandlingerne om navnestriden. På den anden side kan udsættelse i det uendelige måske resultere i, at der endnu en gang intet sker.

Nogle af ændringsforslagene er positive. Jeg vil dog gerne understrege, at enhver form for nationalisme først og fremmest skader det pågældende land. Grækenland skal finde sin egen balance. Som græsk-makedoner opfordrer jeg til, at vi slår koldt vand i blodet. Det, vi har behov for i navnestriden, er, at de to selvbestemmende lande, der begge anvender navnet Makedonien, lever sammen side om side. Denne form for kompromis vil være en katalysator for opbygningen af den gensidige tillid, der er absolut nødvendig i en tid med miljøkrise, hvor ens nærmeste naboer skal ses som nødvendige samarbejdspartnere i forbindelse med bekæmpelse af krisen.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at takke alle mine kolleger i Parlamentet for at have udarbejdet denne betænkning. Samtidig vil jeg gerne byde den nye kommissær velkommen og ønske ham al mulig held og lykke med hans højst interessante portefølje. Jeg har blot tre bemærkninger, da der allerede er blevet sagt meget her under forhandlingen. Vi skal efter min mening også understrege, at en udvidelse i sig selv skal forstås som en af de mulige løsninger til genskabelse af økonomisk vækst i EU, og den kendsgerning skal ikke begynde at fortabe sig. Min anden bemærkning vedrører udtrykket "helhedsorienteret tilgang". Vi skal efter min mening anlægge et helhedsorienteret syn på Balkanspørgsmålet, og vi kan ikke nøjes med at fokusere på ét bestemt land, det være sig Kroatien eller Makedonien, men skal i forbindelse med dette spørgsmål anvende en helhedsorienteret tilgang, der også omfatter lande som f.eks. Serbien. For Tyrkiets vedkommende skal vi også tydeligt sige ja eller nej, idet man ikke skal stikke Tyrkiet blå i øjnene og love landet et eventuelt fremtidigt medlemskab. Vi skal tydeligt sige ja eller nej.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Hr. formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet! EU burde i øjeblikket nøje følge de forhandlinger, som finder sted på højeste niveau mellem lederne af de to største befolkningsgrupper i Cypern.

Tyrkiet spiller en meget negativ rolle i disse forhandlinger. Man bakker ikke op om en fornuftig løsning, og EU skal derfor sende et klart, utvetydigt signal til Tyrkiet om, at man ikke kan blive ved med at have udstationeret de 40 000 soldater, som i strid med folkeretten holder den nordlige del af Cypern besat. Man kan ikke fortsat holde byen Famagusta besat i strid med resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd. Man kan ikke fortsat sende bosættere til den nordlige del af øen – og som så undertrykker den tyrkisk-cypriotiske befolkningsgruppe. Det er den kurs, Tyrkiet i øjeblikket følger.

EU, Kommissionen, Rådet og Parlamentet bliver nødt til at sende et utvetydigt signal til Tyrkiet om, at landet, hvis det står fast på sine synspunkter, aldrig vil kunne komme med i EU. Det er det signal, der bør sendes på dette kritiske tidspunkt i forhandlingerne om en genforening af Cypern, som jo er medlem af EU.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Hr. formand! Jeg er godt klar over, at Tyrkiet er et stort land, der imidlertid – bortset fra de indre sociale problemer, som fremgår af rapporten – optræder på en for mig selvmodsigende måde rent udenrigspolitisk.

Samtidig med at den tyrkiske regering forsøger at præsentere sig selv som værende moderat, fremstår landets væbnede styrker som aggressive både over for Grækenland, idet man konstant krænker det græske luftrum i det Ægæiske Hav, og over for Frontex, som man konstant chikanerer. Det skal bemærkes, at Tyrkiet på trods af, at Grækenland og Tyrkiet begge er NATO-lande og dermed er allierede, truer Grækenland med en casus belli i form af en udvidelse af dets territorialfarvande ved at afvise at anerkende staten Cypern, der jo er medlem af EU.

Afslutningsvis virker det også som om, den tyrkiske regering i øjeblikket ikke er i stand til at sikre folkesuveræniteten i landet og planlægger en ny slags osmannisk statssamfund, hvilket tydeligt fremgik af mødet i Sarajevo i starten af november, hvor minister Davutoglu deltog. Jeg undrer mig også over den tyrkiske regerings tilnærmelser til Iran, idet de er i strid med det internationale samfunds og EU's accepterede synspunkter.

Vi bør desuden heller ikke se bort fra, at Tyrkiet i strid med køreplanen tillader – og opmuntrer muligvis til – at illegale indvandrere færdes på landets territorium på vej til lande i EU, og ikke overholder forpligtelserne til at udstede doknings- og landgangstilladelser til cypriotiske skibe og luftfartøjer.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Swoboda for hans betænkning om Kroatien, hvor den kroatiske regerings indsats og resultater påskønnes. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at dette land nu er ved at komme tættere på EU-medlemskab, hvilket understreger – og jeg siger dette til formanden for Rådet – at man er nødt til at afslutte forhandlingerne med Kroatien i 2010.

Jeg synes dog også, det er værd at understrege, at Kroatiens indsats ikke er gjort for vores skyld. Indsatsen gør Kroatien til et bedre land og et bedre samfund for dets borgere, og dermed bliver Kroatien en bedre nabo og bidrager til Europa, fordi kampen mod organiseret kriminalitet eller korruption skal ske på tværs af grænserne, og det er en fordel for os at se de resultater, Kroatien har nået.

Det samme gør sig gældende for andre kandidatlande. Alle de resultater, vi kan se, gavner Europa, og jeg må sige, at i lyset af de erfaringer, vi har med udvidelsesforløbet, er der meget lidt at beklage sig over med hensyn til de opnåede resultater. Vi bør have den samme indfaldsvinkel, når vi taler om Tyrkiet, Makedonien eller de andre lande på Vestbalkan. Når de gennemfører reformer, bliver de til naboer. Når vi lukker døren, løber vi en risiko for at få nye problemer og nye trusler mod europæiske værdier. Vi bør understrege behovet for at komme videre i fællesskab med henblik på at nå frem til en bedre udvidelse af EU med udgangspunkt i de kriterier, vi bakker helt og fuldt op om.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det kan lade sig gøre at nå målet om at afslutte forhandlingerne med Kroatien i løbet af 2010, og Swoboda-betænkningen er en velafvejede redegørelse for, hvor langt vi er kommet, og hvad der stadig mangler at blive gjort.

Retssystemet er nu det område, hvor der stadig er brug for gennemgribende reformer. Det er ikke nok at afslutte de fornødne reformer af systemet, indføre nye love og samarbejde som foreskrevet ifølge Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien.

Jeg vil understrege behovet for at opbygge en sand retskultur og -mentalitet i overensstemmelse med europæiske standarder. Og til det formål er domstolenes uafhængighed, der er af helt central betydning, og også uddannelsen og ansættelsen af samt karriereforløbet for dommere yderst afgørende, dvs. at regeringen ikke må stille dommerne betingelser af nogen som helst art. Jeg opfordrer Kommissionen til at overveje behovet for gennemgribende foranstaltninger, hvor der tages fat på disse problemstillinger i forhandlingernes slutfase.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige velkommen til kommissær Füle. Forhandlingerne mellem hr. Christofias og hr. Talat befinder sig som bekendt i en kritisk fase. For at forhandlingerne skal lykkes, skal en sådan bilæggelse af striden bæres af den offentlige mening. Der er hårdt brug for at få opbygget den gensidige tillid. Tyrkiet bør sende nogle signaler. Det virker som om, handelsområdet er gået helt i baglås, så en påbegyndelse af en troppeudtrækning er en vanskelig, men klog, gestus med henblik på at skabe opbakning i offentligheden i syd og nord for at vise, at udsigten til en varig bilæggelse faktisk er reel nok.

Vi er alle klar over, at hvis det cypriotiske problem ikke bliver løst nu, er udsigterne til fremskridt i Tyrkiets optagelsesforhandlinger rigtig dårlige. Det er nu, der skal handles. Jeg håber bestemt, at Kommissionen som led i sin reaktion på forhandlingerne vil vende tilbage til de adskillige talere, der har bragt det cypriotiske spørgsmål op.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi vil gerne bakke Kroatiens medlemskab op, og vi opfordrer derfor de kroatiske myndigheder til at sikre, at de aktiver, som blev konfiskeret fra italienske statsborgere ved afslutningen på Anden Verdenskrig, og som stadigvæk til trods for bestemmelserne i europæisk lovgivning ejes af statslige eller kommunale institutioner, overgives til deres retmæssige ejermænd.

Vi vil gerne bakke Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens medlemskab op, og derfor opfordrer vi til at holde sig til den konsensusorienterede fremgangsmåde, der er en del af EU's historie, og vi opfordrer EU's institutioner til at bakke velvilligt op om alle medlemsstaternes synspunkter, for så vidt angår de årsager, der stadig blokerer for denne vej.

Vi vil gerne sige tingene ligeud til Tyrkiet. Oomen-Ruijts betænkning har den store fordel, at der ikke lægges skjul på, at vejen er tornefuld, og betænkningen er upartisk og holder fast i Københavnskriterierne som fast referencepunkt. Parlamentet gør derfor ret i kraftigt at fordømme menneskerettighedskrænkelserne og det manglende demokrati.

Men de kræfter, der gør vejen for denne ansøgning om medlemskab til næsten et paradoks, skal man ikke finde her i Parlamentet. De kan findes blandt talsmændene for mange regeringer, der ved hvert officielt møde lover det, som det er i deres interesse at benægte i korridorerne udenfor. På baggrund af Oomen-Ruijts

betænkning er det dog nyttigt fortsat at styrke redskaberne til privilegeret partnerskab, samtidig med at vi afventer tingenes gang – ikke som følge af fordomme, men alt afhængigt af fuld og ansvarlig indarbejdelse af indholdet i den gældende fællesskabsret.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Fru formand! Jeg vil gerne sige lidt om betænkningen om Kroatien og Makedonien. Jeg mener, det er vigtigt at tilkendegive, at fremdrift i forløbet med at få de sydøsteuropæiske lande med i EU helt klart er i EU's interesse, idet stabilitet, velstand og udvikling af reformer i regionen er af betydning ikke alene for kandidatlandene, men for hele EU. For begge landes vedkommende har problemstillinger i forhold til nabolandene fået forløbet til at gå i stå. Jeg mener, det er særdeles vigtigt at benytte sig af hensigtsmæssig politisk visdom, mod og gensidig god vilje for at løse problemstillingerne, ikke alene for disse kandidatlandes skyld, men også for EU-medlemsstaternes skyld. Det har kunnet lade sig gøre for Kroatiens vedkommende, og jeg håber virkelig, at engagementet fra det spanske formandskabs side også sætter skub i udviklingen med hensyn til navnestriden mellem Makedonien og Grækenland. Som det tredje medlem i trioformandskabet vil Ungarn gerne fortsætte og hjælpe med denne proces.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Fru formand! For det første vil jeg gerne ønske hr. Füle tillykke med udnævnelsen som kommissær. Jeg vil også gerne ønske hr. Swoboda, ordføreren, tillykke med hans betænkning. Det er en meget velafvejet præsentation af udviklingen i Kroatien. Samtidig gøres det helt klart, på hvilke områder Kroatien fortsat har et stykke vej at gå, inden tiltrædelsesforløbet er afsluttet.

Det er også vigtigt, at en statistik fra en Eurobarometerundersøgelse i efteråret sidste år viser, at 84 % af kroaterne ikke er tilfredse med demokratiet i deres land. Det betyder, at det ikke alene er nødvendigt med reformer af retssystemet, men at minoriteternes situation også skal forbedres. Det er også vigtigt at sikre, at der er garanti for pressefriheden. Reformerne skal sættes i gang og gennemføres, og de skal frem for alt finde støtte i befolkningen. Formelt set kan kriterierne givetvis opfyldes meget hurtigt, men hele befolkningen skal stå bag processen og bifalde Kroatiens optagelse i EU.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Fru formand! Tyrkiets optagelse i EU giver i visse kredse anledning til megen polemik. For at forløbet skal foregå i en atmosfære af gensidig forståelse, skal man sikre et højt kvalitetsniveau. Opfyldelse af strenge, men klare betingelser, som forstås og accepteres af begge parter, er grundlaget for optagelse af nye medlemmer, og det gælder også for Tyrkiet.

Jeg vil nu gerne takke ordføreren, fru Oomen-Ruijten, for en omfattende betænkning om Tyrkiets fremskridt i 2009. I år er betænkningen mere kritisk, og desværre kan der med rette gøres opmærksom på de beskedne fremskridt i Tyrkiet, navnlig vedrørende borgernes frihedsrettigheder og retssystemet. Der skete dog mere sidste år, end at demokratiseringsprocessen gik i stå, så man skal forholde sig kritisk til, om der ikke skete fremskridt, eller om situationen blev værre, men vi skal også vise, at vi sætter pris på ændringer til det bedre. På den ene side bliver behovet for at befæste retsstatsprincippet nemlig tilsidesat, og forfatningen bygger jo på det princip, så det punkt skal prioriteres højt. På den anden side lægger Tyrkiet et stort arbejde i de indledte forhandlinger, og jeg glæder mig over forandringerne og Tyrkiets ønske om at fortsætte reformerne med henblik på at opfylde Københavnskriterierne.

Men gode hensigter er ikke alt. Ankara har stadig mange udfordringer foran sig på vejen mod medlemskab af EU, og de udfordringer er ikke så ligetil at løse. Jeg har tillid til, at Tyrkiet vil kunne forcere alle hindringerne, og jeg ønsker landet held og lykke med at reformere sig selv.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Kroatiens medlemskab af EU understreger, at en europæisk identitet er ved at tage form – en identitet, der formår at udtrykke fælles værdier i vores nye Europa, samtidig med at de mange borgeres individuelle særpræg bliver inkluderet i helheden frem for at blive forbigået i stilhed.

Republikken Kroatien har gjort en betydelig indsats for at leve op til de nødvendige standarder, især i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet via nye foranstaltninger til bekæmpelse af mafiaen, men der skal gøres en yderligere indsats, specielt på det retlige område, inden forhandlingerne i 2010 kan afsluttes.

Institutionerne i Republikken Kroatien kan træffe yderligere foranstaltninger for at kunne leve op til kravene i den første protokol til den europæiske menneskerettighedskonvention, der blev undertegnet i Paris i 1952, ved at overveje at lade nationaliserede aktiver vende tilbage til deres retmæssige ejermænd.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Fru formand! Først og fremmest vil jeg også gerne byde kommissær Füle velkommen til Parlamentet.

Ordføreren har forelagt et meget velafvejet beslutningsforslag. Tyrkiet har ganske rigtigt gjort store fremskridt, men mange problemområder skal løses snarest muligt. Det grusomme fænomen æresdrab skal udryddes, og ligeså skal drab på transvestitter og transseksuelle. Så sent som i går hørte vi for 117. gang om et drab på en transseksuel person – denne gang en kvinde i Antalya. Den tyrkiske regering skal hurtigst muligt sikre, at denne type drab ikke længere går ustraffet hen.

Jeg opfordrer endvidere endnu en gang den tyrkiske regering til at sikre foreningsfriheden og få stoppet de systematiske forsøg på at opløse BLTB-organisationer. I beslutningen opfordres der med rette indtrængende til at sikre religions- og ytringsfriheden. For en liberal politiker, er disse frihedsrettigheder helt centrale for vores demokrati og fuldstændig ufravigelige forudsætninger for et EU-medlemskab.

Men hvis vi beder Tyrkiet om at overholde EU's standarder, må vi sørge for, at vi også selv lever op til dem. Det er et spørgsmål om troværdighed og moralsk autoritet. Homofobi, obligatorisk religionsundervisning og begrænsninger af pressefriheden skal ligeledes bekæmpes i de nuværende medlemsstater.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Fru formand! Som det også er fremhævet i Oomen-Ruijts betænkning forpligtede Tyrkiet sig i 2009 helt klart til at følge en reformkurs og skabe gode naborelationer. Myndighederne har desuden tilskyndet til en offentlig debat om visse områder, der er af central betydning for reformprocessen som f.eks. retssystemets rolle, etniske minoriteters rettigheder og hærens rolle i landets politiske liv.

På den anden side har undertegnelsen af Nabuccoaftalen vist, at Tyrkiet er engageret i at etablere en sikker gasforsyning inden for Europa, sådan som det også blev vist i forbindelse med Tyrkiets forhandlinger om at komme med i det europæiske energifællesskab.

Tyrkiet har vist, hvilken central rolle det spiller som aktør i regionen, ved at oprette normale relationer med Armenien og forbedre relationerne med Irak og den regionale kurdiske regering. Vi må bestemt heller ikke glemme landets samarbejde i sortehavssynergien, der blev sat i gang for tre år siden med det formål at fremme stabiliteten og reformerne i landene omkring Sortehavet.

Afslutningsvis vil jeg godt have, at vi ikke glemmer nogle af de grundlæggende årsager, der taler for, at landet bliver optaget i EU. Tyrkiet er helt klart medlem af den europæiske familie og er en vigtig partner i dialogen mellem civilisationerne. Hvis man bringer et sekulært, demokratisk og moderne Tyrkiet tættere på EU, er det så afgjort et aktiv for vores fællesskab.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Fru formand! Jeg er meget glad for, at porteføljen for udvidelse kommer til at ligge hos kommissær Füle, der som centraleuropæisk politiker er i bedste position til at forstå den tunge byrde, som Sydøsteuropa og Vestbalkan bærer med hensyn til etniske og interetniske konflikter og bilaterale nabostridigheder. Vestbalkan og Balkan har aldrig været stabile områder undtagen i den korte æra under Titos Jugoslavien. Optagelse i EU er den eneste mulighed for at stabilisere regionen. Det blev bevist ved optagelsen af nye lande i 2004 og 2007, der f.eks. udmøntede sig i den markante positive indvirkning på relationerne mellem Ungarn og Rumænien.

Jeg vil samtidig gerne gøre kommissær Füle og Parlamentet opmærksom på, at alle interetniske problemer, alle væsentlige problemstillinger og spørgsmål vedrørende naborelationer skal løses inden tiltrædelse, da EU efter tiltrædelse vil stå magtesløs over for sådanne problemstillinger. Se bare på det uløste problem med russere i Letland eller på Slovakiet, hvor Fico-regeringens politik har ført til en forværring af relationerne mellem det slovakiske flertal og det ungarske mindretal.

Det er således for Vestbalkans vedkommende, hvor disse problemer er endnu mere komplicerede, særdeles vigtigt at bilægge dem i forhold til hvert enkelt land. Kroatien er nabo til Ungarn, så det er af allerstørste betydning, at Kroatien snarest muligt bliver medlem af EU. Det er særdeles vigtigt for Kroatien at erkende sine pligter i forbindelse med krigen og gøre det muligt for flygtningene at vende hjem. Det er et særdeles vigtigt punkt. Der skal hurtigst muligt indledes forhandlinger med Makedonien – som også hr. Thaler omtalte i sin fremragende betænkning. Afslutningsvis vil jeg med hensyn til Tyrkiet sige, at så længe kurderne ikke får tilbudt selvstyre i bredest mulig forstand, så længe rettighedssituationen for kvinder og seksuelle minoriteter ikke bliver løst, og Tyrkiet ikke undskylder det armenske folkedrab, kan Tyrkiet ikke blive medlem af EU.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne rose fru Oomen-Ruijten for hendes meget omhyggelige arbejde. Der er imidlertid i mine øjne en forskel mellem den tekst om Tyrkiet, der blev vedtaget sidste år, og den, som foreslås nu.

Parlamentet fokuserede i sin beslutning i 2009 på forhandlingerne i Cypern, men fastsatte ikke nogen forhåndsbetingelser i forbindelse med kolonierne eller situationen i Famagusta. Disse problemstillinger bliver behandlet i de seks forhandlingskapitler, der forhandles om i FN-regi. Jeg mener derfor, at Parlamentet ved at indtage en så markant, ensidig holdning måske kan skade forhandlingerne og gøre os forudindtagede.

Som den tidligere kommissær understregede den 16. november 2006, er tilbageleveringen af Famagusta til byens retmæssige indbyggere et spørgsmål, der skal håndteres i FN-regi som led i en samlet bilæggelse af Cyperns spørgsmål.

Jeg vil gerne citere fra en anden af Rådets konklusioner. I 2004 gav den tyrkisk-cypriotiske befolkningsgruppe klart udtryk for sit ønske om en fremtid inden for EU. Rådet besluttede at indstille isolationen af denne befolkningsgruppe og gøre Cyperns genforening lettere ved at tilskynde til økonomisk udvikling for den tyrkisk-cypriotiske befolkningsgruppe.

(Bifald)

György Schöpflin (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne byde kommissær Füle og ministeren velkommen. Alle kan glæde sig over de fremskridt, Kroatien gør med hensyn til at afslutte tiltrædelsesprocessen. Helt afgørende områder vedrørende styreformen skal indpasses efter kravene i gældende fællesskabsret, og en række af disse ændringer – lad os sige det rent ud – kommer sandsynligvis på tværs af centrale traditioner og forventninger. Så forhandlingerne vedrørende omstillingen kræver stor politisk vilje.

Lad mig tilføje, at anstrengelserne godt kan betale sig, især for et relativt lille land som Kroatien eller for den sags skyld – og det samme gælder – for de andre lande på Vestbalkan. EU-medlemskab – jeg tror, vi kan tage det for givet – giver en række fordele rent politisk, økonomisk, kulturelt og sikkerhedsmæssigt.

Det største tilpasningsproblem ligger dog et andet sted. Én ting er at ændre strukturerne for en styreform, men det er noget ganske andet at ændre samfundets holdning i en markant anden retning, dvs. de former og det indhold, som er blevet udviklet i EU. De to størrelser ligger ofte langt væk fra hinanden, og der vil med sikkerhed være elementer i samfundet – og endda nogle, som er ganske magtfulde – der kun kan se ulemper for sig selv ved tingenes nye tilstand.

Lad os ikke foregøgle nogen noget her. De kroatiske myndigheder skal ikke alene afslutte deres forhandlinger med EU, men de skal samtidig også gøre, hvad de kan for at ændre den sociale indstilling. Det kan måske vise sig at blive den vanskeligste opgave.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Fru formand! I de tre betænkninger, vi drøfter i dag, gives der udtryk for, at Parlamentets er fast indstillet på at fortsætte udvidelsesprocessen. Der er imidlertid væsentlige forskelle.

Lad mig begynde med at rose Hannes Swoboda for hans betænkning om Kroatien. Vi er alle rigtig glade for, at dette land inden længe kommer med i EU.

For Tyrkiets vedkommende er budskabet i den usædvanlig velafvejede betænkning fra fru Oomen-Ruijten det samme som i de foregående år. Tyrkiet er nødt til at opfylde alle sine forpligtelser, sådan som samtlige tidligere kandidatlande har gjort. Tiltrædelse er og skal fortsat være den endelige målsætning. Men vi kan ikke tilbyde en a la carte-tiltrædelsesordning, der er skræddersyet til Tyrkiet. Tyrkiet er et stort land, der er nødt til at acceptere, at fortsatte reformer, respekt for menneskerettighederne, passende medvirken til løsning af spørgsmålet om Cypern, gode naborelationer og fjernelse af casus belli mod en medlemsstat er tiltag, som vil bringe landet tættere på EU.

For så vidt angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, sender vi med hr. Thalers betænkning et positivt signal til landet. Grækenland opfordrer for sin del lederne af FYROM til at sætte sig til forhandlingsbordet i god tro, således at der i fællesskab kan findes en acceptabel løsning inden for rammerne af FN. Den græske regering ved, at processen kræver ny fremdrift, og er virkelig opsat på, at spørgsmålet skal løses. Vi forventer en lige så ærlig holdning fra den anden part.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Fru formand! Jeg vil gerne byde kommissær Füle velkommen til Parlamentet og ønske ham al mulig held og lykke med hans arbejde. Dernæst vil jeg gerne takke hr. Swoboda, hr. Thaler og fru Oomen-Ruijten for deres velafvejede, objektive betænkninger.

Parlamentet har ved talrige andre lejligheder tilkendegivet sit politiske ønske om, at landene på Vestbalkan kommer med i EU, og udtrykt sin beredvillighed til at bistå disse stater, så de hurtigt kan opfylde medlemskabskriterierne. Kroatien befinder sig nu i den afsluttende fase. Jeg håber virkelig, at tiltrædelsestraktaten for dette land bliver undertegnet i år. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gjort fremskridt med hensyn til at opfylde kriterierne for at indlede førtiltrædelsesprocessen. Rådet forventes at genbekræfte Kommissionens beslutning, der blev truffet i slutningen af 2009, og indlede tiltrædelsesprocessen. Til det formål mener jeg, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er nødt til at gøre en yderligere indsats for at løse problemerne med naboerne i en europæisk ånd. Hvis myndighederne i Skopje har den politiske vilje til ikke bruge historiske argumenter – uanset om de stammer fra en fjern fortid eller er af nyere oprindelse – og føre drøftelser om de nuværende politiske eller nationale hensigter, kan der nås et kompromis. Historien skal bringe os sammen og ikke skille os ad. Lad historieskriverne nå frem til deres akademiske konklusioner, men de skal ikke stå i vejen for den europæiske skæbne for noget ansøgerland. Såkaldt hadefulde ytringer skal ikke tolereres. Jeg vil gerne især nævne de lærebøger, som børnene bruger i skolen. De må ikke indeholde beskrivelser, der ansporer til en fjendtlig holdning over for andre medlemsstater.

Måden, hvorpå der kan opnås større tillid i Balkanlandene, går ikke alene via ordningen med visumlettelse, der nu kører godt og er noget, jeg glæder mig meget over, men efter min opfattelse også via fælles højtideligholdelse af historiske mærkedage og helteskikkelser, som er fælles for nogle af Balkanlandene. Jeg håber, at henstillingerne i betænkningerne bliver taget med i overvejelserne i de relevante institutioner i medlemsstaterne. Jeg ønsker Kroatien, Makedonien og Tyrkiet al mulig held og lykke på deres europæiske færd.

Evgeni Kirilov (S&D). – (EN) Fru formand! Vi bør fortsat gå ind for, at landene på Vestbalkan skal have stillet EU-medlemskab i udsigt. Hele processen underbygger stabiliteten, og vi skal holde dampen oppe.

Som ordfører for visumlettelse i Delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien mener jeg, at indførelse af den visumfri ordning i landet var yderst opmuntrende for befolkningen. I den sidste rapport fra Kommissionen påpeges det, at FYROM har opnået fremskridt på mange områder, og det er rigtig godt.

Jeg kommer fra nabolandet Bulgarien, og vi ser som nabolande en række foruroligende tendenser. Navnestriden skal efter min mening ikke komme i første række. Makedonsk nationsopbygning begyndte efter Anden Verdenskrig, og en stor del af befolkningen identificerer nu sig selv som makedonere. Vi er imidlertid nødt til at holde fast i vores værdier. Vi kan ikke affinde os med, at nationsopbygning bliver blandet sammen med nationalistisk retorik eller med grov manipulation af historien, hvor man går meget langt tilbage i tiden. For det andet må det at bekende sig til ens nationale identitet ikke føre til fremmedfjendske følelser over for de borgere, der bekender sig selv som værende af bulgarsk oprindelse. Disse mennesker bliver udsat for verbale og fysiske overgreb og bliver endda retsforfulgt af opdigtede årsager.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne ønske kommissæren tillykke og ønske ham al mulig held og lykke på det særdeles vigtige område, han har overtaget.

Det er en kendsgerning, at EU fortsat kan og har ret til at blive udvidet. Især på Vestbalkan har befolkningerne ret til en bedre skæbne og en rimelig andel af de reelle europæiske værdier.

Det skal dog bemærkes, at det for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien især ville være bedre, hvis et land, der gerne vil være medlem af EU, ikke efter forgodtbefindende gjorde brug af historien som redskab. Man må værne sig til at være med til at få FN-procedurerne til at fungere og løse sine problemer med diplomati, ikke propaganda. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien skal således opfordres til at rette ind, hvis man gerne snart vil have en fremtid i EU.

Jeg vil gerne rose fru Oomen-Ruijten for hendes fremragende betænkning om Tyrkiet og også rose hr. Swoboda og naturligvis hr. Thaler på trods af, at jeg er uenig i visse aspekter af hans indfaldsvinkel og hans betænkning.

Vi er nødt til fuldt ud at forstå, at problemerne vil dukke op igen i fremtiden, hvis man finder kompromisløsninger, der ikke afspejler sandheden og realiteterne. På den anden side vil jeg for Tyrkiets vedkommende gerne sige, at der er blevet gjort en indsats, men at der ikke er sket væsentlige fremskridt, som kan få os til at sige, at Tyrkiet er ved at løse sine problemer ad diplomatisk vej, dvs. ved at trække sine tropper tilbage – eller begynde at trække dem tilbage – fra et EU-land, nemlig Cypern.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne ønske hr. Füle tillykke med hans nyudnævnelse og ønske ham held og lykke med denne særdeles vigtige opgave.

Han har allerede gjort det klart over for udvalget, at forhandlingerne med Tyrkiet handler om landets tiltrædelse og ikke om den vanvittige idé om et privilegeret partnerskab, som aldrig er blevet tilstrækkelig godt promoveret af dem, der går ind for den. Det stod imidlertid også klart – og det glædede vi os rigtig meget over – at begge parter, Tyrkiet og EU, skal opfylde deres forpligtelser og løfter. I det aktuelle tilfælde finder princippet om *pacta sunt servanda* [”aftaler skal overholdes”] anvendelse, hr. Posselt. Det udtryk er Dem vel bekendt i og med, at det blev anvendt af Tysklands tidligere, højt respekterede kansler.

Der er et andet punkt, som også er særdeles vigtigt for mig. Tyrkiet har jo stadig en del at gøre, men det har EU også, uanset om det drejer sig om Cypernsørgsmålet, gennemførelse af mindretalsrettigheder i Tyrkiet eller de politiske og militære aspekter. Men ét står dog klart. Processen vil aldrig være lineær. Det ved vi fra EU's historie. Man behøver blot at se på processerne og procedurerne i forbindelse med Lissabontraktaten. Der vil altid være fremskridt og tilbageskridt i processen i Tyrkiet.

Det er også indlysende, at Tyrkiet, når det har opfyldt alle kravene, når det kan acceptere den gældende fællesskabsret, vil være et helt andet land. Men Lissabontraktaten vil også have medført varige ændringer af EU. Det skal vi være os bevidst. Som sagt skal begge parter opfylde deres løfter.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Fru formand! Hvis EU virkelig ønsker at spille en mere betydningsfuld rolle på den internationale scene, skal man sørge for også at styrke sin rolle inden for Europa. Det indebærer, at man gør projektet med at forene Europa i det sydøstlige hjørne færdigt. Vi har ikke alene brug for et europæisk perspektiv, men også for dynamik og stimulering.

Det er dejligt, at vi kan glæde os over fremskridtene i alle de tre omhandlede lande, og jeg vil gerne rose ordførere, Ria Oomen-Ruijten, Zoran Thaler og Hannes Swoboda, for veludført arbejde. Jeg er overordentlig glad for, at alle tre lande har været særlig opmærksomme på at udvikle relationerne med deres naboer.

Voldgiftsaftalen mellem Slovenien og Kroatien er også blevet nævnt. Det er en kendsgerning, at den kroatiske og den slovenske regering ser det centrale i aftalen i et helt andet lys, der ikke just vækker gensidig tillid. Jeg opfordrer begge regeringer til at gøre brug af de bilaterale muligheder for at blive enige om en ensartet fortolkning af aftalen og fremme en atmosfære, der er præget af gode naborelationer, og som gør, at tiltrædelsesprocessen kan blive afsluttet med succes.

Jeg vil gerne takke kommissær Füle dybt for at have påtaget sig den ansvarsfulde rolle og ønsker ham al mulig held og lykke med at nå de ambitiøse mål. Ligeledes ønsker jeg, at det spanske formandskab får succes og handler med stor kløgt.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Fru formand! Naboer passer på hinanden, de støtter hinanden. Når forholdene er gode i nabolaget, er de også gode for de mennesker, som bor der. Tyrkiet og Cypern er naboer. Når de kigger ud over deres respektive plankeværk, er det ikke hinanden de ser, men de tyrkisk-cyprioter, som befinder sig midt imellem to stole.

For at sikre at alle de mennesker, der bor på Cypern, endnu en gang kan komme til at leve i fællesskab, er der brug for en løsning, som kræver, at alle naboerne spiller deres rolle. FN's generalsekretær Ban Ki Moon gav i sidste uge udtryk for en tiltro til, at en løsning for Cypern kan være inden for rækkevidde. Parlamentet har en betydelig opgave at løse ved at bidrage positivt til situationen på Cypern, idet man konstruktivt skal søge efter løsninger og få forhindringer ryddet af vejen i stedet for at opstille dem. Ja, Tyrkiet skal bringes til at gøre en indsats for at få løsningen til at rykke tættere på. Det opfordrer vi til i den betænkning, vi skal stemme om. Det er imidlertid ikke blot Tyrkiet, der skal gøre en indsats. Alle de berørte parter skal udfylde deres rolle og skabe en positiv atmosfære, hvor man kan finde frem til en troværdig løsning. Det er jo i sidste ende det, vi alle sammen ønsker: en løsning.

Vi skal desuden vise forståelse for ansøgerlandet Makedonien, når det drejer sig om spørgsmålet om landets navn, så forhandlingerne kan komme i gang. Som EU-medlemmer må vi omhyggeligt sørge for, at vi ikke er en del af problemet, men at vi i stedet bidrager til at finde en løsning.

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gjort mange fremskridt og kan fremstå som et godt eksempel for de andre lande på Balkan, samtidig med at muligheden for at opnå stabilitet i regionen bliver større. Vi er nødt til at gøre en indsats her, så vi kan se, at EU's vigtigste eksportartikler, nemlig værdibegreberne demokrati, menneskerettigheder, fred og sikkerhed, trives.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Fru formand! Kroatien viser, at man er fast besluttet på at komme med i EU, idet der træffes klare foranstaltninger med henblik på at opfylde kriterierne. Den politiske vilje er kommet til udtryk i reformer af den offentlige forvaltning og retssystemet samt i bekæmpelse af korruption og

organiseret kriminalitet. I retssystemet er der blevet større gennemsigtighed, færre uafsluttede retssager og kortere sagsbehandlingstid. En vigtig faktor er den fortsatte blotlægning af krigsforbrydelser, hvor Kroatien samarbejder helt og fuldt med Det Internationale Tribunal. Kroatien har i stor udstrækning fået harmoniseret sin lovgivning med den gældende fællesskabsret. Der sker markante lovgivningsmæssige og institutionelle ændringer med det formål at bekæmpe den organiserede kriminalitet og mafiaen samt styrke det tværnationale samarbejde med de retshåndhævende myndigheder i nabolandene.

Banksektoren i Kroatien er sund, investorerne har tillid til økonomiens tilstand, og den makroøkonomiske stabilitet er blevet opretholdt. Der er stadig behov for at afslutte programmet vedrørende mindre privatiseringer og begrænse den statslige indblanding i økonomien. Forsoningen mellem etniske kroater og etniske serbere, forbedret beskyttelse af mindretalsrettighederne og integration af flygtninge, herunder genopførelse af boliger, fortjener efter min mening især ros. Jeg opfordrer derfor kraftigt Kroatien til at fremme udviklingen af en kultur præget af politisk ansvar og til en offentlig debat om EU-medlemskab og konsekvenserne deraf, da det på nuværende tidspunkt kun er en tredjedel af befolkningen, som mener, at optagelse i EU vil være en fordel. Jeg vil også gerne ønske den nye kommissær, hr. Füle, tillykke og byde ham velkommen i hans job.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne byde kommissær Füle velkommen, og jeg vil gerne rose forslagsstillerne for de tre velafvejede betænkninger. Der er ingen tvivl om, at udsigten til et EU-medlemskab har fået Tyrkiet til at ændre sig til det bedre. Når alt kommer til alt, er dette muslimske land unikt i og med, at det traf de første foranstaltninger med henblik på at tilpasse sig de europæiske værdier for næsten 100 år siden, og til trods for de forskellige historiske vinde fraveg landet ikke kursen. Tyrkiet er den mest vestlige af de østlige stater og den mest østlige af de vestlige stater, så landets unikke rolle er ikke alene europæisk, men også global.

Ankara skal sætte skub i sine reformer, mere beslutsomt søge kompromis omkring Cypernproblemet og træffe yderligere foranstaltninger om forsoning med Armenien. Men jeg bakker kraftigt op om den socialdemokratiske gruppes holdning om, at Tyrkiets udsigt til EU-medlemskab ikke skal udskiftes med nogen som helst "Ersatzlösung" eller varianter deraf.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Fru formand! Lad mig først byde velkommen til kommissæren. I dette tiår har udvidelsespolitikken sammen med euroen været EU's største succes. Den politik skal ikke holdes tilbage. Desuden kan vi ikke bryde de løfter, vi har givet kandidatlandene, selv om vi også skal overholde de velkendte principper vedrørende konsolidering og konditionalitet.

Vi må heller ikke glemme EU's integrationskapacitet eller behovet for at kommunikere med borgerne om udvidelsen og dens fordele og konsekvenser.

På grund af den knappe tid har jeg blot nogle få korte kommentarer. Kandidatlande skal i princippet på forhånd løse alle de territoriale stridigheder og lignende spørgsmål, de måtte have med hinanden og med medlemsstaterne, så EU's funktionsmåde ikke senere bliver hæmmet.

For så vidt angår Tyrkiet, vil jeg navnlig gerne understrege, hvor vigtigt det er, at reformtempoet – idet der også skal ske reformer for Tyrkiets egen skyld – holdes og endda sættes i vejret.

Jeg glæder mig også over Tyrkiets seneste tilsagn vedrørende Nabucco, der er særdeles vigtig for energidiversificeringen i Europa. Jeg må dog indrømme, at jeg var noget forbavset over den tyrkiske regerings initiativ sidste efterår til støtte for de iranske myndigheder. Jeg mener faktisk, at et ansøgerlands udenrigspolitik skal være i overensstemmelse med EU's politik.

Afslutningsvis læste jeg i sidste uge et interview med den tyrkiske minister for europæiske anliggender, hvor det tilsyneladende blev antydnet, at Tyrkiet havde afskaffet visumtvangen for lande som Syrien, Libanon og Libyen. Jeg var ret overrasket over at læse det, fordi et ansøgerland også skal bringe sin visumpolitik tættere på EU's regler, ikke gå i den modsatte retning.

Jeg vil gerne have disse oplysninger bekræftet.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Fru formand! Fru Oomen-Ruijten har gjort en enorm stor indsats for at kunne forelægge en velafvejet betænkning, og det siger vi tak for. Ændringsforslag 13 og 14 fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance har skabt lidt uligevægt, og jeg opfordrer derfor indtrængende til, at man stemmer imod dem.

I de forhandlinger, der føres om Cypern, har Tyrkiet via hr. Talat fremlagt nogle uacceptable forslag og indtager fortsat en uforsonlig og maksimalistisk holdning. Det er derfor forkert at opfordre alle parter til at bakke op om de kommende forhandlinger. Den part, der skal lægges pres på, er Tyrkiet som besættelsesmagt. Tyrkiet skal straks trække samtlige tyrkiske tropper tilbage, afslutte besættelsen og ophøre med at holde den tyrkisk-cypriotiske befolkningsgruppe som gidsel, fordi Tyrkiet, ikke græsk-cyprioterne, har ansvaret for den såkaldte isolation af tyrkisk-cyprioterne. Tyrkiet er nødt til at give den belejrede by Varosha tilbage og ophøre med at etablere ulovlige bosættelser og krænke græsk-cypriotisk ejendom.

Tyrkiet sidder inde med løsningen på Cypernproblemet og tiltrædelsesprocessens forløb. Det lille land Cypern anmoder om intet mere og intet mindre end en løsning i overensstemmelse med den europæiske gældende fællesskabsret, uden undtagelser, og med FN's resolutioner. Cyprioterne er ikke en slags andenklassens borgere i en osmannisk eller en anden koloni. Vi er europæiske borgere med europæiske rettigheder.

Doris Pack (PPE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Det er på høje tid, at EU omsider indleder forhandlinger med Makedonien. Makedonien har opfyldt betingelserne og har siden 2005 ventet på, at forhandlingerne skulle begynde. Grækenland har oplevet så megen solidaritet fra de øvrige 26 medlemsstater, at det ikke bør nedlægge veto nu mod at indlede forhandlinger med nabolandet Makedonien. Navnestriden er et rent bilateralt anliggende, også selv om FN har ydet assistance desangående.

Vedrørende Kroatien vil jeg gerne sige, at landet nu bekæmper korruption i et sådant omfang, at andre lande, herunder en række lande i selve EU, burde tage ved lære af det. Mit andet punkt er – som hr. Boştinaru lige har nævnt – at hjemsendelsen af flygtningene efter min mening blevet håndteret på eksemplarisk vis. Som hr. Swoboda sagde, er der mange ting, som ikke kan løses på den måde, vi havde forestillet os.

Mit tredje punkt vedrører samarbejdet med Det Internationale Krigsforbrydertribunal i Haag. Kroatien overgav alle sine eftersøgte krigsforbrydere for flere år siden. De dokumenter fra krigen i hjemlandet, som man har udbedt sig, kan enten ikke længere fremskaffes eller har aldrig eksisteret. Man er derfor nødt til at bruge sin sunde fornuft i denne situation. Regeringen eftersøger dokumenterne, og man har nedsat en taskforce, men man kan ikke gøre andet end at søge. Hvis man ikke finder noget, er det vigtigt at komme videre i lyset af, at Kroatien i årevis har samarbejdet med tribunalet og derfor i stort omfang har opfyldt betingelserne. Jeg håber inderligt, at kapitlet snart bliver åbnet, så forhandlingerne med Kroatien kan afsluttes inden årets udgang.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet! Jeg vil gerne ønske hr. Füle al mulig held og lykke med hans arbejde i fremtiden. Det er vanskeligt at se bort fra de ambivalente følelser i forbindelse med Cypernspørgsmålet. Vi skal i EU ikke affærdige tilsyneladende ubehagelige spørgsmål eller forsøge at lade som om, de ikke findes. Vi har ikke holdt vores løfte. Det er en kendsgerning, og vi skal forholde os til denne dobbeltmoral.

Vi ved, at Ankaraprotokollen skal gennemføres definitivt, for så vidt angår Cypernspørgsmålet. Det er dog også klart, som anført af Rådet i 2004, at isolationen af Nordcypern skal ophæves. Det glæder mig, at Sydcypern giver den nordlige del den fornødne opbakning, men det var ikke EU's hensigt. Hensigten var, at alle, hele EU, skal ophæve isolationen. For at overvinde den sidste forhindring på dette område, skal vi tage et skridt fremad og ophøre isolationen.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Fru formand! Tiden er nu inde, hvor Kommissionen – og jeg byder kommissær Füle hjertelig velkommen – skal forny EU's tilsagn om udvidelse ved at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien inden årets udgang og indlede forhandlinger med Makedonien.

Sidstnævnte har til trods for problemer i massevis gjort imponerende fremskridt og skal tilskyndes til at fortsætte. Jeg vil gerne opfordre begge parter til at få navnestriden løst på en åben og storsindet europæisk facon, sådan som Kommissionens formand, hr. Barroso, slog til lyd for i går.

Tyrkiet har også gjort betydelige fremskridt. Hvis vi ser på Ukraine, kan vi erkende den forskel selve udsigten til EU-medlemskab kan gøre. Tyrkiet skal være velkomment som medlem, når bare Københavnskriterierne er opfyldt. Der er med en ny kommissær ingen tid at spille med hensyn til at få Tyrkiet til at begynde sin tilbagetrækning af tropper fra Cypern og gennemføre Ankaraprotokollen. Jeg mener, dette kan betragtes som en betingelse for at fortsætte forhandlingerne. For mit eget vedkommende har jeg det fint nok med tyrkisk EU-medlemskab, når det er lige så let at bygge en kristen kirke i Ankara, som det er at opføre en moské i Bruxelles.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne kommentere to aspekter vedrørende spørgsmålet om Tyrkiet. Det er almindeligvis de etniske konflikter, der drøftes – og med god grund. Der er stadig noget at gøre i den retning, og nogle af problemerne er der stadigvæk. Folk overser imidlertid som regel, at der fortsat er væsentlige problemer i Tyrkiet, for så vidt angår fagforenings- og arbejdstagerrettigheder. Den tyrkiske regering modarbejder fortsat fagforeningerne – og i nogle tilfælde endda ved hjælp af politimagt – der yder støtte til deres medlemmer, dvs. til den tyrkiske arbejdende befolkning. Det er sket for nylig i striden omkring arbejderne i statsvirksomheden Tekel. Det er en af de ting, jeg gerne vil kommentere. Et demokratisk samfund skal beskytte arbejdstagernes og fagforeningernes rettigheder, og det er vigtigt at kæmpe for disse rettigheder. EU bakker også op om disse rettigheder, især i forbindelse med rollen som socialt EU.

Det andet aspekt er privatisering. Tyrkiet er ved at tilpasse sig til EU, herunder gennemførelse af privatiseringer. De ansatte i Tekel, hvor der i øjeblikket er 12 000, som strejker, risikerer som følge af privatisering af virksomheden at miste deres job eller har allerede gjort det. Det er dog ikke kun de ansatte i Tekel, der arbejder i tobaksindustrien. Ca. 500 000 mennesker, der arbejder med at dyrke tobak i det sydøstlige Tyrkiet, har mistet deres job i de senere år med det resultat, at Tyrkiet fra at være en storproducent og -eksportør af tobak nu er blevet importør i stedet. For en uge siden havde jeg mulighed for at tage til Ankara og tale med de ansatte i Tekel. Hvis man som følge af privatiseringer fortsætter med at skære arbejdspladser væk og ødelægge hele erhvervssektorer, vil befolkningen i Tyrkiet miste gejsten med hensyn til optagelse i EU. Vi skal derfor fokusere på det sociale aspekt af EU. Jeg vil gerne understrege dette endnu en gang.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Fru formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne ligesom alle andre byde hr. Füle hjertelig velkommen, og jeg ønsker for ham, at han de næste par år kan yde en ihærdig arbejdsindsats. Jeg ved godt, at vi den første dag ikke bør tale om afslutningen på den nye valgperiode. Jeg ønsker naturligvis, at hr. Füle får mange flere embedsperioder, men jeg ønsker for ham, at han, når han tager ordet her ved afslutningen på denne periode, vil kunne møde os i et nyt, udvidet EU - muligvis bestående af helt op til 30 medlemsstater.

Bortset fra hr. Füles arbejde med de vigtige lande, vi taler om her i dag, vil jeg gerne bede ham om også at være opmærksom på andre lande, der drømmer om EU-medlemskab. Ligesom jeg selv kommer han fra et land, der lige er blevet optaget i EU, og jeg tror, at han, jeg og alle kollegerne fra alle de nye medlemsstater forstår, hvor vigtigt det var for vores samfund, da vi kom med i EU. Vi ønsker det samme for de lande, vi taler om i dag.

Som polak har jeg en lille drøm, som jeg gerne vil slutte mit indlæg med. Den går ud på, at det måske kan lykkes for Kroatien – det land, som på nuværende tidspunkt har gjort de største fremskridt i forhandlingerne – at komme med i EU under det nært forestående polske formandskab.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Fru formand! Endnu en gang er rapporten om Tyrkiet ikke en statusrapport, men en mangelliste. EU opfordrer Tyrkiet til at gøre mere for mindretalsrettighederne, men i stedet for at løse problemstillingen med kurderne, som Tyrkiet havde sagt, man ville, planlægges det at forbyde det prokurdiske demokratiske samfundsparti Party (DTP). For fjerde år i træk har regeringen i Ankara undladt at gennemføre tillægsprotokollen til associeringsaftalen, men via landets ambassadører opfordrer man de store EU-medlemsstater til at løse Cypernsproblemet. De med længsel ventede forhandlinger om Middelhavsøen er der efter min mening ikke nogen grund til at fejre, for det seneste tyrkisk-cypriotiske forslag går på en række punkter imod den bestående konsensus, hvilket vil sige, at der nærmest er tale om et tilbageskridt.

Nok om de positive resultater, som det spanske formandskab meddelte, at vi kunne forvente. Tyrkiet er ikke en del af Europa – hverken geopolitisk eller åndeligt eller kulturelt. Menneskerettigheder, mindretalsrettigheder og folkeret er fortsat fremmedord for Tyrkiet. Den eneste ærlige reaktion, der er i overensstemmelse med EU-borgernes ønsker, er i mine øjne at indstille tiltrædelsesforhandlingerne og gå efter et privilegeret partnerskab.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Fru formand! Vi vil gerne byde kommissæren velkommen og ønske ham al mulig held og lykke med hans arbejde. Vi drøfter i dag bl.a. Tyrkiets fremskridt i forhold til EU. I går drøftede vi den vanskelige økonomiske situation i visse lande i euroområdet, især den kritiske situation i Grækenland.

Disse to forhandlinger har et krydsningspunkt – der er en fælles indgangsvinkel. Denne fælles indgangsvinkel er Grækenlands enorme, uforanderlige forsvarsudgifter, idet ca. 5 % af landets bruttonationalprodukt er afsat til militærudgifter – og ikke med landets gode vilje. En del af dette beløb bruges selvfølgelig på at indfri

forpligtelserne som medlem af NATO. Men langt de fleste penge bruges, fordi vi er nødt til at forholde os til en helt konkret politik, som et naboland og ansøgerland fører, nemlig Tyrkiet.

Der er en officiel tyrkisk politik, som går ud på at true Grækenland med krig, kendt som casus belli, og det er ikke blot en trussel på papiret. Tyrkiet har for vane at krænke luftrummet over og overflyve selv de beboede græske øer i den østlige del af det Ægæiske Hav.

Det må få en ende, og det skal være et markant budskab fra Parlamentet til Ankara. Hvis der sker forbedringer på området, vil der igen komme fremdrift i forbindelse med landets kurs mod EU – når samtidig alle de andre afgivne forpligtelser naturligvis også bliver indfriet.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Fru formand! I forbindelse med EU's naboskabspolitik har formålet altid været at eksportere stabilitet og ikke importere ustabilitet.

Jeg opfordrer derfor medlemsstaterne og kandidatlandene til ikke at rykke bilaterale konflikter op på EU-plan. Som advokat vil jeg gerne minde om, at Grækenland i kraft af interimsaftalen mellem Grækenland og FYROM fra september 1995 indvilligede i ikke at gøre indsigelse mod FYROM's ansøgninger til internationale eller regionale organisationer, hvis det skete under det navn, FN anvender, dvs. FYROM. EU's institutioner omtaler landet som FYROM. Disse bestemmelser er juridisk bindende, for så vidt angår folkeretten. Der er således ikke retsgrundlag for, at Grækenland kan blokere for FYROM's tiltrædelsesproces. Der skal træffes beslutninger på baggrund af de resultater, ansøgerlandet har opnået.

I forlængelse heraf bakker jeg op om forhandlingerne om de skete fremskridt og de områder, hvor der stadig skal ske forbedringer. Vi er nødt til at tale om realiteterne og nøje overvåge gennemførelsen af reformerne. På baggrund af de skete fremskridt foreslog Kommissionen, at landet fik oplyst en dato for, hvornår forhandlingerne kunne indledes. Jeg er enig med Kommissionen og opfordrer Rådet til at fastsætte en startdato for tiltrædelsesforhandlingerne på topmødet i marts 2010.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Fru formand, hr. kommissær! Selv hvis den meget markante beslutning i Tyrkiets favør vedtages i dag, vil landet ikke ophøre med udvise et væsentligt demokratisk underskud, idet man åbenlyst overtræder menneskerettighederne for millioner af mennesker og holder Republikken Cypern, der jo er medlem af EU, besat.

For så vidt angår Cypern, er der dog mange, som insisterer på at offer og gerningsmand er lige gode om det. Vi kan ikke acceptere strafbare handlinger og væbnet vold og komme med opfordringer til alle de involverede parter – opfordringer om at gøre hvad? Vi kan ikke her i demokratiets hellige haller, Europa-Parlamentet, sidde og høre utilstedelige udtryk som Nord- og Sydcypern og tale om valg i Nordcypern, hvor 70 % af det såkaldte vælgerkorps er illegale nybyggere.

Det er klart, at hvis løsningen ikke overholder den cypriotiske befolknings menneskerettigheder, står hele EU's værdimæssige system på spil. Forhandlingerne fortsætter naturligvis, men de er kørt fast på grund af Tyrkiets maksimalistiske krav. Da det er Tyrkiet frem for de andre lande, vi evaluerer, opfordrer vi Tyrkiet til at få forhandlingsprocessen til at glide ved at træffe nogen selvindlysende foranstaltninger. For det første skal man straks begynde tilbagetrækningen af besættelsestropperne, og for det andet skal man overgive den besatte by Famagusta til de retmæssige beboere.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Vi anerkender den indsats, Kroatien har gjort i de senere år for at opfylde kravene med hensyn til EU-medlemskab. Vi bakker op om erklæringen fra hr. López Garrido her i formiddag.

Der er ikke desto mindre fortsat én uløst sag, der skal afklares under forhandlingerne om de bilaterale forhold mellem Kroatien og Italien, og som risikerer at kaste en skygge over tiltrædelsesforløbet. Jeg tænker her på den manglende økonomiske og moralske kompensation for den lidte skade og den manglende tilbagelevering af løsøre, der blev konfiskeret fra de italienere, som efter Anden Verdenskrig blev landsforvist fra disse landområder.

Nu hvor Kroatien ansøger om at komme med i EU, opfordrer jeg landet til at fremskynde processen med at nå frem til en forsonlig, konstruktiv og glædelig afslutning på denne triste og stadigvæk uløste situation.

Vi opfordrer Kroatien til bl.a. i overensstemmelse med europæisk lovgivning at overholde rettighederne for de mennesker, der så længe har ventet på det.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg har en kort kommentar om Tyrkiet.

Tyrkiet har stadig meget alvorlige problemer med menneskerettighederne. Et af de udestående emner er fastsættelse af rettigheder for etniske og religiøse mindretal – kurdere, kristne, aleviter og andre. Disse mindretal lider under konstante krænkelser af deres rettigheder. Cypren og Grækenland er og vil fortsat være af yderste vigtighed for EU.

Så vi er nødt til at gøre det klart for vores tyrkiske partnere, at det er meget vanskeligt at tale om Tyrkiets integration i Europa, så længe problemerne i forbindelse med Tyrkiets religiøse og etniske mindretal ikke er løst.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Fru formand! Vi er nødt til under dagens forhandling at nå frem til klare budskaber til Tyrkiet og holde os for øje, at det ikke har krævet nogen særlig indsats at løse forskellige problemer med nabolandene.

Specielt hvad angår Cypren-spørgsmålet, mener jeg – i betragtning af at vi har hørt forslag om at indbefatte en reference til problemet med tyrkisk-cyprioters isolerede situation i betænkningen – at EU skal og bør agere inden for rammerne af FN's resolutioner. Det betyder, at de ulovligt besatte områder ikke kan anerkendes; tværtimod skal alle former for hjælp ydes via den lovlige stat, som det er tilfældet nu.

Samtidig skal Tyrkiet trække hæren tilbage for at fjerne denne store hindring for den overordnede indsats, der gøres for at overvinde vanskelighederne ved at kontakte tyrkisk-cyprioter.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Fru formand! Jeg lykønsker alle ordførerne med deres afbalancerede betænkninger, og jeg ønsker kommissæren alt mulig held og lykke i den nye, meget vigtige rolle.

Jeg vil gerne understrege, at EU's medlemsstater ikke kommunikerer på den bedste måde med landene på Vestbalkan. Nogle af dem kaster om sig med helt urealistiske datoer. 2014, en dato, der er blevet foreslået af en række medlemmer i dag, afføder falske håb, urealistiske forventninger og er vildledende for politikere og offentligheden i disse lande. Kun ved at beslutte os for en realistisk tilgang og opføre os hensigtsmæssigt styrker vi de proeuropæiske kræfter. Falske løfter er ødelæggende både for dem og for os. Lad os være fair, lad os være korrekte, og lad os være troværdige.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Fru formand! Jeg er klar over, hvor svært det er under Tyrkiets sociale omstændigheder for regeringen i Ankara at gøre noget som helst for at forbedre demokrati og menneskerettigheder. Jeg er udmærket klar over det, men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på et problem, som har fået meget lidt opmærksomhed i denne forhandling. Jeg tænker på problemet med religionsfriheden, som stadig er begrænset i Tyrkiet, i særdeleshed for kristne. I Tyrkiet har vi stadig et problem med de hindringer, religiøse samfund står over for med hensyn til deres retsmæssige status. Kristne samfund har på trods af indførelsen af loven om stiftelser alvorlige problemer med at få konfiskeret ejendom tilbage. Det økumeniske patriarkat har begrænset ret til at uddanne præster og til frit at vælge den økumeniske patriark. Jeg er ordføreren dybt taknemmelig for at have understreget alle disse aspekter i betænkningen. Samtidig beklager jeg, at hr. López Garrido i sit indlæg fuldstændig forbigik dette spørgsmål. Jeg har en personlig kommentar til hr. López Garrido, nemlig at man ikke bør blande ideologi og menneskerettigheder sammen.

John Bufton (EFD). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne komme med et indlæg i Tyrkiet-spørgsmålet.

Det bekymrer mig, at det britiske Uafhængighedsparti, som jeg er medlem af, i 2003 i Europa-Parlamentet udtalte, at det ville få frygtelige konsekvenser med hensyn til migranter fra nye medlemsstater, som ville komme til vores land, Det Forenede Kongerige. Jeg frygter, at hvis Tyrkiet kommer ind, vil 70 mio. mennesker få lov til at komme ind i Det Forenede Kongerige. Det Forenede Kongerige er fyldt op. Vi har millioner af arbejdsløse. Der hviler et utroligt pres på vores offentlige kontorer. Tanken om, at Tyrkiet tiltræder, er slet ikke på tale.

Vi har ikke fået mulighed for at vælge. Vores befolkning har ikke fået mulighed for at stemme om Lissabontraktaten. I vores land har vi helt klart brug for en diskussion om, hvorvidt vi skal være i Europa-Parlamentet eller ej. Jeg frygter, at Tyrkiets tiltrædelse vil være den tue, der får læsset til at vælte. Jeg er overbevist om, at vi nu befinder os i en situation, hvor Europas situation smuldrer, med euroen osv. Tyrkiets tiltrædelse vil bare gøre situationen meget, meget værre.

Det er Deres første dag på arbejde, hr. kommissær! Jeg vil gerne komme med en bemærkning. Tro mig, som kommer fra Wales i Det Forenede Kongerige: Vi ønsker ikke Tyrkiet i EU.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Fru formand! Med hensyn til Tyrkiets tiltrædelse er der et grundlæggende spørgsmål, som skal afklares: Hvad mener vi, at EU skal være? Mener vi stadig, at værdierne, de europæiske værdier, er vigtige? Disse værdier er baseret på den kristne lære, uanset hvor stor en andel af befolkningen, der er aktivt religiøse. Mener vi, at Europas arv er vigtig som en sammenhængende styrke? Hvis svaret er ja, er der ikke plads til Tyrkiet i EU. Vi skal naturligvis bestræbe os på at etablere det bedst mulige partnerskab med Tyrkiet. En anden vigtig pointe er, at Tyrkiets tiltrædelse ville skabe præcedens. Den israelske udenrigsminister har udtalt, at de er tålmodige, men de ønsker helt afgjort at blive medlem af EU. Jeg må slå fast, at Israel heller ikke passer ind i EU.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Fru formand! Hvad angår mindretalsbeskyttelse, er der sket fremskridt i Kroatien og Makedonien, men disse lande er stadig langt fra at ligge i førerfeltet på dette område. Hvad kan vi gøre? EU kunne opmuntre disse lande via sin eksemplariske beskyttelse af minoriteter, men hvad sker der lige nu i EU? Det ville være et positivt tegn, hvis Frankrig ratificerede det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog, hvis Slovakiet trak sine diskriminerende foranstaltninger over for mindretal (se sprogloven) tilbage, og hvis Grækenland indrømmede, at der lever mindretal på landets område, og garanterede deres rettigheder som individer og samfund. I Rumænien kommer der forhåbentlig en lov om mindretal, selv om man stadig er langt fra at have mindretalsmedlemmer på topposterne i hæren, og man frygter selvstyre mere end den 14. russiske transnestriske armé. Parlamentet kunne opmuntre eksisterende medlemsstater til at være et godt eksempel ved at fastsætte standarder for beskyttelse af mindretal, som skal være obligatoriske for hele EU's område.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Fru formand, hr. kommissær! Ifølge en beretning fra Den Internationale Krisegruppe skulle 2009 havde været afgørende for Tyrkiets integration i EU. Der skulle enten have været et gennembrud i tiltrædelsesforhandlingerne eller en nedlukning af forhandlingerne. I dag er der stadig forhandlinger i gang om yderligere områder med forbindelse til tiltrædelsen. Det er rigtigt, at det spanske formandskab siger, at det ønsker, at Ankara slutter sig til Fællesskabet snarest muligt, men det er stadig tydeligere, at Ankara omdefinierer sin plads i verdensordenen, og at landets medlemskab af EU ikke har førsteprioritet. Ophævelse af visumpligt i forhold til Jordan, Libyen, Iran og Syrien, en forværring af forholdet til Israel, styrkede forbindelser til Sudan, underskrivelse af en aftale om diplomatiske forbindelser med Armenien og blokade af en forståelse med Cypern – alt dette viser, at Ankara i stigende grad vender sig mod samarbejde med sine naboer, selv på bekostning af en svækkelse af sin stilling i optagelsesforhandlingerne.

Spørgsmålet om energisikkerhed og Tyrkiets afgørende geografiske beliggenhed betyder imidlertid, at landet lige så stille bliver uundværligt for sikringen af europæiske interesser. Det kan derfor ikke vare længe, før Tyrkiets tiltrædelse af EU bliver vigtigere for os end for Tyrkiet. Jeg opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at omdefinere Tyrkiets muligheder for medlemskab af EU.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Fru formand! Jeg mener, at det er meget vigtigt, at vi også anerkender og fremhæver de fremskridt, der gøres i de kandidatlande, vi fører forhandlinger med. Jeg mener, at det er meget vigtigt af rent psykologiske årsager. Desuden kan man ikke nægte, at forhandlingerne med EU har skabt bedre betingelser for borgerne i disse lande. Forhandlingerne er i sig selv positive.

Jeg er sikker på, at vi alle er enige om, at Tyrkiet skal gøre en betydelig indsats, og at religionsfrihed, ytringsfrihed og trykkefrihed er hævet over enhver tvivl. Jeg mener dog også, at det skal stå klart, at forhandlingerne med Tyrkiet ikke blot er forhandlinger med staten eller landet Tyrkiet, men at Tyrkiet også udgør en bro til hele regionen. Vi skal derfor huske, at EU's forbindelser med regionen vil forringes betragteligt, hvis døren blev lukket igen.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne have tid til at forklare medlemmerne af Parlamentet, hvorfor det græske folk er så ømfindeligt med hensyn til navnet på Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Det tager desværre mere end et minut.

Denne historie, som går tilbage til slutningen af 1940'erne, er en sørgelig historie, der i sidste ende skabte en forkert opfattelse af dem. Jeg kan forsikre Dem om, at grækerne hverken er nationalister eller ekspansionistiske. Det eneste, de gør, er at gøre modstand mod brugen af et navn, som er en del af deres ældgamle historiske og arkæologiske tradition.

Jeg kan forstå, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien som ny, uafhængig stat gennemgår en forsinket etnografisk fase. Seriøse akademikere i Skopje støtter ikke deres premierministers nationalistiske tilbøjeligheder. De foretrækker at tie og ikke udtrykke sig imod de smarte fraser, der, som det helt korrekt bemærkes i Thaler-betænkningen, kan øge spændingerne.

Parlamentet og den nye Kommission bør forsøge at bidrage til at finde en løsning på navnespørgsmålet, ikke ved at stimulere de nationalistiske tendenser i regeringen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, men ved at støtte den græske side, der kæmper for et mindeligt kompromis, som i sidste instans kan være mere tilfredsstillende for befolkningen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien mere end for det græske folk.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Fru formand! Dagens forhandlinger har vist, at selv om medlemmerne har forskellige meninger om Tyrkiets fremskridt, så er vi sandsynligvis alle enige om, at den grundlæggende forudsætning for EU-medlemskab er en hensigtsmæssig gennemførelse af grundlæggende reformer. Jeg mener, at det i dag er for tidligt at fastsætte konkrete datoer, men vi bør observere og kræve fremskridt af Tyrkiet, da begivenheder for nylig, hvor politiske partiers aktiviteter blev forbudt, vækker bekymring og ikke viser Tyrkiets vilje til at respektere civile og politiske friheder og rettigheder. Vi skal dog give Tyrkiet en mulighed for at gøre rede for sine handlinger og håbe, at Tyrkiet i fremtiden vil være et demokratisk, frit land.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Fru formand! Kroatien er fortsat længst fremme blandt landene på Vestbalkan på vejen mod EU-tiltrædelse. De kan sætte et eksempel for landene i regionen med hensyn til deres udsigter til tiltrædelse, hvad angår opfyldelse af tiltrædelseskriterier og -betingelser.

Jeg glæder mig over de fremskridt, der er registreret vedrørende interne reformer, som det også angives i statusrapporten 2009. Tilgangen til opfyldelse af de nødvendige tiltrædelseskriterier, især dem, der hører under kapitel 23, retfærdighed og grundlæggende rettigheder, er en vigtig milepæl i dette lands fremskridt mod at nå europæiske standarder.

Vi støtter Kroatiens tiltrædelse af EU, under forudsætning af at den er baseret på en stringent opfyldelse af tiltrædelseskriterierne, herunder fuldt samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien.

Kroatien afslutter sine tiltrædelsesforhandlinger i år. Parlamentets beslutningsforslag om statusrapporten, som vi forhandler om her i dag, vil være det sidste. Vi er sikre på, at vi næste år vil være i stand til at stemme om traktaten for Kroatiens tiltrædelse af EU, hvilket vil være et positivt signal for hele regionen.

Milan Zver (PPE). – (SL) Fru formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne lykønske kommissæren med hans nye stilling og ønske ham held og lykke.

Jeg er meget glad for, at de tre rapporter er positive, og at ordførerne har ment, at disse lande har gjort fremskridt med hensyn til modernisering, som vi opfatter det i et europæisk perspektiv. Det vigtigste er, at alle tre lande bevarer en høj standard, når vi taler om respekt for menneskerettighederne. Europa er nødt til at være streng på dette punkt, og Europa er også nødt til at være streng og opfordre disse lande til at få styr på deres forbindelser med deres naboer.

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke støtter beslutningsforslaget om Kroatien, hovedsagelig fordi det ikke behandler Slovenien fair.

Iuliu Winkler (PPE). – (RO) Fru formand! EU's mest effektive eksterne udvidelsespolitik for Vestbalkan er at ekspandere i denne region. Dette vil garantere fred og bringe demokrati til et område, som desværre kun har fået sit ry som EU's krudttønde forstærket af den nyeste historie.

Samtidig er den mest effektive udenrigspolitik for de nye lande på det vestlige Balkan at høre til EU's område med stabilitet og fremgang. Vi har brug for instrumenter i denne proces. Jeg er derfor glad for statusrapporterne for Kroatien og Makedonien, som er værdifulde instrumenter.

Jeg mener også, at der er behov for økonomiske instrumenter sammen med regionalt, økonomisk og handelsmæssigt samarbejde, også hvad angår investeringer, som allerede har vist deres effektivitet. Jeg mener, at Kommissionen og Kroatiens og Makedoniens regeringer skal overveje disse instrumenter.

(Taleren stillede fru Flautre et spørgsmål under proceduren med det blå kort (forretningsordenens artikel 149, stk. 8))

Barry Madlener (NI). – (NL) Fru formand! Jeg ønskede faktisk at stille lederen af den tyrkiske delegation, fru Flautre, et spørgsmål. Jeg ved ikke, om jeg kan gøre det nu – derfor mit blå kort. Kan jeg stille fru Flautre et spørgsmål?

I lyset af de rædselsvækkende æresdrab i Tyrkiet vil jeg gerne spørge Dem, om De er enig i, at vi burde fremsende en anmodning om en bred undersøgelse af æresdrab i Tyrkiet, fru Flautre? I mit hjemland,

Nederlandene, har vi en chokerende høj udbredelse af æresdrab blandt tyrkere, som der også er i Tyskland, og jeg mener, at dette blot er toppen af isbjerget, og at der er en frygtelig masse æresdrab i Tyrkiet. Kan vi bede kommissær Füle om at gennemføre en undersøgelse af æresdrab i Tyrkiet?

Fru Flautre indvilgede i at besvare et spørgsmål under proceduren med det blå kort (forretningsordenens artikel 149, stk. 8))

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Fru formand! Et spørgsmål, ja, men hvilket? Stilet til hvem og med hvilket formål? Jeg mener, at vores delegation, som De er medlem af, har engageret sig og fortsat engagerer sig kraftigt i menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene og i ethvert initiativ, der tages til at kæmpe imod vold mod kvinder.

Jeg har lige nævnt dette i mit indlæg. Jeg mener, at de såkaldte æresforbrydelser, som er forbrydelser organiseret på familie- eller stammebasis, er totalt umulige at forsvare, og at det i dag er en glæde at se, at ingen i Tyrkiet længere accepterer denne form for gammeldags forbryderisk praksis.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand, mine damer og herrer! Tak for denne brede forhandling, som har koncentreret sig om nogle fremragende beslutningsforslag fra Parlamentet, og tillad mig at lykønske forslagsstillerne, hr. Swoboda, hr. Thaler og fru Oomen-Ruijten.

Jeg synes, at vi kan sige, at langt de fleste medlemmer har talt til fordel for udvidelsesprocessen som et væsentligt led i den europæiske integration. Som hr. Brok har sagt, så har udvidelsen været en succes for EU, og andre medlemmer har nævnt nogle af eksemplerne på succes i udvidelsesprocessen. Det er også et livsnødvendigt element i fremskridtene mod demokratiske reformer og demokratiets rodfastelse i disse lande, som tilnærmer sig EU, dem, der har påbegyndt deres tiltrædelse af EU, og dem, der har udsigt til medlemskab. Som hr. Mauro har understreget, omfatter dette altid et tilsagn om at opfylde Københavnskriterierne, som er et andet element, der bygger på bred konsensus, og derfor om at respektere menneskerettighederne fuldt ud.

Jeg er helt enig med hr. Cashman, når han siger, at behandlingen af mindretal er det, der skiller et land ud, og ikke dets behandling af flertallet, selv om det naturligvis også er vigtigt. Det er derfor den måde, som vi skal måle respekten for menneskerettighederne på og følgelig opfyldelsen af Københavnskriterierne.

Et andet punkt, der var bred enighed om, var, at for Vestbalkan er det europæiske perspektiv et grundlæggende element i deres fremskridt – som fru Giannakou og hr. Winkler understregede – og det er ikke alene i disse landes interesse, men – som fru Göncz sagde – i EU's interesse.

Hvad angår Kroatien, er vi også generelt enige om behovet for at åbne nye kapitler snarest, men det skal understreges, at der indtil videre allerede er blevet åbnet 28 ud af 35 kapitler, og 17 af disse er blevet midlertidigt lukket. Det spanske formandskab vil fortsat arbejde på at skabe nye fremskridt i forhandlingerne sammen med Det Europæiske Råd og Rådet med henblik på snarest at bringe dem ind i den afgørende fase. Det er derfor, jeg tidligere nævnte, at tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien begynder snarest.

Det er vores forventning, at køreplanen for medlemskabsforhandlingerne færdiggøres i år, som ordføreren, hr. Swoboda, har foreslået, og som nogle medlemmer har anmodet om, herunder hr. Hökmark, hr. Berlinguer og hr. Lisek, som udtrykte håb om, at det polske formandskab ville opleve Kroatiens tiltrædelse af EU.

Så der er, som hr. Poręba har understreget, sket fremskridt med hensyn til Kroatien. Men vi har stadig arbejde, der venter. På det lovgivningsmæssige område f.eks. er der, som fru Serracchiani understregede, en række mangler.

Derfor mener vi, at vi er nået til en vigtig afsluttende fase i Kroatiens tiltrædelse, og vi håber, at forhandlingerne vil blive afsluttet, og at Kroatien snarest vil blive optaget i EU efter ratificeringen af de relevante EU-traktater.

Hvis vi går over til Makedonien, så drejede forhandlingen sig især om dets navn. Navnet er naturligvis ikke et af Københavnskriterierne, men det er indlysende, at gode naborelationer spiller en afgørende rolle, når kandidatlandene udformer deres nationale politikker.

Kandidatlande såvel som medlemsstater skal derfor udvise meget stor sensitivitet i den slags sager. Vi skal også huske, at udgangspunktet for forhandlinger er enstemmighed, med andre ord en enstemmig aftale mellem de eksisterende medlemsstater.

Den løsning, som hr. Posselt, hr. Kasoulides, fru Cornelissen, hr. Chatzimarkakis, fru Göncz og fru Paliadeli tidligere var fortalere for, har sine rødder både i forhandlinger under FN's auspicer og i bilaterale kontakter

mellem Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Grækenland. Selv om dette naturligvis er et meget vigtigt spørgsmål, deltager EU selv faktisk ikke i sådanne forhandlinger under FN.

Derfor mener jeg ikke, at vi lige nu nøjagtigt kan sige, hvornår den konflikt løses. Jeg kan ikke desto mindre helt sikkert sige, at det spanske formandskab gratulerer premierminister Gruevski og premierminister Papandreou med den genoptagne direkte dialog. Dette viser lederevner hos dem begge, og det vil uden tvivl føre til en atmosfære og en holdning af åbenhed, som hr. Tremopoulos refererede til i sit indlæg.

Vi mener, at regeringen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien vil kunne bringe disse forhandlinger videre på rette spor. Udsigten til at komme med i EU har altid været meget vigtig for hele landet, også for dets etniske grupperinger, både de små og de store.

Endelig har der været mange indlæg om Tyrkiet, og jeg vil til en start gerne sige, at forhandlingerne fortsætter i et rimeligt tempo – de er ikke blevet indstillet – og dette siger jeg som svar på hr. Van Ordens bemærkning vedrørende forhandlingstempoet.

Vi håber at åbne andre forhandlingskapitler under det spanske formandskab. Jeg har nævnt nogle af dem, men naturligvis kan vi ikke forudse forhandlingstempoet, fordi forhandlingerne afhænger af fremskridtene i Tyrkiets reformer og af, om Tyrkiet opfylder kriterierne. Som De alle er klar over, er der desuden i hvert eneste tilfælde, på hvert eneste stadium og for hvert eneste kapitel i processen behov for enstemmige aftaler.

Beskyttelse af menneskerettighederne og opfyldelse af Københavnskriterierne er emner, der er blevet nævnt i mange indlæg, og der er klart henvist til disse aspekter i fru Oomen-Ruijts betænkning, og det skal nævnes, at Tyrkiet må gøre en større indsats her. Tyrkiet skal gøre en større indsats, og det siger jeg som svar til hr. Belder, hr. Salafranca og andre, og til hr. Angourakis og hr. Klute, der har talt om at fremme menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

De har ret, men det er også korrekt at sige, at forhandlingsprocessen er EU's væsentligste instrument til at påvirke de fremskridt, der er sket, og der er vitterlig sket fremskridt, men de er utilstrækkelige. Dette er også blevet nævnt i indlæg fra andre medlemmer som f.eks. hr. Obiols, fru Flautre, fru Lunacek, hr. Preda og hr. Balčytis. Jeg mener, at vi fortsat skal være meget opmærksomme på det, når vi foretager en afbalanceret vurdering af vores forhandlinger med Tyrkiet.

Cypern har ligeledes været emnet for en lang række indlæg. Cypern vil naturligvis være et afgørende emne over de kommende måneder. Det bør nævnes, at de forhandlinger, der lige nu pågår mellem lederne af øens to samfund, er positive, og at der er etableret en mere tillidsfuld atmosfære.

Det siger sig selv, at en løsning på Cypern-spørgsmålet ville rydde denne forhindring af vejen, eller alle forhindringerne eller i det mindste nogle af de forhindringer, der kan ligge i vejen for Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse, og lige meget hvad der sker, ville det sende et vigtigt, positivt signal til hele regionen, med forsoning som det grundlæggende mål, som hr. Howitt så rigtigt udtrykte det.

Vi er naturligvis alle enige om, at Tyrkiet skal opfylde tillægsprotokollen. Der har løbende været opfordringer hertil, og hver gang vi er i dialog med Tyrkiet, erindrer Rådet landet om, at den forpligtelse skal imødekommes. Den 8. december 2009 vedtog Rådet konklusioner, hvori det blev slået fast, at hvis der ikke skete fremskridt på dette område, ville Rådet fastholde de foranstaltninger, der blev vedtaget i 2006, hvilket ville have en blivende indvirkning på de overordnede fremskridt i forhandlingerne.

Fru Koppa og hr. Salavrakos har også henvist til andre episoder: krænkelse af luftrummet og episoder i Det Ægæiske Hav. Så jeg gentager, at gode naborelationer er et uomgængeligt krav, når Tyrkiets fremskridt skal måles i forhandlingerne. Rådets konklusioner fra 8. december, som jeg har nævnt mange gange, sendte Tyrkiet et budskab om det emne. Jeg forsikrer Dem om, at formandskabet vil følge dette emne meget tæt og forfølge det på alle niveauer, når det er relevant.

Under alle omstændigheder er formandskabets holdning til forhandlingerne med Tyrkiet helt klar. Vi er enige i den fornyede enighed om udvidelsen, som Rådet vedtog i december 2006, og det betyder, at målet for forhandlingerne helt sikkert er Tyrkiets fremtidige tiltrædelse til EU.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg er meget taknemmelig for, at jeg så tidligt fik mulighed for at deltage i denne meningsudveksling med Dem om tiltrædelseslandene. Under min høring lovede jeg, at jeg ville komme og høre på og få Deres råd, og dagens forhandling var et klart bevis på den rigdom, visdom og indsigt, der er samlet her i Parlamentet.

Lad mig komme med to generelle bemærkninger. For det første tager jeg de løfter, jeg afgav under høringerne, meget alvorligt. Jeg er ikke interesseret i to monologer, men i én dialog med Parlamentet, som ville afspejle den sande ånd i Lissabontraktaten.

Tillad mig også at komme med en anden generel bemærkning, som jeg refererede til et par gange under min høring. I mine samtaler med kandidatlandene og de potentielle kandidatlande fremhævede jeg altid følgende fire principper. Det første er nøje forpligtelse til Københavnskriterierne – det står ikke til diskussion. Det andet er nøje forpligtelse til de grundlæggende frihedsrettigheder og rettigheder, herunder religions- og mindretalsrettigheder og naturligvis kvinders rettigheder. Det tredje er, at processen skal være ærlig og afspejle troværdighed på begge sider og på alle niveauer. Det fjerde er, at jeg aldrig vil undervurdere evnen til integration.

Vedrørende Kroatien fremhæves det i både Parlamentets beslutning og Kommissionens holdning, at Kroatien kan betragte Parlamentet og Kommissionen som troværdige allierede. Hvis landet kan opfylde alle udestående betingelser, har jeg fuld tillid til, at forhandlingerne kan afsluttes i år. Jeg tror, at Kommissionen og det nuværende og fremtidige formandskaber samt Europa-Parlamentet vil støtte Kroatien i at nå dets mål.

Med hensyn til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien vil jeg gerne endnu en gang understrege, at landet gjorde sig fortjent til en Kommissionshenstilling om at indlede tiltrædelsesforhandlinger på grundlag af egne resultater. Landet står ikke desto mindre stadig over for mange presserende udfordringer, herunder de politiske kriterier. Som det blev pointeret under forhandlingen, er der nu en række muligheder for at løse navneproblemet, og jeg er helt klar til at støtte de igangværende forhandlinger.

Når det drejer sig om Tyrkiet, så er vi alle klar over, at vi ikke har en let vej foran os, hverken for Tyrkiet eller for EU, som det blev gjort helt klart af mange under forhandlingen. Jeg ved dog, at den tyrkiske regering stadig er engageret i den demokratiske mulighed. Hvem ville for bare fem år siden have forestillet sig, at det tyrkiske samfund og de tyrkiske politikere åbent og intenst diskuterede det kurdiske spørgsmål, civil-militære forbindelser, genåbningen af Halki-seminaret eller forbindelser med Rumænien?

Jeg er dog stadig bekymret over begrænsningerne i pressefriheden og mediepluralismen. Der er endvidere brug for lovændringer for at beskytte journalister, menneskerettighedsaktivister og politikere mod forfølgelse og domsfældelse for at udtrykke ikkevoldelige meninger.

Med hensyn til tiltrædelsesforhandlingerne er åbningen af det vigtige miljøkapitel i december sidste år en opmuntrende udvikling, der bringer antallet af åbne kapitler op på 12. Jeg håber, at vi vil være i stand til at åbne yderligere kapitler i år. Tyrkiet vil dog være nødt til at gøre sig yderligere anstrengelser for at kunne opfylde de krævende benchmarks. Det er derfor vigtigt, at de nødvendige forberedelser fortsættes ufravigeligt.

Kommissionen glæder sig også over den forstærkede dialog med Tyrkiet om migration, som skal føre til konkrete resultater, i særdeleshed hvad angår tilbagetagelse og grænsekontroller. Som svar på et konkret spørgsmål fra en af Deres kolleger vil jeg gerne sige, at Kommissionen er klar over, at Tyrkiet for nylig har ophævet kravet om visum for Libanon og Syrien. Kommissionens generaldirektør med ansvar for disse emner tager til Ankara i næste uge til samtaler. Dette er et af de emner, han vil diskutere ved den lejlighed, og jeg vil rapportere om disse samtaler.

Lad mig også på opfordring give udtryk for Kommissionens holdning til følgende: Alle foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået og truffet, har altid været rettet mod at bringe det tyrkisk-cypriotiske samfunds isolation til ophør og dermed lette genforeningen af Cypern i tråd med Rådets konklusioner fra april 2004. Vi gennemfører hjælpepakken på 259 mio. EUR til bæredygtig social og økonomisk udvikling af det tyrkisk-cypriotiske samfund og dets fulde deltagelse i EU efter en bilæggelse og en genforening. Rådets forordning om den grønne linje letter økonomisk og personlig kontakt mellem tyrkisk- og græsk-cyprioter. Handelsforordningen om særlige betingelser for handel for det tyrkisk-cypriotiske samfund ligger til behandling hos Rådet.

For Tyrkiet skal reformprocessen fortsætte, og EU skal fortsat fremme processen og fremskridt. Kommissionen er fortsat engageret i tiltrædelsesprocessen med Tyrkiet. Vores løftestangsvirkning og indflydelse i Tyrkiet vil blive så meget desto mere troværdig og effektiv, hvis vores engagement forbliver entydigt.

Jeg ser frem til et meget frugtbart og nært samarbejde i de næste fem år.

(Bifald)

Formanden. – Jeg har modtaget tre beslutningsforslag som afslutning på forhandlingen fra Udenrigsudvalget i henhold til forretningsordenens artikel 100, stk. 2⁽¹⁾.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) I denne betænkning anerkendes visse positive skridt, som Tyrkiet, der har været kandidatland siden 2005, har gjort hen imod tiltrædelse af EU, selv om landet indtrængende opfordres til at sætte farten op i reformprocessen. Jeg husker, at forhandlingerne i december 2006 blev delvist suspenderet, da landet nægtede at anvende toldunionen med EU over for Cypern. Konflikten med Cypern skal løses, og landet skal fortsat gøre fremskridt inden for demokrati og beskyttelse af menneskerettigheder, bekæmpelse af korruption, forbedret pressefrihed, behovet for politisk gennemsigtighed og et hurtigere og mere effektivt retsvæsen, konsolidering af antidiskriminationslove, hvad angår køn, seksuel orientering og etniske og religiøse mindretal samt reform af den offentlige forvaltning. Den tyrkiske regering viser stadig den politiske vilje til at gå videre med reformer, og den har i væsentlig grad forbedret de grundlæggende frihedsrettigheder og den demokratiske udvikling i landet. Vi skal derfor fortsat gøre fremskridt i forhandlingerne hen imod Tyrkiets tiltrædelse som et land med en afgørende rolle som bindeled i konflikter mellem Israel og Palæstina og som en platform, hvor Irak og Iran kan finde fælles fodslag.

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) Statusrapporten indeholder bestemt nogle interessante punkter, selv for mig og mange af Dem, som er imod at give Tyrkiet EU-medlemskab. Rapporten illustrerer Tyrkiets undertiden alvorlige manglende evne til at opfylde de grundlæggende betingelser for at slutte sig til EU. Visse passager i Udenrigsudvalgets beslutningsforslag er også ret strenge. I disse dokumenter modsætter man sig ikke Tyrkiets teoretiske fremtidige tiltrædelse af EU. Men jeg er meget glad for konklusionerne, som Parlamentet har til hensigt at offentliggøre vedrørende Tyrkiets angiveligt manglende fremskridt. De, der som mig, er modstandere af, at Ankara slutter sig til EU, finder her bekræftelse på deres egen traditionelle modvilje mod tiltrædelsen. I Tyrkiet er der stadig begrænsninger på grundlæggende frihedsrettigheder, krænkelse af menneskerettighederne, en aggressiv holdning til Cypern og Grækenland samt diskrimination af etniske og religiøse mindretal – alle sammen problemer, som Europa helt klart ikke kan sidde overhørig. Alt dette falder godt i tråd med de sædvanlige bekymringer om de kulturelle og geografiske forskelle mellem Tyrkiet og Europa og om de problemer, der ville opstå ved at optage et land, som deler grænser med over 80 mio. indbyggere. Faktorer, som fortsat styrker mig i min urokkelige overbevisning om, at Tyrkiet ikke bør tiltræde EU, hvis enhed over alt andet er baseret på den kristne ånd.

Robert Dušek (S&D), skriftlig. – (CS) På den ene side er tilgangen til og omfanget af den tyrkiske demokratiseringsproces og tilnærmelsesprocessen til EU helt centrale. På den anden side kan diskussionen om Tyrkiets fremtidige medlemskab af EU ikke bare blive overladt til den ene side. Enhver udvidelse omfatter budgetmæssige overvejelser om, hvorvidt et givet lands tiltrædelse af EU vil skabe merværdi, eller om økonomiske tab vil være fremherskende. Jeg frygter, at vi i den aktuelle krisesituation for den fælles landbrugspolitik og underforstået for det europæiske budget ikke kan tillade en udvidelse, som involverer et land, hvor 7 mio. indbyggere er afhængige af landbrug som deres udkomme (i EU er tallet 10,4 mio.). Til sammenligning: Under de nuværende betingelser ville udgifterne for Tyrkiet frem til 2025 ligge på omkring 10 mia. EUR, mens de for alle de 10 nye medlemsstater fra "østudvidelsen" ville ligge på op til 8 mia. EUR. Direkte betalinger til tyrkiske landmænd og betalinger til udvikling af landdistrikter og markedsstøtte ville med de nuværende lovgivningsmæssige ordninger være ensbetydende med total undergang for Europas landbrug og landmænd. I betragtning af dette kandidatlands enorme størrelse, indbyggertal og økonomiske situation ville Tyrkiets tiltrædelse lægge en kolossal byrde på EU-budgettet og indebære en nedgang på 9 % i bruttonationalproduktet pr. indbygger. Af disse grunde skal vi igen i detaljer diskutere Tyrkiets tiltrædelse af EU samt de beslægtede reformer af den fælles landbrugspolitik.

Martin Kastler (PPE), skriftlig. – (DE) Det er prisværdigt, at det unge makedonske demokrati har gjort yderligere fremskridt på alle områder af samfundet og i forretningsverdenen. Det glæder mig meget, at præsident- og lokalvalgene i marts 2009 forløb glat. Dette er et tegn på den voksende demokratisering i hele regionen, som blev afspejlet i Makedonien. Makedonien har opfyldt alle kriterier for liberalisering af visumbestemmelserne, og af den grund har landets indbyggere fra den 19. december 2009 opnået visumfri status. Dette er et stort skridt fremad. Men der er stadig en række reformer, der skal gennemføres i Makedonien.

⁽¹⁾ Se protokollen.

Jeg håber meget, at vi kan gøre brug af de erfaringer, vi har indsamlet i denne første fase af EU-udvidelsen mod øst, til at hjælpe i processen. I den sammenhæng tænker jeg på gennemførelsen af institutionelle reformer, hvor politiske foreninger og forskellige ngo'er har opnået så meget. Der er to områder, hvor vi burde styrke vores samarbejde med hensyn til omstilling og EU-standarder. Det drejer sig om reform af den offentlige forvaltning, retsvæsenet og politiet. Personligt så jeg gerne ordet strid mellem Makedonien og Grækenland forsvinde i den nærmeste fremtid. Det er vigtigt, at fremskridt hen imod foreningen af Europa ikke går i stå på grund af bilaterale uenigheder.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *skriftlig*. – (PL) Kroatien skal på grund af landets geopolitiske situation og historiske relationer uden tvivl tiltræde EU så hurtigt som muligt. Trods betydelige spændinger med naboer og de etniske konflikter, der opstod under borgerkrigen, kan jeg ikke forestille mig et fuldt integreret og forenet Europa uden Kroatien. Forhandlingerne, som blev indledt i 2004, var en lovende udvikling, og hvis der ikke opstår forstyrrelser, bør de blive afsluttet i år, idet der er 28 områder, som skal afsluttes. Kroatiens tiltrædelse til NATO i april 2009 har bestemt styrket landets krav om tiltrædelse til EU. Stabilisering i det, der historisk er kendt som Balkanheksekedelen, kan kun garanteres ved Kroatiens tiltrædelse. Jeg håber, at jeg, når jeg i begyndelsen af 2012 indtager min plads i Parlamentet, vil kunne hilse på kolleger fra Kroatien.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Jeg glæder mig over Kroatiens fremskridt, navnlig med hensyn til bekæmpelse af korruption. Der skal iværksættes foranstaltninger mod korruption inden for institutionerne. Der skal desuden ske en ændring i grundholdningen, og befolkningen skal gøres mere opmærksom på korruption, som desværre stadig er en del af dagligdagen i Kroatien. Hvad angår Kroatiens forhold til dets naboer, er det glædeligt, at et kompromis om grænsestriden med Slovenien nu er i sigte. Jeg håber også, at Kroatiens anerkendelse af Kosovo ikke vil resultere i øgede spændinger på Vestbalkan, navnlig over for Serbien, der forståeligt nok er bekymret. På baggrund af det indlysende fremskridt, som Kroatien har opnået, og min overbevisning om, at Kroatien kulturelt, politisk og historisk er en del af Europa, stemmer jeg for beslutningsforslaget. Hvis Kroatien opfylder alle betingelserne, bør landet efter min mening snart få mulighed for at blive medlem af EU.

Kristiina Ojula (ALDE), *skriftlig*. – (ET) Med henvisning til min tale den 20. januar er jeg interesseret i, hvilken form for foranstaltninger den tyrkiske regering har gennemført i henhold til Rådets og Kommissionens oplysninger for at inddrage befolkningen i den demokratiseringsproces og de reformer, der kræves for integration med EU. I Tyrkiets statusrapport for 2009 påpeges en række mangler i opfyldelsen af Københavnskriterierne med særlig vægt på politiske kriterier, der omfatter gennemførelsen af demokrati og retsstatsprincippet, menneskerettigheder og beskyttelse af mindretallets rettigheder. I statusrapporten bemærkes det, at Tyrkiet i det sidste år fik tildelt 567 mio. EUR via instrumentet til udviklingsstøtte. De tildelte midler var primært rettet mod gennemførelsen af udestående reformer i de politiske og retlige systemer samt udviklingen af civilsamfundet. Samtidig blev det præciseret, at anvendelsen af disse instrumenter var blevet decentraliseret, så de tyrkiske myndigheder forvaltede støtten i overensstemmelse med Kommissionens godkendelse. Då Rådet og Kommissionen ønsker at gennemføre forhandlingerne om medlemskab med Tyrkiet så hurtigt som muligt, hvilket betyder, at de nuværende mangler skal afhjælpes, skal de have gennemført en nøjagtig synopsis af de konkrete foranstaltninger, som den tyrkiske regering har gennemført med henblik på at nå dette mål. På sit websted har Kommissionen visuelt fremlagt nogle projekter, der har til formål at standse brugen af børnearbejde, etablere grundlæggende uddannelse, inddrage af handicappede i samfundet og etablere en fortrolig telefonlinje for kvinder i Tyrkiet, som udsættes for vold i hjemmet. Men er disse foranstaltninger nok til at skabe den nødvendige offentlige støtte blandt græsrodderne til omgående og vellykket gennemførelse af de nødvendige reformer? Hvilke yderligere omgående foranstaltninger eller projekter planlægges der på baggrund af statusrapportens indhold med henblik på at overvinde de hindringer, der er opstået på problematiske områder?

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig*. – (PL) Da en række lande i Central- og Østeuropa tiltrådte EU på dagen for den store udvidelse den 1. maj 2004, blev jerntæppets opdeling af Europa endelig fjernet. Ikke alle lande i Central- og Østeuropa kom på daværende tidspunkt med i den europæiske familie. Det blev dengang også tydeligt, at den "store udvidelse" skulle fortsættes med tiltrædelsen af endnu en række lande i regionen. I 2007 blev Rumænien og Bulgarien medlem af EU. Disse landes tiltrædelse må dog ikke opfattes som afslutningen af EU's udvidelse.

I øjeblikket er det land, som er tættest på at tiltræde EU, Kroatien. Jeg støtter fuldt ud afslutningen af forhandlingerne med Kroatien så hurtigt som muligt, så landet snarest muligt kan tiltræde EU. Jeg appellerer til begge sider af forhandlingsbordet om at udvise maksimal fleksibilitet og vilje til at nå til enighed. Jeg appellerer desuden til den kroatiske side om at øge indsatsen for at tilpasse sig fællesskabskravene på områder,

som f.eks. tilrettelæggelse af den offentlige forvaltning og domstolene og forbedring af systemerne til effektiv bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption. Jeg vil desuden tilslutte mig appellerne til Kroatien om at udvise maksimal velvilje i samarbejdet med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien.

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) Som en forudsætning for at afslutte den forhandlingsproces, som blev indledt med Tyrkiet i 2005, skal Tyrkiet opfylde alle Københavnskriterierne, og det skal i alle henseender opfylde EU's integrationskrav. Tyrkiet er begyndt at gennemføre de forventede reformer på dette grundlag, udvikle gode naboforbindelser og gradvis bringe sig i overensstemmelse med kriterierne for EU-medlemskab. Jeg støtter disse foranstaltninger, og jeg støtter Tyrkiets tiltrædelse til EU, naturligvis hvis betingelserne for medlemskab opfyldes fuldt ud. I dag bekymrer det mig dog, at der på det seneste er blevet langt imellem de positive budskaber om gennemførte reformer, og der er stadig alvorlige problemer i Tyrkiet med gennemførelsen af retlige standarder, navnlig sektioner, der vil sikre kvinders rettigheder, ikkeforskelsbehandling, ytrings- og trosfrihed, multolerance over for tortur og foranstaltninger mod korruption. Jeg opfordrer Tyrkiet til at fortsætte og styrke indsatsen for fuldt ud at opfylde Københavnskriterierne og konsolidere støtten i det tyrkiske samfund til de nødvendige reformer, som kan sikre lighed mellem alle mennesker, uanset køn, race eller etnisk oprindelse, tro eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering.

Rovana Plumb (S&D), skriftlig. – (RO) Det er efter min mening i både EU's og Tyrkiets interesse, at udvidelsesprocessen fortsættes. Derfor skal Tyrkiet intensivere reformprocessen for at opfylde de forpligtelser, landet har påtaget sig.

Jeg vil komme med et par eksempler i denne forbindelse. Lovgivningen om ligestilling mellem kønnene er blevet harmoniseret, men der skal gøres en større indsats for at gennemføre den med henblik på at mindske forskellene mellem mænd og kvinder, hvad angår deres deltagelse på arbejdsmarkedet, i politik og i beslutningsprocessen, og hvad angår adgang til uddannelse. Der er opnået fremskridt med miljøbeskyttelse, navnlig med underskrivelsen af Kyotoprotokollen i denne tidsalder med tilpasning til virkningerne af klimaændring. Der er dog stadig meget at gøre, hvad angår vandkvalitet, naturbeskyttelse og gmo'er (genetisk modificerede organismer).

Jeg glæder mig over Tyrkiets fremskridt, men samtidig støtter jeg anmodningen til Ankara om at yde en større indsats i reformprocessen, så landet kan komme med i den europæiske klub.

Bogusław Sonik (PPE), skriftlig. – (PL) Et af de afgørende Københavnskriterier, der uden tvivl skal opfyldes, inden et land kan blive en af EU's medlemsstater, er respekt for menneskerettighederne. Jeg vil henlede opmærksomheden på beryggede tilfælde af krænkelse af kvinders rettigheder.

Næsten daglig beretter medierne om yderligere drab på kvinder, der betegnes som "æresdrab". Medierne omtaler i øjeblikket den 16-årige Medine Memi, som brutalt blev myrdet af sin egen far og bedstefar. Det er i sig selv chokerende, at disse to slog pigen ihjel, fordi hun havde talt med drenge, men den måde, denne ugerning blev begået på, er endnu mere chokerende. Obduktionsresultaterne viser, at Medine, som blev begravet i en hønsegård, stadig var i live, da hun blev begravet, og var ved bevidsthed lige til det sidste. De utænelige lidelser blev påført den døende teenager til gengæld for at have "bragt skam" over familien. Det er skræmmende, at Medines tilfælde ikke er et isoleret tilfælde, men et udbredt og barbarisk fænomen. Pigen, som frygtede for sit liv, havde meldt sin frygt til politiet flere gange – forgæves, fordi hun blev hver gang sendt hjem.

Mord, som har været en dybt forankret tyrkisk tradition i generationer, tolkes ofte gunstigt for mænd, der antages at handle for at redde familiens ære. Et land, der endnu ikke har kunnet løse dette problem, vil fortsat være adskilt fra Europa med en bred skillelinje, fordi Europa kæmper for at forsvare grundlæggende rettigheder. Denne forskel er en alvorlig hindring for opbygningen af en fælles identitet.

Traian Ungureanu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg håber, at dette års evalueringsrapport vil motivere Tyrkiet til at forbedre koordineringen af landets udenrigspolitik med EU's. Sortehavsregionen skal være et prioriteret område, hvor Tyrkiet som EU's nøglepartner vil hjælpe med at opfylde de europæiske målsætninger, der er fastlagt som en del af Sortehavssynergien.

Tyrkiets deltagelse i indsatsen for at garantere EU's energisikkerhed er lige så vigtig. Sidste år glædede jeg mig over Tyrkiets deltagelse i Nabuccoprojektet med underskrivelsen af den mellemstatslige aftale. Jeg udtrykte dog også dyb betænkelighed over Tyrkiets planer om at samarbejde med Rusland om South Stream-projektet. Jeg opfordrer derfor Tyrkiet til udtrykkeligt at forpligte sig til at gennemføre Nabuccoprojektet.

Jeg glæder mig over ordførerens opfordring til at harmonisere energipolitikkerne mellem Tyrkiet og EU, navnlig ved at åbne tiltrædelsesforhandlingerne om energikapitlet og ved at inkludere Tyrkiet i energifællesskabet.

FORSÆDE: Gianni PITTELLA

Næstformand

9. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Detaljer om afstemningsresultatet: se protokollen)

9.1. Fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig (ændring af direktiv 2006/112/EF) (A7-0008/2010, David Casa) (afstemning)

9.2. EFRU: støtteberettigelse for boligtiltag for marginaliserede befolkningsgrupper (A7-0048/2009, Lambert van Nistelrooij) (afstemning)

– Efter afstemningen:

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg har ingen problemer med maskinen. Jeg har blot et forslag. Nogle medlemmer undlader at læse nummeret på afstemningen ved navneopråb op. Da vi nu har mange afstemninger ved navneopråb og også de fantastiske skærme, vil jeg foreslå, at De måske påtager Dem denne opgave.

Formanden. – OK – tak for Deres betænksomhed. Jeg gjorde det for at sikre, at De har alle oplysningerne, men De kan selv læse dem, så jeg vil ikke læse dem højt.

9.3. Administrativt samarbejde på beskatningsområdet (A7-0006/2010, Magdalena Alvarez) (afstemning)

Sharon Bowles (ALDE). – (EN) Hr. formand! Den betænkning om forslag til Rådets direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, som Parlamentet nu stemmer om, berører ikke Parlamentets endelige holdning til gennemførelsen af artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og konsekvenserne for de procedurer, der er baseret på Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999, navnlig hvad angår forskriftsproceduren med kontrol, eller Parlamentets holdning til delegerede retsakter i anden lovgivning.

9.4. Gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (A7-0002/2010, Theodor Dumitru Stolojan) (afstemning)

9.5. Det nylige jordskælv i Haiti (B7-0087/2010) (afstemning)

9.6. Situationen i Iran (B7-0086/2010) (afstemning)

– Før afstemningen:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Hr. formand! Inden vi stemmer om dette forslag til beslutning om Iran, vil jeg blot informere Parlamentet om, at der har været et forsøg på at bestorme den italienske ambassade i Teheran, og at lignende hændelser har fundet sted på andre medlemsstaters ambassader, f.eks. Tyskland, Frankrig, Det Forenede Kongerige og Nederlandene.

I punkt 24 i dette beslutningsforslag opfordres der til oprettelsen af en EU-delegation i Iran. Min gruppe ønsker ikke, at vedtagelsen af dette punkt, som har været anvendt i andre beslutninger fra Parlamentet, opfattes som et tegn på tilfredshed med hensyn til disse begivenheder. Jeg vil derfor anmode hr. Füle om at fortælle fru Ashton, at de omstændigheder, jeg lige har nævnt, skal erindres under anvendelsen af mandatet fra denne beslutning. Jeg tror, hr. Gahler vil anmode om tilføjelsen af et mundtligt ændringsforslag til beslutningsteksten med henblik på at beskytte medlemsstaternes diplomatiske interesser i Iran.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Hr. formand! Dette er blevet drøftet med grupperne. Jeg vil kort læse teksten på engelsk:

(EN) "er foruroliget over karakteren af demonstrationer, organiseret af Basji-militsen, foran EU-medlemsstaters ambassader i Teheran den 9. februar 2010, og opfordrer de iranske myndigheder til at garantere de diplomatiske missioners sikkerhed".

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

– Efter afstemningen:

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Hr. formand! På vegne af ordførerne for den beslutning om Iran, vi lige har vedtaget, vil jeg anmode om, at Parlamentets tjenestegrene oversætter denne tekst til farsi, så det iranske styre og den iranske befolkning fuldt ud kan forstå det klare budskab, som Parlamentet i dag har udsendt.

(Bifald)

Formanden. - Tak for dette værdifulde forslag, som vi vil videresende til den relevante afdeling.

9.7. Situationen i Yemen (B7-0021/2010) (afstemning)

9.8. Menneskehandel (afstemning)

9.9. Resultatet af klimatopmødet i København (B7-0064/2010) (afstemning)

– Før afstemningen:

Jo Leinen, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter den skuffende afslutning på klimakonferencen i København bruger Parlamentet denne beslutning til at understrege, at der ikke er noget alternativ til klimabeskyttelse, og at vi, når vi nærmer os den næste konference i Mexico, skal øge og ikke mindske vores indsats på dette område.

Jeg vil gøre det kort. Ændringsforslag 6 fra Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet blev stillet med dette formål. Men da det er blevet formuleret på en forvirrende måde, trækker vi det tilbage. Vi støtter dog ændringsforslag 1 og 9 fra Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, der opfordrer EU til at øge indsatsen på vej mod Mexico. Klimabeskyttelse må ikke blive sat i stå. Jeg anmoder om Deres støtte.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvad angår ændringsforslag 21, som jeg har stillet, vil jeg først takke alle mine kolleger for at have støttet mit ændringsforslag om princippet for fastlæggelsen af en CO₂-afgift ved EU's grænser.

Jeg vil endnu en gang sige, at vi ikke må tale med to tunger, når vi taler til vores medborgere. Når vi fører valgkampagne, kan vi ikke sige, at Europa beskytter dem, og at Europa vil beskytte deres virksomheder og arbejdspladser, og derefter glemme disse løfter, når vi er blevet valgt. Jeg vil blot påpege, at dette ændringsforslag har givet mig mulighed for at sætte gang i en debat, og derfor vil jeg trække det tilbage, så debatten kan fortsættes i Rådet.

Formanden. - Ændringsforslaget trækkes derfor tilbage.

– Før afstemningen om ændringsforslag 10:

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Ændringsforslag 10 fra De Grønne er ikke i strid med ændringsforslag 1. Ændringsforslag 1 handler om at øge vores ambitionsniveau til mere end 20.

Ændringsforslag 10 – vores ændringsforslag – handler om at præcisere betingelserne for minus 40. Dette er i tillæg til og ikke i strid med ændringsforslag, og derfor skal der stemmes om ændringsforslag 10.

Formanden. - Tjenestemændene er ikke enige med Dem, men jeg vil anmode formanden for det relevante udvalg om en udtalelse.

Jo Leinen, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg er enig med fru Hassi. Dette er en ny idé, og vi bør stemme om den.

9.10. Fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet (A7-0007/2010, Leonardo Domenici) (afstemning)

9.11. Ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union - 2009 (A7-0004/2010, Marc Tarabella) (afstemning)

9.12. De vigtigste mål for konferencen mellem parterne i CITES-konventionen (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 12:

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (IT) Hr. formand! Vi har ikke stemt om den oprindelige tekst.

Formanden. – Vi godkendte ændringsforslag 7, og punktet falder. Så nogle gange har formandskabet ret.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Hr. formand! Kan vi tage afstemningen igen, da visse medlemmer troede, at de stemte om det punkt, som det andet medlem henviste til? Er vi her for at stemme, som vi blev valgt til, eller ej? Sæt det under afstemning igen, så medlemmerne kan træffe den rigtige beslutning.

Formanden. – Vi kan ikke danne præcedens, så afstemningen kan ikke gentages. Der er under alle omstændigheder en forskel på 130 stemmer. Det er ikke en lille forskel. Jeg tror ikke, det vil være muligt at tilsidesætte og ændre resultatet af afstemningen.

9.13. Statusrapport 2009 for Kroatien (B7-0067/2010) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 35:

Hannes Swoboda, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand! Efter at jeg har drøftet dette med fru Brantner fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, vil jeg anbefale, at medlemmerne stemmer for den første del og mod den anden i modsætning til den liste, vi har udformet.

9.14. Statusrapport 2009 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (B7-0065/2010) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 18:

Ulrike Lunacek, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Dette ændringsforslag vedrører den kendsgerning, at regeringen i Skopje har fremlagt et udkast til en lov om antidiskriminering, der sletter seksuel orientering fra hele lovpakken. Det er simpelthen uacceptabelt, men jeg vil ikke give nogen mulighed for at stemme mod dette ændringsforslag om menneskerettigheder på grund af navneproblemet med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, så jeg foreslår derfor, at "den makedonske regering" ændres til "regeringen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien".

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

– Før afstemningen om ændringsforslag 4:

Zoran Thaler, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! I ændringsforslag 4, i modsætning til afstemningsforslaget, foreslår jeg, at vi stemmer imod, på grund af aftalen med de græske kolleger.

9.15. Statusrapport 2009 om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse (B7-0068/2010) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 13:

Ria Oomen-Ruijten, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Jeg vil blot henlede opmærksomheden på, at ændringsforslag 20 til punkt 35 er blevet trukket tilbage.

10. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Betænkning: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil varmt lykønske hr. van Nistelrooij med betænkningen, som jeg støtter fuldt ud.

Tidligere har jeg gennem forskellige initiativer og spørgsmål spurgt om muligheden for at bruge EU-midler til at tilbyde socialt boligbyggeri til de mest trængende og mest marginaliserede grupper i samfundet, som er de grupper, de lokale myndigheder fordeler i indkomstbaserede skalaer, som det sker i storbyer og store byområder.

Boliger og navnlig boliger til de svage grupper i samfundet har udviklet sig til et akut problem i mange europæiske storbyer. Jeg mener derfor, at hr. van Nistelrooij's betænkning er et skridt i den rigtige retning, men jeg mener også, at vi skal følge den op med at tildele flere ressourcer til løsning af akutte problemer i forbindelse med socialt boligbyggeri.

Betænkning: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg støttede denne betænkning, fordi den efter min mening repræsenterer et skridt fremad i bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse på europæisk plan. Trods medlemsstaternes vilje til at samarbejde på skatteområdet er det ikke opnået håndgribelige resultater, og skattesvig er stadig på et overordentlig højt niveau i EU og har alt for mange negative indvirkninger på vores økonomier og vores borgere.

Jeg glæder mig meget over de forslåede nye forbedringer, der forhåbentlig giver håndgribelige resultater i bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, navnlig udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til alle skatter, herunder sociale sikringsordninger, automatisk udveksling af oplysninger og forbedret samarbejde mellem medlemsstaterne om skatteforhold.

Betænkning: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg vil tale om Domenici-betænkningen, og jeg vil gerne sige, at det skal bemærkes, at vi her i Strasbourg har udtrykt stærk støtte til foranstaltninger, der vil forbedre gennemsigtigheden og informationsudveksling, som vil sætte skattemyndighederne i medlemsstaterne i stand til at arbejde mere effektivt. Det er en skam, at vi skulle have en økonomisk krise for at blive motiveret til dette skridt. Akilleshælen er eksistensen af skattely i forskellige østater, hvoraf nogle endda modtager støtte fra EU-fonde. Vi skal derfor tage fat på dette problem og lægge hele EU's vægt bag. Enkelte medlemsstaters forsøg på at indgå bilaterale aftaler har ikke skabt håndgribelige resultater, hvilket bevises af den kendsgerning, at det kostede de 27 medlemsstater 2,5 % af deres BNP i 2004.

Betænkning: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Den største begrænsning for en regering er konkurrence udefra. Et land kan kun hæve skatterne til et vist niveau, inden pengene begynder at strømme til udlandet, og skatteindtægterne begynder at mindskes. Som Milton Friedman sagde, er konkurrence mellem regeringer med hensyn til leveringen af tjenester og skatteniveau lige så produktiv som konkurrence mellem virksomheder og enkeltpersoner. Derfor er det så bekymrende, at EU vælger vejen mod skatteharmonisering og eksport af høje omkostninger fra land til land.

Hvis det var ét tema, der stod klart efter de nylige høringer af udpegede kommissærer, var det ønsket om en særlig indtjeningsstrøm til EU og en foranstaltning til skatteharmonisering. Det forklarer, hvorfor EU's andel af verdens BNP svinder ind, hvorfor vi er faldet fra 36 % for 20 år siden til 25 % i dag. Om 10 år forventes det, at vores andel er faldet til 15 %.

Den gode nyhed er, at vælgerne ikke kan lide det. Ligesom indbyggerne i Massachusetts ønsker europæerne ikke beskatning uden repræsentation, og jeg er sikker på, at de vil stemme derefter.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! De fleste mennesker, der ser denne titel, ville sige, at samarbejde virker som en rimelig ting. Hvem kan overhovedet være uenig i samarbejde? Indtil man ser på detaljerne i det, der ofte menes, når der drøftes samarbejde på beskatningsområdet i EU og på EU-plan.

Tag et frejdigt land som Caymanøerne som eksempel. I modsætning til den grønne og socialdemokratiske drøm om at holde udviklingslandene så fattige, at vi kan sende vores udviklingspenge til dem for mindske den hvide mellemklasses skyldfølelse, har dette land faktisk forsøgt at trække sig selv ud af fattigdom – ikke ved hjælp af bananer eller sukker, men ved hjælp af avancerede tjenesteydelser, som f.eks. finansielle tjenesteydelser. Men når Caymanøerne forsøger at gøre dette, klager folk fra hele EU – politikere her i Parlamentet – over det. Det undgår ikke beskatning. Det, som det forsøger at undgå, er dobbeltbeskatning. Borgere fra EU-lande betaler stadig skat i deres medlemsstater. Det er på tide, at vi stopper denne imperialisme.

Betænkning: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Hvis De skrev en liste over landene med de mest velhavende borgere, de lande med det højeste BNP pr. indbygger, ville De blive overrasket over, at mange af dem er meget små. Top 10 domineres af mikrostater: Liechtenstein, Luxembourg, Brunei, Jersey osv.

Det første store land, der kom med på listen over velstående lande, er USA, fordi det på forunderlig vis forvalter sig som et forbund af stater, der har overdraget enorm lovgivnings- og skattemæssig autonomi til de enkelte dele. Derfor er det så tragisk blot i går at høre Det Europæiske Råds nye formand tale om behovet for europæisk økonomisk styring som reaktion på den finansielle krise i Grækenland. Det er netop, når regeringen bliver større og mere fjern, at den bliver ineffektiv, mere ødsel og mere korrupt. Hvis kollegerne er i tvivl, foreslår jeg, at De ser Dem omkring.

Motion for a resolution B7-0072/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det dramatiske jordskælv i Haiti har ikke kun rystet jorden i dette uheldsramte land voldsomt, men også samvittigheden hos os alle.

Den tætte støtte, som det internationale samfund har vist over for befolkningen i Haiti, har været et strålende eksempel på solidaritet og menneskelighed. EU reagerede omgående på denne tragedie og forpligtede sig til omgående og på lang sigt at yde et beløb på mere end 300 mio. EUR. Til disse beløb kan vi lægge de mere end 92 mio. EUR, som de enkelte medlemsstater allerede har givet tilsagn om.

I denne henseende vil jeg med stolthed fremhæve hurtigheden og effektiviteten af den italienske hjælpeindsats, herunder indsættelse af hangarskibet Cavour. Dette fartøj stillede ikke kun dets moderne lægefaciliteter til rådighed, men fragtede også 135 t materiel fra Verdensfødevareprogrammet og 77 t materiel fra Røde Kors i Italien.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! 200 000 døde, 250 000 svært sårede, 3 millioner mennesker, der er direkte ramt af jordskælvet, i tillæg til 2 millioner mennesker, der har brug for fødevarehjælp. Det er de direkte konsekvenser af den frygtelige katastrofe, som har ramt Haiti.

EU har ydet sin del og gør det fortsat. Det er den største internationale donor. Jeg vil dog fremhæve, at den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ikke straks rejste dertil for at koordinere vores hjælp. Hun burde have skyndt sig derud for at gøre sit arbejde. Hun burde have været i Haiti for at hjælpe andre.

Den italienske udenrigsminister, hr. Frattini, har navnlig foreslået, at Haiti, et af verdens fattigste lande, burde få eftergivet sin gæld. Jeg opfordrer i dag Parlamentet til at støtte dette forslag. Jeg opfordrer EU til at gennemføre det, og jeg opfordrer dermed alle kreditorlande til at støtte Italiens forslag om at eftergive Haitis gæld.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Det er muligvis sent, men endelig får vi vedtaget en beslutning om specifikke foranstaltninger med henblik på at hjælpe Haiti. Det er vigtigt, at de fokuseres på langsigtet genopretning af dette frygtelig fattige land. Som AVS-EU-næstformand med ansvar for menneskerettighederne mener jeg, at det er vigtigt, at EU's hjælp i høj grad geares mod direkte sikring af langsigtet sundhedspleje og uddannelse til de tusindvis af forældreløse børn i Haiti. Vi skal forebygge risikoen for børnehandel. Jeg er dog foruroliget over beretningerne i medierne i dag, om at haitianerne protesterer, fordi de trods alle anstrengelserne stadig ikke har telte over hovederne eller nok mad eller vand. Jeg er også bestyrtet over, at den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Baroness Ashton, ikke ofrede sin weekend for hurtigt at komme til øen. Det er ikke en god forbedring for EU's forbedrede udenrigspolitik efter ratificeringen af Lissabontraktaten.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Det er meget vigtigt, at EU som verdens største økonomi er solidt involveret i indsatsen for at hjælpe katastrofeområdet i Haiti efter jordskælvet. Kun sjældent kan jordskælv som dette forudsiges. De sker uventet. Vi, medlemmerne af det globale samfund, bliver derfor faktisk bedt om at vise solidaritet og vise, hvordan vi bekymrer os om vores medmennesker.

Som det gamle ordsprog siger, er vi ikke stærkere end det svageste led. Nu måles EU's solidaritet også. Vi skal solidt involvere os i indsatsen for at hjælpe det svageste led, vores medmennesker i Haiti, og sikre, at den støtte, som EU giver, når sit mål og er effektiv. Hvor effektiv hjælpen og den økonomiske bistand er, vil blive vurderet ud fra disse kriterier.

Medlemsstaterne skal naturligvis også involveres i dette, og det er de også på samme måde som mange kristne samfund med direkte kontakter på græsrodsniveau. På den måde kan vi sikre, at hjælpen når frem til dem, der har behov for den.

Diane Dodds (NI). – (EN) Hr. formand! Fredag er månedsdagen for det ødelæggende jordskælv i Haiti. Dødstallet menes nu at være 230 000 med 300 000 sårede. Dette bør få os til at gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at de overlevende får hjælp til at genopbygge deres tilværelse og deres land. Jeg støttede det fælles beslutningsforslag, som er stillet med dette formål, men jeg vil fremhæve min modstand mod en EU-civilbeskyttelsesstyrke.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Under forhandlingen om denne beslutning så vi endnu en gang, hvordan Parlamentet hæver det virtuelle op over det reelle, det symbolske op over det faktiske. Der var hele debatten om behovet for at sætte et EU-flag på støtten til Haiti og om behovet for at fastsætte princippet om en EU-civilbeskyttelsesstyrke. Baroness Ashton modtog megen kritik for ikke at have været der for at sætte et europæisk ansigt på tingene.

I mellemtiden leverede amerikanerne selvfølgelig reel hjælp særdeles omgående. Og hvilken tak fik de? De blev af en fransk minister beskyldt for at have besat landet. Det er nu indlysende, hvordan amerikanerne altid får uret i Parlamentet. Hvis de griber ind, er de imperialister. Hvis de ikke griber ind, er de isolationister.

Jeg vil forholde mig passivt og spørge, om EU ikke har mere presserende anliggender tættere på Europa end at bekymre sig om, hvorvidt det får sat sit flag på ting i Caribien. Grækenland er på randen af kollaps. Vi er ved at give mandat til en redning, der er i klar strid med artikel 125 i traktaterne. Når vi har bragt orden i eget hus, vil vi måske være i en position, hvor vi kan tillade os at belære andre.

Beslutningsforslag B7-0078/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Menneskerettighedssituationen i Iran forværres fortsat trods Parlamentets beslutning af 22. oktober om Iran, der efter min mening ikke har sikret det forventede moralske pres. Særlig chokerende og beklagelig er henrettelsen af mindreårige kriminelle, hvoraf der nu er blevet henrettet 140 i Iran. Et nyligt tilfælde var f.eks. den 17-årige Mosleh Zamani i december 2009.

Det ser desværre ud til, at henrettelsen af børn ikke er en politisk prioritet på den internationale dagsorden. Iran bærer ingen konsekvenser for at fortsætte denne afskyelige praksis, selv om Den Islamiske Republik Iran har undertegnet FN's konvention om barnets rettigheder og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder. Jeg opfordrer derfor EU til at iværksætte specifikke og beslutsomme foranstaltninger og udnytte Lissabontraktatens nye muligheder fuldt ud.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige noget, fordi den italienske ambassade og andre ambassader, som det blev sagt tidligere, i går blev angrebet i Teheran.

Som følge deraf bør Parlamentet og EU også overveje at udtrykke solidaritet, formelt om muligt, med vores land og alle de lande, der er blevet ramt af dette angreb. Vi bør også udsende klare signaler, og jeg anmoder derfor officielt om, at Europa ikke er til stede ved fejringen af årsdagen for den islamiske revolution i Iran, og at dette bør være et klart signal fra os til de iranske myndigheder.

Jeg siger også dette på en særlig dag for italienere, fordi dagen i dag er mindedagen. Derfor bærer jeg som mange italienere – herunder forhåbentlig Dem, hr. formand – denne trefarvede roset til minde om de mange italienere, der blev udstødt på denne dag og tvunget til at forlade deres eget land.

Gennem denne mindegestus vil jeg gerne udtrykke vores solidaritet med alle, som kæmper for demokrati og frihed i Iran. Jeg opfordrer derfor vores myndigheder til ikke at deltage i fejringen af årsdagen for den islamiske republik.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Det er vigtigt, at vi gennem vores afstemning i dag tydeligt har tilkendegivet, at vi insisterer på, at Irans atomprogram skal bringes under international kontrol, selv om det iranske parlament blokerer for ratificeringen af traktaten om ikke-spredning af kernevåben. Formandskabet skal sikre, at dette spørgsmål medtages på dagsordenen for Sikkerhedsrådets næste møde. Jeg glæder mig over aftalen om, at Baroness Ashton skal protestere mod hændelsen på den italienske ambassade, fordi dette ikke kun involverer Italien, men hele EU. Vores erklæring i dag viser også, at Kommissionen, Rådet og Parlamentet taler med én stemme. Det glæder mig, at vi er nået til enighed om, at handelsaftalen med Iran skal gøres betinget af forpligtelser vedrørende sikkerhed og menneskerettigheder.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Angrebet mod de europæiske ambassader, navnlig den italienske ambassade, og truslerne mod den italienske premierminister er en særdeles alvorlig hændelse, der bør resultere i en tilrettevisning. Den systematiske undertrykkelse af enhver opposition i Iran er efter vores mening endnu mere alvorlig, og det samme gælder i endnu højere grad Irans atomprogram.

Alt dette har til dels været muligt som følge af Vestens afventende og overtolerante holdning. Nu hvor også præsident Obamas udstrakte hånd er blevet hånligt afvist, kan Vesten ikke andet end at varsle og omgående indføre en effektiv og streng sanktionsordning, som alligevel er selektiv, så den ikke rammer befolkningen.

Jeg er opmærksom på, at Rusland og Kina er imod sanktioner, men EU skal på enhver mulig måde søge at overtale disse lande til at acceptere sanktioner, som er et alternativ til indsættelse af militæret.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Det er indlysende, at situationen i Iran har udviklet sig til en krise. Siden præsidentvalget har der været demonstrationer med meget hårdhændet behandling af oppositionen og krænkelser af menneskerettighederne, og dertil kommer kernevåbentruslen, som er enorm for Mellemøsten og især Israel, men også for hele Europa.

Det lader til, at vi i EU er ude af stand til at tale med Iran. Måske er det på grund af kulturforskelle, for shiitisk teologi og europæisk humanisme, tænkningen efter oplysningstiden, ligger langt fra hinanden. Derfor må vi finde nye veje.

Under alle omstændigheder skal vi stå fast og forsvare de europæiske værdier, også i vores forbindelser med Iran. Desuden skal vi sætte alt ind på at gøre det klart for Iran, hvad der tæller for os, nemlig demokrati, menneskerettigheder og ytringsfrihed. Da vi nu har vedtaget denne beslutning, er det meget vigtigt, at den også bliver oversat til farsi og arabisk, som er de to vigtigste sprog, der tales i Iran, så alle kan få kendskab til, hvilken styreform og hvilke retningslinjer EU ønsker i landet.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg støttede beslutningen om Iran i bevidstheden om, at Iran er et af verdens og Europas største problemer og en af de største udfordringer. Men jeg støttede ikke de ændringsforslag, der blev stillet af nogle af medlemmerne, som ville fremstille Iran som Vestens fjende. Vi bør huske på Irans betydningsfulde kultur og historie. Det er muligt, at de nuværende myndigheder i Iran nægter den betydningsfulde historie og kultur. Vi bør opfatte Irans fremtidige myndigheder som en partner. Vi får hele tiden oplysninger om flere henrettelser og dødsdomme. Vi skal have en grundlæggende menneskelig solidaritet med dem, der ønsker et bedre Iran, et Iran, der bliver Vestens partner og ikke dens fjende.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg undlod at stemme om beslutningen om Iran af to hovedårsager.

Den første årsag er konkret. I beslutningen bliver det taget for givet, at det var svindel, der førte til, at præsident Ahmadinejad vandt valget. Det er på ingen måde bevist, og desuden erklærede en så betydningsfuld person som præsident Lula for nylig, at han mente, at disse påstande var latterlige.

Den anden årsag er, at Iran konstant trues med USA's og Israels militære intervention, og det indgår heller ikke i vores betragtninger. Jeg mener, at det i en afbalanceret beslutning med henblik på fred i regionen ikke bør antydes, at man tolererer en nært forestående krig, før den bryder ud.

Forslag til beslutning B7-0029/2010

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Jeg støttede denne beslutning, fordi jeg også mener, at EU's eksisterende lovgivningsramme om menneskehandel ikke har været særlig effektiv og ikke er blevet gennemført tilstrækkeligt. Vi er nødt til at tage dette emne op gang på gang.

Det er beklageligt, at 16 medlemsstaters parlamenter ikke har forstået betydningen af menneskehandel, og at de ikke har fundet det nødvendigt at ratificere og vedtage Europarådets konvention om menneskehandel fra 2005. Det gælder desværre også Estlands parlament. Jeg håber, at den beslutning, som vi har vedtaget i dag, vil sende et signal og minde dem om, hvor vigtigt det er at fokusere på at bekæmpe menneskehandel og forhindre, at flere bliver ofre for den.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg vil benytte lejligheden til at rose Edit Bauer og Simon Busuttil, som forhandlede ihærdigt om kompromiserne og dermed gav mig mulighed for at stemme for beslutningen, og det glæder mig, at selv Socialdemokraterne holdt, hvad de lovede. I beslutningen er de følsomme emner fra Det Europæiske Folkepartis program nu medtaget. Det gælder f.eks. støtte til dem, der yder bistand til mennesker på grænsen, hvad angår udnyttelse af dem til handel, og fastsættelse af betingelserne for opholdstilladelse, adgang til arbejdsmarkedet og familiesammenføring.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Hr. formand! Vi lever i det 21. århundrede og opfatter os selv som civiliserede nationer, men problemet med menneskehandel er endnu ikke løst, det er tværtimod stigende. Ofrene for menneskehandel er især kvinder og børn, og den dermed forbundne straf er ikke hård nok til at stoppe menneskehandlerne. Europa skal gribe stærkere ind for at standse denne skændige aktivitet. Derfor støttede jeg beslutningen, hvor der kræves effektive midler til bekæmpelse af dette fænomen og bedre koordination af medlemsstaternes og de relevante operationelle EU-organers aktioner i håb om, at det kan få gavnlige virkninger.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Menneskehandel er altid umenneskelig. Det er meget vigtigt, at vi i Europa omsider tager konkrete skridt til at bekæmpe den.

Jeg stemte naturligvis for denne beslutning, men det bekymrer mig, hvad den kommer til at betyde i praksis. Letter vi blot vores samvittighed ved at have formuleret denne beslutning? Det er ikke godt nok, for der kræves konkrete tiltag.

Menneskehandel er også stadig et alvorligt problem i EU. Vi skal gøre alt for at bekæmpe menneskehandel, som især går ud over børn og kvinder. Derfor håber jeg, at EU og ligeledes medlemsstaterne vil træffe konkrete foranstaltninger og begynde at gribe ind. Som sagt er menneskehandel altid umenneskelig, og den menneskelige værdighed er en værdi, der ikke må bringes i fare. Som europæere skal vi altid og under alle omstændigheder forsvare den.

Forslag til beslutning B7-0064/2010

Marisa Matias, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Vi ville meget gerne have vedtaget en stærkere beslutning om København end den, vi har vedtaget i dag. Alligevel stemte vi for den, for vi mener, at det er afgørende, at Parlamentet giver udtryk for sin store skuffelse over den aftale, der blev resultatet i København. Aftalen er ikke bindende, selv om der er et stiltiende eller erklæret tilsagn om, at vi skal nå frem til en bindende aftale i løbet af i år. Men problemet forværres, tiden går, og vi skal tage dette erklærede tilsagn alvorligt.

Det er baggrunden for, at jeg vil opfordre EU til at ophøre med at bruge andre som en undskyldning. Det er meget let at undlade at handle, fordi andre ikke gør noget. Vi har imidlertid indtaget en stærk holdning, og den skal vi tage udgangspunkt i. At finde på undskyldninger er uansvarligt og uforsvarligt. Der er mange ting, vi kan gøre for at fastholde vores stærke holdning. Et skridt kunne være at ændre EU's budget for at sikre, at vi selv har midler til bekæmpelse af klimaændringer. Det er endnu ikke sket. Et andet skridt kunne være at afsætte flere midler til hjælp for udviklingslande i stedet for at afskaffe eller skære ned på den eksisterende humanitære bistand. Ellers vil der være tale om et kynisk forsøg på at løse problemerne forbundet med klimaændringer og samtidig udløse og ignorere andre problemer, der bringer deres overlevelse i fare. Vi kan ikke løse nye problemer uden nye ressourcer.

Derfor skal vi forpligte os, og vi kan ikke tillade os at trække tiden ud. Vi indtog en fast holdning i København. Den skal vi kunne leve op til, for det drejer sig om reelle problemer og levende mennesker, og vi skal tage fat på problemerne nu. Det er grunden til, at vi påtager os dette ansvar her i dag.

Alajos Mészáros (PPE). – (EN) Hr. formand! Det glæder mig at støtte denne beslutning.

Topmødet i København var på mange måder en skuffelse. Navnlig var EU ikke i stand til at præsentere en samlet og effektiv tilgang til håndtering af klimaændringerne eller til at styrke sin ledende politiske stilling på dette område. Jeg mener, at vedtagelsen af denne beslutning er afgørende for at vise, at EU er fast besluttet på at føre an på internationalt plan i kampen mod klimaændringerne. Vi skal forbedre og fremme flere aktiviteter med henblik på håndtering af klimaændringerne.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand! Personligt mener jeg, at det er helt forkert kun at fokusere på at reducere CO₂-emissionerne for at bekæmpe klimaændringerne. For det første glemmer mange mennesker, at forskningen i årsagerne til klimaændringerne stadig er i sin vorden, og for det andet er det fuldstændig ukorrekt og uvidenskabeligt at definere klimaændringer som et fænomen, der kun har én årsag. Verden bliver ikke bedre af, at der kun sættes fokus på CO₂.

Jeg mener, at det er vigtigere at fokusere på at spare på ressourcerne. Hvis vi skærer ned på forbruget af fossile brændstoffer og gør mere brug af vedvarende råstoffer og energi, begrænser vi vores påvirkning af miljøet, vi forbedrer effektiviteten, og vi skaber en bedre verden for vores børn og børnebørn. En mere effektiv og bæredygtig anvendelse af ressourcerne er en langt mere værdifuld tilgang for os, vores samfund og miljøet end blot at reducere CO₂-emissionerne for enhver pris.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Hr. formand! Som det allerede er blevet nævnt, var klimaforhandlingerne i København en skuffelse for EU. Resultatet var langt fra EU's position og fra den position, som vi skal befinde os i for at beskytte klimaet. Det eneste positive er anerkendelsen af målet om 2 °C, da det kan føre til de fornødne reduktionstilsagn.

Nu må vi spørge os selv, hvad vi kan lære af de fejlslagne forhandlinger, og hvad der nu skal ske. Det er vigtigt at have en tænkepause og at se kritisk på de forskellige dele af den strategi, vi har fulgt. Vi må spørge os selv, hvordan vi kan gøre fremskridt sammen med andre stater. Hvordan kan vi sikre, at EU også er med, når USA, Kina og Indien mødes for at forhandle om et kompromis? Hvordan kan vi forhandle mere effektivt med udviklingslandene og de nye økonomier? Er det vigtigt, at disse forhandlinger finder sted under FN's auspicer?

Til sidst vil jeg sige, at jeg er meget glad for, at jeg kunne stemme for beslutningen, for efter min opfattelse understreger den fortsat den førende rolle, som EU spiller. Nu skal vi besvare disse spørgsmål og fortsætte ad samme vej, både set i et internt og et internationalt perspektiv.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Forslaget til beslutning om resultatet af klimatopmødet i København var resultatet af et intenst arbejde udført af medlemmer af en række udvalg og hænger sammen med den langsigtede strategi for en ægte grøn politik i overensstemmelse med EU's økonomiske mål i en globaliseret verden. Jeg må imidlertid protestere imod den række af uansvarlige ændringsforslag fra Socialdemokraterne og De Grønne, navnlig forsøgene på at forhøje de aftalte langsigtede emissionsreduktionsmål til 40 %, forbuddet mod atomkraft og den europæiske overgangsbeskatning for klimaændringer. Jeg bryder mig heller ikke om ECR-Gruppens nedtoning af klimaændringerne, og jeg er vred over den absurde kritik af den danske statsminister, som burde takkes for den grundige forberedelse af topmødet i København.

Albert Deß (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg har stemt imod beslutningsforslaget, fordi det efter min opfattelse mangler nogle vigtige oplysninger. I den senere tid har der været stadig flere rapporter om, at klimaforskere har forfalsket data. Det er vigtigt, at vi diskuterer det og giver udtryk for vores holdning.

For at undgå misforståelser vil jeg sige, at jeg i mange år har gået ind for, at vi begrænser vores forbrug af fossile brændstoffer og dermed vores miljøpåvirkning. Jeg forstår imidlertid ikke det skræmmebillede, der forbindes med ordet "klimaændringer". Jeg har oplevet meget i min lange løbebane som politiker. I begyndelsen af 1980'erne sagde folk, at der ikke ville være nogen træer tilbage i Tyskland i 2000, men Tyskland er grønnere end nogensinde. Det er rigtigt, at klimaet ændrer sig, men det er sket gennem hele historien, og det vil det også gøre i fremtiden. Derfor stemte jeg imod dette forslag til beslutning.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! På sin allerførste pressekonference efter at han var blevet udnævnt til formand for Det Europæiske Råd, glædede Herman Van Rompuy sig over, at 2009 var det første år med

global styring, og han forventede især, at topmødet i København ville blive et skridt hen imod global økonomisk styring af jordkloden.

Det er en skam, at nogle mennesker har udnyttet miljødagsordenen til at fremme en anden dagsorden, som bunder i et ønske om at tage magten fra valgte nationale politikere og koncentrere den i hænderne på internationale teknokratier.

Tragedien er ikke bare, at vi bliver mindre demokratiske, men også at vi ikke får den konsensus, som vi kunne have haft i spørgsmålet om håndtering af miljøproblemer. Venstrefløj eller højrefløj, konservativ eller socialdemokrat, vi er alle sammen enige om, at vi ønsker en diversificeret energiforsyning, og at vi ikke ønsker, at forurenende stoffer sendes ud i atmosfæren, men der anvendes kun en type politikker – nemlig politikker, der omfatter statisme og korporatisme – så politikker, der politisk og samfundsmæssigt har slået fejl, anvendes nu på miljøet. Miljøet er alt for vigtigt til at blive overladt til venstrefløjen.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! Når vi lytter til debatten i Parlamentet, er der mange medlemmer, som beklager, at der ikke blev lyttet til EU under drøftelserne i København for nylig.

Måske bør vi overveje hvorfor. Lad os se på vores egen adfærd her i Europa-Parlamentet. For det første har Europa-Parlamentet to bygninger. Vi kommer til Strasbourg, og vi har lys og varme på denne bygning, når vi ikke er her – det er groft hykleri. Udgiftsordningen er indrettet således, at medlemmerne af Europa-Parlamentet tilskyndes til at tage taxi og bil med chauffør, men hvis man forsøger at benytte offentlige transportmidler, får man ingen transportgodtgørelse. Det er hyklerisk. Hvis man kigger på Parlamentets bygninger om aftenen, vil man kunne konstatere, at lyset stadig er tændt, og at der ikke er sparet på det. Tænk på den fælles landbrugspolitik, som mange medlemmer af Europa-Parlamentet støtter, og som ikke blot skader udviklingslandenes økonomi, men også miljøet.

Så før vi prædiker for resten af verden, må vi bringe orden i vores eget hus.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Jeg støttede ændringsforslag 43, hvor alle blev opfordret til at bemærke de seneste klimaskandaler. Disse skandaler har langt alvorligere følger, end Parlamentet ønsker at tro. Vi må kunne stole på uafhængig videnskabelig forskning, for ellers er der intet grundlag for vores politiske beslutningstagning.

Jeg har beskæftiget mig med klimaændringer i de 10 år, jeg har været medlem af Europa-Parlamentet. Jeg har fremmet en klimapolitik for Europa gennem en lovgivning om handel med emissionsrettigheder, der ikke blot ville være ambitiøs, men også rationel, så vi ikke bare flyttede emissionerne fra et sted til et andet. Vores nuværende strategi er bureaukratisk og ineffektiv. Vi optræder ikke som foregangsmænd, og vi bør ikke fortsætte ad den vej, vi har fulgt tidligere.

Det værste af det hele er, at EU ikke følger med i, hvad der sker inden for klimaforskningen lige nu. Vi har foreslået panikløsninger, der bygger på forvanskede oplysninger. De fejlagtige påstande i rapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer er så alvorligt et problem, at vi bør kræve, at Rajendra Pachauri træder tilbage som leder af IPCC, og revurdere, hvad vi ved om klimaændringernes udvikling som følge af menneskelige aktiviteter, og hvor effektive vores politiske tiltag har været i den forbindelse.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Parlamentets beslutning viser, vores institution på dette som så mange andre områder ikke har nogen som helst dømmekraft, hvad angår de dogmer, vi bliver bombarderet med.

Mange eksperter mener faktisk, at den berygtede hockeystavformede eksponentielle kurve over den globale opvarmning i virkeligheden er et grafisk påfund. Gletsjere smelter ikke overalt. I hvert fald smelter de ikke i Himalaya i modsætning til det, som IPCC meddelte. Vandstanden er ikke ved at stige og dække Bangladesh, tværtimod. Gangesdeltaet stiger som følge af alluviale dannelser. Isbjørne, som siges at være ved at forsvinde, har aldrig formeret sig så stærkt som i dag. Der har flere gange gennem historien været skift mellem varme og kolde perioder, også for forholdsvis kort tid siden, uden at det havde noget med menneskelig aktivitet at gøre. Ændringerne skyldes sandsynligvis astronomiske forhold og har ikke noget med de påståede drivhusgasser at gøre.

Indtil disse spørgsmål er besvaret, kan vi kun tro, at dette er et fantastisk ideologisk dogme, der skal begrunde indførelsen af en verdensregering.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne forklare, hvorfor jeg stemte for ændringsforslag 12, ved at fastslå, at Italia dei valori er imod produktion af atomenergi.

Allerede under valgkampen argumenterede vi imod dette følsomme emne, og det indgår i vores program. Nu gør vi en ihærdig indsats for at forfølge målet, hvilket vi bekræftede på vores kongres i Italien for nylig. Vi har indledt en omfattende kampagne for at fremme en folkeafstemning imod en lov fremsat af den italienske regering, der fuldstændig tilsidesætter en flertalsafgørelse, som italienerne allerede har truffet ved en folkeafstemning.

Det gør vi, fordi vi vil have en ren fremtid med vedvarende energi, der er baseret på sol og vind. Det gør vi som sagt primært, fordi vi ønsker, at det er den italienske befolkning, der bestemmer, og ikke det lille mindretal, som nu sidder i det italienske parlament.

Betænkning: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Netop nu, hvor Massachusetts' indbyggere har stemt imod overdreven beskatning og overdreven statslig styring, pralede vores egne indstillede kommissærer med deres planer om at harmonisere beskatningen i EU og skabe en særskilt indtægtsstrøm til Bruxelles. Hvordan skal vi forklare den forskel på de to sammenslutninger?

Det lader til, at forklaringen skal findes i de to statssamfunds grundlæggende dna. USA blev grundlagt som følge af en folkelig opstand mod et fjernt og autokratisk styre og mod høj beskatning, mens EU naturligvis – i første linje af artikel 1 i dets grundtraktat - forpligter sig til en stadig snævrere sammenslutning. Dermed modsætter det sig på det kraftigste konkurrencen, den eksterne kurve, som er den største begrænsning på statsmagten. Det er grunden til, at vi nu ser denne intolerance – hvor EU handler i overensstemmelse med sine grundlæggende doktriner – over for skattekonkurrence camoufleret som et angreb på skattely, der i virkeligheden er jurisdiktioner, som har haft et mere effektivt system og har haft lavere skatter. Sandheden er, at skattekonkurrence – skattely, om De vil – er den vigtigste metode til at holde statsmagten lille og borgeren stor og fri.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! Nu er det på tide at spørge, hvorfor der er så meget fokus på beskatningsspørgsmål, skattesamarbejde og skattekonkurrence.

Svaret får man ved at se på de faktiske forhold i en række medlemsstater. Der er lande, som har oparbejdet stor gæld. I Det Forenede Kongerige har den britiske regering brugt penge, som den ikke har, og nu må den lukke et enormt hul i budgettet. Selv inden finanskrisen var det kendt, at der var lande, som ikke opkrævede skatter nok til at dække de offentlige tjenesteydelser, som de pågældende landes borgere havde behov for. Vi bruger også skatteydernes penge til at understøtte virksomheder, der ikke kan klare sig og ledes dårligt, og dårligt ledede banker.

Hvad bør vi egentlig gøre? Vi bør først og fremmest tilskynde til en løsning på alle de nævnte problemer, men vi må heller aldrig glemme, at skattekonkurrence er en meget positiv ting, fordi den tilskynder regeringerne til at tage færre af vores penge og til at levere tjenesteydelser til borgerne mere effektivt.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Hr. formand! I dag har Parlamentet stemt for et dokument om skattesvig og skatteunddragelse, som min gruppe ikke støttede. Selv om jeg fuldt ud støtter mange foranstaltninger, som er blevet foreslået for at stoppe skattesvig og skatteunddragelse, gik dette dokument langt videre, og det skaber tre store problemer.

For det første må indsatsen mod dem, der begår svig, ikke misbruges til at øge skatteharmoniseringen i Europa over for os, der betaler vores skatter ærligt og redeligt. Parlamentet har længe forsvaret medlemsstaternes ret til selv at fastsætte deres selskabsskatter, og der bør vi vedblive med.

For det andet foreslås der en EU-afgift på beskatningsområder. I Parlamentet har vi modsat os planer om EU-skatter.

Det tredje problem vedrører informationsudveksling. Det er rigtigt, at vi bør udveksle oplysninger, men vi bør altid overveje hvor mange, til hvilket formål og til gavn for hvad, og vi må ikke behandle alle sager ens.

Betænkning: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

Astrid Lulling, for PPE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Det er en skam, at et entusiastisk flertal i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling gør et ihærdigt forsøg på at overfylde vores holdning til Kommissionens årsberetning om lige muligheder for kvinder og mænd i Den Europæiske Union med overvejelser og krav, som virker mod hensigten for kvinderne og bl.a. forringer deres beskæftigelsesmuligheder.

Selv om nogle overvejelser kan være velmente, må vi ikke glemme, at for meget beskyttelse ødelægger al beskyttelse. Men anstødsstenen for min gruppe var igen retten til fri abort af sociale årsager, der præsenteres som en let metode til fødselskontrol.

Vores gruppe er ikke uenig i, at kvinder skal have kontrol med deres seksuelle og reproduktive rettigheder. Vi mener også, at især unge piger skal informeres bedre om seksuel og reproduktiv sundhed. Men at tekstens forfattere i samme sætning kræver "let adgang til svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse", viser, at de ikke foretager den vigtige sontring mellem disse to tjenester og sidestiller dem i forbindelse med fødselskontrol. Det er vi ikke enige i.

Desuden henhører abortlovgivning i henhold til nærhedsprincippet under medlemsstaternes kompetenceområde. Derfor skal vi i EU ikke blande os i det. Vi er gået langt for at komme til enighed med ordføreren for betænkningen, hr. Tarabella, og det har vi gjort med henblik på at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, som endnu ikke er bragt til ophør.

Jeg beklager, at et flertal i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling – og desværre også i Parlamentet – har forsøgt at sætte gang i politiske og ideologiske stridigheder i stedet for at fokusere på det, der burde have været hovedmålet med vores aktiviteter, nemlig at stræbe efter at opnå ligebehandling og lige muligheder for mænd og kvinder. Af disse årsager har min gruppe desværre ikke været i stand til at stemme for betænkningen.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte også imod denne betænkning. Det gjorde jeg, selv om jeg støtter ligestilling. Jeg kan imidlertid ikke acceptere, at abort i betænkningen behandles som en uomtvistelig ret og – som fru Lulling sagde – som en metode til fødselskontrol. Sådan opfattes abort ikke i Polen. Jeg er overbevist om, at det er vores egen sag, hvad vi mener om abort. Det er også farligt, at betænkningen krænker nærhedsprincippet, og at det netop sker på dette område.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Hr. formand! Ligestilling mellem mænd og kvinder er et vigtigt emne. Der er opnået meget, men der er stadig områder, hvor kvinder behandles dårligere end mænd. Vi tjener stadig mindre, kvinder er i større risiko for fattigdom, og det er vanskeligere for kvinder at få en akademisk karriere eller en karriere i erhvervslivet. Parlamentet nævner disse problemer i sin betænkning, og det understreger nødvendigheden af at indføre specifikke foranstaltninger, der kan sikre, at mænd og kvinder deltager på lige fod på arbejdsmarkedet og inden for uddannelse.

Jeg beklager, at jeg ikke kunne støtte dette forslag. Jeg stemte imod betænkningen, fordi den indeholder formuleringer, der tager sigte på at give adgang til abort i hele EU. For det første er det noget, som kun medlemsstaterne kan beslutte. For det andet er uønsket graviditet et enormt problem, men vi kan ikke indføre lovgivning, hvor abort opfattes som gratis prævention. Jeg er heller ikke enig i, at abort kan fritage folk fra at tænke over følgerne af og ansvaret forbundet med at blive seksuelt aktiv. Jeg mener, at menneskelivet fortjener bedre.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I dag satte vi os for at styrke kvindernes rolle i samfundet.

Denne beslutning indeholder mange punkter, som jeg er enig i, og jeg må sige, at mange af dem vedrører mine egne politiske aktiviteter, navnlig spørgsmålene om adgang til arbejdslivet og beskyttelse af kvinder mod enhver form for vold.

Jeg må dog påpege, at denne beslutning også er blevet en suppe, hvor en dygtig kok har forsøgt at tilsætte – eller rettere sagt, har tilsat – meget forskellige ingredienser. F.eks. tales der om vold, om beskyttelse mod vold. Det efterfølges af en enkelt linje om svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse, abort, og det er faktisk to emner, som er meget forskellige, og som skal behandles meget forskelligt. I forbindelse med abort må vi f.eks. overveje vores holdning til livets ukrænkelighed.

Dette valg har betydet, at jeg ikke har kunnet stemme for beslutningen, og at jeg har været nødt til at undlade at stemme. Jeg mener, at denne omhyggeligt udarbejdede strategi, som tager sigte på at opnå konsensus blandt politikere og medier, ikke varetager de europæiske kvinders interesser.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! I modsætning til de foregående talere var jeg et af de 381 medlemmer af Parlamentet, der støttede vedtagelsen af dette udkast til betænkning, og det er 10 gange flere end antallet af medlemmer i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling. Ligeret, lige muligheder og ligestilling mellem mænd og kvinder i hverdagen er utvivlsomt i alles interesse. Ligestilling mellem kvinder og mænd

er ikke et mål i sig selv, men en forudsætning for, at EU's generelle mål kan nås, og at vores eget potentiale kan udnyttes rationelt.

At vi i dag har talt om dette i 40 år, viser blot, at dette spørgsmål er komplekst og mangesidet, og at der kræves en integreret politik for at løse disse problemer. Jeg håber, at dette ikke bare er endnu en strategi på papiret, og derfor vil jeg understrege noget, som også er understreget i betænkningen, nemlig betydningen af gennemførelse og overvågning.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg stemte heller ikke for den kontroversielle og uafbalancerede betænkning af hr. Tarabella om ligestilling mellem mænd og kvinder, og jeg beklager, at 381 medlemmer, dog ikke medlemmerne af Det Europæiske Folkeparti, stemte for betænkningen. Måske har de ikke læst den. En række forslag vedrører forhold, som henhører under medlemsstaternes enekompetence, navnlig vedrørende deres familievenlige politikker og etisk følsomme områder. Og ønsker de virkelig at oprette og finansiere en eller anden ny institution til overvågning af vold mod kvinder i EU? Ved de da ikke, at EU har instrumenter, et kontor og lovgivning for overvågning af overholdelsen af både mænds og kvinders menneskerettigheder? Mener de virkelig, at der er behov for et charter om kvinders rettigheder ud over det allerede eksisterende bindende charter om grundlæggende rettigheder, der gælder for alle europæiske borgere? I betænkningen henvises der også til de såkaldte Barcelonamål, selv om de er i strid med eksperternes anbefalinger, fordi spædbørn og småbørn har behov for at blive passet hele dagen i hjemmet, ikke at blive parkeret i vuggestuer på grundlag af anbefalinger fra Barcelona. Vuggestuer bør kun være en nødløsning. Betænkningens henstillinger er ganske vist ikke bindende, men menneskelig dumhed smitter, og derfor bør Parlamentet ikke støtte sådan noget. Der var kun 75 stemmeundladelser, og det glæder mig, at 253 medlemmer af Folkepartiet stemte imod betænkningen.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Romtraktaten indeholder en enkelt sætning om dette emne, hvor princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde fastsættes. Det lyder jo ganske ligetil. Vi tror alle sammen, at vi forstår, hvad det betyder.

Men det, der er sket i de efterfølgende årtier, er, at Domstolen ved hjælp af en proces med retslig aktivisme gradvist har udvidet betydningen af den sætning ud over alt, hvad ethvert fornuftigt menneske kunne forestille sig. Først fastslog den, at "lige løn" betød lige pensionsrettigheder, lige ferier osv. Dernæst fastslog den, at "samme arbejde" var arbejde af samme værdi. Hvordan skal en arbejdsgiver afgøre det? Er det et spørgsmål om, hvor hårdt det ser ud til, at nogen arbejder? Skal de medregne tilgængeligheden af tilstrækkeligt kvalificerede ansøgere? Så blev det i South-West Trains-sagen i Storbritannien udvidet til at omfatte rettighederne for samlevere af samme køn. Nu taler vi om reproduktive rettigheder.

Der er et argument for alle disse ting. Man kan mene, at staten ikke bør regulere aftaler mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, eller man kan mene, at en sådan lovgivning er påkrævet. Men uanset hvad man mener, er det et argument, der skal fremføres af valgte repræsentanter, som vi kan stemme for eller imod. Det er skandaløst, at det er en domstol, der skal påtvinge os dem. En ret med en mission er en trussel, en højesteret med en mission er et tyranni.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Hr. formand! Mit efternavn er også meget vanskeligt – Skrzydlewska – men jeg er vant til, at kun få mennesker kan udtale det korrekt.

Under afstemningstiden i dag stemte vi om betænkningen om ligestilling mellem mænd og kvinder i Den Europæiske Union i 2009. Men i henstillingerne vedrørende problemer forbundet med forskelsbehandling af kvinder og deres vanskeligere situation på arbejdsmarkedet blev medlemsstaterne opfordret til at fremme universel adgang til abort og seksuelle og reproduktive sundhedstjenester. Jeg vil gerne påpege, at spørgsmål vedrørende abort skal afgøres af de enkelte medlemsstater. Derfor stemte jeg imod betænkningen ved den endelige afstemning, for jeg mener ikke, at vi i kampen for ret til ligebehandling af kvinder og mænd må gøre denne ret afhængig af valg i seksuelle spørgsmål.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg er meget tilfreds med, at De Kristelige Demokrater i Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) har stemt imod denne skrækelige ideologiske betænkning, som Socialdemokraterne, kommunisterne, De Grønne og især De Liberale har forelagt. Den er et angreb på de ufødte børns ret til livet og et angreb på nærhedsprincippet. Jeg er især forfærdet over den måde, hvorpå De Liberale er blevet venstrefløjens stikirenddreng og har handlet i strid med nærhedsprincippet.

Denne type betænkning svækker befolkningens og kandidatlandenes tiltro til os. Nogle af de ideologiske elementer vedrørende Kroatien og Makedonien i statusrapporterne er også til skade for os. Det er grunden

til, at vi over for borgerne må redegøre klart for den gældende fællesskabsret, som jeg går fuldt ud ind for, for EU's ansvar og for farligt ideologisk sludder. Jeg vil bygge videre på den metafor, som min italienske kollega introducerede, og sige, at vi naturligvis er for suppen, men imod at blande cyanid i den.

Forslag til beslutning B7-0069/2010

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg vil fortælle historien om to afrikanske lande. I 1978 forbød Kenya elefantjagt, og den beslutning blev efterfulgt af en næsten total udryddelse af elefantflokkene i Kenya. På omtrent samme tidspunkt – i 1979 – besluttede Rhodesia, som det stadig hed dengang, at elefanterne tilhørte den ejendom, som de strejfede om på. Resultatet var, at antallet af elefanter eksploderede.

I Parlamentet opfatter vi ikke elefanten på samme måde som afrikanerne. Vi er ikke truede af den, den tramper ikke vores afgrøder ned, den ødelægger ikke vores landsbyer, og den skader ikke menneskers sundhed. Den eneste måde, hvorpå lokalbefolkningerne kan hindres i at gøre det logiske, som er at fjerne en farlig trussel, er at give dem et incitament til at behandle den som en vedvarende ressource. Det var jo det, som Rhodesia – det nuværende Zimbabwe – gjorde med held. Miljøpolitikken bør anerkende den grundlæggende aristoteliske visdom om, at hvad ingen ejer, bryder ingen sig om.

Forslag til beslutning B7-0067/2010

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Hr. formand! Jeg går ind for Kroatiens medlemskab af EU, men det må ikke ske på bekostning af Sloveniens nationale interesser. Jeg tænker naturligvis på grænsestriden mellem Slovenien og Kroatien. Dette er ikke bare et abstrakt begreb, det har betydning for menneskers liv.

Her i Strasbourg har Europa-Parlamentet opfordret det slovenske parlament til at ratificere voldgiftsaftalen hurtigst muligt. Det er jo indblanding i det slovenske parlaments anliggender. Jeg spekulerer på, om nogen har spurgt sig selv, hvorfor Slovenien ikke allerede har ratificeret aftalen. Til det kan jeg sige, at alle de parlamentariske grupper i august 2007 sagde, at en løsning skulle være i overensstemmelse med princippet om retfærdighed.

Jeg spekulerer naturligvis også på, hvorfor nogen skulle have indvendinger imod dette princip. Alligevel ligger det ikke til grund for voldgiftsaftalen. Jeg har stemt imod beslutningsforslaget, fordi det ikke afspejler dette princip.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Det var mig en glæde i dag at støtte betænkningen om Kroatiens vigtigste fremskridt med henblik på tiltrædelse af EU. Der er langvarige forbindelser mellem tjekkerne og kroaterne. Titusinder af familier besøger hvert år landet og har venner der. Betænkningen er meget positiv for os, fordi den viser, at Kroatien vil være klar til medlemskab til næste år. Jeg mener ikke, at ratifikationsprocessen i forbindelse med tiltrædelsesaftalen vil blive forstyrret af nogen af de interne politiske kampe mellem EU-27, der ledsagede Lissabontraktaten, og jeg er overbevist om, at Sloveniens og Kroatiens parlamenter vil finde en retfærdig løsning på deres grænsestridigheder.

Forslag til beslutning B7-0065/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg skal gøre det kort. Dette er endnu en god betænkning for Balkan, for Makedonien gør også fremskridt hen imod opfyldelse af de politiske kriterier, som er en forudsætning for, at tiltrædelsesforhandlingerne kan begynde, og for en visumfri ordning med EU. Det har valget for nylig bidraget til. Det viste tydeligt, at borgerne i landet ønsker at være fælles om internationale standarder og fredelig sameksistens. Jeg tror også, at de demokratiske institutioner vil være i stand til at intensivere forhandlingerne med Grækenland om venskabelige løsninger på fælles problemer.

Forslag til beslutning B7-0068/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg skal igen fatte mig i korthed. Vi har vedtaget en meget åbenhjertig betænkning om, hvordan Tyrkiet ansvarsfuldt kan ændre sin lovgivning i overensstemmelse med EU's model, og om, at de politiske kriterier på menneskerettighedsområdet, navnlig i forbindelse med kvinder og religiøse mindretal, endnu ikke er opfyldt, ligesom Cypernspørgsmålet endnu ikke er afklaret. Alligevel gik et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer ind for, at tiltrædelsesforhandlingerne skulle indledes for nogle år siden. Det glæder mig, at Tyrkiet bevæger sig i retning af demokrati og i retning af Europa, men jeg vil endnu en gang understrege, at det ville have været en bedre løsning for de økonomiske forbindelser at oprette et privilegeret partnerskab i stedet for at give Tyrkiet med dets befolkning på 70 mio.

mennesker et tilsagn om tiltrædelse. Det ville også være mere reelt i betragtning af, at det må formodes, at en tiltrædelsesaftale alligevel ikke vil blive godkendt ved en fremtidig folkeafstemning.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Det glæder mig, at Parlamentet med stort flertal har afvist Socialdemokratiets og De Grønnes forsøg på at fastsætte målet om fuldt medlemskab for Tyrkiet. Processen skal forblive åben, dvs. at den omgående skal ledes i retning af en skræddersyet særlig status eller et privilegeret partnerskab.

Tyrkiet er ikke et europæisk land, men det er vores vigtigste partner i Europas udkant. Det er grunden til, at vi ønsker et snævert samarbejde, men – og det er et svar til hr. Kreissl-Dörfler, som rejste spørgsmålet tidligere – uden at Tyrkiet indgår i EU's institutioner og uden fuld bevægelsesfrihed. Vi ønsker dog tæt økonomisk og politisk samarbejde. Dette er et meget præcist koncept, og jeg tror, at det er muligt at gennemføre det, for størstedelen af Tyrkiets og EU's befolkning går ikke ind for fuldt medlemskab. Derfor vil det være mere fornuftigt ikke at gøre os flere forgæves bestræbelser, men i stedet udelukkende fokusere på målet om partnerskab.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Ethvert land, der gør sig bestræbelser på at tiltræde EU, skal ikke blot formelt opfylde, men også internt identificere sig med minimumskrav, hvad angår demokrati og respekt for menneskerettighederne.

Ifølge statusrapporten for 2009 er Tyrkiet stadig langt fra målet. Det har muligvis givet tilsagn om reformer, gode naboskabsforbindelser og en gradvis tilpasning til EU's standarder og værdier, men dette er det fjerde år, hvor det har undladt at gennemføre de bestemmelser, der er en følge af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.

Det er efter min mening uacceptabelt at overveje medlemskab for et land, hvor kvindernes rettigheder og religionsfriheden, tankefriheden og ytringsfriheden krænkes, hvor tortur, forskelsbehandling og korruption tolereres, og hvor hæren fortsat blander sig i det politiske liv og udenrigspolitikken. Reformerne bør også omfatte reform af valgsystemet i form af en nedsættelse af grænsen på 10 % for at sikre et bedre pluralistisk demokrati.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning: David Casa (A7-0008/2010)

Sophie Briard Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Betænkningen af hr. Casa om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til faktureringsregler blev vedtaget af et meget stort flertal af medlemmerne, deriblandt mig. Med dette system bliver reglerne om moms fakturering forenklet som følge af den øgede harmonisering af de europæiske krav og den udbredte anvendelse af elektronisk fakturering. Dette direktivs ikrafttræden vil derfor tjene til at reducere de administrative byrder, der tynger virksomhederne, og til at intensivere bestræbelserne på at bekæmpe momssvig.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Dette forslag vedrører indførelsen af en ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, på fakultativ og eksperimentel basis. Ifølge Kommissionen er den påkrævet, fordi der stadig er mange tilfælde af momssvig, og Kommissionen råder også over oplysninger om påståede tilfælde af svig på området for handel med kvoter for drivhusgasemissioner.

På baggrund af disse oplysninger foreslås det i Parlamentets betænkning, at medlemsstater, der stemmer for denne ordning, skal være forpligtede til at gøre det samme med ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner.

Vi mener, at forslaget eksperimentelle karakter kan have visse fordele, så vi støtter Parlamentets ændringsforslag, navnlig forslaget om en rapport med en vurdering af "ordningens generelle effektivitet og effektiviteten af den foranstaltning, hvormed ordningen gennemføres, samt foranstaltningens cost-benefit-forhold med henblik på at revurdere, hvorvidt det vil være passende at forlænge eller udvide ordningens anvendelsesområde."

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning vedrører de vigtige spørgsmål forbundet med svig, også på området for drivhusgasemissioner. Kommissionen skal rapportere om effektiviteten af ordningen for omvendt betalingspligt med henblik på at vurdere, hvorvidt det vil være passende at anvende ordningen andre steder.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Vedtagelsen af direktiv 2006/112/EF var et vigtigt skridt i kampen mod skattesvig. Alligevel var det ikke effektivt nok til at bekæmpe såkaldt karruselmomssvig. Denne form for skattesvig er årsag til en stor del af de tabte skatteindtægter i medlemsstaterne og har været en af de mest udbredte metoder. Under den økonomiske krise, hvor bekæmpelse af skattesvig er endnu vigtigere, fordi indtægtstab er et alvorlig problem, må vi gøre alt for at bekæmpe det, for det vil have stor betydning for vores egen reaktion på den aktuelle internationale krise, men også for muligheden for at føre tilfredsstillende socialpolitikker.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg var en af de første til at støtte idéen bag Kommissionens forslag.

I Økonomi- og Valutaudvalget har vi analyseret Kommissionens dokument og forbedret det på visse punkter. Jeg er især enig med ordføreren i præciseringerne vedrørende den fakultative anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt og indberetningspligten. Egentlig burde medlemsstaterne have valget mellem at kræve indberetning for hver transaktion eller indberetning i samlet form for alle transaktioner.

Det forslag, vi behandler, sikrer ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner mod svindlere og reducerer samtidig den administrative byrde på hæderlige virksomheder.

Endelig mener jeg, at Parlamentet bør underrettes fuldt ud om resultatet af denne midlertidige gennemførelse af ordningen for omvendt betalingspligt.

Bart Staes (Verts/ALE), *skriftlig*. – (NL) Det var med stor overbevisning, at jeg stemte for hr. Casas betænkning. Som første næstformand i Budgetkontroludvalget og som ordfører for betænkningen om momssvig, der blev vedtaget i september 2008, har jeg gang på gang argumenteret for effektiv bekæmpelse af momssvig, da momssvig fører til tab af indtægter for medlemsstaterne og hindrer det indre markeds korrekte funktion. Karruselmomssvig er en almindelig og særlig alvorlig form for momssvig. De manglende indtægter skønnes at beløbe sig til 20-100 mia. EUR årligt. Det er et enormt beløb, som der er hårdt brug for i økonomiske krisetider.

De kriminelle på dette område er særligt opfindsomme. Det er for nylig kommet frem, at de også udøver deres kriminelle virksomhed inden for emissionshandelsordningen. Overførsel af emissionsrettigheder mellem afgiftspligtige parter inden for emissionshandelsordningen, som udelukkende foregår ad elektronisk vej, betragtes som tjenesteydelser og er afgiftspligtige i det land, hvor modtageren har hjemsted. Forhandlere køber CO₂-kreditter fra momsfri kilder i andre medlemsstater og sælger dem videre til virksomheder i deres egen medlemsstat til en pris inklusive moms. Forsvundne forhandlere undlader dernæst at indbetale momsen til statskassen. Det er afgørende, at vi sætter en stopper for denne form for kriminalitet.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Jeg bifalder anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt, men jeg forudser en fejl i den. Lad os antage, at A solgte noget til B. B solgte det til C. C solgte det til slutbrugeren eller en, der er fritaget for moms. A betaler ikke moms, da han ikke er den endelige sælger. Kun C, som sælger de endelige varer til forbrugeren, betaler moms. Problemet er, at B overhovedet ikke betaler moms, selv om målet med hans virksomhed er et købe billigt og sælge dyrt. Derfor foreslås det, at B skal betale moms af prisforskellen til statskassen. Den ordning har mange positive sider, bortset fra én: Ingen vil søge statskassen om en momsrefusion, men hvis C er en svindler, vil han ganske enkelt undlade at betale moms som den endelige sælger. Med andre ord vil der ved anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ikke være nogen negativ saldo, da ingen vil søge momsrefusion, og jeg mener, at det vil være let at administrere denne ordning, fordi statslige skatteinspektorer meget hurtigt vil kunne fastslå prisforskellen på varer. Hvis jeg tager fejl, vil jeg være taknemmelig for et skriftligt svar på, om den ordning, jeg har foreslået, er formålstjenlig.

Anna Záborská (PPE), *skriftlig*. – (FR) Beslutningen tager sigte på at ændre Rådets momsdirektiv 2006/112/EF for at gøre det muligt midlertidigt at anvende ordningen for omvendt betalingspligt for at bekæmpe eksisterende svig ved handel med emissionskvoter og transaktioner, der involverer bestemte varer, som indebærer en risiko for svig. Skattesvig er et stort problem for den korrekte funktion af det indre marked og udgør en trussel mod medlemsstaternes afgiftsindtægter. Det er grunden til, at flere af dem har anmodet om tilladelse til at bekæmpe svig ved hjælp af en målrettet ordning for omvendt betalingspligt, når det drejer sig om sektorer, der indebærer en særlig risiko for svig, eller i forbindelse med bestemte varer. Den mest almindelige form for svig er, når en momsregistreret leverandør fakturerer leverede varer og dernæst forsvinder uden at betale den skyldige moms, samtidig med at køberne (som også er momsregistrerede) har gyldige fakturaer, som giver dem mulighed for at trække momsen fra. Derfor opkræver de nationale finansministre ikke den moms, der skyldes på de pågældende varer, men de er nødt til at refundere momsen til den næste

forhandler i momssystemet. Dermed mister medlemsstaterne indtægter to gange. Det er årsagen til, at jeg stemte for denne lovgivningsmæssige beslutning.

Betænkning: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) At sikre adgang til boliger for borgere, især for de mest udsatte, som tilhører ekstremt fattige og marginaliserede befolkningsgrupper, skal være en grundlæggende samfundsmæssig opgave. Den finansielle støtte fra strukturfondene kan yde et væsentligt bidrag til de nationale myndigheders bestræbelser på at løse dette problem. Både Europa-Parlamentet og Rådet har gentagne gange anmodet Kommissionen om at gøre noget for at fremme disse befolkningsgruppers integration. Som følge af afstemningen i dag har vi fået en ny, ændret forordning, som giver alle 27 medlemsstater mulighed for at bruge midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til at renovere eller erstatte boliger blandt marginaliserede befolkningsgrupper og dermed støtte samfundets dårligst stillede grupper.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig*. – (IT) Jeg må påpege, at det i betænkningen ikke er fastlagt, hvem der er målet for foranstaltningerne, hvis de bliver indført. Der henvises til begrebet "marginaliserede befolkningsgrupper", men det er ikke nærmere defineret og kan, alene set ud fra en sociologisk synsvinkel, betyde mange forskellige ting. Den eneste henvisning – som i øvrigt allerede findes i Kommissionens forslag – er til romabefolkningen. Anmodningen i betænkningen om, at henvisningen til romaerne ikke bør udelukke tiltag for at hjælpe andre socialt marginaliserede grupper, giver ingen garanti for, at andre mennesker, som er "socialt marginaliserede" på grund af særligt vanskelige økonomiske, arbejdsmæssige eller familiemæssige forhold, kan drage fordel af den del af EFRU, der skal bruges til boligpolitik. Endelig er det ifølge den rapport, som Parlamentet har fået forelagt, Kommissionen, som har beføjelse til at fastlægge de kriterier, der anvendes til at fastslå, hvilken del af EFRU der kan benyttes til at hjælpe marginaliserede befolkningsgrupper. Denne bestemmelse giver tilsyneladende Kommissionen brede skønsmålinger til på egen hånd at fastlægge nævnte kriterier, som foranstaltningens omfang og indhold vil afhænge fuldstændig af, og det sker på et tidspunkt, hvor Parlamentet tilsyneladende ikke har nogen mulighed for at handle og give udtryk for sine synspunkter. I forventning om den kommende parlamentariske opfølgning på rapporten, og i betragtning af at dette er førstebehandlingen, vil jeg undlade at stemme.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg støtter denne rammeaftale, da samarbejde mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen er særlig vigtigt for at styrke EU's stabilitet og effektiviteten af dets arbejde. Ifølge denne aftale skal Kommissionen, når en anmodning om et lovgivningsinitiativ er blevet sendt til Europa-Parlamentet, svare inden en måned og udarbejde passende EU-lovgivning inden et år. Hvis EU afviser at udarbejde den lovgivning, der er anmodet om, skal det give en detaljeret begrundelse for sin beslutning. Hidtil har det kun været Kommissionen, der kunne tage initiativ til EU-lovgivning, men i henhold til Lissabontraktaten har et flertal i Europa-Parlamentet ret til at skabe EU-lovgivning. Parlamentet og Kommissionen vil samarbejde snævert på et tidligt tidspunkt om enhver anmodning om et lovgivningsinitiativ, der hidrører fra borgerinitiativer. Ved undertegnelse af internationale traktater vil eksperter fra Europa-Parlamentet også blive inddraget i drøftelserne. I henhold til aftalen vil Parlamentet få ret til at deltage som observatør i visse af EU's internationale forhandlinger og ret til at få flere oplysninger om internationale traktater.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemmer med tilfredshed for denne ændring af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), der har til formål at udvide omfanget af dens tiltag i boligsektoren for at hjælpe marginaliserede befolkningsgrupper i samtlige medlemsstater. Hidtil har tiltag i boligsektoren været forbeholdt byudviklingsprojekter med henblik på renovation af boliger. Dette kriterium er efter min opfattelse urimeligt og diskriminerende, eftersom størstedelen af disse familier bor i nød i landdistrikter, hvilket er tilfældet i Portugal. Det er disse mennesker, der lider størst nød, og de bør ikke udelukkes på grund af det sted, de bor. Jeg bifalder Parlamentets ændringsforslag, som styrker den territoriale samhørighed.

Til forskel fra Kommissionens oprindelige forslag, som begrænsede anvendelsesområdet til de nye medlemsstater, udvides anvendelsesområdet med disse nye bestemmelser til samtlige medlemsstater, hvorved den urimelige forskelsbehandling af marginaliserede europæiske familier bringes til ophør. Dette er et overordnet problem, der omfatter tusindvis af familier over hele Europa! Situationen er særlig alvorlig i Portugal som følge af den økonomiske krise, som landet befinder sig i, og den ekstreme fattigdom, som mange familier befinder sig i.

Proinsias De Rossa (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som udvider støtteberettigelsen for boligtiltag blandt marginaliserede befolkningsgrupper til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

(EFRU). I henhold til de nye bestemmelser kan alle medlemsstater benytte sig af den type EU-midler til forbedring af forholdene for marginaliserede husholdninger, som tidligere var forbeholdt medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 eller senere. Boligmassens fysiske forfald nægter beboerne retten til anstændige levevilkår og er en stor hindring for integration og social samhørighed. Denne forordning vil give mulighed for EFRU-støtte til boligrenoveringsprojekter, men for at modvirke risici for segregation skal disse initiativer indgå i en bredere ramme for social integration, der omfatter sundhed, uddannelse og sociale forhold.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Kommissionen forsøger at ændre bestemmelserne i forordningerne om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) for at give de nye medlemsstater mulighed for at anvende midler fra fonden til tiltag i boligsektoren til fordel for marginaliserede befolkningsgrupper, som bor i landdistrikter.

Denne ændring gælder kun for de nye medlemsstater, der som bekendt har store marginaliserede befolkningsgrupper bestående af migranter, som bor i landdistrikter. Det berettiger til, at der indføres en særlig bestemmelse i EFRU-forordningerne.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) I indsatsen for at bekæmpe fattigdommen og forbedre levevilkårene for de dårligst stillede befolkningsgrupper, hvor afsavnene er blevet større som følge af de senere års alvorlige krise, har EU pligt til at sikre og fremme holdbare politikker for social integration. Ud over sanitære problemer forværrer elendige boligforhold situationen, og de skaber ofte risiko for segregation og marginalisering. Levevilkår er afgørende for enhver borgers selvværd og sociale værdighed. Sammen med uddannelse, sundhed og beskæftigelse spiller de en afgørende rolle for opbygning, udvikling og konsolidering af ethvert forsøg på at leve bæredygtigt, hvad enten det drejer sig om det enkelte individ eller familien.

Det er imidlertid vigtigt, at vi sørger for, at der i strategier for tiltag i EU ikke forskelsbehandles på grund af køn, race eller etnisk oprindelse. Hvis Europa skal have et mere afbalanceret samfund, er det lige så vigtigt, at vi forhindrer, at der opstår og breder sig ghettoer eller områder, der let kan forbindes med en bestemt ugunstigt stillet eller marginaliseret befolkningsgruppe. Politikkerne for social integration skal også være rettet mod de dårligst stillede, uden at der på nogen måde skelnes mellem de europæiske borgere.

David Martin (S&D), *skriftlig*. – (EN) Denne forordning giver medlemsstaterne mulighed for at anvende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling på en integreret og fornuftig måde. Ved at stille eksisterende midler til rådighed for marginaliserede befolkningsgrupper, hvoraf mange bor i landdistrikter og nødly og ikke kunne drage fordel af de tidligere bestemmelser, vil denne nye forordning bidrage væsentligt til den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Erminia Mazzoni (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg vil redegøre for grundene til at jeg stemte for nogle af ændringsforslagene. For det første mente jeg, at det var nødvendigt at udvide den geografiske udstrækning af forslaget til samtlige 27 medlemsstater, da de problemer, som vi forsøger at løse med denne forordning, findes over hele EU. Derfor er det meningsløst at begrænse forordningen til de 12 nye medlemsstater. For det andet mente jeg, at det var på sin plads at genindsætte den tidligere udgave af sidste del af artikel 7 ("Kommissionen vedtager" i stedet for "Kommissionen kan vedtage"), så Kommissionen fortsat kan varetage sin oprindelige lovbestemte opgave, som består i at vurdere og træffe afgørelse om kriterier for tiltag i den hensigt at sikre politikken effektivitet og merværdi, idet den også tager de dermed forbundne udgifter i betragtning.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Boligsituationen i EU er kritisk. Vi har brug for en europæisk politik om anstændige boligforhold for alle, en bindende og ambitiøs social EU-boligpolitik. Det var selvsagt absolut nødvendigt, at Parlamentet afgav udtalelse om, at usunde boliger skal renoveres, og slumboliger skal afløses af anstændige boliger, men det er lige så nødvendigt og lige så presserende, at EU gør det til en grundlæggende menneskerettighed at have adgang til en anstændig bolig. EU har en forpligtelse og midlerne til at sikre det. EU kan ikke tillade sig at blive til en socialt underudviklet region.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Vedtagelse af den foreliggende betænkning er særdeles vigtig, fordi den indebærer en ændring af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, som vil være til hjælp for marginaliserede medlemmer af offentligheden, uanset om de bor i byområder eller ej.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for den foreliggende betænkning, og jeg vil gerne understrege, at det er positivt med en sådan regelmæssig revision af reglerne om anvendelse af EU-midler. Mange af restriktionerne ifølge reglerne egner sig ikke længere til den nuværende økonomiske og sociale situation, hvor der er brug for nye former for tiltag. Et andet eksempel herpå er den lempelse af betingelserne

for anvendelse af EFRU-midler til forbedring af energieffektiviteten i boliger, som blev vedtaget af Parlamentet sidste forår.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Den nuværende globale økonomiske krise er en stor udfordring for EU, der har brug for politikker, som kan give hurtige, fleksible og effektive svar.

Den europæiske samhørighedspolitik er med samlede finansielle ressourcer på 347 mia. EUR for programperioden 2007-2013 den største økonomiske indsprøjtning i realøkonomien og kan være med til, at EU og dets regioner kan lægge krisen bag sig og genvinde tilliden og optimismen.

Jeg er enig i, at der skal gøres noget ved spørgsmålet om boliger til marginaliserede befolkningsgrupper i forbindelse med en ændring af EFRU-forordningen. Da de nuværende love ikke kan finde anvendelse på marginaliserede befolkningsgrupper, vil den foreslåede ændring udfylde et hul i lovgivningen, således at man kan håndtere problemet med de pågældende personers ustabile levevilkår mere hensigtsmæssigt.

Foranstaltningen overholder nærhedsprincippet, da den giver medlemsstaterne større muligheder for at yde støtte og boligbistand til marginaliserede befolkningsgrupper på den måde, man anser for mest hensigtsmæssig, og samtidig bibeholder man den integrerede tilgang som et minimumskriterium for realisering af støtten.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg vil gerne ønske hr. van Nistelrooij tillykke med hans fremragende tekstforslag, som er blevet yderligere forbedret via en lang række ændringsforslag i Regionaludviklingsudvalget, hvormed denne foranstaltning kan udvides til at gælde samtlige EU-medlemsstater.

Forslaget i dag betyder, at vi kan få drømmene hos mange mennesker, der gerne vil eje deres egen bolig, til at gå i opfyldelse. Jeg er sikker på, at vi hermed vil vise vores medborgere, at Parlamentet er i stand til at finde løsninger på udfordringerne som følge af åbningen af grænserne og den frie bevægelighed for personer. Og jeg vil derfor stemme for betænkningen.

Maurice Ponga (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg glæder mig over, at betænkningen af hr. van Nistelrooij i dag er blevet vedtaget med et stort flertal (558 stemmer mod 57). Ved at vedtage den foreliggende betænkning sender Parlamentet et kraftigt signal til borgerne og reagerer på de sociale bekymringer, som er kommet frem i lyset – navnlig via Eurocities-samarbejdet. Betænkningen indeholder bestemmelser, der gør det muligt at anvende EFRU til renovering og udskiftning af den eksisterende boligmasse samt nybyggeri med det formål at hjælpe marginaliserede befolkningsgrupper i landdistrikter eller byområder i hver enkelt af de 27 medlemsstater.

Ved at udvide ordningen fra at gælde i de 12 stater, der kom med i EU i 2000 og 2007, til at gælde i alle medlemsstater løser man de problemer, som usunde boliger udgør for visse marginaliserede befolkningsgrupper i hele EU. Der vil dermed kunne anlægges en integreret og bæredygtig tilgang på EU-plan. Denne udvidelse harmonerer endvidere smukt med formålet for det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse her i 2010. Det glæder mig, at Parlamentet har stemt for disse ændringsforslag, og jeg håber, at de pågældende regioner synes, det er et nyttigt redskab til løsning af det, der er et presserende og grundlæggende problem for disse befolkningsgrupper.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg har lige fra begyndelsen støttet den foreliggende betænkning, især for så vidt angår ændringen om, at alle EU-medlemsstater nu er omfattet. Det giver mulighed for, at alle 27 lande kan anvende EFRU-forordningen til finansiering af nybyggeri til marginaliserede befolkningsgrupper og til renovering og udskiftning af den eksisterende boligmasse.

I den alvorlige økonomiske krise, som har ramt Europa og påvirket alle medlemsstaterne, er boligproblemerne nu blevet endnu værre. EU blev nødt til at gøre noget og anvende alle til rådighed stående instrumenter for at komme mennesker med dårlige boligforhold til hjælp – navnlig marginaliserede befolkningsgrupper, som tidligere ikke kunne nyde godt af EFRU-midler.

Takket være de ændringsforslag, som medlemmerne af formandens flertal stillede i Regionaludviklingsudvalget, kan ikke alene de nye medlemsstater i EU, men samtlige 27 lande, som alle står med de samme problemer, søge støtte via fonden. De pågældende regioner vil kunne udskifte usunde boliger i socialt belastede lokalsamfund og udvikle globale, integrerede og varige løsninger på deres boligproblemer.

Den foreliggende betænkning giver EU konkrete midler til at kunne hjælpe borgerne. Lad os håbe, at det vil være et skridt i retning af et borgernært socialt Europa.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den betænkning, vi har vedtaget i dag, indebærer en ændring af forordningerne om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og udvider dens omfang på boligområdet til fordel for marginaliserede befolkningsgrupper, da fonden på nuværende tidspunkt kun kan anvendes i forbindelse med byudviklingsinitiativer. De ændringsforslag, som jeg og mine kolleger foreslog, og som blev bekræftet i dag i Parlamentet, betyder, at alle medlemsstater, ikke kun de nye som foreslået i Kommissionens oprindelige forslag, kan nyde godt af den nye mulighed for finansiering via EFRU.

Jeg har også forsøgt at forhindre det, der i mine øjne kunne gå hen og danne præcedens, hvor de ældre medlemsstater, især Portugal, ville blive udelukket fra at modtage denne form for støtte – og måske endda andre former for fællesskabsstøtte. Jeg vil gerne gentage, at det ikke bør være et kriterium for tildeling via strukturfonde, hvor længe et land har været medlem af EU, og at samhørighedspolitikken efter 2013 fortsat skal fokusere på princippet om solidaritet og være møntet på territorial samhørighed, hvilket er afgørende for regionerne i Fællesskabets yderste periferi som f.eks. Madeira. Politikken skal også tilsikre større fleksibilitet, gennemsigthed og en resultatorienteret tilgang, der belønner – og ikke straffer – de regioner, som har gjort eksemplarisk brug af fællesskabsstøtte.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Med henblik på at forbedre optagelsen af EU-midler til renovering af boligmassen og i betragtning af praksis i medlemsstaterne og problemet med medfinansiering bør det foreslås, at de nationale regeringer etablerer en fælles fond, som de kunne indbetale til med henblik på medfinansiering via statskassen. Indtil medfinansiering dækkes af staten, skal ejendomsbesiddere og private boligejere med andre ord betale det samme beløb i absolutte tal, som de betalte inden renoveringen. Begrundelsen er, at ejendomsbesiddere og private boligejere ofte ikke har egne midler til medfinansiering af renoveringen og heller ikke kan optage banklån til det. Jeg glæder mig over det andet punkt i dette udspil, nemlig at der afsættes midler til renovering i landdistrikterne.

De fleste privatboliger i landsbyerne opvarmes individuelt, hvilket vil sige, at opvarmningen ikke betales på en centraliseret måde, og derfor foreslås det, at der afsættes et fast månedligt beløb, der med tiden kan dække medfinansiering for disse boliger. Det vil gøre det lettere for medlemsstaterne legat at medfinansiere renoveringen af boligmassen i landdistrikterne.

Anna Záborská (PPE), *skriftlig*. – (FR) Disse regler betyder, at der via EFRU kan ydes økonomisk støtte til tiltag på boligområdet for marginaliserede befolkningsgrupper i de nye medlemsstater. Langt de fleste af disse befolkningsgrupper bor i landdistrikter og i nødly (i både landdistrikter og byområder). De kan ikke komme i betragtning til EFRU-støtte. Tiltag på boligområdet kan ske i forbindelse med byudviklingsaktiviteter og ved renovering af eksisterende huse. Ved tiltag på boligområdet i landdistrikter eller udskiftning af middelmådige boliger i byområder eller landdistrikter kan der ikke ydes EFRU-støtte. For at undgå ubegrundet forskelsbehandling bør tiltagene i forbindelse med romaer ikke udelukke andre grupper, der lever under lignende socioøkonomiske forhold. Da sådanne tiltag blot er en enkelt bestanddel af et komplekst problem, bør det desuden løses inden for rammerne af en flerdimensionel helhedstilgang på nationalt plan med stærke partnerskaber og under hensyntagen til aspekter vedrørende uddannelse, sociale anliggender, integration, kultur, sundhed, beskæftigelse, sikkerhed osv. Formålet med forslaget er at tilvejebringe acceptable boligforhold inden for rammerne af en helhedstilgang.

Betænkning: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Skattesvig og skatteunddragelse er et angreb på opbygningen af et mere retfærdigt, stærkere og mere lige Europa, for så vidt angår social og økonomisk udvikling. Konsekvenserne heraf er blevet så meget mere tydelige og alvorlige under den barske økonomi- og finanskrise, idet medlemsstaternes budgetter er blevet særdeles svækket og belastet på grund af behovet for offentlige investeringer og udgifter vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitik. Det er værd at bemærke, at skattesvig i EU årlig beløber sig til mere end 200 mia. EUR, hvilket udgør mere end 2 % af BNP.

I forbindelse med det frie marked og den frie bevægelighed for varer og personer er kontrol- og overvågningsmekanismerne blevet mere og mere komplekse på grund af hver enkelt medlemsstats umistelige suverænitetsrettigheder. For at gøre ondt værre tyr skruppelløse økonomiske operatører, der for det meste er motiveret af muligheden for at tjene nogle nemme penge på den økonomiske krise, til mere og mere avancerede og udspekulerede skatteunddragelsesmetoder.

Det foreliggende forslag styrker det administrative samarbejde mellem EU's medlemsstater på beskatningsområdet, idet den europæiske integrationsproces viser en klar ubalance mellem den udarbejdede lovgivning og kontrol- og overvågningsmekanismerne.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi har nogle betænkeligheder med hensyn til formuleringen af forslaget, idet man søger at ændre direktivets anvendelsesområde, så man udvider "samarbejdet mellem medlemsstaterne til at omfatte afgifter af enhver art", og med hensyn til, at direktivet også skal finde anvendelse på "obligatoriske socialsikringsbidrag, der skal indbetales til medlemsstaten eller en underenhed i medlemsstaten eller til socialsikringsinstitutioner, der er etableret i henhold til forvaltningsretlige bestemmelser".

Vi er uenige i, at embedsmænd i en given medlemsstat skal have bemyndigelse til at disponere i andre medlemsstater, så vi mener, at Parlamentets forslag om at begrænse spørgsmålet til situationer, hvor der er enighed mellem medlemsstaterne, i det mindste er den rette tilgang.

Vi har også vores betænkeligheder vedrørende kravet om automatisk informationsudveksling angående privatpersoners skattevaner, skønt der henvises til databeskyttelse, navnlig i Parlamentets betænkning.

Vi holder omhyggeligt øje med behandlingen af disse spørgsmål i den kommende proces.

Ian Hudgton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Samtidig med at jeg mener, at EU's medlemsstater skal bibeholde kontrollen over deres egne skattesystemer, er det tydeligt, at der skal etableres et samarbejde i hele EU og faktisk også med tredjelande med henblik på at imødegå skatteunddragelse. Jeg mener, at det kompromisforslag, vi har vedtaget i dag, er et nyttigt redskab til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse.

Astrid Lulling (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte resolut imod Alvarez-betænkningen om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, da jeg er ked af, at den kamp for borgernes frihedsrettigheder, som Parlamentet burde stå i spidsen for, er så omskiftelig og usammenhængende.

Når indførelsen af kropsscannere eller SWIFT-aftalen med USA er på dagsordenen, oplader de trofaste forkæmpere for de individuelle frihedsrettigheder deres røst – også selv om det indebærer, at der opstår diplomatiske spændinger.

Men når det handler om beskyttelse af bankdata, bliver alt det gode pludselig til noget værre skidt.

Storstileet automatisk dataudveksling, der er udgangspunktet for Alvarez- og Dominici-betænkningerne, svarer til, at man bliver scannet i tide og utide. Det er ligesom med SWIFT-aftalen – blot i endnu større målestok.

Denne inkonsekvente holdning kan ikke en gang retfærdiggøres i effektivitetens navn.

Automatisk udveksling af alle data om enhver person, der ikke er EU-borger, vil føre til en ustyrlig strøm af data. Præcedens vedrørende beskatning af indtægter fra opsparing burde få alarmklokkerne til at ringe.

Og til dem blandt mine venner, der er bekymret over det kæmpestore bureaukrati, denne konstruktion ville indebære, kan jeg sige, at den eneste løsning er at sætte sig til principielt modværge snarere end at blive forbavset over de katastrofale følger.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Siden den tidligere lovgivning, der gjorde skattesvig og skatteunddragelse til en højt prioritet for EU, er der på dette område blevet vedtaget en række lovgivningsmæssige forslag. Administrativt samarbejde på beskatningsområdet udgør en grundlæggende del af den fælles strategi til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse. Effektiv bekæmpelse af skatteunddragelse og skattesvig har en væsentlig indvirkning på de nationale budgetter og betyder et klækkeligt indtægtstab i forhold til de almene offentlige udgifter, navnlig inden for sundhed, uddannelse og forskning.

Skatteunddragelse og skattesvig er i strid med princippet om ens behandling på beskatningsområdet og til skade for de borgere og virksomheder, der opfylder deres skattemæssige forpligtelser, og det fører til konkurrenceforvridning, som gør markederne mindre velfungerende. I disse krisetider er det så meget desto vigtigere, at vi anvender alle til rådighed stående metoder til at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig for at kunne afholde de ekstraordinære omkostninger, der er nødvendige for at afbøde krisens virkninger og reducere de store budgetunderskud mest muligt.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Forslagets store betydning skyldes de alvorlige konsekvenser, som skattesvig i EU (anslået til over 2 % af BNP) har for medlemsstaternes budgetter, princippet om en fair beskatning, der svækkes som følge deraf, og den måde, hvorpå markederne fungerer, idet konkurrencen forvrides.

Kommissionens forslag er et skridt fremad med hensyn til at opfylde behovet for et mere effektivt samarbejde til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse på EU-plan. Det foreslåede direktiv indebærer både et kvantitativt og kvalitativt spring fremad – kvantitativt fordi der fastsættes nye forpligtelser, og kvalitativt fordi de eksisterende forpligtelser udvides og præciseres.

Forslaget omfatter alle former for direkte eller indirekte skatter, bortset fra moms og punktafgifter, og der indføres automatisk informationsudveksling mellem skatteforvaltningerne – i stedet for udveksling efter anmodning.

Forslaget vil betyde, at vi kan opfordre til et mere effektivt samarbejde til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse, hvorved der kan etableres et pålideligt, brugervenligt og effektivt system. Det er med til, at vi kan opnå en passende skattemæssig integration, hvilket er et vigtigt element i det europæiske projekt og et yderligere skridt i retning af reel harmonisering af skattepolitikkerne.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) I lighed med Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe – Nordisk Grønne Venstre stemte jeg for den foreliggende betænkning, der har til formål at optrappe bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, da denne kamp er vigtig i forbindelse med den økonomiske krise i medlemsstaterne. Disse spørgsmål skal efter vores mening prioriteres højt set i lyset af den økonomiske krise i medlemsstaterne og på et tidspunkt, hvor budgetstramninger udgør en stadig større belastning for de mindste stater.

Ifølge visse skøn beløber skattesvig sig til 200 mia. EUR eller 2 % af BNP, dvs. dobbelt så meget, som EU har afsat til den såkaldte europæiske økonomiske genopretningsplan.

I Parlamentets betænkning omtales desuden behovet for at forbedre databeskyttelsen, hvilket er et vigtigt princip, da vi her taler om informations- og dataudveksling.

Ligesom man gør i betænkningen, skal vi presse Kommissionen og Rådet til at forklare, hvordan der er blevet taget højde for Parlamentets holdning, og hvilke fremskridt der er sket med hensyn til samarbejdet mellem medlemsstaterne vedrørende bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Formålet med direktivet er at forbedre det administrative samarbejde på beskatningsområdet. Vi skal nu mere end nogensinde før hjælpe hinanden på dette område. Skatteydernes mobilitet, antallet af transaktioner på tværs af grænserne og globaliseringen af finansielle instrumenter har udviklet sig markant. Det er vanskeligt for medlemsstaterne at vurdere skatte- og afgiftsbeløb korrekt. Dette stigende problem har negative konsekvenser for den måde, hvorpå skattesystemerne fungerer, og resulterer i dobbeltbeskatning, der tilskynder til skattesvig og skatteunddragelse, samtidig med at kontrolforanstaltningerne fortsat er de nationale myndigheders ansvar. Der er dermed risiko for, at det indre marked ikke fungerer korrekt. Automatisk informationsudveksling mellem medlemsstaterne vil blive obligatorisk vedrørende bestyrelshonorarer, udbytter, kapitalgevinster, tantiemer og afkast af livsforsikringer, som ikke er omfattet af andre EU-retsinstrumenter vedrørende udveksling af oplysninger, samt andre lignende foranstaltninger og de deraf følgende pensioner samt fast ejendom og afkast heraf. For at forbedre informationsudvekslingen mellem de forskellige nationale myndigheder foreslås det også at føre tilsyn i de situationer, hvor medlemsstaterne har nægtet at udlevere oplysninger eller foretage administrative forespørgsler. Alle disse foranstaltninger bidrager til at bekæmpe skattesvig, og jeg har derfor stemt for denne lovgivningsmæssige beslutning.

Betænkning Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det er mærkeligt, at Kommissionen erkender, at "bestemmelserne om fri bevægelighed i EU-traktaten gør det vanskeligt for medlemsstaterne at anmode om garantier for betaling af skyldige skatter på deres territorium".

I stedet for at vedtage den ene regel efter den anden, der senere viser sig at være "utilstrækkelig", og på baggrund af de "indtil videre dårlige resultater" kunne vi så ikke simpelthen tage fat om nældens rod ved at ændre reglerne, for så vidt angår den frie bevægelighed?

Vi har imidlertid betænkeligheder ved at gennemføre forslaget, hvor der står følgende: "Anvendelsesområdet for den gensidige bistand ved inddrivelse bør udvides til at omfatte andre skatter og afgifter end dem, der allerede er dækket af den eksisterende lovgivning, da den manglende betaling af alle typer skatter og afgifter er til hinder for, at det indre marked kan fungere korrekt. Anvendelsesområdet bør også udvides til at omfatte obligatoriske socialsikringsbidrag".

Vi er uenige i, at embedsmænd i en given medlemsstat skal have bemyndigelse til at agere i andre medlemsstater, så vi mener, at Parlamentets forslag om at begrænse gennemførelsen til situationer, hvor der er enighed mellem medlemsstaterne, i det mindste er den rette tilgang.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Den øgede mobilitet for både personer og kapital er af central betydning i EU og har været en stor succes. Det indebærer imidlertid visse ulemper, bl.a. bedre muligheder for, at lovovertrædere kan undgå at betale skatter og afgifter. Det er indlysende, at de eksisterende ordninger vedrørende gensidig bistand har vist sig at være utilstrækkelige, og med afstemningen i dag får vi nogle yderst tiltrængte forbedringer på dette område.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) For så vidt angår inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter og afgifter, er situationen i EU ikke just tilfredsstillende. Statistikken viser, at den samlede inddrivelsesprocent er helt nede på 5 %. For at forbedre effektiviteten vedrørende inddrivelsen af fordringer er det nødvendigt med et tættere samarbejde på medlemsstatsniveau. På den baggrund stemte jeg således for forslaget om gensidig bistand på dette område. Jeg håber, at det faktisk vil lykkes for os at udbedre manglerne i de eksisterende ordninger, som har resulteret i manglende gennemsigtighed og samordning mellem staterne og i en uberettiget forsinkelse i inddrivelsesprocessen.

I det nye direktiv er det hensigten mere præcist at fastlægge de standarder, på grundlag af hvilke de kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal yde bistand, samt de involverede parter rettigheder og forpligtelser. Der vil blive etableret nogle ensartede akter, der skal hjemle eksekution eller retsbevarende foranstaltninger for at undgå problemer i forbindelse med anerkendelse og oversættelse af akter fra andre myndigheder. Kommissionen vil støtte et godt samarbejde mellem medlemsstaterne og vil konstant følge eventuelle klager i forbindelse med informationsudvekslingen eller bistanden.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Det stigende antal anmodninger fra medlemsstaterne om bistand vedrørende inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse skatter samt den lidet effektive inddrivelse, som ligger helt nede på 5 %, viser, at Rådets direktiv 1976/308/EØF skal ændres. Der er brug for denne beslutning, hvis vi skal kunne løse problemerne med langsommelighed, ulighed samt manglende samordning og gennemsigtighed.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Den nuværende ordning til inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger er kendetegnet ved langsommelighed, ulighed samt manglende samordning og gennemsigtighed. Vi er derfor nødt til at træffe forholdsregler på fællesskabsplan for at forstærke og forbedre bistanden ved inddrivelse mellem medlemsstaterne.

Med henblik herpå foreslås det at indføre ensartede akter, der hjemler ret til eksekution eller retsbevarende foranstaltninger for at undgå problemer med anerkendelse og oversættelse af akter fra andre medlemsstater, og en standardformular for meddelelse af dokumenter vedrørende fordringer på en anden medlemsstats territorium.

Indførelsen af en ensartet standardformular for meddelelse af akter og afgørelser i forbindelse med fordringer vil løse problemerne med anerkendelse og oversættelse af akter fra andre medlemsstater. Denne akt vil være helt afgørende for udviklingen af samhandelen i Fællesskabet og for styrkelsen af det indre marked.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Rådets direktiv har til formål at tage den måde, hvorpå ordningen vedrørende gensidig bistand til inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger fungerer, op til gennemgribende revision. De nationale bestemmelser om inddrivelse finder kun anvendelse inden for hver enkelt medlemsstats territorium. Forvaltningsmyndighederne kan ikke inddrive skatter og afgifter uden for deres egen medlemsstats territorium. Samtidig bliver bevægeligheden for personer og kapital stadig større, og lovovertrædere udnytter de territoriale begrænsninger, for så vidt angår de nationale myndigheders kompetence, til at få arrangeret insolvensbehandling i lande, hvor de har skattegæld. Der blev første gang fastlagt bestemmelser om gensidig bistand ved inddrivelse i direktiv 76/308/EØF (konsolideret i direktiv 2008/55/EF) om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger. Men denne akt har vist sig ikke at indeholde tilstrækkelige løsninger i forhold til ændringerne på det indre marked i de sidste 30 år. Det er derfor nødvendigt at ophæve det gældende direktiv og træffe bestemmelse om et forbedret system vedrørende bistand ved inddrivelse på det indre marked, der tilsikrer hurtige, effektive og ensartede bestemmelser i hele EU. Jeg har derfor stemt for dette beslutningsforslag.

Forslag til beslutning RC-B7-0072/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark og William (The Earl of Dartmouth) (EFD), *skriftlig*. – (EN) UKIP støtter fuldt ud nødhjælpsindsatsen og udtrykker forfærdelse over tabet af menneskeliv og katastrofeofrenes skæbne, men vi kan ikke støtte, at EU bliver legitimeret ved at bruge flere hundrede millioner af skatteydernes penge kombineret med EU's militaristiske og diplomatiske ambitioner om at gå uden om de demokratiske og ansvarlige nationalstater, der yder nødhjælp.

Vi tilskynder naturligvis regeringer og privatpersoner til at give nødhjælp og penge for at hjælpe ofrene og genopbygge landet. Men det skal ske på en for offentligheden gennemsigtig måde og ikke via hemmelighedsfulde, ikke demokratisk valgte bureaukrater, som har internationale stormagtsdrømme.

Liam Aylward (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Jeg stemte for denne beslutning og for den økonomiske hjælp, EU vil yde til langsigtet støtte, der vil blive forvaltet i partnerskab med lokale myndigheder og befolkningen i Haiti. Disse penge skal anvendes til at gøre noget ved de grundlæggende årsager til fattigdommen i Haiti, hjælpe landet med at styrke de demokratiske strukturer og opbygge en bæredygtig økonomi.

Forholdene i Haiti er i den seneste tid heldigvis blevet bedre, og den humanitære bistand bliver fordelt effektivt og i prioriteret rækkefølge. Det skyldes samarbejdet og koordineringen mellem de internationale organisationer, de ikkestatslige organisationer og befolkningen i Haiti, idet alle parter har arbejdet sammen.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig*. – (RO) EU står ligesom hele det internationale samfund over for en vigtig solidaritetstest, hvad angår situationen i Haiti. Det kommende EU-topmøde skal munde ud i en resolut, velkoordineret løsning, der fremføres med én stemme, og som har til hensigt at opfylde det behov for genopbygning og støtte, som Haiti har i kølvandet på en af de største naturkatastrofer i moderne tid. Vi afventer svar på Parlamentets opfordring og anmodningen til Kommissionen om at fremlægge et specifikt forslag om at etablere en civilbeskyttelsesstyrke, som kan reagere hurtigt i tilfælde af naturkatastrofer i hele verden.

"Lektien fra Haiti" må ikke blive glemt, og EU skal i det aktuelle tilfælde ikke alene vise, at man ved, hvad solidaritet betyder, men også, at det er en smidig og fleksibel institution, der tager ved lære af erfaringerne fra de aktuelle smertelige begivenheder. EU har alle de data og instrumenter, der skal til for at involvere sig i den langsigtede genopbygning af Haiti. Indsatsen skal samordnes med USA og Canada, således at hele det internationale samfund kan tale med én stemme. Den haitiske befolkning, der er hårdt prøvet af historien og naturkræfterne, skal via det internationale samfund have de nødvendige instrumenter for at lære at være selvhjulpet.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg noterer med tilfredshed, at EU har forpligtet sig til at yde nødhjælp til befolkningen i Haiti efter det jordskælv, som ramte landet i januar. Inden jordskælvet levede mere end 70 % af befolkningen i Haiti under fattigdomsgrænsen, og landets udlandsgæld beløb sig til 890 mio. USD. Det internationale samfund har nu en forpligtelse til at bidrage til at udarbejde en strategi til genopbygning af landet, og som er bæredygtig på kort, mellemlang og lang sigt.

Det er et kritisk tidspunkt, hvor genopbygningsindsatsen skal koordineres mellem de internationale bidragsydere, de haitiske myndigheder og civilsamfundet, og jeg ser positivt på den seneste beslutning på G7-mødet om at afskrive Haitis gæld, herunder gælden til de multilaterale finansieringsinstitutioner. Det er af afgørende betydning, at vi bidrager til at få landet ovenpå igen efter jordskælvet, men det internationale samfund skal også benytte sig af lejligheden til at medvirke til at rette op på de økonomiske, sociale og politiske uligheder i Haiti.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det jordskælv, der ramte øen Haiti den 12. januar 2010, og som dræbte tusindvis af mennesker og voldte frygteligelige ødelæggelser og kaos, kræver vores urokkelige solidaritet med befolkningen i Haiti. Jeg havde den fornøjelse og ære at være med til at udarbejde denne parlamentsbeslutning. Jeg vil først og fremmest gerne sige hjertelig tak til de fagfolk, hvis storsindede og hurtige arbejde via det mobile interventionscenter var med til at redde liv og lindre det akutte behov på stedet for sundhedspleje, vand, hygiejne, tøj osv. Det beviste, at de investeringer, Parlamentet gennem årene har stillet krav om, kan få en praktisk og positiv betydning.

På den anden side skal vi ligesom efter tsunamien i Asien tage ved lære af det, der er sket. Ifølge Barnier-betænkningen i 2006 skulle Kommissionen hurtigst muligt iværksætte lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende etablering af en fælles, uafhængig og permanent EU-civilbeskyttelsesstyrke, der

kan udføre redningsmissioner og sikre en helhedstilgang til nødhjælp, genopbygning og udvikling. Jeg vil også gerne takke medlemsstaterne, ngo'erne og civilsamfundet for al den humanitære bistand, de har ydet.

Lara Comi (PPE), skriftlig. – (IT) Det jordskælv, der hærgede Haiti den 12. januar, og hvor 200 000 mennesker døde, og ca. 250 000 blev såret, har fået EU's medlemsstater og hele det internationale samfund til at gribe ind og konkret og i fællesskab forpligte sig til at genopbygge landet.

Et sådant samordnet tiltag har vist sig at være effektivt på kort sigt og har udmøntet sig i et indledende løfte om betydelige summer fra Kommissionens og de enkelte medlemsstaters side. Jeg tror, det er af afgørende betydning, at styre denne fælles indsats, således at genopbygningen er bæredygtig på mellemlang og lang sigt, og således at befolkningen i Haiti får mest ud af dette tilsagn.

Jeg tilslutter mig opfordringen fra de internationale humanitære organisationer om at forhindre, at de enormt mange børn, der er blevet forældreløse som følge af jordskælvet, bliver ofre for menneskehandel. Jeg mener derfor, vi skal have en plan til overvågning af en sådan nødsituation, hvor man sikrer, at Europa og USA prioriterer de primære behov hos de svageste samfundsgrupper højt.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for beslutningsforslaget om jordskælvet i Haiti, hvor 200 000 mennesker døde, og 250 000 blev såret. Jeg vil gerne udtrykke min dybe medfølelse og solidaritet med befolkningen i Haiti og andre nationer, medarbejderne i de internationale organisationer, bl.a. FN og Kommissionen, og familierne til ofre for denne tragedie. Jeg vil gerne fremhæve det intensive arbejde, en række EU-medlemsstater yder via EU's civilbeskyttelsesordning, og som samordnes af overvågnings- og informationscentret. Jeg glæder mig også over forslaget om at få foretaget en evaluering af den europæiske reaktion på den humanitære krise i Haiti, således at Kommissionen kan fremsætte forslag til forbedring af EU's evne til at reagere hurtigt på fremtidige katastrofer.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Den 12. januar 2010 vil gå over i Haitis historie som en af de forfærdeligste dage, landet nogensinde har oplevet. En befolkning og et land, der i forvejen var plaget af fattigdom og underudvikling, blev pludselig smadret som følge af en nådeløs og livsudslettende naturkatastrofe af enormt omfang.

De titusindvis af døde, som fremgår af statistikken, der allerede er forældet på det tidspunkt, den bliver offentliggjort, og smerten og fortvivlelsen i øjnene hos dem, der har mistet alt, er mere end grund nok til mobilisering af det internationale samfund og civilsamfundet i hele verden, og jeg vil gerne rose denne indsats.

På trods af denne bølge af solidaritet, som kun kaster godt lys på dem, der har spillet en rolle, skal bistanden opretholdes, selv når verdens opmærksomhed rettes mod et andet land.

Til trods for den internationale indsats kan genopbygningen af landet kun ske, hvis de ansvarlige og borgerne selv er i stand til at tage føringen i processen og påtage sig deres respektive ansvar.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Den katastrofe, der ramte Haiti efter et voldsomt jordskælv den 12. januar i år, har betydet en ny udfordring for solidariteten mellem mennesker og nationer. I kraft af EU's historie og kulturelle identitet, for ikke at tale om dets betydning i den globale økonomi, skal EU gå foran med et godt eksempel og tilskynde til hjælp til Haitis befolkning og genopbygningen af et af jordens fattigste lande. Vi skal bane vejen for finansielle og logistiske redskaber, som hurtigst muligt kan mindske lidelserne hos ofre for tragedien, og sikre os hurtig genoprettelse af de grundlæggende levevilkår for befolkningen. Betingelserne for fremme af bæredygtig udvikling i landet skal dog vurderes og sikres på forhånd, således at vi kan imødegå situationen med ekstrem fattigdom, der rammer umådelig mange mennesker i landet. Ud over incitamenter vedrørende rentabelt landbrug, industrialisering og bæredygtig udvikling for afsætning af varer mener jeg, at støtte til gennemførelse af en håndfast strategi til miljøforbedringer er af afgørende betydning, da Haiti er et åbenlyst og dramatisk eksempel på den altødelæggende virkning, som klimaændringer kan få for menneskeheden. Jeg stemte således for betænkningen.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I lyset af de dramatiske scener, hvor man ser, at Haiti er fuldstændig ødelagt, skal vi vise hurtig, effektiv og ægte solidaritet, som kan være med til at lindre den haitiske befolknings lidelser. Man må også forkaste og fordømme ethvert forsøg på at udnytte tragedien for den haitiske befolkning til en militær besættelse af landet og samtidig utvetydigt forsvare Haitis suverænitet og selvstændighed – og det skorter det på i det foreliggende dokument. Det er beklageligt, at beslutningen er kommet på et meget senere tidspunkt end erklæringerne fra nogle af statscheferne og FN's embedsmænd om indsættelsen af titusindvis af amerikanske tropper i landet. Haiti og dets befolkning har brug for brandmænd, læger, hospitaler og grundlæggende fornødenheder.

EU's reaktion til påskønnelse af beslutningen var "Rådets beslutning om at sende 350 militærpolitibetjente". Det er værd at bemærke den hurtige bistand til Haiti fra lande som f.eks. Cuba, der omgående sendte 400 læger, som redder liv og forebygger epidemier samt opbygger lægelige infrastrukturer og uddeler grundlæggende fornødenheder, eller Venezuela, der tilbød gældseftergivelse og leverede brændstof til landet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi mener, at vi i den aktuelle situation skal yde en så stor humanitær bistand, samarbejdsindsats og støtte til genopbygning af landet, som befolkningen i Haiti fortjener i betragtning af dens værdighed og mod. Der er desværre gået alt for lang tid med beskyttelsesopgaver, og der har været problemer undervejs. Vi har allerede taget afstand fra den måde, hvorpå visse parter, navnlig USA, har været mere optaget af at styrke den militære tilstedeværelse i landet via deres tropper end af den haitiske befolknings skæbne.

Vi beklager, at den vedtagne beslutning ikke går vidt nok med hensyn til at forsvare Haiti og dets befolkning. Det ville have været en god begyndelse at fordømme ethvert land, der søger at udnytte denne katastrofe ved at vende tilbage til neokolonialismen. En sådan holdning ligger tilsyneladende bag indsættelsen af tusindvis af væbnede nordamerikanske tropper på trods af, at størstedelen af befolkningen lever i fattigdom og forsat udnyttes af multinationale selskaber og er ofre for indblanding udefra, navnlig fra USA's side.

Vi vil fortsat udtrykke vores oprigtige solidaritet med folket i Haiti.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg støttede denne beslutning for at fremhæve det store tilsagn om solidaritet, som EU skal lægge for dagen som hjælp til dette land, der for næsten en måned siden blev helt smadret. Efter nødhjælpen skal der ydes langsigtet bistand, især til de mest sårbare personer og til opbygningen af statslige strukturer, hvor man i dag ikke har noget andet alternativ end at overdrage myndigheden til de amerikanske styrker. Afslutningsvis skal Europa tage ved lære af sådanne begivenheder, så vi fremover kan reagere hurtigere og mere effektivt og yde optimal humanitær bistand til de mest trængende.

Richard Howitt (S&D), skriftlig. – (EN) Parlamentsmedlemmerne fra Labour vil gerne udtrykke den dybeste medfølelse med alle de mennesker i Haiti, der har fået deres liv ødelagt som følge af dette katastrofale jordskælv, og vi støtter fuldt ud den internationale nødhjælpsindsats. Vi har støttet denne beslutning, der har det klare formål at signalere, at Parlamentet og Labours parlamentsmedlemmer står ved den haitiske befolknings side i forbindelse med det langsigtede arbejde med at genopbygge infrastrukturen, lokalsamfundene og de liv, som er blevet sønderknust. Vi var især glade for, at det i denne beslutning blev fremhævet, at Storbritannien og de øvrige G7-lande har besluttet at eftergive Haitis internationale gæld, og at andre nationer anmodes om at følge efter.

Vi er dog ikke enige i punkt 24 i beslutningen, idet vi mener, at ethvert forslag om forbedring af EU's reaktionsevne i katastrofesituationer skal ske efter en fuld høring og forhandling og ikke blot i sammenhæng med og umiddelbart efter en humanitær tragedie, uanset hvor rædselsfuld den er. Punktet har især en negativ indvirkning på de nuværende frivillige ordninger i EU's medlemsstater, og vi skal ikke underspile den nationale reaktionsevne, især i betragtning af at Det Forenede Kongeriges eget stående udrykningshold var i aktion en time efter jordskælvet i Haiti.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) I de seneste uger har vi alle set gruppevækkende billedreportager fra den situation, som har ramt befolkningen i Haiti. Som altid ved store naturkatastrofer varer pressens og mediernes opmærksomhed kun i kort tid, og overskrifterne kommer snart til at handle om noget andet. Det er ikke acceptabelt, hvis politiske ledere med samme hast går over til andre emner, og det er rigtigt af Parlamentet at søge at fastholde katastrofen øverst på dagsordenen. I denne beslutning fremhæves det gode arbejde, der hidtil er udført af både EU's institutioner og organerne i medlemsstaterne, og EU's højtstående repræsentant er forhåbentlig fuldt ud opmærksom på de specifikke spørgsmål, Parlamentet har fremhævet i dag.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), skriftlig. – (EN) Ifølge de haitiske myndigheder overstiger det samlede tab af menneskeliv efter jordskælvet 230 000 personer. Det gør katastrofen endnu større end tsunamien i Asien i 2004. Efter at have ydet katastrofebistand skal vi efterhånden fokusere på Haitis langsigtede udvikling. Haiti var som et af de fattigste lande i verden helt uforberedt på at imødegå en katastrofe af det omfang. Jeg ser meget positivt på de seneste løfter om gældseftergivelse til Haiti og opfordrer kraftigt alle donorlandene til at bidrage til en langsigtet og bæredygtig genopbygning. Afslutningsvis har en række kolleger stillet spørgsmålstejn ved Baroness Ashtons beslutning om ikke at besøge Haiti umiddelbart efter jordskælvet. Deres kritik er på sin plads, hvis hendes besøg ville have resulteret i noget nyttigt til hjælp for Haitis befolkning. Hvis det imidlertid blot ville have været et mediestunt for at vise, at EU er til stede, var hendes beslutning fuldkommen rigtig.

Eija-Riitta Korhola (PPE), skriftlig. – (FI) Jeg stemte for beslutningen om Haiti. De menneskelige lidelser som følge af jordskælvet i Haiti er af enormt omfang. Hundredtusindvis er døde eller såret, og Port-au-Prince er næsten fuldstændig ødelagt. Antallet af mennesker, der har brug for hjælp udefra, skønnes at være to til tre mio.

Samtidig med at europæerne udtrykker medfølelse med ofrenes familier, skal der handles. De store og hurtige tilsagn om bistand fra EU er helt klart af afgørende betydning. Den sendrægtige reaktion fra den nye udenrigspolitiske administrations side har med god grund fremkaldt forbløffelse. Det er tydeligt, at EU's højststående repræsentant i fremtiden skal have ansvar for at sikre, at EU reagerer hurtigere og med større samordning. Haiti får brug for hjælp i lang tid. Landet har brug for at få sine sår plejet, og boligerne skal opbygges én for én.

Filosoffen Ludwig Wittgenstein fremsatte idéen om, at ingen kval kan være større end den, en enkeltperson kan lide. Jeg forestiller mig, at han mente noget i denne stil: Der er ingen større bevidsthedsmæssig enhed i verden end bevidstheden hos en enkeltperson. Smerter kan ikke tælles. Der er ikke nogen akkumuleret bevidsthed, som vil kunne lide flere kvaler end en enkeltperson. Massernes kvaler er altid den enkelte persons kvaler. Deri ligger der også et håb. Moder Teresa siges at have nævnt, at hvis hun nogensinde havde bekymret sig om masserne, ville hun ikke have fået udrettet noget. Hvis det lykkes mig at hjælpe én person, vil jeg have hjulpet den størst mulige enhed, nemlig en enkeltpersons ganske verden.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg mener, at EU er nødt til at fremme en bedre samordning og skabe sig en større profil i forbindelse med støtte til den haitiske stat. Den største udfordring i øjeblikket består i at løse logistiske flaskehalsituationer (begrænset kapacitet til lastning og losning af varer i lufthavnen i Port-au-Prince) samt søge efter en løsning, der kan hjælpe dem, som stadig er hjemløse, navnlig i betragtning af at regntiden står for døren.

Vi skal tænke på fremtiden og på, hvordan vi kan reagere hurtigere og mere effektivt i sådanne situationer. Jeg støttede denne beslutning, fordi kommissæren for internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring anmodes om at sikre, at EU spiller en fremtrædende rolle i krisesituationer, idet EU's reaktion i fremtidige krisesituationer skal samordnes mere effektivt på grundlag af ansvarsområderne ifølge Lissabontraktaten.

Det er desuden overordentlig vigtigt, at EU's ledelse over for Parlamentet snarest muligt fremsætter et forslag til etablering af en europæisk civilbeskyttelsesstyrke på baggrund af EU's civilbeskyttelsesordning. Det vil sætte EU i stand til at samle de ressourcer, der er nødvendige ved ydelse af humanitær nødhjælp, i løbet af 24 timer efter en katastrofes indtræden.

David Martin (S&D), skriftlig. – (EN) Det altødelæggende jordskælv i Haiti i sidste måned forårsagede katastrofale skader, og den globale nødhjælpsindsats skal være langsigtet og forpligtende. Det glæder mig, at EU har reageret hurtigt med indtil videre 196 mio. EUR i bistand. Jeg støtter beslutningen, der opfordrer til en effektiv og samordnet humanitær indsats fra EU's side for at sikre, at Haiti får langsigtet bistand og hjælp til genopbygning.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Ud over at have dræbt mange mennesker påvirker det jordskælv, der ramte Haiti den 12. januar 2010, fortsat dagliglivet for ca. 3 mio. mennesker, som befinder sig i en kritisk situation og har brug for humanitær bistand. EU's udenrigspolitiske rolle er blevet afklaret, og de værdier, EU forsøger at fremme, går bl.a. ud på at bidrage til verdensfreden og sikkerheden samt beskytte menneskerettighederne. Vi skal således glæde os over medlemsstaternes store indsats for at hjælpe landet med at komme videre efter katastrofen som et fuldt funktionsdygtigt demokrati og med en økonomi, som kan brødføde Haitis befolkning. Vi skal også holde os for øje, at den haitiske befolkning sammen med regeringen altid skal være en væsentlig del af hele genopbygningsprocessen.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg har undladt at stemme om beslutning RC-B7-0072/2010 om Haiti, fordi jeg mener, der akut er brug for at sende civile fagfolk såsom læger, arkitekter og brandmænd til regionen i stedet for tropper. Haiti vil kun kunne opnå den fornødne politiske, økonomiske og sociale stabilitet, hvis landets holdes fri for udenlandsk indblanding. Finansieringsinstitutioner som f.eks. Verdensbanken og Den Internationale Valutafond samt Haitis sociale partnere skal øjeblikkelig eftergive Haitis udlandsgæld.

Jeg støtter desuden de foranstaltninger, der er vedtaget af landene i det Bolivarianske Alternativ for Amerika (ALBA) (økonomisk støtte via ALBA's humanitære fond, støtte i form af energi og fremme af landbrugs- og produktionsinitiativer), som er et bevis på den søstersolidaritet, der findes landene imellem. Ved at undlade

at stemme har jeg forsøgt at fremhæve, at genopbygningen af Haiti ikke kan ske via militarisering af støtte, men snarere ved at få stoppet de mekanismer, der har været årsag til den bagvedliggende fattigdom i Haiti, som f.eks. udlandsgælden, som jeg anmoder om, bliver eftergivet.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Selv inden jordskælvet var Haiti et fattigt land uden sikre lokale fødevareforsyninger til mere end to mio. mennesker og med hundredtusinder af forældreløse børn på gader eller børnehjem. For befolkningen i Haiti er det naturligvis vigtigt, at infrastrukturen og statsinstitutionerne på lang sigt bliver genopbygget. Men vi må ikke glemme, at fordelingen af bistand ikke forløber helt glat, og at mange kvinder og børn befinder sig i en særlig sårbar situation. Vi skal i den situation fare med lempelse. I beslutningsforslaget tages der tilsyneladende behørigt højde for de fleste problemer, og jeg har derfor stemt for forslaget.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Det jordskælv, der ramte Haiti i januar i år, er en af de største humanitære katastrofer i det 21. århundrede. Katastrofens omfang bliver forværret af, at jordskælvets ødelæggende virkninger ramte et af verdens fattigste lande. Tragedien har vendt hele verdens blik mod Haiti. Humanitær bistand må ikke blot blive et spørgsmål om at genopbygge øen, men skal involvere omstrukturering af de sociale relationer i landet i en ånd præget af respekt for menneskelig værdighed og social retfærdighed. For at det kan lade sig gøre, er det altafgørende ikke alene at give Haiti bistand, som ikke skal tilbagebetales, men også sikre, at landet og dets borgere kan starte på en frisk.

Jeg støtter derfor opfordringen til at eftergive Haitis internationale gæld. Jeg er også imod løsninger, der medfører en stigning i Haitis gældsætning som følge af international "hjælp". Alt i alt har jeg besluttet mig for at støtte Parlamentets fælles beslutningsforslag om det nylige jordskælv i Haiti.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om det nylige jordskælv i Haiti.

Jeg er især enig i indholdet i punkt 4, 8 og 9, navnlig de dele, hvor der står, at EU skal prioritere det højt at hjælpe med genopbygningsindsatsen og forbedre den humanitære situation, idet der fokuseres på de sårbare grupper som f.eks. kvinder og børn samt på at skaffe husly, medicinsk udstyr, logistisk bistand og fødevarer. Vi opfordrer alle medlemsstater til at være indstillet på at opfylde FN's anmodninger om yderligere bistand. Vi ser positivt på Kommissionens foreløbige tilsagn om at yde 30 mio. EUR i humanitær bistand. Vi ser positivt på G7-landenes beslutning om at eftergive Haitis internationale gæld, og vi opfordrer også Den Internationale Valutafond til fuldt ud at eftergive landets gæld – og vi understreger, at enhver nødhjælpsbistand i anledning af jordskælvet skal ydes i form af tilskud, ikke gældsakkumulerende lån.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Når der sker en naturkatastrofe, skal der øjeblikkeligt ydes humanitær bistand. I Haiti var det kun USA, der kunne yde effektiv humanitær bistand uden bureaukratiske forsinkelser. Det er også klart, at de hurtigste og mest effektive humanitære organisationer er de organisationer, som vores strålende institution, Parlamentet, løbende fordømmer i sine beslutninger, nemlig den katolske kirke og de kristne organisationer. I denne beslutning, som jeg fuldt ud støtter, opfordrer Parlamentet det internationale samfund til at sikre, at den haitiske befolkning og deres regering er hovedaktørerne i genopbygningsprocessen, således at de kan bestemme over deres egen skæbne. Parlamentet støtter også EU's tiltag med hensyn til at få genoptaget den lokale fødevareproduktion ved at genopbygge de beskadigede infrastrukturer og levere de fornødne varer (frø, gødning og redskaber) til småbrug, navnlig til forårssåningen, som begynder i marts og står for 60 % af den nationale fødevareproduktion. Selv om det internationale samfund i øjeblikket investerer i at etablere jordskælvssikre infrastrukturer, vil jeg gerne understrege, at religiøse bygninger også er blevet ramt, og at de internationale midler også skal gå til genopbygning af kirker og præsteseminarier.

Forslag til beslutning B7-0078/2010

John Stuart Agnew, Andrew Henry William Brons, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark og William (The Earl of) Dartmouth (EFD), skriftlig. – (EN) UKIP er alvorlig bekymret over situationen i Iran og anmoder begge parter regering om at nå frem til en diplomatisk, men frem for alt, fredelig løsning på det aktuelle politiske og humanitære sammenbrud i landet. EU skal ikke gribe ind i denne situation, da det kun vil tilspidse den spændte situation. Uansvarlige EU-bureaukrater ville til forskel fra demokratisk valgte politikere som forhandlingsledere ende med at nå frem til et dårligt resultat for Iran og resten af verden. Forhandlingerne skal føres i samarbejde med andre nationale regeringer, ikke påtvinges ovenfra via EU. Der er mange lande, som gerne vil forblive neutrale, som f.eks. Irland, og hvis EU repræsenterer disse lande i forbindelse med denne problemstilling, undergraver det i den grad deres demokratisk støttede politik.

Mário David (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte med stor ansvarsfølelse for dette forslag i håbet om, at beslutningen kan bære frugt. Jeg vil gerne rose den indsats for at nå til enighed, som de forskellige politiske grupper i Parlamentet har ydet, og som har sat hjemstedet for det europæiske demokrati i stand til at tale med én stemme og resulteret i den stærkt pragmatiske tone i beslutningen, hvor der peges på måder, løsninger og specifikke foranstaltninger for EU med hensyn til, hvordan man skal agere over for det iranske styre. I lyset heraf vil jeg gerne fremhæve behovet for: a) på det kraftigste at fordømme de virksomheder, der forsyner de iranske myndigheder med udstyr og teknologi, som skal bruges til at udøve censur og foretage overvågning, og hvilket bør være forbudt for europæiske virksomheder; b) at anmode om, eller endnu bedre kræve, anerkendelse af, at det er absolut nødvendigt at overholde Wienkonventionen om diplomatiske forbindelser; c) at indføre yderligere sanktioner mod iranske organisationer eller embedsmænd, der er aktive i udlandet, og som er ansvarlige for undertrykkelse og begrænsning af frihedsrettighederne i Iran, i forlængelse af sanktionerne i forbindelse med Irans overtrædelse af de internationale forpligtelser angående landets atomprogram og d) trods alt at fremme en fortsat og dybere dialog med Iran, navnlig med civilsamfundet.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for beslutningsforslaget om situationen i Iran, idet jeg er bekymret over de gentagne overtrædelser af menneskerettighederne dér, navnlig for så vidt angår forenings-, ytrings- og informationsfriheden, og fordi jeg støtter det iranske folks ønsker om demokrati.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Der er i de sidste par måneder sluppet to nyheder ud af Iran, men desværre er ingen af dem opløftende. For det første fremskridtene med hensyn til berigelse af uran til nukleare formål og for det andet undertrykkelsen af den moderate gruppering under ledelse af **Mir-Hossein** Moussavi, der bestrider resultaterne af det seneste præsidentvalg. Disse to nyheder er i sig selv foruroligende nok, men tilsammen giver de anledning til mere alvorlige betænkeligheder.

Hvad kan man sige om dette ustabile land, hvor den stadig mere yderliggående regering står bag drab på samt tortur og fængsling af de modstandere, der protesterer mod regeringen i gaderne, og samtidig er involveret i et ufravigeligt uranberigelsesprogram i den hensigt at kunne udnytte kerneenergi?

På trods af at det fundamentalistiske ayatollahstyre erklærer, at man har gode hensigter og ønsker at udnytte kerneenergi til fredelige formål, føler det internationale samfund sig ikke overbevist og betragter med rette Iran som en stadig større trussel.

Ud over indledningsvis at fordømme den brutale undertrykkelse, de iranske moderate kræfter udsættes for, skal EU og dets allierede og andre internationale aktører kæmpe for at skærpe og stramme sanktionerne mod Teheran og ikke udelukke en samordnet indsats for at håndtere denne trussel.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Vi forsvarer ytringsfriheden og demokratiet, og vi er enige i, at der er behov for at udtrykke vores bekymring over udviklingen i Iran i de seneste måneder, navnlig i forbindelse med de iranske sikkerhedsstyrkers undertrykkelse af masserne. Men det gør man ikke så optimalt i den foreslåede tekst.

Når vi udtrykker vores nødvendige betænkeligheder over situationens udvikling kan vi efter vores mening ikke se bort fra den store trussel mod Irans suverænitet og territoriale integritet, bl.a. optrapningen af det diplomatiske og militære engagement under ledelse af den amerikanske regering, herunder koncentrationen af amerikanske militærstyrker i regionen. Vi må ikke glemme, at disse faktorer også truer det iranske folks rettigheder og selve de kræfter, som fortsat kæmper for demokrati, fremskridt og social retfærdighed i Iran. I den vedtagne tekst står der ikke noget som helst om det.

Retten til at bestemme Irans fremtidige kurs tilhører udelukkende det iranske folk og afgøres af deres politiske og sociale aktiviteter. Vi vil gerne udtrykke vores solidaritet med de demokratiske organisationer og folket i Iran, der kæmper for social retfærdighed og fremskridt i deres land.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg støttede beslutningen om at fordømme Irans holdning både på grund af landets nukleare hensigter og de krænkelse af ytringsfriheden, som befolkningen daglig udsættes for. De iranske myndigheders brug af vold over for demonstranter er uacceptabel, og det samme gælder for pressecensuren og begrænsningerne af informationsfriheden.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) De aktuelle sociale omvæltninger i Iran, den systematiske undertrykkelse af befolkningen og de parter, der modsætter sig styret, begrænsningerne af presse- og ytringsfriheden, den manglende afskaffelse af dødsstraffen og den fortsatte udvikling af et atomprogram rettet mod det internationale samfund giver anledning til voldsomme betænkeligheder. Og endnu mere bekymrende er nyheden i sidste måned om, at Iran med succes har testet et nyt langtrækkende missil, hvilket dermed bringer

den regionale og globale sikkerhed i fare. Den nylige aflysning af en parlamentsdelegations planlagte besøg er et yderligere klart tegn på, at landet ikke er indstillet på at samarbejde. Det får os til at fordømme det iranske styres politikker.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Der er mange lande, hvor situationen vedrørende demokrati og menneskerettigheder er usikker. EU skal fortsat forsøge at ændre dette ved hjælp af appeller og lignende. Vi behøver ikke at undre os over Irans aktiviteter og dets forsøg på at blive en atommagt. Det er bl.a. et resultat af dårlig politisk ledelse fra USA's side. Situationen kan kun afvæbnes ved at finde en diplomatisk løsning, men EU skal i den sammenhæng ikke lade sig udnytte af USA. I beslutningsforslaget står der, at der ikke er sket nogen væsentlige fremskridt, og at dialog er den eneste løsning. Jeg er helt enig.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), skriftlig. – (PL) Jeg vil gerne udtrykke min støtte til beslutningen, der har til formål klart at tilkendegive EU's holdning vedrørende de grundlæggende menneskerettigheder i Iran. Jeg er ligesom de fleste af os oprørt over den måde, hvorpå den iranske opposition er blevet behandlet. Dødsdommen over Mohammed Reza Alizamani og Arash Rahmani for politiske aktiviteter er efter min mening en overtrædelse af alle standarder i den moderne verden. Jeg er glad for, at EU indtager en meget klar holdning på dette område. Jeg vil samtidig gerne udtrykke min beklagelse over, at der ikke blev reageret lige så voldsomt, da myndighederne forhindrede afholdelsen af en demonstration, der var arrangeret af den russiske opposition den 31. januar 2010 i Moskva og Sankt Petersborg, og hvor arrangørerne blev anholdt, herunder Oleg Orlov, der er formand for organisationen Memorial, som sidste år fik tildelt Sakharovprisen. Jeg mener, at reaktionen fra EU's højtstående repræsentant på dette område bør være lige så dynamisk som for Irans vedkommende, og den bør også være i overensstemmelse med den skarpe kritik af de russiske myndigheder, som Parlamentets formand, hr. Buzek, har givet udtryk for.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Det er særdeles vigtigt, at vi genåbner dialogen med Iran. Jeg beklager derfor meget udsættelsen af EU-delegationens besøg i Iran, og det kan forhåbentlig arrangeres igen snarest muligt. Der mangler i den nuværende situation helt bestemt respekt for menneskerettighederne og demokratiet i Iran. Men en skærpelse af sanktionerne mod Iran er ikke den rette tilgang til problemet. Regeringsmodstanderne er også imod en yderligere skærpelse af sanktionerne, fordi det hovedsagelig vil gå ud over landets befolkning. Bortset fra det udviser EU endnu en gang dobbeltmoral. Når der er tale om vigtige økonomiske partnere som f.eks. Kina eller Indien, vender EU gladelig det blinde øje til. Jeg har af disse grunde afholdt mig fra at stemme.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for beslutningsforslaget om Iran, navnlig efter de nylige angreb, herunder gårdsdagens angreb mod den italienske og den franske ambassade.

EU skal faktisk gøre sig selv til talsmand for en klar holdning over for styret i Teheran. De iranske myndigheder spiller en rolle i og med, at de oppisker en farlig stemning præget af intolerance og intimidering over for visse EU-lande. Angrebet på ambassaderne blev begået af dem, der ønsker at stække demokratiets vinger, og som er imod frihed.

Jeg håber, at EU's institutioner vil indtage en klar holdning og hurtigst muligt fordømme det indtrufne, og at de vil træffe afgørelse om diplomatiske foranstaltninger over for Iran.

Geoffrey Van Orden (ECR), skriftlig. – (EN) ECR støttede en stærkt formuleret beslutning om Iran. Vi går ind for håndfaste internationale tiltag med henblik på at kunne agere i forhold til Irans øgede muligheder på atomområdet. Det er derfor højst beklageligt, at Parlamentet ikke udnyttede muligheden for at støtte de internationale opfordringer til yderligere sanktioner. Det skal også lige præciseres, at der heldigvis ikke findes nogen "EU-ambassader" i Teheran. Der findes nationale ambassader.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Den Islamiske Republik Iran holder sig ikke tilbage med hensyn til at fordømme dårlig behandling af muslimer rundt omkring i verden. Men mullaherne har ikke tænkt sig at holde op med at forfølge de kristne og fordømme de vilkår, som er forbeholdt de kristne. Konvertering til kristendommen betragtes som en form for frafald og straffes med døden. Parlamentet har desværre ikke haft modet til at fordømme situationen for de kristne martyrer i Iran. Pave Johannes Paul 2. har sagt: "Forfølgelse omfatter en række former for diskrimination over for troende og over for hele kirkesamfundet. Sådanne former for diskrimination finder ofte sted, samtidig med at man anerkender retten til religiøs frihed og til at tænke frit – og dette såvel i de enkelte landes lovgivning som i erklæringer af international karakter... Der er i dag ud over fængsel, koncentrationslejre, tvangsarbejdslejre og udvisning fra ens hjemland andre strafformer, som er mindre kendte, men mere raffinerede, dvs. en ikkevoldelig død, men en slags civil død, ikke alene isolering i fængsler eller lejre, men social diskrimination eller varig begrænsning af den personlige frihed."

Hvis Parlamentet ønsker at tage sin anmodning om respekt for menneskerettighederne alvorlig, skal det indtage et klarere standpunkt til forsvar for de kristne, der forfølges i Iran.

Forslag til beslutning B7-0021/2010

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Yemen truer med at blive det nye Afghanistan. Landet er al-Qaedas foretrukne sted til træningslejre og en rugekasse for spredningen af fundamentalister og terrorister i hele den islamiske verden.

En situation med socialt, politisk og økonomisk opbrud, om ikke fuldstændigt sammenbrud, i et land, som er mærket af borgerkrig og fraværet af en regering, som effektivt kunne kontrollere hele territoriet, har gjort landet til et sted uden lov og orden, som ville kunne forhindre, at denne voldsbølge og ekstremisme opstår og vokser sig stor.

Det indebærer, at der skal være større fokus og fasthed fra det internationale samfunds side ved håndtering af problemet med Yemen, og at den støtte, der gives til landet, skal tage nøje sigte på, at der sker en faktisk forbedring af befolkningens levevilkår.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den overordnede situation i Yemen giver anledning til alvorlige bekymringer på verdensplan, og set i lyset af de nylige terrortrusler skal EU spille en stadig mere aktiv rolle med hensyn til at hindre Yemen i at blive endnu en mislykket stat i det internationale samfund.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Rampelyset i forbindelse med terrorbekæmpelsen er rettet mod Yemen, der er en rugekasse for islamiske ekstremister. Bekæmpelse af fattigdom og øget militærstøtte vil ikke få Yemens problemer til at forsvinde. Løsningen er at yde mere udviklingsbistand med henblik på at trække tæppet væk under fødderne på nogle af de mennesker, der lader sig rekruttere til jihad. I sidste ende må EU ikke lade sig tvinge til at spille rollen som USA's checkhæfte. EU skal i stedet indtage en rolle som upartisk mægler med henblik på at skabe dialog og bane vej for en langsigtet politisk løsning. I dette beslutningsforslag har man anlagt en tilsvarende indfaldsvinkel, og jeg har derfor stemt ja til forslaget.

Geoffrey Van Orden (ECR), *skriftlig*. – (EN) Selv om jeg er enig i hovedindholdet og var med til at udarbejde beslutningen om den aktuelle situation i Yemen, er jeg ikke enig i den henvisning, der er til den samordnende rolle, som Tjenesten for EU's Optræden Udadtil fremover skal spille, for så vidt angår Yemen. Jeg bad i udarbejdelsesfasen om at få henvisningerne til EU-Udenrigstjenesten fjernet, men de øvrige politiske grupper afviste det. EU-Udenrigstjenesten er et direkte produkt af Lissabontraktaten, der er en traktat, jeg ikke bryder mig om, og som ingen demokratisk legitimitet har. Det er tanken, at EU-Udenrigstjenesten skal have et netværk af "EU-ambassader" og under bevågenhed af EU's højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen fremover skal være ansvarlig for udarbejdelse og gennemførelse af EU's forsvars- og udenrigspolitik.

Jeg har længe været modstander af, at EU skal spille en rolle på disse to politiske områder, som jeg oprigtig talt mener, forsat udelukkende skal henhøre under de suveræne medlemsstaters kompetence.

Forslag til beslutning B7-0029/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark og William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *skriftlig*. – (EN) UKIP er fuldstændig imod menneskehandel, da det er en moderne udgave af slaveri. Vi opfordrer til at idømme de forbrydere, der begår en sådan strafbar handling, de højeste strafferetlige sanktioner i landet og til at træffe alvorlige foranstaltninger for at borteliminere disse aktiviteter. Vi kan imidlertid ikke støtte, at EU ved at benytte problemet med menneskehandel som påskud harmoniserer indvandrings- og grænsepolitikken hen over hovederne på de valgte regeringer. Det må være op til vælgerne via stemmeurnerne og de valgte politikere at træffe afgørelse om den nationale politik vedrørende disse spørgsmål – og ikke op til EU at tiltage sig endnu mere politisk magt, hvorved den demokratiske ansvarlighed forsvinder. Hvis der ikke var åbne grænser inden for EU, og hvis hvert enkelt land havde sin egen indvandringspolitik, ville det være langt nemmere at udrydde alvorlig organiseret kriminalitet og menneskehandel.

Liam Aylward (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Jeg stemte for dette beslutningsforslag, fordi vi må sikre os, at spørgsmålet om menneskehandel og den måde, hvorpå denne handel anvendes som en ressource på arbejdsmarkedet, prioriteres højt – både i praksis og moralsk.

I henhold til Lissabontraktaten har EU både magt til og mulighed for at styrke den europæiske politik vedrørende menneskehandel. Som jeg sagde under forhandlingen om denne beslutning, skal problemstillingen stå højt dagsordenen. EU har som følge den betydningsfulde rolle i globale handelssammenhænge og forpligtelsen til at beskytte menneskerettighederne et ansvar for at bekæmpe menneskehandel – og især børnearbejde.

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (EN) Menneskehandel er en af de hæsligste og alvorligste forbrydelser. Kampen kan ikke blive effektiv uden en sammenhængende politisk indfaldsvinkel, hvor der fokuseres på forebyggelse, beskyttelse af ofre og effektive strafferetlige sanktioner over for menneskesmuglere. Den frie bevægelighed inden for EU har medført betydelige fordele for vores medborgere, men samtidig er der åbnet mange muligheder for menneskesmuglere. Titusindvis af unge kvinder og børn fra de nye medlemsstater bliver hvert år ofre for menneskehandel. Parlamentet skal spille en afgørende rolle i bekæmpelsen af menneskehandel. Det vil være op til os at sikre, at forebyggelse, beskyttelse og støtte til ofre kommer højt op på den politiske dagsorden. Vi skal forlange, at medlemsstaterne fuldt ud gennemfører de gældende EU-politikker og andre instrumenter vedrørende menneskehandel, og forvisse os om, at der iværksættes strengere strafferetlige sanktioner.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Jeg stemte for denne beslutning, fordi EU skal bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel. Med den stigende arbejdsløshed vil der være flere mennesker, som bliver ofre for menneskehandel eller bliver udnyttet til tvangsarbejde. Frem for alt vil mennesker, der har mistet deres arbejdsplads i deres hjemland, og som har mistet håbet om et bedre liv, søge at opnå fremgang i livet et andet sted. En sådan situation kan udnyttes af kriminelle bander. Det største område for menneskehandel, der involverer børn, især piger og kvinder, har ikke forandret sig i mange år. Seksuel udnyttelse under slavelignende vilkår forekommer især i Østeuropa, der fungerer som lidt af en transitroute for salg af mennesker til vestlige lande. Vi skal udarbejde en strategi med nogle foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel, hvor opmærksomheden primært rettes mod bekæmpelse af menneskehandel, forebyggelse og beskyttelse af ofre samt idømmelse af strafferetlige sanktioner. Alle medlemsstater skal træffe strenge foranstaltninger for at bekæmpe menneskehandel, idet man skal sikre en samordning med den nationale lovgivning. Vi skal stræbe efter et tættere samarbejde mellem alle interesseparter vedrørende spørgsmålet om menneskehandel.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Denne moderne form for slaveri har i de senere år bredt sig foruroligende meget, og er blevet den tredjemest lukrative aktivitet for den organiserede kriminalitet. I 2009 skønnede FN, at der var 270 000 ofre, og Europol kunne ikke registrere noget fald i handelen med kvinder med henblik på seksuel udnyttelse og kunne notere en stigning i omfanget af menneskehandel med henblik på tvangsarbejde. Det er uacceptabelt, og der må ikke forekomme juridiske smuthuller, som lettere får det til at ske. Vi er nødt til at finde en hurtig, global, omfattende og samordnet løsning – det være sig af lovgivningsmæssig eller operationel karakter. Med Lissabontraktatens ikrafttræden opfordrer jeg kraftigt Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge et nyt forslag, idet man gør udarbejdelse af en sammenhængende europæisk politik vedrørende effektiv bekæmpelse af menneskehandel til et af de vigtigste prioritetsområder. Dette forslag skal belyse alle aspekter af spørgsmålet såsom ofrenes hjemlande, transitruter, bestemmelsessteder, menneskehandlere, transport, udnyttelse af andre mellemmand, kundekreds og slutbrugere.

Vi skal samtidig påse, at der ydes tilstrækkelig beskyttelse til ofre og vidner via øjeblikkelig bistand. Der skal også gøres en indsats for at få det bedste ud af de instrumenter, som desværre fortsat ikke bliver brugt nok på dette område af diverse organer, herunder Europol, Eurojust og Frontex.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg tror fuldt og fast på og støtter oprettelsen af en permanent platform på EU-plan, der garanterer, at politikerne vedrørende menneskehandel omfatter aspekter i forbindelse med både sociale forhold og social integration, samt vedtagelsen af velegnede og effektive programmer til støtte for ofrenes sociale reintegration, herunder foranstaltninger i relation til arbejdsmarkedet og sociale sikringsordninger.

Lena Ek, Marit Paulsen og Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Vi mener, at den oprindelige ordlyd i punkt 13 og 15 vedrørende forskellen mellem ofre for menneskehandel og ulovlige indvandrere og vedrørende opholdstilladelser til mennesker, der er blevet udsat for menneskehandel, er at foretrække, men vi stemmer for ændringsforslagene til disse punkter for at nå frem til et kompromis. Som følge af dette kompromis vil ofre for menneskehandel få tildelt midlertidig opholdstilladelse, og grænsekontrolorganerne vil blive mere bevidste om problemet med menneskehandel. Dette er et første skridt. Vi foretrækker, at beslutningen indføres nu og vil fortsat arbejde hen imod, at ofre for menneskehandel tildeles permanent opholdstilladelse.

Ioan Enciu (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Parlamentets beslutning om forebyggelse af menneskehandel, da jeg mener, at det er særdeles vigtigt at optrappe kampen mod menneskehandel, som har antaget foruroligende dimensioner og udgør en alvorlig overtrædelse af de grundlæggende menneskerettigheder.

Direktivudkastet, som inden længe skal fremlægges over for Parlamentet til overvejelse, skal indeholde bestemmelser om hårde strafferetlige sanktioner på EU-plan mod alle personer, der er involveret i denne form for menneskehandel. Der skal ske en ændring af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til harmonisering af sanktioner for at sikre, at menneskesmuglere pålægges de maksimale sanktioner, idet der på nuværende tidspunkt er stor forskel fra stat til stat.

Set i dette perspektiv er det også nødvendigt med en tværnational tilgang for at kunne gøre noget ved denne plage ved at udbygge samarbejdet med oprindelses- og transitlandene, hvor menneskesmuglere i visse lande kun bliver idømt ubetydelige bøder. Samtidig skal der ydes beskyttelse og bistand til ofre for menneskehandel, først og fremmest kvinder og børn, der ifølge oplysningerne står for ca. 80 % af alle tilfældene.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for beslutningen om forebyggelse af menneskehandel ved at støtte, at Kommissionen og Rådet skal sikre, at bekæmpelse af denne plage fortsat har højt prioritet i disse institutioner – selv under en økonomi- og finanskrisen. De medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, skal fuldt ud gennemføre alle EU's politikker vedrørende menneskehandel på nationalt plan og snarest muligt ratificere de øvrige retlige instrumenter på dette område for at sikre større beskyttelse og bistand til ofre for menneskehandel.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Nutidens menneskehandel er for ofre en umenneskelig moderne form for slaveri. For gerningsmændene, dvs. de kriminelle organisationer, der er involveret i prostitution og seksuel udnyttelse, ulovlig adoption, tvangsarbejde, ulovlig indvandring og ulovlig handel med organer, er det en yderst lukrativ aktivitet.

Denne forfærdelige realitet er vi desværre også vidne til i EU. Jeg opfordrer derfor kraftigt Kommissionen til at træffe drastiske og håndfaste foranstaltninger med henblik på at bekæmpe menneskehandel. Der skal være en trestrengt tilgang: (i) Tilstrækkelig beskyttelse af ofre, der for det meste er kvinder og børn, sikring af de mest grundlæggende rettigheder som f.eks. deres liv, frihed, fysiske og moralske integritet og seksuelle selvbestemmelse, (ii) forebyggende foranstaltninger ved efterforskning og opløsning af netværk, der fremmer og drager fordel af menneskehandel, og afslutningsvis (iii) strenge straffe for handel med og udnyttelse af mennesker uanset af hvilke nederdrægtige grunde, og sanktionerne skal stå i rimeligt forhold til de begåede forbrydelser.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Som anført i den vedtagne beslutning skal der træffes omgående foranstaltninger "mod menneskehandel ud fra en holistisk tilgang med udgangspunkt i menneskerettighederne og med fokus på bekæmpelse af handelen, forebyggelse samt beskyttelse af ofre". "At vælge en offerorienteret tilgang, dvs. at alle potentielle typer af ofre skal identificeres, gøres til mål for en indsats og beskyttes, med særlig fokus på børn og andre risikogrupper."

Vi beklager dog, at de ændringsforslag, vi fremsatte til denne beslutning, er blevet forkastet, selv om vi havde fokuseret på årsagerne bag menneskehandel og måderne til bekæmpelse deraf, især følgende:

- Bekæmpelse af arbejdsløshed, social udstødelse og fattigdom som grundlæggende årsager til menneskehandel, hvilket understreger det presserende behov for en ændring i den økonomiske politik samt social- og arbejdsmarkedspolitikken med henblik på at opprioritere styrkelsen af de sociale og beskæftigelsesmæssige rettigheder, arbejdspladser med rettigheder, gode offentlige tjenesteydelser samt økonomiske og sociale fremskridt.

- Styrkelse af samarbejdet og solidariteten med migranternes hjemlande, især ved at bidrage til udviklingen af deres økonomi, større adgang til viden, eftergivelse af deres gæld og beskatning af finansielle transaktioner.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Vi har stemt imod denne beslutning om menneskehandel, selv om det er en af de mest afskyelige forbrydelser, der findes. Vi har for det første gjort dette, fordi man politisk set udnytter situationen for yderligere at udvide de beføjelser, man vil tildele Bruxelles' Europa, dets institutioner og dets talrige agenturer, der ikke desto mindre fortsat vil vise sig at være ineffektive. Vi har for det andet – og frem for alt – gjort det, fordi man anvender den opmærksomhed, der normalt er rettet mod ofre, til at skabe en ny sugepumpeeffekt, for så vidt indvandring angår, nemlig adgang til socialhjælp og retshjælp, automatisk opholdstilladelse, adgang til arbejdsmarkedet, forenklet adgang til familiesammenføring og

socialforsorg. Alt dette vil blive tildelt, uanset om offeret samarbejder med myndighederne om at bidrage til at fange menneskesmuglere og få opløst netværkene. Det eneste, en hvilken som helst illegal indvandrer så behøver at gøre for at komme ind i Europa, er at sige, at man er offer for et netværk, der afpresser én for tusindvis af euro. Uanset hvad man måtte mene om det, vil illegale indvandrere gøre krav på denne status og denne socialforsorg – og det vil Parlamentet give dem! Det er uansvarligt!

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for beslutningen om forebyggelse af menneskehandel, der blev fremlagt af venstrefløjen og midtergruppen i Parlamentet, fordi vi er nødt til højt og tydeligt at fastslå, at ofre for menneskehandel, hvoraf de fleste er kvinder og børn, skal nyde godt af betingelsesløs beskyttelse og bistand. Disse ofre skal have fortrinsret med hensyn til gratis retshjælp, sanktioner over for menneskesmuglere skal være skrappe, og der skal findes måder, hvorpå man kan søge at begrænse kundernes efterspørgsel efter de pågældende serviceydelser. Dette er en form for uacceptabel vold mod kvinder, og der skal gribes ind i fællesskab for at forhindre en sådan menneskehandel, beskytte ofre for handelen og retsforfølge gerningsmændene bag disse voldsforbrydelser.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Mens mange mennesker i EU lever et rimelig behageligt liv, er virkeligheden, at der i hele EU, og også i de allermest velhavende områder, er en lang række personer, som lever i slaveri. Det, at menneskehandel i sin natur meget sker på tværs af grænserne, betyder, at det er et spørgsmål, hvor EU's institutioner skal spille en central rolle, og jeg glæder mig derfor over beslutningen i dag.

Livia Járóka (PPE), skriftlig. – (HU) Menneskehandel er en af de alvorligste overtrædelser af menneskerettighederne, og handelen kan antage en række former, lige fra seksuel udnyttelse og tvangsarbejde samt organhandel og helt til slaveri i hjemmet, idet ofre først og fremmest er kvinder og børn. Det nuværende retsgrundlag i EU til bekæmpelse af menneskehandel er ikke tilstrækkeligt, så det er bydende nødvendigt, at EU ved at trække på mandatet ifølge Lissabontraktaten iværksætter en meget mere markant indsats over for dette fænomen og især fokuserer på beskyttelse af og bistand til risikogrupper, især børn. I den forbindelse er udspillet om at etablere en post som EU-koordinator for bekæmpelse af menneskehandel positivt, og den kendsgerning, at medlemsstaterne i forslaget anmodes om at afsige afskrækkende domme, der afspejler forbrydelsens alvor, er også positiv. Som en særdeles vigtig udvikling anføres det i forslaget, at offerets samtykke er irrelevant med hensyn til en strafferetlig forfølgelse, og at der ydes bistand til offeret, uanset om vedkommende er villig til at være involveret i proceduren.

Det er også vigtigt at inddrage civilsamfundet mest muligt i de institutionelle aktiviteter med hensyn til at udrydde menneskehandelen samt igangsætte informations- og opmærksomhedskampagner henvendt til de mest udsatte grupper. Medlemsstaterne vil forhåbentlig snart gennemføre denne helhedstilgang, der omfatter forebyggelse, sanktioner og beskyttelse af ofre i deres egen lovgivning, og ved at ratificere de relevante retlige instrumenter vil de tage et stort skridt i retning af at få udryddet denne moderne form for slaveri.

Filip Kaczmarek (PPE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for vedtagelsen af beslutningen om menneskehandel. Menneskehandel er en af de værste former for uretfærdighed, mennesker kan udsætte andre for. Det er rystende, hvor almindeligt dette forfærdelige fænomen er. Jeg kan ikke finde nogen som helst retfærdiggørelse eller formildende omstændigheder for de personer, der på denne måde træder alle de værdier, som er så betydningsfulde for os, under fode. Menneskehandel er det modsatte af frihed, værdighed og lighed. Jeg håber, Parlamentet vil bidrage til at begrænse og fremover fuldstændig udrydde menneskehandel.

Timothy Kirkhope (ECR), skriftlig. – (EN) ECR-Gruppen står samlet bag opfattelsen af, at handel med mennesker er helt uacceptabel og skal stoppes. Men vi har tungtvejende forbehold med hensyn til, om denne beslutning er tilstrækkelig til at få gjort noget ved de tilgrundliggende årsager, der fører til menneskehandel, og vi har således valgt at stemme imod beslutningen. ECR-Gruppen føler, at der i denne beslutning tages udgangspunkt i en "offerorienteret tilgang", hvor det foreskrives, hvordan medlemsstaterne skal tage sig af ofre, når de har været udsat for menneskehandel, idet man således antager, at menneskehandel ikke kan undgås. ECR-Gruppen har imidlertid sammen med EPP undertegnet en beslutning, der opfordrer til et styrket samarbejde mellem medlemsstaterne, politiet og grænsekontrolorganerne, hvor personoplysninger behandles sikkert, og hvor medlemsstaterne selv kan bestemme, hvordan de vil tage sig af ofre.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Alle former for slaveri er, uanset om de er "moderne" eller ej, helt og aldeles forkastelige. Det er derfor al ære værd, at man med denne beslutning søger at beskytte volds ofre mod den umenneskelige hunger efter profit og mod den deraf følgende sociale og psykologiske elendighed. Alligevel er det beklageligt, at den er begrænset til at omhandle ofre for kriminelle netværk i

undergrundsøkonomien, fordi menneskehandel også har et lovligt modstykke, hvilket ikke er mindre modbydeligt.

Neoliberalismen påfører med den sygelige optagethed af profit, den konstante påtvungne konkurrencesituation mellem arbejderne og udflytningsaktiviteterne også borgerne både symbolsk og fysisk vold. Den tvinger dem til at udvandre mod deres vilje og kaster dem ud i så store problemer, at arbejdsrelaterede selvmord er et stigende problem. At undertrykke borgerne på denne måde, at gøre dem til simple reguleringsfaktorer i et ineffektivt, usundt system, redskaber brugt til at tjene den økonomiske elites interesser, uden at der vises noget som helst hensyn til deres liv – og hvor man bringer deres liv i fare – er det ikke det samme som den form for ejerskab over mennesker, som slaveri jo er? Samtidig med at kriminalitet helt klart skal bekæmpes, er det lige så nødvendigt at bekæmpe institutionaliserede ulovligheder og gøre EU til en union, der sætter borgerne fri.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Menneskehandel krænker de mest grundlæggende menneskerettigheder og er en form for slaveri, der bygger på seksuel og arbejdsmæssig udnyttelse. Ifølge internationale skøn er menneskehandel den tredjemest lukrative form for ulovlig handel. Nu hvor Lissabontraktaten er trådt i kraft, er EU's tiltag vedrørende retligt samarbejde og politisamarbejde tydeligvis blevet styrket. Bekæmpelse af menneskehandel skal være et af de vigtigste mål i EU, og Parlamentets rolle som medlovgiver betyder, at det i den forbindelse kommer til at spille en central rolle. Bekæmpelse af menneskehandel skal derfor fortsat stå øverst på EU's dagsorden, selv under en økonomi- og finanskrisen.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Menneskehandel er en af de største svøber i begyndelsen af dette århundrede. De personer, der kalder det en moderne form for slaveri, kan ikke beskyldes for at overdrive. Det er en aktivitet, der er usædvanlig rentabel og kontrolleres af farlige, organiserede kriminelle bander. Jeg støtter fuldt ud det forslag til beslutning (B7-0029/2010) om forebyggelse af menneskehandel, der blev fremsat af en bred koalition af Parlamentets politiske grupper. Det er min holdning, at Kommissionen er forpligtet til at udvikle en handlingsplan til effektiv udryddelse af menneskehandel. Jeg støtter samtidig fuldt ud anmodningen fra forslagsstillernes side om udnævnelse af en EU-koordinator for bekæmpelse af menneskehandel under kommissæren for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og EU-borgerskab. Det vil forhåbentlig give et nyt incitament til at intensivere indsatsen mod menneskehandel.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Menneskehandel er et stadig større marked og kan nu om stunder sammenlignes med narkotika- eller våbenhandel og er et fænomen, som har spredt sig til hele verden, men er mest akut i underudviklede lande. Ifølge betænkningen fra FN's arbejdsgruppe kommer ofrene for menneskehandel fra forskellige sociale miljøer – og spredningen går fra de mest velhavende til de fattigste, fra de bedst uddannede til totale analfabeter, fra ganske unge til ældre kvinder. Vi er nødt til at koordinere oplysningerne bedre for at kunne bekæmpe dette stadig mere udbredte fænomen mere effektivt. I den henseende vil det være nyttigt, hvis Eurojust, Europol og Frontex hvert år kunne fremlægge en fælles rapport om menneskehandel. Hvis EU ønsker at tage føringen med hensyn til at overholde menneskerettighederne, skal vi være mere aktivt involveret i at samarbejde med andre stater for at være med til at sætte en stopper for fænomenet. Der er desuden også behov for bedre finansiering af de programmer, som har til formål at bekæmpe menneskehandel, og for en mere effektiv samordning mellem institutionerne i de medlemsstater, der er involveret i bekæmpelse af menneskehandel.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Menneskehandel er den mest skændige form for menneskerettighedskrænkelser. Antallet af ofre for denne moderne form for slaveri stiger fra år til år. Opklaringsprocenten for denne type kriminalitet er meget lav. Jeg støtter derfor Parlamentets beslutning om forebyggelse af menneskehandel. Menneskehandel skal bekæmpes ved hjælp af alle mulige midler, begyndende med en grundig og omfattende oplysningskampagne for at vise fænomenets omfang og gøre samfundet mere bevidst om problemstillingen. Det er ikke nok med nogle få tilfældige oplysninger om sager med menneskehandel, som er blevet afsløret. Det er hver gang også yderst vigtigt at give adressen på de institutioner, der arbejder med at bekæmpe denne praksis.

I en rapport, som Legal Aid Centre og La Strada Foundation forelagde i januar 2010 "Forebyggelse af menneskehandel med kvinder fra Central- og Østeuropa. Information – forebyggelse – identifikation – intervention" påpeges det, at Polen ikke anvender de bestemmelser, der skal sikre ofrene for menneskehandel deres rettigheder. Et af de største problemer er det langtrukne arbejde med at få indføjet en moderne definition af menneskehandel i straffeloven. I 2005 blev Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel undertegnet i Warszawa. Det tog juristerne helt op til tre år at sige god for den. Vi har i dag stadig ikke nogen bindende definition af menneskehandel, hvilket hindrer indledende retlige skridt og retsforfølgning og dermed hindrer, at menneskerettighederne i Polen bliver overholdt.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) Min positive stemmeafgivning skal dog ikke ses som en tilslutning til de forslag i beslutningen, som betyder overførsel af mere magt fra medlemsstaterne til EU, såsom:

- at lade EU bestemme strengere sanktioner på området,
- henvisninger til EU's styrkede indsats på det strafferetlige område i Lissabontraktaten,
- og at der etableres en overordnet lovgivningsmæssig ramme på området.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (SV) Jeg stemte for beslutning B7-0029/2010 om menneskehandel, fordi den drejer sig om en særdeles vigtig sag, og der anføres en lang liste over ting, som skal gøres for at bekæmpe menneskehandel. Min støtte til beslutningen skal dog ikke ses som en tilslutning til de forslag i beslutningen, som betyder overførsel af mere magt fra medlemsstaterne til EU, såsom at lade EU bestemme strengere sanktioner på området, henvisninger til EU's styrkede indsats på det strafferetlige område i Lissabontraktaten, og at der etableres en overordnet lovgivningsmæssig ramme på området.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for beslutningen, fordi jeg personlig er involveret i bekæmpelse af menneskehandel i Slovakiet. Det var mig, der iværksatte kampagnen "Ved du, hvor dit barn er nu?" I Udvalget om Kvinders Rettigheder vedtog man også et ændringsforslag under forhandlingen om budgetproceduren med henblik på at iværksætte en flerårig mediekampagne med titlen "Ved du, hvor dit barn befinder sig lige nu?" i tæt samarbejde med civilsamfundets organisationer med henblik på at øge bevidstheden, for så vidt angår forældreansvar, forbedre beskyttelsen af børn mod alle former for vold og bekæmpe handel med børn mere effektivt. Denne nye beslutning, som jeg glæder mig over af hele mit hjerte, indeholder fem hovedpunkter, nemlig generelle aspekter, informationsindsamling, forebyggelse, retsforfølgelse og endelig beskyttelse af samt støtte og bistand til ofre. Kommissionen opfordres til at tage et initiativ, navnlig vedrørende informationsindsamling og forebyggelse, med henblik på at finde frem til de tilgrundliggende årsager til menneskehandel og de faktorer i hjem- og bestemmelseslandene, der fremmer menneskehandelen. Jeg stoler på, at forældrene bliver bevidste om det krævende forældreansvar over for deres børn med henblik på at hindre børn og unge i at blive offer for menneskehandel.

Forslag til beslutning RC-B7-0064/2010

John Stuart Agnew og William (The Earl of) Dartmouth (EFD), skriftlig. – (EN) UKIP mener, at miljøbeskyttelse er af stor betydning. Godt nok har vi rejst tvivl om de videnskabelige præmisser, forhandlingerne i København byggede på, men vi har intet at indvende imod, at der på medlemsstatsniveau træffes foranstaltninger for at beskytte miljøet.

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for denne beslutning, da jeg mener, at EU er nødt til at udarbejde en ny udviklingsplan for at bekæmpe klimaændringerne. I den næste reviderede udgave af budgettet skal der være tilstrækkelige ressourcer til foranstaltninger, så vi kan imødegå denne betydelige udfordring. Vi må holde os vores forpligtelse til at bekæmpe klimaændringerne for øje. Som europæere må vi forpligte os til et mål vedrørende nedbringelse af CO₂-emissionerne på mere end 20 % senest i 2020. Samarbejde med andre partnere i verden vil også være af stor betydning med henblik på at nå frem til en ambitiøs, omfattende og juridisk bindende aftale i overensstemmelse med målet om at undgå en opvarmning på mere end 2 °C. Jeg mener også, at de initiativer, der i EU udarbejdes for at fremme og tilskynde til grøn økonomi og energisikkerhed samt reducere afhængigheden af bestemte energikilder, fortsat skal have høj prioritet. EU kan finde inspiration til sine politikker i min region, Azorerne, hvor 30 % af energien allerede kommer fra vedvarende energikilder.

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (LT) Både Europa og resten af verden satte stor lid til konferencen i København. EU var klar til at indtage lederrollen på dette møde og vende tilbage med en juridisk bindende traktat, men mødet endte med meget ringe klarhed over, hvordan bekæmpelsen af klimaændringer skal udvikles fremover. Aftalen i København, der hverken rummer ambitiøse mål eller indeholder forpligtelser, er et utilfredsstillende resultat. EU's ambitiøse 20-20-20-mål får måske lov til simpelthen at forblive en fjern drøm, hvis dette spørgsmål ikke løses globalt. EU skal med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil snarest muligt begynde at føre strategien om "klimadiplomati" ud i livet og sikre, at Europa frem for alt taler med én stemme i forhandlingerne med andre lande og holder fast i det principielle standpunkt, således at der hurtigst muligt kan komme en obligatorisk international aftale om klimaændringer.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg glæder mig over vedtagelsen af forslaget til beslutning om resultaterne af den 15. partskonference (COP 15), hvor jeg var medforslagsstiller, og resultaterne af

forhandlingerne mellem de forskellige politiske grupper, idet de er repræsentative for den stadig større almene interesse for området, med en bæredygtig fremtid som målsætningen. Jeg vil gerne endnu en gang udtrykke min skuffelse over resultatet af topmødet i København, og jeg opfordrer EU til at genindtage sin fremtrædende rolle i forbindelse med bekæmpelsen af klimaændringer og bidrage til, at der bliver indgået en juridisk bindende aftale med målelige, kommunikerbare og verificerbare reduktionsmål på COP 16 i Mexico i år.

Hvis det europæiske erhvervsliv skal blive mere konkurrencedygtigt og skabe flere arbejdspladser, er det af grundlæggende betydning at investere i en bæredygtig fremtid, der skal omfatte klimabeskyttelse, energisikkerhed, en nedbringelse af energiahængigheden og effektiv anvendelse af ressourcerne. I lyset heraf opfordrer jeg de industrialiserede lande til at investere mere i forskning i nye teknologier med det formål både at reducere udledningen af CO₂ og nå frem til en mere effektiv og bæredygtig anvendelse af naturressourcerne.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Forslaget indeholder positive elementer som f.eks. erkendelsen af de manglende mellemlangsigtede og langsigtede mål og den noget uklare og ringe finansiering af klimaindsatsen i udviklingslandene. Jeg har dog undladt at stemme, fordi alle ændringsforslagene fra min gruppe, hvor vi ønskede yderligere tiltag til en reduktion af CO₂-emissionerne med mindst 40 % senest i 2020 på grundlag af en juridisk bindende aftale, forkastelse af kerneenergi som en "ren" energiform, mere økonomisk støtte til fattige lande og udviklingslandene til udvikling og overførsel af teknologi og en socialt levedygtig grøn økonomi, som kan styrke investeringerne og beskæftigelsen og forbedre livskvaliteten, blev nedstemt, og også fordi de vigtige ændringsforslag med forslag om en afgift på 0,01 % på finansielle transaktioner, der kunne indbringe 20 000 mio. EUR om året som bidrag til udviklingslandenes bekæmpelse af og tilpasning til klimaændringerne, ikke blev vedtaget. Vi kan ikke tage til Mexico med Københavnsaftalen, som er den vag og nedslående. Vi er nødt til at revidere politikken vedrørende klimaændringer markant, således at der kan indgås en ordentlig aftale ved de kommende forhandlinger. Det kan kun ske ved at erkende og rette op på de fejl, der blev begået i København, og det undlader man at gøre i Parlamentets beslutning.

Spyros Danellis (S&D), skriftlig. – (RO) Den kendsgerning, at topmødet i København generelt beskrives som en "beklagelig fiasko" i forsøget på at nå frem til en global aftale om at begrænse drivhusgasemissionerne, som opvarmer jordens klima, tjener blot til at understrege den totale mangel på samordning blandt EU's medlemsstater i forhold til USA og de nye vækstlande.

Københavnsaftalen indeholder ikke engang et mål, for så vidt angår en acceptabel grænse for den globale temperaturstigning. Jeg håber imidlertid på et positivt resultat og en kraftig røst fra EU's side vedrørende en begrænsning af virkningen af klimaændringerne på det møde, der afholdes i februar næste år, når verdens nationer indkaldes til at forelægge deres planer om, hvordan de har i sinde at nedsætte emissionerne senest i 2020.

Mário David (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for den fælles beslutning om resultaterne af konferencen i København, idet jeg i brede træk er enig i foreslåede foranstaltningers indhold – og især på to punkter. Det første punkt er, at det er helt afgørende, at EU taler med én stemme i internationale forhandlinger, idet vi kun i så fald kan sikre os at være blandt verdens førende med hensyn til at få gjort noget ved dette vigtige spørgsmål. Denne sag vil få eftervirkninger i de kommende generationer og kræver således faste, vejledende, øjeblikkelige og fornuftige tiltag, sådan som EU har gjort ved andre problemstillinger såsom finanskrisen. Det er nødvendigt med et nyt "klimadiplomati" for at nå dette mål. Den indsats, der er ydet ikke alene af EU, men også af Kina og USA, er i den forbindelse af grundlæggende betydning – som præciseret i punkt 5 og 15 i dokumentet.

Det andet punkt, jeg gerne vil fremhæve, er behovet for, at udviklingslande/nye vækstøkonomier indfører de regler om klimaændringer, der finder anvendelse i EU's medlemsstater. Jeg og nogle af mine kolleger har på den baggrund slået til lyd for indførelsen af en CO₂-afgift på import af produkter fra tredjelande, således at denne tanke kan modnes i retning af at kunne tages med i overvejelserne i fremtiden, hvilket jeg mener, er et særlig vigtigt skridt.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om resultaterne af topmødet i København om klimaændringer. Resultatet af den 15. partskonference (COP 15) var skuffende. EU er derfor nødt til at gøre en kraftanstrengelse med hensyn til udenrigsdiplomati og tale med én stemme med henblik på at sikre en juridisk bindende international aftale om klimaændringer, der gør det muligt, at den maksimale globale temperaturstigning udgør 2 °C.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Efter dødvandet på konferencen i København om klimaændringer er det vigtigt, at EU fortsætter den kurs, der hidtil er udstukket med hensyn til at forpligte sig seriøst til at stræbe efter en bæredygtig udvikling og forsøge at nedbringe CO₂-emissionerne uden at spille hasard med det europæiske erhvervsliv.

I de nye klimapolitikker skal man, navnlig i forbindelse med den generelle krise, hele tiden holde sig den økonomiske effektivitet for øje og må ikke på nogen måde sætte spørgsmålstegn ved den økonomiske bæredygtighed i de europæiske nationer. Jeg opfordrer derfor kraftigt til en ny tilgang til energipolitik, nemlig en tilgang, der bygger på ren energi, mere effektiv anvendelse af de naturressourcer, vi råder over, og markante investeringer i forskning og mere miljøvenlige teknologier, således at vi kan bevare den europæiske konkurrenceevne og gøre det muligt at skabe arbejdspladser inden for rammerne af en bæredygtig udvikling.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) EU har altid haft en lederrolle i internationale forhandlinger om klimaændringer. Men til trods for EU's ambitioner blev den seneste klimakonference i København en fiasko for alle dem, der var fast besluttet på at nå frem til en bindende aftale. Resultatet ligger fjernt fra EU's holdning til spørgsmålet og ligger også fjernt fra det, der skal til for at beskytte klimaet. I betragtning af det skuffende resultat af topmødet i København ønsker Parlamentet at sende et klart signal til den europæiske offentlighed og til verden om, at EU fortsat støtter bekæmpelsen af klimaændringerne helhjertet. Vi er nu ved at forberede vejen fremad for den næste konference i Mexico, hvor der skal gøres en større indsats i retning af at få samtlige parter engageret. Vi kan ikke gentage de samme fejl, som opstod i København. Vi må spørge os selv om, hvad der gik galt under forhandlingerne, og overveje, hvordan vi kommer videre, hvis vi skal have USA, Kina og Indien med på vognen.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I den beslutning, vi drøfter, undlader man at forholde sig kritisk til årsagerne til det uheldige udfald i København. I stedet for seriøst at analysere den rolle, EU selv spillede for fiaskoen, bliver flertallet i Parlamentet ved med at udpege syndebukke som f.eks. Kina (hvis CO₂-emissioner i atmosfæren pr. indbygger er mindre end halvdelen af emissionerne i EU) og nu landene i det Bolivarianske Alternativ for Amerika. Denne holdning skyldes udelukkende blindhed og forudindtaget hos de mest fremtrædende politikere, og det udhuler og undergraver det, der ret beset skete i København. Det er vigtigt at bemærke, at man fastholder tanken om effektive markedsinstrumenter som f.eks. handel med emissionstilladelser, samtidig med at man ignorerer, hvor ineffektive de er, og hvor unaturlige de allerede har vist sig at være i brug. Endnu en gang bliver den nødvendige drøftelse af de såkaldte fleksible mekanismer som f.eks. mekanismen for bæredygtig udvikling (Clean Development Mechanism) sat ud på et sidespor.

Samtidig afviser man behovet for at respektere udviklingslandenes suverænitet med hensyn til at definere og gennemføre de såkaldte tilpasningsstrategier. Der kan ikke komme nogen rimelig og bæredygtig løsning på problemet med klimaændringer eller andre miljøproblemer ud af det irrationelle system, der forårsagede dem i første omgang. Det, vi har brug for, er en anden økonomisk og social model, som taler kapitalismen midt imod.

Adam Gierek (S&D), skriftlig. – (PL) Denne beslutning bevidner, at "de rettroende", der tager IPCC's synspunkter for gode varer, ikke har forstået noget som helst. Den største svaghed ved COP 15 var en manglende erkendelse af, at tredjelande og udviklingslandene – og også nogle af EU-landene – var nærtagende med hensyn til "klimaretfærdighed", at de to største supermagter, USA og Kina, konkurrerer med hinanden både økonomisk og militært, og at de "ambitiøse" planer om at begrænse CO₂-emissionerne var baseret på en menneskeskabt klimaopvarmningsmodel, der ikke nyder særlig stor videnskabelig troværdighed. De dommedagsagtige erklæringer fra IPCC må anses for yderst uansvarlige, fordi politiske og økonomiske beslutninger, der træffes på baggrund deraf, vil påvirke mange kommende generationer. Disse beslutninger må derfor ikke bygge på udtalelser fra personer, der fører en tese, som er fastlagt på forhånd, ud i livet, nemlig teorien om, at det er mennesket, der er skyld i den globale opvarmning. IPCC's videnskabelige troværdighed svækkes af sager som den såkaldte Climategate-skandale, de fejlagtige oplysninger om den globale temperaturudvikling (Rusland og Australien) og den såkaldte Glaciategate-skandale.

Alle juridiske bestemmelser, der har en negativ indvirkning på udviklingen af den europæiske økonomi og bygger på erklæringer fra IPCC, bør derfor straks revideres. Vedrørende klimaændringer, der jo har så stor betydning for hele civilisationen, er tidspunktet inde til, at Kommissionen skal basere dens tiltag på egne metaanalyser af klimaforskningen, der skal udføres af et hold af klimatologer, som er uafhængige af Kommissionens synspunkter og ikke udsat for noget politisk pres. De sidste to betingelser er ikke med i beslutningen, og jeg stemte derfor imod.

Robert Goebbels (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte imod beslutningen, fordi den indeholder for megen ønsketænkning. Vi så i København, hvordan resten af verden opfatter EU's "lederrolle", for så vidt angår klimaændringer. Københavnsaftalen blev sammen med Kina, Indien, Brasilien, Sydafrika og nogle få andre lande forhandlet på plads af præsident Obama, idet Barroso, Sarkozy og Co. end ikke var blevet inviteret. Lad os i stedet for at belaste vores økonomier og vores medborgere med nye byrder investere i fremtidens teknologier. Sidste år blev Kina verdens førende eksportør af vindmølleudstyr og solceller. Man bør fra europæisk side komme med ind i den teknologiske kamp i stedet for at pålægge sig selv en slags kollektiv straf, der ikke imponerer nogen uden for Europa, og som ikke tiltrækker nogen som helst sympatisører.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Ved afstemningen om denne beslutning udtrykte jeg min skuffelse over den aftale, der omsider blev indgået i København i slutningen af 2009, og som efter min mening er utilstrækkelig, uambitiøs og mangelfuld med hensyn til målbare forpligtelser. Jeg beklager også, at ændringsforslagene fra min gruppe om at indføre en årlig afgift på 0,01 % på finansielle transaktioner for at finansiere indsatsen mod klimaændringerne i de fattigste og direkte mest berørte lande, der beløber sig til omkring 20 mia. EUR om året, ikke blev vedtaget. Afslutningsvis vil jeg sige, at hvis der skal være nogen som helst vægt bag EU's ord ved internationale forhandlinger som disse, må EU lære at tale med én stemme, så man ikke går glip af chancer for at spille en central rolle i forbindelse med de globale klimaændringer. Det kan gøres ved at fastsætte nogle ambitiøse mål om at nedbringe drivhusgasemissionerne med over 20 % senest i 2020.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Topmødet i København var i høj grad en forspildt chance i bestræbelserne på at bekæmpe klimaændringerne. Mit hjemland, Skotland, har vedtaget verdens mest ambitiøse lovgivning om klimaændringer, mens den skotske regerings nylige samarbejde med regeringen i Maldiverne kan tjene som model for internationale aftaler. I beslutningen i dag anmoder man om "bilaterale møder mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter" for at fremme forståelsen mellem parterne. Jeg forventer, at det nationale parlament i Skotland skal med til sådanne møder i betragtning af landets globale førerposition.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Denne beslutning indeholder en række ikke uvæsentlige tilnærmelser, for så vidt angår de grupper på højrefløjen, der har undertegnet den: Omtale af IPCC's arbejde, der refererer til klimaændringer, en opfordring til større inddragelse af civilsamfundet i arbejdet i forbindelse med konferencen i Mexico, en opfordring til EU om at forhøje sine mål om reduktion af drivhusgasemissioner til mere end de 20 %, der er foreslået inden 2020. Det er imidlertid ikke nok, og den rosende omtale af CO₂-markedet betyder, at al troværdigheden fordufter. Den tilbudte støtte til landene i syd, som vi står i klimagæld til, er ikke tilstrækkelig.

Ligeledes er det foreslåede mål om at bevæge sig i retning af en nedbringelse af drivhusgasemissionerne på 30 % senest i 2020 langt fra de 40 %, der er anbefalet af IPCC. Der henvises desuden ikke til udspillet fra den bolivianske præsident Evo Morales Ayma, dvs. Folkenes Verdenskonference om Klimaændringer og Moder Jords Rettigheder. Til dato foreslås det imidlertid kun, at befolkningerne i verden erkender deres rettigheder til økosystemet og opretter en domstol vedrørende klimaretfærdighed.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) De store forhåbninger, der var stillet til det stærkt opreklamerede topmøde i København, er blevet knust. De lande, der bærer det største ansvar på området, nåede ikke til enighed om en reduktion af drivhusgasemissionerne. Man er nødt til at finde en hurtig løsning på problemet, der volder bekymring i hele verden. Der skal være større gennemsigtighed og et større input fra civilsamfundet på den 16. partskonference (COP 16) i Mexico. EU skal kunne indtage en lederrolle i forbindelse med bekæmpelse af klimaændringerne. Alle lande, lige fra USA til de såkaldt nye vækstlande, herunder Kina, som forurener voldsomt meget, skal også acceptere deres ansvar i en kamp, der levner mindre og mindre plads til nye muligheder. Det er den bæredygtige fremtid for menneskeheden, der her er tale om. Hvis der ikke gøres noget i tide, kan vi nå et punkt, hvor løbet er kørt.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) Jeg undlod at stemme om beslutning RC-B7-0064/2010 om resultaterne af topmødet i København om klimaændringer, fordi jeg mener, det var en fiasko, eftersom Københavnsaftalen ikke er juridisk bindende, og der ikke fastsættes globale mål for nedbringelsen af CO₂-emissioner. De udviklede lande erkendte på topmødet ikke den klimagæld, de har i forhold til udviklingslandene, og de beklagede heller ikke de negative konsekvenser af de eksisterende markedsmekanismer (CO₂-handel). Ved at afholde mig fra at stemme vil jeg gerne udtrykke min dybeste skuffelse over topmødets resultat, der lå et godt stykke under vores medborgeres forventninger.

EU skal én gang for alle påtage sig et ansvar og gøre sit absolut yderste, for at CO₂-emissionerne bliver reduceret med 40 % senest i 2020. Jeg mener derfor, vi er nødt til at foreslå en ny økonomisk og social model for at udfordre kapitalismen. Jeg glæder mig over, at præsidenten i Bolivia, Evo Morales, har besluttet at afholde Folkenes Verdenskonference om Klimaændringer og Moder Jords Rettigheder.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) De fleste observatører anså med rette klimatopmødet i København for at være en fiasko. Det er vanskeligt ikke at få det indtryk, at verdens ledere i København spillede højt spil og ikke forsøgte at udarbejde den bedste aftale, men at klandre de andre parter for den udeblevne aftale. Det er foruroligende, at EU til trods for at have udarbejdet en fælles holdning ikke kunne anvende den som platform for en aftale med de andre lande. EU skal indlede en indsats for at sikre, at COP 16-konferencen i Mexico bliver en succes. Den klimaaftale, som EU bør fremme, skal indeholde tre grundlæggende elementer. Den skal være juridisk bindende, vise solidaritet og være ambitiøs. Den beslutning, der blev truffet under EU's topmøde i Sevilla, i henhold til hvilken EU ikke vil begrænse sine emissioner i 2020 med mere end 20 % i sammenligning med 1990, er bekymrende.

Betingelsen for at øge reduktionsmålet til 30 %, dvs. at andre lande først skal fremsætte en tilsvarende erklæring, er blevet gentaget. I øjeblikket ser det dog internationalt ud til, at kun EU kan sørge for fremdrift vedrørende mere markante reduktioner. Ingen ønsker at være i EU's sted, og EU må ikke opgive rollen som global initiativtager vedrørende vidtgående midler til bekæmpelse af den globale opvarmning. EU skal stille 7,2 mia. til rådighed og forpligte sig til at anvende beløbet i de lande, som er mest underudviklet og mest berørt af truslen om klimaændringer.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) Vi må tage ved lære af det uheldige udfald af topmødet i København, og netop dette prioriteres højt i Parlamentets beslutning, som jeg har stemt for. Vi ved, hvad der er galt, for FN-metoden virker ikke mere. USA og Kina har behandlet hinanden som fjender i forbindelse med bekæmpelse af klimaforstyrrelser, og EU har ikke kunnet tale med én stemme. Selv om vi ved, hvad der er galt, skal vi stadig finde en udvej, så vi kan nå frem til en aftale i Cancún i november 2010.

For at fastholde lederrollen skal EU udvise en innovativ tilgang til klimaspørgsmålet og foreslå noget andet end udelukkende målet om en global nedbringelse af emissionerne ved hjælp af den yderst spekulative ordning om et marked for drivhusgasemissioner, som er et redskab, den amerikanske regering desuden lige har afvist. Det er på tide at skifte over til en anden metode og foreslå en "teknologisk" bro mellem de industrialiserede lande og regioner og de lilleputstater, der hovedsagelig er ramt af klimaændringerne. Det er tilføjelsen af ambitiøse foranstaltninger vedrørende rene teknologier, energieffektivitet i bygninger og transportsystemer samt fremme af grønne arbejdspladser, der vil give anledning til morgendagens forhåbninger – forhåbninger om en aftale på det kommende topmøde i Cancún, større forhåbninger om et fælles verdenssyn.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Konferencen i København om klimaændringer resulterede ikke i en løsning, og man formåede ikke at blive enig om nogen definitive beslutninger eller afgørelser med hensyn til, hvor stor en begrænsning af emissionerne der skal ske, eller hvilke budgetmidler der skal anvendes til formålet. Jeg mener dog ikke, at konferencen var et nederlag, selv om EU's forventninger bestemt ikke blev indfriet. Forventningerne var irrationelle, både med hensyn til omfanget af den foreslåede reduktion af drivhusgasserne og med hensyn til de finansielle forventninger i forbindelse med bekæmpelsen af klimaændringerne. Derudover var der også en lidt arrogant holdning, i og med at man hævdede at spille en fremtrædende rolle i processen med at bekæmpe klimaændringerne. Vi befinder os efter min mening stadig i en fase, hvor det er uklogt at træffe bindende og definitive beslutninger. Det skyldes bl.a., at vi stadig ikke har pålidelige videnskabelige data om klimaændringer og menneskets rolle i processen. I den seneste tid har vi været vidne til uenigheder blandt eksperter og videnskabsmænd om emnet, hvilket bekræfter, at de ikke alle ser ens på virkningerne af den globale opvarmning. Et yderligere argument for at udskyde en endelig afgørelse er den økonomiske krise, der tvinger landene til at foretage besparelser og nedskæringer. I en vanskelig tid med økonomisk recession skal sociale anliggender prioriteres højt – som f.eks. arbejdsløshedsbekæmpelse og forarmelse af samfundet samt støtte til iværksætterkultur og andre foranstaltninger for at fremme den økonomiske vækst.

Peter Skinner (S&D), skriftlig. – (EN) Selv om det er indlysende, at det endelige udfald af topmødet i København var en skuffelse, så vil det bestemt være helt på sin plads at gøre en yderligere indsats. Der er simpelthen intet alternativ til fælles handling vedrørende dette spørgsmål.

Da EU fortsat spiller en afgørende rolle i forløbet inden den næste konference i Mexico, skal man gøre sig en kraftanstrengelse for at opnå politisk accept på globalt plan. Det er på baggrund af input fra fageksperter og andre observatører at borgerne beslutter sig for at bakke op om forslag vedrørende klimaændringer. De

kræfter, der kun satser på at skabe en atmosfære præget af frygt og fjendtlighed, gør ikke meget ud af at uddybe argumenterne i deres favør.

Den linje, der er lagt af EU's regeringer under ledelse af den britiske minister Ed Miliband, har vundet opbakning og frembyder reelt håb om en aftale. Parlamentet skal fortsat støtte denne tilgang.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Jeg stemte for denne beslutning, idet den indeholder en opfordring til, at der skal lægges en hårdere linje i forhandlingerne om en global klimapolitik. Endvidere er den manglende internationale aftale ikke nogen begrundelse for en yderligere udsættelse af EU's politiske foranstaltninger med henblik på at gennemføre EU's tidligere fremsatte løfter om senest i 2020 at nedsætte vores emissioner med 20 %.

Parlamentet gentager sit mål om at øge denne reduktion til 30 %. Det er godt, at Parlamentet udtrykkelig anfører, at initiativer med henblik på at fremme den grønne økonomi og gøre den mere tillokkende samt fremme energisikkerheden og begrænse energiahængigheden vil gøre det stadig lettere at opfylde et løfte om at nå op på en reduktion på 30 %.

Det er vigtigt, at man tager ved lære af fiaskoen i København. Vi er således nødt til at være selvkritiske og se i øjnene, at EU under forhandlingerne ikke kunne opbygge tillid ved hjælp af konkrete forudgående løfter om international statsfinansiering af klimaforanstaltninger i udviklingslandene. Det er således også vigtigt at erkende, at EU's kollektive bidrag til bestræbelserne på at opnå en reduktion og finansiere udviklingslandenes behov for tilpasning inden 2020 ikke må beløbe sig til mindre end 30 mia. EUR om året. Jeg håber, vi får et godt resultat i Mexico.

Thomas Ulmer (PPE), skriftlig. – (DE) Jeg har stemt imod beslutningsforslaget. En række gode ændringsforslag blev desværre forkastet. Folks realitetssans med hensyn til klimabeskyttelse ser ud til at være gået fløjten. Kritiske kommentarer og korrekt videnskabeligt arbejde vedrørende klimabeskyttelse er blevet afvist, samtidig med at man har bifaldet, at Europa skulle gå enegang. Det er ikke det, jeg forstår ved en ansvarlig politik for vores medborgere.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Jeg undlod at deltage i afstemningen om Parlamentets beslutning om topmødet i København, fordi den ikke falder i tråd med fiaskoen på topmødet, også selv om Parlamentet klart har fordømt EU's utilstrækkelighed ved den lejlighed.

Der er ganske vist blevet vedtaget nogle positive foranstaltninger som f.eks. opfordringen til Kommissionen om at være mere ambitiøs med hensyn til drivhusgasemissioner og bevilge tilstrækkelige midler til at gøre noget ved gasserne.

Andre ændringsforslag er uacceptable, idet de overlader det til markedet at regulere situationen ved hjælp af emissionstilladelser, mekanismen for bæredygtig udvikling osv. Desuden er der en opfordring til, at EU skal indlede forhandlinger med USA med det formål at etablere et transatlantisk CO₂-marked.

Afslutningsvis beklager jeg, at opfordringen til at indføre en grøn Tobin-skat blev afvist, idet indtægten herfra kunne have hjulpet udviklingslandene med at bekæmpe klimaændringerne.

Der kan ikke findes nogen varig, seriøs eller sammenhængende løsning på problemet med klimaændringerne i rationalet bag ved det system, der skabte problemerne. EU er forpligtet til at komme videre og gå foran med et godt eksempel, uanset hvad de andre staters holdning er. Det kan lade sig gøre, hvis EU kan give sig selv de fornødne ressourcer.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Konferencen i København var en fiasko. Denne aftale er udtryk for et første skridt, der bringer de fleste af parterne sammen og udgør et grundlag for tilsagn om at reducere, finansiere, måle, anmelde og kontrollere tiltag vedrørende afdæmpning af klimaændringerne og bekæmpelse af skovrydning. Ved at støtte beslutningen udtrykte jeg mit ønske om, at der på internationalt plan skal etableres et "klimadiplomati" med det primære formål at beskytte skabningen. Parlamentet har også meddelt, at det kollektive bidrag fra EU til en indsats for at reducere virkningen af klimaændringerne og bidrage til udviklingslandenes tilpasning ikke bør udgøre mindre end 30 000 mio. om året fra i dag og til 2020, velvidende at dette beløb kan stige i takt med, at der dukker ny viden op om klimaændringernes alvor og de deraf følgende omkostninger. Bortset fra en eventuel romantiserende forestilling om miljøet må vi ikke glemme det europæiske erhvervsliv. Jeg mener derfor, det er uhyre vigtigt for det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne, at der gøres en tilsvarende indsats af andre industrilande uden for EU, og at udviklingslandene og de nye vækstøkonomier giver tilsagn om rimelige reduktioner. Reduktionsmålene skal af hensyn til klimaretfærdighed være målelige, betydelige og verificerbare for alle og enhver.

Iva Zanicchi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for beslutningsforslagene om resultatet af konferencen i København om klimaændringer, om end med en vis forvirring.

I København, hvor jeg var med som repræsentant for Europa-Parlamentet, blev der indgået en aftale, der ikke er juridisk bindende. Ikke alene mangler der i aftalen en egnet løsning på spørgsmålene i forbindelse med den internationale kamp mod klimaændringerne, men der er heller ingen løsninger på problemet med den internationale konkurrenceforvridning. Det er til skade for europæiske virksomheder, der i modsætning til deres vigtigste konkurrenter i andre lande som f.eks. USA og Kina allerede skal opfylde ambitiøse mål om reduktion af emissionerne.

Jeg tror, EU skal arbejde på at udstikke en effektiv strategi med henblik på de kommende internationale møder, en strategi, der sigter på at fremme grønne teknologier, energieffektivitet og vedvarende energikilder, en strategi, hvormed der indføres et reelt globalt system til bekæmpelse af klimaændringer – og en strategi uden legitimering af konkurrenceforvridninger på internationalt plan.

Betænkning: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Nessa Childers (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg undlod at deltage i afstemningen om Domenici-betænkningen til trods for, at langt de fleste af forslagene deri er fornuftige. Der er brug for en fortsat indgående drøftelse af de forskellige spørgsmål, som rejses. På den ene side er det ved hjælp af et fair selskabsskattesystem nødvendigt at sikre, at de forskellige selskabsskattesystemer ikke giver mulighed for, at virksomhederne kan krybe uden om deres ansvar med hensyn til at støtte samfundet med en del af deres overskud. Men man er nødt til at være særlig opmærksom på den negative indvirkning, som et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag [”Common Consolidated Corporate Tax Base” – CCCTB] kunne få på små lande såsom Irland, hvis velstand og beskæftigelsesniveau i stort omfang beror på landets evne til at tiltrække udenlandske investeringer.

Proinsias De Rossa (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for betænkningen om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet, hvilket er af central betydning for genopbygningen af den globale økonomi. Der kræves gennemsigtighed, udveksling af informationer, tværnationalt samarbejde og fair skattekonkurrence. Man vil forhindre skattesvig og skatteunddragelse til konkurrencemæssig fordel for de hæderlige skattebetalende virksomheder og mindske presset på regeringerne for lavere selskabsskatteprocenter, hvor skattebyrden ville blive væltet over på arbejdstagerne og lavindkomstgrupperne, samtidig med at man var tvunget til at foretage nedskæringer i den offentlige sektor. I en eventuel europæisk aftale om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag skal der tages hensyn til behovene i geografiske udkantsregioner i EU som f.eks. Irland og deres evne til at tiltrække direkte udenlandske investeringer. Et CCCTB handler ikke om en fælles skatteprocent. Selskabsbeskatning henhører udelukkende under hver enkelt medlemsstats kompetence. Idéen med et CCCTB er at fastsætte et fælles retsgrundlag for beregningen af overskuddet i selskaber med forretningssteder i mindst to medlemsstater. Vedrørende CCCTB står der i den foreliggende betænkning, at man ”henviser til, at indførelsen af et fælles skattegrundlag for selskabsskat internt i EU vil gøre det nemmere at håndtere dobbeltbeskatning og spørgsmål om transfer pricing inden for koncerner”, og jeg glæder mig over den irske regerings forslag i dette års finanslovsforslag om at fastsætte bestemmelser om transfer pricing i multinationale selskaber.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Vi glæder os over, at der i betænkningen udtrykkelig står: ”fordømmer på det kraftigste, at eksistensen af skattely tilskynder til udøvelse af og indtjening på skatteundgåelse, skatteunddragelse og kapitalflugt; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at prioritere kampen mod skattely, skatteunddragelse og illegal kapitalflugt”.

Vi støtter også erklæringen om, at med ”de bestræbelser, der udfoldes som led i de initiativer, OECD står i spidsen for,” er ”disse resultater dog ikke [...] tilstrækkelige til at imødegå de udfordringer, som skattely og offshore-centre udgør, og må følges op af afgørende, effektive og konsekvente handlinger”, og endog at ”de hidtidige tilsagn fra G20 ikke er tilstrækkelige til at håndtere de udfordringer, som skatteunddragelse, skattely og offshore-centre udgør”.

Det vigtigste var dog, at man ikke reducerer dette til blot at være gode hensigter, men snarere bekæmper og afskaffer skattely og offshore-centre effektivt, især når de offentlige underskud – som i visse tilfælde – r omgærdet af dramatik i den hensigt at forfølge og endda forstærke de selvsamme neoliberale politikker, som endnu en gang lader arbejderne og folket stå tilbage med regningen for krisen.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) God politik og forvaltning på skatteområdet handler for Parlamentet ikke om bekæmpelse af svig, tålelige beskatningsforhold eller god anvendelse af offentlige midler. Det handler

om systematisk jagt på skatteyderne, hovedsagelig de europæiske skatteydere, og automatisk udveksling af oplysninger om deres bankkonti, uden at der er begået noget som helst ulovligt. Og hvad mere er, taler jeg her ikke om store virksomheder eller meget velhavende privatpersoner, der altid vil have midlerne til at kunne smutte fri, men om gennemsnitseuropæere.

Den megen tale om skattely er hyklerisk. Man raser mod Liechtenstein og Caribien, men der nævnes ikke et ord om Europas største skattely, City i London, eller om skattelyene i USA. Og der nævnes ikke et ord om årsagen til, at disse skattely overhovedet eksisterer, nemlig det skattehelvede, der nu er kendetegnende for de fleste af EU's medlemsstater, som er lammet af gæld og underskud. Fordi de offentlige udgifter er eksploderet som følge af regningen for de sociale konsekvenser af de økonomiske politikker og de uhyrlige omkostninger i forbindelse med masseindvandringen. Fordi medlemsstaterne ikke længere kan finansiere deres gæld, medmindre de tyr til markederne og indordner sig under deres betingelser, hvilket betyder, at 15 til 20 % af budgetudgifterne i en stat som Frankrig nu alene går til betaling af renter. Vi ønsker ikke at blive brugt som moralsk alibi for en sådan politik.

Marian Harkin (ALDE), skriftlig. – (EN) At bekæmpe dobbeltbeskatning ved hjælp af CCCTB er som at skyde gråspurve med kanoner. Der er langt mere effektive måder til bekæmpelse af problemet med dobbeltbeskatning. Jeg stemte derfor imod betragtning 25.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Den aktuelle økonomiske krise har fremhævet en række væsentlige områder, hvor der skal foretages reformer i EU og også i hele verden. God politik og forvaltning på skatteområdet er i høj grad et vigtigt element i en sund økonomi, og EU skal helt klart spille en rolle med hensyn til at fremme international god politik og forvaltning på dette område.

Arlene McCarthy (S&D), skriftlig. – (EN) Skattesvig og skatteunddragelse resulterer i, at man skønsmæssigt går glip af 200 mia. EUR om året – penge stjålet fra skatteyderne i den rige verden og fra de mest trængende i udviklingslandene. Kampen skal tages op mod denne svøbe, og min delegation støtter den foreliggende betænkning, der sender et kraftigt signal om, at Parlamentet ikke vil tolerere skattesvig og skatteunddragelse eller lade skattely fungere ustraffet.

Jeg glæder mig især over den klare erklæring om, at vi skal sigte efter, at automatisk udveksling af oplysninger bliver hovedreglen. Undersøgelser viser, at det er den mest effektive måde, hvorpå man kan håndtere spørgsmålet om skatteunddragelse og beskytte skatteindtægterne. De personer, som modsætter sig denne opfordring, handler til gavn for en lillebitte elite af velhavende privatpersoner og virksomheder, som gør brug af skattely, og til ugunst for de mange, der betaler skat og trækker på de offentlige serviceydelser, som skatten går til.

I betænkningen henvises til den kommende konsekvensvurdering om det foreslåede fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. Selv om vi ikke har noget imod yderligere analyser, vil min delegation forlange overbevisende underbyggende dokumentation, inden vi kan overveje at bakke op om et sådant forslag. I betænkningen opfordres også til, at man skal undersøge eventuelle muligheder for sanktioner over for skattely, hvilket vi støtter, uden at det dog berører vores endelige holdning.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) God politik og forvaltning på skatteområdet er af afgørende betydning for at kunne tilvejebringe garantier på særdeles vigtige områder såsom principperne om gennemsigtighed, informationsudveksling og fair konkurrence. Finanskrisen har medført et stadig større pres på alle fronter i forbindelse med bekæmpelse af skatteunddragelse og skattesvig samt bekæmpelse af skattely. I en tid, hvor millioner af mennesker over hele verden er ramt af krisen, giver det ingen mening ikke at bekæmpe dem, der ikke opfylder deres ansvar. Dette initiativ sender et vigtigt signal fra EU til andre lande om, at EU effektivt bekæmper alt vedrørende skattely. Bekæmpelse af skattely i hele verden er ikke udelukkende et spørgsmål om skattemæssig retfærdighed, men frem for alt om social retfærdighed.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Vi skal gennemføre god politik og forvaltning både internt i og uden for EU, ikke mindst for at imødegå unfair konkurrence, navnlig fra de lande, der giver skattely. Gennemsigtighed og fysisk informationsudveksling er de grundlæggende elementer for fair konkurrence og en fair fordeling af skattebyrden.

God politik og forvaltning på skatteområdet er desuden en væsentlig forudsætning for at bevare finansmarkedernes integritet. Forslagene om administrativt samarbejde og gensidig bistand til inddrivelse, som vi vedtager i denne mødeperiode, bringer os i denne retning. Et af de instrumenter, EU internationalt kan anvende til at fremme god politik og forvaltning på skatteområdet i andre stater, er sammen med dem at forhandle nogle aftaler om skattesvig på plads, der indeholder bestemmelser om informationsudveksling.

Erklæringerne fra de fem lande, som EU har en aftale med om indtægter fra opsparing (Monaco, Schweiz, Liechtenstein, Andorra og San Marino), er et vigtigt skridt i retning af at få gjort op med en situation, der er helt ude af balance. Sådanne erklæringer skal dog følges op af indgåelse af juridisk bindende aftaler. EU skal også være drivkraft på dette område, gå foran med et godt eksempel og følge op på det, G20-topmødet allerede har sat i gang.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) Spørgsmålet om god politik og forvaltning på skatteområdet har altid været særdeles vigtigt, men er blevet endnu mere aktuelt siden den store økonomi- og finanskrise, der ramte vores kontinent for ca. to år siden.

I de senere år er spørgsmålet blevet drøftet på europæiske og internationale topmøder og med særlig fokus på bekæmpelse af skatteunddragelse og skattely. Der er afgjort tegn på engagement og vilje fra Kommissionens side, men vi må utvivlsomt gennemføre en streng politik for at forhindre skatteunddragelse hos skuffeselskaber, der via internettet omgår skattelovene med et enkelt klik på musen.

Jeg er sikker på, at princippet om god politik og forvaltning på basis af gennemsigtighed og informationsudveksling kan udgøre grundlaget for, at EU kan forfølge sit højt prioriterede mål om at bekæmpe skattely, skatteunddragelse og illegal kapitalflugt.

EU skal også tale med én stemme internationalt og kæmpe for en forbedring af OECD's standarder med henblik på automatisk informationsudveksling frem for udveksling efter anmodning. Derfor stemmer jeg for betænkningen.

Evelyn Regner (S&D), skriftlig. – (DE) Jeg har stemt for betænkningen til fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet, fordi det er min holdning, at effektiv bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse er yderst vigtig. Vi skal endvidere have løst op for den fastlåste situation i Ministerrådet vedrørende skattespørgsmål og styrke princippet om god politik og forvaltning på skatteområdet.

Betænkninger: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010) og Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Robert Goebbels (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg går ind for internationalt samarbejde om skatteunddragelse, men jeg tvivler på, at administrativt samarbejde, der medfører automatisk udveksling af alle data vedrørende europæiske borgere, er den bedste måde til få en fair beskatning. En kildeskat på alle finansielle transaktioner ville være en langt mere effektiv metode.

En sådan kildeskat skulle være en endelig skat. Det kunne blive en ressource på EU-plan. Det såkaldte princip om "god politik og forvaltning", som Parlamentet tilråder, blotlægger ethvert aspekt af borgernes privatliv. Det gør det af med den beskyttelse af personlige data, som Parlamentet paradoksalt nok ønsker at tilsikre i sagen om SWIFT. Jeg har af disse grunde ikke stemt for betænkningerne.

Betænkninger: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010) og Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Godt nok skal skattesvig bekæmpes, men det må ikke få os til at glemme, at svig alene aldrig ville have medført den økonomiske krise, vi i dag befinder os i. Krisen er en strukturel krise for kapitalismen og udspringer helt logisk af det system, hvis fortræffeligheder den europæiske elite blindt roser til skyerne. Jeg stemmer for betænkningen, fordi jeg fordømmer jagten på personlig profit på bekostning af det fælles gode. Denne logik er lige så meget et fast element i skattesvig, som den er en del af europæisk neoliberalisme, der i langt højere grad end svig har været skyld i, at millenniumudviklingsmålene, uanset hvor beskedne de var, ikke blev nået.

Moms, der også underbygges i teksten, er et af vildskuddene i dette system. Det er den mest uretfærdige skat i verden, idet alle borgere skal betale den samme skatteprocent på trods af de umådelig store indkomstforskelle, som er et kendetækningsmærke ved neoliberalismen. Det er en skam, at man i teksten ikke tager fat på det grundlæggende problem eller omsider forsøger at sætte en retfærdig fordeling af den genererede velstand til det fælles gode på den politiske dagsorden i EU.

Betænkning: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

John Stuart Agnew og William (The Earl of) Dartmouth (EFD), skriftlig. – (EN) Selv om UKIP tror på ligestillingen mellem kvinder og mænd, afviser vi ethvert forsøg fra EU's side på at lovgive på dette område. Vi mener, at nationale foranstaltninger på dette område er mere hensigtsmæssige.

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for hr. Tarabellas betænkning, fordi jeg mener, at ligestillingen mellem kvinder og mænd i EU, jf. traktat om Den Europæiske Union og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er et grundlæggende princip, der stadig ikke bliver gennemført på en ensartet måde.

Uagtet lønforskellen mellem kvinder og mænd, kønsopdelingen på arbejdsmarkedet og fastlåste kønsrollemønstre stiler man betænkningen mod at betone princippet om samme løn for samme arbejde, jf. Fællesskabets traktater siden 1957. Det understreges, at den økonomiske, finansielle og sociale krise, som holder EU og resten af verden i sit jerngreb, har en reel indvirkning på kvinder, deres arbejdsvilkår, deres plads i samfundet og ligestillingen mellem kvinder og mænd i EU.

John Attard-Montalto (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg vil gerne forklare min stemmeafgivning vedrørende Tarabella-betænkningen om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU – 2009. Der var en række ændringsforslag, hvor man direkte eller indirekte omtalte abort. Malta er imod abort. De største politiske partier er fuldstændig enige på dette punkt. Hovedparten af borgerne deler også denne opfattelse. Desuden udgør de religiøse og moralske aspekter et vigtigt element.

Regina Bastos (PPE), *skriftlig*. – (PT) I Kommissionens beretning om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU i 2009 påpeges det, at spørgsmål vedrørende forening af familie- og arbejdsliv, kønsopdelingen efter fag og branche, lønforskel og en lav erhvervsfrekvens blandt kvinder er de væsentligste forskelle mellem kønnene. Forskellene mellem kvinder og mænd er især blevet forværret af den aktuelle økonomiske, finansielle og sociale krise. Jeg stemte imod betænkningen, da jeg mener, den var forkvaklet i og med, at spørgsmål som f.eks. adgang til abort og gratis adgang til rådgivning om abort er taget med. Det er meget følsomme emner, og de henhører i henhold til nærhedsprincippet under de enkelte medlemsstater.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig*. – (LT) Jeg stemte for den foreliggende betænkning, fordi det med den komplekse økonomiske, finansielle og sociale situation er vigtigere end nogensinde før at gennemføre et af de vigtigste grundlæggende principper i EU – ligestillingen mellem kvinder og mænd. Hver medlemsstat skal sikre, at arbejdstagere af begge køn får lige løn for arbejde af lige værdi. For at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd må vi sørge for, at kvinder og mænd deles om de familiemæssige og huslige pligter. Det er særdeles vigtigt, at fædreorlov snart nedfældes i direktivet for at skabe nogle betingelser, hvor fædrene er med til at passe børnene. Ofrene for menneskehandel er for det meste kvinder. Jeg opfordrer derfor de medlemsstater, som endnu ikke ratificeret Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, til øjeblikkelig at gøre det.

Carlo Casini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Selv om jeg er enig i en hel del af indholdet, stemte jeg imod beslutningen om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU (2009), idet vi ikke kan kræve ligestilling for en bestemt gruppe mennesker, når vi samtidig nægter ligestilling til en anden gruppe mennesker.

Jeg tænker her på punkt 38, der postulere at garantere kvinders rettigheder ved at sikre dem let adgang til abort. Tilintetgørelse af de mindste og mest forsvarsløse personer i form af ufødte børn kan ikke anses for at være en måde, hvorpå man bekræfter kvinders værdighed og frihed. Der er tale om en sammensværgelse blandt aborttilhængere, hvor man anvender gammelkendte fremgangsmåder til at bedrage os. Vi skal afsløre denne sammensværgelse for det, den er.

Man har ved afstemninger i Parlamentet tidligere med held brugt knebet med at sammenkæde yderst rimelige anmodninger med yderst urimelige krav og fordreje ordenes betydning, men det vil jeg ikke stå model til. Vi kan ikke tale om det dramatiske emne abort, der fortjener politikernes såvel som moralforkæmpernes opmærksomhed, uden også at anerkende de nyfødtes rettigheder eller i hvert fald opfordre til ordentlig undervisning, for så vidt angår respekten for liv, og arrangere former for støtte i forbindelse med vanskelige eller uønskede graviditeter, således at de kan få lov til få en naturlig udgang.

Françoise Castex (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg glæder mig over, at den foreliggende betænkning om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU er blevet vedtaget. I den foreliggende betænkning understreges det presserende behov for et fællesskabsinitiativ med henblik på effektivt at bekæmpe vold mod kvinder. Vedtagelsen af betænkningen integrerer ligeledes to dimensioner, som efter min mening er grundlæggende. For det første er der anbefalingen af en fædreorlov på EU-plan. Hvis der skal være ligestilling på arbejdsmarkedet, er der også nødt til at være ligestilling i samfunds- og familielivet. I betænkningen understreges det, at det er Kommissionens ansvar at lovgive på dette område. Den største reelle sejr ved afstemningen er imidlertid, at retten til abort bliver genbekræftet. Ingen EU-tekst har siden 2002 genbekræftet denne rettighed, fordi et højreorienteret europæisk parti har været meget tilbageholdende. Kvinder skal have kontrol med deres seksuelle rettigheder og reproduktive rettigheder. Der skal givetvis gøres meget mere, for så vidt angår reel

adgang til information, svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse, men Tarabella-betænkningen skal anvendes som et grundlæggende udgangspunkt til at drive EU's lovgivning på området fremad.

Nessa Childers (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg stemte i dag for den foreliggende betænkning, der har en progressiv indgangsvinkel, idet hensigten er at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd, bl.a. på områderne forældreorlov, børnepasning, vold i hjemmet og lønforskelle. Man ønsker også at fremme en langt større forståelse for spørgsmål vedrørende seksuel sundhed for både kvinder og mænd. Det er dog ikke et forslag til retsakt. Det er først og fremmest en redegørelse for nogle principper, som jeg har det fint med at støtte. Det er i overensstemmelse med principperne i Labour og de socialdemokratiske partier i hele Europa. Det skal bemærkes, at tilbud om abort udelukkende henhører under de enkelte medlemsstater. Den foreliggende betænkning ændrer ikke og kan ikke ændre ved den situation.

Mário David (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte imod betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU i 2009, da jeg mener, at den er forkvaklet i og med, at spørgsmål som f.eks. adgang til provokeret abort og gratis adgang til rådgivning om provokeret abort er taget med. Det er meget følsomme emner og henhører i henhold til nærhedsprincippet udelukkende under de enkelte medlemsstater.

Proinsias De Rossa (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg bakker kraftigt op om den foreliggende betænkning. Ligestilling mellem kvinder og mænd har længe været et grundlæggende princip i EU. Til trods for de opnåede fremskridt på området, er der dog stadig mange uligheder. Forskellen med hensyn til erhvervsfrekvens mellem kvinder og mænd indsnævres, men kvinder er stadigvæk oftere deltidsansatte og/eller arbejder på tidsbegrænsede kontrakter og bliver for størstepartens vedkommende hængende i dårligt lønnede stillinger. Fire gange så mange kvinder end mænd i EU arbejder på deltid. Lønforskellen mellem kønnene – 17,4 % – er knap nok blevet mindre siden 2000. For at tjene det samme, som en mand i gennemsnit ville tjene på et kalenderår, må en kvinde i gennemsnit arbejde indtil udgangen af februar måned i det efterfølgende år, dvs. i alt 418 dage. Den globale økonomiske, finansielle og sociale krise gør, at kvinder bliver ramt dobbelt så hårdt. De sektorer, hvor de udgør flertallet af ansatte, er inden for den offentlige sektor (f.eks. undervisning, sundhed og socialforsorg), som navnlig står for skud, når der skal skæres arbejdspladser væk. På grund af nedskæringer på serviceområdet tvinges kvinder, der har benyttet sig af børnepasning, ældrepleje, lektiehjælp osv., desuden til at opgive deres beskæftigelse for selv at varetage opgaverne.

Robert Dušek (S&D), skriftlig. – (CS) Af betænkningen af Tarabella fremgår det klart, hvad der er den største hindring for ligestilling. Jeg ved, at nogle af medlemmerne ikke tager spørgsmålet om ulighed mellem kønnene og den dermed forbundne forskelsbehandling af kvinder alvorligt. Jeg er imidlertid klar over komplikationerne. Den globale økonomiske krise har forværret situationen, og det ser ud til, at kvinderne vil blive "ofret" som følge af finanspolitiske besparelser på udgifterne til barseldagpenge og sociale ydelser. Da kvinder traditionelt har større risiko for at havne i fattigdom og få lave lønninger, fordi de indstiller eller midlertidigt afbryder deres erhvervsaktivitet for at stifte familie, giver forrang til deres ægtemands karriere eller tager sig af børnene og de ældre familiemedlemmer, foreslår ordføreren et hensigtsmæssigt middel til forbedring af situationen. Hr. Tarabella anfører ganske korrekt, at princippet om "samme løn for samme arbejde", der har været gældende i traktaterne siden 1957, ikke er blevet overholdt, og kvinder i en række medlemsstater får stadig ikke den samme løn for det samme arbejde.

Der er i øvrigt en række EU-politikker, som går ud på yde støtte til børnefamilier, hvor man imidlertid ikke nævner enlige mødre eller fædre, der har hjemmeboende børn. Kravet om, at betalt fædreorlov skal nedfældes i lovgivningen på europæisk plan, er også på sin plads. En rimelig fordeling af kvinders og mænds familiemæssige og huslige pligter vil være med til at løse situationen. Af de nævnte grunde er enig i vurderingerne i 2009/2010-betænkningen, og jeg har derfor stemt for betænkningen.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Tarabella-betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU i 2009, idet der foreslås specifikke og innovative foranstaltninger og politikker vedrørende ligestilling. Udarbejdelse af et direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og indførelse af fædreorlov i europæisk lovgivning er nogle af de forslag, jeg mener, er af grundlæggende betydning for fremme af ligestillingen og en garanti for en mere ligelig fordeling af de familiemæssige opgaver mellem kvinder og mænd.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Der er et eller andet galt, når Parlamentet kræver respekt, men ikke nyder respekt.

Relevante og alvorlige spørgsmål som dette fortjener vores opmærksomhed, en gennemdrøftelse og en stræben efter den højeste fællesnævner. Jeg tror ikke engang, at det skulle være så svært at opnå. Ikke desto

mindre er den fordækte og indirekte præsentation af kontroversielle spørgsmål under dække af selvsamme emner ved at blive til en trist vane. Parlamentet har endnu en gang blot fungeret som talerør for den mest yderliggående dagsorden.

Jeg kan ikke andet end eftertrykkeligt afvise både forsøget på at fremme liberaliseringen af abort og det manglende hensyn til menneskets liv og værdighed, som følger med under påskud af at støtte ligestillingen mellem kvinder og mænd – og endvidere det uretmæssige forsøg på at forbinde disse to sager og manipulere med medlemsstaternes beføjelser på disse områder.

Denne tvangstanke om at udvide begrebet seksuel og reproduktiv sundhed til at omfatte abort, samtidig med at man vil gennemtvunge adgang til abort overalt, viser hvilken slags luskede metoder, der anvendes af de kræfter, som forsøger at gøre gode miner til slet spil i forhold til realiteterne. Disse eufemismer, der har til formål at dulme samvittigheden, formår ikke at gøre det mindre brutalt, volden mod kvinderne mindre grusom eller denne strategi mindre ynkværdig.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) "Vold mod kvinder er muligvis den mest skændige krænkelse af menneskerettighederne... Den kender ingen grænser med hensyn til geografi, kultur eller velstand. Så længe volden fortsætter, kan vi ikke påberåbe os, at vi gør nogen som helst reelle fremskridt i retning af ligestilling, udvikling og fred." Disse ord stammer fra den tidligere FN-generalsekretær, Kofi Annan, og de er desværre lige så gældende som nogensinde før. Der er fortsat kønsdiskrimination i den udviklede verden og EU i dag, fordi der er tale om et strukturelt problem og et problem, der har alvorlige konsekvenser, for så vidt angår de ulige muligheder for kvinder og mænd. Der er i dag stadig forskelle mellem kvinder og mænd med hensyn til uddannelse, sprog, tildeling af huslige pligter, adgang til arbejde og udførelse af erhvervsmæssige opgaver. Jeg mener, at adgang til og karrieremuligheder på arbejdsmarkedet og bestridelse af et arbejde, uanset om det er i den private sektor eller inden for det offentlige eller selv inden for det politiske liv, bør tage udgangspunkt i den pågældendes præstationer og egenskaber, uanset køn. Jeg stemte dog imod beslutningen, fordi man har taget følsomme spørgsmål som f.eks. abort, der udelukkende henhører under medlemsstaterne, med.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vedtagelse af denne beslutning i Parlamentet var yderst vigtig til trods for den konservative højrefløjs ønske om at afspore drøftelserne, idet man får fastslået visse betydningsfulde rettigheder for kvinder. Til trods for visse svagheder er det i betænkningen lykkedes at fremhæve nogle vigtige punkter som f.eks. behovet for fædreorlov i forbindelse med kvinders barselsorlov, spørgsmålet om seksuelle og reproduktive rettigheder samt behovet for at forstærke bekæmpelsen af ulighed og forskelsbehandling på arbejdspladsen, vold og menneskehandel med kvinder og piger samt fordømmelse af fattigdom og ustabilit, dårligt lønnet arbejde, som mange kvinder må tage til takke med.

Det var vigtigt endnu en gang at bifalde opfattelsen af, at "kvinder skal have kontrol med deres seksuelle og reproduktive rettigheder [...] gennem let adgang til svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse".

Denne beslutning vinder særlig genklang på dagen inden 100-års-jubilæet for kvindernes internationale kampdag og 15-års-dagen for Beijing Platform. Lad os håbe, beslutningen bliver ført ud i livet.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Ja, kvinder løber ind i specielle problemer. Og som sædvanlig her i Parlamentet var de indledende intentioner gode, men vi står nu med en forkvaklet analyse og nogle vilde forslag.

Den foreliggende betænkning giver et karikeret billede af et europæisk samfund, der er præget af daglig og systematisk fjendtlighed over for kvinder. Politikker til økonomisk genopretning er åbenlyst sexistiske, fordi der er en tendens til at støtte mandebaner, og det samme gælder nedskæringspolitikker, idet de rammer kvindefagene i den offentlige sektor ... I modsætning hertil hersker der dyb tavshed vedrørende konsekvenserne af den massive tilstedeværelse i Europa af indvandrergrupper, hvis kultur og skikke betyder, at kvinderne fastholdes i en lavstatusposition – lysår væk fra vores værdier og vores begreber.

Der hersker også tavshed vedrørende de negative konsekvenser af den megen tale om større overordnet lighed. Kvinder mister lidt efter lidt specifikke og legitime sociale rettigheder, der er erhvervet i anerkendelse af deres rolle som mødre. Afslutningsvis hersker der også tavshed vedrørende forældreløn, som er den eneste måde, hvorpå kvinder kan få valget mellem arbejds- og familieliv eller forene begge dele.

Til sidst vil jeg sige, at jeg, når jeg ser mange af vores kolleger blive grebet af hysteri og gennemtvunge omfattende og obligatorisk abort over hele linjen, idet abort er blevet sat op på en piedestal som en

grundlæggende værdi for et Europa, der er på vej mod kollektivt selvmord, meget mod min egen holdning begynder at ærgre mig over, at deres mødre ikke fik foretaget en abort.

Jacky Hénin (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Selv om jeg er stærk modstander af alle EU's negative foranstaltninger – og der er mange af dem – støtter jeg dem, når tingene går i den rigtige retning. I den foreliggende betænkning er der således en kraftig opfordring (navnlig til Kommissionen) vedrørende den forskelsbehandling, kvinder er udsat for, indførelsen af fædreorlov, indførelsen af et år for bekæmpelse af vold mod kvinder og retten til let adgang til svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse. I betænkningen understreges det også, at kvinder skal have gratis adgang til en konsultation i forbindelse med abort.

Grunden til min positive stemmeafgivning er således den opnåede forbedring, men det er en forbedring, der skal udmøntes mere i praksis.

Så meget desto mere da jeg kun kan beklage, at et flertal i Parlamentet afviste at støtte vedtagelse af et europæisk charter om kvinders rettigheder, et europæisk voldsobservationscenter for begge køn og en "international ligelønsdag". Parlamentet har ligeledes ikke forsøgt at gøre noget ved de bagvedliggende årsager til disse uligheder, som alene skyldes det markedsorienterede økonomiske system, som Europa gør brug af hver eneste dag.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Selv om ligestilling er en grundlæggende rettighed i EU og er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Union, er der fortsat nogle uligheder på en lang række områder. Det er tydeligt, at der fortsat er enorme problemer, og det er derfor bydende nødvendigt, at EU-institutionerne arbejder på positivt at indkredse og søge løsninger på disse spørgsmål, ligegyldigt hvor de forekommer i EU.

Gunnar Hökmark, Christofer Fjellner og Anna Ibrisagic (PPE), skriftlig. – (SV) I dag, den 10. februar 2010, stemte de svenske konservative medlemmer imod betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd – 2009 (A7-0004/2010). Selv om vi deler ordførerens ønske om at forbedre ligestillingen mellem kvinder og mænd i Europa, føler vi ikke, at indblanding i medlemsstaternes suverænitæt via krav om såkaldt kønsspecifik budgetlægning ("gender budgeting"), opfordringer til medlemsstaterne om ikke at skære ned på de sociale ydelser og lovbestemte kvoteordninger er den rette vej at gå. Ligestilling skal opnås på det personlige niveau ved at udvide mulighederne for at påvirke ens egen situation – ikke via lovgivning på EU-plan og symbolpolitik såsom særlige mærkedage, yderligere EU-myndigheder og et EU-charter om kvinders rettigheder. Der er i forvejen et EU-charter om borgerrettigheder og menneskerettigheder, der er blevet styrket med Lissabontraktaten, og som også omfatter kvinder. Vi skal stå vagt om nærhedsprincippet. Under den endelige afstemning stemte vi derfor imod betænkningen, selv om der naturligvis er punkter, vi har sympati for. Vi bakker f.eks. fuldt ud op om erklæringen om, at kvinder skal have kontrol med deres seksuelle og reproduktive rettigheder.

Monica Luisa Macovei (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for betragtning X og de fleste dele af punkt 38, idet jeg af nedenstående årsager afholdt mig fra at stemme om en del af punkt 38.

Som hovedprincip skal kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder respekteres, navnlig i forbindelse med ligestillingen mellem kvinder og mænd, hvilket er sikret via EU's charter om grundlæggende rettigheder (artikel 23).

Jeg mener imidlertid, at kvinder skal lære at beskytte sig selv mod uønskede graviditeter. Det er med andre ord, når der er let adgang til svangerskabsforebyggelse og specialrådgivning, vanskeligere at retfærdiggøre en abort.

Mange i mit vælgerkorps i Rumænien ville blive skuffet, hvis jeg stemte anderledes. Desuden står fortiden stadig lyslevende for os – som understreget i den rapport fra 2006, som præsidenten i Rumænien bestilte – dengang da det kommunistiske parti iværksatte utrolig skrappe foranstaltninger til bekæmpelse af abort for at sikre partiets kontrol over kvindernes privatliv. Mange kvinder døde som følge af illegale aborter udført uden lægelig assistance.

Erminia Mazzoni (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg støtter fuldt ud selve ånden i betænkningen, som gør sig fortjent ved at bygge på den antagelse, at forhandlingen om demografiske ændringer er forbundet med forhandlingen om foranstaltninger, der er nødvendige for at bekæmpe økonomi- og finanskrisens indvirkning på arbejdsmarkedet.

I betragtning af at vores analyse af udviklingen med hensyn til at nå Lissabonstrategiens mål ikke er opløftende, glæder vi os over opfordringen i beslutningen om at sætte skub i de lovgivningsmæssige ændringer i

medlemsstaterne med henblik på at skærpe overtrædelsesbestemmelserne og tilskynde til større kvindelig medindflydelse i de centrale sektorer på arbejdsmarkedet, og som afspejler de uddannelsesmæssige mål, de har nået.

Når det så er sagt, er jeg nødt til at tilkendegive mit absolutte mishag – som allerede udtrykt i afstemningsfasen – med denne ondsindede vilje til at ville fremme et samfund med abort ved at opmuntre til fri adgang til svangerskabsafbrydelse.

Den antagelse, at kvinder skal have lettere adgang til abort for at kunne genvinde deres ret til seksuel frihed, er ikke alene i modstrid med almindelig lægmandsmoral, men modsiger også de principper, som er nedfældet i betragtning Z, hvor der står, at det er af central betydning for den europæiske indsats at "øge fødselstallet for således at imødekomme fremtidens behov". Jeg føler mig urokelig forpligtet til at fremme en ansvarlig seksuel kultur.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Kvinder er de største ofre for den økonomiske og sociale krise, som EU's neoliberale politikker har skabt. På grund af krisen er antallet af ustabile arbejdspladser og stillinger på tvungen nedsat tid for opadgående. Patriarkatet gennemsyrrer stadig fuldstændig vores respektive samfund. De skæmmes nu af den eftertrykkelige tilbagevenden til stigmatisering af religiøse årsager, og kvinder er evig og altid de største ofre for disse forandringer.

Det er derfor glædeligt, at Parlamentet sætter en så særdeles vigtig sag som ligestilling mellem kvinder og mænd på dagsordenen. Det er imidlertid en skam, at teksten ikke fokuserer på neoliberalismens indbyggede ulige karakter. Det er neoliberalismen, der er ansvarlig for mange af de problemer, kvinder er udsat for, og ved at uddybe ulighederne mellem kønnene finder den endnu en anden måde at trives på.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Ulighederne mellem kvinder og mænd på forskellige niveauer – det være sig med hensyn til faggrupper, brancher eller fastlåste kønsrollemønstre – er gennem årene blevet noget udvisket. Det er en kendsgerning, at der stadig oftere findes ligestilling mellem kvinder og mænd i EU, og selv om der stadig er eksempler på forskelsbehandling, kan vi begynde at se mange positive udviklingstendenser.

Andreas Mølzer (NI), skriftlig. – (DE) Selv om der er sket mange forbedringer på området vedrørende lige muligheder for kvinder, er der stadig meget at gøre. Et af de punkter, der haster mest, er, at der skal gives større støtte til at få forenet arbejds- og familielivet, hvilket for mange kvinder og især enlige mødre er en uoverstigelig hindring. Den kendsgerning, at mænd stadigvæk med større sandsynlighed bliver betroet ansvarsfulde stillinger, beviser, at der kun kan opnås ligestilling på arbejdspladsen ved en holdningsændring og ikke ved påtvungne kvoteordninger, især fordi kvoteordninger er kontroversielle og let kan føre til konflikter. Da man i den foreliggende betænkning undlader at komme ind på kritikken om, at integrering af ligestillingsaspektet også kan svinge i den modsatte retning, har jeg har stemt imod betænkningen.

Mariya Nedelcheva (PPE), skriftlig. – (FR) Betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU ser i mine øjne ud til at være fuldstændig velforbalanceret, og jeg glæder mig over hr. Tarabellas arbejde med at nå frem til dette resultat. Der findes i dag stadigvæk åbenlyse uligheder mellem kvinder og mænd i erhvervslivet, navnlig med hensyn til lønforskel eller endog problemet med at få forenet arbejds- og familielivet. Der skal stadig gøres en stor indsats på dette område.

For så vidt angår beskyttelse af de seksuelle og reproduktive rettigheder, er det desuden helt afgørende, at kvinder har adgang til svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse. Kvinder skal kunne have fuld selvbestemmelse over egen krop. Jeg stemte således for foranstaltningerne i forbindelse med beskyttelse af disse rettigheder.

Afslutningsvis stemte jeg imod forslaget om at vedtage et europæisk charter om kvindens rettigheder, fordi chartret om grundlæggende rettigheder, der omfatter kvinders rettigheder, siden Lissabontraktatens ikrafttræden udgør en integreret del af traktaterne. Chartret er juridisk bindende og betyder, at kvinder nyder beskyttelse på lige fod med mænd.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), skriftlig. – (RO) I 1967 blev der i Rumænien vedtaget et dekret, som forbød abort, hvilket betød, at kvinder mistede retten til at vælge mellem at fortsætte deres graviditet og afbryde svangerskabet. Forbuddet havde en dybt traumatisk indvirkning på det rumænske samfund og fik os til at indse, hvor farlig en sådan beslutning er.

Kvinder skal have kontrol med deres seksuelle og reproduktive rettigheder. Jeg stemte således for alle aspekter i forbindelse med let adgang til svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse i Tarabella-betænkningen og i sidste ende for betænkningen i sin helhed.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) At det er en kompleks tekst, vi behandler i dag, blev allerede klart under arbejdet i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, hvor et latterlig lille flertal på tre stemmer og et massefravær af parlamentsmedlemmer gjorde, at teksten blev vedtaget.

Jeg mener, at der har været effektiv lovgivning om beskyttelse af kvinder siden 1975. I stedet for at stræbe efter at komme med nye direktiver bør vi efter min mening derfor sikre, at regeringerne sørger for, at de eksisterende love finder fuld anvendelse.

Selv om jeg ikke ønsker at stemme imod betænkningen, der så afgjort har nogle positive aspekter, foretrækker jeg således at tage afstand fra andre aspekter for at understrege mit mishag med visse elementer, især vedrørende spørgsmålet om abort, hvor vi som katolikker naturligvis ikke er så villige til at gå på kompromis.

Cristian Dan Preda (PPE), skriftlig. – (RO) Selv om jeg ikke er imod abort, stemte jeg imod punkt 38, fordi det kan tolkes som en opmuntring til denne praksis. Jeg går også ind for, at gøre svangerskabsforebyggelse og undervisning på dette område lettere tilgængelig, fordi det er den bedste måde til at undgå uønskede graviditeter. På den anden side tror jeg, der er samfundsgrupper, som af en lang række årsager ønsker at beholde kontrollen med abortspørgsmål på nationalt niveau, og det skal de have lov til. Det er et område, hvor nærhedsprincippet bør finde anvendelse. Jeg mener ikke, at en drøftelse af dette spørgsmål i en betænkning om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU er den bedste løsning.

Evelyn Regner (S&D), skriftlig. – (DE) Jeg har stemt for betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU, fordi den falder i tråd med min grundlæggende overbevisning om, at kvinder har uindskrænket ret til selvbestemmelse, navnlig for så vidt angår deres seksuelle og reproduktive rettigheder, samt til let adgang til svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse. Disse rettigheder er en vigtig del af den selvforståelse, som et moderne europæisk samfund skal have.

Alf Svensson (PPE), skriftlig. – (SV) Ved afstemningen i går stemte jeg imod betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd. Dette skyldes hovedsagelig, at mange punkter i betænkningen efter min opfattelse går imod nærhedsprincippet, bl.a. spørgsmålet om kvoteordninger. Jeg undlod at deltage i afstemningen om betragtning X og punkt 38, der omhandler kvinders adgang til abort. Den nuværende formulering ville efter min mening overtræde nærhedsprincippet. Jeg mener, det er et generelt princip, at vi på EU-plan ikke skal bruge vores tid på anliggender, som de enkelte medlemsstater selv har ret til at træffe afgørelse om på nationalt plan. Jeg står naturligvis bag den svenske holdning til spørgsmålet – dvs. at beslutningen om abort i sidste ende er kvindes eget og ikke lovgivernes.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) EU befinder sig i øjeblikket i en enorm økonomisk, finansiel og social krise, der har en voldsom indvirkning på kvinders arbejds- og privatliv. Kønsopdelingen på arbejdsmarkedet, lønforskellen og problemer med at forene arbejds- og privatlivet er hindringer for, at kvinder fuldt ud er en del af arbejdsmarkedet. Til trods for forbedringer på arbejdsmarkedet og et stigende antal kvinder i ansvarsfulde stillinger skal der stadig være større årvågenhed omkring ligebehandling. Vi skal glæde os over den foreliggende betænkning, idet den giver os mulighed for at omdefinere retningslinjerne for, hvordan man kommer forskellene mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet til livs. Først derefter kan EU nå sine mål om vækst, beskæftigelse og social sammenhængskraft. Indføjelser af bestemmelser om "seksuelle og reproduktive rettigheder" er imidlertid uheldig i en betænkning, der er udarbejdet i forbindelse med en økonomisk krise, og som hovedsagelig drejer sig om krisens indvirkning på kvinders arbejdsvilkår og kvinders plads i samfundet. Af ovennævnte årsager, og da de foreslåede ændringer af punkt 38, som jeg støttede og anså for at være af grundlæggende betydning for økonomien i dokumentet, ikke blev vedtaget, har jeg stemt imod betænkningen om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU.

Thomas Ulmer (PPE), skriftlig. – (DE) Jeg har stemt imod betænkningen, fordi min grundlæggende overbevisning ikke tillader mig at acceptere uindskrænket ret til abort og reproduktiv frihed. Retten til liv er efter min opfattelse en grundlæggende rettighed, der skal værnes om og respekteres i hver tilfælde. De andre elementer i betænkningen er fuldt ud acceptable og viser, at Europa har gjort fremskridt i retning af ligestilling for kvinder. Det er også et positivt træk, at de familiemæssige forpligtelser tillægges langt større betydning.

Marina Yannakoudakis (ECR), skriftlig. – (EN) ECR-Gruppen er de stærkeste fortalere for ligestilling mellem kvinder og mænd og især princippet om ligeløn og lige muligheder på arbejdsmarkedet. ECR har besluttet at stemme for de punkter, der støtter ligestilling på denne måde. ECR-Gruppen har ikke desto mindre stemt

imod beslutningen af to særlige grunde. For det første er vi modstandere af enhver lovgivning, der tager som udgangspunkt, at kvinders sundhed, uddannelse og reproduktive rettigheder ikke er medlemsstaternes ansvar, men EU's. For det andet har vi, selv om ECR-Gruppen fuldt ud støtter behovet for bestemmelserne om barsels- og fædreorlov, valgt at undlade at stemme om sådanne henvisninger i den foreliggende betænkning, fordi vi er modstandere af, at familierpolitik skal dikteres på EU-plan. Det er op til de nationale regeringer at træffe afgørelse desangående.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte imod denne beslutning. Den splitter kvinder og mænd – frem for at samle dem. Der er ikke meget uskyld over ordlyden i punkt 36: "kvinder skal have kontrol med deres seksuelle og reproduktive rettigheder navnlig gennem let adgang til svangerskabsforebyggelse og svangerskabsafbrydelse". Ordføreren insisterer også på, at kvinder skal have gratis adgang til en konsultation i forbindelse med abort. Abort henhører imidlertid udelukkende under medlemsstaternes kompetence. Da betænkningen ikke har nogen retskraft, kan den ikke anvendes til at udøve pres for at liberalisere adgangen til abort. Parlamentet opfordrer derefter til, at man skal bekæmpe fastlåste kønsrollemønstre, navnlig kvinders og mænds familiemæssige opgaver. I betænkningen understreger man betydningen af pasningsmuligheder for børn, herunder børn i førskolealderen og plejemuligheder for ældre og andre afhængige personer. Parlamentet sigter således imod at ødelægge den naturlige familie som sted for socialisering og solidaritet mellem generationer. Betænkningen tilfører ikke kvinder eller mænd eller EU nogen som helst merværdi. Det er en skam, fordi respekt for mennesker, der er anderledes, og fremme af lige muligheder for kvinder og mænd er en reel social udfordring.

Artur Zasada (PPE), skriftlig. – (PL) Jeg har stemt imod betænkningen. Ordføreren, hr. Tarabella, har ikke taget højde for det nationale aspekt. Moralhensyn er en del af den verdensanskuelse, der er indbygget i et lands retssystem. Forsøget på i polsk lovgivning at indføre muligheden for uindskrænket adgang til abort er noget, der ikke er naturligt, og det er indlysende, at det vil fremkalde modstand. I overensstemmelse med min egen samvittighed og under hensyntagen til de gældende lovbestemmelser i Polen har jeg stemt imod betænkningen. Jeg har herved sendt et tydeligt signal om, at de eneste, der i overensstemmelse med nærhedsprincippet kan lovgive om sådanne følsomme spørgsmål, er de 27 medlemsstater hver for sig.

Forslag til beslutning B7-0069/2010

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Alt i alt stemte jeg for forslaget til beslutning om EU's strategiske mål for det 15. møde mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES). Jeg støttede også ændringsforslagene om at opføre almindelig tun i bilag II til CITES i overensstemmelse med de seneste anbefalinger fra ad hoc-udvalget i FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO), der støttede meddelelsen om, at almindelig tun blev opført i bilag II til CITES. Derefter fastsatte generalforsamlingen for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) en betydelig reduktion af fiskeriet af almindelig tun på 13 500 t, og Kommissionen gentog sin bekymring over reduktionen af tunbestandene og forpligtede sig til at få foretaget mere pålidelige videnskabelige undersøgelser.

Jeg erkender, at tabet af biologisk mangfoldighed er et alvorligt problem over hele verden, og jeg tror, at andre dyr bør være omfattet af andre forslag om bevarelse. Jeg ser dette møde som yderst vigtigt for overlevelsen og bæredygtigheden for mange arter. Afslutningsvis mener jeg, at et totalforbud mod international handel med tun – dvs. at tun blev opført i bilag I – ville være forhastet, idet det ville udløse en krise i branchen, når der ikke tages udgangspunkt i konkrete fakta.

John Attard-Montalto (S&D), skriftlig. – (EN) Vedrørende beslutningen om hovedformålet med mødet mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) stemte jeg imod afskaffelse af fiskeri af almindelig tun. Det skyldes, at det vil påvirke levevejen for maltesiske fiskere meget negativt. Langt de fleste af Maltas fiskere er ikke i stand til at fiske efter alternative arter og på alternative fiskepladser på grund af den traditionelle måde, hvorpå fiskeriet foregår. Det er også min overbevisning, at kriterierne for opførelse på CITES-listen ikke er opfyldt for almindelig tun.

Liam Aylward (ALDE), skriftlig. – (GA) Jeg stemte for beslutningen om CITES-konventionen. Dyre- og plantearter bliver udryddet i et tempo, der er tusind gange højere end naturligt. Menneskets aktiviteter forstærker udryddelsen og bringer den biologiske mangfoldighed i fare. CITES er et vigtigt værktøj i den internationale indsats for at bekæmpe de primære trusler mod biologisk mangfoldighed, bekæmpe ulovlig handel og få en passende lovgivning om handel med vilde dyr på plads.

Jeg støtter dem, der ønsker, at internationale retshåndhævende organer skal inddrages mere i bekæmpelsen af forbrydelser mod vildtbestandene og tage sig af de farer, e-handel måtte indebære. Som sådan støtter jeg også opfordringen til, at afdelingen for bekæmpelse af miljøkriminalitet bliver styrket.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på den virkning, CITES-foranstaltningerne vil have på erhvervsmulighederne i fattige landsamfund og de lokalsamfund, der er afhængige af handel med bestemte arter for at tjene til dagen og vejen. Vi skal fortsat hjælpe disse lande ved at anvende CITES-listen, så vi kan arbejde sammen med dem, der er afhængige af naturlivet i deres lokalområder.

Christine De Veyrac (PPE), *skriftlig*. – (FR) Parlamentet opfordrer til et totalforbud mod markedsføring af almindelig tun internationalt. Som valgt repræsentant for området Sète har jeg ikke stemt for denne foranstaltning. Der hersker til dato ikke enighed om dette forbud – hverken blandt forskere eller, kunne jeg tilføje, blandt miljøorganisationer. Hvis der imidlertid blev truffet afgørelse om et så radikalt forbud i marts på den internationale konference i Doha, vil jeg opfordre Kommissionen til ikke at blokere for den økonomiske kompensation, som medlemsstaterne måtte finde det nødvendigt at udbetale til fiskerne. Fiskerne har i de senere år gjort en betydelig indsats for at overholde stadig mere restriktive kvoter, modernisere fiskerflåden osv. Det ville være forkert at tvinge dem til at skifte erhverv fremover uden at tildele dem betydelig økonomisk støtte.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg har stemt for beslutningen om de strategiske mål for konferencen mellem parterne i CITES, idet beskyttelsen af biologisk mangfoldighed skal forstærkes i forbindelse med det næste møde mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter. Biologisk mangfoldighed er af afgørende betydning for menneskehedens trivsel og overlevelse. Vi skal være ambitiøse og forlange beskyttelse af alle udryddelsestruede arter.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) er den største eksisterende globale aftale om bevarelse af vilde dyr og planter. Hensigten med konventionen er at forhindre umådeholden udnyttelse af disse dyr og planter i international handel. Det er derfor yderst vigtigt, at EU deltager konstruktivt i det 15. møde mellem parterne i marts.

Jeg anerkender, hvor vigtigt det er at bevare udryddelsestruede arter samt sikre jordens biologiske mangfoldighed og økologiske balance, og jeg anerkender, at bæredygtig udvikling forudsætter fornuftig anvendelse af naturressourcer uden at hindre de aktiviteter, der er nødvendige af hensyn til udviklingen.

I en tid, hvor man drøfter ændringer af bilagene til CITES, anerkender jeg således, hvor vigtigt det også er at sikre, at der er tilstrækkelig beskyttelse af udryddelsestruede vilde dyr og planter, uden at sætte alle de aktiviteter, der sikrer den økonomiske og sociale overlevelsessevne i mange lokalsamfund, på spil eller glemme alt om dem.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) har fungeret som et vigtigt redskab til bevarelse af udryddelsestruede vilde dyr og planter, navnlig de arter, der tiltrækker sig kommerciel interesse og derfor skal beskyttes og beriges. Det fremgår, at det er vigtigt, at træffe en beslutning om at ændre denne konvention, inkl. bilagene, da det sætter os i stand til at erkende og tage behørigt hensyn til påviste ændringer med hensyn til bevarelsesstatus for de forskellige arter. Der skal foreligge underbyggende data og begrundede videnskabelige udtalelser. Vi mener ikke, at forslaget om at opføre almindelig tun (*Thunnus thynnus*) i bilag I til CITES er berettiget på baggrund af de tilgængelige data. Vi må huske på, at eksperterne på det seneste møde i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) i november 2009 udtrykte den holdning, at arten blev overfisket, men at det ikke pegede i retning af et totalforbud mod fiskeri af tun. Anbefalingerne gik ud på at begrænse fangsterne markant, nemlig til mellem 8 000 og 15 000 t og med en fast grænse på 13 500 t. Vi mener under disse omstændigheder, at vi skal afvente eksperternes vurdering og anbefaling, idet vi følger situationen nøje i 2010.

Françoise Grossetête (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for denne beslutning. Et af formålene er at bevare almindelig tun, der er et uhyre vigtigt element i forbindelse med opretholdelse af ligevægten af den biologiske mangfoldighed i havmiljøet.

Forbuddet mod international handel med almindelig tun vil sætte os i stand til at bevare vores bestande af almindelig tun, som trues af overfiskeri.

Ikke desto mindre skal Europa kontrollere andre staters foranstaltninger – for hvordan vil vi forklare fiskerne i Europa, at japanske, libyske eller tunesiske trawlerfiskere helt lovligt driver rovdrift på vores bestande af almindelig tun?

Vi skal også fokusere på forhandlinger om etablering af et eksklusivt økonomisk område, der vil gøre det muligt, at småfiskeri kan fortsætte, da det ikke udgør nogen trussel mod ressourcerne.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for et forbud mod handel med almindelig tun og som følge heraf en kompensation til tunfiskeindustrien, jf. et ændringsforslag, som jeg er medunderskriver på, og som til dels blev vedtaget. Almindelig tun skal således opføres i bilag I til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) med forbehold af en generel undtagelse for intern handel, således at begrænset kystfiskeri kan fortsætte, og en stramning af kontrolløren med ulovligt fiskeri. Vi skal ikke alene tage hånd om denne truede art, hvor bestandene er faldet med 60 % i de sidste 10 år, men også sørge for betydelig støtte til fiskere og ejere af fiskerfartøjer, der bliver ramt af denne foranstaltning. Det er uomgængeligt.

Danuta Jazłowiecka (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for, at almindelig tun skal opføres i bilag I til CITES, idet et flertal i FAO's rådgivende ad hoc-ekspertpanel skønnede, at den til rådighed stående dokumentation underbyggede forslaget om at opføre arten der. Arten har været i kraftig tilbagegang, er i høj grad udsat for overfiskeri og trues af overudnyttelse i international handel. Arten opfylder derfor kriterierne for at blive opført i bilag I til CITES.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Den nuværende situation for almindelig tun er uholdbar, og artens overlevelse kan kun sikres via kvoter. Jeg kan tilføje, at disse kvoter altid har ligget over de grænser, som videnskabelige kredse har anbefalet. Optagelsen af almindelig tun i bilag I til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) og det efterfølgende forbud mod international kommerciel handel med denne art er den løsning, der bedst garanterer, at arten kan komme sig. Det skal ikke desto mindre påpeges, at en række sektorer inden for fiskeindustrien har udvist ansvar, overholdt kvoterne og indrettet sig efter alle kravene i de senere år. Jeg stemte af den grund for, at almindelig tun skal opføres i bilag I til CITES under følgende betingelser, som til sidst blev vedtaget: ændring af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 med henblik på indførelse af en generel undtagelse for intern handel, en finansiel støtte fra EU til de berørte ejere af fiskerfartøjer samt en stramning af kontrollen og sanktioner med henblik på at bekæmpe ulovligt, ureguleret fiskeri. Jeg stemte også for at udskyde optagelsen af almindelig tun i bilag I i 18 måneder i afventning af en uvilddig videnskabelig rapport. Dette forslag blev ikke vedtaget.

Erminia Mazzoni (PPE), skriftlig. – (IT) I dag, den 10. februar 2010, er Parlamentet blevet anmodet om at tilkendegive sin holdning til EU's strategiske mål for det 15. møde mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i Doha (Qatar) fra den 13. til den 25. marts 2010. Selv om Parlamentets rolle blot er rådgivende, mente jeg ikke desto mindre, at det er vigtigt at undertegne og stemme om ændringsforslaget i forsøget på at undgå, at ædelkoral bliver opført i bilag II til konventionen, hvilket ville have ført til et markant fald i fiskeriet af og handelen med ædelkoral, som en udryddelsestruet art. Optagelse af Corallium spp i bilag II synes helt klart at være en overforsigtig disposition og ikke ordentlig underbygget af videnskabelige data. Desuden gav de negative økonomiske og sociale konsekvenser, som optagelsen kunne have fået for Italiens økonomi og især for en række regioner i Syditalien, mig store betænkeligheder og fik mig til at stemme for det pågældende ændringsforslag. Jeg synes faktisk, at det var mere hensigtsmæssigt at give virksomhederne i branchen mere tid til at omlægge deres produktion og dermed forblive konkurrencedygtige på markedet.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Almindelig tun er truet af udryddelse som følge af den manglende kontrol med overfiskeri af denne ressource. Forbuddet mod markedsføring af arten ser nu ud til at være uundgåeligt. Hensigten er at beskytte arten. Mange fiskere, især franske fiskere, er udmærket klar over problemet og har i årevis gjort alt, hvad de kunne, for at få deres både til at leve op til bestemmelserne og for at overholde de fiskekvoter, der er nødvendige for at sikre overlevelsen af almindelig tun. Disse fiskere, der i forvejen er alvorlig ramt af krisen, vil blive de største ofre for en sådan foranstaltning, der er en nødvendighed som følge af ulovligt fiskeri og hemmelige erhvervsnetværk. Udgifterne i forbindelse med fiskernes indsats, skal ikke udelukkende ligge på deres skuldre dem.

Vi kan ikke bede dem om at ofre sig af hensyn til jordens fremtid, samtidig med at de statsmagter, der var samlet i København, viste, at de veg uden om spørgsmålet. FN's princip om fælles ansvar for miljøproblemer skal derfor finde anvendelse, og fiskerne skal via et EU-bidrag godtgøres for deres indsats. Desuden ville Frankrigs forslag om etablering af et reelt eksklusivt økonomisk område i Middelhavet gøre det muligt at

skabe et reservat for ressourcer, samtidig med at man holder gang i småfiskeriet, hvor der hersker respekt for den økologiske balance.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) EU skal møde op til det 15. møde mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) med klart definerede mål for de udryddelsestruede dyr og planter, der trænger til beskyttelse. CITES er af afgørende betydning for bevarelsen af vilde dyr og planter, og formålet er at undgå overudnyttelse af vilde dyr og planter i international handel.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) Jeg har afholdt mig fra at stemme om beslutning B7-0069/2010 om EU's strategiske mål for det 15. møde mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), fordi jeg ikke mener, at almindelig tun skal opføres i bilag I til CITES. Det ville være dødsstødet for traditionelle, bæredygtige fisketeknikker, mens skylden for de lave bestande faktisk ligger hos de industrielle notfartøjer. Jeg opfordrer til, at man anerkender den rolle, som hver enkelt fiskemetode har spillet i forbindelse med den foruroligende situation for almindelig tun, og finder en ny, mere retfærdig kvotefordeling med strengere foranstaltninger.

Af den grund skal man tilskynde til de traditionelle fiskemetoder. De giver tusindvis af mennesker en levevej og er langt mere selektive. Der skal være retfærdighed til, for der er meget stor forskel mellem industrifiskeri og traditionelle fisketeknikker. Jeg vil gerne fremhæve, hvor vigtigt det er at beskytte almindelig tun, men vi er også nødt til at finde en balance, der garanterer artens videreførelse, uden at det skal gå ud over fiskemetoderne i Middelhavet som f.eks. almadraba-teknikken.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Den vigtigste overvejelse i forbindelsen med denne beslutning om CITES-konventionen om udryddelsestruede arter er grundlæggende, at vi skal nå frem til en konsensus i EU om forbuddet mod international handel med almindelig tun. I lyset af fiskernes voldsomme modstand mod forbuddet råber videnskaben og miljøeksperterne vagt i gevær. Med det nuværende tempo – og til trods for den drastiske indsats i de seneste år – kan almindelig tun ganske enkelt risikere at forsvinde i løbet af tre år. Italien har allerede som en gestus vedtaget et moratorium fra 2010. Frankrig har gjort det samme, men meget mere tvetydigt, fordi der er tale om en 18-måneders-periode til at "bedømme ressourcernes tilstand". Med hensyn til Spanien og Malta er den tavshed, der udvises, forkastelig. Det haster jo, og kun vidtgående foranstaltninger vil kunne få bestandene til at forny sig selv igen. Det er også den absolut eneste måde, hvorpå man kan beskytte fiskernes levevej på mellemlang og lang sigt.

Denne beslutning drejer sig egentlig ikke om at forbyde fiskeri af almindelig tun helt og heller ikke om at lade den forsvinde fra vores tallerkner. Små- og sportsfiskeri vil stadig være tilladt. Foranstaltningen vedrørende et forbud mod international handel bør være tilstrækkelig til at sikre arten, eftersom 80 % af den mængde almindelig tun, der fiskes i Middelhavet, eksporteres direkte til Japan.

Bart Staes (Verts/ALE), *skriftlig*. – (NL) Jeg stemte ja, selv om jeg mener, at den oprindelige tekst fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed var bedre, navnlig med hensyn til omtalen af almindelig tun. Det er imidlertid vigtigt, at Rådet og Kommissionen får det signal fra Parlamentet, at vi støtter optagelsen af almindelig tun i bilag I til CITES. Jeg ville have foretrukket det, hvis plenarforsamlingens tre betingelser ikke var kommet med, men jeg støttede det ændringsforslag, hvor man foreslog at støtte de ramte fiskersamfund.

Kommissionen og medlemsstaterne har også vores opbakning i deres forsøg på at overføre isbjørnen fra CITES, bilag II, til CITES, bilag I.

En særdeles vigtig betingelse med hensyn til Kommissionen og medlemsstaterne er, at de sætter en stopper for Tanzanias og Zambias udspil om at overføre den afrikanske elefant fra CITES, bilag I, til CITES, bilag II, med henblik på handel. Parlamentet så også gerne, at alle forslag om, at afrikanske elefanter skal flyttes ned til et lavere rangerende bilag, afvises, i hvert fald indtil det er muligt at indhente en ordentlig vurdering af, hvilken indvirkning engangssalget i november 2008 fra Botswana, Namibia, Sydafrika og Zimbabwe havde, idet der er stadig flere tegn på, at den ulovlige og organiserede handel med afledningsprodukter fra disse dyr er stigende i hele Afrika.

Dominique Vlasto (PPE), *skriftlig*. – (FR) De videnskabelige rapporter om den nuværende biomasse af almindelig tun er foruroligende læsning. Det uregulerede industrifiskeri har i den grad gjort indhug i bestandene. Et sådant industrifiskeri og det internationale fiskeri er en trussel for det traditionelle kystfiskeri i Middelhavet. For at undgå en økologisk katastrofe, der på grund af den økonomiske krise er blevet dobbelt så slem for fiskeribranchen, er der et presserende behov for at indføre en politik vedrørende et internationalt forbud mod industrifiskeri af almindelig tun. Mit krav er at forlige to væsentlige spørgsmål, nemlig effektiv beskyttelse af almindelig tun for at gøre artens overlevelse og markedsføring fremover mulig samt støtte til

de europæiske kystfiskere, hvis levevej til dels afhænger af denne handel. Jeg støtter derfor, at almindelig tun opføres i bilag I til CITES for at forhindre arten i at blive udnyttet og forhindre almindelig tun i at uddø, men under følgende betingelser. Der skal løbende foretages videnskabelige vurderinger for at fastslå den nøjagtige status for biomassen af denne art, og der skal ydes økonomisk og social støtte til de europæiske aktører inden for fiskeribranchen, og frem for alt skal der indføres en undtagelse med hensyn til den interne handel med almindelig tun for at hjælpe småindustrier og dermed forhindre småfiskeri langs kysten, der er en traditionel aktivitet i Middelhavet, i at måtte lade livet.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Washingtonkonventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter, kendt under forkortelsen CITES, er en international mellemstatslig aftale. Alle EU's medlemsstater er parter i aftalen. Den tager sigte på at sikre, at international handel med udryddelsestruede dyr og planter ikke truer de pågældende arters overlevelse. Den internationale handel med udryddelsestruede dyr og planter skønnes at beløbe sig til milliarder af dollars om året og at involvere flere hundrede millioner plante- og dyrearter. Desværre er EU et af de vigtigste markeder for den ulovlige handel med vilde dyr og planter. Det er vigtigt, at der findes en aftale, som garanterer bæredygtig handel, hvis disse ressourcer skal bevares for fremtidens generationer. Inden for EU er den nationale lovgivning forskellig fra medlemsstat til medlemsstat. For bedre at kunne beskytte vilde dyr og planter skal koordineringen af den indsats, der gøres af medlemsstaterne og EU's institutioner for at sikre, at EU's lovgivning om handelen med vilde dyr og planter overholdes, forøges. EU skal også stå fast over for de andre parter i CITES. Jeg har derfor stemt for dette beslutningsforslag.

Forslag til beslutning B7-0067/2010

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for godkendelse af statusrapport 2009 om Kroatien. Jeg mener, det er en velafvejet rapport, der beskriver de fremskridt, Kroatien har gjort med hensyn til at opfylde kriterierne for at komme med i EU. Efter et dødvande, der varede mere end ni måneder, blev tiltrædelsesforhandlingerne genoptaget i oktober 2009. Kroatien skal fortsætte reformprocessen og godkendelsen af EU's lovgivning for med succes at kunne afslutte forhandlingerne inden årets udgang. I rapporten noterer man også en række problemstillinger, der påvirker processen med Kroatiens integration i EU. Parlamentet tilskynder de kroatisk myndigheder til at overvinde hindringerne og forøge deres indsats for at løse alle grænsestridigheder med nabolandene. Beslutningen om rapporten, der blev vedtaget af plenarforsamlingen, omfatter ændringsforslag, som jeg har fremsat. Et af ændringsforslagene var en opfordring til Kroatien om at fortsætte indsatsen for at fremme kulturel mangfoldighed. Mine ændringsforslag omfattede også en opfordring til, at Kroatien udvikler grænseoverskridende samarbejdsprojekter, der har til formål at etablere social, økonomisk og territorial samhørighed og øge levestandarden for de mennesker, som bor i grænseområderne.

Philip Claeys (NI), skriftlig. – (NL) Har Parlamentet virkelig ikke lært af fortidens fejl? I rapporterne om Bulgarien og Rumænien stod der også gentagne gange, at korruptionen var allestedsnærværende, og at politiets og domstolens styrke var totalt utilstrækkelig. På trods heraf blev der alligevel stemt ja til disse landes tiltrædelse, og vi kender alle sammen konsekvenserne. EU-medlemskab og den tilhørende massive pengestrøm har yderligere forankret den korruption, der fandtes i forvejen.

Kroatien kan for min skyld godt få lov til at tilslutte sig, men absolut først når landet er parat, og når korruption ikke længere holder samfundet i et jerngreb. Når Kroatien har tilsluttet sig – og som sagt mener jeg ikke, at det skal ske for tidligt – skal der sættes en stopper for yderligere udvidelser. Jeg finder det uacceptabelt, at alle landene i det vestlige Balkan – som forudset i den foreliggende beslutning – skal med i EU.

Mário David (PPE), skriftlig. – (PT) Gennemførelse af demokrati er en langvarig proces og en proces, der kræver et stort engagement fra regeringens og civilsamfundets side. Der bliver nogen bump på vejen, og man støder på rigtig mange problemer – vi portugisere kender kun alt for godt til det. Når det så kombineres med sammenbruddet af et land, som til trods for dets føderale opbygning var temmelig centraliseret og blev regeret af et diktatorisk styre, der brød sammen, hvilket førte til en rædselsfuld krig, som ikke så let bliver glemt af fremtidens generationer, kan vi sandelig være umådelig glade, som jeg var, for at stemme for denne beslutning, som er gode nyheder med hensyn til de fremskridt, som Kroatien har gjort. Jeg ved dog godt, at der stadig er meget at gøre, og at man uden et frit og uafhængigt retssystem hverken kan garantere retsstatsprincippet eller menneskerettighederne, idet der ikke er nogen udenlandske investeringer eller sker fremskridt.

Det gør sig gældende for Kroatien og for et hvilket som helst andet potentielt ansøgerland. Jeg sætter også pris på, at det tempo, i hvilket Kroatien bevæger sig hen imod EU, sættes af Kroatien selv, idet bestemmelserne

for medlemskab er gennemskuelige og velkendte. Jeg ved, at Kroatien kan leve op til sine ambitioner. Vi håber, at forhandlingerne kan afsluttes i løbet af i år. Fra vores side kan Kroatien regne med fuld opbakning.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om statusrapport 2009 om Kroatien, da jeg mener, at det vil lykkes Zagreb at overvinde de udfordringer, landet står over for, og afslutte forhandlingerne om landets optagelse i EU i 2010. Med henblik herpå er det af afgørende betydning at presse på med reformerne på de forskellige områder af den gældende fællesskabsret samt samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Kroatien har gjort bemærkelsesværdige fremskridt på mange forskellige områder, hvilket kvalificerer landet til ikke alene at være en pålidelig partner for EU, men også en stærk kandidat til at opnå medlemskab. Til trods for de personlige tragedier og den materielle ødelæggelse, der hærgede landet under den blodige konflikt, som skyldtes opløsningen indefra af det tidligere Jugoslavien, har landets genopbygningsindsats og den konsekvente kurs i retning af konvergens med EU været bemærkelsesværdig.

Godt nok er der fortsat meget at gøre, navnlig inden for visse sektorer, men det er åbenlyst, at Kroatien har gjort tilstrækkeligt til at fortjene en plads sammen med medlemsstaterne, og jeg håber, at landet kan komme med i EU – jo før jo bedre.

Jeg håber, at Balkanlandene vil se Kroatiens eventuelle indtræden i EU som et tegn på håb, og at de andre lande i regionen, især Serbien, erkender de nationale og internationale fordele og nyttevirkninger ved at vælge Europa til.

Jeg håber også, at grænsespørgsmålene med Slovenien bliver løst omgående, idet de er ødelæggende for processen, og at det kan ske med yderste oprigtighed og grundighed samt i god tro.

Livia Járóka (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne gøre opmærksom på et sjældent fremhævet aspekt ved evaluering af fremskridtene i de pågældende lande, nemlig romaernes situation. Idet man indså betydningen af at etablere de juridiske rammer for forbud mod forskelsbehandling i 2004, lykkedes det EU at gennemtvinge en række reelle forbedringer ved at skærpe tiltrædelsesbetingelserne for nye medlemsstater. Det glæder mig at se, at statusrapporterne er temmelig kritiske omkring resultaterne i de tre lande, idet det viser sig, at kun Kroatien har formået at opnå en vis lille forbedring ved at fremme den sociale integration af romaerne.

Kandidatlande skal involveres i bestræbelserne på EU-niveau for at integrere romaerne nu, da tiltrædelsesforhandlinger giver en uforlignelig mulighed for at fremkalde et betydeligt skift i en given regerings holdning med hensyn til at give romaerne lige adgang vedrørende beskæftigelse, uddannelse, bolig og sundhedspleje samt fremme den politiske deltagelse og styrke romaernes civilsamfund. Alle EU-lande – både nuværende og fremtidige medlemmer af EU – skal involvere sig i en samordnet indsats for at overvinde den historiske sociale udstødelse af kontinentets største etniske mindretal og slutte op om en EU-handlingsplan, der giver behørig juridisk påvirkningskraft til at tvinge aktørerne til at leve op til deres egne løfter.

Monica Luisa Macovei (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for ændringsforslag 6, fordi jeg er enig i, at regeringen i Kroatien er nødt til at gøre en ekstrainsats for at begrænse forskelsbehandling af en hvilken som helst årsag, herunder seksuel orientering (en af grundene vedrørende ikke-forskelsbehandling i artikel 21 i EU's charter om grundlæggende rettigheder).

Min tilgang til spørgsmålet om forskelsbehandling på grund af seksuel orientering samt vedrørende forskelsbehandling af ethvert mindretal er i overensstemmelse med EU's lovgivning og den øvrige humanitære folkeret og med holdningen blandt mange i mit vælgerkorps i Rumænien samt med min overbevisning.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Det er ikke Kroatien, jeg vender mig imod ved at stemme imod denne statusrapport. Folket i Kroatien fortjener på ingen måde at blive holdt udenfor. Men jeg fordømmer det EU-liberale diktat, som både medlemsstaterne i EU og kandidatlandene er underlagt. Det økonomiske aspekt af Københavnskriterierne, den påkrævede liberalisering af markederne, bringer de sociale goder i kandidatlandene i fare. Jeg vil først støtte nye staters medlemskab, når EU får den regionale integration til at fungere til gavn for alle borgerne, som udgør helheden, og ikke til gavn for kapitalen, der dominerer i dag og giver nogle integrationsrammer, som borgerne ingen kontrol har med.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Til trods for det ni måneder lange dødvande, der opstod under forhandlingerne på grund af grænsestriden med Slovenien, har Kroatien gjort en betydelig indsats i retning af EU-medlemskab. Med hensyn til de politiske, økonomiske og regionale samarbejdskriterier har landet

udvist stor evne til at opfylde de nødvendige og tidligere fastlagte betingelser. Selv om der er lang vej endnu på denne vanskelige tur på vej imod en udvidelse, ser jeg positivt på de fremskridt, der er sket vedrørende Kroatiens tiltrædelse – og ser det endda som en vej til en fredeligsgørelse af Balkanregionen.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Kroatien er utvivlsomt det land blandt tiltrædelseskandidaterne, der indtil nu har gjort størst fremskridt. Det er derfor rimeligt at sætte forhandlingstempoet i vejret, så der er mulighed for at afslutte forløbet i år. Gennemførelse af gældende fællesskabsret er i den henseende selvsagt en helt afgørende forudsætning. I rapporten støtter man Kroatiens mål, og jeg har derfor stemt for beslutningen.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Kroatien har på mange områder gjort omfattende fremskridt – både indenrigs- og udenrigspolitisk. Jeg har derfor stemt for beslutningsforslaget, og jeg støtter Kroatiens hurtige optagelse i EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Vi har vedtaget en vigtig beslutning vedrørende status for tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien. Det er væsentligt, at beslutningen viser, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at fremskynde tiltrædelsesforhandlingerne, således at de tekniske detaljer kan blive afsluttet i 2010. Myndighederne i Kroatien skal ofre mere opmærksomhed på at forsyne borgerne med bedre informationer om fordelene ved et EU-medlemskab. Hvis Kroatiens aktiviteter begynder at udfolde sig inden for rammerne af et enkelt, fælles europæisk marked, vil det medføre større samhandel, udefrakommende investeringer og generel økonomisk vækst.

Støtte fra EU-fonde til modernisering af Kroatiens økonomi, opbygning af landets infrastruktur og omlægning af landbruget er heller ikke uden betydning. Der kan her anføres mange eksempler på de fordele, de lande, der har tilsluttet sig i de sidste to udvidelser, har opnået. Selve den kendsgerning, at man tilhører et forenet Europa, er bestemt ikke uden betydning. Der skal hurtigst muligt indledes forhandlinger om fiskeriet, miljøet og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Jeg forventer, at formandskabet og Kommissionen træffer specifikke foranstaltninger på dette område. Indtil nu har vi forklaret, at der først kan komme yderligere udvidelser, når Lissabontraktaten er vedtaget. Traktaten er nu trådt i kraft, og vi skal fremskynde forhandlingerne om Kroatiens medlemskab og samtidig forberedelserne til en EU-udvidelse for andre stater på Balkan. Det er særdeles vigtigt for stabiliseringen i regionen.

Thomas Ulmer (PPE), skriftlig. – (DE) Jeg har undladt at stemme om rapporten om Kroatien, fordi det i rapporten omtalte tidspres med hensyn til at gøre Kroatien klar til tiltrædelse i første halvdel af 2010 efter min mening er unødvendigt. Der er ingen grund til hastværk, og der er ikke noget tidspres, som kan retfærdiggøre denne fremgangsmåde.

Anna Záborská (PPE), skriftlig. – (FR) Beslutningen om Kroatien er en politisk beslutning uden nogen retskraft. Jeg stemte for beslutningen, fordi Kroatien bør blive medlem i den nærmeste fremtid. Uden krigen på Balkan ville landet være kommet ind i EU i 2004. Punkt 21 vedrørende "BLBT-mindretallet", der er lige så kontroversielt, som det er ubrugeligt, blev indført i mødesalen. Jeg stemte imod dette punkt. Kroatien er part både i FN-verdenserklæringen om menneskerettigheder og i Europarådets europæiske menneskerettighedskonvention. Der er derfor ingen grund til at nære mistanke om, at Kroatien er en nation, som er fjendtligt stemt over for BLBT-mindretallet. Til trods for ethvert symbolsk pres har Kroatien fortsat fuld national kompetence på områder i forbindelse med bekæmpelse af forskelsbehandling. Jeg opfordrede derfor de kroatisk familieorganisationer, som jeg mødte for nylig under et besøg i landet, til at fortsætte deres glimrende arbejde af hensyn til det fælles gode for deres nation og en bedre fremtid for hele Europa. Evnen til at påtage sig forpligtelser som følge af optagelsen i EU og tilpasningen til gældende fællesskabsret må ikke resultere i, at man fornægter fremtidig medlemsstater deres traditionelle nationale kultur.

Forslag til beslutning B7-0065/2010

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for beslutningen om statusrapport 2009 om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, fordi jeg mener, det er en vigtig rapport, der vil få en positiv indflydelse på landets tiltrædelsesproces. Udsigterne til at komme med i EU er den vigtigste faktor, der garanterer stabilitet og videreførelse af reformprocessen på Vestbalkan, herunder Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. I rapporten noteres de fremskridt, landet har gjort med hensyn til at godkende den lovgivning, der er nødvendig vedrørende integration i EU. Jeg mener, at myndighederne i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i den nærmeste tid skal fokusere specifikt på gennemførelsen af de standarder, som er blevet indført. Der skal endvidere gøres en indsats for at forbedre relationerne mellem de forskellige etniske grupper og dialogen

med nabolandene samt for at bringe lovgivningen om miljøbeskyttelse på plads. Den rapport, vi har godkendt i dag, omfatter ændringsforslag, som jeg har fremsat, hvor det henstilles at konsolidere muligheden for at forvalte førtiltrædelsesbistanden fra EU og støtte gennemførelsen af de reformer, der er nødvendige som led i tiltrædelsesprocessen.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog og Åsa Westlund (S&D), skriftlig. – (SV) Vi svenske socialdemokrater stemte imod ændringsforslag 4 som led i et større kompromis. Det var for os vigtigere at udvise bred enighed om støtte til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens medlemskab end endnu en gang at understrege vores holdning om, at vi ikke føler, at uoverensstemmelserne mellem dette land og dets naboer skal påvirke dets mulighed for at komme med i EU.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er et godt eksempel på den mosaik af interesser og etniske grupper – ikke altid lige fredelige eller i indbyrdes forståelse – der kendetegner Balkanregionen.

Alle de centrale politiske aktører er enige i, at en kurs i retning af EU er den bedste vej fremad for landet, men der er mange forhindringer, inden et medlemskab er i hus.

Nogle af dem er af væsentlig karakter, mens andre er af mere historisk eller politisk karakter. Sidstnævnte slags forhindringer – og et eksempel herpå er faktisk det nye lands navn – har været årsag til spændinger med landets naboer, navnlig Grækenland, så der er brug for en seriøs og vedvarende kollektiv indsats for at overvinde problemerne.

Stabilisering af retsstatsprincippet, regelmæssige frie og retfærdige valg og en bekræftelse af demokratiet med alle dets aspekter, herunder gennemførelse af nærhedsprincippet og decentralisering, er udfordringer for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, hvis landet fortsat ønsker at forsøge at blive en del af EU. Jeg håber oprigtig, at det kommer til at ske.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg mener, at regeringen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har gjort betydelige fremskridt i 2009, sådan som det også fremhæves i beslutningen om statusrapport 2009. I forbindelse med, at jeg har stemt for beslutningen om den foreliggende rapport, har jeg navnlig glædet mig over følgende aspekter: visumfritagelse, deltagelse i EU's civile og militære missioner, nationale myndigheders godkendelse af komponenterne i instrumentet til førtiltrædelsesbistand vedrørende udvikling af regioner og landdistrikter samt fremskridtene i forberedelserne med hensyn til forvaltning af midlerne under instrumentet til førtiltrædelsesbistand. Jeg håber, at tiltrædelsesforhandlingerne vil komme i gang i den nærmeste fremtid, og at Rådet som led i topmødet i marts vil bekræfte, at det godkender Kommissionens henstilling om at indlede forhandlingerne. For så vidt angår spørgsmålet om navnet, er jeg enig i ordførerens holdning, nemlig at Grækenland og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien må forøge deres indsats på højeste plan for at finde en for begge parter acceptabel løsning i FN-regi. Jeg mener også, at EU skal yde bistand som led i forhandlingsprocessen.

Monica Luisa Macovei (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for ændringsforslag 18, fordi godkendelse af seksuel orientering som en bestemmelse vedrørende forbud mod forskelsbehandling er en forudsætning for tiltrædelsen af EU, og fordi større retsbeskyttelse mod forskelsbehandling er et signal, som regeringen sender til hele samfundet om værdien af alle samfundsborgere. Seksuel orientering er en af grundene vedrørende ikke-forskelsbehandling i artikel 21 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Min tilgang til spørgsmålet om forskelsbehandling på grund af seksuel orientering samt vedrørende forskelsbehandling af ethvert mindretal er i overensstemmelse med EU's lovgivning og den øvrige humanitære folkeret og med holdningen blandt mange i mit vælgerkorps i Rumænien samt med min overbevisning.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Det er ikke FYROM, jeg vender mig imod ved at stemme imod denne statusrapport. Folket i FYROM fortjener på ingen måde at blive holdt udenfor. Men jeg fordømmer det EU-liberale diktat, som både medlemsstaterne i EU og kandidatlandene er underlagt. Det økonomiske aspekt af Københavnskriterierne, den påkrævede liberalisering af markederne, bringer de sociale goder i kandidatlandene i fare. Jeg vil først støtte nye staters medlemskab, når EU får den regionale integration til at fungere til gavn for alle borgerne, som udgør helheden, og ikke til gavn for kapitalen, der dominerer i dag og giver nogle integrationsrammer, som borgerne ingen kontrol har med.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Siden den sidste statusrapport har Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien gjort betydelige fremskridt. Det er vigtigt at påpege, at fremtidigt EU-medlemskab var en af drivkræfterne bag udviklingen og reformerne i Balkanlandene. EU's medlemskabskriterier og spørgsmål i

forbindelse med det politiske, økonomiske og regionale samarbejde skal nu godkendes og overholdes, hvis Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien skal blive medlem af EU i den nærmeste fremtid.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Vi skal efter min mening støtte Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens forhåbninger om tiltrædelse, fordi landet uden tvivl tilhører den europæisk-vestlige kulturkreds og i de seneste måneder og år har gjort fremskridt på en lang række områder. Rapporten giver en rigtig god beskrivelse af de næste skridt, der skal tages. Makedonien skal uden tvivl forbedre relationerne med sine naboer endnu mere, og der skal især gøres en kraftanstrengelse for at løse nævnestriden med Grækenland. Jeg har stemt for beslutningen om rapporten, fordi alle involverede aspekter beskrives på en velafvejet måde.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Som følge af Makedoniens åbenlyse fremskridt har jeg stemt for beslutningsforslaget.

Justas Vincas Paleckis (S&D), skriftlig. – (LT) I den tidligere mødeperiode arbejdede jeg i delegationen for relationerne med Makedonien (Den Tidligere Jugoslaviske Republik) og besøgte landet. Jeg er derfor begejstret over dets resultater. 2009 var et succesfuldt år for Makedonien. EU indførte et visumfrit system med landet. Det fremmer navnlig udviklingen af personlige mellemmenneskelige relationer. Sidste år demarkerede Makedonien grænsen med Kosovo og forbedrede relationerne med Grækenland. I forbindelse med beslutningen om Makedoniens fremskridt i 2009 med hensyn til at opfylde kriterierne for EU-medlemskab gjorde vi opmærksom på, at landets regering skal være mere lydhør over for spørgsmål vedrørende etniske minoriteter og tilstræbe større mediegygennemsigtighed. Vi opfordrede EU-institutionerne til at medvirke til at løse striden mellem Skopje og Athen om navnet på den makedonske stat.

Vi opfordrede også Ministerrådet til at godkende, at tiltrædelsesforhandlingerne med Makedonien kan indledes til marts. Makedoniens fremskridt i 2009 skyldtes også EU's magnetiske tiltrækningskraft. Der er ingen tvivl om, at udsigten til et EU-medlemskab skubber udviklingen i Makedonien i retning af det bedre. Landet er ved at gennemføre markante reformer. Jeg har således stemt for beslutningen, hvor man roser reformerne, mens man også fremhæver en køreplan for det videre forløb.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg støtter forslaget til beslutning om statusrapport for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Jeg er helt enig i strategien i beslutningen, som er i overensstemmelse med Kommissionens henstilling og støtter indledningen af forhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i den overbevisning, at dette er et vigtigt skridt for landets udvikling og for stabiliteten i en region, der er afgørende for EU's interesser.

Beslutningsforslag B7-0067/2010, B7-0065/2010

Andrew Henry William Brons (NI), skriftlig. – (EN) Jeg stemte ikke om statusrapporterne for Kroatien og Makedonien. Det gjorde jeg ikke, fordi jeg fandt begge lande uegnede til at blive medlemmer af EU. Jeg vil gerne præcisere og sige, at jeg fandt, at EU var en uegnet organisation for dem begge to. Medlemskab af EU indebærer alvorlig overdragelse af suverænitæt og EU's loves uvelkomne indtrængen i dagliglivet. Det er i stigende grad ødelæggende for ytringsfrihed, skrivefrihed og endog tankefrihed. Begge lande opnåede deres uafhængighed fra Den Jugoslaviske Føderation og forbereder sig nu på at overdrage deres suverænitæt til EU.

Beslutningsforslag B7-0068/2010

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for vedtagelse af statusrapport 2009 for Tyrkiet. Selv om tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet begyndte den 3. oktober 2005, er der gjort meget små fremskridt indtil nu. Europa-Parlamentet mener, at Tyrkiet stadig ikke opfylder Københavnskriterierne. Der er behov for en vidtrækkende forfatningsreform for at sikre større respekt for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Europa-Kommissionen bemærkede, at Tyrkiet i 2009 gjorde visse begrænsede fremskridt med politiske reformer. Situationen i Tyrkiet er blevet bedre med hensyn til ytringsfrihed på minoritetssprog.

Jeg mener, at EU må fortsætte dialogen med Tyrkiet og vise åbenhed over for dette land. Tyrkiet er yderst vigtigt for Europa både ud fra et økonomisk og et politisk synspunkt og af hensyn til EU's energisikkerhed. Mit land ønsker at udvikle partnerskabet med Tyrkiet både som en del af Sortehavssynergien og som en del af EU's naboskabsprogrammer.

Philip Claeys (NI), skriftlig. – (NL) I sidste ende stemte jeg imod beslutningen, da vi efter ændringerne i Udvalget om Udenrigsanliggender og i plenarforsamlingen endte med en tekst, der forudsætter, at Tyrkiet

bliver medlem af EU. Det ville have været bedre at understrege, at forhandlingerne ikke er ubegrænsede, hvilket ville bane vejen for mere realistiske alternativer såsom et prioriteret partnerskab. Når alt kommer til alt, er det indlysende, at Tyrkiet ikke opfylder betingelserne for adgang til EU, og at det fortsat vil være tilfældet om 10, 15 eller 20 år.

Lara Comi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg har besluttet ikke at stemme ved den endelige afstemning om beslutningen om statusrapport 2009 for Tyrkiet.

Selv om landets evne til at påtage sig ansvaret i forbindelse med tiltrædelse af EU kritiseres, er min manglende deltagelse i afstemningen et udtryk for en endnu mere forsigtig holdning.

Den aktuelle situation i Tyrkiet med hensyn til demokrati, retsstatsforhold og beskyttelse af menneskerettigheder og minoriteter er stadig langt fra europæiske standarder. Jeg henviser navnlig til det tyrkiske valgsystem, som ikke respekterer pluralisme, til loven om lukning af politiske partier, til militærets indgriben i det politiske liv, til det kurdiske spørgsmål og til de fortsatte begrænsninger af minoritetsrettigheder, religionsfrihed og pressefrihed. Disse er for os vigtige værdier og principper, som udgør hjørnestenene i den europæiske integrationsproces.

Det er korrekt, at landets optagelse i EU kunne medføre store økonomiske fordele, særlig for vores virksomheder, men jeg mener, at opfyldelse af Københavnskriterierne er en forudsætning, som EU må overvåge nøje.

Mário David (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det er fuldt forståeligt, at den politiske, økonomiske og kulturelle elite i Tyrkiet nærer forhåbninger om EU-medlemskab. De værdier, traditioner og regler, som vi lever efter, er imidlertid offentlig viden, og vi kan ikke ændre dem, så alle kan blive optaget. Det er op til kandidatlandet at acceptere dem, og sidenhen efter at have opnået medlemskab at forsøge at efterleve dem, men først da. Under den lange forhandlingsproces med EU har det tyrkiske folk imidlertid følt, at de påtvinges en tilsidesættelse af deres vaner og skikke – som, det skal siges, end ikke efterleves – blot for at blive nægtet medlemskab i de folkeafstemninger, der helt sikkert vil blive gennemført i medlemsstaterne, selv hvis politikerne ender med at være indforståede.

Men Tyrkiet er en venligtsindet nation med en meget rig historie og kultur. Landet er vores partner i NATO og fortjener at blive behandlet som sådan. I lyset heraf vil jeg foreslå, at der selv på dette sene tidspunkt afholdes en folkeafstemning i Tyrkiet, hvor folk spørges om, hvorvidt de anerkender og ønsker at vedtage vores principper og værdier, eller om de foretrækker, at der indledes forhandlinger om et nyt og dybere særligt partnerskab med EU.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for beslutningsforslaget om statusrapport 2009 for Tyrkiet, da jeg mener, at det er i såvel EU's som Tyrkiets interesse at fortsætte med fremskridt i retning af medlemskab. Jeg mener, at EU skal opfylde de forpligtelser, det har indgået over for Tyrkiet. Tyrkiet skal for sin del forpligte sig yderligere til den reformproces, der er i gang.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Tyrkiet er fortsat langt fra at opfylde de kriterier, landet fastsatte for sig selv på topmødet i København, og det forekommer ikke blot mindre engageret i dem, men også mindre interesseret i at opfylde dem.

I denne henseende var 2009 et vanskeligt år, da det blev klart, at der fortsat er en enorm kløft, som adskiller Tyrkiet og EU's medlemsstater, om spørgsmål i tilknytning til politik, retsstatsforhold, menneskerettigheder, foreningsfrihed, ytrings- og informationsfrihed og meget andet.

Uanset hvordan forbindelserne mellem EU og Tyrkiet vil komme til at se ud i fremtiden, håber jeg, at de vil være sammenfaldende og følge vejen mod dialog og effektivt samarbejde, og at Tyrkiet for sin egen skyld fortsætter i retning af frihed og demokrati i vestlig stil.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Ud over at være af økonomisk, politisk og social betydning er Tyrkiets medlemskab af EU en udfordring for begge sider, og det har stor symbolværdi som en potentiel bro mellem øst og vest. På verdensscenen opleves EU som et forbillede på økonomisk udvikling, en multikulturel region, der tilskynder til respekt for minoriteter og lige muligheder for alle mennesker uanset køn, race, etnisk tilhørsforhold eller religion. Disse er umistelige værdier i det europæiske integrationsprojekt, og de repræsenterer en mulighed for det tyrkiske folk og en fredelig forbedring af landets etniske og kulturelle mangfoldighed. Alligevel trækker processen med ansøgning om EU-medlemskab ud, uden at der gøres nogen reelle fremskridt, idet den formelle ansøgning om medlemskab blev indgivet i 1987, hvilket førte til indledningen af forhandlinger i 2005.

Når man husker på effektiviteten af denne proces, mener jeg derfor, at det er afgørende, at fremme af en folkeafstemning i Tyrkiet prioriteres med det formål at give befolkningen mulighed for at udtrykke sine holdninger klart om, hvorvidt den accepterer fuldt EU-medlemskab og alle de påvirkninger af de sociale og kulturelle principper og værdier, dette vil medføre, eller om den foretrækker et dybere partnerskab med EU i stedet.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Det er ikke Tyrkiet, jeg stemmer imod, når jeg stemmer imod statusrapporten. Det tyrkiske folk har ikke fortjent at blive udstødt på nogen måde. Jeg fordømmer dog det euroliberale diktat, som både EU's medlemsstater og kandidatlandene er underlagt. Det økonomiske aspekt af Københavnskriterierne, den liberalisering af markederne, de kræver, bringer kandidatlandenes sociale rettigheder i fare. Jeg vil først støtte medlemskab for nye lande, når EU gør den regionale integration fordelagtig for alle borgere i EU, og ikke for kapitalens interesser, som dominerer det i dag og giver det en integrationsramme, som borgerne ikke har nogen kontrol over.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg har forbehold med hensyn til Tyrkiets EU-medlemskab. Den fortsatte besættelse af en del af Cypern, dets afvisning af at åbne havne og lufthavne i regionen, overtrædelse af politiske, religiøse og etniske minoriteters rettigheder, diskrimination mod kvinder, udelukkelse af politiske partier og tilbagekaldelse af love, der begrænser militærdomstolens kompetence, er nogle af eksemplerne herpå. Der er andre grundlæggende spørgsmål. Det meste af Tyrkiet er ikke geografisk en del af Europa. Tyrkiet har en islamisk identitet, som er meget forskellig fra de fleste EU-landes jødisk-kristne identitet. Strategisk set ville det være problematisk for EU at have grænser, der støder op til det irakiske Kurdistan. Landets sekularitet opretholdes kun med militær magt. Endelig ville bevægeligheden af folk fra det, der ville blive det land med den største befolkning i EU, skabe store uligevægt på arbejdsmarkedet. Intet af dette forhindrer anerkendelse af den indsats, Tyrkiet har gjort i de senere år for at leve op til visse af EU's kriterier, og det anerkender den uvurderlige rolle, som dette land spiller i Nato. Det ville måske være langt bedre at sikre Tyrkiet en privilegeret partnerskabsstatus med EU frem for at skabe falske forventninger og håb om medlemskab, noget der ville være vanskeligt at tilpasse til omstændighederne.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg stemte ikke om beslutning B7-0068/2010 om statusrapport 2009 for Tyrkiet, fordi jeg mener, at Tyrkiet spiller en meget negativ rolle i forhandlingerne mellem præsidenten for Republikken Cypern og repræsentanten for det tyrkisk-cypriotiske samfund. Tyrkiet lever ikke op til FN's resolutioner, og det overtræder folkeretten. Det har fortsat 40 000 soldater i den nordlige del af Cypern, byen Famagusta er fortsat afskåret fra omverdenen og besat af tropper, og Tyrkiet sender fortsat bosættere til den nordlige del af øen.

Efter min mening bør EU overvåge forhandlingerne og sende et entydigt budskab til Tyrkiet, nemlig at hvis landet opretholder sin nuværende position, vil det aldrig blive i stand til at tilslutte sig EU, da det fortsat besætter områder i Cypern, en af EU's medlemsstater. Derfor er en fuldstændig tilbagetrækning af tyrkiske tropper fra Republikken Cypern og tilbagelevering af byen Famagusta absolutte betingelser for Tyrkiets optagelse i EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Tyrkiet har gjort meget for at opfylde Københavnskriterierne. Der er gjort meget betydelige fremskridt med hensyn til opfyldelse af standarderne for en markedsøkonomi. Men hvis vi taler om ændringer med hensyn til politik, demokrati eller menneskerettigheder, så er gennemførelsen heraf ikke vellykket, selv om der er sket betydelige fremskridt med lovsikring. Man må også forstå dette, da det kræver en ændring i social bevidsthed, noget der sker meget langsomt. De europæiske standarder på menneskerettighedsområdet, kvinders rettigheder og behandling af fanger og nationale og religiøse minoriteter skal imidlertid opfyldes.

Nogle modstandere af tyrkisk integration styres af årsager, som ikke har noget at gøre med det centrale spørgsmål, andre af frygt for, at Tyrkiet er et stort land, som vil have stor indflydelse på EU-beslutninger, fordi hver enkelt medlemsstats stemmewægt i henhold til Lissabontraktaten afhænger af dens befolknings størrelse. Tyrkiets medlemskab vil helt sikkert være en enorm byrde for EU's budget, men man bør huske på, at det er et stort marked, som er vigtigt for EU. Tyrkiet er et vigtigt medlem af Nato, og det er en vigtig partner for USA og mange medlemsstater. Det er også et område, som kunne give os transitveje fra energikilder til Europa.

Lad os til slut huske på, at Tyrkiet kunne danne bro over en interreligiøs dialog samt en kulturel og endog makroregional dialog. Tyrkiets tilstedeværelse i EU kunne stabilisere denne store og vigtige region i verden. Tyrkiet må forstå, at det ikke kan ændre sin fortid. Der er begået fejl. Så er det lettere at leve med og etablere gode forbindelser med ens naboer.

Renate Sommer (PPE), *skriftlig*. – (DE) I modsætning til Kommissionen og Rådet har Europa-Parlamentet været i stand til at beskrive de mange problemer i Tyrkiet og problemer i tilknytning til Tyrkiet meget klart. Forbuddet mod det prokurdiske Demokratiske Samfundsparti (DTP) er et angreb mod det spirende demokrati i landet og navnlig på det kurdiske mindretal, som udgør hele 20 % af befolkningen. Den omstændighed, at dette er det 27. forbud mod et parti på 10 år, giver et klart billede af den tyrkiske opfattelse af demokrati. Annulleringen af lovgivningen til begrænsning af militærdomstolenes kompetencer er endnu et udtryk for den splittelse, der findes i landet. Så snart den tyrkiske regering planlægger en lille indrømmelse over for EU, udstilles den af den nationalistiske opposition.

På næsten alle områder er fremskridtene gået i stå, eller der opleves tilbageskridt. Den tyrkiske regering forsøger at tage kritikken i opløbet ved at gennemføre repressalier mod fjendtligt stillede journalister og medieorganisationer. Der anvendes dobbeltstandarder på religionsfrihed. Premierministeren ønsker at fjerne forbuddet mod at bære tørklæde og aldersgrænsen for koranskoler, men samtidig diskrimineres der mod religiøse minoriteter, og de chikaneres hele tiden. Det er en frygtelig udvikling. På denne baggrund forekommer det kun logisk, at den tyrkiske chefforhandler, hr. Bagis, ikke tager vores beslutning og dermed vores strukturer for beslutningstagning seriøst. Tyrkiet har meget klart vist, at det stadig er generationer fra at tilslutte sig EU.

Ernst Strasser (PPE), *skriftlig*. – (DE) De vigtigste forudsætninger for fortsatte forhandlinger med Tyrkiet er fuldstændig gennemførelse af Ankaraprotokollen og anerkendelse af Cyperns EU-medlemskab.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Tyrkiets ansøgning om EU-medlemskab er blevet en langstrakt proces, og resultatet står fortsat hen i det uvisse. Tyrkiet har forpligtet sig til at indføre reformer, opretholde gode forbindelser med dets naboer og gradvist tilpasse sig Fællesskabets *acquis*. Disse bestræbelser skal dog intensiveres for fuldt ud at leve op til de kriterier, der blev fastsat på topmødet i København, og for at gennemføre rets- og valgsystemet og lovgivningen.

Fremskridtene i retning af reelle reformer gik i stå i 2009, og spørgsmål såsom den manglende åbning af havne og lufthavne i Cypern vil sandsynligvis påvirke forhandlingsprocessen. Den tyrkiske forfatningsrets beslutning om at forbyde det protyrkiske Demokratiske Samfundsparti og tilbagekaldelsen af lovgivningen om begrænsning af militærdomstolenes kompetencer betyder, at processen forsinkes.

Reformerne er rent faktisk nødvendige og presserende, som det fremgår af Parlamentets beslutning. I denne sammenhæng, hvor der er behov for en større indsats for at opfylde kriterierne i forbindelse med ansøgningen om medlemskab, er forslaget om en folkeafstemning dog relevant. Denne folkeafstemning skulle gå ud på at spørge det tyrkiske folk, om det virkelig anerkender og ønsker at vedtage de europæiske principper og værdier, eller om det ville foretrække et nyt og dybere, særligt partnerskab med EU.

11. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 14.50 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

12. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

13. Aftale EU/USA om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra Den Europæiske Union til Amerikas Forenede Stater til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af fru Hennis-Plasschaert for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om henstilling om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra Den Europæiske Union til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (05305/2010 – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE)) (A7-0013/2010).

Som bekendt har Europa-Parlamentet været meget aktivt i dette spørgsmål. Vores parlament består af medlemmer, der vælges direkte af de europæiske borgere. Borgernes rettigheder er vores hovedansvar, og vi må beskytte disse rettigheder. Vi er fuldt ud klar over dette. Det er vores første og største ansvar. Samtidig

erkender vi, hvor vigtig SWIFT-aftalen er – af helt andre årsager. Derfor var det vigtigt at finde den gyldne middelvej her. Mens dette skete i de forløbne måneder, trådte Lissabontraktaten i kraft.

I november sidste år skrev jeg til hr. Reinfeldt, som var formand for Det Europæiske Råd på det tidspunkt, med en anmodning om at udskyde beslutningen og om, at der blev taget hensyn til Europa-Parlamentets beslutning i overensstemmelse med Lissabontraktaten. Som bekendt skete dette ikke, og den 30. november traf Rådet beslutning om spørgsmålet og vedtog SWIFT-aftalen. Den 21. december sendte jeg et nyt brev til hr. Reinfeldt. Parlamentet gav udtryk for to forventninger i dette brev. Medtagelse af vores holdning i forhandlingsmandatet om en permanent aftale og også fuld information af Parlamentet under fremtidige forhandlinger. Den 21. januar skrev jeg et tilsvarende brev til hr. Zapatero, som i øjeblikket er leder af formandskabet, og jeg sendte det samme brev igen den 8. februar. Jeg har også skrevet et brev til hr. Barroso, hvori jeg skriver de samme ting. Jeg har også været i kontakt med repræsentanter for den amerikanske regering og med fru Clinton. Jeg har også modtaget et brev om dette spørgsmål, hvori redegøres for den amerikanske regerings holdning til SWIFT-aftalen.

Måske ved parlamentsmedlemmerne alt dette, for dokumenterne er alle tilgængelige, og jeg har sendt alle dokumenterne til de politiske grupper, så de kan bruge dem til enhver tid. Dette er vigtigt. Vi må være fuldt orienteret, så vi kan træffe beslutninger om dette spørgsmål på en ansvarlig måde. De foranstaltninger, vi har truffet, vil også blive fremmet af vores forhandling her i dag. Det er grunden til, at denne forhandling om SWIFT er så vigtig. Jeg er meget glad for, at vi har repræsentanter for Rådet og Europa-Kommissionen med os her i dag, som vil kunne tale, og så kommer vi til vores forhandling og vores ansvar for en beslutning om dette spørgsmål.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil starte med at sige, at også jeg støtter et stærkt, udadskuende EU, som er i stand til at handle skulder ved skulder som en reel modpart til USA, og inden for disse rammer mener jeg, at det har afgørende betydning at være åben, retfærdig og gennemsigtig, hvis vi skal løse spørgsmålet om, hvordan Europa bør samarbejde med USA om bekæmpelse af terrorisme, herunder brug af data om retshåndhævelse indsamlet til kommercielle formål.

Den målrettede udveksling og brug af data til bekæmpelse af terrorisme er uden tvivl nødvendig og vil fortsat være nødvendig, men lad mig slå en ting fast. De europæiske borgere skal kunne have tillid både til sikkerhed og datakrav. Det bør være målet, at det lykkes første gang, og med al respekt så har Rådet ikke været tilstrækkelig stærkt til at gøre dette.

Den foreslåede interimsaftale er en betydelig afvigelse fra europæisk ret om, hvordan håndhævelsesorganisationer opnår enkeltpersoners finansielle data, nemlig via retskendelser eller stævninger om undersøgelse af bestemte transaktioner, men med den foreslåede interimsaftale er vi i stedet afhængige af brede administrative stævninger vedrørende millioner af data for europæiske borgere.

I henhold til selve SWIFT's karakter er det ikke muligt at henvise til såkaldte "begrænsede" anmodninger. Af tekniske årsager skal SWIFT overføre bulk data, hvorved de grundlæggende principper i EU's databeskyttelseslovgivning såsom nødvendighed og proportionalitet tilsidesættes. Der kan ikke rettes op herpå ved hjælp af ex post-mekanismer for tilsyn og kontrol.

Det må til enhver tid stå klart, at Parlamentet ikke blot passivt vil notere sig Rådets og Kommissionens handlinger. Det er en kendsgerning, at Parlamentet altid loves noget i morgen, hvis bare vi er tålmodige. Vi kan dog ikke vedblive med at falde for falske løfter om noget i morgen. Vi har brug for et klart engagement nu, og bolden befinder sig på Rådets banehalvdel. Jeg gjorde dette klart i sidste uge, men indtil videre har det ikke handlet i overensstemmelse hermed.

Rådet tilkendegiver, at det ønsker at sikre den største respekt for privatlivets fred og datasikkerhed, men det beskæftiger sig ikke med især de registreredes adgangsret, ret til berigtigelse, ret til kompensation og ret til erstatning uden for EU. Rådet tilkendegiver, at det deler Parlamentets bekymringer og opfordrer derfor Kommissionen til at vedtage et udkast til forhandlingsretningslinjer.

Hvorfor gemme sig bag Kommissionen? Det er Rådet, som vil vedtage forhandlingsdirektiverne i sidste ende. Hvorfor er forhandlingsretningslinjerne ikke allerede blevet fremlagt? Rådet erklærer endnu en gang, at det ønsker at sikre, at TFTP videreføres. Det forholder sig imidlertid ikke til den omstændighed, at EU på denne måde fortsat outsourcer sin finansielle efterretningstjeneste til USA. Den manglende gensidighed tages ikke op. Ægte gensidighed ville tillade EU's myndigheder at opnå tilsvarende data lagret i USA, og på lang sigt overveje muligheden for at opbygge vores egen EU-kapacitet.

Rådet viser ikke noget engagement i efterlevelse af gældende lovgivning såsom direktivet om lagring af data for telekommunikationselskaber, som behandler specifikke og målrettede data. Rådet præciserer ikke klart den offentlige myndigheds rolle. Et push-system betyder ikke noget, hvis SWIFT i praksis skal overføre bulk data. Overførsel og lagring er med andre ord pr. definition uforholdsmæssig i henhold til interimsaftalen, og Rådet forholder sig ikke til en europæisk løsning på overvågning af dataudveksling.

Hr. formand for Rådet, fortæl mig, hvordan i alverden jeg kan fortælle 500 mio. europæere, at vi sælger ud af vigtige beskyttelsesmekanismer og principper, blot fordi vi ikke er i stand til at stå fast, fordi Rådet ikke er i stand til at få styr på tingene. Fortæl mig det. Jeg er lutter øre.

(Bifald)

Alfredo Pérez Rubalcaba, *formand for Rådet*. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne indlede min tale med en utvetydig erklæring. Spanien har klart vist uforbeholden støtte til Lissabontraktaten, og det har det gjort helt fra starten. Det gjorde vi i vished om, at gennemførelsen af den nye traktat bl.a. ville betyde, at de europæiske institutioner ville blive bragt tættere på borgerne.

Det er også et mål, som Lissabontraktaten i vid udstrækning pålægger Parlamentet. At give Parlamentet en større rolle og større deltagelse i spørgsmål såsom området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er den måde, hvorpå traktaten har forsøgt at bringe borgerne og institutionerne tættere på hinanden.

Lad mig da begynde med at forsikre alle parlamentsmedlemmerne om, at Rådet går ind for at arbejde tæt og ærligt sammen med Parlamentet. For det spanske formandskab er denne konklusion resultatet af vores faste engagement i Lissabontraktaten og dens mål.

Rådet deler også Parlamentets ønske om at garantere sikkerheden for alle europæiske borgere, for sikkerhed betyder garanti for, at de fuldt ud kan udøve deres frihed. Det er den sammenhæng, i hvilken vi sammen bekæmper terrorisme – alle former for terrorisme.

Som det fremgår af den beslutning, som Parlamentet vedtog den 17. september, "bekræfter [Europa-Parlamentet], at det er fast besluttet på at bekæmpe terrorisme og er overbevist om nødvendigheden af at finde den rette ligevægt mellem sikkerhedsforanstaltninger og beskyttelse af borgerlige frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder". Jeg er helt enig i denne udtalelse.

Jeg ser gerne denne forhandling gennemført inden for denne ramme. Det er en ny ramme under Lissabontraktaten, og den er baseret på ærligt, interinstitutionelt samarbejde og et fælles ønske – og det er ikke et nyt ønske – om at bekæmpe terrorisme, samtidig med at principperne om proportionalitet og nødvendighed respekteres, hvilket også er kritisk, hvis vi skal bekæmpe terrorisme effektivt.

Det er bredt anerkendt, at international terrorisme har medført nye udfordringer for vores samfund. Dette er en relativt ny form for terrorisme, som ikke har nogen klar organisation, er yderst dødelig og opererer på globalt plan. Der er derfor behov for en global strategi for at udrydde den. Den mangler en stram, hierarkisk struktur, så den kan kun bekæmpes med en ekstraordinær efterretningsindsats. Den er så dødelig, at vi må være så årvågne som muligt på steder, hvor mange mennesker forsamles.

Forebyggelse, koordinering og efterretning er de tre ord, der kendetegner vores strategi for håndtering af denne enorme trussel.

Alle landene har bestræbt sig på at forbedre intern og ekstern koordinering for at være bedre informerede og i sidste ende samarbejde med dem, der indgår i den samme kamp. EU har også forbedret sine fælles undersøgelsesorganer og -teams, informationsudveksling og fælles analyse.

Det er baggrunden for den aftale, vi behandler her i dag, mellem EU og USA om overførsel af finansielle betalingsdata. Dataudveksling uden en aftale har fungeret uafbrudt i mange år.

Da jeg gav møde for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender for to år siden, spurgte adskillige medlemmer mig om resultaterne af denne dataudveksling. Det er et relevant spørgsmål, som jeg tror, er blevet taget op og besvaret i anden rapport fra dommer Bruguière, som er blevet henvist til Parlamentet, og hvorfra jeg kan citere følgende: "i 2009 har TFTP været et meget værdifuldt redskab, som efterretnings- og retshåndhævelsesorganer har brugt som hjælp til kortlægning af terrornetværk, til fuldstændiggørelse af manglende led i undersøgelserne, til at bekræfte identiteten af mistænkte, til at lokalisere mistænkte fysiske opholdssteder og til at identificere nye mistænkte samt til at afbryde planlagte terrorangreb". Jeg vil også gerne tilføje, at dette ikke kun gælder 2009, men også tidligere i USA, Europa og over hele verden: i Barcelona i januar 2008, i Tyskland i sommeren 2007, i London efter angrebene den 7. juli og i

undersøgelserne af angrebene den 11. marts i Madrid, drabene i Bangkok i april 2005 og bomberne på Bali i 2002. Dette er blot nogle af de eksempler, som dommer Bruguière nævner i sin rapport.

Dataudveksling har således givet positive resultater. Dette har gjort det muligt for os at efterforske og forebygge angreb. Det har gjort det muligt for os at arrestere terrorister efter, at de har gennemført angreb, og vigtigst af alt, før de har haft held til at gennemføre dem.

Selv om SWIFT i 2007 oplyste, at det havde besluttet at ændre sine databaser, gjorde det det ikke før for nogle få måneder siden. Det betød, at vi var nødt til at revidere de protokoller, som indtil da havde gjort det muligt for os at udveksle finansielle data. Dette måtte gøres inden for et meget kort tidsrum. Rådet godkendte mandatet i sommeren 2009, hvor der stadig herskede usikkerhed om Lissabontraktatens ikrafttræden.

Den beslutning, der blev truffet, er velkendt. Vi underskrev en ni måneders interimsaftale, som skulle ratificeres her i Parlamentet. En interimsaftale af ni måneders varighed, og i løbet af disse ni måneder skulle Parlamentet, Rådet og Kommissionen indføre en ny forhandlingsproces for udarbejdelse af en definitiv aftale. Det var den beslutning, der blev truffet.

Det var måske ikke den bedste beslutning. Det er dog vigtigt at sige klart til Parlamentet, at den underskrevne ad referendum-aftale, som vi drøfter her i dag, med hensyn til beskyttelse af privatlivets fred er en stor forbedring i forhold til de protokoller, der fandtes forud for denne aftale.

Det er en forbedring, fordi denne interimsaftale indebærer yderligere garantier blandt andre elementer, som Parlamentet anbefalede, og som ordføreren har medtaget i den betænkning, der er blevet fremlagt for os her i dag.

På nuværende tidspunkt vil jeg gerne sige, at det spanske formandskab for Rådet har taget fuldt hensyn til de beslutninger, der er vedtaget i Parlamentet, og til de breve, som formanden for Parlamentet har sendt, samt til den betænkning, som fru Hennis-Plasschaert har udarbejdet, og som Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender stemte om den 4. februar. Derfor godkendte Rådet en erklæring, som blev sendt til Parlamentet i går, og hvis nøglepunkter jeg nu skal sammenfatte.

For det første er Rådet forpligtet til at indarbejde de sunde garantier i en endelig aftale, der vil styrke en egentlig beskyttelse, sletning af data og større præcision med hensyn til udveksling af data, som TFTP har fået fra nationale myndigheder og tredjelande.

Vi er naturligvis også forpligtet til at styrke de garantier, der er indeholdt i den aktuelle aftale. Disse garantier bør bevares – og styrkes – i den endelige aftale, og det samme bør en streng begrænsning af slutbrugen af data og et absolut forbud mod at ekstrahere data og bruge profiler.

Endelig er Rådet som svar på den nye situation, der blev skabt med Lissabontraktatens ikrafttræden, forpligtet til at forhandle en interinstitutionel aftale for at muliggøre lettere adgang til klassificerede dokumenter i tilknytning til internationale aftaler.

I denne forbindelse vil jeg gerne gentage dette punkt så klart som muligt – det spanske formandskab er fuldstændig forpligtet til Lissabontraktaten og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8, og anerkender fuldt ud de legitime bekymringer, som Parlamentet har givet udtryk for.

Vi ved nu, at det engagement, jeg netop har beskrevet, er muligt. I et brev fra USA's udenrigsminister, Hillary Clinton, og finansminister, Timothy Geithner, til Parlamentets formand har den amerikanske regering givet udtryk for sit ønske om at indarbejde de krævede garantier i overensstemmelse med Europa-Parlamentets holdning.

Det er muligt, at Rådet kunne have gjort tingene bedre i forbindelse med godkendelsesprocessen for den aftale, vi drøfter her i dag. Det, der imidlertid er sikkert, er, at Rådet i denne proces har taget ved lære og har taget behørigt hensyn til Parlamentets bekymringer. Det er også sikkert, at den aftale, vi drøfter her i dag, har bidraget – og jeg håber, den fortsat vil bidrage – til forbedring af borgernes sikkerhed over hele verden og naturligvis også i Europa.

Formanden. Tak, hr. Rubalcaba. Jeg vil gerne minde alle om, at jeg, som jeg tidligere sagde, har modtaget et svar fra Rådet på de breve, jeg har sendt. De foreligger i de politiske grupper, så de kan konsulteres til enhver tid. I sit svar svarede Rådet på vores forventninger, på Parlamentets forventninger. Tak, hr. Rubalcaba, for denne erklæring og for forklaringen af Rådets holdning i dette spørgsmål. Det er meget vigtigt for os.

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Lad mig begynde med at takke alle for, at Parlamentet i går viste os og mig den tillid at stemme ja til den nye Kommission.

Det er en interessant første dag på arbejdet, og jeg er taknemmelig over at drøfte dette vigtige spørgsmål om deling af information med USA med henblik på bekæmpelse af terrorisme, denne gang i relation til programmet til sporing af finansiering af terrorisme (TFTP) med Parlamentet.

Europa-Parlamentet har naturligvis udvist stor interesse for dette spørgsmål. Og med rette, da TFTP igen konfronterer os med den udfordring at forene dataudveksling med databeskyttelse, og hvis vi tager denne udfordring op, hjælper det os til at give borgerne sikkerhed, beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse.

Et af målene med interimsaftalen har været at sikre gennemførelsen af betingelserne i Europa-Parlamentets beslutning af september 2009. Vi agter helt klart at styrke databeskyttelsesdelen yderligere, når vi forhandler den langsigtede aftale, særlig med hensyn til retten til at modtage oplysninger om, hvorvidt ens rettigheder er blevet respekteret i henhold til aftalen, og stærkere garantier om effektiv erstatning, lovlig databehandling og sletning af data.

Den anden Bruguière-rapport blev stillet til rådighed for medlemmerne af Europa-Parlamentet sidste mandag, og den viser betydningen og værdien af TFTP i efterforskningen og forhindringen af terrorisme, herunder også i EU. Rapporten bekræfter, at TFTP er blevet brugt til at identificere og arrestere personer, som efterfølgende er blevet dømt for terrorisme i medlemsstaterne. Det understreges også i rapporten, at TFTP er en værdifuld kilde til pålidelig information, der er nødvendig i kampen mod terrorisme. Der findes specifikke eksempler, og Rådet henviste til nogle få af dem.

Vi ved, at terrortruslen i nogle af vores medlemsstater er så høj som nogensinde, og jeg er sikker på, at parlamentsmedlemmerne kan se, at Parlamentets forkastelse af interimsaftalen ville være et alvorligt slag mod EU's sikkerhed.

Nogle af medlemsstaterne har gjort det meget klart, at de ønsker, at TFTP fortsætter, fordi de tidligere har draget fordel heraf og fortsat vil gøre det. De har fortalt os, at den pålidelige information, som TFTP leverer om kendt terrorisme og mistanke om terrorisme, er en vigtig kilde til legitime efterretninger, der er nødvendige for at håndtere den komplekse trussel, navnlig fra al-Qaeda-inspireret terrorisme. Interimsaftalen er ikke blot til glæde for USA. Den er i vores fælles interesse.

Der er blevet sagt meget om databeskyttelsesniveauet i interimsaftalen, og dette er naturligvis en nøglebekymring. Jeg opfordrer medlemmerne til at læse interimsaftalen meget nøje, og jeg er sikker på, at de fleste allerede har gjort det. Man vil se, at den indeholder væsentlige og detaljerede, juridisk bindende forpligtelser om, hvordan USA's finansministerium kan behandle data under aftalen. De omfatter f.eks. en streng begrænsning af formålet med behandlingen, der er begrænset til efterforskning, sporing og retsforfølgelse af terrorisme. Den indeholder et absolut forbud mod datamining – søgninger i databasen kan kun ske, hvor det er muligt at påvise, at der er grund til at tro, at genstanden for søgningen er involveret i terrorisme.

Det betyder, at de data, der findes i TFTP-databasen, reelt er anonyme. Kun hvis der er grund til at tro, at en identificeret person er terrorist, kan denne persons data ses og ekstraheres af databasen. Dette er vigtigt. Interimsaftalen forpligter finansministeriet til at slette data inden for fem år fra modtagelsen – en periode, der er i overensstemmelse med opbevaringsperioden i EU-lovgivningen om finansiering af terror. Aftalen omfatter også en detaljeret EU-gennemgang, hvor nogle af vores egne databeskyttelsesmyndigheder vil deltage for at sikre, at disse og mange andre databeskyttelsesforpligtelser overholdes.

Aftalen omfatter ikke overførsel af næsten alle SWIFT data til USA's finansministerium. Jeg kan forsikre om, at kun en brøkdel af SWIFT-dataene vil blive overført under interimsaftalen. Den påvirker ikke på nogen måde databeskyttelsesmyndighedernes beføjelser med hensyn til SWIFT's eller de finansielle institutioners behandling i EU.

Manglende godkendelse vil sætte en stopper for interimsaftalen, herunder de betydelige databeskyttelsesmekanismer, den indeholder. Hvis USA kan få adgang til data på andre måder – f.eks. via bilaterale forbindelser med Nederlandene – vil disse mekanismer ikke længere være gældende. Hvis interimsaftalen falder, vil det sandsynligvis vare temmelig længe, før en alternativ løsning kan indføres. Så manglende godkendelse risikerer at føre til både en databeskyttelseskøft og en sikkerhedskøft.

Endelig er interimsaftalen kun en interimsaftale. Det er måske ikke verdens bedste aftale. Den kan og vil blive forbedret. Kommissionen lægger nu sidste hånd på et udkast til mandat, og retningslinjerne for den langsigtede aftale, og vi vil vedtage dem hurtigt.

Jeg kan personligt forsikre om, at der vil blive taget hensyn til Europa-Parlamentets bekymringer, og at vi vil søge en stærk beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse i den nye aftale. Europa-Parlamentet vil blive fuldt informeret i alle denne procedures faser. Jeg håber, at dette besvarer nogle få af parlamentsmedlemmernes spørgsmål.

Formanden. Tak, fru Malmström, for Deres redegørelse. Den var virkelig meget vigtig for os. Rådet og Europa-Kommissionen har netop fremsat visse erklæringer om vores forventninger til forhandlingsmandatet og om at holde Parlamentet orienteret.

Der er også et andet vigtigt element i det, vi gør: Europa-Parlamentet er blevet medansvarlig for den europæiske lovgivning. Vi er også ansvarlige for internationale aftaler såsom SWIFT-aftalen, og vi sender et stærkt signal om, at situationen har ændret sig, nu hvor Lissabontraktaten er trådt i kraft. Dette er vigtigt. Jeg mener, at de seneste signaler fra den amerikanske regering viser, at det er blevet klart, at Europa-Parlamentet i dag er fuldt ansvarlig for lovgivningen. Vi ønskede, at det skulle være et stærkt signal. Vi er imidlertid ansvarlige over for vores borgere. Vi er medlemmer af Europa-Parlamentet valgt ved direkte valg. Vores ansvar for at forsvare borgernes rettigheder er af grundlæggende betydning, og vi understreger altid dette.

Ernst Strasser, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! For det første vil jeg gerne hilse kommissæren velkommen til hendes første arbejdsdag og forsikre om, at hun har vores gruppes fulde samarbejde. I begyndelsen af denne forhandling vil vi gerne sige, at vi ønsker et godt partnerskab med amerikanerne, navnlig i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme. For det andet støtter vi på det kraftigste vores borgeres sikkerhed og også borgernes rettigheder og databeskyttelse. For det tredje har vi arbejdet meget hårdt på at sikre, at retningslinjerne for forhandlingerne og vores holdning var på plads så tidligt som midt i september, og vi ønsker nu at se dem gennemført. For det fjerde vil jeg gerne med al respekt sige til fru Malmström, at det ikke er, fordi Parlamentet har en stærk interesse på dette område, men snarere, at vi betragter lovgivningsprocessen som vores ansvar, som formanden sagde, og vi ønsker at blive inddraget i denne proces på lige fod med Rådet og Kommissionen.

Vores svar på forhandlingsteksten er at gøre to ting meget klart. For det første kan vi ikke acceptere den måde, hvorpå denne tekst er blevet udarbejdet. For det andet er nogle af punkterne i Parlamentets beslutning ikke medtaget, særlig retten til at anlægge sag, sletning af data og nogle andre ting, selv om Rådet hævder, at "der er taget fuldt hensyn til punkterne i Parlamentets beslutning". Det er grundene til, at vi i Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar sagde, at dette var uacceptabelt for os. Det er også blevet klart, at det først var herefter, at tingene begyndte at tage fart. USA's indenrigsminister har ikke accepteret noget, med mindre Rådet har modtaget andre oplysninger end dem, som Parlamentet har fået. Dette er angiveligt sket ved visse lejligheder. Rådet har sendt os opmuntrende signaler i denne uge, men det har ikke givet nogen garantier. Jeg vil gerne gøre dette meget klart. Derfor siger vi, at vi ønsker at drøfte dette yderligere, at vi ønsker en god aftale, og at vi går meget ind for flere drøftelser, hvis der er garanti for, at dette vil resultere i en god aftale.

Martin Schulz, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Den irske forfatter Jonathan Swift sendte i sin berømte bog "Gullivers rejser" sin helt Gulliver til Lilleputland, hvor indbyggerne var seks tommer høje. Gulliver troede dog, at han var kommet til giganternes land. For mig ser det ud som om det amerikanske diplomati er fulgt i Gullivers fodspor og tror, at det kan true Europa-Parlamentet, som om vi var en organisation af små mennesker. Det er en fejl.

Jeg vil gerne lykønske fru Malmström med valget og flytningen fra en stol til en anden. Hun skal dog være klar over, at det ikke blot var en fejl begået af amerikanske diplomater, men også af EU's regeringer, som troede, at en aftale af denne art kunne hastes igennem Parlamentet, og ikke var klar over, at vi ikke kan stemme for en så mangelfuld aftale. Denne aftale er et udtryk for ånden i USA's sikkerhedsideologi, men den er ikke et udtryk for beskyttelse af grundlæggende rettigheder, som vi medlemmer af Europa-Parlamentet må garantere for Europas borgere.

Muligheden for at overføre store mængder data uden specifikationer og uden specifikke detaljer i enkeltager er grundlæggende i strid med den databeskyttelseslovgivning, vi har vedtaget i Europa i alle vores parlamenter, herunder de nationale parlamenter. De alvorlige problemer med hensyn til databeskyttelse er allerede blevet nævnt. Kommissæren har selv nævnt dem. Hvor længe vil dataene blive opbevaret? Hvem opbevarer dem? Hvem giver dem videre til hvem? Hvilke muligheder har jeg for at finde ud af, hvad der sker med mine data, hvem der får adgang til dem, og om det er korrekt? Hvilken retsbeskyttelse har jeg, som sikrer, at der ikke

kan indsamles ukorrekte data om mig, som overdrages til tredjeparter, hvem de så end måtte være? Hvornår vil mine data blive slettet, hvis de er blevet indsamlet og opbevaret? I henhold til Homeland Security Act kan data opbevares i op til 90 år. Hvis dette indebærer en garanti for, at jeg vil blive 90 år, vil jeg med glæde drøfte det. Det er værd at gentage, at disse data kan opbevares i op til 90 år! Alle disse faktorer udgør alvorlige mangler ved aftalen.

Derfor må jeg sige til hr. Rubalcaba, at dette er en dårlig aftale, og vi kan ikke stemme for den. Hvis vi forkaster den, er det hans job at forhandle en ny og bedre aftale på plads med USA, som respekterer sikkerhedsinteresserne, men samtidig også respekterer borgernes sikkerhedsinteresser med hensyn til deres frihed. Hvis han kan gøre dette, vil vi støtte den nye aftale. Målet med en ny runde forhandlinger skal være at finde frem til et kompromis mellem disse to ting.

Jeg kan ikke anbefale medlemmerne af min gruppe at stemme for denne aftale på nuværende tidspunkt og i denne form. Her i aften vil jeg foreslå, at min gruppe stemmer imod denne aftale.

Sophia in 't Veld, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne byde min tidligere kollega og gode ven, Cecilia Malmström, velkommen. Det er en fornøjelse at have hende her.

Dette er den første centrale beslutning, som Europa-Parlamentet skal træffe, efter at det med Lissabontraktaten har fået nye beføjelser, og forventningerne er store, men vi må holde hovedet koldt. Vi skylder vores borgere at træffe en velovervejet beslutning, der ikke ligger under for eksternt pres eller skræmmetaktikker, såsom falske påstande om en sikkerhedskløft, for USA kan stadig opnå data uden problemer, og vi ved det. Lad os ikke glemme, at medlemsstaterne heller ikke var enstemmigt enige om denne aftale. Vi kan kun give vores tilslutning til en aftale, der har fuld demokratisk legitimitet af hensyn til indhold og procedure. Dette handler ikke om viljernes kamp mellem Rådet og Europa-Parlamentet og heller ikke om transatlantiske forbindelser. Dette handler om europæiske borgere, der har ret til en ordentlig demokratisk og transparent procedure.

Rådets svar er indtil videre yderst utilstrækkelige, og de europæiske borgeres demokratiske rettigheder kan ikke forhandles væk med løfter om rejser til USA eller vage løfter fra Rådet om fremtidige aftaler. Rådet har haft talrige muligheder siden 2007 for at håndtere dette på en ordentlig måde og garantere sikkerhed samt beskyttelse af persondata og borgerlige rettigheder eller garantere ordentlig demokratisk kontrol fra de nationale parlamenter eller siden den 1. december Europa-Parlamentet, men Rådet har været utrolig stædigt. Parlamentet kan og bør ikke træffe en beslutning, hvis det ikke har adgang til alle relevante oplysninger og dokumenter. Vores vælgere har ret til at vide, at vi tager alle elementer seriøst i betragtning, og at vi ikke blot sætter et gummistempel på Rådets beslutninger.

Endelig har Europa-Parlamentet i mange år været meget klar omkring dets bekymringer og forventninger, og i stedet for at komme med flere vage løfter burde Rådet endelig give os en udtalelse fra dets egen juridiske tjeneste og de ønskede oplysninger om brugen af data til bekæmpelse af terrorisme. Jeg mener ikke, at den anden Bruguière-rapport er tilstrækkelig. Så hvis Rådet ønsker Parlamentets godkendelse, må det opfylde vores krav. Rådet skal være klar over, at det er den eneste måde.

(Bifald)

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! For det første vil jeg gerne kommentere møderne med eksperterne og USA's ambassadør. På de to møder, som jeg var formand for, følte jeg ikke på nogen måde, at vi blev betragtet som små personer fra Europa, tværtimod. Under disse møder med eksperter fra USA, lærte jeg enormt meget om de meget vanskelige retssystemer vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder i USA og Europa. Jeg er taknemmelig over for amerikanerne over, at de har deltaget i denne vidtrækkende dialog. Arten af den opgave, der ligger foran os, er blevet klar for mig. Rådet har ikke tidligere ydet denne opgave retfærdighed. Arten af den opgave, som europæerne står over for, er også blevet klar for mig, hvis vi ønsker at kombinere en effektiv bekæmpelse af terrorisme med en effektiv beskyttelse af grundlæggende rettigheder i den samme aftale.

Jeg finder det rent faktisk flovt, at folk har måttet rejse over Atlanterhavet for at forklare dette kontroversielle spørgsmål for os, og at Rådet indtil videre ikke har været i stand til at gennemføre en ærlig debat af denne art med Parlamentet. Ordføreren har gjort det fuldstændig klart, på hvilke områder de grundlæggende rettigheder, som nyder den største beskyttelse i Europa, vil blive overtrådt. Jeg vil gerne nævne et andet punkt, som jeg anser for at være et stort problem ud fra et juridisk og politisk perspektiv, hvis vi ser nærmere på spørgsmålet. USA og Europa har helt forskellige definitioner af terrorisme, og dette er et problem, der gennemsyrrer aftalen.

Som det med rette er blevet sagt, står medlemmerne af Parlamentet til ansvar over for Europas borgere, når det gælder om at sikre, at deres rettigheder beskyttes. Efter min mening bør vi ikke stemme for en aftale, som mange af os, herunder hr. Weber, hr. Langen, som ikke er her i øjeblikket, og hr. Schulz gentagne gange har sagt offentligt, er et brud på lovgivningen. Vi må handle nu. I løbet af den offentlige forhandling, har vi fortalt de europæiske borgere, at vi ville gøre det. Vi må stemme imod interimsaftalen, og vi må ikke udskyde vores stemme.

Parlamentet må ikke løbe fra sit ansvar igen, som det gjorde i november. Dengang havde vi mulighed for at sætte en stopper for det hele, men flertallet ønskede ikke at gøre dette. Nu må vi handle og – jeg siger dette efter høringerne med amerikanerne – dette vil bringe os i en bedre forhandlingsposition og på lige fod, hvilket vil gøre det muligt for os at forbedre EU-borgernes og måske endda de amerikanske borgeres sikkerhed og rettigheder.

Timothy Kirkhope, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Som mine kolleger her har jeg været enormt frustreret og vred over Rådets behandling og den dårlige høring af Parlamentet om aftalen. Høring af Parlamentet og dets accept bør ikke være et retrospektivt redskab. Gensidighed i databeskyttelse bør være dadelfri, og den måde, hvorpå aftalen er blevet forhandlet og indgået, må aldrig gentages.

Jeg er dog blevet beroliget i det mindste af de amerikanske myndigheder og af de lagdelte databeskyttelsessystemer og retlige beskyttelsesforanstaltninger, der findes takket være denne interimsaftale. Så Rådets dårlige behandling af os burde ikke kompromittere EU-aftalen med USA eller eventuelle fremtidige aftaler om Europas sikkerhed. Vi modtager nu mange forsikringer og løfter fra Rådet og Kommissionen. Jeg kan endnu ikke bedømme, om disse opfylder alle de rimelige krav, vi har stillet, så efter min mening, har vi brug for tid, før vi fortsætter vores behandling af denne vigtige foranstaltning.

Lothar Bisky, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! SWIFT-aftalen blev forhandlet på grundlag af en tvivlsom procedure og hurtigt presset igennem blot en dag før Lissabontraktatens ikrafttræden for at omgå Parlamentet. Jeg vil dog gerne fokusere specifikt på aftalens indhold. Big Brothers lillesøster venter på vores godkendelse. Fru Clinton tror, at hun kan overtale medlemmerne af Parlamentet til at gøre noget, som vi ikke ville acceptere fra vores egne regeringer.

Ud fra mit synspunkt er det grundlæggende forkert, at påståede terror efterforskere skal have en så omfattende adgang til databaser, fordi det underminerer folks selvbestemmelsesret over deres egne persondata. Persondata vil blive opbevaret i årtier, og ingen vil have nogen kontrol med, hvordan de anvendes. Desuden kan data stadig opbevares efter aftalens udløb. Det vil ikke være muligt at træffe retlige foranstaltninger for at finde ud af, hvor dataene befinder sig, eller at kræve erstatning for tredjelandes ulovlige brug af dem. Dette giver staten forrang frem for borgerne, som vil blive reduceret til mistænkelige subjekter. Medlemsstaterne tillader andre regeringer at udspionere vores borgere indirekte via EU.

Bør Deutsche Telekom, Deutsche Bahn eller Schlecker apotekskæden i Tyskland eksempelvis være bekymrede over at indhente oplysninger om deres medarbejdere? Vil det nu blive standard for den tyske regering at købe data fra skatteefterforskere, som er blevet indhentet ulovligt. Vi befinder os i en situation, hvor Parlamentet må stå fast på det, det tror på, og træffe en beslutning. Hvorfor bør Google kunne fastsætte datatærsklerne i fremtiden? Det er vigtigt at bekæmpe terrorisme, og navnlig dens årsager, og jeg tror, vi alle er enige herom, men ikke på bekostning af grundlæggende rettigheder. I denne forbindelse har jeg hørt mange taler, hvori der henvises til EU som et værdifællesskab. Vi står i begreb med at feje en af disse værdier ind under gulvtæppet, og min gruppe kan ikke stemme for dette.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Hr. formand! Lad mig gøre det klart, at Det Europæiske Folkeparti går ind for denne aftale. Det går fuldt ud ind for SWIFT-aftalen, og i morgen vil vi stemme for. Lad mig forklare hvorfor. Det Europæiske Folkeparti vil bakke denne aftale op, fordi dets primære bekymring er folks sikkerhed, vores borgers sikkerhed.

Vores borgers sikkerhed vil blive forbedret som følge af denne aftale, og derfor støtter vi den. Dette er ikke blot min egen holdning, men ekspertholdningen hos dem, der specifikt havde til opgave at undersøge og evaluere, om denne aftale øger sikkerheden for de borgere, som vi alle her i Parlamentet repræsenterer.

Der vil ske en forbedring af sikkerhedsniveauet i hele Europa, og dette vil blive udvidet til at omfatte andre borgere i hele verden, herunder USA. Jeg er enig med dem, der har sagt, at Rådet ikke opførte sig ordentligt over for Europa-Parlamentet, men jeg tror, at det budskab, som Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender sendte i sidste uge, har givet Rådet en lærestreg, en lærestreg, som det tydeligvis forstod. Jeg har også forståelse for mine kollegers bekymringer med hensyn til privatlivets fred, men her må

vi igen huske på, at der er tale om en interimsaftale. Dette betyder, at der skal udarbejdes en ny aftale, som vil give bedre garantier med hensyn til sikkerhed.

Hr. formand! De nævnte i Deres indledning ansvar. Jeg opfordrer mine kolleger til at benytte de beføjelser Parlamentet har, de nye beføjelser, vi har, fuldt ansvarligt, så vi virkelig kan se 500 mio. borgere i øjnene og fortælle dem, at vi forsvarer deres sikkerhed. Om muligt bør morgendagens afstemning udskydes, så der kan opnås større enighed her i Parlamentet. Vi er parat til at overveje en udsættelse af afstemningen, men hvis den ikke indrømmes, vil vi stemme for.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Hr. formand! Også vi socialdemokrater ønsker at kæmpe for de europæiske borgere, og vi ønsker at bekæmpe terrorisme, så derfor anbefaler vi, som min gruppeleder sagde, et "nej" ved afstemningen i morgen for at sikre, at vi her i Parlamentet ved den første godkendelsesprocedure under Lissabontraktaten stemmer imod en aftale, der er dårlig for hele Parlamentet.

Dette er ikke et snæversynet spørgsmål for os, men et reelt spørgsmål. Dette er et spørgsmål om, hvorvidt en dårligt uarbejdet aftale tjener sikkerheden og terrorbekæmpelsen. Som en af mine rådgivere engang sagde – og han er en advokat, jeg var engang advokat, og hr. Kirkhope var også advokat – idet han citerede Benjamin Franklin: Den, der sætter sikkerhed så langt højere end frihed, fortjener ingen af delene.

Så vi er alle enige om, at vi ønsker en god aftale for EU-borgerne. Det er helt rigtigt, at Rådet i Coreper fremkom med alle de spørgsmål, som vi som gruppe anser for at være vigtige spørgsmål. Også fru Clinton erkendte i sit brev, at Parlamentet havde fat i noget, men ingen af disse dokumenter gik længere og gav os en handlingsplan for løsning af dette problem, og det er grunden til, at et "nej" efter vores mening vil gennemtvinge en bedre aftale for hele Parlamentet.

Så vi i vores gruppe opfordrer alle parlamentsmedlemmerne ikke blot i vores gruppe til at støtte ordføreren i det, hun forsøger at gøre, nemlig at opnå en bedre aftale om bekæmpelse af terrorisme. Ingen har den moralske overhånd her. Vi ønsker en effektiv bekæmpelse af terrorisme, hvilket betyder en bedre aftale, og det er, hvad vi vil anbefale socialdemokraterne i vores gruppe her i aften.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Hr. formand! Jeg forkaster de metoder og den tid, der er brugt på denne aftale. Parlamentets rolle er en vigtig del af Lissabontraktaten, og den bør respekteres af alle de berørte parter.

Lad mig gå videre til selve substansen i spørgsmålet. Den største skade, et demokratisk samfund kan gøre på terrorismen, er at afskære dets finansielle ressourcer. Det er grunden til, at interimsaftalen bør forblive i kraft, mens den endelige aftale hurtigt forhandles på plads. Ved mindst ni lejligheder har SWIFT og TFTP vist deres effektivitet og værdi med hensyn til at forhindre og undertrykke terroraktiviteter i Europa, Asien, Afrika og USA i relation til interimsaftalens tekst og databeskyttelse.

Hvilken rapport bør være gældende? Rapporten fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller rapporterne fra en særlig dommer, for begge er velfunderede, men modstridende. Nej, vi har ikke gennemført forhandlinger og er heller ikke nået frem til en løsning om dette spørgsmål. Interimsaftalens ordlyd garanterer rettigheder. Det fremgår, at de leverede data udelukkende må bruges til forebyggelse af terrorisme eller finansiering heraf, at de leverede data ikke må kopieres, at de leverede data ikke må samkøres med eventuelle andre databaser, og at kun de offentlige sikkerhedsmyndigheder skal have adgang til dataene.

Jeg har tillid til USA's regering og til det store demokrati, der står bag den. Vi har pligt til at styrke vores forbindelser med landet, for vi er naturlige, gensidigt pålidelige partnere.

Af alle disse årsager støtter jeg en positiv stemme fra Parlamentet om interimsaftalen, og jeg glæder mig over det meget positive skridt Parlamentet har taget for at bekræfte sin autoritet, og over den omstændighed, at fru Clinton og hr. Geithner har anerkendt denne autoritet som et uundgåeligt element nu og i fremtiden.

Endelig ved Rådet og Kommissionen, hvad der forventes af dem. Der er behov for en interinstitutionel aftale hurtigst muligt.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EN) Hr. formand! Et simpelt brev fra Rådet om, at forhandlingsretningslinjerne fuldt ud vil omfatte Parlamentets bekymringer, at der vil blive indledt forhandlinger med USA med det samme og ikke på et eller andet tidspunkt i fremtiden, og at Parlamentet vil blive inddraget fuldt ud i disse forhandlinger, kunne have været nok, og det ville ikke have været så svært at skrive for at lette Parlamentets frustration over, hvordan det tidligere er blevet behandlet, ignoreret og trukket rundt i manegen.

Men Rådet kunne end ikke gøre dette. Overførsel af bulkdata er ifølge kommissæren ikke noget problem. Kun nogle data vil blive overført. SWIFT fortæller os, at det ikke er tilfældet. USA's administration fortæller os, at det ikke er tilfældet. Der er ingen beviser for det, kommissæren sagde i sin erklæring.

Kommissæren nævnte forhandlingsretningslinjerne, som Kommissionen næsten er færdig med. Hvor er de? Hvorfor kan kommissæren ikke på baggrund af det pres, der findes i dag, fortælle os helt nøjagtigt, hvor Kommissionen er enig med Parlamentet, og hvor den er uenig, i stedet for at fremkomme med generelle erklæringer?

Jeg mener, at det er yderst vigtigt at kæmpe sammen med USA mod terrorisme. Jeg opfordrer indtrængende USA og Rådet til at arbejde meget seriøst sammen med os efter vores afstemning i morgen, og til ikke at vælge bilaterale veje eller drømme om at bryde solidariteten, men at arbejde sammen for at beskytte de grundlæggende rettigheder, samtidig med at vi beskytter sikkerheden.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Hr. formand! Alle, der har fulgt de mange forhandlinger om SWIFT i de seneste uger, kan få det indtryk, at vi uden SWIFT ville havne i kaos, og at en forkastelse af aftalen ville sætte en stopper for de transatlantiske forbindelser og den fælles krig mod terror. Disse forsøg på at true os kan beskrives med ét ord, nemlig latterligt. USA og Rådet forsøger ikke at redde et vigtigt redskab. De redder blot ansigt.

Der findes mange aftaler og foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme. SWIFT kunne være en nyttig tilføjelse hertil. Det fejlslagne angreb den 25. december har klart vist, at det ikke er data, der mangler, men evnen til effektivt at udnytte de data, vi allerede har. Det er tanken at lede opmærksomheden væk fra denne omstændighed. Interimsaftalen kunne simpelthen ikke være værre. Den er fuld af selvmodsigelser og uoverensstemmelser. I stedet for, at der træffes passende forholdsregler for at sikre, at kun data vedrørende personer, som rent faktisk er under mistanke, overføres, vil store mængder data blive sendt til USA hver måned. Aftalen er et skamløst brud på borgernes rettigheder, databeskyttelse og principperne om retsstatsforhold. Hvis Rådet og USA virkelig var parate til at tage imod denne kritik og indarbejde disse punkter i en ny aftale, ville der ikke være noget behov for, at vi skulle acceptere denne forfærdelige aftale. Af hensyn til borgerne må vi sige nej til interimsaftalen, og vi må straks indlede nye forhandlinger, så vi kan få indført en virkelig god aftale, der fungerer som et ekstra, effektivt redskab til bekæmpelse af terrorisme, og som bevarer vores grundlæggende rettigheder.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Hr. formand! Med Lissabontraktaten er et nyt kapitel åbnet for Parlamentet, men også for Rådet og Kommissionen.

Formanden for Rådet noterede sig i sin tale, at Parlamentet skal høres, og at der skal tages hensyn til dets bekymringer og krav.

Han noterede også, at forhandlingen af denne aftale ikke var blevet gennemført særlig godt eller godt nok. Han fremsatte dog først og fremmest en fremtidig forpligtelse. En forpligtelse om hurtigt at forhandle om en endelig aftale, som opfylder de krav, der stilles i ordførerens betænkning, som omfatter krav om en garanteret ret til appel, til oplysning og til efterfølgende ændring eller sletning af private data.

Vi må derfor finde en ny ligevægt mellem privatlivets fred, borgernes frihed og sikkerhed, der også er en grundlæggende rettighed for de borgere, som vi repræsenterer her i Parlamentet.

Så uanset udfaldet af forhandlingen opfordrer Parlamentet indtrængende ministeren til at indlede denne forhandling snarest muligt og dermed leve op til Lissabontraktaten, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de 500 mio. borgere, som dette Parlament repræsenterer, og som har en grundlæggende ret til sikkerhed.

Axel Voss (PPE). – (DE) Hr. formand! I mobilitetens tidsalder kan vi ikke have sikkerhed uden en effektiv og hurtig udveksling af data, og det er vores opgave at beskytte vores borgere mod terrorangreb. Derfor må vi finde en ligevægt mellem sikkerhed og privatlivets fred. Denne ligevægt skal afspejles i den aftale, vi i øjeblikket forhandler.

Dette spørgsmål er af stor betydning, og Rådet har virkelig opført sig amatøragtigt i denne sag. Jeg vil derfor gerne se flere indrømmelser til ordføreren, herunder specifik hjælp, så vi måske kan opnå flertal i Parlamentet.

Hvis vi ikke får dette, vil programmet til sporing af finansiering af terrorisme forblive et enkelt centralt program, og det vil være vigtigt for os at sikre, at SWIFT kun overfører individuelle dataemner. Hvis vi ikke

gør det, så er den fulde aftale det rigtige, og den aktuelle aftale er fortsat vigtig. Derfor tror jeg, at vi bør sigte mod en udsættelse og i sidste ende...

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. – Kære kolleger, dette er en meget vigtig forhandling. Jeg ønsker ikke at forstyrre, men alle bruger et halvt minut længere, end de burde gøre. Der er 11 personer på listen. Hvis alle taler så længere, kan jeg ikke give ordet til andre.

Jörg Leichtfried (S&D). – *(DE)* Hr. formand! Ingen er i tvivl om behovet for at bekæmpe terrorisme. Spørgsmålet for avancerede demokratier baseret på retsstatsforhold er dog altid, hvad der bør gøres, og hvordan det bør gøres. I dette tilfælde er spørgsmålet nemt at besvare. Vi må ikke handle på en sådan måde, at 500 mio. mennesker sættes under mistanke, og der sker omfattende indgreb i deres rettigheder uden at give dem mulighed for retsbeskyttelse. Disse foranstaltninger må navnlig ikke indføres med fuldstændig tilsidesættelse af eksisterende demokratiske regler.

Parlamentet befinder sig nu i den situation, at det skal tage skraldet for det arrogante svenske formandskab. Vi må ikke gøre dette. Jeg går derfor ind for, at vi stemmer imod i morgen.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – *(SV)* Hr. formand! Jeg vil gerne sige, at intet vil blive stoppet – ingen terrorangreb vil blive stoppet – med dette forslag. Ingen af de fire angreb, som formandskabet nævnte, ville være blevet stoppet, selv om den efterfølgende efterforskning måske ville være blevet gjort lettere. Denne aftale nedbringer sikkerheden på samme måde som enhver lov om fuldstændig overvågning om internettet nedbringer sikkerheden, for hvis der foregår total overvågning, vil folk forsøge at undgå det – selv ærlige borgere. Så oprettes der anonymiseringstjenester på nettet, ligesom det sker i øjeblikket inden for banksektoren. Hvis terrorister kan gemme sig blandt almindelige mennesker, nedbringes sikkerheden. Det er en dårlig aftale.

Jeg opfordrer i stedet til, at der foretages en fuldstændig gennemgang af disse terrorbekæmpelseslove. Hvad koster de, og hvad er deres kollektive virkning på privatlivets fred og frihed? Kun da vil jeg bare overveje at stemme for endnu flere antiterrorlove. Vis os, hvor effektive disse foranstaltninger er, ved hjælp af åbne dokumenter og ikke hemmelige dokumenter.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – *(PL)* Hr. formand! Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på to spørgsmål, som efter min mening er meget vigtige. Det er uomtvisteligt, at vi bør bekæmpe terrorisme, men forhandlingen drejer sig om, hvordan dette bør ske, og hvilken form for aftale, der bør indgås med amerikanerne herom. Jeg vil gerne rejse to spørgsmål. Det første er, at aftalen kun berører en af parterne – det er en ensidig aftale. Har vi tænkt på, at de relevante tjenester i europæiske lande også kunne opnå data fra USA, og at dette ville fremme bekæmpelsen af terrorisme her i Europa. Det andet spørgsmål – den grundlæggende indsigelse vedrører den omstændighed, at det vil være muligt at opnå alle finansielle data. Jeg lægger stor vægt på ordet "alle". Jeg mener, at vi bør arbejde i retning af at tillade amerikanske og europæiske specialtjenester kun at opnå data fra de enheder, der er under mistanke.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – *(RO)* Hr. formand! Rådet sendte aftalen til Europa-Parlamentet på et meget sent tidspunkt, hvilket er usædvanligt. Jeg håber, at dette ikke vil ske igen fremover. På den anden side har jeg været meget behageligt overrasket over det intense samarbejde mellem de amerikanske myndigheder og Europa-Parlamentet. Helt uventet har de lyttet til Parlamentet, noget jeg håber, vil ske fremover også.

Jeg forventer den samme grad af interesse fra de amerikanske myndigheders side i forbindelse med ligebehandling af medlemsstaterne med hensyn til visumfritagelsesprogrammet. USA har endnu ikke indført klare, gennemsigtige kriterier for afvisning af visa i nogle medlemsstater. Jeg mener dog alligevel, at den midlertidige aftale bør støttes, for den vil bidrage til de europæiske borgeres sikkerhed. Godkendelsen af denne aftale må dog ikke sætte en stopper for forhandlingerne med USA om en langsigtet aftale, som vil omfatte alle Europa-Parlamentets indsigelser.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – *(DE)* Hr. formand! I dag har Rådet indrømmet, at resultaterne af forhandlingerne måske ikke er så gode, som de kunne have været. Vi bør notere os dette og benytte lejligheden til at forbedre aftalen. Det vil dog ikke hjælpe blot at udskyde tingene, for udskydelsesprocessen er ikke underlagt nogen betingelser. Vi vil derfor befinde os i nøjagtig den samme situation igen på næste plenarmøde. Jeg mener ikke, at dette vil ændre noget.

For det andet vil jeg gerne sige, at vi allerede har fået nok løfter om, at tingene vil blive bedre i næste forhandlingsrunde uden Parlamentets deltagelse. Allerede inden denne aftale blev vi lovet, at denne gang

ville sagen stille sig helt anderledes. Endnu en gang, udskyldelse vil ikke hjælpe. Det eneste, der vil hjælpe i dette tilfælde, er at udsende et klart signal.

For det tredje eksisterer de sikkerhedsmangler, som det gentagne gange er blevet hævdet vil opstå, hvis vi ikke stemmer for interimsaftalen, ganske enkelt ikke. Vi har juridiske rapporter, der viser dette, og vi har aftaler om gensidig juridisk bistand.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Hr. formand! Vores borgeres sikkerhed er af største interesse for os alle, og det er alt for nemt for os at blive betegnet som eftergivende i bekæmpelsen af terrorisme, når vi står og kræver, at vores borgeres civile frihedsrettigheder beskyttes. Jeg har set det ske igen og igen hos mange nationale parlamentsmedlemmer, når det gælder de handlinger, som Parlamentet træffer.

SWIFT har naturligvis mange eksempler på succes, og vi støtter alle disse eksempler, men det er også vigtigt, at vi koncentrerer os om de tilfælde, hvor SWIFT har fejlet eller ladet os i stikken. Der har været mange fejlslagne eller dårlige efterforskninger i EU. Alene i min valgkreds blev 12 uskyldige personer tilbageholdt og kunne ikke sigtes. På det tidspunkt, hvor de blev tilbageholdt, blev vi informeret om, at finansielle transaktioner var en del af de væsentlige beviser imod dem.

Hvad kan vi lære af disse fejlslagne sager? Jeg vil sige til Rådet, at det skal lade os træde tilbage. Vi har tid. Vi står ikke med ryggen mod muren. Der er en vej frem. Lad os udsætte spørgsmålet. Rådet bør gå tilbage og gøre dette ordentligt – ikke af hensyn til Parlamentet, men af hensyn til vores borgere.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Hr. formand! I mit land skal en politimand have en ransagningskendelse, hvis han ønsker adgang til en bankkonto. Jeg kan ikke acceptere en aftale, der tillader, at tusind millioner af bankoplysninger overføres til en amerikansk politimand, som kan gennemgå dem uden en retskendelse. Den forhandlede interimsaftale mangler databeskyttelse. Databeskyttelse er ikke en luksus – det er en forudsætning for vores frihed. Der mangler gensidighed og proportionalitet. Vi kan ikke tillade dette.

Vi håber helt klart, at den endelige aftale vil blive forhandlet ordentligt. Hvordan kan den forhandles? Forhandles den på et dårligt grundlag eller på et rimeligt grundlag? Jeg tror, det er bedre for os ikke at have en dårlig interimsaftale end at have en aftale overhovedet. Hvis vi afviser interimsaftalen, betyder det, at vi har et godt grundlag for forhandling af den endelige aftale.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Hr. formand! Det siges, at gode aftaler indgås mellem ligeværdige parter. Der er dog ikke noget i den aftale, der udarbejdes i øjeblikket, der viser, at vi er en ligeværdig partner, men snarere, at USA stiller krav til os og forventer, at vi vil være enige i deres synspunkter.

Efter Lissabontraktatens ikrafttræden har Europa-Parlamentet imidlertid langt flere beføjelser, og det er parlamentsmedlemmernes opgave at forsvare EU-medlemsstaternes 500 mio. borgeres interesser og rettigheder, grundlæggende rettigheder. Jeg støtter derfor forslaget om, at denne aftale omarbejdes, og at de forslag, som vi, medlemmerne af Europa-Parlamentet, som er de eneste direkte valgte repræsentanter i alle EU-institutionerne, forventer indarbejdet i aftalen, indarbejdes i den.

Jeg ved, at der er lande i EU, der har enorme problemer med terrorisme. Spanien er et af de lande, der har kæmpet længe mod terrorisme, og jeg mener, at Rådet i denne sag skal være Europa-Parlamentets partner og ikke USA's partner.

Alfredo Pérez Rubalcaba, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne sige, at jeg har lyttet med stor interesse og anerkendelse til parlamentsmedlemmernes taler, taler, der indeholdt både støtte og kritik, selv om jeg må indrømme, at der var mest kritik, men jeg hilser den velkommen.

For det første vil jeg gerne sige, at jeg er meget glad for endnu en gang at få bekræftet under forhandlingen her i Parlamentet, at Parlamentet, Kommissionen og Rådet er helt enige, når det gælder forsvar for vores fælles værdier, og, som jeg sagde i min tale, indtagelse af en fælles holdning til enhver form for terrorisme. Efter min mening er denne enighed yderst vigtig, og vi bør ikke glemme dette.

Jeg vil gerne skelne mellem de to radikalt forskellige kritikpunkter, som vi har hørt med hensyn til SWIFT-aftalen, som vi har behandlet her i eftermiddag. Kritik af proceduren og kritik af indholdet.

Det er rigtigt, at der har været konstant kritik af denne aftales indhold, selv blandt de medlemmer, der udtrykkeligt støttede en aftale som denne. Jeg vil gerne gentage det, jeg sagde i min tidligere tale, nemlig at tingene sandsynligvis kunne være gjort bedre, de kunne helt sikkert være gjort bedre. Jeg sagde dog også, og jeg vil gerne gentage dette, at tidsbegrænsningerne, som det vil være parlamentsmedlemmerne bekendt, var

som de var, så Rådet og Kommissionen måtte handle inden for en meget kort tidsramme. Under alle omstændigheder vil jeg gerne slå en ting helt fast, og det er, som jeg sagde tidligere i eftermiddag, at det er Rådets ønske, at tingene skal foregå anderledes fremover, og ikke som de er foregået tidligere.

Nogle medlemmer har, sandsynligvis på grundlag af deres erfaringer, sagt, at dette er et løfte, en forpligtelse, som gentagne gange er blevet brudt. Jeg vil gerne sige til Rådets forsvar, at det er en forpligtelse, der tager udgangspunkt i en grundlæggende forpligtelse i Lissabontraktaten, hvis centrale mål er, at Parlamentet bør spille en stadig vigtigere rolle i EU's institutionelle liv, så borgerne føler sig bedre repræsenteret.

Denne forpligtelse fra mit land, der er en grundlæggende forpligtelse i Lissabontraktaten, er årsagen til, at jeg gerne her helt kategorisk vil sige, at Rådet under det spanske formandskab vil gøre tingene anderledes.

Hvis der er nogen, der ikke tror Rådet på dets ord, og det er deres ret ikke at gøre dette, bør de huske på, at traktaten tvinger os til at gøre tingene anderledes. Hvis Rådets politiske vilje derfor ikke er tilstrækkelig, er traktaten der for at sikre, at tingene foregår anderledes i fremtiden. Den er baseret på, at Parlamentet samarbejder med Kommissionen, og den er naturligvis afhængig af den fælles ånd, som medlemmerne har udvist, en ånd, der søger en ligevægt mellem forsvar for sikkerheden og opretholdelse af vores centrale værdier. Det er en paneuropæisk ånd, som Rådet er helt enig i.

Jeg vil gerne fremsætte tre kommentarer til selve spørgsmålet. Jeg vil ikke nævne nogle af de mere specifikke spørgsmål, der er blevet kritiseret, nogle af dem med urette efter min mening. Det er f.eks. blevet sagt ved forskellige lejligheder, at SWIFT-aftalen, sådan som den foreligger nu her i Parlamentet, tillader bulk overførsel af data. Det er dog ikke blevet sagt, og det bør klart fastslås, at dette ikke er logikken bag aftalen, og at bulk overførsel kun er tilladt i henhold til SWIFT-aftalen under særlige omstændigheder, altid og kun når der foreligger juridisk mistanke (artikel 4, stk. 6, i aftalen). Dette er blot et eksempel. Der har været andre noget overfladiske anklager om aftalens indhold, som jeg mener kan stå for en nærmere kontrol, men jeg vil ikke beskæftige mig med dem på nuværende tidspunkt.

Jeg vil gerne sige to andre ting i denne forbindelse. For det første vil jeg gerne sammen med Kommissionen og nogle af parlamentsmedlemmerne understrege, at aftalen har været nyttig i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme. Jeg har givet nogle eksempler, og der er flere i dommer Bruguières rapport, som medlemmerne har fået. Jeg kan give et andet eksempel eller endnu bedre to eksempler, som jeg tidligere nævnte fra mit eget land.

Det er korrekt, at SWIFT-aftalen blev brugt til at efterforske angrebene i Madrid den 11. marts og med gode resultater. Det er også værd at huske på, at SWIFT-aftalen blev anvendt til at forhindre et angreb på byen Barcelona for lidt over et år siden. Ophavsmændene til disse angreb afsoner nu alle fængselsstraffe i spanske fængsler.

Vi kan derfor sige, ja, den har virket, og ja, den har gjort det muligt for os at opnå resultater. Da dette nu er tilfældet, er jeg sikker på, at parlamentsmedlemmerne er enige med mig i, at en ophævelse af aftalen vil betyde i det mindste lidt lavere sikkerhedsstandarder for de europæiske borgere. Parlamentsmedlemmerne må indrømme, at hvis aftalen fungerer, og den har fungeret for os, så vil en ophævelse af den gøre os lidt mindre sikre, og jeg vælger mine ord nøje, så ingen kan anklage Rådet for at være overdramatisk. Vi vil helt sikkert være lidt mindre sikre. Så enkelt er det.

Derfor vil jeg gerne på Rådets vegne, og jeg tror også Kommissionen er enig, understrege, at det er afgørende, at denne aftale ikke ophæves. Det er muligt, at aftalen kan kritiseres, og jeg vil gerne endnu en gang understrege, at vi anerkender den hårde kritik, som vi har hørt her i eftermiddag. Parlamentsmedlemmerne vil dog være enige med mig i, at denne aftale er meget bedre end protokollen for dataudveksling, som USA og EU har måttet følge i årevis.

Den aftale, der drøftes her i dag, er sandsynligvis ikke perfekt. Den kan helt sikkert forbedres, og jeg er endog enig i nogle af de kritikpunkter, der er fremsat fra visse sider, men jeg beder medlemmerne anerkende, at dette er en forbedring i forhold til før, sådan som jeg gør. EU, Rådet og Kommissionen har indført adskillige forslag i aftalen, som giver anledning til bekymring blandt nogle parlamentsmedlemmer, som hovedsageligt forsøger at garantere, at sikkerheden ikke opnås på bekostning af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder – og med rette.

Derfor vil jeg gerne gentage det, kommissæren sagde, nemlig at det er vigtigt ikke at ophæve aftalen. Jeg vil også gerne gentage over for Parlamentet, at det er Rådets oprigtige ønske at forhandle en ny aftale – en endelig aftale – en aftale, som vil omfatte mange af de spørgsmål, der er blevet nævnt her i eftermiddag, spørgsmål, som Rådet er enig i og gerne vil tilslutte sig offentligt. Rådet forpligter sig til at gøre dette. Den fungerende

formand har allerede fremsat denne forpligtelse i et brev til Parlamentets formand, men vi skal fortsat leve op til den, når tiden er inde til forhandlinger.

Vi drøfter derfor en interimsaftale i dag, som forbedrer den aktuelle situation. Vi drøfter en aftale, som vil vare i ni måneder, som er den tid, det vil tage Kommissionen, Rådet og Parlamentet at nå frem til en ny aftale – som vil være en endelig aftale – en aftale, der helt sikkert vil omfatte de meget rimelige sikkerhedsforanstaltninger, som er blevet drøftet i Parlamentet her i eftermiddag.

Rådet kan ikke se bort fra denne eftermiddags forhandling. Vi kan ikke se bort fra den omstændighed, at denne aftale er blevet udsat for en hel del kritik. Som jeg sagde, er noget af kritikken mere velbegrundet end andet, men der har været kritik, og jeg mener, at denne kritik fortjener at blive taget seriøst. På Rådets vegne beder jeg Parlamentet om at give os tid til overvejelse.

Tid naturligvis til at analysere og drøfte denne forhandling med mine kolleger i Rådet, tid til at drøfte den med Kommissionen og tid til især at undersøge muligheden for at indgå en bedre aftale med USA, hvilket efter min mening er en reel mulighed. Vi beder om tid til, at vi kan komme tilbage til Parlamentet om nogle få uger, nogle få måneder, til at vi kan garantere, at vi har skabt grundlaget for underskrivelse af en endelig aftale, som tager behørigt hensyn til de bekymringer, som nogle af parlamentsmedlemmerne har givet udtryk for i dag. Bekymringer, der som sagt falder sammen med Rådets bekymringer i mange tilfælde.

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Dette har været en yderst vigtig forhandling. Det er helt rigtigt, for vi taler om så vigtige spørgsmål som, hvordan vi kan opretholde vores borgeres sikkerhed, men også opretholde gode informations- og udvekslingsordninger med en høj grad af databeskyttelse.

Som formanden for Rådet sagde, har der været nogle få spørgsmål, og nogle få misforståelser, tror jeg. Nogle af dem besvares i Bruguère-rapporten, så jeg vil virkelig opfordre parlamentsmedlemmerne til at læse den. Men jeg tror, at vi må forstå og huske på, hvorfor vi har en interimsaftale. Hvorfor har vi den? Det var, fordi SWIFT bevægede sig, og vi befandt os i en situation, hvor vi ikke havde nogen regler om overførsel af data, så Rådet og Kommissionen handlede hurtigt for at få noget på plads. Vi opnåede visse indrømmelser fra USA, og nogle rigtig gode databeskyttelsesmekanismer. Endvidere bad to berørte medlemsstater Kommissionen om at deltage, så vi kunne nå frem til en europæisk strategi i dette spørgsmål og undgå bilaterale aftaler. Dette er vigtigt at huske på.

Dette er som sagt en interimsaftale. Den kan og vil blive forbedret. Det er Kommissionens og Rådets hensigt at inddrage Europa-Parlamentet i henhold til Lissabontraktaten i den permanente aftale. Vi har brug for en yderligere afklaring af erstatning, lovlig databehandling og sletning af data. Den permanente aftale vil også omfatte garantier om berigtigelse, adgang til oplysninger.

Hr. Lambrinidis spurgte, hvorfor Kommissionen ikke gør dette. Hr. Lambrinidis, Kommissionen har fungeret i 16 timer og 20 minutter. Dette er et yderst vigtigt forhandlingsmandat. Vi skal kunne drøfte dette sammen i den nye Kommission, før vi formulerer det fuldstændige forhandlingsmandat, der skal drøftes med Europa-Parlamentet. Vi er først for nylig blevet indsat, så man kan ikke forvente, at vi har gjort dette. Men vi vil sikre – og hr. Barroso gjorde dette meget klart i sit brev til hr. Buzek – at vi arbejder på forhandlingsmandatet. Vi vil fremlægge det for Europa-Parlamentet snarest muligt og sikre os, at Parlamentet holdes fuldt orienteret hele vejen i dette spørgsmål.

Det er måske en rigtig god idé at udskyde afstemningen, og vi kan have brug for mere tid til at drøfte dette mandat. Parlamentet vil få forhandlingsmandatet at se. Det vil få tid til at se på papirerne, rapporterne osv. Og Kommissionen er som sagt villig til at arbejde sammen med Parlamentet og Rådet om en god – og meget bedre – permanent aftale herom.

Formanden. – Kære kolleger, "blå kort"-proceduren fungerer ikke under Rådets og Kommissionens præsentationer, men dette er en yderst vigtig forhandling. Vi må træffe en beslutning i morgen.

Dette er ikke i overensstemmelse med forretningsordenen, men vil gerne bede formanden for Rådet om at besvare to korte – og jeg mener korte – spørgsmål fra hr. Schultz og hr. Lambrinidis – ikke mere, da vi kunne drøfte dette i yderligere to timer.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg har lyttet nøje til det, hr. Rubalcaba har sagt, og det medlemmerne af Parlamentet har sagt. Hr. Rubalcaba sagde følgende: "Giv mig mere tid til at drøfte dette med de øvrige medlemmer af Rådet. Giv mig mere tid til at komme tilbage til Parlamentet med en bedre aftale." Jeg vil derfor gerne spørge meget specifikt, om Rådet ikke længere insisterer på denne aftale og på

afstemningen om denne aftale, og om De ønsker mere tid til at forhandle med USA om en ny og bedre aftale. Har jeg forstået Dem rigtigt?

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EN) Hr. formand! Er Rådet klar over, at SWIFT i de seneste år ikke en eneste gang har overført specifikke data, fordi det ikke kan ekstrahere dem, og at der altid overføres bulk data?

Er Rådet klar over, at det netop er årsagen til, at der foreligger en aftale mellem USA og SWIFT om, at der skal udstationeres SWIFT-personale i finansministeriet for at sikre, at der ikke bliver foretaget en bulk søgning i de bulk data, som finansministeriet modtager?

Er Rådet klar over, at interimsaftalen ikke indeholder den mindste indrømmelse til Parlamentet? Hvis jeg har ret – hvilket jeg håber, jeg har – har Rådet og Kommissionen så forpligtet sig til at tage spørgsmålet om bulk data yderst seriøst i forhandlingsmandatet?

Alfredo Pérez Rubalcaba, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Rådet vil gerne endnu en gang gentage, hvor vigtigt det er ikke at afskære strømmen af finansielle data, der udveksles mellem Europa og USA.

Rådet er dog også opmærksomt på den omstændighed, at de sikkerhedsforanstaltninger, kritikpunkter og forslag, som parlamentsmedlemmerne har fremsat, skal tages seriøst i betragtning.

Derfor bad jeg om tid til at samarbejde med alle EU-landene, med alle medlemsstaterne om at se på, om vi skal indarbejde denne form for overvejelser i den nye aftale. Vigtigere endnu bad jeg om tid til at forhandle med USA. Jeg tror, USA er villig til at indarbejde mange af de forsigtighedsforanstaltninger, forbehold og begrænsninger, der er kommet til udtryk her i dag i Europa-Parlamentet. Kort sagt, at USA er villig til at søge en større ligevægt mellem sikkerhed og frihed i den endelige aftale, hvilket hovedsageligt er det, vi taler om her i dag.

Jeg vil gerne udforske denne mulighed, så jeg kan komme tilbage til Parlamentet og sige, på et møde som dette inden en afstemning, at Kommissionen og Rådet har en forpligtelse fra USA om, at disse forslag fra Europa-Parlamentet indarbejdes i den nye aftale.

Under disse omstændigheder tror jeg, at vi vil se en helt anden forhandling end den, vi har haft her i dag.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Hr. formand! Det var en stor hjælp. Mange tak for at gøre dette muligt. Hvis jeg har forstået det hele rigtigt, for det er et følsomt spørgsmål, vi drøfter, så kan hr. Rubalcaba ikke forsikre os om, at den eksisterende aftale ikke vil træde i kraft. Med andre ord vil den træde i kraft, hvis vi udskyder spørgsmålet og giver os selv mere tid.

Derfor er mit næste spørgsmål dette. Kan hr. Rubalcaba garantere os, at en langsigtet aftale f.eks. vil være på plads inden for f.eks. en måned med højere standarder, eller fortæller Rådet os, at vi stadig må vente i ni måneder, indtil periodens udløb? Det er meget svært for Parlamentet at acceptere en uforbeholden garanti. Derfor må vi have klare betingelser i tilknytning til Rådets garanti, så vi i morgen kan træffe beslutning om en mulig udskydelse.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Hr. formand! Tak for, at De udviser så stor fleksibilitet i anvendelsen af Parlamentets forretningsorden og for at tillade de to repræsentanter at tale, først fra Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet og dernæst fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater).

De satte lige fingeren på det ømme punkt, hr. Rubalcaba. De fleste af de argumenter, der er blevet fremsat under forhandlingen, har været retfærdige. Jeg har stor respekt for alt det, der er blevet sagt. Disse ord bør dog have en dokumenterende og informativ komponent med fuldt kendskab til de faktiske omstændigheder, og jeg har faktisk været meget overrasket over at høre, at nogle af udtalelserne tyder på noget andet. Sådanne udtalelser giver indtryk af, at meget få mennesker rent faktisk har læst den aftale, de kritiserer, da de, hvis de havde læst den, ikke på nogen måde havde kunnet fremkomme med disse argumenter.

Derfor vil jeg gerne stille hr. Rubalcaba det spørgsmål, som min kollega, hr. Weber, fremførte, og som fru Hennis-Plasschaert nævnte i sit brev (som bekendt går jeg ind for at opretholde interimsaftalen, mens en ny aftale forhandles på plads). Fru Hennis-Plasschaert stiller i sit brev det samme spørgsmål som hr. Weber. Kan Rådet garantere over for Parlamentet, at det med Parlamentets hjælp vil fremlægge en endelig tekst til den nye aftale for udvalget i juni og for plenarforsamlingen i juli?

Alfredo Pérez Rubalcaba, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Nogle af parlamentsmedlemmerne opfordrer til, at der indgås en interimsaftale, nogle til, at der indgås en permanent aftale.

Med hensyn til timingen er det helt klart ikke det samme at komme til Parlamentet med grundlaget for en endelig aftale, med andre ord at komme med en forpligtelse fra USA om at medtage nogle af de sikkerhedsforanstaltninger og forslag, som Parlamentet har fremsat, som det er at lægge en ny aftale på bordet.

Hvis parlamentsmedlemmet spørger mig, om vi kan forelægge en ny aftale for Parlamentet inden for en måned, er svaret nej. Hvis parlamentsmedlemmet spørger, om vi inden for et par måneder kan forelægge Parlamentet resultaterne af dialogen mellem USA og Parlamentet, hvis deltagelse er meget vigtig, så vi kan drøfte, om vi har ret, når vi tror, at den endelige aftale vil være meget bedre end den nuværende aftale, så er mit svar ja. Efter min mening kan vi opnå dette.

Dette er netop det, jeg beder om. Derfor henviser jeg ikke specifikt til ordførerens forslag, som jeg må indrømme, jeg ikke har taget seriøst i betragtning her i eftermiddag, efter at have vurderet den generelle stemning og de mange aktioner og taler imod underskrivelse af interimsaftalen. Lad mig gentage, at det er min mening, at det, da tingene nu stiller sig, som de gør, er langt mere realistisk at anmode Parlamentet om en frist på f.eks. tre måneder til at fremlægge grundlaget for en aftale med USA til forhandling i Parlamentet. Med andre ord ville denne aftale omfatte de elementer, som vi i EU (Kommissionen, Rådet og Parlamentet) og USA mener bør indarbejdes i den endelige aftale, der efterfølgende skal forhandles.

Jeg tror, at den forhandling, vi har i dag, under disse omstændigheder vil være radikalt anderledes.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *ordfører*. – (EN) Hr. formand! Der er blevet sagt meget. Lad mig understrege over for især hr. Busuttil og formanden for Rådet, at de europæiske borgeres sikkerhed ikke bringes i fare ved, at vi ikke godkender interimsaftalen. Jeg mener, at det er meget uretfærdigt at bruge den form for argument. Der findes andre juridiske instrumenter til målrettet transatlantisk dataudveksling, og som hr. Moraes sagde, har ingen den moralske overhånd her.

Med hensyn til brevet fra USA sætter vi naturligvis pris på dette brev, det skal der ikke herske nogen tvivl om, men at fastslå, at Parlamentets synspunkter vil blive hørt, taget i betragtning og besvaret er lidt svagt, er det ikke? Der er ikke megen forpligtelse i den udtalelse. Det fastslås også, at dette kun gælder, såfremt interimsaftalen forbliver i kraft, hvilket efter min mening er ren afpresning. Jeg bliver vred, og jeg er ked af det, men denne forhandling går mig lidt efter lidt på nerverne.

TFTP er ikke og kan ikke anses for at være i overensstemmelse med de stærkeste europæiske traditioner om borgerlige frihedsrettigheder. Det må opfattes, og jeg ønsker, at dette anerkendes, som værende i strid med europæisk lov og praksis. Jeg har sagt dette før, og jeg ønsker at gøre det tydeligt igen. Jeg vil også sige, at ingen tvivler på behovet for et fortsat og stærkere samarbejde mellem USA og EU, selv om EU og dets medlemsstater, særlig i Rådet, må stå fast og fastsætte deres egne mål. I den henseende er Parlamentet og Rådet ikke enige endnu.

Lad mig sluttelig understrege, at det hele handler om europæisk ansvar, og der skal findes en europæisk løsning. Nederlandene og Belgien kan ikke ende med at være til grin i alt dette. Jeg har lyttet nøje til alle udtalelser, til anmodningen om mere tid, og jeg er villig til at overbringe denne anmodning til Formandskonferencen, men jeg fik ikke de forsikringer, jeg ønskede. De var for vage. Jeg vil dog overbringe anmodningen til Formandskonferencen, som vil mødes senere her i eftermiddag.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 10. februar 2010.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Samarbejde med USA om bekæmpelse af terrorisme er vigtigt, men ikke for enhver pris. Aftalen med USA om overførsel af finansielle data indebærer åbning og læsning af alle europæiske borgeres personlige post eller overvågning af deres e-mails under det påskud, at der er sandsynlighed for, at terrorister udveksler breve eller elektroniske meddelelser. Den aftale, vi taler om, sikrer ikke respekt for persondata og endnu mindre for anvendelsen heraf. Risikoen for at blande sig i millioner af uskyldige borgeres privatliv eller i europæiske virksomheders fuldt lovlige finansielle transaktioner udelukkende på en regerings foranledning er uacceptabel. Jeg kan stadig huske "Echelon"-sagen, det aflytningssystem, som angiveligt var beregnet på militære og sikkerhedsmæssige opgaver, og som viste sig at være et alarmerende og potentielt kommercielt og politisk spionagesystem rettet mod de allierede. Vi kan acceptere en udveksling, dvs. en gensidig overførsel, af målrettede data på anmodning fra en juridisk

myndighed i en specifik sammenhæng. Vi ønsker helt klart at hjælpe SWIFT til at bryde det tekniske dødvande, som forhindrer det i at udføre noget andet en masseoverførsel af data. Vi kan dog ikke acceptere denne aftale.

Indrek Tarand (Verts/ALE), skriftlig. – (FR) Vi anbefaler vores kolleger at stemme imod denne betænkning for at give medlemmerne af Rådet og Kommissionen mulighed for at foretage nogle justeringer og dermed ændre deres holdning. Vi håber meget, at de vil gribe denne mulighed. Frankrig har i øvrigt netop besluttet at sælge Mistral-klassen af krigsskibe til Rusland. Vi tror, at landet bittert vil fortryde dette.

Zbigniew Ziobro (ECR), skriftlig. – (PL) Terrortruslen bliver ikke mindre. En selvmordsbombers seneste forsøg på at sprænge et fly fra Europa til USA i luften, viser, at der er mennesker, som er parate til at dræbe hundredvis af uskyldige mennesker på grund af fanatiske overbevisninger. Det vil dog være en fejl at betragte terrorhandlinger udelukkende som desperate enkeltpersoners handlinger. For bag alle terrorister står en organisation, som uddannede dem, forsynede dem med sprængstoffer og finansierede dem. Terrorisme skal være velorganiseret for at overleve, og derfor har den i princippet behov for penge. Vi må ikke indstille vores bestræbelser på at spore finansielle bevægelser og fastslå kilden til midler, der anvendes til at støtte terrorisme. En effektiv udveksling af information mellem regeringer og gensidig bistand med at identificere mistænkelige mennesker og organisationer er et spørgsmål af altoverskyggende betydning for sikring af vores borgeres sikkerhed. Vi bør udfolde alle tænkelige bestræbelser på at sikre, at den endelige aftale sikrer den nødvendige beskyttelse af persondata.

Vi må dog ikke glemme, at vores primære mål bør være at begrænse terrorisme, for terrorisme er stadig en reel trussel, også i Europa. Når vi taler om sikkerhed, bør politiske spil glemmes. Europa-Parlamentet bør ikke vise sin autoritet ved at forkaste interimsaftalen med USA om behandling af finansielle betalingsdata, for denne aftale forbedrer vores kontinents sikkerhed.

FORSÆDE: Stavros LAMBRINIDIS

Næstformand

14. Kropsscannere - Efterretningstjenesternes virksomhed i forbindelse med terrorbekæmpelsesstrategier (forhandling)

Formanden. Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om bekæmpelse af terrorisme og udtalelser fra Rådet og Kommissionen om kropsscannere og efterretningstjenesternes funktion i forbindelse med terrorbekæmpelsesstrategier.

Alfredo Pérez Rubalcaba, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne indlede denne forhandling med at takke Parlamentet for denne lejlighed til at lægge en dæmper på debatten om terrorbekæmpelsespolitik og navnlig om visse elementer af terrorbekæmpelsespolitikken. Jeg glæder mig også over timingen af denne forhandling, da der er gået et rimeligt tidsrum siden den verdensomspændende uro som følge af det fejlslagne angreb i Detroit i december sidste år.

Når der sker noget som dette, når det gælder håndtering af en trussel såsom terrortruslen, tror jeg på, at der skal reageres, men jeg går langt mere ind for at arbejde stille og kontinuerligt, langsomt, men sikkert, som vi siger i mit land. Jeg vil gerne understrege over for Parlamentet, at terrortruslen stadig er lige så reel, som den hele tiden har været i alle EU-landene.

Vi ved, at terroristerne iagttager os, vi ved, at de er innovative og forsøger at ændre deres metoder for at undgå vores strategier til bekæmpelse af terrorisme. Derfor skal vores strategi også være innovativ og varieret. Den skal forbedres, og vigtigst af alt må vi lære af vores fejltagelser, eftersom vi helt klart begår fejltagelser.

Når dette er sagt, er vi alle klar over, at hvis der ikke havde været et fejlslagent angreb i Detroit i december, så ville vi sandsynligvis ikke have drøftet dette emne på denne måde her i Parlamentet. Med andre ord er denne forhandling afledt af behovet for forholdsregler, og navnlig for konklusioner, som vi alle har draget på grundlag af den succes i Detroit, jeg lige har nævnt.

Centralt i dagens forhandling er også en analyse af, hvor vi fejlede i håndteringen af det påståede angreb, og de foranstaltninger, som forskellige lande vedtager for at forhindre, at sådanne fejl begås igen. Derfor taler vi om analyse af data, om terrorbekæmpelsesenheder. Vi taler om udveksling af data, og vi taler om kropsscannere. Vi taler om fejl begået i et angreb, der heldigvis ikke indtraf.

Da dette er emnet for vores forhandling, vil jeg gerne nævne nogle af de mest indlysende konklusioner, som jeg mener, vi kan drage af det fejlslagne angreb i Detroit. Der er fem konklusioner.

For det første understreger Detroit den omstændighed, at terroristerne fortsat prioriterer den civile luftfart.

For det andet understreger Detroit betydningen af dataindsamling, men også af at integrere og analysere dem.

For det tredje understreger Detroit, at al-Qaedas støtter befinder sig i en situation, hvor de kan udføre angreb uden for det, vi ville kalde deres eget territorium. Dette gælder al-Qaeda på Den Arabiske Halvø (den terrororganisation, der mistænkes for at stå bag det fejlslagne angreb i Detroit) eller al-Qaeda i de islamiske Maghreb-lande, som udgør en trussel mod os alle.

Den fjerde konklusion, jeg har draget, er, at begivenhederne i Detroit bør minde os om, hvor vigtigt det er at arbejde på at vende radikaliseringsprocessen. Efter min mening er mistænkte terroristers personlighed en meget vigtig faktor i forbindelse med dette spørgsmål.

Endelig tilskynder Detroit os til at være meget opmærksomme på fejlslagne stater, eller stater, der er i fare for at blive fejlslagne stater på grund af deres omstændigheder.

Den første og den anden konklusion vedrører den løbende trussel mod den civile luftfart og behovet for at integrere alle de data, vi er i besiddelse af. De fører os direkte til denne eftermiddags forhandling eller forhandlinger vedrørende data og brugen heraf og kropsscannere.

Jeg må sige, at dette ikke er en ny forhandling, og det er heller ikke første gang, at vi har drøftet spørgsmålet her i Parlamentet. Hr. de Kerchove, koordinatoren af terrorbekæmpelsen, talte om informationsforvaltning og beskyttelse af persondata i sin interessante og klare rapport under en forhandling om emnet her i Parlamentet den 26. november. Data og dataanalyse er et nøgleelement i kampen om at forebygge og håndtere terrorisme, som er genstanden for denne eftermiddags forhandling.

Vi må identificere terroristerne. Vi må vide, hvor de planlægger et angreb, hvem, der forsyner dem med våben. Vi må kende den infrastruktur, der støtter dem. Vi må kende deres kommunikationssystemer. Og vi kan finde ud af dette ved hjælp af databaser og specialiserede kilder. Vi har brug for dataudveksling, så vi kan opnå alle de tilgængelige oplysninger, og vi må forvalte dem ordentligt.

Jeg skal skynde mig at tilføje, at nogle af de angreb, vi har været udsat for tidligere, kunne have været undgået, hvis oplysningerne var blevet stillet til rådighed i god tid for de ansvarlige for terrorbekæmpelsesforanstaltninger. Med andre ord, hvis oplysningerne var blevet håndteret på en integreret og undskyld udtrykket intelligent måde, hvilket ikke altid er tilfældet. Dette bringer os til debatten om informationshåndtering.

Vi har rammer i EU, inden for hvilke vi kan udveksle information korrekt. Den strategi, vi vedtog for nylig, udgjorde en del af Rådets konklusioner i november sidste år. Den sigter mod at forsyne sikkerhedsstyrkerne og efterretningstjenesterne med de nødvendige data med henblik på at forbedre nytten og effektiviteten af terrorbekæmpelsesstrategien. De nødvendige data og kun dem, ikke andet, da bulk data nogle gange har en negativ virkning på deres egen værdi og effektivitet.

Som denne strategi indikerer, bør beslutningerne om dataudveksling være sammenhængende, professionelle, effektive, bæredygtige, pålidelige og forståelige for alle borgere og alle fagfolk, der arbejder med dem. Ifølge retningslinjerne skal strategien omfatte de udtalelser og bekymringer, vi har beskæftiget os med her i Parlamentet. Behovet for bekæmpelse af terrorisme samt spørgsmål om menneskerettigheder, retten til privatlivets fred og beskyttelse af persondata.

Som jeg sagde i starten af forhandlingen er en af de konklusioner, vi kan drage af det påståede angreb i Detroit, at den kommercielle luftfart fortsat er et grundlæggende mål for terroristerne. Den påståede terrorist havde naturligvis held til at board flyet med en tilstrækkelig mængde sprængstoffer til at sprænge det i luften, og omgik dermed alle vores overvågningssystemer og alle vores sikkerhedssystemer og -mekanismer i lufthavnene. Med andre ord må vi tydeligvis tage disse sikkerhedsmekanismer op til fornyet overvejelse, for de var tydeligvis utilstrækkelige til at forhindre et angreb som det påståede angreb i Detroit, som heldigvis ikke indtraf.

For at sammenfatte må vi forbedre vores sikkerhedstjenester for at forsøge at forhindre terrorister eller mistænkte terrorister i at board kommercielle fly. Vi må forhindre, at nogen kan board et fly med våben,

sprængstoffer eller kemiske prækursorer til sprængstoffer. Såfremt disse to sikkerhedsforanstaltninger slår fejl, må vi gøre mere for at beskytte vores fly og undgå hændelser under flyvningen.

Dette er netop rammerne for den forhandling, vi gennemfører om et emne af betydning for Parlamentet og Rådet, nemlig spørgsmålet om kropsscannere.

Som det vil være parlamentsmedlemmerne bekendt har Kommissionen de relevante beføjelser til at fastsætte mål og udarbejde forordninger, når det gælder luftfartssikkerhed. Disse spørgsmål drøftes formelt og uformelt i Rådet (transportministrene). Jeg vil dog gerne nævne, at spørgsmålet om luftfartssikkerhed var genstand for en debat på det uformelle ministerrådsmøde, der fandt sted for nogle få uger siden i Toledo.

Vi blev enige om forskellige ting på dette ministerrådsmøde. For det første, at det er rigtigt og passende, at EU indtager en fælles holdning til kropsscannere og mere generelt til alle beskyttelsesmekanismer i vores lufthavne. Det giver ingen mening, at nogle lufthavne er dårligere beskyttet end andre, for det betyder grundlæggende, at vi alle er dårligere beskyttet. Vi ville derfor være glade, hvis EU kunne nå frem til en aftale og indtage en fælles holdning i denne debat.

For det andet om et vanskeligere og mere ømtåleligt emne, hvor der er forskellige aspekter, der skal tages i betragtning. For det første og indlysende nok må vi finde ud af, hvor effektiv denne form for kropsscanner er til at forhindre terrorister i at board fly med sprængstoffer eller kemiske prækursorer til sprængstoffer. For det andet må vi finde ud af og analysere, om disse scannere er compatible med folks ret til privatlivets fred og intimitet, som er af stor betydning for Rådet, Kommissionen og Parlamentet. Det tredje spørgsmål, vi blev enige om, var at finde ud af, om der kan være nogen sundhedsrisici forbundet hermed for dem, der passerer igennem maskinen for at board kommercielle fly.

Med hensyn til disse tre spørgsmål arbejder Kommissionen på tre undersøgelser af kropsscanneres effektivitet, deres indflydelse på helbredet og deres kompatibilitet med folks menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Disse undersøgelser vil være tilgængelige for Rådet og Parlamentet i nær fremtid.

Derfor blev det uformelle råd i Toledo enig om at finde frem til og formidle disse oplysninger, så vi kan gennemføre en grundig debat og forhåbentlig nå frem til en enstemmig holdning til dette spørgsmål, hvilket ville være meget ønskeligt.

Når vi har opnået denne fælles holdning, vil vi fuldt ud tage hensyn til den beslutning, som Parlamentet vedtog den 23. oktober 2008 efter en forhandling om kropsscannere. Under forhandlingen drøftede vi behovet for en evaluering af indflydelsen på menneskerettighederne, sundhedsrisiciene og den økonomiske indvirkning samt behovet for at konsultere Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Disse overvejelser må tages i betragtning i vores kommende debat.

Jeg vil gerne endnu en gang takke Parlamentet for lejligheden til at gennemføre en forhandling om disse spørgsmål, og jeg vil gerne takke Parlamentet for dets fleksibilitet med hensyn til timingen af forhandlingen.

Siim Kallas, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Vi er her for at fremlægge et fælles syn på visse aspekter af bekæmpelsen af terrorisme. Min prioritet som kommissær med ansvar for transport er helt klart passagerernes sikkerhed. Dette er en stor prioritet for vores fælles transportpolitik, og dette er altid yderst vigtigt.

Det planlagte terrorangreb på Northwest Airlines' fly 253 til Detroit den 25. december har endnu en gang bekræftet, at der findes en reel trussel mod den civile luftfart. Jeg vil gerne understrege, at de eksisterende EU-standarder om flysikkerhed blev korrekt gennemført i Amsterdams Schiphol lufthavn den 25. december.

Hændelsen viste først og fremmest en fejlslagen efterretning, en manglende "forbindelse af punkterne". Luftfarten er fortsat et mål for terrorister. Vi kan ikke se bort fra denne omstændighed. Luftfartssikkerhed må derfor sikres med alle passende midler med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder.

De rejsende, medierne og aktørerne inden for luftfarten spørger os alle med rette, om de eksisterende sikkerhedsordninger er gode nok, eller om vi skal træffe yderligere foranstaltninger. I denne forbindelse drøftes de nye screeningsteknologier, de såkaldte kropsscannere, overalt i dag.

Med hensyn til brugen af kropsscannere i lufthavne, mener flysikkerhedseksperter, at disse maskiner har en bedre sporingskapacitet end det aktuelle screeningudstyr. Nogle mener, at de er betydelig bedre. Nogle mener, at dette ikke er så stort et fremskridt, men det står endnu ikke helt klart i dag, hvor stor en merværdi disse maskiner har for lufthavnssikkerheden, og hvilke sundhedsmæssige konsekvenser og følger for privatlivets fred, de har.

Som Parlamentet tidligere bemærkede i 2008, rejser brugen af kropsbilledteknologi en række spørgsmål, navnlig i tilknytning til privatlivets fred, databeskyttelse og sundhed. Jeg agter at fremlægge en rapport for Parlamentet i april om billeddannelsesteknologi og brugen heraf i EU's lufthavne. Denne rapport vil omhandle de spørgsmål, der rejses i Europa-Parlamentets beslutning af 2008.

Vi må drøfte disse spørgsmål seriøst. Vi må også beslutte, om disse spørgsmål løses bedst på nationalt eller europæisk plan. Efter min mening vil EU-rammen være bedst. Jeg siger dette på grundlag af vores erfaring med en fælles strategi siden 11. september og med henblik på effektiviteten af det indre marked for luftfart. En EU-ramme sikrer ens standarder i tilknytning til såvel sikkerhed som respekt for individets rettigheder.

Til slut vil jeg gerne understrege, at lufthavnssikkerhed er et meget bredere spørgsmål end indførelsen af en ny screeningteknologi. For at bekæmpe terrorisme rettet mod den civile luftfart har vi behov for en lang række kombinerede og koordinerede foranstaltninger – efterretninger, udarbejdelse af profiler, forskellige søgemetoder og internationalt samarbejde. Som ministeren netop sagde, udvikler terroristerne sig. Vi må også udvikle os, og kropsscannere er blot et element heri.

Jeg ser frem til at høre parlamentsmedlemmernes synspunkter og vil gerne sige tak for deres opmærksomhed.

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Dette er Kommissionens nye dobbelte strategi. Som den foregående forhandling viste, går samarbejdet på EU-plan nu ind i en ny fase med Lissabontraktatens ikrafttræden. Jeg er meget glad for og beæret over, at jeg skal arbejde sammen med Parlamentet i bekæmpelsen af terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede spørgsmål. Vi vil alle gøre dette, samtidig med at vi naturligvis fuldt ud respekterer, at det er medlemsstaterne, som har det endelige ansvar for alt det operationelle arbejde og efterretningsarbejdet på dette område.

Jeg vil gerne minde om – nogle af parlamentsmedlemmerne deltog i min høring for nogle få uger siden – at jeg lovede, at jeg ville foretage en evaluering af alle terrorbekæmpelsespolitikker. Som et første skridt har jeg bedt mine tjenestegrene om at udarbejde en oversigt over og en vurdering af alt det, vi har opnået indtil nu. Dette vil danne grundlag for min beslutning om, hvordan vi skal fortsætte. Vi må evaluere og opnå en fuld forståelse for, hvad vi har, virkningerne heraf, hvad, der eventuelt mangler, og hvad der overlapper, så vi kan foreslå nye foranstaltninger og mere gennemtænkte foranstaltninger. Jeg ser frem til at forelægge denne evaluering for Parlamentet og til at drøfte den med Parlamentet.

Men denne statusopgørelse betyder ikke, at jeg ikke er helt klar over den omstændighed, at terrortruslen ikke er blevet mindre. Som min kollega, hr. Kallas, og Rådets formand har sagt, ved vi, at terrorismen stadig er en af de største trusler mod vores værdier og vores demokratier. Denver-flyvningen for nylig viste dette.

Statistikker fra Europol viser, at EU's medlemsstater i 2008 indberettede i alt 515 fejlslagne eller vellykkede terrorangreb i Europa. 359 personer blev anklaget for terror i i alt 187 sager. 50 % af disse havde tilknytning til al-Qaeda-relateret eller islamisk terrorisme, og 39 % til separatistterror som f.eks. ETA's aktiviteter i Spanien. Vi ved også, at vi i 2008 havde de tragiske hændelser og den frygtelige bombning i Mumbai, som også var rettet mod europæiske borgere blandt dem medlemmer af Parlamentet. Disse hændelser og tallene fra Europol taler deres klare sprog. Terroren er her stadig, og det er vigtigt, at vi ikke sænker paraderne, og at vi sikrer, at alle redskaber anvendes i bekæmpelsen af terrorisme, selvfølgelig altid med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder.

Hvis vi ser på de instrumenter, vi har i dag, har vi EU's terrorbekæmpelsesstrategi, der blev udviklet efter angrebene i Madrid og London. Denne strategi understreger EU's forpligtelse til at bekæmpe terrorisme på globalt plan med respekt for menneskerettighederne og til at gøre Europa sikrere og give dets borgere mulighed for at leve i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Dette er naturligvis en forpligtelse, der stadig er gældende.

Der kan ikke være frihed uden sikkerhed, og der kan ikke være sikkerhed uden frihed. Det er grunden til, at respekt for grundlæggende rettigheder i kampen mod terrorisme ikke blot er et krav fra ethvert demokratisk samfund, men er en nødvendighed for at sikre, at vores politikker forbliver troværdige, legitime og bæredygtige. Derfor vil Kommissionen kun foreslå foranstaltninger, som fortsat vil være underlagt kontrollen af EU-lovgivningen, særlig med hensyn til grundlæggende rettigheder og en stram vurdering af virkningerne, herunder virkningerne på persondata og enkeltpersoner.

Terrorisme er som bekendt et globalt fænomen, og derfor vil vi fortsat samarbejde med alle vores allierede og partnere og internationale organisationer over hele verden.

Med hensyn til den interne dimension af bekæmpelse og forebyggelse af terrorisme har vi i vores terrorbekæmpelsesstrategi nogle centrale mål for, hvordan EU kan bidrage til kampen mod terrorisme. Jeg er helt enig i disse mål, særlig behovet for at stoppe voldelig radikaliserings, beskytte vores kritiske infrastruktur, støtte ofre, forbedre udveksling af oplysninger mellem nationale myndigheder og samarbejde med alle relevante aktører. Vi må reagere på ikkekonventionelle trusler og forbedre opsporingen af trusler. Vi må afskære terroristerne fra finansielle ressourcer og investere mere i forskning og teknologisk udvikling.

Kommissionen har naturligvis på det kraftigste støttet denne udvikling af politikkerne i samarbejde med medlemsstaterne. I de seneste år har Kommissionen ydet et væsentligt bidrag til tilnærmelsen af medlemsstaternes retlige rammer for dette arbejde. Vi har f.eks. den europæiske arrestordre, som skabte en EU-omfattende fælles forståelse for terror kriminalitet og lettede udleveringsprocedurerne i EU's medlemsstater. Vi har også iværksat vigtige foranstaltninger til at imødegå terroristers misbrug af internettet, idet vi har taget betingelser, der fremmer terrorradikaliserings, op, vi har iværksat et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur og begrænset terroristers adgang til de midler, de har brug for for at kunne udføre deres handlinger – finansiering og sprængstoffer.

EU's handlingsplan for forbedring af sikkerheden i forbindelse med sprængstoffer indeholder vigtige foranstaltninger for at hæve tærsklen for terrorister, som ønsker at anvende sprængstoffer til et angreb. Jeg vil foreslå en lovramme om farerne i tilknytning til prækursorer, som kan bruges til at fremstille improviserede eksplosive anordninger. Jeg vil gøre det i år.

Vi har også KBRN-handlingsplanen, som Kommissionen fremsatte forslag om i juni sidste år, og som Rådet har tilsluttet sig. Denne handlingsplan indeholder 130 foranstaltninger. Kommissionen har øremærket op til 100 mio. EUR, som kan stilles til rådighed fra dens eksisterende finansielle programmer for at fremme gennemførelsen.

Jeg går fuldt ud ind for at sikre, at Kommissionen i de kommende år fortsat vil udvikle sin rolle som facilitator og katalysator for samarbejde, ekspertnetværk, udveksling af bedste praksis, samling af ressourcer, forbedring af forskning og udvikling af fælles strategier i tilknytning til transnationale udfordringer. Vi må også overveje igen, hvordan vi anvender vores finansielle ressourcer. Det kan måske være ved at oprette en intern sikkerhedsfond, som det bestemmes i Stockholmprogrammet.

I stor skala skal international udveksling af oplysninger om indsamling af data og lagring af data om tusindvis af borgere tage hensyn til – og dette fremgik meget klart af den foregående forhandling – meget høje databeskyttelsesstandarder for at forhindre misbrug og forkert behandling. Vi må også, som kommissær Kallas sagde, sikre, at vi forbinder punkterne på en ordentlig måde. Sammen med min kollega, Viviane Reding, vil jeg i nærmeste fremtid fremlægge en kombineret databeskyttelsesordning, som også vil omfatte politi- og retssamarbejde.

Alt dette vil blive taget i betragtning i evalueringen, og det vil indgå i den interne sikkerhedsstrategi, som vi vil fremlægge for Parlamentet inden længe.

Lad mig slutte med at understrege, at vi på lang sigt kun kan få held til at bekæmpe terrorisme, hvis vi fortsat er i stand til at kommunikere vores værdier og respektere de grundlæggende rettigheder. Vi må undgå, at vores politikker opfattes som tvetydige, eller at de anses for at være dobbeltmoralske. Vi kan kun forsvare den moralske overhånd og forhindre fremmedgørelse fra vores samfund og vores levevis, hvis vi forbliver tro mod vores værdier om demokrati og retsstatsforhold.

Formanden. – De gav os meget håbefulde udsigter. Måske både De, hr. Kallas, og fru Reding en dag repræsenterer Kommissionen samtidig.

Manfred Weber, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. Rubalcaba, hr. og fru kommissær! Jeg er glad for, at vi ikke blot taler om SWIFT og kropsscannere i dag, men gennemfører en generel forhandling om krigen mod terror, for det er et emne, der berører os alle. Når vi ser tilbage, må vi sige, at terrorisme udgør en reel trussel mod Europas befolkning. Vi træffer positive foranstaltninger, og jeg vil gerne rette en oprigtig tak til de offentlige myndigheder. Folk med ansvar for sikkerhed har gjort et godt stykke arbejde i de senere år. Jeg vil også gerne takke vores partnere.

Nu må vi se fremad. Hvad vil der ske i de kommende få år? I den henseende har jeg tre specifikke anmodninger eller forslag. Den første vedrører samarbejde mellem myndighederne i Europa. Alle dokumenter er forsynet med en overskrift, hvori betydningen af samarbejde og styrkelse af vores samarbejde understreges. Det er pragtfulde ord, men der er intet sket i praksis. Og der skete heller ikke noget i Toledo med hensyn til praktisk

samarbejde. Det skorter ikke på handling – dette stod klart efter hændelserne i Detroit. Det, der mangler, er samarbejde mellem myndighederne. Det er her, problemet ligger. Derfor vil jeg gerne bede Rådet om endelig at gøre sit arbejde på dette område og opfordre Kommissionen til at lægge nogle relevante forslag på bordet.

Mit andet punkt er, at vi bør undersøge vores eksisterende lovgivning i lyset af dataindsamling og mobiltelefondata, f.eks. såfremt der tilbageholdes data. Derfor støtter Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) denne evaluering. Efter et tidsrum på nogle få år er det vigtigt at afprøve den.

For det tredje har vi lige gennemført en forhandling om SWIFT. Jeg vil gerne spørge Parlamentet, hvorfor vores samarbejde med USA skal organiseres på denne måde. Det skal organiseres således, fordi vi europæere ikke befinder os i en situation, hvor vi kan evaluere dataene selv. Derfor opstår spørgsmålet, om vi har selvtillid nok til at evaluere dem selv. Det er noget andet at tænke over i fremtiden.

Saïd El Khadraoui, for S&D-Gruppen. – (NL) Hr. formand! I den korte tid, der er indrømmet mig, vil jeg gerne på vegne af Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet fastsætte tre grundlæggende betingelser, som vi mener er vigtige, når spørgsmålet om en eventuel indførelse af kropsscannere, der for ikke så længe siden blev beskrevet som en mirakelkur, skal vurderes.

For det første må vi gennemføre en koordineret, harmoniseret europæisk strategi. Vi må derfor have europæiske regler, ellers flytter man blot sikkerhedsproblemet og skaber kaos, og formanden for Rådet henviste hertil, men jeg vil gerne påpege over for det spanske formandskab, at en række medlemmer af Rådet i mellemtiden har vedtaget deres egen strategi, og jeg beder formanden for Rådet udtrykkeligt fordømme dette.

For det andet har vi brug for en global sikkerheds- og terrorbekæmpelsesstrategi, og det betyder, at vi må undgå at træffe forhastede konklusioner, at vi må ophøre med en meddelelsespolitik, at den potentielle indførelse af kropsscannere heller ikke kan ses som et isoleret spørgsmål, der ikke indgår i en bredere sammenhæng af eksisterende eller potentielle foranstaltninger, og at vi helt klart også må se det i sammenhæng med andre aspekter såsom folkesundhed og budgetmæssige indvirkninger.

Det tredje punkt er, at vi også må ophøre med at give indtryk af, at disse kropsscannere vil yde 100 % garanti. Som bekendt vil dette udstyr være i stand til at finde sprængstoffer på, men ikke i kroppen.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg derfor støtter Kommissionens strategi med først at gennemføre forsøg, før der fremsættes et forslag.

Gesine Meissner, for ALDE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Hr. Rubalcaba har med rette sagt, at vi ikke i øjeblikket har et sikkert system for flyrejser. Der er behov for mere sikkerhed på dette område. Begivenhederne i Detroit og München har vist, at der findes sikkerhedsmangler. Derfor indføres der kropsscannere i al hast, som om de var en mirakelkur. De findes allerede i USA, i Nederlandene og i andre lande.

Dette rejser dog spørgsmålet om, hvorvidt kropsscannere virkelig vil gøre flyrejser mere sikre. Dette er et af de afgørende spørgsmål, som vi må stille os selv. Der er en lang række spørgsmål forbundet med kropsscannere. Hvilken form for teknologi anvendes der? Hvilken type stråling udsender de? Kan de forårsage sundhedsskader? Hvad tillader de folk at se? Blot nogle få grønne eller røde prikker eller hele den person, der scannes? Endelig kan vi sikre, at dataene beskyttes? Disse scannere er også dyre. Hvis vi skal installere dem, hvem skal så betale?

Der er mange spørgsmål, som skal besvares, og vi er ved at gøre dette. De ønsker også at gøre dette og forelægge en løsning for os. Uanset hvad der sker, har vi brug for en løsning, der omfatter hele Europa. Vi må også tage hensyn til Tel Aviv og muligheden for at anvende en anden metode. Vi må søge efter bombemændene og ikke bomberne. Vi kan ikke vedtage denne metode en gros, for den indebærer diskrimination, men vi må undersøge alle mulighederne samtidig med, at vi beskytter vores grundlæggende rettigheder.

Judith Sargentini, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! For nogen tid siden fastsatte Parlamentet de krav, som kropsscannere skal opfylde, hvis de indføres. Disse specifikationer omfattede privatlivets fred, databeskyttelse, menneskelig værdighed, sundhed og valgfrihed.

Der findes teknologier, som opfylder alle disse krav, hvilket betyder, at røntgen, radiogrammer og nøgenbilleder er forældede, og det er her vi går galt i byen i øjeblikket. I Heathrow Airport i London anvendes dette udstyr uden valgfrihed. Der indføres nyt udstyr i Italien. Den nederlandske justitsminister opfordrer til, at dette udstyr indføres i alle lufthavne i Europa ikke blot for fly til USA, men for alle fly.

Hvis vi blot fortsætter med den samme gamle forhandling om teknologi, vil vi fortsat undgå at stille det virkelige spørgsmål, det alvorlige spørgsmål, nemlig om dette rent faktisk virker, og er dette det samfund, vi ønsker. Jeg er enig med mine kolleger i Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, som rent faktisk stiller disse spørgsmål. Vi må overveje, hvilket Europa, vi ønsker at bo i, for fuldstændig sikkerhed findes ikke.

Peter van Dalen, for ECR-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Den seneste generation af scannere opfylder de krav, som Parlamentet har opstillet. Sikkerhedspersonalet får vist billeder af de menneskelige konturer med pletter, der viser, hvor folk bærer væsker, våben eller andre forbudte genstande. Hvis der ses sådanne pletter, kontrolleres de pågældende passagerer separat på stedet.

De nyeste scannere har heller ingen sundhedsskadelig virkning. Den stråling, de afgiver, er mindre end fra mobiltelefoner. Ydermere er scannerne også brugervenlige. Køerne ved sikkerhedstjekket vil blive kortere, da der kan scannes flere passagerer hver time. Det vil derfor også gøre en forskel for omkostningerne for de flyrejsende.

Men de nyeste scannere er ekstra sikkerhedsredskaber. Der er også i allerhøjeste grad brug for udarbejdelse af profiler og god udveksling af efterretninger. For min skyld kan vi hurtigt indføre disse redskaber som ekstraredskaber.

Rui Tavares, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! For nogle dage siden modtog jeg en e-mail fra en lobbyist, der sælger kropsscannere. I e-mailen blev der talt om "post-Detroit-æraen". Det var ingen overraskelse. Hver maskine koster 250 000 EUR. Der kan tjenes en formue på salg af kropsscannere, men da jeg læste e-mailen og tænkte på post-Detroit-æraen efter et amatøragtigt forsøg udført af en terrorist, der blev overmandet af andre passagerer på flyet, spurgte jeg mig selv, om dette angreb virkelig fortjente at få en historisk æra opkaldt efter sig.

Det gjorde det ikke, med mindre der henvises til æraen for ren skamløshed. Ikke alt kan tjene som en undskyldning for at øge indgriben i offentlighedens privatliv. De europæiske borgere skal også vide, at vi i Parlamentet har et ansvar. Ja, vi skal undersøge terrorisme. Det er rigtigt, at politiet altid har behov for flere data, og det samme har lufthavnene, men det er også vigtigt at basere efterforskningen på klare antagelser, og Rådet og Kommissionen foretager mange antagelser. Jeg er ked af at sige, at disse ikke er rigtige.

Tanken om, at terrortruslen ikke er blevet mindre, kan diskuteres og bør drøftes her. Tanken om, at terrorisme udvikler sig, og at vi også må udvikle os, er rigtig, men det første, vi må gøre, er at gøre vores arbejde godt, for angrebet i Detroit, eller snarere forsøget på et angreb, kunne meget nemt have været undgået. Nu drøfter vi fremtidens databaser og politipraksis.

Når man opdager, at terroristerne kan sluge materialer til fremstilling af bomber, vil man så begynde at foretage endoskopier i lufthavnene? Ønsker vi at ende der? Der kommer et tidspunkt, hvor Parlamentet må sætte sig ned og drøfte dette spørgsmål nøje med respekt for offentlighedens rettigheder.

Rolandas Paksas, for EFD-Gruppen. – (LT) Hr. formand! Europa-Parlamentet må gøre sit yderste for at sikre, at efterretningstjenesterne ikke bruger krigen mod terror som en undskyldning for tortur, hemmelige fængsler eller endog et statskup, hvor der er modstand imod dette.

Lad mig citere den britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, der i sit vidneudsagn for Europa-Parlamentets midlertidige udvalg sagde følgende. "Jeg har set mange beviser på tortur i Usbekistan. Jeg er stødt på journalen for en tilbageholdt, som døde under forhør som følge af waterboarding i kogende vand". En anden embedsmand, der aflagde vidnesbyrd, Sir Michael Wood, forklarede, at "modtagelse af efterretninger indhentet under tortur er ikke ulovligt i henhold til FN's konvention mod tortur, forudsat at vi ikke selv udfører torturen."

Kan man gøre mere grin med menneskerettighederne?

Jeg opfordrer Parlamentets formand til at genåbne parlamentsundersøgelsen og genindkalde det midlertidige udvalg om ekstraordinær tilbageholdelse og fængsling af CIA-fanger i Europa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Vi må passe på, at en forhandling om terrorisme ikke indsnævres til en debat om kropsscannere eller databeskyttelse. Det er slående, at Rådet og Kommissionen i deres udtalelser ikke nævnte den radikale islamisme, der stadig er udklækningssted og grobund for international terrorisme. Da vi ikke længere må se sandheden i øjnene på grund af politisk korrekthed, er alle strategier dømt til at mislykkes, før de endog bliver iværksat.

Kommissionen og Parlamentet lægger vægt på respekt for civile rettigheder, noget, der er rigtigt og nødvendigt, men faren er, at vi mister os selv i formaliteter, og det var det, vi så i forhandlingen om programmet til sporing af finansiering af terrorisme. Nogen gør sig skyldige i oppiskning af en offentlig stemning mod enhver tænkelig strategi til håndtering af terrorisme, og det er ikke på den måde, vi tjener Europas borgere.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! For Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) er krigen mod terror det 21. århundredes største udfordring. Vi tager denne udfordring op både på et teknisk og et parlamentarisk grundlag.

I Transport- og Turismeudvalget har vi ikke blot gennemført regler om forbud mod væsker i håndbagage, men vi ser også nærmere på kropsscannere. Jeg vil først og fremmest gerne sige en ting. Vi har ikke i øjeblikket fuldstændig sikkerhed, som mange af de foregående talere allerede har understreget, og vi vil ikke få det i fremtiden. Vi kan dog udvikle naturlige teknikker, som vil gøre det muligt for os at komme tæt på fuldstændig sikkerhed uden problemer.

Vi må tage nogle grundlæggende regler i betragtning både i og uden for Parlamentet. Vi er allerede enige i alle grupperne om, at der bør være så lille en indvirkning på passagerernes helbred som muligt. Derfor er det nødvendigt at indføre avancerede kropsscannere, som arbejder i henhold til et specifikt princip. Det er naturligvis indlysende, at individets rettigheder skal beskyttes. Derudover må vi ikke blot henvise til de kropsscannere, der scanner den nøgne krop, når vi giver eksempler på den form for screening, der skal anvendes.

I Transport- og Turismeudvalget er vi blevet enige med Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om, at Kommissionen skal fremlægge et forslag til lovgivning for os om kropsscannere inden udgangen af marts eller i begyndelsen af april, under alle omstændigheder inden sommerferien. Der er en række faktorer, som skal tages i betragtning på dette område. Det drejer sig bl.a. om konsekvent samarbejde mellem Transport- og Turismeudvalget, som indtager en førende rolle, og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, om udstyrets pålidelighed, europæisk certificering og indførelse af de samme vilkår i hele Europa, så vi kan garantere sikkerheden på vores kontinent.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Hr. formand! Det blev sagt, at der var tre kommissærer, som havde ansvaret på dette område. Vi er meget glade herfor. Må jeg citere den eneste, der ikke er til stede. Kommissær Reding sagde i sidste uge, at det, vi ved, er, at kropsscannere potentielt kan gribe væsentligt ind i privatlivets fred, så vi må tage fuldt hensyn til deres indvirkning.

Det er netop den form for erklæring, vi bør fremsætte i denne tidlige fase. Vi socialdemokrater tror, at teknologi kan bekæmpe terrorisme, og fru Malmström anbragte den med rette i en potentielt bredere retlig ramme, som hun talte om.

Dette er en seriøs kamp. Jeg er mange gange blevet stoppet i lufthavne. Hvis teknologien kan gøre det hurtigere for mig at komme igennem, så jeg ikke forveksles med en anden, så vil det være fantastisk, men de mange mennesker, jeg repræsenterer i min valgkreds, som behandles dårligt i sikkerhedskontrollen eller udpeges, ønsker sikkerhed. Det vil vi få fra Transportudvalget i denne gode, fælles strategi, men de ønsker deres borgerlige frihedsrettigheder beskyttet mod virkningerne af terrorisme, så der ikke er noget svagt led i lufthavnene. De medlemsstater, der er begyndt herpå, skal vide, at der bør foreligge en paneuropæisk strategi, en effektiv og sikker strategi.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne tale om efterretningstjenesternes respekt for retsstatsforhold. En afgørelse afsagt i dag af den britiske Court of Appeal har sprængt hul i den britiske regerings forsøg på hemmelighed. Den har, som Parlamentet sagde for tre år siden, bekræftet den chokerende sandhed, at de britiske efterretningstjenester deltog i tortur af en britisk borger og offer for overførsel, Binyan Mohamed.

Hvad mener Rådet om denne fuldstændige tilsidesættelse af artikel 6 i EU-traktaten og torturkonventionen? I 2006 ledede jeg en delegation af medlemmer af Europa-Parlamentet fra vores midlertidige udvalg om ekstraordinær overførsel og tortur til London. Den daværende britiske forsvarsminister, Geoffrey Hoon, spildte halvdelen af mødet på at gennemhægle mig blot for at sige, at vi undersøgte Det Forenede Kongeriges medvirken. Han skylder mig, og endnu vigtigere den britiske og den europæiske offentlighed en undskyldning.

Der må nu ske fire ting i Det Forenede Kongerige. Der må gennemføres en fuldstændig og uafhængig undersøgelse af Det Forenede Kongeriges medvirken til misbrug begrundet i krigen mod terror i de år, hvor den britiske Labourregering optrådte som præsident Bush' puddelhund. Der må gennemføres en hurtig

politiundersøgelse og om nødvendigt retsforfølgelse for brud på torturkonventionen. Det må komme for en dag, hvilke instruktioner de britiske efterretningsofficerer fik, og om de fik besked på at tie om tortur. Og fuldt parlamentarisk ansvar – hvilket vi ikke har i Det Forenede Kongerige for efterretningstjenesterne.

Philip Bradbourn (ECR). – (EN) Hr. formand! For at vende tilbage til kropsscannere. Jeg er fortsat af den opfattelse, at enhver foranstaltning, der øger sikkerheden for de rejsende, må hilses velkommen.

Den må dog også være proportional og give uskyldige rejsende – det store flertal – den respekt, de fortjener. Efter forsøget på at sprænge et fly i luften i USA juledag har vi set mange rygmarvsreaktioner for at gennemtvinge alle tænkelige midler til at øge sikkerheden. I nogle medlemsstater, navnlig min egen, er brugen af sådanne maskiner nu obligatorisk, og der er ingen alternativer såsom en kropsvisitering – den såkaldte "ingen scanning, ingen flyvning"-taktik.

Jeg er grundlæggende imod denne politik. Med hensyn til privatlivets fred må jeg sige, at den britiske regerings beslutning om at tilsidesætte lovgivningen om beskyttelse af børn for at indføre kropsscannere er intet mindre end en skandale. Vi må se i øjnene, at det juledag – det spørgsmål, der genåbnede denne debat – ikke skyldtes dårlig sikkerhed i lufthavnene. Det skyldtes for at citere den amerikanske præsident "en mangel i systemet i forbindelse med ordentlig udveksling af efterretninger".

Nogle eksperter har allerede sagt, at de sprængstoffer, der blev anvendt, ikke ville være blevet sporet af sådanne scannere.

Endelig må jeg beklageligvis sige, at jeg nu tror, vi må have et ordentligt system til udarbejdelse af profiler for passagerer.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Terrorisme udvikler sig til stadighed, og vi må være på forkant med de ændrede forhold.

Det er vanskeligt at identificere individuelle terrorister, og her drøfter vi lovgivning om privatlivets fred, og om der skal indføres teknologisk mere avancerede foranstaltninger. Jeg mener, at vi i stedet bør være mere optaget af visse domme afsagt af Domstolen i Luxembourg, som åbner kløfter i Vestens forenede front mod terrorisme, eller for at benævne den med dens egentlige navn – islamisk terrorisme – og være meget omhyggelige med juridisk politisk korrekthed.

Juridisk politisk korrekthed gavner ingen, den fører ingen steder hen og den svækker os, når vi i stedet bør fremvise en meget stærk front, fordi der findes en vedvarende trussel, som er endnu mere alvorlig nu, hvor terroristerne er så vanskelige at identificere. Så meget for kropsscannere. De kan komme ind alle steder. I morgen tidlig er de måske på det fly, som vi netop skal til at tage.

Hvis Europa fortsætter med at overgarantere civile frihedsrettigheder, vil vi åbne en yderst farlig kløft i vores landes interne sikkerhed, og det er det kommissæren bør være optaget af. I stedet er han efter min mening overgenerel og kujonagtig, når han ikke vil identificere islamisk terrorisme og den fare, den udgør.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Hr. formand! I 2000 døde 1 200 mennesker i hele verden som følge af terrorangreb. Otte år senere i 2008 var tallet nået op på 16 000 mennesker. Til sammenligning dør der hver dag 6 000 mennesker af aids.

Hvad fortæller disse tal os? For det første, at terrorisme skaber hysteri, som resulterer i, at borgernes rettigheder begrænses urimeligt, som det er tilfældet med kropsscannere eller den aktuelle SWIFT-aftale. For det andet, at krigen mod terror er slået fejl. Den har kun haft held til at øge problemet. Med hensyn til samarbejde mellem sikkerhedstjenesterne i EU vil jeg gerne sige, at Europa-Parlamentet har et stort behov for demokratiske kontrolrettigheder på dette område, som det er normen i alle de demokratiske medlemsstater. Derudover vil jeg gerne anbefale, at Kommissionen støtter indførelsen af Common Standardised User Interface (CSUI). Vi må fremskynde udviklingen af denne grænseflade, og Kommissionen må finansiere den.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Hr. formand! Når vi drøfter et emne så alvorligt som terrorisme, bør vi ikke vente på, at tingene sker, før vi handler. Vi burde foregribe begivenhederne, men det gør vi ikke. Desværre ændrer vi os kun som reaktion på hvert enkelt angreb såsom det fejlslagne angreb i Detroit, som i dag tvinger os til at træffe beslutninger for at garantere lufttrafikkens sikkerhed.

En beslutning om kropsscannere i lufthavne er et ansvar, vi ikke kan undgå. Vi kan ikke vente længere, for terroristerne venter ikke.

Derfor må Kommissionen snarest muligt garantere, at den enkeltes værdighed og privatliv beskyttes, og at der ikke vil være nogen sundhedsskadelige virkninger.

Når dette er sikret, må vi vedtage beslutninger for EU som helhed. Til dem, der er bekymrede over tilsidesættelsen af vores grundlæggende rettigheder, vil jeg sige, at der ikke findes nogen større rettighed end retten til liv, og de af os, der sætter frihed frem for alt andet, skal kunne leve sikkert for virkelig at kunne føle os frie.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Hr. formand! Terrorisme er en global trussel, og håndtering af den er et ansvar, vi alle deler. Også i denne henseende danner Lissabontraktaten grundlaget for, at vi endelig kan udvikle en fælles antiterrorpolitik i EU.

Jeg er helt enig i de bemærkninger, som formanden for Rådet fremsatte, og jeg vil gerne understrege nogle af de elementer, som en sådan fælles politik bør baseres på.

Det første element er en intensivering af informationsudvekslingen, særlig i relation til bestræbelserne på at forhindre terrorangreb og efterforskning af finansieringsmekanismer.

Det andet element er anvendelse af de videnskabelige og teknologiske fremskridt, som er opnået i bekæmpelsen af terrorisme med behørig respekt for den enkeltes grundlæggende rettigheder.

Det tredje element er samarbejde med tredjelande, særlig Afghanistan, Pakistan og landene på Afrikas Horn.

Det fjerde element går ud på, at vi i forhandlingen om flysikkerhed må sikre, at teknologiske fremskridt, navnlig kropsscannere, er forenelige med menneskets sundhed og privatliv, og først og fremmest, at de ikke påvirker behandlingstiden i lufthavnene eller passagerernes komfort.

Der findes dog også tre institutionelle elementer. Det første er COSI, Den Stående Komité for den Indre Sikkerhed. Det andet er erklæringen om terrorbekæmpelsesforanstaltninger fremsat på Rådets (retlige og indre anliggender) seneste uformelle møde i Toledo. Det tredje element er det transatlantiske sikkerhedsområde, som skal sikre udvikling af et tæt samarbejde med USA om bekæmpelse af denne fælles trussel.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Hr. formand! Et af midlerne til forebyggelse af terrorisme er information. Selv da bør informationen flyde. Er det reelt tilfældet i dag? Intet er mindre sikkert. Holder de amerikanske efterretningstjenester deres europæiske modparter opdateret? Under alle omstændigheder er der stadig grundlag for tvivl med hensyn til den påståede terrorist, der blev tilbageholdt på Amsterdam-Detroit flyvningen.

Bortset fra denne hændelse er der spørgsmålet om, hvorvidt systemet for udveksling af terrorbekæmpelsesdata generelt set virkelig overholder gensidighedsprincippet. Der haster med at få oprettet et parlamentarisk tilsynsorgan i denne forbindelse.

Der er rent faktisk ingen grund til at opfordre Parlamentet til at støtte overførsel af flere og flere af vores borgeres persondata, hvis de amerikanske myndigheder tværtimod foreholder vores tjenester vigtige terrorbekæmpelsesdata. Dette indebærer oprettelsen af et parlamentarisk tilsynsudvalg i Europa-Parlamentet.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg må indrømme, at jeg, når vi kun taler om bekæmpelse af terrorisme i form af efterretninger og teknologi, altid føler det, som om vi stadig ikke kommer til bunds i tingene, som om vi ønskede at kurere en sygdom ved kun at koncentrere os om dens symptomer og ikke dens årsager.

Er tiden ikke inde til at håndtere problemet med terrorisme ved at se på spørgsmålets kerne i stedet for at begrænse os til de eksterne virkninger? Håndtering af problemets kerne betyder f.eks., at vi skal være klar over, at terrorisme også er et direkte udtryk for etniske gruppers manglende evne eller vilje til at integrere sig i den europæiske samfundsstruktur.

Jeg undrer mig og spørger Parlamentet: Ønsker vi en forhandling om terrorisme? Har Parlamentet mod til at indgå i den politiske debat om muslimers integrationsniveau i Europa og deres vilje til at dele vestlige værdier, rettigheder og frihedsrettigheder? Med henblik herpå har jeg sendt en forespørgsel til Kommissionen om burkaer for at tvinge Parlamentet til at se åbent på dette spørgsmål. Det ser ud til, at ingen er villige til at beskæftige sig med emnet.

Jeg undrer mig og spørger alle min kolleger fra de politiske grupper om følgende. Hvis det politiske forum, der repræsenterer Europas befolkning, ikke kan give udtryk for en holdning til disse emner, hvad kan det så give udtryk for en holdning til.

Diane Dodds (NI). – (EN) Hr. formand! Som repræsentant for Nordirland ved jeg kun alt for godt, hvilken frygtelig indvirkning terrorisme har på uskyldige civile. Der blev begået mord og ødelæggelse, mens folk var på lørdagsshoping i Shankill Road i Belfast. Unge og ældre blev sprængt i luften ved en højtidelighed for de faldne i verdenskrigene i Enniskillen – handlinger udøvet i den irske republikanske ånds navn. Vi taler her om samarbejde mellem sikkerhedsstyrkerne. Vi kan lære af erfaringerne fra Nordirland, at deres bidrag forhindrede tab af mange menneskeliv. Det er jeg ikke i tvivl om. Vi må støtte vores sikkerhedsstyrker med det udstyr, de har brug for for at kunne forhindre terrorisme.

Dem, der i dag har stillet sikkerhed op mod valgfrihed og databeskyttelse, må overveje, hvor de står. Tro mig, terrorisme ødelægger liv og samfund. Jeg har endog hørt her i Parlamentet i dag, at terrorisme er hysteri. Det er ren nonsens! Tro mig, når en pistolmand forsøger at tage et liv, så er det kold og dødelig virkelighed – noget, mine vælgere ved en hel del om.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Hr. formand! Jeg tror, vi alle er enige om behovet for at beskytte folk og ting og for at garantere sikkerheden af den offentlige transport. Kropsscannere giver anledning til legitime bekymringer. Jeg håber, at tre af dem vil blive løst via de undersøgelser, som Kommissionen gennemfører. Jeg vil opfordre til, at de afsluttes hurtigt og sendes til Parlamentet. For det første, er de nødvendige og effektive? For det andet, er de eller er de ikke sundhedsskadelige? For det tredje, er de eller er de ikke en overtrædelse af privatlivets fred og den enkeltes værdighed?

Der er dog også andre ting. Oprindeligt fik vi at vide, at de ville være valgfrie. Folk kunne vælge mellem at blive scannet og det gamle system med kropsvisitering. Det ser dog ud til, at nogle medlemsstater gennemfører "ingen kontrol, ingen flyvning"-princippet som obligatorisk.

Jeg vil gerne lykønske kommissær Cecilia Malmström med den detaljerede vurdering, som hun skal drøfte med Parlamentet, og jeg vil gerne understrege, at vi har et ansvar for at finde løsninger, som fremmer sikkerheden uden at kompromittere den enkeltes rettigheder.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Hr. formand! Vi ønsker alle at bekæmpe terrorisme og den trussel, den indebærer mod demokratier. Jeg tror, der er enighed herom her i Parlamentet. Sentensen om, at "et folk, der er parat til at ofre lidt frihed for at opnå lidt sikkerhed, ender med at miste begge dele", forekommer mig at være fuldstændig overdreven. Jeg er dog overbevist om, at vi må gøre alt, hvad der står i vores magt, for at finde frem til en ligevægt mellem frihed og sikkerhed, for det er grundlaget for vores demokrati, og fordi terroristerne uden denne ligevægt vil have vundet, hvis de får held til at terrorisere os alle sammen.

Jeg har to spørgsmål vedrørende kropsscannere. Med hensyn til sikkerhed gør disse skannere det så muligt i dag virkelig at garantere sikkerheden? Med hensyn til frihed tænker jeg som medlem af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Andre Anliggender på, om der ikke er en sundhedsrisiko og naturligvis en risiko med hensyn til tilsidesættelse af privatlivets fred og dermed grundlæggende rettigheder og med hensyn til brugen af disse billeder. Lad os vente beslutsomt på Kommissionens arbejde, så vi kan gøre fremskridt, og så vi kan gøre det som EU, alle sammen for at garantere vores sikkerhed i et europæisk demokratisk område.

Formanden. – På grund af tidspres kan jeg ikke acceptere flere indlæg i henhold til "blå kort"-proceduren eller "catch-the-eye"-proceduren.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Hr. formand! Terrorismen defineres som brug af vold og intimidering for at opnå politiske mål.

De af os, der sætter pris på fred, frihed og demokrati, bør være opmærksomme på terrorisme, fordi den fungerer. Sinn Féin/IRA har nu poster i Nordirlands regering. De bombede, skød og myrdede sig vej til succes ved stemmeboksene.

Hvilke bedre eksempler på vellykket terrorisme findes der end kommunismen i Rusland, Østeuropa og Asien.

Kina terroriseres fortsat af det kinesiske kommunistparti efter 61 år ved magten. Der findes ikke noget bedre eksempel på terrorisme end det.

Europa-Kommissionen, som Parlamentet stemte om i går, har medlemmer, der er kommunister, tidligere apparatchiks i brutale kommunistregimer i Østeuropa og deres medløbere. Og så er der naturligvis formanden for Europa-Kommissionen, hr. Barroso, som er tidligere maoist. Fremtidige terrorister vil uden tvivl finde alt dette yderst opmuntrende.

Carlo Fidanza (PPE). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vores samfunds sikkerhed er en værdi, der ikke står til forhandling, og som vi må forfølge beslutsomt.

Det står meget klart, at mere effektive kontroller ved sikkerhedsgaten må bakkes op af samarbejde på højere plan mellem efterretningssystemer og brugen af højteknologiske instrumenter. De europæiske ministre har heldigvis ikke ladet sig rive med af en tidevandsbølge af følelser og har i stedet koncentreret sig om, hvordan denne operation koordineres.

Nogle regeringer er helt legitimt begyndt at afprøve kropsscannere på mere følsomme ruter. Hvis vi ikke skal ende med et europæisk rum, som anvender uens standarder, må vi dog have resultaterne af de undersøgelser, der er ved at blive gennemført, snarest muligt. Vi må naturligvis forsvare personlige rettigheder, men uden at drive rovdrift på folks frygt.

Lad os tale om sundhed, lad os fastslå forsigtighedsprincippet, lad os bede om bekræftelse på mulige skader som følge af eksponering for radiobølger eller røntgenstråler, men ophøre med at pibe over indgriben i privatlivets fred blot på grund af nogle få uklare billeder af ansigtsløse kroppe, der øjeblikkeligt slettes, som om GPS, mobiltelefoner og tv-kameraer ikke har været en del af vores liv i årevis.

Indtil de internationale terrorcentre er blevet udryddet, må vi lære at leve med disse ofre og give borgerne indgående svar og effektive løsninger med en enkelt begrænsning. Individets fysiske integritet.

Formanden. – Mine damer og herrer! Vi kommer nu til catch-the-eye-proceduren. Her er de navne, jeg vil råbe op. Jeg vil simpelthen afbryde mikrofonen efter et minut. Jeg vil ikke bruge min hammer, jeg vil ikke tigge, og jeg vil ikke misforstås.

Jeg vil give ordet til talerne i den rækkefølge, jeg har her:

Hr. Zasada

Hr. Iacolino

Hr. Matula

Hr. Leichtfried

Hr. Enciu

Fru Flašíková Beňová

Hr. Tannock

Fru Ernst

Fru Rivasi

og hr. Mölzer.

Et minut hver, og det er det. Undskyld til resten af jer.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Hr. formand! I lyset af dagens forhandling er der stadig mange ubesvarede spørgsmål om brugen af kropsscannere i lufthavne. De rejsendes sikkerhed er naturligvis af altoverskyggende betydning, men vi må ikke glemme behovet for en proportionalitetssans i de beskyttelsesmetoder, der anvendes. Brugen af denne type udstyr giver stadig anledning til en række ubesvarede spørgsmål. Hvilken helbredsindvirkning har scannerne på de passagerer, der scannes. Hvordan vil beskyttelsen af billederne af de mennesker, der scannes, blive sikret? Er det ikke bedre at stramme op på det eksisterende system end at bruge milliarder af euro på udstyr, når det er velkendt, at udstyret ikke sporer sprængstoffer skjult i menneskekroppen? Vi bør være imod den tvungne indførelse af scannere i europæiske lufthavne, indtil vi har fået besvaret disse spørgsmål.

Til slut har jeg en kommentar – jeg har indtryk af, at vi har fundet en løsning, og nu leder vi efter et problem, som den kan løse. Scannere er måske en løsning, men de vil helt sikkert ikke løse problemet med sikkerhed i lufthavne.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I det væsentlige ville jeg gerne fastslå følgende. Der findes ikke nogen problemer, der er så alvorlige som personrettigheder og beskyttelse af privatlivets fred, når denne ret ikke beskyttes ordentligt.

Når vi vedtog resolutionen om Stockholmprogrammet for nogle få uger siden her i Parlamentet, så var det, fordi vi opnåede en ligevægt mellem forskellige behov: for det første individuel frihed, for det andet privatlivets fred og for det tredje sikkerhed.

Når vi i dag beskæftiger os med at sikre, at EU håndterer dette fælles problem, fordi medlemsstaterne er gået i forvejen, er det sandsynligvis, fordi en væsentlig udfordring som beskyttelse af krydsningspunkter og andre spørgsmål måske ikke nødvendigvis tages op i praksis.

Jeg opfordrer derfor det spanske formandskab og kommissærerne til at samarbejde med hinanden på grundlag af øget samarbejde og en informationskultur.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne helt fra starten af min tale gøre det klart, at vi med denne forhandling ikke blot bekræfter tilstedeværelsen af en risiko for terrorisme, men vi understreger også behovet for at være et skridt foran i kampen mod dette fænomen.

Forhandlingen om indførelse af kropsscannere i lufthavne i alle EU's medlemsstater har imidlertid bredere forgreninger. Denne foranstaltnings effektivitet kan diskuteres, da denne teknologi ikke kan spore stoffer, der er blevet slugt, eller sprængstoffer i pulverform. For os indebærer det dog også problemet med sikkerhed med hensyn til passagerernes sundhed, særlig dem, der hyppigt passerer igennem disse screeningsanordninger.

Vi kan ikke se bort fra hverken spørgsmålet om borgernes grundlæggende rettigheder eller retten til privatliv og værdighed, så længe scannerne giver et detaljeret billede af menneskekroppen. Efter min mening bør der gennemføres uafhængige undersøgelser for at fastslå ikke blot sikkerheden i forbindelse med den teknologi, der anvendes, men også effektiviteten ...

(Formanden afbrød taleren)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Hr. formand! Et princip, der finder anvendelse på sikkerhed i forbindelse med flyrejser, er, at europæisk ansvar hele tiden vokser. Det er ikke længere muligt for de enkelte medlemsstater at gøre, hvad de vil. Dette gælder navnlig kropsscannere. Vi har et fælles sikkerhedsprincip, hvilket betyder, at der enten skal foreligge europæiske regler for kropsscannere eller ingen regler og ingen kropsscannere. Alternativet er princippet om, at alle gør, hvad de vil, og ingen gør, hvad de bør, men alle gør noget.

Hvis en foranstaltning af denne art skal indføres, må vi drøfte, hvem der skal betale for den, og hvordan den vil blive finansieret, for både væskescannere og kropsscannere koster mange penge. Jeg er ordfører for dette område, og jeg ser gerne, at Rådet gradvist begynder at bevæge sig i dette spørgsmål, for det er vigtigt at fastslå, at offentlig sikkerhed i princippet er et offentligt spørgsmål og i det mindste delvist skal finansieres via offentlige midler.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne henlede Rådets, Kommissionens og mine kollegers opmærksomhed på bivirkningerne og den øgede risiko for kræft og genetiske mutationer, der følger af gentagen udsættelse for gamma-, røntgen- og T-stråling.

Virkningerne og risiciene i forbindelse med røntgenstråling er velkendte inden for lægevidenskaben, hvor gentagen udsættelse for denne form for stråling frarådes. Offentligheden er mindre klar over virkningerne af terahertz-stråling. Bortset fra at T-strålingsscannere kan frembringe nøjagtige 3D-billeder af menneskekroppen, som er i strid med den enkeltes ret til privatliv, kan gentagen udsættelse for denne form for stråling medføre skader på dna-kæder og forårsage genetiske anomaliteter på et senere tidspunkt.

Jeg vil gerne understrege, at de risici og bekymringer, vi kan udsættes for, hvis kropsscannere muligvis anvendes i stor stil, sammen med usikkerheden omkring deres effektivitet ikke berettiger en sådan løsning ...

(Formanden afbrød taleren)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Hr. formand! Terrorisme har ingen værdier, og den har heller ikke nogen dybere mening. Terrorismens eneste mål er død. Civiles død med de lavest mulige omkostninger. Dette er måske forskellige selvmordsangriberes historie. Det er også et sørgeligt faktum i forbindelse med dette mål, at terrorisme har fået os til at indføre forskellige foranstaltninger, der fokuserer på beskyttelse af civilbefolkningen ved hjælp af metoder, som på nogle måder begrænser civilbefolkningens rettigheder.

Det ville derfor være en rigtig god ting, hvis denne plenarforsamling nogle gange godkendte scannere, og hvis vi kunne begynde at tænke på at vedtage lovgivning og gennemføre harmonisering på området retlige og indre anliggender, fordi kun vedtagelse af nye teknologiske foranstaltninger virkelig vil hjælpe os i kampen mod terrorisme.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Den britiske premierminister, Gordon Browns, seneste meddelelse om obligatoriske kropsscannere med ekkorøntgenteknologi i britiske lufthavne er efter min mening skammelig.

Dette er første gang nogensinde, at folk, herunder børn og gravide kvinder, påtvinges ioniserende stråling, og at den anvendes bredt på raske mennesker til andre formål end lægelige.

Bløde lavenergi røntgenstråler absorberes rent faktisk mere end de højenergiske kosmiske stråler, man modtager, når man flyver, og de er således farligere og ikke mindre farlige for huden og bløde væv. Desuden giver diagnostiske røntgenstråler brugeren, patienten, mulighed for at beskytte sine kønskirtler for at nedbringe den samlede populationsdosis, der forårsager dna-skader og fremtidige genetiske mutationer – hvilket heller ikke er muligt med disse anordninger.

Som læge og hyppig flyrejsende forkaster jeg fuldstændig denne drastiske foranstaltning af sundhedsmæssige årsager for ikke at nævne privatlivets fred og ineffektivitetshensyn, og jeg håber, at EU afviser sådanne obligatoriske foranstaltninger på europæisk plan. I stedet går jeg ind for, at vi udarbejder profiler af passagererne ligesom israelerne.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Hr. formand! Det er absolut uomtvisteligt, at kropsscannere helt klart indebærer en invasion af privatlivets fred og en alvorlig invasion. Vi må stille os selv to spørgsmål. Det første spørgsmål vedrører det omfang, i hvilket dette svar er proportionalt og virkelig kan bidrage til at nå målet om bekæmpelse af terrorisme. Vi har i øjeblikket ikke nogen klare svar på dette spørgsmål. Det er grunden til, at jeg støtter det, fru Malmström har sagt om behovet for at evaluere alle typer af scannere. Jeg ser gerne, at denne vurdering færdiggøres, før vi gør noget andet.

Det andet spørgsmål vedrører sundhedsrisici. Alle her i lokalet og også de medlemmer, der i øjeblikket befinder sig andre steder, skal gå igennem kropsscannere adskillige gange om ugen. Jeg ville skulle gøre det mindst to gange om ugen. Dette er en langsigtet foranstaltning, og jeg vil gerne vide, hvorvidt den vil skade mit helbred. Der er ikke blevet gennemført nogen egentlige vurderinger på dette område. Jeg vil gerne gøre det helt klart, at jeg ikke er parat til at udsætte mig selv for kropsscannere, før disse vurderinger er blevet foretaget. Jeg ønsker derfor klare svar og ikke hurtige reaktioner.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne knytte forbindelsen mellem scanneren, sundhed og terrorisme. Hvad siger Interagency Committee on Radioprotection, som har deltagelse af Europa-Kommissionen, IAEA – Den Internationale Atomenergiorganisation – atomenergiagenturet? Den siger, at gravide kvinder og børn ikke må udsættes for kropsscannere, selv om doserne er meget små.

Vi bør være klar over, at hyppig udsættelse for lave strålingsdoser kan forårsage kræft og misdannelser. Mit spørgsmål vedrører derfor berettigelse af risiciene. Da der findes alternative teknologier, som gør det muligt at nå samme mål, skal disse scannere virkelig berettiges i tilknytning til dette mål, og vi må vide ...

(Formanden afbrød taleren)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! Vi må ikke glemme, at misinformation og dårlige beslutninger truffet af USA's efterretningstjenester gentagne gange har gjort det muligt at gennemføre internationale terrorhandlinger. Til trods herfor er der aldrig blevet sat spørgsmålstejn ved nytten af de forskellige terrorbekæmpelsesforanstaltninger. I stedet efterfølges hvert angreb af yderligere begrænsninger af borgerlige rettigheder og frihedsrettigheder. Europa-Parlamentet vågner først op nu, hvor EU-borgerne bogstaveligt og finansielt bliver tvunget til at klæde sig af over for USA. Den gennemsigtige borger bliver i stigende grad en realitet, og alt dette er baseret på data og information fra efterretningstjenester, hvis rolle og pålidelighed er blevet yderst kontroversiel ikke mindst efter krigen i Afghanistan og Irak.

Ud over tvivlen med hensyn til fordelene, gennemførligheden og kropsscannernes forenelighed med personlige rettigheder er det højst usandsynligt, at de vil afholde radikale islamister fra at gennemføre deres terror. Vi må træffe konsekvente foranstaltninger til bekæmpelse af islamisk terrorisme, men vi må sætte en stopper for, at EU-borgerne hele tiden ...

(Formanden afbrød taleren)

Alfredo Pérez Rubalcaba, *formand for Rådet*. – (ES) Hr. formand! Jeg har lyttet nøje til alle gruppernes og medlemmernes taler om dette emne. Vi har hørt nogle yderst interessante synspunkter, og jeg hilser dem velkommen.

Jeg vil gerne, ligesom jeg gjorde i min første tale, minde om, at jeg helt klart ikke går ind for at gennemføre forhandlinger om et så komplekst og følsomt emne som bekæmpelse af terrorisme efter angreb eller noget, der ligner angreb.

Vi må naturligvis undersøge disse angreb eller det, der ligner angreb, for at finde ud af, hvad der gik galt med vores sikkerhedssystemer, men der er ingen tvivl om, som det er blevet sagt igen og igen her i eftermiddag, at terrorbekæmpelsespolitikken skal være en nøje udtænkt, stille og velovervejet politik, og den skal gennemføres på en proportional måde.

Hvis vi vedtager foranstaltninger, som vil underminere vores principper, så begår vi sandsynligvis en alvorlig fejltagelse. Som følge heraf må vi f.eks. analysere, hvad der skete i Detroit for at forsøge at forhindre fejltagelser, men vi må ikke reagere med rygmarsreaktioner efter hvert angreb, for dette vil sandsynligvis resultere i, at vi vedtager foranstaltninger, der i nogle tilfælde ganske enkelt ikke giver mening.

Europa har en strategi for sin terrorbekæmpelsespolitik. Vi har en god strategi for bekæmpelse af terrorisme i EU, en strategi, der har vist sig at være effektiv i de senere år. Vi behøver blot at se på sikkerhedsstyrkernes indsats i forskellige lande for at se, i hvilken udstrækning denne indsats ved mange lejligheder var baseret på anvendelsen af den fælles strategi, vi indførte for nogle år siden.

Vi har en vigtig figur, en antiterrorkoordinatør, hvis taler er meget interessante. Jeg vil endnu en gang anbefale, at parlamentsmedlemmerne læser hans seneste tale her i Parlamentet, for jeg mener, det er en fremragende tale, som understreger omfanget af vores strategi. Vi har for nylig forsøgt at give denne strategi et konkret udtryk gennem forebyggelse i modsætning til de første år, den blev gennemført, hvor vi lagde langt større vægt på sporing.

Det vigtigste element i kampen mod terrorisme er naturligvis forebyggelse med andre ord forhindring af angreb. Derfor fokuserer vi som sagt vores fælles indsats omkring forebyggelse. Det er også grunden til, at vi koncentrerer os om aspekter såsom radikaliserings, som jeg nævnte i min tale, og det samme gjorde kommissæren. Vi er ivrige efter at analysere de politikker, der gennemføres i de enkelte lande for at forhindre radikaliserings, som uden tvivl er roden til mange af de terrorangreb, vi har oplevet i de senere år.

Vi er også ivrige efter at sikre korrekt udveksling af oplysninger. Dette er blevet understreget over for Parlamentet ved forskellige lejligheder. Det vigtige er ikke at overføre alle de oplysninger, vi er i besiddelse af, men at overføre de oplysninger, som er relevante for dem, der modtager dem. Det er de oplysninger, der skal overføres. Målet er ikke at drukne os selv i oplysninger, men at have et informationshåndteringsredskab, som gør udvekslingen så effektiv som muligt.

Der er for nylig blevet gennemført væsentlige forbedringer i EU på dette område. Vi har en strategi, som, når den gennemføres, f.eks. vil forbedre vores udvekslingssystemers funktion. Når jeg taler om udveksling, tænker jeg på Europol, jeg tænker på Eurojust, jeg tænker på COSI, som nogle af medlemmerne her i Parlamentet nævnte, og endelig tænker jeg på informationsudvekslingen og på, hvordan den kan gøres mere effektiv.

Endelig står de kontroversielle kropsscannere nu på dagsordenen, og jeg tror, jeg sagde i min første tale, og at kommissæren også sagde, at det er et spørgsmål, som vi må håndtere. Ideelt set vil vi være i stand til at træffe en fælles beslutning på europæisk plan. Hvis ikke vil de enkelte lande naturligvis kunne gennemføre deres egne politikker, og selv om vi træffer beslutning om en fælles løsning, vil der sandsynligvis være nogle lande, som beslutter at gå videre med deres egne politikker i henhold til deres egen lovgivning. Der hersker dog ingen tvivl om, at en fælles holdning til dette spørgsmål ville være meget nyttig.

For at vedtage en sådan holdning og i tråd med det, jeg sagde i starten af denne tale, har vi brug for en rolig og velovervejet debat, der fokuserer på tre elementer, som Kommissionen i øjeblikket er ved at undersøge.

For det første effektiviteten af scannerne (om de er effektive eller ej, hvilke begrænsninger de har, og om de kan gøre det, vi ønsker, de skal, eller ej). For det andet deres kompatibilitet med grundlæggende rettigheder og individuelle frihedsrettigheder. Og for det tredje deres kompatibilitet med sundheden hos de mennesker, der vil skulle passere igennem dem.

Jeg mener, at dette er de tre emner, som vi bør undersøge. Når rapporterne foreligger, vil vi vedtage en fælles holdning, hvilket jeg mener er nødvendigt.

Jeg vil gerne endnu en gang give udtryk for, hvor meget jeg sætter pris på de taler, der er blevet holdt her i Parlamentet, og som jeg finder yderst nyttige for Rådets arbejde.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg stillede et direkte spørgsmål til Rådet, og jeg vil gerne have et svar. Jeg spurgte om, hvad Rådet mener om den store tilsidesættelse af artikel 6 – bestemmelsen om grundlæggende rettigheder – i EU-traktaten i lyset af den britiske Court of Appeals afgørelse, der bekræftede, at Det Forenede Kongerige var skyldigt...

(Formanden afbrød taleren)

Siim Kallas, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand, mine damer og herrer! Mange tak for alle indlæggene, men jeg må sige, at vi i dag ikke har et forslag om obligatorisk indførelse af nogle nye maskiner i alle medlemsstater og alle lufthavne. Dette er ikke tilfældet. Vi befinder os blot i en proces med omhyggelig undersøgelse af disse nye teknologier, og vil vende tilbage efter april, når der foreligger en vægtig rapport, hvori undersøges alle aspekter af disse nye teknologier.

Jeg nærer selv nogen tvivl, navnlig med hensyn til effektiviteten, og som en eller anden sagde her proportionaliteten af at anvende denne nye teknologi, men vi bør ikke direkte forkaste nye teknologier. Terrorismen udvikler sig, og vi må også anvende alle teknologiske udviklinger til at forsvare vores borgere og passagerer. Så lad være med at dæmonisere de nye teknologier. Vi vil sammen med kollegerne Cecilia Malmström og Viviane Reding foreslå en fælles europæisk strategi med alle de nødvendige krav vedrørende alle teknologiske, juridiske og grundlæggende rettigheder og spørgsmål og aspekter i tilknytning til privatlivets fred. Vi vil helt klart foreslå en form for fælles europæisk strategi, en strategi, som jeg tror, der er fælles forståelse for, og som foretrækkes her og, hvis jeg har forstået det ret, også i mange medlemsstater.

Så det er det, vi vil gøre i den nærmeste fremtid. Vi vil komme med en rapport, og så vil vi fortsætte denne drøftelse. Tro mig, vi har ikke nogen sammensværgelse om straks at indføre en form for nye maskiner. Der er ingen teknologisk løsning, der er fuldstændig vandtæt, eller som garanterer 100 % sikkerhed, og luftfartssikkerhed er et særlig komplekst område, hvor vi har brug for en lang række forskellige foranstaltninger og også et meget stærkt internationalt samarbejde.

Når denne rapport foreligger, vil vi fremsætte nogle konkrete forslag, og vi vil helt klart foreslå en fælles europæisk strategi for, hvilke standarder der kan være tale om, og hvad kravene kan være, hvis medlemsstaterne vælger at indføre eller bruge nye screeningteknologier.

Cecilia Malmström, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Dette er en yderst vigtig forhandling. Terrorbekæmpelse er et vigtigt redskab til bekæmpelse af terrorisme. Vi har smertelige erfaringer i EU med virkningerne af terrorisme og den trussel, den indebærer, ikke blot mod enkeltpersoner, men også mod samfund, demokrati og vores grundlæggende værdier.

Medlemsstaterne har naturligvis det operationelle ansvar, og ansvaret for deres efterretninger, men jeg er overbevist om, at vi kan gøre meget mere på europæisk plan for at koordinere og finjustere de redskaber, vi har. Derfor har jeg bedt mine tjenestegrene om meget hurtigt at gennemføre en analyse af politikkerne, af rammerne, af de redskaber, som vi allerede råder over, for at se, hvad der kan forbedres, og hvordan vi kan anvende dem på en mere intelligent måde. Jeg er enig med de medlemmer, som har sagt dette. Jeg er også overbevist om, at Europol, Eurojust og medlemsstaternes myndigheder kan arbejde meget bedre og på en meget mere koordineret måde. Der findes helt sikkert foranstaltninger til at gøre dette.

Hændelser som den i Detroit er vigtige, da de tjener som en form for alarmklokke, der advarer os om, at terrorismen stadig er til stede. Det er stadig en meget vigtig trussel. Der er krav og pres på os politikere for at gøre tingene hurtigt, for at indføre forbedringer og beskytte borgerne straks. Dette er helt naturligt. Vi har et ansvar for at beskytte sikkerheden, men også til at handle efter en grundig analyse, vurdering og drøftelse, så vi foreslår passende og proportionale foranstaltninger, som kommissær Siim Kallas og Rådet også har sagt. Vi vil gøre dette. Vi vil også tage fuldt hensyn til respekten for grundlæggende rettigheder.

Det er sådan, Kommissionen vil arbejde. Vi vil vende tilbage med mere detaljerede forslag, når denne evaluering er blevet gennemført, og drøfte dette mere indgående med Parlamentet. Mange tak for en vigtig og meget engageret forhandling.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Hr. formand! Inden vi slutter vil jeg blot gerne give udtryk for overraskelse, for da catch-the-eye-proceduren begyndte, rakte jeg hånden op, idet jeg troede, at den begyndte på det tidspunkt, men De havde allerede en fuldstændig liste. Jeg vil blot gerne have, at catch-the-eye kriterierne standardiseres, så vi alle kan tale, for der var åbenbart andre medlemmer, der talte, selv om De sagde, De havde en fuldstændig liste.

Jeg vil derfor blot give udtryk for min overraskelse og anmode om, at vi alle inden næste gang ved, hvad vi skal gøre, for at kunne få lov til at tale.

(Formanden forklarede catch-the-eye-proceduren, og hvorfor han ikke havde givet taleren ordet)

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Terrorisme udgør fortsat en stor trussel i EU. Det er grunden til, at medlemsstaterne har intensiveret deres bestræbelser på at forbedre de redskaber, der anvendes til at forhindre og bekæmpe den. Vedtagelsen af Lissabontraktaten giver mulighed for at reagere langt mere effektivt på alle områder, der har direkte eller indirekte tilknytning til bekæmpelse af terrorisme. Brugen af kropsscannere er et ømtåleligt spørgsmål. Jeg mener, at der er vigtige faktorer, som skal undersøges nøje, inden der træffes en beslutning herom. De vedrører scannernes effektivitet, respekt for retten til privatliv, den finansielle betydning af at anvende dem på grund af de meget høje anskaffelsesomkostninger og først og fremmest den måde, hvorpå brugen af disse maskiner påvirker sundheden hos dem, der screenes med dem. Kommissionen skal udarbejde tre undersøgelser om brugen og virkningerne af kropsscannere. Derfor mener jeg, at det er vigtigt, at vi afventer eksperternes konklusioner og nøje analyser dem og først da træffer en beslutning om en fælles holdning til spørgsmålet.

John Attard-Montalto (S&D), skriftlig. – (EN) Når spørgsmålet om terrorbekæmpelsesforanstaltninger opstår, fokuserer debatten altid på indvirkningen på de borgerlige frihedsrettigheder. Jeg har altid haft den holdning, at det er et spørgsmål om prioritering. Det er et spørgsmål om, hvorvidt passagererne er parate til at ofre deres utryghed for deres sikkerhed. Borgerrettighedsgrupper har pligt til at afveje alle de nye foranstaltninger, der foreslås. Dem, der foreslår nye foranstaltninger såsom kropsscannere, har pligt til at bevise nødvendigheden af dem. Selv om løsningerne normalt er baseret på kompromiser, er et kompromis i denne forbindelse måske ikke muligt. Det er indlysende, at de nuværende procedurer, navnlig kropsvisiteringer, ikke er tilstrækkelige. Det er blevet fastslået, at kropsscannere er mere effektive. Problemet er, at de kan undertrykke passagerernes værdighed. Det er derfor dette spørgsmål, der skal løses. Der findes mange muligheder.

F.eks. forskellige kropsscannere til forskellige køn bemanded af personale med samme køn.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Garanti for luftfartssikkerheden i bekæmpelsen af terrorisme er uden tvivl vigtig, men vi må fastslå, hvilken indvirkning de foranstaltninger, der indføres for at garantere denne sikkerhed, har på vores helbred, grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, privatliv og værdighed. Brugen af kropsscannere, som er en af de mulige tekniske løsninger, er et meget alvorligt spørgsmål, der vedrører brugen af nye teknologier til gavn for borgernes sikkerhed, og jeg håber derfor, at Kommissionen i sidste ende vil fremlægge en vurdering af virkningen af kropsscannere på menneskers sundhed og grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på den omstændighed, at det, samtidig med at der anvendes nye tekniske foranstaltninger, som sigter mod at nå en høj grad af lufthavnssikkerhed, også er meget vigtigt at fastlægge grænserne mellem menneskerettigheder og selve sikkerheden, da disse foranstaltninger ikke kun hænger sammen med beskyttelsen af borgerne, men også med påvirkningen af deres rettigheder og frihedsrettigheder. Kommissionen har endnu ikke fremlagt en konsekvensanalyse, der fastslår, at netop kropsscannere vil sikre en effektiv beskyttelse af mennesker, som rejser med fly, og der hersker derfor stadig tvivl om, hvorvidt disse tekniske sikkerhedsforanstaltninger virkelig vil være sikre, effektive og sunde. Når vi har vurderet den eksisterende situation, må vi derfor fortsætte vores arbejde på dette følsomme område.

Nessa Childers (S&D), skriftlig. – (EN) Europa-Parlamentet kan ikke tilslutte sig indførelsen af kropsscannere, der hovedsageligt er en form for røntgenstråling, før de sundhedsspørgsmål og spørgsmål i tilknytning til

privatlivets fred, som er forbundet med dem, er blevet ordentligt behandlet af de europæiske myndigheder. Jeg er klar over, at mennesker, der flyver hyppigt, er bekymrede, og jeg er bekymret over, at andre passagerer som f.eks. gravide kvinder og børn udsættes for kropsscannere. Der hersker også stor bekymring med hensyn til disse billeders invaderende karakter, og vi må sikre, at de europæiske borgeres privatliv beskyttes, før vi accepterer en omfattende udbredelse af disse tidskrævende og dyre maskiner. Da de amerikanske myndigheder har indrømmet, at det var en fejl fra deres sikkerhedstjenesters side og ikke en fejl ved lufthavnsteknologien, der førte til den seneste terrorfrygt i Detroit, mener jeg, at vi bør undersøge en lang række billigere metoder – f.eks. forbedrede efterretninger, forskellige søgemetoder og øget internationalt samarbejde. Benjamin Franklin, som var en af ophavsmændene til den amerikanske forfatning, sagde engang, at den, der sætter sikkerhed så langt højere end frihed, ikke fortjener nogen af delene, og jeg mener, at Europa bør lytte til dette lille råd i de kommende måneder.

Proinsias De Rossa (S&D), skriftlig. – (EN) Den internationale journalistsammenslutning, der repræsenterer 600 000 journalister i 125 lande, har opfordret de israelske myndigheder til at ophæve en udvisningsordre for journalisten Jared Malsin, som blev udvist, fordi hans reportager om situationen på Vestbredden og i Gaza var kritiske over for den israelske regering. De har fordømt udvisningen som en uacceptabel tilsidesættelse af pressefriheden. Derudover har 13 israelske menneskerettighedsorganisationer protesteret over for det israelske Knesset og den israelske premierminister, Netanyahu, over den stadig mere systematiske kampagne mod menneskerettighedsorganisationer i Israel. Det er blevet oplyst, at Israel nu kræver, at EU indstiller sin finansielle støtte til menneskerettighedsorganisationer i Israel og i de besatte palæstinensiske områder. Jeg vil gerne bede formanden for Parlamentet om at tage kontakt til premierminister Netanyahu og gøre det klart, at EU er baseret på respekt for ytringsfriheden, retten til at kritisere sin egen regering, en fri presse og retten til fredelig protest, som er grundlæggende for en demokratisk stat. Premierminister Netanyahu skal også mindes om, at EU's handelsaftaler kræver, at dem, vi handler med, respekterer disse rettigheder.

Christine De Veyrac (PPE), skriftlig. – (FR) Næsten 10 år efter 11. september findes terrortruslen stadig, og fly er et af terroristernes foretrukne mål til at ramme vores lande. Vi må finde ud af, hvordan vi beskytter vores borgere og forhindrer, at de bliver ofre for terrorhandlinger. Kropsscannere kan være en af metoderne til at styrke sikkerheden i lufthavne og om bord på fly. Før vi træffer en beslutning, må vi dog sikre os, at disse maskiner ikke tilsidesætter individuelle frihedsrettigheder, og at de ikke er sundhedsskadelige for de rejsende eller for lufthavnspersonalet. Jeg afventer med stor interesse den undersøgelse, som Kommissionen vil fremlægge om dette spørgsmål i marts. Når det drejer sig om alle de forskellige aspekter i tilknytning til brugen heraf, bør denne rapport gøre det muligt at certificere scannere i hele Europa og dermed beskytte borgerrettigheder og sundhed, samtidig med at sikkerheden forbedres. For at alle borgere kan nyde godt af den samme beskyttelse, håber jeg, at vi, når Kommissionen har fremlagt denne undersøgelse, vil opfordre medlemsstaterne til at nå frem til en aftale om dette spørgsmål.

Kinga Gál (PPE), skriftlig. – (HU) Den række sikkerhedsforanstaltninger, der anvendes i internationale lufthavne, udvides løbende, da flysikkerheden – vores sikkerhed – står over for flere og flere udfordringer. Samtidig overstiger antallet af foranstaltninger, der allerede er truffet, planlagt eller afprøvet for at forbedre flysikkerheden, allerede de rent flyvetekniske eller flysikkerhedsmæssige krav. Derfor bør disse spørgsmål undersøges i deres generelle sammenhæng. Sikkerhed er et nøglespørgsmål i vores liv – det er det vigtigste spørgsmål. Vi føler os dog kun sikre, når sikkerhedsforanstaltningerne ikke begrænser vores rettigheder uforholdsmæssigt, ikke tilsidesætter vores individuelle rettigheder og i nogle tilfælde ikke er sundhedsskadelige, og når de foranstaltninger, der træffes for at garantere vores sikkerhed generelt, ikke er uforholdsmæssige, ikke kan omgås og har et passende effektivitetsniveau. Vi har brug for anordninger, som f.eks. kropsscannere, som medfører en effektiv passagertrafikovervågning, som anvendes på grundlag af frivillig accept, under hensyntagen til bl.a. passagerer, som har vigtige medicinske implantater (elektroniske pacemakere eller metalimplantater), som ikke er sundhedsskadelige, skadelige for børn, gravide eller personer, der rejser meget, og endelig som ikke registrerer billeddata, og som kun anvendes til at give en passende advarsel, hvis der findes en risiko. Derfor er en yderligere forhandling om indførelse af testscannere kun nyttig, når der er gennemført en tilstrækkelig detaljeret konsekvensanalyse af ovenstående betingelser. Vi kan kun acceptere brugen af anordninger, der opfylder alle disse krav.

Jim Higgins (PPE), skriftlig. – (EN) Vi kan ikke vente, indtil der indtræffer en ny katastrofe, før vi griber ind for at beskytte flypassagererne. Dublin Airport Authority (DAA) har sendt en kontrakt til en værdi af op til 2 mio. EUR på kropsscannere i Dublin lufthavn i udbud. DAA sagde, at scannerne, hvis transportministeriet giver grønt lys, hvilket er meget sandsynligt, og udstyret viser sig at være brugbart, også kan blive indført i Cork og Shannon lufthavne. Men kommissæren for databeskyttelse er optaget af, at alle de irske myndigheders

tiltag for at indføre scannere skal overvejes ordentligt, og at sikkerhedskravene afvejes i forhold til de individuelle rettigheder til et privatliv. Manchester Airport, hvor der udføres forsøg med en af scannerne, insisterer på, at de sorthvide billeder ikke er pornografiske eller erotiske og kun ses af en enkelt ansat et andet sted, hvorefter de straks tilintetgøres. Kropsscannere er ikke ufejlbarlige, men de er den bedste tilgængelige teknologi i øjeblikket, så vi må bruge de redskaber, vi råder over, for at nedbringe terrortruslen. Vi har brug for en paneuropæisk strategi i forbindelse med spørgsmålet om scannere – lufthavnssikkerheden skal være ensartet. Jeg afventer spændt konklusionen på Kommissionens rapport om kropsscanneres indvirkning.

Danuta Jazłowiecka (PPE), skriftlig. – (PL) Når man lytter til forhandlingerne i dag, kunne man få det indtryk, at det vigtigste problem, som de europæiske lande står over for i øjeblikket, er, om brugen af kropsscannere i lufthavne skal udvides, eller om mulighederne for indførelse af disse skal begrænses. Det forekommer mig dog ikke at være en korrekt forståelse af spørgsmålet. Ud fra dette synspunkt er problemet med beskyttelse af menneskerettighederne heller ikke særlig vigtigt. Det grundlæggende spørgsmål, vi bør stille os selv, er, om de nye metoder og instrumenter, der foreslås af specialtjenesterne, vil blive anvendt effektivt. Hvis vi opgiver en del af vores frihed til fordel for sikkerhed, vil vores sikkerhed så virkelig være garanteret? De oplysninger, vi modtager om dette, gør os meget skeptiske. Hvis de kompetente tjenester end ikke er i stand til at sikre en effektiv paskontrol, og hvis de ikke kan anvende de oplysninger, de er i besiddelse af – hvilket hændelsen med flyet til Detroit helt klart viste – hvilken garanti har vi så for, at de vil være i stand til at udnytte de nye instrumenter effektivt? Historien har lært os, at efterretningstjenesterne i krisesituationer ønsker at springe over, hvor gærdet er lavest. De kræver nye beføjelser, flere penge og bedre værktøjer, men de er ude af stand til at udnytte alle de muligheder, de allerede har. Nogen bør slå til lyd for almindelig sund fornuft og sund skepsis, og det forekommer mig, at Europa-Parlamentet kan spille en ikke ubetydelig rolle i denne henseende.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), skriftlig. – (PL) Begivenhederne i de seneste år har tvunget os til at lede efter nye løsninger, der vil garantere rejsende den størst mulig sikkerhed. Terrortruslen har fået os til mere villigt at begrænse vores egen frihed. Jeg håber, at der, inden der træffes beslutning om en generel indførelse af kropsscannere i lufthavne, vil blive gennemført en grundig analyse af deres effektivitet og sikkerhed samt af de omkostninger, de vil indebære. Vi ønsker ikke en gentagelse af det, der skete med masseindførelsen af vacciner mod A1/H1N1-influenza, da regeringerne i en bølge af panik købte lagre af vacciner med enorme omkostninger til følge uden at opnå garanti for deres sikkerhed fra producenterne, og nu er disse lagre uudnyttede. Måske ville det være mere effektivt at anvende de løsninger, som israelerne har udviklet, hvor der lægges vægt på observation af passagerernes adfærd og på en grundig kontrol af dem, der giver anledning til størst mistanke, og ikke af alle. Dette system har gennem mange år vist sit værd.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Det er vores pligt som medlemmer af Europa-Parlamentet at engagere os i en løsning af de spørgsmål, der opstår i forbindelse med kropsscannere både med hensyn til bekæmpelse af terrorisme og med hensyn til europæernes borgerlige og personlige rettigheder.

Jeg er helt indforstået med at finde bæredygtige løsninger til forbedring af vores borgeres sikkerhed. Vi har imidlertid en forpligtelse til at sikre beskyttelsen af alle vores medborgeres rettigheder i EU. Dette indebærer retten til privatlivets fred og den grundlæggende ret til personlig værdighed, som må afvejes mod lufthavnsmaskinernes sikkerhedsaspekt. I denne forbindelse opstår der et spørgsmål om, hvorvidt disse kropsscannere er den mest bæredygtige løsning på sikkerhedsproblemerne i lufthavne.

Jeg mener, at Europa må sige JA til at finde løsninger på bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet og NEJ til tilsidesættelse af retten til privatlivets fred og personlig værdighed, som er demokratiets grundlæggende aspekt.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), skriftlig. – (EN) Hver gang en reel terrorist eller terrorist in spe boarder et fly og undgår vores modige sikkerhedsvagters årvågenhed og deres vidunderlige maskiner, får millioner af passagerer et dårligere liv i årene efter. Terroristerne den 11. september har haft succes ud over deres vildeste fantasi. De har haft held til at ændre vores liv – til det værre – for altid! Vi i østlandene ønskede at blive fri for vores "Big Brother", og vi fik i stedet den "vestlige" variant, mere avanceret, men ikke mindre skræmmende. Mange "sikkerhedsvagter" i nogle lufthavne opfører sig ikke ordentligt. De betragter sig selv som stående over loven og betragter alle passagerer som mistænkte. De tager sig frihed til at kontrollere al bagage uden forklaring og naturligvis uden undskyldning, når deres "mistanke" viser sig at være ubegrundet. Og når man vover at protestere, griner de en op i ansigtet. Alle vil være enige i, at det er misbrug. Det er på høje tid, at Kommissionen ser nærmere på disse selskabers aktivitet og indfører nogle standarder for deres adfærd over for den store masse af ærlige borgere. Vi har, når alt kommer til alt, et charter om grundlæggende rettigheder, som skal respekteres af alle europæere, herunder dem, der står for sikkerheden i vores lufthavne.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Hvis vi skal bekæmpe terrorismen effektivt, skal vi gennemføre en koordineret indsats, herunder EU-bestemmelser om scannere. De principper, vi accepterer, må omfatte beskyttelse af grundlæggende rettigheder og persondata samt noget, der ikke er mindre vigtigt, nemlig borgernes sundhed. Der må træffes en beslutning om obligatorisk anvendelse af scanningudstyr. Det nytter ikke noget at tale om det overhovedet, hvis scannerne skal være frivillige. For det er vanskeligt at forestille sig, at terrorister vil acceptere at blive scannet. Et meget vigtigt spørgsmål er naturligvis scannernes sundhedsmæssige sikkerhed. Meningerne er delte i dette spørgsmål, fra udtalelsen fra det tjekkiske kontor for nuklear sikkerhed, der viser, at scanningudstyr udsender stråling, der er sundhedsskadelig for mennesker, til det franske centrale civilflyvningsdirektorat, der mener, at udstyret er helt sikkert. Yderligere afprøvninger er vigtige for at finde ud af, hvilken type scanner der er sikker for helbredet, og hvilke bivirkninger der eventuelt er ved brugen af dem. Forskningen bør koordineres af Kommissionen med medlemsstaternes fulde samarbejde. De anvendte scannere skal være forsynet med et sikkerhedscertifikat, der tillader brugen af dem i alle medlemsstaterne. På denne måde vil vi undgå, at alle de enkelte medlemsstater får forskningsudgifter, og vi vil sikre, at borgernes sundhed beskyttes ens i alle medlemsstaterne.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), skriftlig. – (PL) En ny metode til undersøgelse af passagerer er blevet indført i nogle lufthavne. Ud over de aktuelle sikkerhedsforanstaltninger er fuldkropsscannere blevet taget i brug. De fleste flypassagerer er absolut imod dette, da de oplever denne form for visitering som en tilsidesættelse af grundlæggende menneskerettigheder, herunder retten til privatliv og til beskyttelse af personlig værdighed. Derudover, og dette er meget vigtigt, øges denne modstand som følge af manglende viden om, hvilken indflydelse scannerne har på de scannede personers helbred.

Der findes ingen klare regler om lagring og beskyttelse af data indsamlet ved scanning. Det er også blevet fremført, at scannerne ikke er nær så effektive, som producenterne af dem påstår. Man må håbe, at deres effektivitet ikke viser sig at svare til effektiviteten af de vacciner mod svineinfluenza, som har vist sig kun havde den virkning at øge lægemiddelkoncernernes indtægter. Under hensyntagen til denne begrundede tvivl mener jeg, at Kommissionen bør fastsætte principper for beskyttelse af passagerernes rettigheder, der samtidig garanterer deres sikkerhed.

15. Situationen i Ukraine (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er udtalelsen fra EU's højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitikken og næstformand i Kommissionen om situationen i Ukraine.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Den højtstående repræsentant og næstformand i Kommissionen, Cathy Ashton, bad mig fremsætte følgende bemærkninger.

Lad mig takke for denne meget rettidige invitation til at tale om Ukraine, som er en nøglepartner for EU.

Som bekendt blev anden runde af præsidentvalget i Ukraine gennemført i søndags. Dette var en vigtig begivenhed, ikke blot for landet selv, men også for regionen generelt. Den var vigtig, fordi et demokratisk Ukraine vil tjene som et vigtigt eksempel for dets naboer.

Vi glæder os over den positive vurdering fra den OSCE/ODIHR-ledede internationale valgobservationsmission om, at valgene blev gennemført i henhold til internationale standarder, og at der har været yderligere fremskridt i Ukraines allerede gode valghistorik siden 2004.

I udtalelsen fra den højtstående repræsentant i mandags blev der givet udtryk herfor. Den indeholdt ligeledes en lykønskning til det ukrainske folk med dets fortsatte engagement i den demokratiske proces. Den store valgdeltagelse på begge valgdage var særlig opmuntrende.

Det er indlysende, at Ukraines demokrati fortsætter sin konsolideringsproces. Landets befolkning går til stemmeboksene, foretager frit deres valg og forventer at blive hørt. Dette er et betydningsfuldt resultat. Vigtigst af alt, så viser det, at Ukraine er knyttet til europæiske værdier.

Valgene har vindere og tabere. Det er vælgerne, der bestemmer. De officielle valgresultater er endnu ikke blevet godkendt af den centrale valgkommission, som vi mødes her i Strasbourg i dag.

De foreløbige valgresultater viser en meget lille afstand mellem de to kandidater. Vi har allerede hørt om mulige indbringelser af resultaterne for domstolene. Nogle lokale retssager er allerede blevet indledt.

Det logisk og legitimt, at eventuelle problemer undersøges. Samtidig er det af største betydning, at valgprocessen som helhed fortsætter på en gnidningsfri måde, hvilket viser det ukrainske demokratis fleksibilitet og modenhed og kandidaternes eget fælles engagement i landets udvikling.

Alle valg er et udtryk for folkets vilje. Det er også en mulighed for en ny start. Det er nu afgørende, at Ukraine bevæger sig fremad. Valgprocessens succes i Ukraine har – på grund af Ukraines geografiske placering og strategiske betydning – betydning for EU og Europa som helhed.

I de senere år har vi set politisk ustabilitet, kendetegnet ved konkurrence mellem præsidenten og premierministeren, som blevet skærpet af den manglende klarhed i forfatningen. Ukraine har konsekvent gennemført gode valg og har et levende civilt samfund og frie medier. Beklageligvis er den generelle reformproces – som har stor betydning for Ukraine – blevet væsentlig langsommere. Der burde have været gjort meget mere i de seneste år.

Politikkerne forud for valget stod også i vejen for gennemførelsen af IMF's standbyordning, idet Ukraine ikke opfyldte kravene. De svage forfatningsmæssige rammer i Ukraine har også bidraget hertil.

Jeg er overbevist om, at jeg taler for os alle, når jeg siger, at vi forventer, at den nye ledelse i Ukraine vil sætte nyt skub i reformindsatsen. Som en første prioritet skal Ukraine for at håndtere virkningerne af den globale finanskrisen og for at sikre fremtidig økonomisk stabilitet straks komme tilbage på sporet med IMF-programmet. Dette er også en forudsætning for udbetaling af eventuel makrofinansiel EU-bistand.

I de kommende uger og måneder vil vi se en ny administration blive indført i Kiev. EU's budskab til Ukraines ledere er konsekvent og klart. Tiden er nu inde til at handle. Vi forventer at se konkrete skridt fremad. Reform er vigtig for Ukraines egen langsigtede velstand og sikkerhed. Det er i Ukraines egen interesse – og ikke blot til glæde for det internationale samfund. Dette budskab blev også allerede sendt på topmødet mellem EU og Ukraine den 4. december 2009.

Der er behov for handling på mange niveauer. På den økonomiske front skal Ukraine hurtigt gennemføre foranstaltninger for at tackle korruption og forbedre erhvervs- og investeringsklimaet. Dette indebærer bestræbelser på at styrke den dømmende magts uafhængighed, på at åbne økonomien op og på at sikre en retfærdig og gennemsigtig konkurrence – f.eks. gennem vedtagelse af en lov om offentlige indkøb i overensstemmelse med internationale standarder og EU's *acquis*.

Samtidig skal der iværksættes og gennemføres vigtige sektorielle reformer på områder såsom energi – navnlig gassektoren – transport og miljø. Vi har også konsekvent tilskyndet Ukraine til at gennemføre en forfatningsreform for at bringe stabilitet til landet og indføre grundregler for det politiske liv, der fungerer. En forfatning skal stå tidens prøve, og en reform af den bør ikke knyttes sammen med kortsigtede politiske betragtninger. Det er op til Ukraine at vælge den model, landet ønsker at vedtage. Det bør dog sikre, at der findes et effektivt system, hvor de politiske institutioner kontrollerer hinanden, hvorved man undgår den politiske lammelse, som Ukraine tidligere har oplevet. Hjælp og rådgivning fra Venedigkommissionen vil være vigtig for at sikre, at dette sker på en måde, der svarer til europæiske standarder, idet de bedste tilgængelige erfaringer udnyttes.

Ud over de første reformprioriteter skal Ukraine fortsætte den enorme opgave med at sikre en tilnærmelse af lovgivningen til EU's standarder. Dette er en forudsætning for at sikre, at Ukraine kan drage fuld fordel af den nye, ambitiøse associeringsaftale mellem EU og Ukraine, som vi i øjeblikket forhandler med Ukraine – herunder et dybt og omfattende frihandelsområde.

Det er vores opgave at opmuntre Ukraine på vejen fremad og at støtte ledelsen i Kiev i en proces med vidtrækkende reformer og modernisering. Vi har mange redskaber til at gøre dette. Via den europæiske naboskabspolitik har vi midlerne til at støtte Ukraines egne reformbestrebelser. Allerede i dag ligger det aktuelle og planlagte tekniske og finansielle samarbejde med Ukraine i omegnen af 435 mio. EUR uden at medregne den eventuelle makrofinansielle bistand. Det Østlige Partnerskab har medført ekstra værktøjer. Det omfattende institutionsopbygningsprogram, som indgår i Det Østlige Partnerskab, er et godt eksempel, da det specifikt er rettet mod institutioner i den ukrainske regering, som skal styrkes for at kunne gennemføre reformer.

Mere generelt har vi klart fastsat vores mål i forhandlingerne med Ukraine om en ny ambitiøs associeringsaftale mellem EU og Ukraine: politisk associering og økonomisk integration mellem EU og Ukraine. Dette er et meget betydeligt projekt, der indebærer oprettelse af et dybt og omfattende frihandelsområde med omfattende tilnærmelse af lovgivningen til EU's *acquis*.

Men vores tilbud til Ukraine er ikke envejs. Hvor hurtigt Ukraine og EU nærmer sig hinanden i fremtiden afhænger af kvaliteten og dybden af Ukraines egen reformindsats. Vi ser frem til at samarbejde med Ukraines nye ledere om at nå vores fælles mål.

Vi har i dag via vores kabinetter været i kontakt den højtstående repræsentant og min kollega i Kommissionen og lad mig sammenfatte følgende budskaber: For det første er vi begge enige om, at disse valg var vidnesbyrd om et levende demokrati i Ukraine. For det andet er vi engageret i at uddybe forholdet til Ukraine og støtte det i gennemførelsen af dets reformdagsorden. Og for det tredje ser vi frem til at indlede et konstruktivt samarbejde med den nyvalgte præsident, så snart det officielle valgresultat foreligger.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Elmar Brok, for PPE-Gruppen. – (DE) Fru formand, hr. kommissær! Vi er ret skuffede. Jeg er en af dem, der lå i teltbyen i Kiev under den orange revolution, og når jeg ser på, hvad der er sket i de seneste fem år, vil jeg gerne sige til præsident Jusjtjenko, at han ikke har bragt stabilitet til sit land, han har ikke skabt parlamentariske muligheder, og han har sat lovgivningsprocessen i stå. Han har helt sikkert ansvaret for, at den orange revolution slog fejl. Jeg håber, at disse valg vil bringe ny stabilitet til Ukraine. Selv om valgene tilsyneladende er blevet gennemført i henhold til internationale standarder, er jeg dog bange for, at det ikke er et stabilt demokrati fyldt med selvtillid. Når lovgivningen ændres tre dage før den anden valgrunde, lige midt under valget, er dette ikke uanset formålet et udtryk for, at der er forståelse for processen. I stedet foranlediger det os til at se på Ukraine med stor bekymring. Jeg mener, at vi må involvere os indgående i spørgsmålet om udvikling af demokrati og retsstatsforhold i Ukraine og i det tilknyttede spørgsmål stabilitet, som ikke står i modsætning hertil, men er en konsekvens heraf.

Hr. Füle har et specifikt ansvar i tilknytning til naboskabspolitikken. Naboskabspolitikken betyder dog ikke, at vi blot skal fortsætte som før. Den betyder derimod, at vi skal anvende de redskaber, der står til rådighed, ikke blot til et bilateralt forhold med et land som Ukraine eller med andre lande i regionen, men tværtimod i en multilateral strategi over for disse lande, så de kan bringes tættere på EU og blive mere stabile. Vi må give dem perspektiver. Dette indebærer ikke, at der hver dag henvises til udvidelsen af EU, men i stedet, at der stilles visumfaciliteter til rådighed for dem nu, at muligheden for et frihandelsområde overvejes, og at de måske endog tilbydes muligheden for at opnå samme status som Norge i et europæisk økonomisk samarbejdsområde. Dette vil ikke skade nogen, det er ikke en aggressiv adfærd over for nogen, og samtidig vil det føre til indførelse af det europæiske perspektiv og stabilitet i lande af denne art. Jeg håber, at den nye regering vil vise sig værdig til at tage del i et sådant projekt.

Kristian Vigenin, for S&D-Gruppen. – (BG) Fru formand, hr. kommissær! En af ulemperne ved, at kommissæren har ansvaret for både udvidelse og naboskabspolitikken, er, at han skal tilbringe mere tid her i Parlamentet. Nu til det foreliggende spørgsmål.

Vi må sige, at de internationale observatører gav en meget positiv vurdering af valgene i Ukraine til trods for den omstændighed, at lovgivningen vedrørende selve valgene var baseret på et usikkert grundlag. Den omstændighed, at der blev foretaget ændringer i sidste øjeblik, påvirkede måske ikke direkte resultatet af disse valg. Vi kan sige, at demokratiet i Ukraine var den største vinder, for når den aktuelle præsident igen opstiller som kandidat og kun får 5 % af stemmerne, er det for mig et klart tegn på, at demokratiet fungerer.

En af demokratiets regler er, at man accepterer valgresultaterne, som de er. Man anerkender også modkandidatens sejr, når vurderingen af selve valgene er positiv. Det er grunden til, at vores budskab til den tabende kandidat må være meget klart: Ukraine har brug for politisk stabilitet og skal have mulighed for endelig at indlede længe ventede reformer. Ud over fra disse budskaber må vi klart fastslå her i Parlamentet, at vi vil hjælpe Ukraine til at begynde at bevæge sig fremad igen via vores politik, naboskabspolitikken, og Det Østlige Partnerskab.

Siiri Oviir, for ALDE-Gruppen. – (ET) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det seneste præsidentvalg i Ukraine markerede afslutningen på en periode i de senere år, hvor farven orange bar et politisk budskab. Det seneste præsidentvalg kan ses som et nyt skridt i retning af konsolidering af demokratiet.

Der findes en sentens om, at en revolution æder sine egne børn. Dette er rigtigt, men Ukraine er fortsat et land, selv efter disse valg. Det har stadig et flerpartisystem, og dette skyldes hovedsageligt den orange revolution. På samme måde kan eksistensen af ytringsfrihed og en fri presse tilskrives begivenhederne for

fem år siden, da landet slog ind på vejen mod frihed og respekt for menneskerettighederne. Og alt dette er meget vigtigt.

Vi må således anerkende Ukraines udvikling i retning af demokrati og retsstatsforhold, i retning af forbedring af økonomisk integration og fremme af forbindelserne med EU. Jeg tror, at Ukraine til trods for de officielle resultater af valgene vil fortsætte den samme kurs – det vil fortsat støtte integration med EU, gøre regeringen mere effektiv, gøre det politiske system mere afbalanceret – og det vil fortsætte med forfatningsreformer.

Ukraines interne politiske stabilitet og koncentration om intern reform er en forudsætning for en videreførelse af forbindelserne mellem EU og Ukraine. Det er en afgørende forudsætning for bilateralt og multilateralt samarbejde, at Ukraines regering fortsætter gennemførelsen af sine mål. Vi må fortsætte forhandlingerne om associeringsaftalen mellem EU og Ukraine. På det seneste er tempoet blevet langsommere, og vi må sætte farten op igen.

Vi må give energi- og miljø samarbejdet et mere konkret indhold. Indtrædelsen i Verdenshandelsorganisationen (WTO) er et væsentligt resultat, som også er en vigtig forudsætning for oprettelsen af et egentligt frihandelsområde for os og Ukraine. Vi må dog også nævne manglerne. Korruption er allerede blevet nævnt, og der er fastgroede grupper med særinteresser og nepotistisk praksis. Vi håber, at Ukraine vil få vendt disse mangler...

(Formanden afbrød taleren)

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg vil først og fremmest gerne tage det op, som hr. Brok sagde. Det er korrekt, at det var et meget sørgeligt resultat for helten fra 2004, Victor Jusjtjenko, at blive slået i første runde. Efter min mening er hr. Jusjtjenko den eneste person, der kan betale regningen for de fejl, som alle lederne af de ukrainske partier og blokke har begået.

Et vigtigt spørgsmål, som vi må løse, er, at Ukraines befolkning ikke rigtig har tillid til nogen af lederne af de ukrainske partier, der skal lede deres land på vegne af og til gavn for alle borgerne. Hvis valgobservatørernes tilstedeværelse har medført et resultat, naturligvis ud over den omstændighed, at valgene blev gennemført korrekt, er det opdagelsen i løbet af de mange drøftelser af, at de fleste stemte for det mindste onde. Ingen af de borgere, jeg mødte, havde store forventninger til dette valg. Det er alarmerende i et så ungt demokrati, som har bevæget sig længere væk fra det tidligere sovjetsystem end noget andet land i Østeuropa.

Jeg håber, at hr. Füles tilstedeværelse her i dag og baronesse Ashtons fravær ikke er et udtryk for, at Ukraine endnu en gang kommer i anden række og vil forsvinde blandt alle de andre udenrigs- og sikkerhedspolitiske prioriteter. Det må være en af de største prioriteter, for dette har ikke været tilfældet i de seneste fem år.

Ukraines interne fejl afspejles i den europæiske strategis fejl. Vi må ikke længere tage let på dette. Vi må give vores uforbeholdne støtte til Ukraines fokus på Vesten, for vi har meget at tabe. Gas er et emne, der altid giver anledning til megen opstandelse. Jeg behøver blot at nævne Sevastopol, hvor vi står over for en stor konflikt. Vi kan ikke blot lade tingene fortsætte som før. Kommissæren har påtaget sig et betydeligt ansvar på dette område.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Fru formand, hr. kommissær! Naturligvis har Julia Timosjenko ret til at appellere resultatet af præsidentvalget. I lyset af de intriger og rænker, der stod på dagsordenen i 2004, kan vi ikke bebrejde hende, blot har de internationale valgobservatører denne gang bekræftet resultaterne. Hun kan stå fast på sine påståede rettigheder. Dette er dog ikke et klogt træk i politisk henseende, for en tvist af denne art vil resultere i, at den politiske og økonomiske usikkerhed i landet vil fortsætte.

Det tætte valgresultat afspejler den omstændighed, at landet er delt i to lejre. Realistisk set vil det dog ikke være muligt for hr. Janukovitj at genindføre det autoritære regime, der blev omstyrtet for nogle år siden, selv om han måtte ønske det, til trods for den omstændighed, at det politiske og økonomiske systems oligarkiske struktur uden tvivl er blevet styrket med præsidentvalget.

På grund af det tætte resultat må begge lejre indgå kompromiser. Det er vigtigt, at den kulturelle og sociale øst-vest-kløft i landet overvindes af hensyn til befolkningen. Meget vil afhænge af, om hr. Janukovitj udpeger en premierminister, som både østlige og vestlige ukrainere kan leve med, og om fru Timosjenko har den demokratiske modenhed til at erkende sit nederlag og tilslutte sig oppositionen.

Paweł Robert Kowal, for ECR-Gruppen. – (PL) Fru formand, hr. kommissær! For fem år siden gennemgik Parlamentet på en måde også den orange revolution. For nogle uger siden blev der dog, herunder i fru Ashtons tale, sat spørgsmålstegn ved, om ukrainerne var parate til den orange revolution, og om de havde omsat det

hele til praksis? Jeg beklager ligesom fru Harms, at fru Ashton ikke er her i dag. Der er et svar på dette spørgsmål: En valgdeltagelse på 70 % er virkelig en sjældenhed i Europa, og det er også en sjældenhed i vores lande. I den henseende har hr. Brok ikke ret, når han siger, at den orange revolution tabte. Den vandt, fordi den handlede om at få regler, som ville gavne alle. I Polen har vi også haft situationer, hvor de parter, der fik gavn af demokratiske regler, tidligere havde været imod demokrati. Men dette er godt – det er sådan, det bør være.

Nu er tiden inde til vores svar: Har vi gjort alt, hvad vi burde, efter den orange revolution? Har vi besvaret dette spørgsmål? Bortset fra alle de instrumenter, kommissæren har talt om – og det er godt, at vi har udformet disse instrumenter – har vi så svaret, at døren står åben for Ukraine? Kan vidtrækkende reformer gennemføres i et postkommunistisk land uden dette løfte? Kan vi opmuntre folk til at yde ofre, hvis vi fortæller dem, at de altid vil blive holdt udenfor? Burde vi ikke i stedet fortælle dem, at der er plads til dem i Europa, ikke i dag, ikke i morgen, men der er plads.

At sige dette ville være en stor chance for den nye kommissær, hr. Füle. Fru Ashton er her ikke i dag. Kommissæren bør være direkte og være den første, der begynder at sige, at der er plads. Ikke i dag, ikke i morgen, men der er plads. Det vil være til stor hjælp for ukrainerne. Dette kan endelig være den sidste lejlighed til at sige dette, og derfor skal alle ukrainere kunne stole på, at integration, samarbejde med Europa og lovændringer er deres egen personlige chance.

Dette skal ikke kun siges til eliten, til erhvervslivet eller til de studerende. Det skal siges på en sådan måde, at alle kan forstå, at det stadig kan betale sig at yde ofre efter årene med kommunisme, og at det stadig kan betale sig at gøre noget. Dette er en chance også for Dem, hr. Füle! Sig det tydeligt, så vil De gå over i historien. De vil ikke blot hjælpe Ukraine, men hele Centraleuropa, fordi velstand og sikkerhed for Ukraine er en chance for hele Centraleuropa. Alle skal føle, at de har en chance. Derfor skal vi i tillæg til associeringsaftalen, som er vigtig, slække på visumkravet over for ukrainerne og i fremtiden ophæve det. Vi skal sige det meget klart: Døren til Europa står åben for Ukraine. Nogen skal endelig efter disse fem år sige det.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Fru formand! Det nylige valg i Ukraine viste, at landet er et fungerende demokrati.

Den nye præsident kommer til at regere i et miljø med en robust opposition og frie medier. Man må håbe, at oppositionen vil være konstruktiv, og at standarderne for regeringsførelse i landet vil blive forbedret.

Valgkampagnen bekræftede, at den ukrainske politiske elite ønsker at fortsætte integrationsprocessen med EU og opretholde et godt naboforhold til Rusland. EU skal svare med klare signaler og byde begge tendenser velkommen. Samtidig skal Ukraine sætte skub i landets reformer.

Hvis et sådant fremskridt opnås, skal EU overveje at give et løfte om medlemskab til Ukraine. I mellemtiden skal vi fremme og yde en meget større indsats for integration på græsrodsniveau.

Mellemfolkelige udvekslinger, ungdoms- og skolebesøg, stipendier, ordninger for venskabsbyer og -regioner samt virksomhedskontrakter er de bedste metoder til at sprede budskabet om, at reformer er den eneste vej til en bedre fremtid.

Det vigtigste i øjeblikket er, at EU finder en løsning, så indrejsevisumordningen liberaliseres. Vi skal sikre den størst mulige strøm af mennesker over vores grænser til Ukraine.

En af mine vælgere skrev til mig for nylig, at hvis vi hjælper 1 000 mennesker med at rejse til EU fra det østlige Ukraine, så vil 100 000 mennesker høre om deres positive indtryk, når de kommer tilbage.

Det er den måde, vi kan støtte de reformer, som vi ønsker hos vores værdifulde nabo.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Fru formand! Der er mindst ét land i den tidligere Sovjetunion, hvor resultaterne af valg ikke kendes på forhånd. Dette land er Ukraine, og vi bør glæde os over dette, fordi vi har også spillet en rolle her. Efter valget i Ukraine vil der ske ændringer. Der vil komme en ny præsident, og denne nye præsident bør få en venlig modtagelse i EU og Parlamentet. Det skyldes, at Ukraines europæiske tilbøjeligheder ikke er en forbigående interesse, men en alvorlig udfordring og ambition for millioner af ukrainere. Der er brug for en ny åbenhed over for Ukraine fra EU's side. Vi må ikke lade os lede af personlige ambitioner. Jeg kan forstå, at der i Det Europæiske Folkeparti er en let beklagelse over, at valget ikke blev vundet af den kvinde, der efter deres mening burde have vundet. Lad os dog ikke skubbe Ukraines nye præsident over i Moskvas arme. Ukraine vil blive en partner, som vi kan forvente os meget af. Ukraine vil blive en partner, som vil få meget at gøre. Ukraine vil blive en partner, der skal behandles med velvilje. Derfor er der endnu

en gang brug for ny europæisk impuls, fordi Ukraine er en del af Europa, og vi skal gennemføre denne politik af hensyn til vores egne interesser.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) Fru formand! Jeg håber, at de ukrainske myndigheder vil intensivere indsatsen for at samarbejde eksternt med EU og skabe overensstemmelse med de europæiske standarder internt. Det østlige partnerskab og Euronest-initiativet udgør en passende ramme til dette.

Uanset den nye regerings politiske nuance er spørgsmålet ikke, om Ukraine skal forblive et østligt land eller blive vestligt. Spørgsmålet er, om Ukraine kan konsolidere demokratiet internt. Det betyder fastlæggelse af demokratiske normer og beskyttelse af menneskerettigheder. Et følsomt område er f.eks. situationen for det rumænsktalende mindretal i Ukraine og deres ret til uddannelse på deres modersmål.

På den udenrigspolitiske front skal Ukraine opmuntres til samarbejde med EU gennem udvikling af gode naboforhold med EU's medlemsstater. Det er dog lige så vigtigt at inddrage Ukraine i de europæiske processer for samarbejde i Sortehavsregionen. Endelig kan en konsolidering af forholdet til den proeuropæiske regering i Moldova være et omgående og gavnligt skridt hen imod en god naboskabspolitik.

Mário David (PPE). – (PT) Fru formand! Fem år efter den orange revolution ser ukrainerne tilsyneladende tilbage på perioden som en mistet chance. Det skyldes ikke kun deres politiske elite. Det er sandt, at de har haft for travlt med konflikter om magt og indflydelse. Mange reformer er aldrig blevet gennemført, og mange er aldrig kommet ud over tegnebrættet.

I et demokrati er det utænkeligt, at valgloven ændres mellem de to runder i et valg. Dette bringer ingen ære til dem, der foreslog ændringerne, dem, der stemte for ændringerne, eller dem, der udformede ændringerne. Det viser, at der lå uværdige og uønskede intentioner bag. Meget skal ændres, hvad angår de retslige myndigheders mangel på uafhængighed, fordi de også i for vid udstrækning er underlagt indflydelse – ikke kun fra politiske kræfter, men også fra økonomiske aktører. Uden et frit og uafhængigt retligt system er der ingen lov og ingen garantier for menneskerettighederne, og der er hverken udenlandske investeringer eller fremskridt.

Parlamentet og navnlig mange medlemsstater kan dog også bebrejdes denne desillusionering. Jeg ville ønske, at vi i et par sekunder kunne se os selv som en borger i et europæisk land, der som følge af historiens omskiftelser stadig ikke er medlem af EU. Hvad ville vi forvente os af EU? Solidaritet. Alligevel har mange udenrigsministre, som ene og alene bekymrer sig om ikke at genere eller forstyrre Moskva, brugt og misbrugt den permanente interne magtkamp i Kiev til at undgå at sige utvetydigt, at Ukraine er et uafhængigt og suverænt land.

Hvis flertallet af Ukraines befolkning frit viser, at de er tilhængere heraf, og landet opfylder de fastlagte kriterier, kan Ukraine som et sådant land gøre sig forhåbninger om at blive medlem af EU i fremtiden.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Fru formand! Selv om det er skuffende, må vi anerkende, at den seks år lange romantiske periode i Ukraines politiske liv er ovre. Resultatet af Ukraines præsidentvalg er hverken et tilfælde eller et "forkert" valg fra de ukrainske vælgeres side. Det afspejler i stedet dybere politiske problemer og den kendsgerning, at forhåbningerne fra den orange revolution ikke blev opfyldt.

Kommissæren sagde, at vi forventer energisk og målrettet handling fra Ukraines nye præsident og den nye regering. Landet har brug for grundlæggende strukturreformer.

Vi skal dog sige noget i EU. Hvis vi i denne situation ønsker indflydelse i det postsovjetiske område og konsolidere positionerne for demokrati og menneskerettigheder i denne region, så skal vi samarbejde med Ukraine og handle mere aktivt end nogensinde før. EU skal give Ukraine en alternativ europæisk vision. For at gøre det skal vi først og fremmest gå efter såkaldte "bløde" foranstaltninger, der har langsigtet indvirkning, f.eks. fremme af økonomisk integration, mere aktiv etablering af mellemfolkelige kontakter og politisk dialog med Ukraines regeringsinstitutioner.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Fru formand! I forhandlingen om den aktuelle situation i Ukraine vil jeg gerne anmode Kommissionen om at udnytte dens forbindelser eller netværk af forbindelser med Ukraine til at forlange og udvise en vedvarende og klar forpligtelse, hvad angår rettighederne for nationale mindretal og andre områder, da det, vi i dag har hørt om de seneste tilbageskridt i Ukraine, som berører så mange områder, gælder eksponentielt for medlemmer af mindretal, undervisning på mindretalenes sprog og brugen af deres modersmål. Klarhed og konsekvens kræves fra vores side, fordi EU har mulighed for at påvirke Ukraine, der har status som deltager i naboskabsaftalen, over hele linjen, herunder reglerne og bestemmelserne vedrørende nationale mindretal. Vi har set, at konsekvens i vores holdning og budskaber virker, og vi håber, at dette kan

hjælpe med at finde de nødvendige løsninger på sådanne problemer. Jeg foreslår, at en fremtidig aftale med Ukraine specifikt omhandler disse spørgsmål, herunder retten til modersmålsundervisning, som er en grundlæggende forudsætning for de nationale mindretals overlevelse.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Fru formand! I dag oplever Ukraine både en økonomisk krise og i en vis forstand også en politisk krise. Måske dette præsidentvalg vil hjælpe med at få landet ud af det politiske dødvande og skabe mere stabilitet. Ukraine er stadig i færd med at beslutte, hvilken civilisationsmodel landet skal tilslutte sig. Skal landet samarbejde med øst eller vælge integration i Europa? Det er ikke et nemt valg at træffe, navnlig ikke fordi den ideologiske splittelse, der findes i det politiske liv, også har spredt sig til samfundet. Døren til Europa skal stå åben for Ukraine, og gennemsigtige valg er et vigtigt skridt i indsatsen for at styrke principperne for en demokratisk stat. Ukraines indbyggere har givet udtryk for deres vilje til at vælge landets leder. Ukraine er et europæisk land, der skal have ret til at træffe beslutninger om Europa. EU skal derfor samarbejde intensivt med Ukraine med henblik på at styrke demokratiet i dette land og sætte skub i dets integration i EU.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Fru formand, hr. kommissær! Deres erklæring om Ukraine i dag var meget klar. Ukraine har udsigt til tiltrædelse til EU, og vi har instrumenterne til at gøre denne udsigt til en troværdig mulighed.

Dette valg var en tæt kamp, men det var demokratisk, og for os var det en af dagens nyheder. Den tætte kamp har grundlæggende vist, hvor kompliceret dette land er. Ukraine er et multietnisk land med mange forskellige religioner og med en særdeles broget historie, hvilket vi skal tage i betragtning. Jeg tror, at vi, både Parlamentet og Europa som helhed, på enhver måde skal opfordre til en form for konstruktiv dialog med Ukraine, en dialog, der vil styrke den ukrainske stat og det ukrainske samfund indefra.

Det ville være negativt, hvis vi satte mærkater på dette land eller spredte fordomme om det. Det har vi efter min mening ikke gjort tidligere, og jeg håber ikke, vi vil gøre det i fremtiden.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Fru formand! Søndag havde jeg det privilegium at være til stede i Kiev som observatør for ECR-Gruppen. Det eneste, jeg så, var fredelige, gennemsigtige og – på mange måder mærkeligt nok – mere robuste valg handlinger end i mit eget land, Det Forenede Kongerige, med gennemsigtige stemmeurner og krav om foto-id, inden vælgerne fik lov stemme.

Jeg blev naturligvis dog skuffet over resultatet, fordi præsident Yanukovich på ingen måde er en demokrat efter vestlige standarder. Han vil nu formelt opgive alle NATO-planer og kun hyklerisk tale om EU-medlemskab for sit land, der naturligvis også nu formelt er imod Rusland, hans tætte ven og nabo. Han vil i stedet stille sig tilfreds med en frihandelsaftale og liberalisering af visumordningen. Fru Tymoshenko hænger efter min mening fast med neglene ved at bringe resultatet af sit knappe nederlag for domstolen, og jeg tror næppe, det lykkes for hende.

Min eneste virkelige betænkelighed er nu, hvad jeg hørte blive drøftet om aftenen, nemlig fornyede tendenser til et brud med det vestlige Ukraine – Yanukovichs modstandere og Tymoshenkos tilhængere – som vil tilslutte sig Polen eller danne en ny vestlig stat. Det vil sandsynligvis ikke ske, men hvis det sker, skal det ske fredeligt og med konsensus. Vores opgave her i EU er at støtte arven fra den orange revolution og de fælles demokratiske værdier, vi deler med Ukraine.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Kampen er forbi, og i det mindste i den næste valgperiode er hr. Yanukovich Ukraines præsident. Det er opmuntrende, at dette var resultatet af et retfærdigt valg. Det viser også, at vælgerne ikke ønskede de forskellige holdninger mejslet i granit, f.eks. optagelse i NATO på den ene side eller orientering mod Moskva på den anden. Det vil være klogt af hr. Yanukovich, hvis han fortsætter den demokratiske proces, ikke alene ser mod øst og sikrer markante forbedringer i den ukrainske befolknings levestandarder. Ellers vil resultatet af det næste valg være givet på forhånd.

EU skal yde omhyggelig støtte og bistand til denne stabiliseringsproces. Det vil være tydeligt senest ved de europæiske fodboldmesterskaber i 2012, om Ukraine har udviklet en fælles ukrainsk bevidsthed, eller om landet fortsat lider under sin sproglige og geografiske opdeling.

Formanden. – Jeg undskylder igen alle, der ikke har haft mulighed for at tale. Jeg er sikker på, at dette er et emne, vi vil vende tilbage til.

Štefan Füle, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil igen takke Dem for muligheden for at tale her i dag. Dette har efter min mening været en nyttig udveksling af synspunkter med konkrete forslag og bemærkninger, der skal overvejes.

Som jeg sagde i begyndelsen, betyder Ukraine noget. Det er en partner af strategisk betydning for EU og en leder i regionen. Forbindelserne mellem EU og Ukraine har udviklet sig betydeligt i de senere år. Jeg er overbevist om, at denne dynamik skal fortsættes i fremtiden.

Hastigheden og dybden af Ukraines tilnærmelser til EU vil afhænge af gennemførelsen af reformer. Dette opmuntrer mig til at være endnu mere tapper. EU er parat til at støtte Ukraine i denne indsats og har en række redskaber til rådighed. Vi sætter dog vores lid til den nye regerings politiske vilje til reformer af hensyn til Ukraines fremtidige stabilitet og velstand.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted på det andet møde i februar.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) Ukraine er særlig vigtig for EU, hvad angår deltagelsen i det østlige partnerskab og Sortehavssynergien, og hvad angår EU's energisikkerhed.

Mit indlæg i dag vil omhandle et aspekt, der ikke nævnes særlig ofte, men som er særlig vigtigt for mig, når vi taler om Ukraine. Mere end en halv million etniske rumænere lever i dette land. Myndighederne i Kiev har hidtil udvist ringe interesse for dem med hensyn til at garantere dem grundlæggende rettigheder. Vi oplevede dog for første gang under valgkampagnen i dette naboland til Rumænien en indsats for at fremme en ny form for regeringsførelse. En af kandidaterne garanterede rumænerne i landet, at han ville støtte indførelsen af rumænsk som et regionalt sprog i de områder, hvor rumænerne er i flertal.

Ukraine står i dag over for to værdisystemer. Nogle borgere ønsker at bevæge sig tættere mod EU og ønsker, at vores værdier, som f.eks. frihed og fred, garanteres. En anden gruppe af borgere ser på europæisk integration med mistillid. Ukraine har brug for støtte og solidaritet fra EU for at kunne fortsætte de reformer, der er undervejs, så denne opdeling mellem øst og vest kan elimineres.

András Gyürk (PPE), skriftlig. – (HU) Efter præsidentvalget indledtes et nyt kapitel i forbindelserne mellem EU og Ukraine. Et af de vigtigste samarbejdsområder er spørgsmålet om energiforsyning. Det er intet tilfælde, at EU med sin stigende afhængighed henter en betydelig del af sin energiimport via sin nabo mod øst. Af hensyn til sikkerheden for energiimporten er det efter min mening berettiget, at EU på enhver mulig måde hjælper Ukraine med at vedligeholde og modernisere landets energinet, navnlig det vigtige gasrørledningsnet. Samtidig er der en grundlæggende forudsætning for finansiel støtte i overensstemmelse med konklusionerne fra EU-topmødet i juni: Ukraine skal indlede sin reform af industrien og gøre sin gasindustri mere gennemsigtig. Manglen på gennemsigtighed i systemet af mellemlid har resulteret i ulemper for de ukrainske borgere og har forringet forsyningssikkerheden for EU's medlemsstater. Indsatsen for at udvide lagerkapaciteten er endvidere også værd at støtte. Etablering af reserver er faktisk en af de vigtigste metoder til at garantere problemfri gastransmission i Europa i den kolde vinterperiode.

Parlamentet forventes at vedtage den nye forordning om gasforsyning for EU i foråret. I henhold til denne forordning skal medlemsstaterne godkende koordinerede handlingsplaner i tilfælde af afbrydelser af gasforsyningen. Medlemsstaterne skal efter min mening koordinere sådanne handlingsplaner – ikke kun blandt dem selv, men også ved at inddrage Ukraine i høringsprocessen. Selv i fremtiden kan problemet med afbrydelser af importen ikke løses uden intensive forhandlinger med lederne i Kiev.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Valget af Viktor Yanukovich til præsident betyder, at Ukraine går ind i en ny fase, som vil bringe landet tættere på EU. Som medlem af Det Parlamentariske Samarbejdsudvalg EU-Ukraine og europæisk borger mener jeg, at EU kan og bør få vægtskålen til at synke til fordel for en europæisk og demokratisk vej for sin nabo mod øst. Parlamentets valgobservationsmission glædede sig over, at afstemningen blev gennemført på lovlig vis uden hændelser, hvilket garanterer den nye præsidents legitimitet og markerer en betydelig kontrast i forhold til valgene i 2004-2005. Ændringen i den politiske nuance må ikke påvirke vores tilgang over for Ukraine, som skal forblive lige så konsekvent og endnu mere effektiv. Selv om det er velkendt, at præsident Yanukovich ikke vil slække båndene til Rusland, betyder det ikke, at han vil bevæge sig væk fra EU. For netop at undgå risikoen for at det sker, uanset hvor lille den er, skal vi være proaktive i vores håndtering af forbindelserne med Ukraine, som er det eneste land, der kan garantere stabilitet i området. Vi skal udvise åbenhed gennem dialog og faste forpligtelser med henblik på i

tilstrækkelig grad at opmuntre Ukraine hen imod proeuropæisk udvikling. Jeg har tillid til Ukraines evne til at genoptage reformerne og vise, at det er en troværdig partner for EU.

Tunne Kelam (PPE), skriftlig. – (EN) Ukraine er forsat afgørende for Europas stabilitet og demokratiske udvikling. Selv om den orange revolution, som Parlamentet bidrog så effektivt til, har skuffet de fleste forventninger, vil arven fra hr. Yushchenkos præsidentskab – frie og retfærdige valg, en befolkning, der har overvundet frygten, og som giver udtryk for sine holdninger, og grundlæggende uafhængige medier – blive stående. Det er sandt, at et stort land som Ukraine, der har været berøvet for sin uafhængighed så længe, og som har været udsat for et sandt folkedrab – Holodomor – skal have tid til bedre at kunne definere sin europæiske identitet og sine fremtidige strategiske mål. Men vi kan ikke ignorere EU's politiske ansvar over for Ukraine siden 2004. EU har ikke været ivrigt for at tilbyde Ukraine udsigt til medlemskab af EU. EU's støtte til Ukraine har hovedsagelig været tvetydig og ikke overbevisende for ukrainerne, da den ofte har været domineret af en frygt for at irritere Rusland. Vi skal indse, at den rigtige nøgle til et ægte demokratisk Rusland med gode naboforhold er et uafhængigt Ukraine, der er integreret i EU. Det vil fortsat være EU's ansvar. Nu skal vi udnytte det østlige partnerskab optimalt.

Krzysztof Lisek (PPE), skriftlig. – (PL) Jeg har bemærket de fremførte oplysninger om valget af Viktor Yanukovich som Ukraines præsident. Selv om Ukraine befinder sig i en meget alvorlig situation, er der sket ændringer til det bedre, hvad angår respekten for loven, i perioden siden det sidste valg. Jeg håber, at den retlige tvist over valgresultatet hurtigt løses, og at begge sider vil koncentrere sig om at hjælpe Ukraine med at komme ud af den økonomiske krise og styrke landets position i verden og navnlig hjælpe Ukraine med at udvikle et tæt forhold til EU. På baggrund af den nyvalgte præsidents løfter om at øge demokratiseringen og sikre international stabilitet og den kendsgerning, at han lægger stor vægt på Ukraines tiltrædelse til EU, er jeg overbevist om, at det nuværende gode samarbejde mellem Ukraine og EU ikke kun bør fortsættes, men udvides. Repræsentanter for alle EU-lande håber, at Ukraine endelig vil indlede en periode med politisk stabilitet og konsensus om den økonomiske politik.

Efter min mening vil Ukraines nye leder også se mod EU for at få hjælp til hurtigere at få Ukraine ud af den dybe krise, som har medført frygtelig økonomisk nedgang og et budgetunderskud på 12 %. Europa skal overveje at fremsætte et konkret forslag om at inkludere Ukraine i de europæiske strukturer.

Marian-Jean Marinescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg håber, at den nye præsident vil tage hensyn til den proeuropæiske holdning, som flertallet af ukrainere giver udtryk for.

Associeringsaftalen forhandles, og det vil efter min mening være en fordel for begge parter, hvis den indgås så hurtigt som muligt. Valgløfter skal opfyldes. Et af disse er respekt for mindretallets rettigheder og afskaffelse af politikker om denationalisering og assimilering af etniske mindretal.

Rumænien kan tjene som en model for Ukraine, hvad angår anvendelse af europæiske standarder for mindretallets situation. I den henseende kan det parlamentsmedlem, som repræsenterer det ukrainske samfund i Rumænien i det rumænske parlament, fungere som en god rådgiver, og jeg anbefaler ham som kommende præsident for Ukraine.

Iosif Matula (PPE), skriftlig. – (RO) Ukraine er en europæisk stat og deler alle Europas kulturelle værdier. Ukraine skal ærligt og effektivt gennemføre et politisk program, som garanterer rettigheder til nationale mindretal, som f.eks. russere, tatarer, rumænere, polakker, ungare, grækere osv. Det skal gennemføre det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog, som garanterer disse sprog status som regionale sprog. EU skal efter min mening støtte gennemførelsen af sådanne foranstaltninger og understrege, at intet mindretal må blive overset.

Der er f.eks. et rumænsktalende mindretal i Ukraine på mere end 410 000 borgere. Det udgør et traditionelt nationalt samfund med dybe historiske rødder, der lever i harmoni med både flertallet og andre mindretal, især i regionen Chernivtsi (det nordlige Bukovina, det nordlige Bessarabien og Hertaområdet), regionen Odessa (det sydlige Bessarabien) og regionen Transkarpaterne (det historiske Maramures). EU bør opmuntre de ukrainske myndigheder til at udvikle områder, der tilbyder undervisning på rumænsk som modersmål på tekniske skoler og gymnasier i byerne i ovennævnte regioner. EU skal endvidere samarbejde med Kiev, så statsuniversitetet i Chernivtsi indfører undervisning i alle eksisterende fag og specialer på rumænsk som modersmål.

Cristian Dan Preda (PPE), skriftlig. – (RO) Det glæder mig, at de ukrainske valg sidste søndag forløb godt. Valgresultatet skal anerkendes af alle de deltagende partier, da et demokrati ikke kan baseres på permanent mistillid og strid. Jeg beklager, at Yulia Tymoshenko tabte valget. Jeg beklager dog endnu mere hendes utallige

erklæringer i den sidste del af kampagnen, hvori hun udtrykte mistillid til Den Internationale Domstols afgørelse om kontinentalsoklen i Sortehavet. Jeg håber, at den ukrainske regering, uanset om den ledes af fru Tymoshenko eller nogen anden, vil acceptere, at en sådan afgørelse er endelig.

Csaba Sógor (PPE), skriftlig. – (HU) Viktor Yanukovich lovede følgende foranstaltninger til det ungarske mindretal i Ukraine, hvis han vandt valget: omgående ophævelse af restriktioner for det ungarske uddannelsessystem, ungarske elever i grundskolen og gymnasierne, ubegrænset brug af deres modersmål i undervisning, retlige anliggender, den offentlige forvaltning, medierne og andre områder, ubegrænset brug af nationale symboler, uhindret kontakt med deres hjemland og inddragelse af ungarske repræsentanter i den lokale, regionale og nationale offentlige forvaltning. Resultatet af præsidentvalget i regioner med en højere andel af ungarske indbyggere og den smalle margen for det endelige resultat tyder på, at stemmerne fra det ungarske samfund i vid udstrækning bidrog til hr. Yanukovichs sejr. I kampagnens hede lovede Yulia Tymoshenko også, at hun ville afskaffe de diskriminerende foranstaltninger vedrørende undervisning på modersmål. Dette lød dog ikke troværdigt fra en politiker, der havde været premierminister i fem år og i den periode ikke havde vist nogen interesse for mindretallenes problemer. Det ungarske og ruthenske mindretal sætter derfor deres lid til hr. Yanukovich og forventer, at han anerkender mindretallenes regionale status og skaber et nyt grundlag for forbindelserne mellem flertallet og mindretallene. Hvis den nye ukrainske præsident ikke opfylder sine løfter f.eks. til gengæld for støtten fra de ukrainske nationalister, vil han dog ikke kun miste støtten fra mindretalssamfundene – etableringen af det meget omtalte europæiske Ukraine vil også blive forsinket i årevis.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), skriftlig. – (HU) EU skal spille en mere aktiv rolle i Ukraine. Vi skal stoppe den handle måde, der har præget de sidste par år, hvor EU har behandlet en af de største stater i Europa på en usikker og halvhjertet måde. Ukraine er en vigtig partner i EU's østlige naboskabspolitik og er det vigtigste transitland for forbindelserne med Rusland. Med valget af Viktor Yanukovich som præsident har Ukraine fået en stærk, rolig leder, der er åben over for både Europa og Rusland. Den vigtigste opgave for den nye præsident bliver at overvinde den dybe politiske splittelse, så der kan etableres en stabil regering, og så omfattende sociale og økonomiske reformer, der burde have været indført for længst, kan indføres. Det vigtigste for EU er nu at lade sin tilstedeværelse i Ukraine mærke tydeligere end før og at etablere et nyt grundlag for samarbejde. Det østlige partnerskab er en fremragende ramme for dette, og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, som er oprettet i henhold til Lissabontraktaten, vil sikre de nødvendige midler. Jeg vil understrege, at Ungarn, som har Ukraine som sin største nabo, er særlig interesseret i etableringen af politisk og økonomisk stabilitet i Ukraine. Det er også i vores interesse, at forholdet mellem Ukraine og Rusland konsolideres. Vi håber inderligt, at Ukraine vil opgive sine diskriminerende politikker mod mindretal, som har påvirket rettighederne for mindretal i den nedre del af Karpaterne, herunder for ungarer.

16. Spørgetid (spørgsmål til Rådet)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B7-0006/2010).

Vi behandler en række spørgsmål til Rådet.

Spørgsmål nr. 1 af **Zigmantas Balcytis** (H-0008/10):

Om: Etablering af et fælles indre marked for energi

I den aftale, som er indgået mellem landene i trojkaen bestående af Spanien, Belgien og Ungarn, og trojkaens langsigtede strategi nævnes etablering af et fælles indre marked for energi som et af de prioriterede mål. For at nå dette mål, skal de mest isolerede regioner i EU såsom Baltikum tilsluttes det europæiske energimarked. I medfør af Østersøstrategien skal der gennemføres flere projekter for sammenkoblinger på el- og gasområdet. Hvis de gennemføres, vil det blive muligt for de baltiske lande at frigøre sig for afhængigheden af kun én energileverandør. På grund af disse projekters mellemstatslige karakter afhænger en positiv gennemførelse ikke kun af den finansiering, der er til rådighed, men også den politiske vilje og målsætningerne i de involverede medlemsstater. EU har i forbindelse med etableringen af et indre marked for energi forpligtet sig til at tale med én stemme.

Vil Spanien, som på nuværende tidspunkt er formand for Rådet, indtage en ledende rolle og foranledige medlemsstaterne til at tale med én stemme ved gennemførelsen af energiprojekter i Baltikum, f.eks. AmberLitPol, Swedlink osv., som vil kunne resultere i en bedre energiforsyningssikkerhed, ikke blot på regionalt plan, men for hele EU?

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Det indre energimarked og energiforsyningssikkerheden hænger uløseligt sammen. Det har vi efterhånden indset i EU, og energisikkerhed er derfor blevet en af EU's strategiske prioriteter. Det blev faktisk et kritisk problem for lidt mere end et år siden under gaskrisen mellem Rusland og Ukraine.

Vi indså på det tidspunkt, at et indre energimarked, et velfungerende, sammenkoblet og effektivt marked, er en forudsætning for Europas energiforsyningssikkerhed.

Forsyningssikkerhed er derfor et centralt strategisk element, som skal forbedres ved at sikre øget energieffektivitet, ved at sprede energileverandører, -kilder og -distributionskanaler, ved at fremme EU's energiinteresser i forhold til tredjelande og endelig ved at skabe et ægte fælles energimarked, som vi stadig ikke har. Til at hjælpe os med at opnå dette støttes vi af Lissabontraktaten, som for første gang udtrykkeligt omhandler EU's kompetence i denne forbindelse på det primære lovgivningsniveau.

EU skal derfor være mere markant i sit forhold til tredjelande, og EU skal tale med én stemme i disse forhold. Den spanske minister for industri, turisme og handel sagde dette meget tydeligt under præsentationen af det spanske formandskabs prioriteter for Parlamentets relevante udvalg den 27. januar 2010.

Inden for rammerne af den anden strategiske energireddegørelse er det, der kan betegnes som sammenkobling af energiøerne i EU med det indre marked, derfor blevet en af EU's centrale målsætninger.

Da Kommissionen i juli 2009 fremlagde handlingsplanen for sammenkobling af det baltiske energimarked, et initiativ, der har til formål at fremme integrationen af energimarkedet og udviklingen af energiinfrastruktur i den baltiske region, glædede Rådet sig over den som et vigtigt bidrag til styrkelsen af EU's energisikkerhed, og jeg læser op ord for ord.

Initiativet vedrørende det baltiske energimarked hører nu ind under den bredere paraply, der udgøres af EU's Østersøstrategi, som var en af det svenske formandskabs prioriteter. Rådet vedtog i oktober 2009 initiativet og glædede sig over det fremskridt, der var opnået med hensyn til energiinfrastrukturer og sammenkoblinger i den baltiske region, og godkendte dermed oplysningerne i Kommissionens rapport.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Fru formand, hr. minister! Jeg takker endnu en gang for Deres tanker og svar. Et aspekt af mit spørgsmål vedrørte dog ikke kun tredjelande, men EU selv, nemlig at visse EU-medlemsstater hverken har økonomisk eller politisk interesse i på nogen måde at bidrage til fælles projekter. Mit spørgsmål var derfor, om Spanien under sit formandskab agter at påtage sig en politisk rolle med henblik på at tale på EU's vegne for at sikre gennemførelsen af disse fremtidige projekter?

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Vi mener, at dette uden tvivl er en del af en fælles energipolitik, og at vi – ligesom vi ikke ønsker energiøer fra et teknisk synspunkt – heller ikke ønsker dem fra et politisk synspunkt.

Det er bestemt ikke en holdning, der kan betegnes som proeuropæisk, og det har faktisk ikke været tilfældet i praksis. Jeg kan huske noget om, at der under forhandlingen om forordningen om foranstaltninger med henblik på at garantere energiforsyningssikkerheden blev opnået enighed om et europæisk løfte i denne henseende. Jeg henviser specifikt til de energiprojekter, der er godkendt som en del af det økonomiske genopretningsprogram, der blev gennemført under det tjekkiske formandskab sidste år. Der blev bevilget i alt 425 mio. EUR til tre projekter for sammenkoblinger i den baltiske region, nemlig Skanled/Østersørørledningen, Estlink-2-forbindelsen og forbindelsen mellem Sverige og de baltiske lande.

Det spanske formandskab opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at støtte energiinfrastrukturprojekter i den baltiske region, selv om medlemsstaterne selv er ansvarlige for at gennemføre de konkrete projekter i overensstemmelse med national lovgivning og gældende EU-lovgivning. De berørte medlemsstater bør også handle som én enhed i denne forbindelse.

Formanden. – Inden vi går videre, vil jeg gøre det klart for alle i Parlamentet, at ministeren er villig til at blive her indtil kl. 19.20, så der vil være flere spørgsmål, end der kan modtages indtil kl. 19.00.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Fru formand, hr. minister! Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på vigtigheden af at integrere vedvarende energikilder i det nationale strømforsyningsnet, idet de europæiske strømforsyningsnet består af medlemsstaternes strømforsyningsnet.

De baltiske lande er et eksempel på god praksis, når det gælder anvendelsen af vedvarende energi og energieffektivitet i bygninger. Et indre energimarked har brug for bedre sammenkobling mellem de nationale strømforsyningsnet.

Jeg vil spørge Dem, om De har en handlingsplan sammen med medlemsstaterne, der sigter mod anvendelsen af vedvarende energi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Processen med at integrere de baltiske landes elektricitetsmarked bør omfatte ubegrænset deregulering af markedet for private forbrugere og en fælles energibørs. De baltiske lande har været meget hårdt ramt af den økonomiske krise.

Jeg vil derfor gerne vide, hvordan en total deregulering af energimarkedet realistisk set kan opnås i denne meget skrøbelige økonomiske situation. Jeg tænker navnlig på prisleghed. Hvad er planen med hensyn til infrastrukturen i de baltiske lande, og hvad vil der ske med spredningen af energitransportruter og energikilder?

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Vi er enige i de synspunkter, der er fremsat om vedvarende energi og integrationen heraf i det europæiske energinet. Vi mener også, at det er en af de centrale målsætninger for EU's strategi for bekæmpelse af klimaændringer, som vi fremførte på topmødet i København. Vi håber, at vedvarende energi inden 2020 vil udgøre 20 % af det samlede europæiske energimix, og vi ønsker, at denne tilgang medtages i den anden energihandlingsplan for 2010-2014, som forhåbentlig vil blive vedtaget under det spanske formandskab.

Denne målsætning i handlingsplanen optræder derfor tydeligt på det spanske formandskabs dagsorden og deles naturligvis af Belgien og Ungarn i formandstrioen, fordi den er en strategisk målsætning.

Hvad angår hr. Obermayrs bemærkning, mener vi også, at spredning af ressourcer uden tvivl er en anden strategisk målsætning, som jeg nævnte tidligere.

EU og EU's institutioner er meget proaktive og støtter politisk projekter, som f.eks. Nabucco, Nord Stream og South Stream, fuldt ud. Alle disse projekter har en meget klar målsætning: at sprede energiformer, at sprede energileverandører og at sprede de forskellige kanaler, der bruges til distribution af energi. De er naturligvis en del af vores strategi for at blive et Europa med et ægte fælles energimarked, hvilket vi i øjeblikket ikke har. Alt dette er nødvendigt for at etablere dette marked og for at opnå den energisikkerhed, der danner grundlaget for det hele.

Formanden. – Spørgsmål nr. 2 af **Silvia-Adriana Ticau (H-0009/10)**

Om: Retningslinjer, mål og aktioner for udviklingen i henhold til EU's 2020-strategi for bæredygtig udvikling

Den økonomiske krise, klimaændringerne og de demografiske forandringer har stor indflydelse på de europæiske borgeres liv. Sundhed, uddannelse, landbrug, udvikling af transport- og energiinfrastruktur og investering i forskning og innovation samt i modernisering af de offentlige tjenester må prioriteres højt både af medlemsstaterne og af EU. Der er en fælles forpligtelse til at sikre de europæiske borgeres grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder arbejdstagernes fri bevægelighed. Den europæiske sociale model sikrer den nødvendige støtte til arbejdstagere, der har mistet deres job, til ældre og til unge samt til vandrende arbejdstagere. EU's 2020-strategi for bæredygtig udvikling vil blive fremlagt på det uformelle møde i Det Europæiske Råd i februar 2010.

Kan det spanske formandskab for Rådet oplyse, hvordan de vigtigste retningslinjer, mål og aktioner for udviklingen kommer til at se ud i henhold til denne strategi, og hvilke midler det efter formandskabets opfattelse vil kræve at gennemføre den med succes?

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Der er ingen tvivl om, at EU 2020-strategien nok er den mest ambitiøse og vigtigste målsætning for den nærmeste fremtid og vil være centrum for de forhandlinger, der afholdes i Bruxelles i morgen på Rådets uformelle møde, og som finder sted på det højeste mulige politiske niveau under det spanske formandskab.

Målet er at foreslå og godkende et program, der fremmer vækst og skabelse af kvalitetsbeskæftigelse, erstatter Lissabonstrategien og på den ene side fokuserer på styrkelse af bestemte uundværlige aspekter, som er nødvendige for den europæiske økonomis konkurrenceevne og produktivitet i fremtiden, dvs. investering i informationsteknologier, udvikling af Europa til et område for informationssamfundet og fremhævelse af

sociale aspekter, hvilket kræver, at beskæftigelse baseres på specialisering og uddannelse. Vi efterstræber naturligvis en grøn, lavemissionsøkonomi, som det er anført i det indhold, vi allerede har drøftet.

Et andet grundlæggende element – et element, der uden tvivl vil polarisere morgendagens forhandling i Bruxelles – er spørgsmålet om regeringsførelse. På Rådets uformelle møde vil formanden for Rådet fremlægge et indledende forslag til en forhandling om regeringsførelse, dvs. så vi bevæger hen imod en økonomisk union i Europa, ikke kun en monetær union, og så det bliver afgørende – i overensstemmelse med Lissabontraktaten – at der er overensstemmelse mellem vores økonomiske politikker, vores beskæftigelsespolitikker og vores socialpolitikker i EU.

Dette element af strategien for bæredygtig udvikling og skabelsen af kvalitetsbeskæftigelse er derfor en central målsætning for det spanske formandskab og for hele Europa. Dette bevises af den kendsgerning, at vi allerede er begyndt at behandle spørgsmålet på det højeste niveau ved at afholde et uformelt møde i Rådet i morgen i Bruxelles.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Fru formand! Vi har nu også bemærkninger, der er modtaget fra de berørte parter. Den offentlige høring om EU 2020-strategien på Kommissionens websted er afsluttet. Men vi har en arbejdsløshedsprocent på 10 % i EU, og i Spanien og Letland er den nået op på 20 %. Derfor vil jeg gerne have, at De fortæller os, hvilke foranstaltninger vi iværksætter til gavn for EU's borgere med henblik på at bevare og skabe arbejdspladser og frem for alt forbedre deres livskvalitet.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Kernen i den fremtidige strategi for 2020 skal være netop de punkter, De nævner, og for at være præcis, fru Țicău, må arbejdspladser ikke være så usikre, så flygtige, så ustabile, som det har været tilfældet i EU. De nævnte Spanien, som bestemt har haft store problemer inden for ejendomssektoren.

Vi skal derfor sigte efter en produktionsmodel, der i sig selv skaber stærkere, mere solide og mere stabile arbejdspladser baseret på specialisering.

Vi skal derfor arbejde hen imod foranstaltninger, der er i overensstemmelse med dette, foranstaltninger, der øger specialisering og uddannelse af medarbejdere til arbejdspladser i et videnbaseret, informationsteknologisk og specialiseret samfund, som produktions- og udviklingsmodellen for den fremtidige beskæftigelse skal baseres på.

Det er den idé, som hvert land efter vores mening skal udmønte i praksis. Vi skal dog koordinere indsatsen på tværs af alle europæiske lande. EU skal desuden yde støtte, f.eks. gennem incitamenter eller stimulerende foranstaltninger, som f.eks. brugen af specifikke strukturfonde, herunder Den Europæiske Socialfond, så vi stimulerer de lande, der faktisk investerer i denne produktionsmodel med det formål at skabe kvalitetsbeskæftigelse.

Det er den retningslinje, der skal være kernen eller selve hjertet i vores strategi, som vi alle skal gennemføre inden for de næste par måneder inden Rådets møde i juni med det formål at erstatte den utilstrækkelige Lissabonstrategi.

Formanden. – Spørgsmål nr. 3 af **Bernd Posselt** (H-0011/10)

Om: Religionsfrihed i Kina

Hvilke skridt agter Rådet at tage for at forbedre situationen for religionssamfundene, især de kristne kirker, og skabe reel religionsfrihed i Kina?

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Som bekendt er et af hovedinstrumenterne i vores forbindelser vedrørende menneskerettighedsspørgsmålet i Kina den halvårige menneskerettighedsdialog, som blev indledt for mere end 15 år siden, hr. Posselt. Det er derfor en struktureret dialog, der giver os mulighed for at udveksle synspunkter om forhold, som bekymrer os.

I november sidste år vedtog Rådet konklusioner vedrørende religionsfrihed, som igen gav os lejlighed til klart at gentage EU's holdning til dette emne. Respekt for religionsfrihed – som defineret i de internationale instrumenter vedrørende menneskerettigheder – er en del af den menneskerettighedsklausul, der indgår i aftaler mellem EU og tredjelande.

I løbet af de sidste fem år har EU regelmæssigt taget spørgsmålet om religions- og trosfrihed op i dialoger om menneskerettigheder og i samråd med tredjelande. EU har fremsat en række erklæringer vedrørende dette, og der er gennemført forhandlinger angående mennesker, som trues på grund af deres tro. EU har

globalt spillet en meget aktiv rolle for at fremme religionsfrihed i internationale fora, som f.eks. FN's Generelforsamling og Menneskerettighedsrådet.

Hvad angår Kina, fastlagde Rådet et antal referencekriterier for menneskerettighedsdialogen i 2001. Jeg kan forsikre Dem, at religionsfrihed er en integreret del af disse kriterier. Vi har for nylig drøftet dette spørgsmål flere gange med vores kinesiske modstykker, vi har holdt møder med de kompetente myndigheder i Beijing, og de ansvarlige for religiøse forhold har med henblik på denne dialog besøgt Europa for at udvide deres kendskab til praksis i en række medlemsstater.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Fru formand!, hr. Garrido! Tak for Deres detaljerede svar. Jeg har to korte tillægsspørgsmål. Hvornår vil De for det første næste gang have lejlighed til at drøfte disse spørgsmål med Kina? Vil De for det andet skubbe på for at få udarbejdet en liste over de præster, nonner og biskopper, der er blevet arresteret?

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Jeg har allerede sagt, at der føres en struktureret dialog, og dermed gennemføres der regelmæssigt en række samtaler med Kina om dette emne.

Vi er i Rådet opmærksomme på, at der er en række mennesker, som udøver deres religion, og som er blevet truet eller underkastet, hvad der svarer til forfølgelse i Kina. Det gælder f.eks. visse tibetanske buddhister, der praktiserer falun gong, og det er hændt for kristne, præster og troende samt for de advokater, der i nogle tilfælde har forsvaret dem. Rådet har undersøgt disse sager og rejst dem over for de kinesiske myndigheder.

Ved alle disse lejligheder har vi sagt, at fredelig udøvelse af en religion er en rettighed, og at det aldrig kan betragtes som en trussel mod staten.

Jeg kan naturligvis bekræfte, at vi med hensyn til anvendelsen af religionsfrihed i Kina og processen for evaluering af menneskerettighedsdialogen vil undersøge alle de muligheder, vi har for at maksimere vores evne til at sikre positive ændringer inden for dette område.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg takker Rådet for dets svar. Der er gjort meget, men der er stadig meget at gøre. Hvad angår udøvelse af religion i Kina, er det en kendsgerning, at artikel 36 i den kinesiske forfatning præcis anfører, hvad det drejer sig om. Den er formuleret meget omhyggeligt. "Religionsfrihed" garanteres, men hvad med udøvelse? Hvad er "normale religiøse aktiviteter"? Og hvad angår "udenlandsk dominering", så betragtes en prædikant udefra som "udenlandsk dominering". Og de religioner, der i virkeligheden misbilliges, er buddhisme, katolicisme, deisme, islam og protestantisme.

Der er gjort meget, men der er stadig frygtelig meget at gøre – så fortsæt det gode arbejde.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Tak til hr. Garrido for hans præcise svar! Jeg vil dog anmode om nogle mere detaljerede oplysninger. Er der en klausul i den nuværende bilaterale aftale med Kina, der har til formål at sikre særlig beskyttelse til kristne kirker, eller agter Rådet at indføre en klausul af denne art?

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand, mine damer og herrer! Der er bestemt stadig arbejde, som skal gøres, men vi sætter vores lid til dialogen og det, vi kan betegne som indvirkningen af dialogen og virkningerne heraf. Som Baroness Ashton sagde i Parlamentet for kort siden, så har menneskerettighedsdialogen unægtelig en virkning, og der er naturligvis forskellige steder, hvor vi kan gennemføre den. Vi kan gennemføre den med specifikke mennesker, som f.eks. med den kendte menneskerettighedsaktivist, Liu Xiaobo, eller vi kan gennemføre den på andre niveauer, på politisk niveau i politisk dialog. I alle tilfælde vil vi fortsat gennemføre dialogen med beslutsomhed for at beskytte alle menneskerettigheder, hver eneste. Vi må ikke støtte nogle rettigheder mere end andre, da menneskerettighederne er udelelige, og vi skal arbejde for at styrke og forbedre menneskerettighedssituationen i Kina.

Dialog er en ubetinget nødvendighed, og det er naturligvis også nødvendigt at se, hvordan der kan opnås ændringer på dette område, og vi er sikre på, at de kinesiske myndigheder, vores modstykker, forstår betydningen af denne dialog.

Formanden. – Spørgsmål nr. 5 af **Ilda Figueiredo** (H-0015/10)

Om: Hemmelige CIA-fængsler og -flyvninger

Pressen har netop afsløret eksistensen af et hemmeligt fængsel i en tidligere rideskole i Litauen. Dette fængsel er blevet brugt af CIA siden 2004, som anvendte det til tortur af flere "terrormistænkte".

En italiensk domstol har dømt over 20 amerikanske agenter og to italienske funktionærer for kidnapningen i Milano af Abu Omar, der senere blev udsat for tortur i Egypten. Der finder stadig andre retssager sted, bl.a. i Polen og Det Forenede Kongerige.

Der er flere vidnesbyrd om, at også andre landes regeringer (i henhold til en hemmelig aftale med NATO), bl.a. den portugisiske, havde kendskab til, at deres luftrum og lufthavne anvendtes til opretholdelsen af et netværk med tilbageholdelse, kidnapning og tortur foretaget af USA.

Hvordan stiller Rådet sig til disse nye oplysninger og retssager, og hvordan kan det forklare dem?

Hvilke initiativer vil Rådet foreslå for at hindre, at der sker gentagelser?

Diego López Garrido, *formand for Rådet*. – (ES) Fru formand! Jeg vil først gentage EU's støtte til FN's globale strategi for bekæmpelse af terrorisme, der anerkender, at udvikling, fred, sikkerhed og menneskerettigheder hænger sammen og styrker hinanden.

USA's såkaldte hemmelige tilbageholdelses- og transportprogram eller CIA's påståede anvendelse af europæiske lande til transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger har uden tvivl vakt bekymring hos mange medlemmer af Parlamentet. Det var emnet for en meget nylig forhandling for blot et par dage siden, og som formanden allerede har sagt, er Rådet tydeligvis enig med Parlamentet i, at der ikke kan herske nogen tvivl. Den mulige eksistens af disse hemmelige fængsler er ikke i overensstemmelse med international lovgivning. Dette er fortsat vores holdning.

Derfor mente vi, det var så passende, hvis præsident Obama ændrede den amerikanske politik vedrørende visse tilbageholdelser og vedrørende eksistensen af fængsler, som f.eks. Guantánamo. Vi mener endvidere, at denne ændring i realiteten er gennemført, og at der er sket en ændring i den amerikanske politik. Vi har fra EU's side altid udnyttet enhver lejlighed til at udtrykke vores bekymringer over disse forhold over for USA.

Vi skal glæde os over, at denne ændring har fundet sted, og at den fælles erklæring blev officiel mellem EU og USA den 15. juni sidste år. Vi mener derfor, at vi vil fastholde linjerne i denne politik, og vi vil altid tale tydeligt, når vi er bekendt med og har uafviseligt bevis på eksistensen af disse tilfælde.

I visse tilfælde har vi ikke modtaget dette bevis, selv om der har været tale om det, eller der har været konkrete referencer i medierne. Ved nogle lejligheder har der dog været en mangel på dokumenteret og grundigt kendskab til eksistensen af disse tilfælde.

Der er dog ingen tvivl om, at EU har udtrykt sig meget klart om denne sag og altid har været imod disse fængsler, uanset om de er kendte fængsler, som f.eks. Guantánamo, eller påståede hemmelige fængsler, og vi har i EU altid været meget åbne med hensyn til at finde frem til kendsgerningerne om, hvorvidt sidstnævnte virkelig eksisterer.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Fru formand, hr. minister! Tak for Deres svar. Selv efter erklæringen i juli er der dog gjort nye opdagelser. Den italienske domstol dømte jo i november 20 amerikanske agenter og to italienske funktionærer for kidnapningen i Milano af Abu Omar, og en af de dømte CIA-agenter har over for medierne indrømmet, at han havde brudt loven, og at beslutningerne var truffet i Washington. Præsident Obamas regering erklærede blot, at den var skuffet over den italienske domstols afgørelse.

Andre sager, som også vedrører CIA-flyvninger, er undervejs, f.eks. i Polen og Det Forenede Kongerige. Det litauiske parlament har bekræftet, at der også fandtes et hemmeligt fængsel i Litauen. Mange CIA-flyvninger foregik i skjul, hvilket naturligvis bevirkede, at mennesker blev fængslet ulovligt. Spørgsmålet er: Vil vi fordømme de krænkelse af menneskerettighederne, der er forbundet med alt dette?

Diego López Garrido, *formand for Rådet*. – (ES) Fru formand! Vi er menneskerettighedsforkæmpere, og jeg mener, vi kan sige dette tydeligt og sikkert. Vi har derfor ikke en ret, men en pligt til at fordømme enhver krænkelse af menneskerettighederne, uanset hvor de finder sted. Det er også sandt, at EU skal respektere medlemsstaternes kompetence, og derfor skal specifikke områder undersøges af medlemsstaterne. EU kan ikke undersøge dem. Lissabontraktaten præciserer f.eks. meget tydeligt, at overvågningen af efterretningstjenester på medlemsstaternes territorium hører under medlemsstaternes kompetence.

Med hensyn til et andet punkt, som nævnes i spørgsmålet, er vi bestemt ikke bekendt med en påstået hemmelig NATO-aftale. Den mulige eksistens af en sådan aftale, som vi overhovedet ikke har kendskab til, ville under ingen omstændigheder forhindre medlemsstaterne i at overholde deres forpligtelser i henhold til international

og humanitær lovgivning. Vi mener bestemt, at EU helt klart er et af de områder i verden, hvor menneskerettigheder respekteres, og at EU er forpligtet og vil altid være forpligtet til at fordømme krænkelser af menneskerettighederne, mens vi respekterer, hvordan hvert enkelt land vælger at styre sig selv, da vi har et ansvar over for menneskeheden og ikke kun over for hver af de kompetente stater. Vi vil fortsætte med at handle og udvikle os i overensstemmelse hermed. Vi har i dag også et nyt vigtigt referencepunkt, nemlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Fru formand, hr. minister! Medierne og mediernes kilder blev nævnt i spørgsmålet, fordi det netop var medierne, der bragte nyheden om et hemmeligt fængsel i Litauen og andre steder. Hvordan vurderer De generelt mediernes rolle i disse sager, og vil det være muligt at mobilisere den offentlige mening, så sådanne hændelser ikke gentages?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. López Garrido for det, han sagde, men han har ikke sagt noget nyt. For tre år siden blev der udpeget en særlig parlamentarisk kommission vedrørende Guantánamo. Rådet har også arbejdet med sagen og bliver nu ved med at komme tilbage til den. Der er virkelig vigtigere sager, og der er sandt, som hr. López Garrido sagde, at det er medlemsstaterne, som har pligt til at overvåge menneskerettighederne. Én ting mere: Da De talte om Kina, hr. López Garrido, sagde De, at der er forskellige menneskerettigheder, og at vi skal værne om dem alle. Den grundlæggende ret til frihed under diktaturer er dog selve friheden, og jeg mener, at vi først og fremmest skal kæmpe for retten til frihed.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Jeg er enig i de sidste taleres bemærkninger. Forsvaret af menneskerettigheder er efter min mening én af de grundlæggende målsætninger, som enhver demokratisk stat og enhver demokratisk organisation, som f.eks. EU, skal forfølge.

I Parlamentet hersker der naturligvis en menneskerettighedskultur, som vi er stolte af, og også europæisk integration i denne henseende, da opbygningen af Europa er baseret på menneskerettigheder. Europas karakter og det, der forener europæere, der taler forskellige sprog og har forskellige traditioner, er netop den kendsgerning, at vi deler disse værdier og forsvaret af menneskerettigheder.

I den henseende spiller medierne efter min mening en absolut afgørende rolle. Medierne er et kernelement i demokratiets centrum og er uden tvivl et nødvendigt og uundværligt instrument i forsvaret af menneskerettigheder og fordømmelsen af krænkelser af menneskerettighederne, når de forekommer.

Når disse krænkelser har fundet sted, men kun er kendte på et personligt niveau, har vi simpelthen ingen muligheder for at forfølge dem.

Derfor spiller medierne en grundlæggende og nødvendig rolle, og den mest ægte og autentiske journalistiske kultur skal efter min mening også være ekstrem følsom over for forsvaret af menneskerettigheder og forsvaret af alle frihedsrettigheder. Det er, hvad der virkelig gør livet værd at leve, og hvad der i sidste ende giver sameksistensen af mennesker mening.

Forfølgelsen af alle, der krænker menneskerettigheder, og forsvaret af ofre er uden tvivl en af akserne i den europæiske integration, i EU, og jeg er meget stolt over at tilhøre et område, hvor disse værdier hyldes, og hvor der er fastlagt instrumenter for lovlig, overnational og retlig uafhængighed, som f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der har sæde i denne by, Strasbourg. Jeg er meget stolt over, at Europa fastholder netop disse målsætninger og sandheder i sine traditioner, i sin kultur og i sin historie.

Formanden. – Da den tid, der er afsat til spørgetiden, er udløbet, vil spørgsmål, som ikke er blevet besvaret, blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

(Mødet udsat kl. 19.25 og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: Silvana KOCH-MEHRIN

Næstformand

17. Parlamentets sammensætning: se protokollen

18. Den økonomiske krises indvirkning på verdenshandelen (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om mundtlig forespørgsel til Kommissionen af Vital Moreira for Udvalget om International Handel om den økonomiske krises indvirkning på verdenshandelen (O-0005/2010 – B7-0005/2010).

Vital Moreira, spørger. – Fru formand! Jeg fremsætter forespørgslen på vegne af mit udvalg, Udvalget om International Handel, og som formand for dette udvalg.

Der er udsigt til, at krisen eventuelt kan resultere i et fald i verdenshandelen på 10 % i 2009. Det repræsenterer den største nedgang siden Anden Verdenskrig og er skabt som følge af sammenbruddet i den globale efterspørgsel. Det er afgørende for EU og andre eksportorienterede lande, at den internationale handel opretholdes. Til trods for tilsagnene fra G20 er der sket en vækst i begrænsende og forvridende foranstaltninger – både i G20-landene og globalt som reaktion på krisen.

Det første underspørgsmål er: Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at imødegå disse foranstaltninger, og er der på den anden side fra tredjelands side truffet foranstaltninger over for nogen af EU's foranstaltninger for stimulering af den økonomiske vækst?

Det andet underspørgsmål er: Der er tegn på, at nogle af de vækstlande, som i mindre grad er ramt af krisen, er afgørende for væksten i den internationale handel. Hvis det er tilfældet, bør erhvervslivet i EU rette sin eksport mod nye mål og eventuelt også selve eksportens sammensætning. Hvilken strategi vil Kommissionen følge for at gøre erhvervslivet i EU mere konkurrencedygtigt?

Tredje underspørgsmål: Den globale krise og den deraf følgende nedgang i verdenshandelen har adskillige konsekvenser for udviklingslandene, hvor den største arbejdsløshed findes. Hvilke justerende foranstaltninger agter Kommissionen at træffe som led i sin handelspolitik, især til gavn for verdens fattigste lande?

Fjerde punkt: De store underskud på handelsbalancen skyldes dels uforholdsmæssigt store udgifter og gæld i nogle medlemsstater og i USA, dels handelsoverskud i store vækstøkonomier med en betydelig eksport. Disse handelsunderskud har været med til at fremkalde de globale skævheder, der er årsagen til den globale økonomiske krise. Hvilken strategi har Kommissionen til hensigt at følge i sin handelspolitik for at imødegå disse skævheder?

Femte og sidste punkt: Den økonomiske krises indvirkning på samfundet og den deraf følgende nedgang i verdenshandelen vil fortsat bestå, efter at der er indtruffet en økonomisk genopretning. Vi kan f.eks. nu konstatere tegn på økonomisk genopretning, men arbejdsløsheden er stadig på et højt niveau. Hvornår vil Kommissionen gennemføre en evaluering af krisens virkninger for beskæftigelsen i Europa og i udviklingslandene? Hvilken strategi vil den følge for at integrere den sociale og miljømæssige handelsdimension i de internationale WTO-bestemmelser?

Det er de fem spørgsmål, som Udvalget om International Handel gerne vil stille den nye kommissær for handel, hr. De Gucht, som jeg byder velkommen på talerstolen til den første offentlige udveksling af synspunkter med Parlamentet og navnlig med medlemmerne af Udvalget om International Handel. På forhånd tak for de svar, som De helt sikkert kan give på de spørgsmål, vi stiller Dem.

Karel De Gucht, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Der er stillet en række brede spørgsmål, som faktisk fortjener mere tid, end jeg har.

Jeg vil i mit indledende svar fokusere på handelspolitikens bidrag til den økonomiske genopretning. Hvad angår krisens indvirkning på handelen, skal vi for det første være lettede over, at verdenshandelen kun faldt med 10 %. Dette var ikke et tilfælde, men resultatet af en stærk politisk vilje, som er kommet til udtryk på forskellige G20-topmøder. Det er også resultatet af WTO's, OECD's og Kommissionens systematiske overvågning af handelsbegrænsende foranstaltninger.

I det store hele har kun få lande tyet til handelsprotektionisme. Det internationale samfund har derfor undgået en protektionistisk nedadgående spiral af den form, der opstod under den store depression. For at fastholde dette er det afgørende, at vi forbliver særdeles årvågne. Hvis protektionistiske eller handelsbegrænsende foranstaltninger konstateres, træffer vi foranstaltninger mod dem med alle tilgængelige handelsværktøjer, f.eks. vores strategi for adgang til markedet eller endda WTO's tvistbilæggelsesordning.

Eksterne kilder til vækst vil være afgørende for den økonomiske genopretning i EU. Jeg er derfor enig med Dem i, at det europæiske erhvervsliv bør målrette mod de nye vækstmarkeder i hastig vækst.

Gennem vores handelspolitik kan vi hjælpe dem med at opnå dette ved yderligere at åbne disse markeder og reducere alle former for hindringer mod handel og investering.

Dette vil blive opnået gennem de frihandelsaftaler, vi i øjeblikket forhandler, og ved at uddybe de handelsmæssige og økonomiske partnerskaber med centrale handelspartnere, som f.eks. USA og Kina, hvor TEC og dialogen på højt plan allerede har lagt et solidt fundament. Dette vil være en prioritet for mig som kommissær for handel.

I de kommende uger vil Kommissionen udarbejde EU's nye fælles dagsorden for bæredygtig vækst og genopretning via EU 2020-strategien. Denne strategi vil få en effektiv ekstern dimension, hvor handelspolitik spiller en central rolle.

I en globaliseret verden skal EU 2020-strategien blive en vektor, som fremmer åbenhed og konstruktiv økonomisk engagement på internationalt plan. Dette vil også blive et centralt tema i en meddelelse om fremtidige handelspolitiske prioriteter, som jeg agter at fremlægge senere i år.

Men handelspolitik handler ikke kun om konkurrenceevne og vækst. Den handler også om at projicere vores værdier til resten af verden, og den skal også i behørig grad integrere udviklingsdimensionen af handel.

Fremme af et stærkt bidrag til udviklingsmål er allerede en vigtig del af EU's handelspolitik. De nuværende multilaterale forhandlinger er en udviklingsrunde. Vi fører bilaterale og regionale forhandlinger med udviklingslande, og vi har autonome præferencer til fordel for disse lande. Vi hjælper dem med at bidrage til og få en andel af den globale økonomi med det formål at hæve levestandarderne på en måde, som sikrer både øget politisk stabilitet og sociale fremskridt.

Hvad angår sociale problemstillinger, er jeg enig i, at handel skal medvirke til at hjælpe de mennesker i vores samfund, der har lidt værst under den økonomiske krise, navnlig alle, som har mistet deres job. I den henseende har vi efter min mening brug for handel – og mere handel – for at bevare vores sociale sikringsordninger i Europa.

Vores europæiske samfundsmodel, kombinationen af en fri økonomi med en høj grad af social beskyttelse, skal bevares på en bæredygtig måde, og dette kræver vækst.

Alt i alt vil Kommissionens kommende EU 2020-strategi støtte komplet genopretning efter krisen, samtidig med at der sættes skub i overgangen til en smartere og grønnere økonomi. En åben handelspolitik er et vigtigt element, både som et bidrag til den europæiske økonomiske genopretning og som en vektor for den eksterne projektion af vores principper: åbenhed, social og miljømæssig beskyttelse og bæredygtighed samt konstruktivt engagement på verdensscenen.

Iværksættelse af den rigtige strategi kræver naturligvis tæt samarbejde med Parlamentet og Rådet samt andre interessenter, og jeg ser frem til at samarbejde med Dem om en fælles dagsorden.

Christofer Fjellner, for PPE-Gruppen. – (SV) Fru formand! Jeg vil også begynde med at byde kommissæren velkommen. Det glæder mig at se Dem her. Vi nærer store forventninger til Dem. De har en vigtig opgave foran Dem.

For et år siden var jeg meget bekymret. Da handelen faldt sammen, og vi forventede, at verdenshandelen ville udvikle sig på en måde, som vi ikke havde oplevet siden Anden Verdenskrig, var situationen bestemt meget alvorlig. I henhold til Verdensbanken havde 17 af G20-landene indført i alt 47 nye handelshindringer og -toldafgifter. Rusland indførte toldafgifter på biler, Kina begrænsede fødevarerimporten, Indien forbød import af legetøj, og Argentina indførte importtilladelser for tekstil- og lædervarer. Det var næsten som et protektionistisk våbenkapløb – et mønster fra 1930'erne, som var bekymrende.

Der kom dog ingen handelskrig. Det er efter min mening vigtigt, at vi stopper op og overvejer, hvad grunden til det var. Jeg tror, at hovedårsagen var WTO, den globale regulerende myndighed for handel, der tvinger lande til at opføre sig ordentligt og ikke ty til protektionisme og populisme. Det er for tidligt at erklære, at krisen er forbi. Krisen er ikke forbi. Vi ved alle, at arbejdsløsheden er højest sidst i den økonomiske cyklus, og at det er arbejdsløshed, som driver protektionisme og populisme. Hvis vi ser omkring os lige nu, kan vi se en række lande, der endnu ikke er kommet gennem krisen. Måske de stadig har det værste foran sig. Jeg er derfor noget bekymret, når jeg lytter til nogle af medlemmerne af Ministerrådet, som ikke siger meget om nye markeder og fri handel, men i stedet kritiserer globaliseringen og taler om at beskytte europæiske virksomheder og europæiske arbejdspladser. Det er ikke nødvendigvis protektionisme, men ind imellem er

de kun en hårsbredde derfra. Det er under alle omstændigheder udtryk for en merkantilisme, der efter min mening er skadelig.

Vi bør i stedet arbejde sammen og overveje, hvordan vi kan gøre Europa mere konkurrencedygtigt ved at gøre det mere åbent. Det ville være velovervejet handling og lederskab fra vores side. Vi skal overveje, hvad vi kan gøre for at sikre, at der er færre handelshindringer, ikke flere – navnlig når vi skal træffe beslutninger om Korea og obligatorisk mærkning af oprindelsesland, og når der fremsættes øgede krav om klimaafgifter. Det skal vi i Parlamentet også overveje.

Kader Arif, for S&D-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Europa oplever i øjeblikket en krise uden fortilfælde, som ud over den økonomiske og finansielle krise først og fremmest er en systemkrise.

Inden jeg kommer ind på den økonomiske krises indvirkninger på verdenshandelen, vil jeg præcisere én ting: Handel er ikke et offer for krisen. Den er en af dens medvirkende faktorer.

Vi oplever aktuelt en periode med enorme globale skævheder, der på den ene side næres af visse landes uforholdsmæssige underskud på handelsbalancen på bekostning af voksende indenlandsk gældsætning og på den anden side overskud på handelsbalancen, der stimuleres af eksport fra en række vækstlande med internt forbrug, der ikke vokser i samme hast.

Den politik om liberalisering af handelen, der er ført indtil videre, har endvidere kun forværret disse skævheder og har svækket især de svageste lande i verden. Disse lande, som er blevet opmuntret til at specialisere sig i monokulturer til eksport, står nu uden eksistensmidler som følge af ekstreme svingninger i priserne på råvarer, hvis flygtighed er steget som resultat af international spekulation.

Det er en mærkelig verden, der udpeger udryddelse af fattigdom og sult som det første milleniumudviklingsmål, og som samtidig spekulerer i stigningen i hvedepriserne.

Netop de mennesker, der for enhver pris forsvarede liberalisering og deregulering i 1990'erne, befinder sig nu selv i en vanskelig situation. Den fortsatte stigning i antallet af mistede arbejdspladser, stagnerende og endda nogle gange negativ vækst og den voksende sociale krise er alle faktorer, der betyder, at vi ikke længere har råd til at lade arbejdspladser gå tabt i denne kults navn. Hvordan forklarer vi under en krise medarbejdere, der står over for at miste deres job, at det vigtigste er at fastholde en dereguleret handel, selv på bekostning af pludselige og nogle gange tragiske virksomhedsflytninger?

Den krise, vi gennemlever, er derfor helt sikkert en systemkrise, som vi skal besvare med en ny udviklingsmodel. I Kommissionens nuværende strategi for det globale Europa er den vision, som Kommissionen har udviklet grundlæggende baseret på adgang til markedet og liberalisering af alle sektorer.

Vi skal efter min mening omdefinere denne strategi, som har været på det forkerte spor, og som nogle gange har ført til tilbageskridt. Vi kan ikke genoplive vores industriers eksport ved at tvinge udviklingslandene til at åbne deres markeder endnu mere. Det vil kun forværre situationen i disse lande, som allerede huser 70 % af de 59 mio. mennesker i verden, der mistede deres job i 2009.

Tværtimod er det afgørende, at vi overvejer en ny strategi, som rammer den rigtige balance mellem åbenhed, beskyttelse og støtte. Jeg vil gerne komme tilbage til disse idéer. Vi kan ikke ignorere disse tendenser, der har fået USA til yderligere at anvende dets handelsforsvarsinstrumenter og Kina til at tage afstand fra WTO på grund af europæiske antidumpingforanstaltninger.

Når vi står over for uretfærdig praksis, er beskyttelse naturligvis nødvendig, men princippet for den skal accepteres og forsvares internationalt, og de nogle gange falske beskyldninger om protektionisme skal afvises én gang for alle.

Behovet for støtte til handelspolitikker bliver endvidere tydeligere og tydeligere for hver dag, og en sådan støtte afhænger navnlig af, at EU's politikker reelt er konsekvente. Konsekvens i politikker er ikke en intellektuel debat, men en nødvendighed, hvis vi ønsker at omdefinere en ny udviklingsmodel.

Metin Kazak, for ALDE-Gruppen. – (BG) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Finanskrisen har bestemt haft en negativ indvirkning på handelen i EU's medlemsstater. I et land, som f.eks. Bulgarien, faldt eksporten i de første 11 måneder af sidste år med hele 24 % sammenlignet med året før, og importen med 35 %. Ejendomme og turisme er sektorer, som især har været ramt af dette. Det har haft en særdeles alvorlig indvirkning på beskæftigelsen. Vi skal overveje den drastiske stigning i gældsætning mellem

virksomheder, manglende betaling af nationale og lokale organisationer under offentlige tjenesteydelsesaftaler osv.

Ovennævnte problemer gælder også for andre lande. Der kræves en omfattende løsning af dem på EU-plan, hvilket også kræver tæt samarbejde mellem Kommissionens forskellige direktorater. Kommissær De Gucht understreger betydningen af at støtte en udvidelse af de europæiske virksomheders aktivitetsområde og muligheder ved hjælp af klare forebyggende kommercielle instrumenter, vellykket afslutning af Dohaforhandlingerne, udnyttelse af nye muligheder for direkte udenlandske investeringer og beskyttelse heraf samt en ny investeringspolitik på baggrund af finanskrisen.

Opfyldelsen af disse mål hænger ligesom den vellykkede underskrivelse af økonomiske samarbejdsaftaler med AVS-landene tæt sammen med genopretningen efter finanskrisen.

Der er dog stadig en række problemer på dagsordenen, og nogle af disse er allerede blevet nævnt. Udnytter vi den europæiske finansiering til bekæmpelse af det høje arbejdsløshedsniveau effektivt? Hvad kan EU gøre på baggrund af det aktuelle underskud, devalueringen af valutaen og den høje inflation, som påvirker handelen direkte? Hvilke handelspolitiske instrumenter råder EU over i arbejdet for at håndtere finanskrisen og dens eftervirkninger? Hvilke foranstaltninger skal der iværksættes for at undgå, at en krise af dette omfang opstår igen, og for at få handelen til fortsat at vokse? Hvilken strategi har vi over for lande, som f.eks. Indien og Kina, der truer med at ændre hele det finansielle system? Jeg sætter alene min lid til, at denne EU 2020-strategi vil finde svarene.

Yannick Jadot, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Tak, fordi De satte forestillingen om kriserelateret protektionisme i dens rette kontekst. Det er efter min mening klogt, at De i forbindelse med en forhandling påpeger, at en krig med forbindelse til genoplivningen af protektionisme ikke er ved at bryde ud.

Jeg vil nu omtrent vende problemet om. For mig handler problemet i sidste ende ikke om, hvilken indvirkning den økonomiske krise har haft på handelen, men mere grundlægende hvilken indvirkning handelen og specifikt de handelspolitikker, der har været ført gennem 20 år, har haft på den krise, vi oplever i dag.

Den fødevarekrise, vi oplevede for to og et halvt år siden, var på en måde en forløber for finanskrisen, og det var bestemt en krise for de globale markeder for landbrugsprodukter. På samme måde får vi hele tiden at vide, at liberalisering af handelen med Kina er en fordel for os. Hvis vi ikke indfører sociale forhold, monetære forhold, budgetmæssige forhold og naturligvis miljømæssige forhold, vil Kina efter min mening på et tidspunkt opnå ikke kun en konkurrencemæssig fordel i forhold til Europa, det vil opnå en absolut fordel i forhold til Europa.

Det følger heraf, at alle de politiske partier i alle de nationale debatter – og som en central aktør på den belgiske scene er De bekendt med dette – nu er ved at opdage, at der er umuligt at styre social dumping, miljødumping, monetær dumping og budgetmæssig dumping i en globaliseret verden.

På samme måde kan man sige, at den strategi, som alle vi europæere forventede efter Berlinmurens fald, nemlig at "et socialt demokrati vil opstå gennem handel", ikke virker, hvilket vi kan se af Kinas eksempel.

De citerede Lissabonstrategien, innovation, den grønne økonomi, og De ved, at denne europæiske strategi nu er en fiasko, hr. kommissær. Hvis vi ikke mainstreamer Lissabonstrategien inden strategien for det globale Europa, må vi begynde at overveje, hvilke industrielle sektorer Europa vil have tilbage. Hvor er definitionen af de industrielle valg, de landbrugsmæssige valg og naturligvis de sociale og miljømæssige valg, som vi træffer i hele Europa, så vi kan lære, hvordan handel fungerer i forhold til resten af verden? Indtil vi definerer disse valg, vil vi forfølge en fejlslagen strategi.

Jeg har et mere specifikt spørgsmål: Den 4. februar 2010 blev der afholdt et møde i WTO's Komité for Handel med Finansielle Tjenesteydelser, som fokuserede specifikt på de udfordringer, som finanskrisen og liberaliseringen af de finansielle tjenesteydelser skaber. Kan De fortælle os, hvad om resultatet af dette møde var, og hvilken holdning De har til dette, hvis De kunne følge det?

Jacek Włosowicz, for ECR-Gruppen. – (PL) Fru formand! I den aktuelle globale økonomi tillader de fleste grænser en mere effektiv strøm af mennesker, kapital og tjenesteydelser. Formålet med dette er naturligvis at skabe bedre levestandarder. Det er alt sammen meget godt, så længe de fleste lande har overskud på handelsbalancen og et stigende BNP. Problemet begynder, når økonomien sænker farten, markedsindekserne falder drastisk, og der opstår problemer med arbejdsløshed. Åbningen af grænserne har bortset fra forbedrede levestandarder skabt en indbyrdes gensidig afhængighed mellem de forskellige økonomier. Det er den ene

side af mønten. Dette ses tydeligt i den aktuelle situation. Sænkningen af farten i den tyske økonomi har f.eks. en negativ indvirkning på den polske økonomi, fordi Tyskland er en af Polens største eksportpartnere. Polens BNP udviser heldigvis som det eneste i Europa positiv vækst, men det er bekymrende, at arbejdsløsheden har været stigende i flere måneder. Dette eksempel viser meget tydeligt, at regeringerne ikke kun skal tænke på, hvordan de løser økonomiske problemer i deres egne lande alene, men de skal også nå til enighed om, hvordan de sammen kan udvikle forsvarsmekanismer, så de i fremtiden står bedre rustet i lignende situationer.

Den aktuelle krise er en test for os alle. Jeg tænker her navnlig på landene i EU. Vi kan ikke tillade en situation, hvor nogle lande forsøger at tilsløre deres brug af statslige indgreb, mens andre i den frie konkurrences navn forhindres i at give statsstøtte. Jeg er naturligvis klar over, at visse regeringer på en vis måde er taget til gidsel af deres vælgere, men hvis vi skal skabe et EU til gavn for alle, skal vi fastlægge klare regler, og vi skal overholde dem. Vi skal også udnytte vores styrker – avancerede teknologier og menneskelig kapital. Kun på den måde vil en yderligere styrkelse af samarbejdet mellem vores lande være effektiv, og vi som borgere i EU vil kunne se lysere på fremtiden og håbe, at vores (...).

(Formanden afbrød taleren)

Joe Higgins, for GUE/NGL-Gruppen. – (EN) Fru formand! Verdenskapitalismen oplever sin værste krise siden den store depression. Ligesom dengang er det arbejderklassen og de fattige, der betaler dyrt for og lider under konsekvenserne af dette, uanset om de befinder sig i Europa eller i de fattigste lande i verden.

Verdensbankens forskere anslår, at i 2010 alene vil endnu 64 mio. mennesker blive kastet ud i ekstrem fattigdom, og at mellem 30 000 og 50 000 mennesker som følge heraf døde af fejlnæring i Afrika i 2009. Krisen har ødelæggende konsekvenser for verdenshandelen, men påstanden fra FN's finansielle topmøde sidste år, f.eks. at afslutningen af Doharunden af handelsforhandlingerne er svaret, er fuldstændig forkert. I henhold til den ansete ngo "War on Want" vil det bringe endnu 7,5 mio. arbejdstagere i fare for at miste deres job, herunder i de fattigste lande.

Verdenskapitalismens krise forstærkes dramatisk af de finansielle spekulanters aktiviteter på verdensmarkederne. Disse parasitter, som ikke er tilfredse med at have frembragt krisen, ønsker nu at udnytte den til at rage yderligere milliarder til sig. Så Kommissionen overskriften i Financial Times i går: "Traders in record bet against the euro" (Rekordmange valutahandlere tror ikke på euroen)? Men hvad gør Kommissionen? Den falder på knæ for spekulanterne og kræver, at de lande, der er værst ramt af krisen, f.eks. Grækenland, brutalt sænker arbejdstagernes løn, pensioner og offentlige ydelser.

Hvad tror De, at et så drakonisk spareprogram gør for handelen i Europa og i resten af verden? Hvis De mindsker arbejderklassens evne til at købe varer og tjenesteydelser, så mindsker De efterspørgslen efter disse varer og tjenesteydelser, hvilket betyder, at De fjerner millioner af arbejdspladser for de arbejdstagere, der skulle levere disse varer og tjenesteydelser. Det er helt konkret Kommissionens opskrift. De tusindvis af græske arbejdstagere, der demonstrerede i går, havde derfor helt ret. Kapitalismen vil kun skabe yderligere lidelser og kriser. Vi skal erstatte den med et system baseret på menneskelig solidaritet og værdierne fra demokratisk socialisme.

William (The Earl of) Dartmouth, for EFD-Gruppen. – (EN) Fru formand! Den store investor, Warren Buffet, sagde en gang, at når tidevandet falder, kan man se, hvem der ikke har badetøj på. Sidste år faldt Det Forenede Kongeriges økonomi med 4,8 %. Det samme gjorde Italiens. Den tyske faldt med 5 %, og EU's handel faldt med endnu mere.

Jeg vil fokusere på det tredje spørgsmål: Hvilken strategi vil Kommissionen følge for at gøre erhvervslivet i EU mere konkurrencedygtigt?

Inden Lissabontraktaten var der Lissabonstrategien, og i Lissabonstrategien var det EU's mål, og jeg citerer, "at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden". En forudsætning for en konkurrencedygtig og dynamisk videnbaseret økonomi er nu at have en fleksibel arbejdsstyrke. Så hvad har EU gjort for at skabe en sådan?

De indførte direktivet om vikaransattes arbejdsforhold i 2008, og det har været som at hælde lim på den mest fleksible del af arbejdsmarkedet. Direktivet om vikaransattes arbejdsforhold er endnu et dårlig gennemtænkt og upassende EU-direktiv, som endnu en gang i uforholdsmæssig og negativ grad har påvirket Det Forenede Kongerige, som har en tredjedel af alle EU's vikaransatte. Og det er tilfældigvis ved at have en fleksibel arbejdsstyrke, at mennesker kan løftes ud af fattigdom.

EU's serie af uigennemtænkte direktiver spærrer vejen for skabelsen af en konkurrencedygtig og dynamisk videnbaseret økonomi i medlemsstaterne.

Den økonomiske krise i EU afslører, at EU faktisk ikke havde badetøj på.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Fru formand! Jeg vil gerne tale om to problemer, nemlig underskuddet på handelsbalancen og CO₂-emissioner. I dokumentet anføres det korrekt, at væksten i EU's og USA's handelsunderskud i vid udstrækning har medvirket til den internationale økonomiske krise. EU's handelsunderskud steg fra 75 mia. EUR i 2004 til 243 mia. EUR i 2008. Dette er en tredobbelt stigning på fire år. Det betyder, at hver europæisk borgers forbrug oversteg den producerede værdi med 500 EUR. Et så stort handelsunderskud og et forbrug, der er så meget større end produktionen, er ikke bæredygtigt. Der skal gennemføres foranstaltninger for at reducere handelsunderskuddet, men hvis vi ikke gør det bevidst, vil de økonomiske love spontant gennemtvinge en sådan ændring. Dette vil dog medføre langt højere sociale omkostninger. Det viser de aktuelle begivenheder i Grækenland.

Hvad angår energi, fordrejes verdenshandelen ikke kun af protektionisme, men også af ordninger til støtte for energipriserne. Brugen af olie støttes i en række udviklingslande, hvor olie kan fås til lavere priser end på det internationale marked, mens statslige midler også bruges til at støtte brugen af elektricitet. Samtidig skal de europæiske producenter betale afgifter, CO₂-kvoter, hvis de vil bruge energi i produktionen. I København blev det tydeligt, at udviklingslandene ønsker at hindre en klimaaf tale, da de ikke er villige til at acceptere sanktioner, der er forbundet med nedskæringer. Der skal iværksættes foranstaltninger for at forhindre dette, idet flere økonomer nu har påpeget, at billig CO₂ giver Kina en større konkurrencefordel end billig arbejdskraft. Hvis vi ikke reducerer energiforbruget, er der igen og igen fare for, at ...

(Formanden afbrød taleren)

David Martin (S&D). – (EN) Fru formand! Som andre talere har sagt, mærker vi nu den fulde effekt af finanskrisen. Hvis vi skal tro Kommissionen, faldt handelen med 10 % i 2009. Hvis vi skal tro Den Internationale Valutafond, faldt den med 12,3 % i 2009.

ILO anslår, at 212 mio. mennesker på verdensplan var arbejdsløse i 2009, en stigning på 34 mio. i forhold til 2007.

Afrika syd for Sahara, som havde et budgetoverskud på 0,3 % af BNP i 2008, havde et underskud på 6,4 % i 2009. Med andre ord var et overskud på 3 mia. blevet til et underskud på 64 mio., så der blev fjernet 67 mia. af købekraften i Afrika syd for Sahara.

Alle dele af verden har lidt under denne krise, men den tredje verden, udviklingsverdenen, har lidt mest. Og derfor har Oxfam i dag lanceret en opfordring til det, de kalder en "Robin Hood-skat".

Dette er en variation af Tobin-skatten, som havde til formål at beskatte spekulativ handel med finansielle produkter, aktier, obligationer og råvarer samt valutatransaktioner. Robin Hood-skatten repræsenterer kun 0,05 % af transaktionerne, men ville rejse milliarder til udviklingsprojekter i den tredje verden.

Milleniumudviklingsmålene skal have tilført 34-45 mia. for at blive opfyldt, og bankerne modtog en redningspakke på 1 bio. USD. Bankerne skal gøre mere end blot at tilbagebetale disse penge. De skal reparere de skader, de har forårsaget på samfundet generelt.

Denne Robin Hood-skat ville derfor være en god løsning på fattigdomsproblemet, som også kan sikre, at bankerne yder et nyttigt bidrag.

Vil kommissæren seriøst overveje Oxfams forslag, som har modtaget en tilkendegivelse af støtte fra den britiske premierminister, og lægge sin vægt bag det som EU's kommissær for handel?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Fru formand! Vores kontinent er rigt. EU skal bære et særligt ansvar for at opretholde en fri og fair handel. Finanskrisen skaber en global økonomisk recession, der fik handelen til at falde med 10 % i 2009, som det er blevet sagt, så handelen nu er på samme niveau som i 2005. Udviklingslandene er særlig sårbare, når deres eksport falder, og de har problemer med at opnå bankfinansiering. For AVS-staterne repræsenterer handel med varer f.eks. 50 % af deres handel. Disse lande er derfor overordentlig sårbare over for kriser. Et fald på 1 % i væksten bevirker, at 20 mio. mennesker skubbes ud i fattigdom.

Her skal EU bære sit ansvar som en rig del af verden og sikre, at finanskrisen ikke tvinger flere mennesker ud i fattigdom og udstødelse. EU skal arbejde for at sikre, at de fattigste lande modtager mere effektiv hjælp og gældslettelse efter behov. I den sammenhæng er der flere af de lande, som medlemmerne af Parlamentet kommer fra, som efter min mening kunne yde en større indsats for at sikre, at den hjælp som medlemsstaterne yder, forøges, forbedres og gøres mere effektiv. Vi skal ikke altid stille krav til EU. Der er nogle ting, vi kan gøre på hjemmefronten.

Den vigtigste prioritet for EU er, at Doharunden afsluttes, og at EU's landbrugspolitik simpelthen skrottes. Det er urimeligt, at det rige EU ved hjælp af konkurrence tvinger fattige landbrugere i Afrika til at opgive deres bedrifter. En ny frihandelsaftale ville være den bedste måde at føre verden ud af finanskrisen og forhindre protektionisme.

EU kan og skal være et fyrtårn for liberaliseringen af verdenshandelen. Globalisering og international handel er grundlæggende positive ting. Protektionisme er og har altid været et onde. Alle, der mener, at protektionisme på nogen måde kan lære og hjælpe verden, burde lære af historien.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Fru formand! Et område, vi bør undersøge for at finde ud af, hvordan vi kan bekæmpe krisen, er handelen med landbrugsprodukter. I de senere år har vi under pres fra Verdenshandelsorganisationen indført mange frivillige restriktioner på produktionen og eksporten af landbrugsprodukter i EU. Vi har f.eks. gennemført en omfattende reform af sukkermarkedet, som reducerede den europæiske sukkerproduktion med en tredjedel og lukkede mange sukkerfabrikker. Mange landbrugere holdt op med at dyrke sukkerroer, vi øgede arbejdsløsheden, og vi opnåede ingen sociale eller økonomiske fordele. Det var en gave til de store sukkerkoncerner, der flyttede deres produktion ud af Europa, og i dag importerer vi sukker fra dem.

Under krisen skal vi efter min mening yde stærk beskyttelse til vores økonomi og vores producenter. Jeg taler her ikke om protektionisme, men om en politik om lige muligheder, som vores producenter ikke har i øjeblikket. Der gælder en række høje standarder i EU. Inden for landbruget er der f.eks. standarder for dyrevelfærd. Det er rigtigt at fremme disse standarder, men vi bør også kræve, at de samme standarder overholdes af alle, der eksporterer varer til EU. Hvis vi f.eks. indfører et forbud mod burhøns, bør vi ikke samtidig importere æg fra lande, hvor denne metode anvendes. Vi skal handle på samme måde på mange andre områder. Vi bør overholde en simpel regel – de samme krav for eksportører som for vores egne producenter, fordi uden dette – bortset fra den økonomiske krise (...).

(Formanden afbrød taleren)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Fru formand! Finanskrisen, som er skabt af den amerikanske finansielle sektor, udviklede sig meget hurtigt til en økonomisk krise, som omgående påvirkede alle områder af det økonomiske liv. De uundgåelige konsekvenser var et hurtigt fald i forbrugernes købekraft, højere arbejdsløshed, lavere skatteindtægter og færre penge til finansiering af de statslige budgetter.

Da produktionen faldt i hele verden, måtte værdien af handelen nødvendigvis falde i takt med faldet i produktionen. Hvis vi derfor nu spørger, hvordan vi kan opnå stabilitet eller endda vækst i verdenshandelens omfang, kan det kun ske gennem effektive foranstaltninger, som kan standse det økonomiske sammenbrud, gennem foranstaltninger, der kan stabilisere økonomien, og gennem gradvis opstart af økonomisk vækst.

Det nuværende økonomiske system er så tæt forbundet og globaliseret, at det efter min mening er en værdiløs illusion, hvis vi sætter vores lid til begrænsede kunstige indgreb, der er målrettet mod specifikke sektorer og ikke producerer merværdi.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Fru formand, mine damer og herrer! Krisen har uundgåeligt ført til en betydelig reduktion i de globale handelsmængder. Dette afspejles også i faldet i produktion og investering samt i begrænsede vækstmuligheder. Samtidig er de nationale regeringer meget fristede til at indføre barrierer for at beskytte deres indenlandske produktionskapacitet.

I 2009 oplevede vi en alarmerende stigning i de forskellige former for national beskyttelse, der blev anvendt, både i individuelle EU-medlemsstater og i de nye vækstøkonomier. Denne protektionisme hæmmer adgangen til de internationale markeder for små og mellemstore virksomheder, der udgør ryggraden i den europæiske økonomi, og som pålægges yderligere byrder og restriktioner.

For at løse disse problemer og fremme iværksætterånden og handelen har Europa efter min mening først og fremmest brug for et stærkt indre marked. Dette kan opnås, hvis den europæiske økonomi er tilstrækkelig konkurrencedygtig, innovativ og baseret på høje kvalitetsstandarder. Som også Kommissionen bemærkede

skal vi trods det opnåede fremskridt fortsætte indsatsen for at udvide undervisningssystemernes kapacitet som et bidrag til et innovativt, dynamisk videnssamfund.

Stabile offentlige finanser i EU, som vil garantere de nationale økonomiers og den europæiske valutas bæredygtighed, er en vigtig forudsætning, når vi skal overvinde skævhederne på handelsbalancen. Euroens stabilitet er altafgørende for vores handelspartneres tillid. Der vil blive sat yderligere skub i genoplivningen af handel og investering ved rettidig gennemførelse af de nødvendige strukturreformer med henblik på at skabe et nyt stabilt grundlag for vækst.

Sidst, men ikke mindst, hvad angår vigtighed, vil det indre marked også blive styrket, hvis vi forsigtigt og omgående udvider euroområdet, så vi opnår økonomisk integration af de europæiske lande, og så den europæiske økonomi får endnu mere indflydelse over for sine internationale partnere.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Fru formand! Som tallene for 2009 viser, og som det allerede er blevet sagt, har finanskrisen, som brød ud i begyndelsen af 2008, reduceret handelstallene betragteligt.

Det ser under alle omstændigheder ud til, at vi har undgået den alvorlige fristelse til at henfalde til protektionisme, som det skete under krisen i 1930'erne, og det ser ud til, at tendensen til indførelse af nye restriktive foranstaltninger forsvandt ved udgangen af sidste år. Det ses af den femte redegørelse om mulige handelsrestriktioner, som Kommissionen vedtog ved udgangen af sidste år.

Mange lande har dog indført sådanne restriktioner, lande med forskellige økonomiske grundlag, som f.eks. USA, Kina, Argentina, Rusland og Indonesien, men også mange udviklingslande. Og det er disse lande, udviklingslandene, der har brug for åbne markeder, som kan tage imod deres produkter.

Jeg opfordrer derfor hr. De Gucht til som kommissær for udvikling at arbejde for at skabe bredere og friere handel i verden, for at sikre, at EU fører an i indsatsen for at fjerne protektionistiske hindringer i industrilandene, og for at sikre en større forpligtelse til at inddrage udvikling i handelsforhandlinger.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Fru formand, mine damer og herrer! Nedgangen i verdenshandelen går efter min mening langt ud over grænserne for selve recessionen. Undersøgelser har vist, at manglen på finansiering af handel fra bankernes side for en stor dels vedkommende skyldes faldet i handel.

Jeg vil stille to spørgsmål: Hvad er der for det første sket med de internationale forpligtelser med hensyn til multilateral finansiering af handel? Hvilke resultater har for det andet den mere fleksible finansieringsramme, som har til formål at fremme virksomheders adgang til finansiering på europæisk plan, haft?

Hvad angår den globale handel, vil jeg understrege, at WTO's regler, foranstaltninger og forpligtelser i vid udstrækning har forhindret indførelsen af handelsrestriktioner og samtidig har sikret fleksibilitet til at indføre politikker for økonomisk genopretning.

Vi opfordrer dog Kommissionen til nøje at overvåge de foranstaltninger, der indføres af vores handelspartnere, og deres indvirkning på den europæiske eksport, herunder de "køb nationalt"-politikker, som EU's vigtige handelspartnere har indført. Samtidig må vi ikke overse den dynamiske stigning i visse vækstøkonomiers eksport.

I denne situation vil jeg navnlig understrege spørgsmålet om de europæiske produkters konkurrencedygtighed på globale markeder, der fandtes før, og som eksisterer uafhængigt af den økonomiske krise.

Afslutningsvis skal vi bl.a. sikre gensidighed over for vores handelspartnere, hvad angår markedsadgang, genoprette fair konkurrencevilkår på de internationale markeder og sikre, at importerede produkter underkastes samme regler som varer, der er produceret i EU.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Fru formand! (*uhørligt*) befinder sig allerede i en meget vanskelig situation på grund af den globale recession og den faldende efterspørgsel efter en række produkter i hele verden. Protektionisme skader dog den internationale handel og EU's interesser direkte.

En af de internationale handelsaktører, som har indført yderligere og undergravende handelshindringer, er Rusland. Siden begyndelsen af finanskrisen har Rusland lagt en række såkaldte "midlertidige" antikrise-toldafgifter på en række importvarer såsom kød og mælkeprodukter, møbler og visse stålvarer. Et andet eksempel, der måske erindres, er den midlertidige toldafgift på lægemidler, som Rusland har pålagt EU's eksportører.

Endnu mere alarmerende er det, at der pr. 1. januar 2010 blev oprettet en toldunion mellem Rusland, Belarus og Kasakhstan. Som følge heraf er todsatserne blevet hævet, for så vidt angår 30 % af EU's varegrupper. Det primære problem er naturligvis, at Rusland, ligesom Belarus og Kasakhstan, ikke er medlem af WTO og derfor ikke er bundet af de WTO-regler, der begrænser unilaterale stigninger i importtariffer og andre handelshindrende foranstaltninger. Eftersom Rusland ikke er medlem af WTO, har vi ingen tvistbilæggelsesordning med dette land.

Jeg har to spørgsmål til kommissæren. Hvordan vurderer Kommissionen EU's aktuelle handelsproblemer med Rusland, og har EU en bestemt strategi for håndtering af spørgsmålet om Ruslands medlemskab af WTO?

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Vi har ved flere lejligheder hørt, at verdenshandelen er faldet dramatisk i de seneste tre måneder trods de vellykkede forsøg fra mange medlemmer af Verdenshandelsorganisationen til så vidt muligt at holde markederne åbne. Jeg er også meget taknemmelig for, at EU har spillet en særdeles effektiv rolle i denne henseende og næsten ikke har indført protektionistiske foranstaltninger.

I mit land siger man, at angreb er det bedste forsvar. Jeg vil gerne tage tråden op fra det, som fru Andrikienė netop sagde om de specifikke foranstaltninger, som Rusland har indført. Vi skal spørge, hvilke effektive muligheder, der er åbne for os, som vil sætte os i stand til at gå i offensiven mod de handelspartnere, der ikke overholder aftalerne fra G20-mødet, som har indført protektionistiske foranstaltninger, der har lukket markederne, og som har hjulpet med at skabe et endnu større fald i de globale økonomiske resultater, end vi ellers ville have haft.

Skal vi ikke mere proaktivt udnytte vores strategi for det globale Europa og effektivt gennemføre punkterne i den? Er det ikke på tide, at vi proaktivt varetager vores interesser i stedet for blot at forhindre protektionisme? Jeg tænker på et muligt nyt initiativ, der endelig vil sætte os i stand til at opnå fremskridt inden for WTO. Vi bør efter min mening hurtigt tage det logiske skridt hen imod forhandling af frihandelsaftaler. Vi har et resultat i Sydkorea. Men hvad er der sket med hensyn til Indien, Canada, Colombia og Peru? Ville vi ikke udsende et overordentlig positivt signal, hvis vi nu kunne komme videre med disse frihandelsaftaler?

Mange andre medlemmer har omtalt udviklingslandene. Er dette ikke den ideelle lejlighed til endelig at sikre fremskridt med hensyn til de økonomiske partnerskabsaftaler, så udviklingslandene og AVS-landene kunne opnå bedre integration i verdenshandelen, og så der kunne iværksættes effektive foranstaltninger med det formål at skabe økonomisk vækst og bekæmpe fattigdom? I de seneste årtier er det blevet tydeligt, at lande, som har deltaget i verdenshandelen, har haft de højeste væksthiveauer. Jeg ser frem til Deres svar, hr. De Gucht!

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Fru formand! Jeg vil først sige, at de indbyrdes forhold i vores handelsforbindelser med lande med hastig vækst ikke er statiske. Når der f.eks. er fuldstændig forskellige vækstrater i EU og Kina, får de ikketoldmæssige hindringer, der anvendes mod os, som vi fandt mindre vigtige, da den kinesiske økonomi var mindre, mere og mere alvorlige konsekvenser for os, efterhånden som Kinas relative betydning vokser, og vores falder.

I takt med at vores relative størrelse mindskes, mindskes også vores forhandlingsposition. Der er derfor et vindue af muligheder, hvorigennem EU kan føre sin politik og effektivt reducere hindringer for vores eksport i vækstøkonomier og begrænse social og miljømæssig dumping. Tiden arbejder mod os mere end nogensinde før som følge af krisen.

Min anden bemærkning er, at betydningen af de transatlantiske handelsforbindelser og styrkelsen af et mere funktionsdygtigt amerikansk marked, som vil forøge den transatlantiske handel og give parterne på begge sider af Atlanterhavet en bedre forhandlingsposition, stiger.

Her er der også et vindue af muligheder, da det vil tage tid at opbygge det transatlantiske marked, fordi det er en kompleks proces. Hvordan vurderer USA betydningen af disse forbindelser? Desværre er præsident Obamas manglende deltagelse på det kommende topmøde i Madrid ikke et opmuntrende tegn.

Spørgsmålet er: Mener Kommissionen, at der er behov for en omgående indsats, mens vi stadig har den nødvendige forhandlingsposition?

Tokia Saïfi (PPE). – (FR) Fru formand! Den økonomiske og finansielle storm, vi netop har været igennem, har forårsaget megen skade. Vores økonomier er desorienterede, og vi kæmper stadig for at komme på ret køl over for de målrettede nye og stærke økonomier.

Det er på tide, at Kommissionen går i spidsen for en ambitiøs og betydningsfuld europæisk handelspolitik, som uden undskyldninger har til formål at forsvare vores kommercielle interesser og er baseret på gensidig markedsåbenhed og udnyttelse af vores konkurrencemæssige fordele.

EU skal først og fremmest finde den gyldne mellemvej mellem ultrafri handel og protektionisme. Denne tredje vej skal efter min mening findes ved at skabe en ramme for fair handel. EU er væbnet med bestemte værdier: respekt for beskyttelsen af intellektuel ejendom, retfærdighed med hensyn til investeringer, adgang til markeder, kampen mod ikke-toldmæssige handelshindringer og respekt for sociale og miljømæssige standarder. EU har derfor pligt til at sikre, at disse værdier accepteres som principper af Indien og Kina, vækstøkonomier, som ikke kun er vores kunder og konkurrenter, men også vores partnere.

Bortset fra behovet for at sikre afbalanceret handel skal kommissæren hjælpe med at styrke de europæiske virksomheders konkurrenceevne. Hvordan kan vi opnå det? Innovation, investering i forskning og udvikling samt den internationale indflydelse fra konkurrencedygtige klynger er tilsyneladende nogle af de centrale faktorer, som vil få os ud af krisen.

Vi skal også målrette vores indsats mod innovative virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder, ved at lette dem for alle unødige administrative og skattemæssige byrder, og mod grønne teknologier og tjenesteydelser.

(Formanden afbrød taleren)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Fru formand! Vi skal grundlæggende besvare spørgsmålet om, hvorvidt den frie handel, det nuværende system, som reguleres af WTO, er en fordel for befolkningen, eller om vi skal udforme et nyt vejledende princip, som jeg helst ikke vil kalde protektionisme, men økonomisk selvbestemmelse? Jeg foreslår, at vi ser på forskellene mellem disse to vejledende principper på tre områder. Hvad betyder den globale verdenshandel i dens nuværende form og omfang for skabelsen og fastholdelsen af arbejdspladser i Europa, navnlig hvad angår småhandlende, små og mellemstore virksomheder, familievirksomheder og små landbrug i europæiske lande, som er i vildrede og er gået glip af udviklingsmuligheder som følge af den nuværende globale og liberaliserede verdenshandel? Hvis vi tænker på solidaritet, er det så godt for de fattige udviklingslande, at de i stedet for at udvikle deres eget landbrug og deres egen industri forpligtes til at åbne deres markeder? Er det godt for miljøet, at varer leveres over store afstande?

Jeg vil forslå, at vi som et indledende skridt, hvad i det mindste angår landbrug og fødevarer, overvejer at indføre princippet om selvbestemmelse over fødevarer, der sikrer, at lokalsamfund og lande har ret til at vælge, hvad de vil producere, hvordan de vil producere det, og hvordan de derefter vil sælge det. Forbrugere har ret til sunde og ernæringsrigtige kvalitetsfødevarer, og vi ved, at sådanne fødevarer ikke er fødevarer, der er blevet sendt tusindvis af kilometer, men fødevarer, som produceres, forarbejdes og sælges lokalt.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske kommissæren med hans nye udnævnelse. Kan han evt. komme med nogle detaljer om den økonomiske krises indvirkning på verdenshandelen med landbrugsprodukter? Fru Andrikienė har allerede nævnt Den Russiske Føderation, som har annonceret, at den er parat til at forbyde import af fjerkræ indtil 2015, fordi den selv kan dække efterspørgslen med den hjemlige produktion.

Eftersom fremme af et mere konkurrencedygtigt landbrugssystem i et åbent globalt handelsmiljø er en af de opgaver, som formand Barroso har tildelt den nye kommissær for landbrug, vil jeg udnytte kommissærens tilstedeværelse her i Parlamentet til at spørge ham, hvordan han ser på samarbejdet med kommissæren med ansvar for landbrug, hvad angår afslutningen af forhandlingerne som en del af Doharunden.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg vil først sige, at Kommissionen skal lykønskes, fordi den har afvist et nyligt forslag fra WHO om, at vi skal forbyde salget af afgiftsfri alkohol og spiritus. Hvis det blev godkendt, ville det have kostet 2 mia. EUR for den europæiske økonomi og hundredvis af arbejdspladser i hele EU. Det var et forslag baseret på moralsk prædiken i stedet for videnskabelig dokumentation fra WHO, og det blev gudskelov afvist af Kommissionen.

Dernæst vil jeg sige, at det er bankerne, som bærer det primære ansvar for mange af de dårligdomme, vi oplever i dag, men hvad skete der? En ny teori så dagens lys – de var for store til at gå ned. Snarere end at være for store til at gå ned var der efter min mening mange af dem, som gik i større sko, end de kunne bære. Det ses af de umoralske lønninger, som nogle af dem får, og de groteske bonusser, de også får. En bankmand bør ikke få mere i løn end landets premierminister, og vi bør arbejde hen imod ...

(Formanden afbrød taleren)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Fru formand! Den internationale handel er sammen med den finansielle sektor det område af verdensøkonomien, som har lidt mest som følge af den økonomiske krise. Det anslås, at verdenshandelens omsætning faldt med omkring 10 % sidste år som følge af krisen. Den protektionisme, som mange lande har indført som en grundlæggende foranstaltning til bekæmpelse af recessionen, har desuden negative følger for handelen. Det burde ikke være nødvendigt at forklare fordelene ved fri handel i en global økonomi for nogen. Der er ingen tvivl om, at den velstand, som lande med frie markeder opnåede i anden halvdel af det 20. århundrede, i vid udstrækning var frugten af den frie handel, som udviklede sig dynamisk i denne periode. Faldet i verdenshandelen, stigningen i arbejdsløsheden, navnlig i udviklingslandene, og dermed væksten i fattigdom og social udstødelse – denne negative udvikling kan stoppes ved at genoprette dynamisk handel på fair og retfærdig (...).

(Formanden afbrød taleren)

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne lykønske kommissæren med udnævnelsen til kommissær. Det glæder os at se en så erfaren og succesrig politiker og en velkendt liberal i Kommissionen. De får brug for alle Deres overtalelsesevner til at sætte fornyet skub i EU's internationale handelspolitik. Vi skal bekæmpe alle tendenser til protektionisme. Historien viser tydeligt, at lande, der har deltaget i verdenshandelen, har opnået større vækst end de lande, der ikke har.

Vi står også over for en ny verdensorden. Nogle af de involverede aktører, f.eks. Kina, har statskapitalistiske systemer, men bruger ofte helt andre metoder i denne sammehæng. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at udvikle en ny strategi for verdenshandelen. Det er klart, at vi skal gå videre med Doharunden om udvikling, fordi en multilateral tilgang er den rigtige. Vi har dog brug for alle vores kræfter for at opnå fremskridt, hvad angår Kina.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Fru formand! Jeg vil tage tråden op fra et emne, som to andre talere har nævnt. De er desværre også ansvarlig for TEC – Det Transatlantiske Økonomiske Råd, hr. De Gucht! Jeg ville være meget taknemmelig, hvis De ville sætte TEC allerøverst på Deres dagsorden med henblik på at løse alle de problemer, vi har omtalt.

Det er stadig en kendsgerning, at Europa og USA tegner sig for næsten 60 % af de globale økonomiske resultater. Hvis vi kunne fjerne blot en brøkdel af handelshindringerne på det transatlantiske marked, kunne vi gøre meget mere for vores borgere og naturligvis arbejdstagere, end der er opnået med mange af de andre foranstaltninger, som vi har gjort en meget større indsats for i de sidste fem år. Jeg ville være meget taknemmelig, hvis De vil fokusere på TEC.

Karel De Gucht, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Hvis jeg skulle give et afbalanceret svar på alle de spørgsmål, der er blevet stillet, og alle de problemstillinger, der er rejst, skulle jeg bruge mindst en halv time, tror jeg. Jeg har kun to eller tre minutter, hvis jeg har forstået det korrekt.

Når det er sagt, vil jeg begynde med en generel bemærkning. Jeg tror virkelig ikke, at protektionisme er en løsning. Uanset om De tror det eller ej, viser historien, at det er takket være international handel, at vores lande har opnået velstand.

Dernæst har Europa en transformativ økonomi, hvilket betyder, at vi er nødt til at importere for at kunne eksportere. Tanken om, at vi kan eksportere uden at importere, er fuldstændig forkert og i strid med kendsgerningerne.

Jeg er derfor helt overbevist om, at vi skal have frihandelsaftaler med vores største økonomiske partnere, at vi skal gennemføre Doharunden, og at vi yderligere skal liberalisere den internationale handel, selv om det ikke betyder, at vi ikke skal tage hensyn til den kendsgerning, at denne internationale handel også skal være fair, og at vi har ret til at beskytte vores interesser. Det vil Kommissionen bestemt gøre, når det er nødvendigt, og vi vil bruge de TDI-ordninger, vi har, til at påvirke forhold, der efter vores mening er uretfærdige handelsforvridninger.

Der blev også stillet nogle meget specifikke spørgsmål, f.eks. af hr. Jadot, om mødet den 4. februar i WTO og resultaterne af dette. Hovedbudskabet på mødet var, at bestemmelserne i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) ikke er en hindring for landenes ret til at sikre effektiv finansiell regulering. Det skyldes, at GATS har et meget bredt anvendelsesområde for finansielle tilsynsforanstaltninger, så en sådan finansiell regulering er bestemt ikke i strid med GATS-bestemmelserne, uanset om den gennemføres på nationalt eller europæisk plan.

Det bringer mig videre til den aktuelle krises oprindelse. Størstedelen ligger forhåbentlig bag os. Jeg er overbevist om, at den har haft en betydelig indvirkning på handelen, men at krisen har sin oprindelse i finansielle skævheder, der opstod som følge af finansielle institutters fuldstændig fejlslagne valg. Finanskrisen opstod ikke i Europa. Den kom til Europa og resten af verden fra USA.

Jeg er enig i, at fødevarekrisen for et par år siden, som stadig ikke er helt løst og fordøjet – så at sige – har været medvirkende til alvorlige skævheder, navnlig for udviklingslandene. Vi kan sige meget om udviklingslandene, om god regeringsførelse osv., men vi kan bestemt ikke bebrejde udviklingslandene for at have skabt finanskrisen. Det er indlysende, og de er meget alvorligt ramt af krisen, så derfor skal vi tage behørigt hensyn til dette.

Der blev også fremsat spørgsmål, sidst af hr. Caspary og også et fra hr. Jadot, om, hvad vi vil gøre med TEC og det strategiske initiativ vedrørende Kina.

Jeg mener personligt, at den eneste gode reaktion på Kinas økonomiske udvikling – som vi for resten ikke vil standse – er selv at blive stærkere. Det er efter min mening den eneste gode reaktion.

Hvis De ser på dette med udgangspunkt i handelsunderskuddet, er det korrekt, at handelsunderskuddet over for Kina er steget betydeligt, men hvis De ser på handelsunderskuddet over for Asien, steg det ikke særlig meget. I Asien står de øvrige asiatiske lande også over for meget hård konkurrence fra Kina.

Hvad skal vi så gøre for selv at blive stærkere? Etablering af f.eks. det transatlantiske marked er et af de bedste svar, vi kan give.

I henhold til en nylig rapport, som er udformet på Parlamentets foranledning, ville det have en langt større virkning end Doharunden, hvis vi kunne reducere de ikketoldmæssige hindringer mellem Europa og USA med 50 %. Det bør vi arbejde videre med, selv om det slet ikke er nemt, når dette er sagt.

Hvad angår Doharunden, er jeg overbevist om, at vi skal forsøge at afslutte denne runde, fordi den omhandler mange vigtige punkter, herunder at de nuværende toldafgifter ikke må stige yderligere, og at vi vil kunne afskaffe dem. Dernæst er der i Doharunden en stærk udviklingsmæssig tilgang, naturligvis hvis vi kan bevare den, som den ser ud nu, og det bør være Kommissionens mål.

Det var også spørgsmålet fra David Martin om Robin Hood-skatten. Jeg må først sige, at jeg bedre kan lide navnet Robin Hood end Tobin. Bortset fra det frygter jeg, at Robin Hood-skatten vil have de samme problemer som Tobin-skatten, nemlig at den kun kan gennemføres, hvis det sker globalt. De skal også være opmærksom på, at dette, selv på globalt plan, ville kræve, at der indføres en meget dyr gennemførelsesordning. Formand Barroso sagde om Tobin-skatten, at vi er parate til at støtte den, hvis alle andre gør det, og det er selvfølgelig humlen i alt dette.

Et sidste ord om – bl.a. hr. Higgins stillede et spørgsmål – spekulation og resultatet heraf, også hvad angår Grækenland.

Dette er ikke en forhandling om Grækenland, så jeg vil ikke gå i detaljer, men jeg mener helt ærligt, at Grækenland selv bærer en del af skylden. Hvad vi ikke kan have i en global økonomi, og hvad vi heller ikke kan have i EU, er moralsk risiko. At være medlem af EU medfører også nogle forpligtelser. Så medlemsstater, der kommer i en vanskelig situation – og vi er bestemt parate til at støtte og hjælpe dem, når det er muligt – skal også indse, at de skal overholde reglerne, og at de sandsynligvis ikke ville befinde sig i den vanskelige situation, de befinder sig i nu, hvis de havde overholdt reglerne.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Edit Herczog (S&D), skriftlig. – (HU) Faldet i verdenshandelen har haft særlig skadelige konsekvenser for landene i Central- og Østeuropa, da faldet i efterspørgslen primært ramte produkter, der har haft stor betydning for eksporten, f.eks. biler, forbrugerelektronik osv. Samtidig har disse lande også været hårdt ramt af kreditkrisen. Styrkelse af eksporten vil være overordentlig vigtig for at sikre, at disse lande kan overvinde vanskelighederne som følge af dette dobbelte pres og de deraf følgende sociale problemer, som f.eks. stigende arbejdsløshed. Finansiering til eksportører er tilsyneladende en betydelig hindring på dette område, da betalingstiderne er blevet forlænget, og kredit er blevet dyrere og vanskeligere at få adgang til, samtidig med at også kreditforsikringsbetingelserne er blevet forringet. Derfor skal der udvikles programmer, som er

målrettet mod de pågældende lande, navnlig EU's medlemsstater, for at hjælpe dem med at overvinde disse vanskeligheder.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Tendensen til outsourcing i 1990'erne har bevirket, at både kapital og ekspertise er blevet overført til udlandet i verdensøkonomien. Den kendsgerning, at arbejdspladser er blevet skabt og stadig skabes i lande med lave lønninger, har resulteret i faldende lønninger i Central- og Østeuropa, hvilket igen har forårsaget et fald i forbruget. Som følge heraf henter de europæiske koncerner ikke længere størstedelen af deres overskud fra produktion af varer, som er deres kernevirksomhed. De forsøger at forbedre deres resultater ved hjælp af finansielle transaktioner og spekulation. Det er her, vi skal starte. Vi skal indføre kvoter for, hvor stor en del af egenkapitalen selskaber må investere i værdipapirer og aktier, og hvor stor en del af deres reserver de må deponere i finanspakker i tredjelande. Dernæst skal vi have foranstaltninger for selskaber, der har lidt skade som følge af krisen. Økonomien kræver for det tredje ikke kun frisk kapital til bankerne, som var en af de primære årsager til krisen, men kræver, hvilket er endnu vigtigere, nye regler for pengeoverførsler, strenge retningslinjer for salg af kreditpakker og et uafhængigt tilsynsorgan for den nye og blomstrende handelsvirksomhed, der omfatter områder, som f.eks. short selling, som burde forbydes.

Artur Zasada (PPE), *skriftlig*. – (PL) Hvis de prognoser, som nu fremlægges af hr. Moreiram er korrekte, vil det forventede fald i verdenshandelen være det største siden Anden Verdenskrig. Det siger sig selv, at både EU's medlemsstater og lande uden for EU iværksætter foranstaltninger for at forbedre konkurrenceevnen og overvinde virkningerne af krisen. Undersøgelser udført af CEPR (Centre of Economic Policy Research) har vist, at der er iværksat 425 lovgivningsinitiativer til bekæmpelse af krisen siden det første møde i G20. Nogle lande har tyet til protektionistiske metoder, mens andre forsøger at liberalisere handelen. I betragtning af at økonomien er et system af forbundne kar, overvåger Kommissionen så de lovgivningsinitiativer, der iværksættes både i EU og i resten af verden? Tager Kommissionen disse i betragtning, når den iværksætter kriseforanstaltninger? Når protektionistiske foranstaltninger og liberaliseringsforanstaltninger hober sig op, vil der opstå en situation, hvor de gensidigt ophæver hinanden og ikke har nogen indvirkning på verdenshandelen.

19. Frihandelsaftale EU - Sydkorea (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om mundtlig forespørgsel til Kommissionen af Daniel Caspary, Peter Štastný, Paweł Zalewski, David Martin, Gianluca Susta, Kader Arif, Michael Theurer, Niccolò Rinaldi, Metin Kazak, Marielle De Sarnez og Jan Zahradil for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater), Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og De Europæiske Konservative og Reformister om frihandelsaftalen EU-Sydkorea (O-0171/2009 – B7-0001/2010).

Daniel Caspary, *spørger*. – (DE) Fru formand, hr. kommissær! Forhandlingerne om aftalen med Sydkorea er afsluttet, og dokumenterne er blevet paraferet. Det er særdeles godt. Hvis vi ser på detaljerne i aftalen, ser det dog ud til, at farten vandt over grundigheden. Jeg har det indtryk, at Deres forgænger ønskede at få aftalen underskrevet og forseglet for enhver pris, så hun i det mindst opnåede ét vellykket resultat i sin embedsperiode.

Vi har kendskab til de mange ekspertrapporter, der blev udarbejdet, inden forhandlingerne blev indledt, og som tydeligt viste de mange fordele for den europæiske industri og den europæiske økonomi. Der vil sandsynligvis være en positiv indvirkning for maskinindustrien, den kemiske industri, medicinalindustrien, fødevarerindustrien og tjenesteydelsesindustrien. Alle disse sektorer og mange andre håber at opnå betydelige fordele af aftalen. Protesterne kommer dog hovedsagelig fra bilindustrien. Der er problemer med toldgodtgørelsessystemet, med spørgsmålet om mængden af dele fra udenlandske leverandører, der må bruges i biler fra Sydkorea, og med spørgsmålet om miljøstandarder, som stadig ikke er løst.

Jeg vil gerne have, at vi ikke kun tager fat på, men også løser mange af disse kritikpunkter i de næste par måneder ved hjælp af beskyttelsesmekanismer og forordningen om beskyttelsesklausulen. Medlemmerne af Parlamentet kan kun stemme for denne frihandelsaftale, hvis vi har behandlet bilindustriens begrundede bekymringer og indfører løsninger, der reelt er effektive, i disse beskyttelsesmekanismer.

Teksten til beskyttelsesmekanismerne blev offentliggjort på internettet i dag, men jeg har desværre ikke haft lejlighed til at læse den. Jeg vil på vegne af min gruppe opfordre Dem til at samarbejde med os for at udvikle en passende forordning på europæisk plan, som kan sikre, at der tages hensyn til bilindustriens interesser i denne frihandelsaftale.

Gianluca Susta, spørger. – (IT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Nye aktører er dukket op på verdensscenen, som i nogle tilfælde faktisk blev betragtet som udviklingslande for ikke så længe siden.

Dette må ændre vores tilgang, kulturel og på anden måde, til den frie handel og de håndgribelige resultater af forholdet mellem EU og dets største konkurrenter. Dette forhold præges i øjeblikket af visse magiske udtryk, der endnu ikke er kommet med i Kommissionens ordforråd. Disse udtryk er gensidighed, europæisk interesse, kampen mod dumping og kampen mod toldmæssige hindringer.

Det er baggrunden for frihandelsaftalen med Korea, som for øvrigt forvirrede to kommissærer – kommissær for det indre marked og tjenesteydelser og kommissæren for beskæftigelse – og visse regeringer.

Hvad er de reelle fordele ved denne bilaterale aftale, når 50 % af handelen mellem EU og Korea vedrører bilindustrien, når uligheden mellem de 700 000 koreanske biler, der eksporteres til os, og de 27 000 europæiske biler, der importeres af Korea, er så himmelråbende indlysende? Hvad er meningen med at yde indirekte støtte på ca. 1 600 EUR til hver koreansk bil, som sælges i Europa, når nogle europæiske regeringer har problemer med at vedtage incitamenter til at købe og sælge biler med henblik på at stimulere forbruget? Hvordan kan vi undlade at tage hensyn til de alvorlige betænkeligheder fra tekstil- og elektronikindustrierne?

Vi vil ikke stille os tilfredse med for 117. gang at høre, hvad fru Ashton sagde før Dem, hr. kommissær, at der er fordele for vores kemiske industrier, medicinalindustri samt landbrugs- og fødevarerindustrier, fordi disse blegner skandaløst til ubetydelighed sammenlignet med konsekvenserne for tekstilindustrien, elektronikindustrien og frem for alt bilindustrien samt vores finansielle tjenester. Kan det være tilfældet, at Europa, selv under den aktuelle krise, endnu en gang vælger den finansielle løsning i sin udvikling?

Vi glædede os alle håbefuldt over fødslen af et nyt Europa i Lissabon. Europa må dog ikke undlade at påtage sig ansvaret for de europæiske interesser i verden, især ikke i dag. USA går gennem ild og vand for at forsvare Boeing mod Airbus, og den argentinske regering truer med at ekspropriere Telecom.

Aftalen med Korea legitimerer faktisk pass through-finansiering med Kina, hvilket indtil nu har været forbudt. Det er det scenario, som vores største virksomheder er tvunget til at arbejde i. Bag dem er der tusindvis af arbejdere, af familier, som kan se deres fremtid gå op i røg, ikke fordi de fremstiller tjenester eller varer af ringere kvalitet, men fordi utilstrækkelig definerede interesser får forrang frem for mere indlysende og objektive interesser.

Vi sætter vores lid til Deres forståelse, hr. kommissær, og håber, at De vil undgå forhastede ratificeringer ledsaget af uacceptable afgørelser om den foreløbige anvendelse af den kommercielle del af aftalen inden ratificeringen eller i det mindste afgørelser, der er uacceptable, indtil forordningen om den bilaterale beskyttelsesklausul er defineret fuldt ud. Vedtagelsen af denne klausul er underlagt den almindelige lovgivningsprocedure, der skal betragtes som et første skridt hen imod vurderingen af tilrådeligheden ...

(Formanden afbrød taleren)

Michael Theurer, spørger. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Lissabontraktaten åbner et nyt kapitel i samarbejdet mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet. Retten til den fælles beslutningsprocedure for Parlamentet, som er valgt direkte af Europas borgere, giver os mulighed for at bringe demokratiet tilbage til handelspolitiske afgørelser. Det er den rigtige ting at gøre, fordi den vil have konsekvenser for arbejdstagere og forbrugere i medlemsstaterne.

Fri og fair handel er grundlaget for Europas velstand. Vi skal derfor bekæmpe alle tendenser til protektionisme. Frihandelsaftaler, som denne med Sydkorea, kan yde et vigtigt bidrag til stimuleringen af verdenshandelen, -væksten og -beskæftigelsen. Det ligger dog i karakteren af sådanne aftaler, at de skaber flere fordele for nogle industrier end andre afhængigt af deres specifikke struktur. Det er vores opgave i Parlamentet nøje at afveje indvirkningen på de forskellige industrier og sektorer i EU. For at kunne gøre det skal vi have de relevante data og konsekvensanalyser, og det er Kommissionens opgave at tilvejebringe dem. Trods mange anmodninger fra udvalget og på plenarmødet har vi dog endnu ikke modtaget data, der efter vores mening er tilfredsstillende. Derfor er Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa gået sammen med andre gruppe for at fremsætte denne forespørgsel.

I henhold til de oplysninger, vi har modtaget indtil videre, tilbyder aftalen muligheder for tjenesteydelsesindustrien, maskinindustrien, anlægsindustrien, den kemiske industri og landbrugsindustrien i den europæiske økonomi. Der er dog bekymringer for, at aftalen vil have en negativ indvirkning på bilindustrien, tekstilindustrien og elektronikindustrien.

Frihandelsaftalen med Sydkorea er den eneste aftale med et industriland, som ikke omfatter et forbud mod toldgodtgørelse. Det kan medføre ensidede omkostningsfordele for den sydkoreanske industri. Som Kommissionen har forsikret os ved flere lejligheder, indeholder bestemmelserne om toldgodtgørelse en beskyttelsesklausul om suspension på grundlag af bestemte betingelser. Vi ønsker dog, at dette omgående afklares af hensyn til de involverede virksomheders interesser. Systemet skal være anvendeligt i praksis. Det må ikke være sådan, at beskyttelsesklausulerne er værdiløse, fordi virksomhederne ikke kan fremlægge den nødvendige dokumentation. Eftersom aftalen tilsyneladende indeholder ensidede bestemmelser, og eftersom den vil danne præcedens for kommende aftaler, f.eks. med Indien eller Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien, er den specifikke ordlyd af beskyttelsesklausulerne, proceduren for tvistbilæggelse og andre bestemmelser vedrørende anvendelse af aftalen af central betydning.

Vi opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge frihandelsaftalen og bestemmelserne for dens anvendelse til godkendelse i Parlamentet. Vi ønsker en afgørelse hurtigt. Det kan derfor ikke tillades, at en foreløbig version af aftalen træder i kraft. Jeg ved fra drøftelser med virksomheder, hvor stor en indvirkning gennemførelsen har. Jeg har derfor følgende spørgsmål til Kommissionen: Vil etableringen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil få den til at spille en stærkere rolle i handelspolitikken? Det bør efter vores mening i det mindste medtages.

Robert Sturdy, spørger. – (EN) Fru formand! I tider med økonomisk nedgang kan vi kun genopbygge vores industri, skabe arbejdspladser og sætte skub i udviklingen ved at åbne markeder og fjerne hindringer. Jeg takker for kommissærens synspunkter i den forrige forhandling.

EU-eksportører af forbrugervarer, elektronik, lægemidler, kemikalier og medicinsk udstyr er blot nogle af de sektorer, der vil opnå enorme fordele ved fjernelsen af ikketoldmæssige hindringer. Forenkling af certificeringsprocedurer, gennemsigtighed og forudsigelighed af priser er alt sammen noget, der vil gavne forbrugeren. Det koreanske forbrugermarked ønsker til gengæld adgang til europæiske landbrugsspecialiteter, f.eks. vin, spiritus, kød og ost, som alt sammen er beskyttet af geografiske betegnelser.

Det ville dog være forkert umiddelbart at acceptere denne frihandelsaftale – og vi har hørt mange tale om den – og der er områder, som Kommissionen skal afklare yderligere. Bestemmelserne om toldgodtgørelse har f.eks. som nævnt vakt bekymring hos mange af os.

En frihandelsaftale skal altid baseres på princippet om gensidighed eller gensidig fordel, men den mulige byrde for de europæiske bilproducenter er stadig uklar og til styr bekymring for os. Kommissionen har forsikret os, at Korea aktivt liberaliserer sine importordninger. Det niveau af toldafgifter, som Korea kan godtgøre i henhold til bestemmelserne om toldgodtgørelse, sænkes gradvis. Forhandlerne mener, at den økonomiske betydning af toldgodtgørelse vil blive mindre med tiden. Hvilken dokumentation har Kommissionen til støtte for dette argument? Hvis Kommissionen konstaterer, at den gentagne gange eller konstant må tage denne beskyttelsesmekanisme i brug, vil den så overveje at revidere forhandlingerne med henblik på at forlænge overførselsperioden?

Jeg ser frem til at samarbejde tæt med kommissæren om den nye aftale, der er undervejs.

Karel De Gucht, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne for deres mundtlige forespørgsel, som bekræfter Parlamentets interesse for frihandelsaftalen mellem EU og Sydkorea.

Da dette er den første vigtige handelsaftale, som Parlamentet vil blive bedt om formelt at godkende i henhold til Lissabontraktaten, glæder jeg mig over denne lejlighed til at besvare mange af de spørgsmål om frihandelsaftalen, der rejses i den mundtlige forespørgsel. Jeg kan måske ikke give detaljerede svar på alle aspekter af forespørgslen, men jeg vil med glæde besvare dem i en evt. opfølgende forespørgsel.

Aftalen mellem EU og Sydkorea er ikke blot den første frihandelsaftale, som EU forhandler med et land i Asien. Den er også den mest ambitiøse og omfattende frihandelsaftale, som EU nogensinde har forhandlet. Efter mere end to års forhandlinger blev frihandelsaftalen paraferet den 15. oktober sidste år.

Under hele forhandlingsprocessen har Kommissionen været i tæt kontakt med Parlamentet. I den henseende glæder Kommissionen sig over beslutningen om Korea, som Parlamentet vedtog i december 2007. Mange af problemstillingerne i denne beslutning er omhandlet i frihandelsaftalen.

Hele processen har også været ledsaget af en vedvarende dialog med civilsamfundet og en omfattende vurdering af bæredygtighed på handelsområdet. Frihandelsaftalen er i øjeblikket ved at blive oversat. Ved udgangen af marts forventer Kommissionen at kunne forelægge Rådet afgørelserne med henblik på at

godkende undertegnelsen af frihandelsaftalen og at afslutte frihandelsaftalen. Målet er at underskrive aftalen i april.

Kommissionen undersøger i øjeblikket, om aftalen også falder ind under medlemsstaternes kompetence. I det tilfælde skal frihandelsaftalen ratificeres af alle medlemsstater, inden den formelt træder i kraft. Da denne proces kan tage en del tid, bliver Kommissionen muligvis nødt til at foreslå, at aftalen anvendes foreløbigt, indtil den træder i kraft. Rådet træffer afgørelse om den foreløbige anvendelse efter forslag fra Kommissionen.

Kommissionen har forståelse for Parlamentets ønske om at fremsætte dets synspunkter angående frihandelsaftalen, inden den anvendes foreløbigt. Kommissionen vil fortsat sammen med Rådet og Parlamentet søge efter de bedste metoder med henblik på at sikre, at dette finder sted på en måde, som ikke skaber unødvendige forsinkelser. Det er af stor betydning, at vi anvender aftalen så hurtigt som muligt.

Hvad angår forordningen om beskyttelsesklausuler, agter Kommissionen at forelægge sit forslag til en sådan forordning for Rådet og Parlamentet i de kommende uger og håber, at denne lovgivning kan vedtages hurtigt, så den finder anvendelse så tæt på anvendelsen af frihandelsaftalen som muligt.

Frihandelsaftalens økonomiske fordele er hovedsagelig i EU's favør. Den vil fritage EU-eksportører af industri- og landbrugsvarer for koreanske toldafgifter og spare dem for afgifter på 1,6 mia. EUR om året, og halvdelen af disse gælder allerede fra datoen for aftalens ikrafttræden. De potentielle gevinster fra disse afgiftsbesparelser vil naturligvis blive endnu højere, idet handelen mellem EU og Korea forventes at stige med tiden.

I henhold til en undersøgelse vil frihandelsaftalen forøge handelen med varer og tjenesteydelser med hele 19,1 mia. EUR for EU sammenlignet med 12,8 mia. EUR for Korea. De foreliggende undersøgelser har ikke udpeget sektorer, der vil blive negativt påvirket af frihandelsaftalen, men i tilfælde af alvorlig skade eller trussel herom vil Kommissionen ikke tøve med at iværksætte de beskyttelsesprocedurer, der er indbygget i aftalen. Jeg vil minde Dem om, at vi i tilfælde af en sådan situation, også har mulighed for at anvende støtteforanstaltningerne under Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

Hvad angår intellektuelle ejendomsrettigheder, indeholder frihandelsaftalen ambitiøse forpligtelser, der går videre end WTO's regler. Kommissionen har endvidere omhyggeligt sikret, at intet element i frihandelsaftalen er i strid med EU's eksisterende regelværk.

Med hensyn til betydningen af protokollen om kulturelt samarbejde fastlægger frihandelsaftalen en ramme for deltagelse i en politisk dialog om samarbejde og fremme af udvekslinger i forbindelse med kulturelle aktiviteter. Det er frem for alt en demonstration af EU's forpligtelse til aktivt at fremme UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Med hensyn til oprindelsesregler resulterede forhandlingerne med Sydkorea i en række ændringer, der er i overensstemmelse med den igangværende proces for reform af sådanne regler. Disse ændringer går i retningen af forenkling og gennemfører dermed en specifik anmodning fra Parlamentet. Samtidig opretholdes der strenge regler for alle følsomme sektorer.

Kommissionen har især været opmærksom på at skabe nye muligheder for at få adgang til markedet i Korea for europæisk frugt og europæiske grøntsager. For at opmuntre Korea til at åbne sit marked er EU's indgangspriser blevet ophævet, dog bortset fra de tre mest følsomme produkter: tomater, appelsiner og koreanske citrusfrugter.

Frihandelsaftalen åbner naturligvis også EU's marked for koreanske produkter. For at beskytte vores industri mod importstigninger, der forårsager eller truer med at forvolde skade, indeholder frihandelsaftalen en effektiv beskyttelsesmekanisme.

Denne beskyttelsesklausel kan påberåbes fra frihandelsaftalens ikrafttræden. Kommissionen vil overvåge EU's marked og den koreanske import med det formål at vurdere behovet for at aktivere beskyttelsesklauselen og vil helt sikkert anvende den, hvis betingelserne opfyldes.

Det samme gælder for den særlige bestemmelse om toldgodtgørelse, der kan påberåbes på grundlag af offentligt tilgængelige handelstal om import til og eksport fra Korea.

Jeg er bekendt med visse bekymringer, som navnlig EU's bilindustri har givet udtryk for, med hensyn til bestemmelserne om toldgodtgørelse i frihandelsaftalen, men jeg må understrege, at toldgodtgørelse i øjeblikket tillades og bruges af Korea og af EU-eksportører. Fastholdelsen af den i frihandelsaftalen giver derfor ingen nye fordele. Den aktuelle økonomiske indvirkning af toldgodtgørelse er meget lille, omkring en ottendedel af værdien af de koreanske toldindrømmelser.

Hvad angår biler, viser de tilgængelige undersøgelser, at det udenlandske indhold i koreanske biler svarer til mellem 10 % og 15 %. Hvis det udenlandske indhold stiger markant, vil den særlige klausul om toldgodtgørelse være en effektiv foranstaltning.

Det kan ikke udelukkes, at gennemførelsen af frihandelsaftalen vil foranledige forskellige synspunkter og fortolkninger mellem parterne. For at tage højde for sådanne situationer omfatter frihandelsaftalen en effektiv og hurtig tvistbilæggelsesordning. Kommissionen vil nøje overvåge Koreas opfyldelse af dets forpligtelser og vil ikke tøve med at iværksætte tvistbilæggelsesprocedurer, hvis det er nødvendigt.

Frihandelsaftalen er også banebrydende, når det gælder fremme af miljøbeskyttelse og respekt for arbejdsmarkedsrettigheder, idet den indeholder omfattende forpligtelser med hensyn til en række sociale og miljømæssige standarder. Omfanget af disse forpligtelser er bredere end i andre tilsvarende aftaler. For at sikre, at disse forpligtelser overholdes, fastlægges der i frihandelsaftalen en stærk ramme for overvågningen af deres gennemførelse, som inddrager civilsamfundet, erhvervslivet, fagforeninger og ngo'er.

Endelig kan jeg oplyse, at Korea og EU har drøftet mulige justeringer af tidsplanen for toldafvikling. Disse justeringer ville bl.a. betyde, at produkter, der er kategoriseret under tre og fem år, ville blive underlagt afgiftssænkning på henholdsvis fire og seks år, så afgifterne afskaffes et år senere end oprindeligt planlagt.

Dette er et beskedent offer, når vi taler om vores offensive interesser, idet vi mente, at en sådan justering ville være passende under hensyntagen til visse sektoreres følsomhed. Korea har erklæret sin villighed til at acceptere disse ændringer, hvis begge parter følsomme områder respekteres ligeligt.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Ivo Belet, for PPE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil først ønske Dem held og lykke med Deres nye rolle, hr. kommissær! Vi befinder os i økonomisk usikre tider, men vi ved, at De ikke er bange for dem.

Hvad angår denne frihandelsaftale med Sydkorea, er der, som De siger, uden tvivl mange positive elementer for Europa i aftalen, men for bilindustrien er og bliver det en katastrofal aftale. Hr. Caspary sagde også dette. Se blot på tallene. For hver bil, vi eksporterer til Sydkorea fra Europa, kommer der 15 den anden vej. Vi har i øjeblikket et forhold på 15:1, og det er primært resultatet af ikke-toldmæssige handelshindringer i Sydkorea.

Det er heller ikke tilfældigt, at en producent som General Motors ændrer sin beslutning om at producere en ny lille SUV i Europa, netop på selskabets fabrik i Antwerpen, og i stedet har valgt at flytte hele projektet til Sydkorea. Denne kommende frihandelsaftale med Sydkorea er den direkte årsag til denne beslutning. Jeg tror ikke, vi kan acceptere det og blot feje det ind under tæppet ved at hævde, at den vil gavne mange andre sektorer i Europa.

Vi har efter min mening stadig masser af tid til at tilpasse situationen efter vores bilindustri, og De henviste med rette til beskyttelsesklausulen. Jeg accepterer, at der findes sådanne beskyttelsesklausuler, men vi ønsker først og fremmest, at der gennemføres en grundlæggende analyse af denne aftales indvirkning på bilindustrien. Tallene og tendenserne er alt for alarmerende. Virkeligheden er under alle omstændigheder – og det ved De bedre end jeg – at den amerikanske regering i øjeblikket forhandler med Sydkorea om lignende tilpasninger af en tilsvarende aftale, som de har.

De må ikke glemme, at bilindustrien stadig er Europas vigtigste industrielle sektor. Vi taler om frygtelig mange arbejdspladser her, som i øjeblikket er under alvorligt pres. Vi må ikke tillade, at flere arbejdspladser bringes i fare, og vi anmoder Dem derfor indtrængende om at indføre yderligere garantier i denne aftale.

David Martin, for S&D-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Denne frihandelsaftale med Korea er efter min mening vigtig af tre grunde. For det første er det, som kommissæren sagde, en win-win-aftale for både den koreanske økonomi og EU's økonomi. Den er god for forbrugerne, den er god for beskæftigelsen, og den kan, som kommissæren korrekt sagde, føje 19 mia. til vores handel med Korea.

I lyset af den forhandling, vi netop har haft, sætter den for det andet et meget positivt eksempel under den nuværende globale finanskrisen. Hvis to store økonomier som EU's og Koreas kan nå til enighed om en frihandelsaftale, vil det motivere andre partnere. Japan viser f.eks. meget større interesse for økonomiske forbindelser med EU end for blot et par år siden, og det skyldes til dels aftalen med Korea.

Pludselig oplever koreanerne på den anden side, at USA kommer tilbage og banker på deres dør for igen at få gang i KORUS-aftalen.

For det tredje er den – af mere snæver interesse, men jeg håber, medlemmerne af Parlamentet vil være opmærksomme på dette – vigtig for Parlamentet, fordi mange af de krav, vi fremsatte i min betænkning, er blevet opfyldt af Kommissionen. Tiden tillader ikke, at jeg kommer ind på dem alle, men jeg vil komme med tre eller fire eksempler.

Vi anførte i min betænkning for det første, at vi havde brug for meget bedre adgang til det koreanske landbrugsmarked. De koreanske landbrugsafgifter vil nu blive reduceret med 75 % i løbet af de første syv år af denne aftale. Vi ønskede at beskytte vores geografiske betegnelser. Vores whisky, vores champagne, vores vin, vores skinker osv. vil nu være beskyttet i Korea som resultat af denne aftale. Og dette er ikke, som en af mine kolleger sagde, uden betydning. Der sælges i forvejen skotsk whisky til en værdi af 1 37 mio. GBP om året til det koreanske marked, så med denne aftale kan der ske en betydelig stigning.

Vi krævede, at ikketoldmæssige hindringer skulle fjernes, og dette vil være af særlig fordel for bilindustrien. Vi ønskede forbedret handel med miljøvenlige produkter. Under denne aftale vil handelen med miljøvenlige varer og tjenesteydelser efter tre år have praktisk talt afgiftsfri adgang til det koreanske marked, og deres miljøvenlige varer og tjenesteydelser vil have afgiftsfri adgang til vores marked.

Parlamentet anmodede om forbedrede sociale og miljømæssige standarder. Korea har altså siden paraferingen af aftalen underskrevet fire ILO-konventioner, og de vil etablere et forum for handel og bæredygtig udvikling som resultat af denne aftale, hvilket vil give de civile partnere i Korea mulighed for at sikre, at den øgede markedsåbning ledsages af forbedrede arbejdsmarkeds- og miljøstandarder.

Alt dette ønskede Parlamentet. Det vil være latterligt og trodsigt, hvis vi vender dem ryggen, efter at vi har opnået dem.

Er dette en perfekt aftale? Nej, naturligvis ikke. Er der ting i den, som efter min mening ikke burde være der? Ja, naturligvis, men forhandlinger betyder, at man må give noget for noget, men er det som helhed en god aftale for Europa? Ja. Er det en god aftale for Korea? Ja. Er det potentielt en god aftale for verdensøkonomien? Ja. Så burde vi ikke tøve. Vi burde komme i gang og underskrive den.

Niccolò Rinaldi, for ALDE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Dette er et klassisk emne, hvor de europæiske institutioner sætter deres ry på spil blandt erhvervsfolk, arbejdstagere og europæiske forbrugere.

En frihandelsaftale er altid en god nyhed, en hjørnesten for verdens velstand, især når den repræsenterer den første vellykkede bilaterale handelspolitik for EU efter flere års skuffelser. Måske har der netop af denne grund dog været en vis mængde hastværk med hensyn til indgåelse af aftalen. Det virker næsten, som om Kommissionen var fristet til at indgå aftalen for enhver pris.

Selv om toldgodtgørelse er acceptabel for WTO, selv om den allerede praktiseres, er den for os i Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa i realiteten en eksportstøtte, og en lempelse af oprindelsesreglerne er et tilbageskridt, hvad angår gennemsigtighed. Disse to principper vil snart danne præcedens for vores andre handelspartnere. Vi ved, at Kommissionen har gennemtrumfet hårde betingelser, men sagt med et koreansk ordsprog så kan selv den bedste fejle.

Vi har ofte hørt, at Kommissionen mister sin evne til at beskytte producenternes, arbejdstagernes og forbrugernes legitime interesser, og noget er bestemt gået galt med dens kommunikation med begge sider af industrien i en forhandling, der nogle gange er blevet kritiseret for sin mangel på gennemsigtighed.

Alle europæiske borgere forventer, at vi alle, Kommissionen og Parlamentet, udviser politisk forståelse. Det går ikke godt for den europæiske industri, og det tjener intet formål, at visse medlemsstater giver statsstøtte til bilindustrien, hvilket jeg i øvrigt er fuldstændig imod. Med denne aftale risikerer vi på den anden side at indføre støtte til koreansk eksport.

Vi ved alle, at disse aftaler er komplicerede, og at der også er mange fordele at glæde sig over. Det gælder f.eks. afskaffelsen af koreanske toldafgifter, anerkendelsen af europæiske certificeringer, nye muligheder for europæiske tjenesteydelser og beskyttelse af geografiske betegnelser. Bl.a. af denne grund har jeg ikke lyst til at følge USA's eksempel, hvor en aftale med Korea har afventet ratificering i årevis, og hvor nogle endda ønsker at genåbne kapitlet om bilindustrien.

Kommissionen kræver, at aftalens tekst udgør en del af en samlet pakke bestående af tre dokumenter, nemlig frihandelsaftalen, der skal ratificeres, gennemførelsesforanstaltningerne, navnlig med hensyn til toldgodtgørelse, og forordningen om beskyttelsesklausulen. Om muligt ville jeg tilføje muligheden for adgang til Fonden for Tilpasning til Globaliseringen for områder, der evt. berøres af denne aftale.

Vi ønsker at se alle dokumenterne sammen, og vi mener frem for alt, at vi under den almindelige lovgivningsprocedure, der er fastlagt i Lissabontraktaten, skal udelukke enhver form for foreløbig aftale, som vi er imod, fordi vi ønsker at samarbejde.

Yannick Jadot, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Som kommissæren sagde, er denne aftale banebrydende. Der er banebrydende, men ikke nødvendigvis på den måde, vi taler om den. Måske ser vi i resultatet af forhandlingerne for første gang, at der er tabere, hvilket må forventes, men inden for rammerne af handelsforhandlinger med tredjelande. Det er ikke inden for rammerne af Lissabonstrategien, det er ikke inden for rammerne af en industripolitik, at det blev besluttet, hvem der i Europa vil tabe i et åbent handelsforhold.

Denne aftale er for det andet banebrydende, fordi det i handelsforhandlinger normalt er landbrugssektoren, der er imod, og industrisektorerne, der er tilfredse. I dette tilfælde oplever vi, at det modsatte er tilfældet. For første gang er det bogstavelig talt de største industrisektorer, der klager over de beslutninger, der træffes af Europa.

For det tredje er aftalen banebrydende, fordi der omtales en reduktion på 1,6 mia. EUR i afgifter, som vi vil få gavn af på det koreanske marked. Men hvad betyder disse tal? Jeg er valgt i den vestlige region i Frankrig, mere specifikt i Bretagne. Hvis De har været i Bretagne, ved De, at grønlager og grundvandsforurening er et enormt problem på grund af intensivning af svinedriften, hr. De Gucht!

Nu får vi at vide, at vi skal tjene et lille beløb på svin ved at handle med Sydkorea. Virkeligheden i den region, jeg repræsenterer, er, at intensivningen af svinedrift resulterer i tab af arbejdspladser, tab af merværdi og tab af turisme, og derfor er vi i min region denne aftales tabere. Måske vil befolkningerne i Deres overordnede beregninger opnå gevinst ved aftalen, men i en region som min vil befolkningen tabe.

Endelig er aftalen banebrydende, fordi der for første gang er brug for en miljømæssig undtagelse. Vi får hele tiden at vide, at Europa er den ubestridelige og ubestridte leder i kampen mod de globale klimaændringer. Virkeligheden er, at vi er reduceret til at forhandle undtagelser med Sydkorea vedrørende CO₂-emissioner fra biler, fordi bilindustriens lobby har været meget magtfuld i Europa, når det drejer sig om at skubbe tidsfristerne for indførelse af begrænsninger for CO₂-emissioner, og fordi den nu er nødt til at opnå undtagelser i udlandet.

Når vi taler om en industriel strategi, en strategi for vores virksomheder og valget af økonomi, er det er derfor tydeligt, at Europa tåler denne aftale snarere end former den. De nævnte Lissabonstrategien, den grønne økonomi og innovation. Jeg kan ikke se, hvordan disse ting stimuleres af denne aftale.

Endelig har De ofte en afbalanceret tilgang til drøftelsen af spørgsmål, men så snart man begynder at tale om afgifter, så lige pludselig ... Hvad angår den CO₂-afgift ved grænserne, der blev nævnt under Deres høring, og nu Tobin-skatten, vil jeg vædde med Dem, om, at Kommissionen inden udgangen af Deres mandat vil være nødt til at udtale sig klart om Tobin-skatten, fordi den nu grundlæggende er et instrument til regulering af de finansielle markeder.

James Nicholson, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først benytte lejligheden til at byde kommissæren velkommen til hans nye embede. Jeg håber, De får en meget vellykket embedsperiode, hr. kommissær! Jeg vil også sige, at det er godt, at vi har denne forhandling her i aften, så vi kan få tingene ud i lyset.

Sandheden er, at forhandlingerne har været lange og langtrukne, og jeg glæder mig bestemt over kommissærens bemærkning om, at han håber, dette meget snart finder sin afslutning.

Der vil være enorme fordele for både Europa og Korea ved underskrivelsen af denne aftale. Jeg ved, at der er betænkeligheder, og jeg har lyttet til dem. Vi har hørt dem her i aften om bilindustrien. Men hvis vi skal sætte vores lid til bilindustrien – og vi vil forsvare den fuldt ud – så tror jeg, vi vælger det forkerte særområde at gøre det i, og General Motors ville bestemt ikke være den vigtigste i mit område efter min opfattelse.

Jeg deler disse betænkeligheder, og jeg deler nogle af de reelle betænkeligheder, som mange mennesker har, og jeg kan forstå dem. Men jeg mener, at mulighederne opvejer bekymringerne, og jeg tror ikke, vi vil opnå noget, hvis vi bliver ved med at være forbeholdne.

Vi skal derfor se på mulighederne og gribe dem og ikke på de negative ting. Vi må ikke glemme, at denne aftale også rummer et politisk element, fordi der nord for Sydkorea er en meget aggressiv fjende, og vi udsender efter min mening også et budskab om, hvem vi støtter.

Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at nedbryde de hindringer, der findes i netop den region. Aftalen vil vise vores støtte til fremskridt.

Jeg har haft lejlighed til at besøge landet, og jeg ved, at befolkningen i området i høj grad ønsker at gå fremad og være progressiv. Der er klar og synlig gensidig støtte mellem nord og syd, når man besøger et område som Kaesong. Dette er en fantastisk mulighed for os til at komme videre.

Jeg har et enkelt spørgsmål til Kommissionen. Hvilken kommentar har den for det første til bestemmelsen om tvistbilæggelsesordningen, og hvordan vil den fungere i praksis? Hvordan kan vi konkret udnytte denne mekanisme i tilfælde af alvorlig markedsforstyrrelse?

João Ferreira, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand, hr. kommissær! Vi har fordømt de katastrofale følger af liberaliseringen af den globale økonomi for mange sektorer i økonomien, navnlig i de medlemsstater og regioner, som er mest afhængige af disse sektorer. Vi taler om ødelæggelse af produktionsaktiviteter og arbejdspladser, en alvorlig indvirkning på kapaciteten til at skabe og distribuere velstand, stigende afhængighed af udenlandske markeder og kroniske og voksende skævheder inden for handelen. Kort sagt et økonomisk og socialt sammenbrud.

Vi taler også om angrebene mod arbejdstagernes rettigheder, social dumping og ruineren af millioner af små producenter og mange små og mellemstore virksomheder. Det er konsekvenserne af den gradvise liberalisering af den internationale handel, som dens fortalere ikke kan ignorere. Jeg minder her om beklædnings- og tekstilindustrien, som er særlig ramt af denne aftale, og en undersøgelse gennemført af Generaldirektoratet for Beskæftigelse og Eurofund, som præsenterede scenarier, der forudsagde et tab af 20-25 % af arbejdspladserne i EU inden 2020, mens et andet scenarie forudsagde, at vi ville miste 50 % af arbejdspladserne i denne sektor. Jeg minder dog også om sektorer, som f.eks. elektronik- og komponentfremstillingsindustrien i bilsektoren, som allerede er nævnt her. Disse klager giver anledning til spørgsmål, som stadig ikke er blevet besvaret.

Hvilke foranstaltninger vil der blive iværksat for at beskytte disse sektorer, som gør mere end blot at mildne virkningerne af tabene af arbejdspladser? Hvilke forsvarsmekanismer og beskyttelsesforanstaltninger findes der mod aggressive eksporter? Hvornår og hvordan vil vi effektivt få mulighed for at håndtere udflytningen af virksomheder? I henhold til forslaget fra denne gruppe vil budgettet for 2010 indeholde en ny budgetpost til foranstaltninger inden for tekstil- og skoindustrien og etablering af et fællesskabsprogram for denne sektor. Hvilke centrale elementer indeholder dette program?

Fair økonomiske forbindelser skal etableres omgående. Disse skal tjene befolkningerne og deres lande i stedet for bestemte økonomiske grupper eller dem, der finansierer EU. Det har været nødvendigt for fremtiden at forsvare hvert lands ret til at producere på en bæredygtig måde på grundlag af et nyt økonomisk, socialt, energiorienteret og miljøvenligt rationale, som den neoliberale model ikke kan sikre og endda gør umulig.

Anna Rosbach, for EFD-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Jeg har det ikke lige som min forgænger. Jeg byder faktisk frihandelsaftalen med Sydkorea velkommen. For mig at se er det i EU's klare interesse at knytte de demokratiske lande i Asien, herunder Sydkorea, så tæt til Europa som muligt.

I lang tid var der på grund af protektionismen en ubalance i handelen mellem Europa og Sydkorea, mellem et EU med frihandel og Sydkorea med protektionisme. Sydkorea var for få årtier siden et landbrugssamfund, og det har udviklet sig hurtigt til et industrisamfund med en urbaniseringsgrad på 81 % til følge. Landet er nu verdens ellefte største økonomi og EU's fjerde største handelspartner.

Sydkorea er en vigtig allieret i et strategisk vigtigt område. Ifølge prognosen vil landet indtage en endnu mere dominerende position inden for højteknologisektoren om et årti.

Sydkorea må konkurrere med den økonomiske og militære gigant i nord, Kina, som i øvrigt samtidig er landets største samhandelspartner. I konkurrencemæssig henseende råder Kina over næsten udtømmelige ressourcer i form af billig arbejdskraft. Derfor er Kina landets største handelsmæssige konkurrent. EU kan

ved at stille kvalitetskrav til Sydkorea gøre landets varer bedre egnede til eksport til USA og Europa, langt bedre end de kinesiske, og det er vi vel egentlig alle sammen interesserede i, at de er.

Den foreliggende frihandelsaftale vil som fremført her i salen afskaffe en toldværdi på 1,6 mia. EUR årligt. Det er måske alt sammen meget godt, men for mig er spørgsmålet dog, om det sydkoreanske erhvervsliv er blevet liberaliseret i tilstrækkelig grad, og om køreplanen for frihandelsaftalen kan overholdes henset til det faktum, at Sydkorea stadig yder ekstraordinær støtte til visse brancher såsom medicinal- og elektronikbranchen.

Peter Šťastný (PPE). – (EN) Hr. formand! I de sidste par måneder har EU oplevet adskillige ændringer og omvæltninger. Vi har haft tre kommissærer for international handel, to formænd for Rådet og Lissabontraktaten.

I den periode har jeg drøftet behovet for at finjustere frihandelsaftalen mellem Sydkorea og EU med topembedsmænd med henblik på at få dybt utilfredse industrier, navnlig EU's bilindustri, med om bord.

De stærkeste argumenter gjaldt primært beskyttelse mod toldgodtgørelse og ikketoldmæssige hindringer. Når den nye kommissær som svar på mit spørgsmål under høringen sagde, at toldgodtgørelse skulle undersøges nærmere, blev jeg optimistisk. Selv USA har skrinlagt sin frihandelsaftale med Sydkorea delvist på grund af lignende indvendinger fra bilindustrien.

Dette er den første større frihandelsaftale. Det er en skabelon. Vi skal gøre det rigtigt. Der skal være ens vilkår for begge parter. Misforstå mig ikke. Jeg er en ihærdig fortalere for frihandelsaftaler. Jeg er klar over deres positive indvirkning på BNP og beskæftigelsen, men vi skal også være klar over, at fordelene vil svinde ind og vil i værste fald endda blive negative, hvis de konkurrencemæssige fordele er ensidige.

Arbejdstagerne i EU fortjener bedre. Måske vi skulle vende os mod vores transatlantiske partner og sammen kræve mindre justeringer, der i det mindste ville tilfredsstille disse gigantindustrier, så nye frihandelsaftaler kan træde i kraft så hurtigt som muligt. Det vil altid være nogle utilfredse elementer, men alt i alt skal frihandelsaftaler være gavnlige på borgerne på begge sider. Det er mit ansvar at overvåge situationen og sikre, at mine vælgere og EU's borgere får en retfærdig aftale.

Kader Arif (S&D). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Allerede i september drøftede vi på plenarmødet frihandelsaftalen mellem EU og Korea. Der var allerede mange af os, der udtrykte frygt for de negative konsekvenser af denne aftale, navnlig med hensyn til bilindustrien. Vi troede ikke, at begivenhederne så hurtigt ville vise, at vi havde ret.

Den 21. januar annoncerede Opel lukningen af sit anlæg i Anvers, idet produktionsaktiviteterne nu flyttes til Sydkorea. Skal vi tro, at denne beslutning ikke på nogen måde hænger sammen med den frihandelsaftale, der netop er blevet forhandlet? Jeg kan se en sammenhæng her. I denne periode med økonomisk krise, hvor arbejdstagerne er de første til at betale for finansmændenes fejl, har Kommissionen mere end nogensinde før pligt til at overveje konsekvenserne af de aftaler, den forhandler, for beskæftigelsen.

Vi kan ikke længere give et simpelt svar til de arbejdstagere, som vil have meget vanskeligt ved at finde andet arbejde, hvilket vi udmærket ved. Vi kan ikke sige til dem, at der i international handel er vindere og tabere, og at de desværre er dem, der ofres, og at vi ikke kan gøre noget ved det.

Vi forventer svar fra Kommissionen i dag. Vi ønsker først og fremmest at vide, om Kommissionens generaldirektorat har analyseret aftalens indvirkning på beskæftigelsen i Europa, for jeg må sige, at det tal, der så grådigt blev nævnt, nemlig overskuddet på 19 mia. EUR, som de europæiske eksportører forventes at tjene, ikke overbeviser os. Hvor kommer dette tal fra? Hvilke undersøgelser er det baseret på? Hvis vi ser bort fra de forventede positive virkninger, er de negative virkninger så blevet taget i betragtning?

Kommissionen har udarbejdet et forslag til en forordning om gennemførelsen af beskyttelsesklausulen i denne aftale. Disse bestemmelser vedrører navnlig toldgodtgørelse, en fordel, som aldrig tidligere er blevet indrømmet – end ikke til vores handelspartnere i udviklingslandene. De fremsatte forslag omhandler komplicerede procedurer for påberåbelse og håndhævelse af beskyttelsesklausulen.

Jeg er dog rolig, fordi Parlamentet for første gang nogensinde kan udtrykke sin holdning til teksten under den almindelige lovgivningsprocedure. Jeg vil dog understrege, at Europas beskæftigelsesproblem ikke kan løses med palliative foranstaltninger, der iværksættes fra sag til sag. Derfor opfordrer jeg sammen med min gruppe til, at der langt om længe udformes en reel europæisk industripolitik, en politik, som repræsenterer en ægte strategi for vores industriers fremtid.

I lyset af den økonomiske krise og intensiveret global konkurrence skal denne industripolitik koordineres effektivt med den fælles handelspolitik, så vores frihandelsaftaler ikke fører til afskedigelser i Europa.

Et andet forhold, som vi forventer afklaret, er protokollen om kulturelt samarbejde i aftalen. Flere medlemsstater har reageret meget skarpt på de forhandlinger, der er indledt med Korea, et land, som ikke har ratificeret UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Jeg fordømmer selve princippet om at indlede forhandlinger om dette emne, og jeg mener, at kulturelle spørgsmål skal behandles adskilt fra handelsforhandlinger og overlades til kommissæren for kulturelle anliggender for at forhindre, at dette spørgsmål bliver et forhandlingspunkt under samme overskrift som almindelige varer eller tjenesteydelser.

Endelig ved kommissæren, hvor vigtigt det er for medlemmer af Parlamentet at være fuldt orienterede om de igangværende forhandlinger og at blive inddraget i alle faser, herunder fra det punkt, hvor forhandlingsmandatet defineres. Hvis vi ser bort fra vores forskelle med hensyn til tilgang, vil jeg gerne understrege, at bedre forudgående høring af Parlamentet ville have gjort det nemmere for os at forstå den strategi, der forfølges.

Jeg er derfor sikker på, at jeg kan regne med, at De og Deres Kommission vil støtte os i vores fremtidige arbejde, hvor vi hver især handler inden for vores ansvarsområde, men altid til gavn for en handelspolitik, der tydeligvis har et mere europæisk omfang, men som frem for alt er mere retfærdig.

Formanden. – Tak hr. Arif, men tolkene har stadig problemer med at følge med Dem. De bliver ved med at signalere til mig, at de ikke kan følge med Dem. Det er godt nok at holde en lang tale, meget længere end taletiden tillader, men den tolkes ikke.

Derfor kan kun De og de fransktalende medlemmer af Parlamentet følge med i det, De siger.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Hr. formand! I henhold til den catalanske og europæiske bilindustri er forslaget til en frihandelsaftale mellem EU og Sydkorea uretfærdigt og ubalanceret.

Denne industri og også den europæiske tekstilindustri har udtrykt bekymring over specifikke punkter, f.eks. toldgodtgørelsesordningen og beskyttelsesklausulen. Også den europæiske sammenslutning af fagforeninger har kritiseret denne frihandelsaftale. Sydkorea har ikke ratificeret nogen af ILO's grundlæggende konventioner. Sydkorea bliver ved med at undertrykke fagforeningernes rettigheder.

Vi ved endvidere, at der i forbindelse med denne frihandelsaftale med Sydkorea var en klar splittelse blandt medlemmerne af Kommissionen og også blandt Kommissionens tjenestegrene, navnlig Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion og Generaldirektoratet for Handel, hvad angår toldgodtgørelsesordningen.

I henhold til Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion skaber toldgodtgørelsesordningen en økonomisk skævvridning, da den faktisk er en eksportstøtte. Dette vil give den koreanske industri en klar konkurrencemæssig fordel i forhold til den europæiske industri i EU.

Det koreanske agentur til fremme af handel har beregnet, at denne fordel udgør mindst 1 300 EUR pr. bil. Mener den nye Kommission derfor, at denne frihandelsaftale er en fair handelsaftale? Vil den nye Kommission forelægge en udførlig og opdateret konsekvensanalyse og vurdering af denne toldgodtgørelsesordning for Parlamentet?

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Hr. formand! Vi drøfter i dag en meget vigtig aftale, som vil blive en model for aftaler med andre lande i Fjernøsten, så der er behov for omhyggelig overvejelse og analyse. Vi må ikke blive presset til at handle for hurtigt. Jeg støtter fri konkurrence og mener, at dens betydning for stabiliseringen af den politiske situation og for den økonomiske udvikling er uimodsigelig, men det skal være konkurrence, som er afbalanceret, og som er baseret på konkurrence mellem teknologier eller produktionsomkostninger for produkter, men ikke på instrumenter, som f.eks. toldgodtgørelse, som indgår i aftalen og helt ærlig kun tjener den ene parts interesser.

Vi har en økonomisk krise, og vi skal i dag være særlig opmærksomme på situationen i Europa. Vi bærer et særligt ansvar for den europæiske industris fremtid. Dette handler ikke kun om bilindustrien, men også om elektronik- og tekstilindustrien. Adskillige brancher, herunder mange i Polen, klager over denne aftale. Jeg er derfor overbevist om, at vi skal gøre følgende. Vi skal for det første være sikre på aftalens virkninger, og til det formål skal vi samarbejde med de industrier, der har udtrykt betænkeligheder ved aftalen, og ikke kun

med de industrier, der tror, de vil vinde ved aftalen. Jeg forventer, at Kommissionen udarbejder en meget grundig analyse af konsekvenserne af denne aftales gennemførelse. Vi skal for det andet nøje undersøge beskyttelsesforanstaltningerne, og hvordan de skal opbygges, så aftalen bliver fordelagtig for begge parter og ikke kun for Sydkorea. Vi kan for det tredje ikke indføre denne aftale foreløbigt, før Parlamentet er sikker på, at den rent faktisk er fordelagtig for alle lande i EU og ikke giver den koreanske industri en uberettiget fordel.

Vital Moreira (S&D). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne stille to spørgsmål om betydningen af denne aftale for EU's handelspolitikker til kommissæren med ansvar for handel. Siden lanceringen af strategien for det globale Europa i 2006, som har til formål at styrke den internationale handels rolle i EU's økonomiske strategi, er dette den første og eneste frihandelsaftale, som er blevet forhandlet, men som endnu ikke er blevet ratificeret, hvor handelspartnerskabet har været betydeligt.

Hvordan ser Kommissionen sin egen rolle og de beskudne resultater, der er opnået, hvad angår målsætningerne i strategien for det globale Europa? Mener Kommissionen, at troværdigheden af dens handelspolitik er på spil i denne aftale, og at denne troværdighed også afhænger af Parlamentets ratificering og godkendelse af aftalen?

Denne aftale involverer for det andet kun ét land, så det er en bilateral aftale. Vi ved, at den ambitiøse multilaterale handelsaftale inden for Verdenshandelsorganisationen står i stampe uden umiddelbar udsigt til fremskridt. De forskellige regionale aftaler, som EU har foreslået, er mislykkedes næsten overalt eller har tydeligvis ingen reelle fremtidsudsigter. For at opsummere betyder dette så, at denne bilaterale aftale er vidnesbyrd for EU's fejlslagne investeringer i bilaterale og regionale aftaler, og at vi herefter vil være dømt til bilateralisme?

Pablo Zalba Bidegain (PPE). – (ES) Hr. formand, hr. kommissær! Holdningen i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) er meget klar, hvad angår EU's handelspolitik. Vi er stærke tilhængere af fri handel, og det er bestemt afgørende, at Europa bliver ved med at forhandle handelsaftaler med andre lande, fordi de skaber nye muligheder for europæiske virksomheder, dvs. nye arbejdspladser, som vi har stort behov for under den aktuelle alvorlige økonomiske krise.

Jeg synes særdeles godt om kommissærens bemærkninger, fordi jeg også mener, at det er vigtigt, at disse aftaler indeholder tilstrækkelige garantier til at undgå indgåelsen af aftaler, som er ubalancerede og uretfærdige for den europæiske industri.

Aftalen med Sydkorea er blevet fremlagt af Kommissionen som den første i en ny generation af mere ambitiøse handelsaftaler for Europa, og derfor er denne aftale så vigtig. Det handler ikke om, hvorvidt det er et lille land eller ej. Det handler om ikke at svække vores forhandlingsposition i fremtidige aftaler med meget større lande.

Vi er derfor ikke imod frihandelsaftalen med Sydkorea, men vi ønsker en grundigere undersøgelse af visse bestemmelser, der efter vores mening skaber uretfærdige konkurrencebetingelser for bestemte europæiske industrisektorer og giver koreanske producenter en uretfærdig fordel.

Jeg vil opfordre kommissæren til tydeligt at forklare, hvorfor beskyttelsesklausulen om toldgodtgørelse først træder i kraft om fem år. Sidst jeg talte med Dem, sagde De, at det var, fordi afgifterne på køretøjer også ville blive afviklet efter fem år.

I henhold til aftalen afvikles afgifterne for køretøjer, der vejer mere end 5 t, efter fem år. For køretøjer, der vejer mindre end 5 t, dvs. alle standardkøretøjer, afvikles afgiften på 10 % om tre år. Hvad er grunden til denne tidsforskel på to år?

Jeg vil også gerne have flere detaljer om de opdateringer af dette aspekt, som De nævnte. Hvad er formålet med at korrigere disse problemer efterfølgende, når hele grunden til at indføre en beskyttelsesklausul er at imødegå eventuelle negative konsekvenser?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Hr. formand! EU bør kun indgå frihandelsaftaler med lande, der viser fuld respekt for menneskerettighederne. Det er afgørende for mig, at ILO's grundlæggende arbejdsstandarder gennemføres og frem for alt overholdes. Arbejdsmarkedsbestemmelserne i aftalen er gode, men de går ikke vidt nok. Der har navnlig i de seneste måneder været tilfælde i Korea, hvor der er sket grundlæggende brud på fagforeningsrettighederne, f.eks. retten til kollektive overenskomster og retten til organisationsfrihed. Under hele forhandlingsprocessen har de europæiske fagforeninger og navnlig fagforeningerne inden for metalindustrien fremhævet disse tilfælde, navnlig med hensyn til de problemer, der forventes i bilindustrien.

Tilfældet med Opel i Antwerpen er blevet nævnt flere gange. Jeg vil gentage, at aktiviteterne ikke kun er blevet flyttet på grund af overkapacitet, som ledelsen gentagne gange har påstået, men primært for at overflytte produktionen til Sydkorea. Hvem får gavn af dette? Er det muligt, at dette er en forhåndsvirkning af frihandelsaftalen?

En anden sektor med problemer, der ikke har været så meget i fokus, er skibsværftsindustrien. I sin tiårsplan, som er en del af en statslig lov, har Korea gjort det til en målsætning at sikre, at mere end 90 % af de virksomheder, der forsyner den koreanske skibsværftsindustri, har base i Korea. Det gør situationen for de europæiske konkurrenter og navnlig for arbejdstagerne i industrien meget vanskelig.

(Spørgsmål i medfør af forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Hr. formand! fru Regner! Tak for denne mulighed. De henviste til situationen med Opel i Antwerpen. Jeg vil gerne spørge, om De er enig med mig i, at Opel har været i alvorlige finansielle vanskeligheder i flere måneder, at virksomheden kunne producere langt flere biler, end den aktuelt gør, og at Opels dårlige økonomiske situation ikke kan skyldes en frihandelsaftale, som endnu ikke er trådt i kraft.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Hr. formand! Det er selvfølgelig korrekt, at der er alvorlige økonomiske problemer. Det er i høj grad tilfældet. Der foreligger en delta-aftale, som virksomhedens ledelse og navnlig hr. Reilly, ikke har overholdt. I henhold til denne aftales betingelser fik Opels anlæg i Antwerpen garanti for, at SUV'er ville blive produceret der. Disse biler fremstilles nu ikke i Antwerpen, men i Sydkorea. Så vidt jeg opfatter det, er dette ganske enkelt en overflytning af eksisterende aktiviteter fra Opel i Antwerpen til Sydkorea.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. De Gucht! Jeg har tre spørgsmål til kommissæren. Mit første spørgsmål vedrører retfærdige konkurrencevilkår. Den kendsgerning, at arbejdstagernes rettigheder i Sydkorea er begrænsede, betyder, at der er uretfærdige konkurrencevilkår, som omfatter spørgsmålet om strejkeret. Paragraf 314 i den sydkoreanske straffelov henviser til forstyrrelse af driften som en forbrydelse. Denne bestemmelse bruges til at forhindre strejker og begrænse fagforeningernes rettigheder, f.eks. i tilfældet med Ssangyong. Jeg vil gerne vide, hvorfor vi indgår frihandelsaftaler med lande, som f.eks. Sydkorea og Colombia, der har de fleste problemer med ILO's standarder. Mit første spørgsmål er derfor: Hvordan vil De bruge frihandelsaftalen til at sikre, at der ikke hersker uretfærdige konkurrencevilkår i Sydkorea som følge af begrænsningerne af arbejdstagernes rettigheder?

Mit andet spørgsmål vedrører problemerne i bilindustrien, som flere andre talere også har omtalt. Det er her meget vigtigt, at der er fornuftige beskyttelsesklausuler. Der foreligger i øjeblikket beskyttelsesklausuler for alvorlige markedsforstyrrelser og for toldgodtgørelsesordningen. Jeg kan ikke helt forstå dette. Måske kommissæren kan forklare beskyttelsesklausulerne for mig i enkle vendinger. Jeg vil især gerne vide, hvem der kan udløse dem, og hvornår.

Mit tredje spørgsmål vedrører det nye kontraktlige grundlag for vores samarbejde, der blev indført ved Lissabonkontraktaten. Dette omfatter godkendelse af beskyttelsesklausuler og gennemførelse som en del af den fælles beslutningsprocedure. Kan De garantere, at frihandelsaftalen først vil træde i kraft, når Parlamentet har godkendt denne procedure, og først når Parlamentet har udøvet sine rettigheder og vedtaget beskyttelsesklausulerne?

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg er sikker på, at De er enig med mig i, at frihandelsaftaler ikke indgås af ideologiske årsager, men fordi vi ved, hvilken betydning de har for samfundet, både socialt og økonomisk. De henviste selv til en række konsekvensanalyser, men jeg har aldrig læst en konsekvensanalyse, der sektor for sektor fastlægger, hvad konsekvenserne er beskæftigelsen.

Mange talere har allerede nævnt bilindustrien. Både jeg og min hjemlige region, men også stadig i en vis grad kommissærens region, har i mellemtiden opdaget, hvad konsekvenserne er. Opels bilfabrik i Antwerpen lukkes, og fagforeningerne der – og de mennesker, der har arbejdet der i årevis – er helt sikre på, at denne handelsaftale er en vigtig del af Opels meget omtalte forretningsplan, en plan, som vi simpelthen ikke kan få at se, og som er kernen i beslutningen om ikke at producere SUV'er i Antwerpen.

Jeg har to spørgsmål til Dem om dette. Ved De, hvilke konsekvenser denne aftale har for beskæftigelsen i hver økonomisk sektor? Hvis ikke, er De så parat til – og jeg vil her lægge pres på Dem – at få udført en konsekvensanalyse af dette med henblik på at sikre, at vi i Parlamentet har de oplysninger, vi skal bruge, når vi i sidste ende skal give vores samtykke? Mit andet spørgsmål er, om De i fremtiden – idet dette jo er begyndelsen af Deres embedsperiode – løbende vil gennemføre sådanne konsekvensanalyser på det sociale plan?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Hr. formand! Jeg hilser denne handelsaftale mellem EU og Sydkorea velkommen.

(EN) Ved velkomsten af aftalen vil jeg dog sige, at der i alle aftaler af denne art er vindere og tabere. Desværre er Foreningen af Europæiske Automobilfabrikanter tilsyneladende blevet udpeget som taberen, men jeg vil sige, at den firdobbelte stigning i efterspørgslen efter biler, der som minimum forventes i de næste 20 eller 30 år, må repræsentere en mulighed.

Men det overordnede resultat, som kommissæren påpegede, på 19,1 mia. EUR i EU's favør og 12,5 mia. EUR i Sydkoreas favør er en god aftale efter min opfattelse. Hvis det var omvendt, ville vi have anledning til bekymring. Vi må ikke undervurdere den politiske betydning af, at Sydkorea psykologisk rækker hånden ud over havene til Asien – noget, som er meget vigtigt for dem – og også vores genoprettelse af vores position i verden, som blev noget undermineret i København.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Denne aftale med Korea er den første, der reelt gennemfører strategien for det globale Europa som en vigtig aftale, og den bør derfor være særlig eksemplarisk, fordi den vil danne præcedens.

Vi bemærker dog for det første, at der er et problem med de oplysninger, som forelægges Parlamentet, navnlig med hensyn til beskyttelsesklausulerne, derefter et problem med den anvendte metode, fordi vi har allerede fået oplyst, at det vil være muligt at gennemføre foreløbige bestemmelser eller midlertidigt gennemføre aftalen uden at vente på Parlamentets godkendelse, og endelig et problem med klarheden og gennemsigtigheden af handelsrammen – dette blev nævnt af hr. Rinaldi – da vi faktisk via toldgodtgørelsesordningen kan ende med at indirekte at indgå en aftale med Kina. Vi skal især være tydelige, når det drejer sig om disse frihandelsaftaler.

Der er desuden et overensstemmelsesproblem, hvad angår målet om at udvikle sociale og miljømæssige standarder. Når vi taler om overensstemmelse med sociale standarder, er vi f.eks. langt fra det, som USA har forhandlet sig frem til i sin aftale med Korea.

Til sidst vil jeg for at være ærlig sige, at i betragtning af den økonomiske situation, vi befinder os i, med en bilindustri ...

(Formanden afbrød taleren)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har et supplerende spørgsmål til kommissæren. Vi kan forstå, at vi ikke har en klar ramme, hvad angår proceduren for de nationale parlaments ratificering, men med hvilket flertal skal denne aftale vedtages i Rådet? Er det et kvalificeret flertal eller et enstemmigt flertal? Der er noget andet, jeg ikke har forstået, og jeg tror, der er vigtigt at forstå dette aspekt af det retlige grundlag.

Jeg vil tilføje, at jeg er blevet overrasket over tonen i denne forhandling. Jeg har hørt mange bekymrede stemmer, og jeg opfordrer derfor Kommissionen til, at vi samarbejder. Jeg er sikker på, at kommissæren vil yde en fremragende indsats, men med et andet koreansk ordsprog, så spørg om vej, selv om De kender den.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! Frihandelsaftalen med Sydkorea er tilsyneladende et særdeles godt tiltag. En aftale om et frihandelsområde vil skabe markant vækst i den gensidige handel. Takket være afskaffelsen af koreanske importafgifter til et beløb af ca. 1,6 mia. EUR og EU-importafgifter til et beløb af ca. 1,1 mia. EUR, vil der ske en betydelig liberalisering af handelen inden for vigtige industrier og tjenesteydelser. Dette berører navnlig telekommunikation, miljøbeskyttelse, transport samt finansielle og juridiske tjenesteydelser. Frihandelsaftalen vil desuden bidrage til øget gennemsigtighed, hvad angår beskyttelse af intellektuel ejendom og offentlige indkøb. Takket være aftalen vil Korea også acceptere EU-certifikater og -standarder. Denne aftale er særlig vigtig i den nuværende økonomiske situation, fordi den vil støtte hurtigere udvikling i EU-landene. Vi erkender dog ...

(Formanden afbrød taleren)

Karel De Gucht, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Med al respekt for proceduren – fordi der er stillet mange spørgsmål om dette – vil jeg først og fremmest sige, at dette naturligvis er første gang, Parlamentet skal godkende en aftale som sådan, og også første gang, at beskyttelsesklausulerne skal vedtages under den fælles beslutningsprocedure. Dette har efter min mening betydning for forholdet mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet.

Beskyttelsesklausulerne er et forslag. Kommissionen vedtog sit forslag i går, og det vil meget snart blive forelagt Rådet og Parlamentet. Så vil der naturligvis blive gennemført en fælles beslutningsprocedure, så jeg kan ikke forstå de mange bemærkninger, hvor De stiller spørgsmål om og udtrykker tvivl om beskyttelsesklausulerne. Der bliver kun de beskyttelsesklausuler, De godkender, fordi dette er underlagt den fælles beslutningsprocedure. Så enkelt er det. De behøver ikke bekymre Dem om det eller om Parlamentets ratificering.

Det betyder naturligvis, at der vil være en forhandling i Deres udvalg. Jeg sagde allerede under høringen, at jeg ikke vil forslå en tidlig, foreløbig anvendelse, medmindre Parlamentet selv har udtalt sig om aftalen, uanset om det sker ved Parlamentets formelle ratificering eller ved en anden procedure, som vi kan fastlægge i samarbejde mellem Udvalget om International Handel og Kommissionen. Dette er stadig åbent og kan drøftes, men Parlamentet vil under alle omstændigheder få mulighed for at komme med sin politiske vurdering af aftalen inden fremlæggelsen af evt. forslag om tidlig anvendelse.

Et andet spørgsmål er, om dette er en blandet aftale eller en aftale, som kun vedrører fællesskabskompetencer. Kommissionens juridiske tjeneste er ved at udarbejde en udtalelse om dette, men vi kan ikke udelukke muligheden for, at vi i sidste ende skal overveje en blandet aftale, hvilket betyder, at alle de nationale parlamenter også skal ratificere den, og hvilket også kan have – som svar på Niccolò Rinaldis spørgsmål – konsekvenser for afstemningsproceduren i Rådet.

Så meget om proceduren. De vil få enhver lejlighed til at komme med Deres holdning, og vi vil samvittighedsfuldt respektere den. Hvis vi ikke gjorde det, tror jeg, at vi ville få problemer!

medlem af Kommissionen. – (NL) Hr. formand! Jeg vil nu gå videre med spørgsmålet om Opel. Jeg kan forstå, at det ikke kun er i Belgien, men også i andre medlemsstater, at Opelproblemet opstår. Jeg kan dog ikke forstå, at man siger "se, der er en direkte sammenhæng mellem frihandelsaftalen med Sydkorea og Opels planer om at lukke fabrikker i Europa".

Opel annoncerede tilbage i begyndelsen af 2009, at selskabet ville reducere kapaciteten i Europa med 20 %. Det er korrekt, at dette kan gennemføres på en måde, så alle fabrikker i sidste ende forbliver åbne, naturligvis hvis Opel også finder dette muligt ud fra et forretningsmæssigt synspunkt.

Det forholder sig dog også således, at beslutningen om faktisk at producere SUV'erne i Sydkorea under alle omstændigheder blev truffet, efter at aftalen med Magna var blevet indgået, men før afslutningen af forhandlingerne om frihandelsaftalen mellem EU og Sydkorea. Påstanden fra både hr. Belet og fru Van Brempt stemmer derfor ikke overens med denne tidslinje. Aftalen med Sydkorea blev først indgået bagefter.

Jeg havde forestillet mig, at man faktisk ville hævde det modsatte – nemlig at visse medlemsstater kun accepterede en frihandelsaftale med Sydkorea, fordi de vidste, hvad der ville ske med Opel. Jeg tror faktisk, sidstnævnte er tilfældet, hvis man ser på den korrekte tidslinje, som den udviklede sig i praksis.

Af hensyn til hr. Belet vil jeg i øvrigt tilføje, at der er en mindre regnefejl i den sammenligning, han citerede, hvor han sagde, at Sydkorea eksporterer 15 gange så mange biler til Europa, som Europa eksporterer til Sydkorea. Dette kan være relateret politikker, som jeg for nyligt arbejdede med i Belgien. I henhold til de nuværende tal eksporteres der 37 000 biler til Sydkorea, mens der importeres ca. 440 000 derfra.

Deres argumentation er desuden også fejlagtig, når De forudsætter, at de to markeder er af samme størrelse. Når De sammenligner de to markeder, skal De huske, at det sydkoreanske marked naturligvis er langt mindre end det europæiske. Det betyder, at De sammenligner æbler og appelsiner.

Hvad angår indtrængning på markedet, sender vi faktisk den samme procentdel fra Europa til Sydkorea, som vi modtager, nemlig ca. 3-4 %. Det er det, som virkelig betyder noget.

Noget andet, som efter min mening er langt vigtigere for at bedømme markedssituationen, er den kendsgerning, at de sydkoreanske producenter for nylig har åbnet store fabrikker i Europa, nemlig i Tjekkiet og Slovakiet, som til sammen vil kunne producere omkring en halv mio. biler om året, så virkeligheden er måske, at koreanske biler produceret i Europa generelt i fremtiden faktisk bliver de biler, der kommer på markedet her. Vi har her et klart skifte, så vi kan faktisk på tværs af bilmarkedet som helhed se, at en overflytning finder sted hen imod de største markeder, hvor bilerne i sidste ende kan købes og sælges.

Som en sidste tanke om det, der under alle omstændigheder er en særlig beklagelig situation i Opel – hvor der efter min mening endelig er en løsning på vej – må vi ikke glemme, at producenterne følger kunderne

og ikke omvendt, og at dette er en af de vigtigste begrundelser for specifikke politiske beslutninger i et faldende europæisk bilmarked, der også præges af en række bilproducenter i en vanskelig finansiel situation.

Jeg har en måske sidste bemærkning om spændingerne mellem bilaterale og multilaterale forhandlinger, en problemstilling, der også blev rejst af hr. Moreira. Forhandlinger baseret på Doharunden har været gennemført siden 2001, dvs. nu ni år, og der er stadig ingen udsigter til at komme ud af dødvandet. Jeg er stærk tilhænger af multilateralisme, og jeg mener, at vi også skal sikre en positiv afslutning på Doha og specifikt fastholde de udviklingselementer, den omfatter. Det mener jeg også, fordi dens multilaterale ramme skaber størst retlig sikkerhed for den internationale handel. Mens vi afventer afslutningen af Doharunden – hvilket forhåbentlig bliver i 2010 eller senest i begyndelsen af 2011 – kan vi dog ikke sidde med hænderne i skødet på den bilaterale front.

Det er efter min mening meget vigtigt, at vi med hensyn til bilaterale ordninger kun indgår aftaler, der går videre end Doha, så vi ikke underminerer det, der er vedtaget i Doharunden, for så vidt vi fastlægger højere kriterier. Dette forklarer også udformningen af frihandelsaftalen med Sydkorea. Den er ikke af en sådan beskaffenhed, at den underminerer multilateralisme. Hvis vi underminerede det multilaterale spor, så ville dette ganske givet være konsekvensen, men det er ikke hensigten, og det vil det ikke blive i de kommende forhandlinger.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Næste møde afholdes i morgen torsdag den 11. februar 2010 fra kl. 9.00 til 13.00 og fra kl. 15.00 til 17.00.

Dagsordenen er offentliggjort i mødedokumentet med samme navn og på Parlamentets websted.

20. Dagsorden for næste møde: se protokollen

21. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.30)